

Lexicon

ΛΕΞΕΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΔΙ' ΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩΡΑΪΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ

Φώτιος Θωμᾶ πρωτοσπαθαρίω καὶ ἄρχοντι τοῦ Λυκοστομίου φιλάτῳ μαθητῇ χαίρειν.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους, περὶ ἃς τὸ ποιητικὸν νέμεται ἔθνος, εἰς τὸ ὠφελιμώτατον τοῖς βουλομένοις προσέχειν Διογενιανῶ συνέλεγεσαν· εἰ γὰρ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἐπὶ νοῦν ἦκεν τὴν ἴσην καὶ ὁμοίαν πραγματείαν ἐνστήσασθαι, ἀλλ' οὖν, ὅσα γε ἐμὲ εἰδέναι, οὐδενὶ τῶν πρωτείων οὗτος περὶ γε τὸν εἰρημένον πόνον ἐξίσταται. ὅσαι δὲ ῥητόρων τε καὶ λογογράφων ἀττικίζουσι γλῶσσαν καὶ ἀπλῶς εἰς τὸν οὐκ ἐθέλοντα λόγον ἐποχεῖσθαι μέτρῳ συντελεῖν εἰσιν εὖ πεφυκυῖαι, ναὶ δὴ καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσοφίας ὅσαι δέονται σαφηνείας, ταύτας δὲ ἄρα εἰ καὶ μὴ πάσας οὔτε γὰρ ῥάδιον οὔτε ἀλαζονείας ἢ ὑπόσχεσις πόρρω, ἅμα δὲ καὶ μείζονος ἢ καθ' ἡμᾶς σχολῆς ἀλλ' οὖν ἃς μάλιστα γε εἰδέναι προσήκει καὶ ἀναγκαῖον κεχρηῆσθαι συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν σοι κατὰ στοιχεῖον ἐποίησάμην, οὐδὲ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποστάς· ἐπεὶ μὴδ' ὅσοι ταύτας συνειλόχασιν τῶν ἀρμοζόντων τῇ χωρὶς μέτρου φράσει παντελῶς ἀπέσχοντο. ταύτην δὲ σοι ἄρα τὴν ὑπόθεσιν συνεταξάμην μνήμης τε ἅμα καὶ φιλίας ἀφοσίωσιν. διὸ εἰ καὶ τινὰς τῶν λέξεων περιέχει τὸ σύνταγμα, ἐν αἷς ἢ ποιητικῇ διατρίβει μοῦσα, περιττὸν οὐδὲν οὐδὲ φιλότιμον οὐδὲ νοθεῦον τὴν πρόθεσιν· ἐφ' ὧν τε γὰρ οὐκ ἔστι πολιτικὴν φωνὴν εὐρεῖν δηλοῦσαν καθαρῶς τὸ ὑποκείμενον, οὐ ποιητικὴν μόνον ἀνάγκη λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ εἰ γλῶτταν ἀπομάττοιο· τὸ γὰρ ἔχειν ὄτιοῦν ὀνόματι εἰπεῖν τοῦ μὴ ἔχειν χρεωδέστερον. ναὶ δὴ καὶ ὁ λίαν σεμνὸς καὶ τὸν ὄγκον πεποιημένος κόσμον λόγος πολλάς, αἷς τὸ ποιητῶν ἐντείνεται μέτρον, τῇ οἰκείᾳ σπουδῇ φιλεῖ ὑποβάλλεσθαι. καὶ μέντοι καὶ ὅσαι σαφέστεραι μὲν εἰσὶ τῶν λέξεων, δοκοῦσι δὲ πως μνήμης δεῖσθαι τῆς ἀναγούσης αὐτάς εἰς τοὺς γεγεννηκότας, οὐδὲ τούτων κατὰ τὸ δυνατόν τοὺς πατέρας ἀπεσιωπήσαμεν. ἀλλὰ καὶ εἴ πού τις ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἀσάφεια τῇ τῶν λέξεων παραπλεκομένη ἐρμηνείᾳ τὸ τοῦ λόγου διέφθειρε χρήσιμον, οὐδὲ ταύτην λελυμασμένην ἐγκατελίπομεν, ἀλλ' εἰς τὸ σαφέστερον καὶ συνοπτικώτερον ἤρμοσάμεθα. σὺ δὲ κατὰ μέρος ἀναγινώσκων τὴν παροῦσαν τῶν λέξεων συναγωγὴν, ἀκριβέστερον ἂν εἴης ἐποπτεύων, πότερον κομψευομένη μᾶλλον ἢ τὸ μέτριον τιμῶσα ἢ ὑπόσχεσις προοιμιάσατο. ἀλλὰ γὰρ προσθείην, ὡς οἶμαι, καὶ πονοῦντί σοι περὶ τοὺς ῥητορικοὺς καὶ συγγραφικοὺς λόγους ἢ τῶν λογάδων λέξεων μελέτη τὴν ἐπὶ τοῖς ῥήμασι δύναμιν σοφωτέραν μᾶλλον ἐπιμαρτυρήσειεν. {Περίφρασις ἐστίν, ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων οὐ πολλά, ἀλλ' ἐν τι δηλοῦται, οἷον ἀντὶ τοῦ ἀνθρωποῦ υἱοῦ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιος (Ps. 4, 2)}. {ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΔΙ' ΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ ΤΕ ΠΟΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΞΩΡΑΪΖΟΝΤΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ} alpha.τ <Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Α>}

alpha.1 Α· τὸ ἄλφα περισπασθὲν δηλοῖ τὸ εἶθε· οὕτως γὰρ Καλλιμάχος κέχρηται (fr. 1, 33 πφ.). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ᾧ ἄρθρον, ὡς Ὅμηρος (υ 351)· ᾧ δειλοί. βραχέως δὲ καὶ δασέως ἐκφερόμενον ἄτινα σημαίνει, παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια (68 β 298 D. .K), καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ τὰ ἑαυτοῦ (β 258)· τὰ ἄ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος. τάσσεται δὲ τὸ ᾧ καὶ ἀντὶ τοῦ ᾧν, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ (758)· πράξασ' ἄ μέλλω καὶ τυχοῦσα ἄ βούλομαι. οὕτως δὲ καὶ Σοφοκλῆς λέγων (OC 1106)· αἰτεῖς ἄ τεύξῃ. εἰ δὲ ψιλῶθει περισπασθὲν, τὸ νῦν σημαίνει, βρα χέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικὴν. οὕτως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἢ λέξις οὔσα καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελεῆ παριστᾶ διάνοιαν,

ὡς μέρος δὲ παραλαμβανόμενον λέξεως τὸ α δηλοῖ μὲν καὶ στέρησιν, ὥσπερ τὸ ἄνανδρον, ἄκακον, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος, ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλη (Λ 155), καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἦτοι μήτρας, καὶ τὸ κακόν, ὡς τὸ ἀμήχανε (14), ἀντὶ τοῦ κακομήχανε, καὶ τοιαῦτα ἕτερα. alpha.2 ἄ ἄ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα. δασυνθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός (fr. 1 Schmidt). alpha.3 ἄ α' σύστημα ὕδατος. alpha.4 Ἀγάεσ' ἄθραυστον, ἰσχυρόν. alpha.5 Ἀαδεῖν· ὄχλειν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖν, ἀσιτεῖν. alpha.6 Ἀάλιον· ἄτακτον, ἀκρατές. alpha.7 Ἀαπτον· ἰσχυρόν, βαρὺ, χαλεπόν. οἱ δὲ ἄπληστον. καὶ χεῖρας ἀάπτους (Α 567) μεγάλας, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐχ ἄψαιτό τις. εἰ δὲ ψιλωθεῖη, τὰς ἀπτοήτους. οἱ δὲ ἄαπτον ἄπειρον, ἀπέραντον. alpha.8 Ἀάπτους· οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο, οἱ δὲ ψιλῶντες τὰ πράκτους†. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χαλεπάς. Ἀπίων δὲ (fr. 1 N.) δασύνει· βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι· ὧν οὐκ ἂν τις ἄψαιτο, ἢ τὰς πολλοῖς προσπελαζούσας. alpha.9 Ἀἄσαι· τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι, καθυπνῶσαι, βλάψαι, λυπῆσαι. alpha.10 Ἀασάμην· ἡμαρτον, ἐσφάλην, ἐβλάβην, οἶον ἄτη περιέπεσον. alpha.11 Ἀασαν· ἔβλαψαν. alpha.12 Ἀάσατο· ἡγνόησεν, ἡμαρτεν, ἐφθόνησεν. alpha.13 Ἀἄσθαι· λωβᾶσθαι, κακοῦν. alpha.14 Ἀασίφρων· φρενοβλαβής, καὶ ἀσιφρονία· ἢ φρενοβλάβεια. οἱ δὲ <δ> κοιμωμένας <τὰς> φρένας ἔχων. alpha.15 Ἀατον· μέγα, ἀκόρητον, πονηρόν. οἱ δὲ ἄβλητον, οἱ δὲ ἄτονον. alpha.16 Ἀατος· ἀβλαβής. ἐνίοτε δὲ ὑπεραποφατικῶς· οὐ<τος> μὲν δὴ ἄεθλος <ἀάατος ἐκτετέλεσται> (χ 5). alpha.17 Ἀατος· ἐπιβλαβής. ἐνιοὶ ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέλανα. alpha.18 Ἀβακέωσ' ἀσυνέτως. alpha.19 Ἀβακηνοῦσ' τοὺς γυναικὶ μὴ ὁμιλήσαντας. alpha.20 Ἀβακῆμων· ἀσύνετος, ἄλαλος, ἀφθογγοσ. alpha.21 Ἀβακῆσαι· ἀμαρτῆσαι, δυσκωφῆσαι. alpha.22 Ἀβάκησαν· ἡγνόησαν καὶ ἡσυνέτησαν. οἱ δὲ ἡσύχασαν. alpha.23 Ἀβάκητον· ἀνεπίφθονον. alpha.24 Ἀβακτον καὶ ἄβυκτον· τὸν μὴ μακαριστόν. Δωριεῖς δὲ τὸν ἀνεπίπληκτον καὶ ἀμεμφῆ. alpha.25 Ἀβάκιον· ἐφ' οὗ ἐκύβευον καὶ ἐφ' οὗ τοὺς λογιζομένους ἐποιοῦντο. alpha.26 Ἀβάλε· εἶθε· ἀβάλε [...]. alpha.27 Ἀβαλεν· ἔβαλεν. alpha.28 Ἀβαπτος· ἀστόμωτος. alpha.29 Ἀβαρισ· ὄνομα κύριον· λοιμοῦ γάρ, φασί, κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων μαντευομένοις Ἑλλησι καὶ βαρβάρους τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. πρεσβευομένων δὲ πολλῶν ἔθνῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ Ἀβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴν ἀφικέσθαι λέγουσιν. ὁ δὲ χρόνος, ἐν ᾧ παραγέγονε, διαφωνεῖται· Ἰππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει FGtHist 568 F 4) παραγενέσθαι, ὁ δὲ Πίνδαρος (fr. 270 Snell) κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα, ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα. alpha.30 Ἀβασάνιστος· ἀγύμναστος ἢ ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου, τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ἣ ἄδοκίμαζοι τὸ χρυσίον. ἐχρήσατο δὲ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας τρίτῳ λόγῳ (fr. 9 Hercher) τῷ ἀβασάνιστος ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀδύνης. alpha.31 Ἀβατον· ἱερόν, ἀπρόσιτον, ἔρημον. alpha.32 Ἀβατος ὁδός· ἦν οὐχ οἶον τε βαίνειν οὐδὲ ὁδοιορεῖν. alpha.33 Ἀβδέλυκτα· τὰ μὴ μαιίνοντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόνι (fr. 137 N.2 † 230 M.)· καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτα ἐμοὶ τάδε. alpha.34 Ἀβέβηλος· καθαρός. καὶ ἀβέβηλα· τὰ ἄβηλα χωρία καὶ ἱερὰ alpha.34 καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσι βάσιμα, μόνοις δὲ τοῖς θεραπεύουσι τοὺς θεοὺς. βέβηλα δὲ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσα μηδὲ ἱερὰ. οὕτως Σοφοκλῆς (οξ 10). alpha.35 Ἀβελτερία· ἀνοησία. καὶ ἀβέλτερος· ὁ ἀνόητος, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. alpha.36 Ἀβέλτερος· οὐ μὰ Δία οὐχ ὁ πλεονέκτης καὶ ἀγνώμων, ἀλλ' ὁ ἀνόητος καὶ εὐήθης μετὰ χαυνότητος. Μένανδρος Περινήθια (fr. 1b K.Th. † 3 Sandbach)· ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι οὕτως μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος ἐπαβελτερώσας τὸν

πάλαι ἀβέλτερον. λέγουσι δὲ καὶ τὰ βελτήριον τὴν ἀβελτηρίαν†. Ἀναξανδρίδης Ἑλένη (fr. 12 K.)· ἄγκυρα, λέμβος, σκευὸς ὃ τι βούλει λέγειν. ὦ Ἡράκλεις, ἀβελτηρίου ἴτεμνικοῦ†. ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰπεῖν τὸ μέγεθος δύναιτό τις. alpha.37 Ἄβιοσ· ὁ ἀβλαβής, παρὰ τὴν βίαν, οἷον ὁ κρείσσων βίας. καὶ Ἄβιοι· οἱ νομάδες παρ' Ὀμήρω (N 6), οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. ὁ μέντοι Εὐριπίδης (Ion. 764) ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει. κέχρηται δὲ αὐτῇ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐστερημένου τῆς ζωῆς. ἀλλὰ καὶ ὁ πολύβιος κατ' ἐπίτασιν τοῦ α ἄβιος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. alpha.38 Ἄβιοσ· Ἀντιφῶν (87 B 43 D. .K) ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον τάττει κεκτημένου, ὡσπερ καὶ Ὀμηρος (Λ 155) τὸ ἄξυλον ἀντὶ τοῦ πολύξυλον. alpha.39 Ἀβίωτον· κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν, οὐκ ἄξιον ζωῆς· ἀβίωτον γὰρ αὐτῷ, φησί, τὸν βίον διέθηκεν (incerti auctoris). alpha.40 Ἀβλεπτήματι· ἀμαρτήματι. alpha.41 Ἀβλήδην· ἐνδόσιμον. alpha.42 Ἀβληχρήν· ἀσθενῆ· βληχρὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. alpha.43 Ἄβολοσ· ὁ μηδέπω ἐκβεβληκῶς τοὺς ὀδόντας πῶλος. alpha.44 Ἀβόλοις πῶλοισ (Pl. Leg. 8, 834c)· τοῖς μηδέπω βεβληκῶσιν ὀδόντας. alpha.45 Ἀβουλεῖν· μὴ βουλεύεσθαι ἢ μὴ βούλεσθαι. Πλάτων (Reip. 4, 437c). alpha.46 Ἀβούλητον κακόν· ἀθέλητον, ὃ οὐκ ἂν τις ἔλοιτο. alpha.47 Ἀβουλία· ἀπαιδευσία, ἄνοια, προπέτεια. alpha.48 Ἀβούλωσ· ἀφρόνως, ἀμαθῶς, προπετῶς. alpha.49 Ἀβρὰ βαίνων· θρυπτόμενος, βλακευόμενος. alpha.50 Ἄβραι· νέαι δοῦλαι. οἱ δὲ φασιν οὔτε ἀπλῶς ἢ θεράπαινα ἄβρα λέγεται οὔτε ἢ εὐμορφος, ἀλλ' ἢ οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενῆς εἴτε μὴ. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ (fr. 453 K. Th.)· μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυεῖν ταύταιν, τρέφει δὲ παλλακὴ τις τοῦ πατρὸς αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη. Σικωνίω (fr. 1 Sandbach)· {καὶ} ἄβραν γὰρ ἀντωνούμενος ἐρωμένην ταύτη μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν, ἔτρεφε δὲ χωρὶς ὡς ἐλευθέρᾳ πρέπει. Ἀπίστω (fr. 58 K. Th.)· ὦμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι ὁ γέρων, θεράπαιναν εὐθύς ἠγορασμένην ἔσεσθαι ἄβραν. alpha.51 Ἀβραμιαῖοσ· γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής. ἢ ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ. alpha.52 Ἄβροδιαίτη· τρυφερὰ ζωὴ καὶ ἀπαλὴ καὶ ἠδονῆς μεστή†. alpha.53 Ἀβροδίαιτοσ· τρυφητής, τρυφερόβιος. καὶ ἀβρόσ· ὁ τρυφερός καὶ ἀπαλός. καὶ ἀβρός λειμῶν καὶ νοτερός καὶ εὐθαλής. alpha.54 Ἀβροκόμασ· ὄνομα κύριον. σατράπης δ' ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. alpha.55 Ἀβρόσ· λαμπρός, τρυφερός, ἀπαλός. alpha.56 Ἀβροσύνη· φαιδρότης. alpha.57 Ἀβροτήμων· ἀμαρτωλός. alpha.58 Ἀβρότητι· τρυφερότητι, ἀπαλότητι. alpha.59 Ἄβροτον· ἄψυχον, ἀναίσθητον. alpha.60 Ἀβροχίτων· ὁ τρυφερὰ φορῶν. alpha.61 Ἀβρύνεται· κοσμεῖται, θρύπτεται, καυχᾶται. alpha.62 Ἄβρωτοσ· ὁ νῆστις. alpha.63 Ἄβυδοσ· ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἢ λέξις διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνοὺς. καὶ ἀβυδοκόμοι οἱ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶντες. τίθεται δὲ ἢ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰκαίου καὶ οὐδενὸς ἀξίου. κωμωδοῦνται δὲ Ἀβυδηνοὶ καὶ εἰς ἀκολασίαν. alpha.64 Ἄβυθος φλυαρία· ἢ πολλή. alpha.65 Ἀβύρβηλον· ἀναίσχυντον, ἀπεχθές, πολὺ, μάταιον. οἱ δὲ δασὺ καὶ συρφετῶδες. alpha.66 Ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δριμέων σκευαζόμενον, ἐκ καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινάπεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο. alpha.67 Ἄβυσσοσ· ἢ πέρασ μὴ ἔχουσα διὰ μέγεθος. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἄργει λίμνη οὕτω καλουμένη. alpha.68 Ἀγαθά· ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν ἐχρήσατο Ξενοφῶν τῇ λέξει (An. 4, 4, 9). alpha.6 Ἀγαθῆς Τύχης νεώσ· οὐκ ἄδηλον τὸ σημαίνόμενον. alpha.70 Ἀγαθὴ τύχη· τοῦτο προγραφόμενον οἶονταί τινες [...] ἔνιοι δὲ προστιθέασιν τὸ καὶ θεός, ὡς Πλάτων ἐν τρίτῳ Νόμων (6, 757ε)· νῦν δὴ θεὸν καὶ τύχην ἀγαθὴν ἐν εὐχαῖς ἐπικαλούμεθα. καὶ Τιμοκλῆς (fr. 3 Dem.)· θεὸς μὲν δηλαδὴ ἀγαθὴ τύχη τ' ἔνεστιν. alpha.71 Ἀγαθέστατε· ἑὐριπίδης† εἶπεν. alpha.72 Ἀγαθὴ Τύχη· ἢ Νέμεσις καὶ ἢ Θέμις. alpha.73 Ἀγάθαρχοσ· κύριον καὶ τοῦτο. ἦν δὲ ζωγράφος ἐπιφανής, Εὐδήμου υἱός, τὸ δὲ γένος Σάμιος. alpha.74 Ἀγαθικά· τὰ σπουδαῖα. alpha.75 Ἀγαθὸν τίνοσ· ἀντὶ τοῦ τίνοσ ἔνεκα. Μένανδρος (fr.

726 K.Th.)· τίνας τὸ ἀγαθὸν τοῦτ' ἔστιν; alpha.76 Ἀγαθὸς δαίμων· Ἀριστοφάνης (fr. 35 Dem.)· ἀγαθός τε δαίμων καὶ ἀγαθὴ σωτηρία. alpha.77 Ἀγαθοῦ δαίμονος· οὕτω καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν τραπεζῶν προσφερόμενον ποτήριον. alpha.78 Ἀγαθοῦ δαίμονος πόμα· τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον πινόμενον παρὰ Ἀθηναίους, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν. alpha.79 Ἀγαθοεργοί· αἰρετοὶ κατὰ ἀνδραγαθίαν. οἱ δὲ Σπαρτιαῖται τοὺς ἐκ τῶν ἰππέων ἐξιώντας πέντε ἐκάστου ἔτους, ὡς Ἡρόδοτος ἐν α' (67, 5), οἱ δὲ ὑπηρέτας ἀρχόντων. Ἀττικοὶ δὲ τοὺς ἀγαθὸν ἐργασαμένους τι. ἔστι δὲ καὶ ἀρχὴ τις ἐν Λακεδαίμονι οἱ ἀγαθοεργοί· ἄρχουσι δὲ τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω τῆς πόλεως παρανομησάντων, ὡς φησι Δίδυμος ἐν τῇ Τροπικῇ λέξει (p. 23 Schmidt). alpha.80 Ἀγαθὸς φαγεῖν· σημαίνει τὸν ἐσθίοντα πολλά. alpha.81 Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες· ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥεπόντων. alpha.82 Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς (adesp. fr. 827 K.) ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν. alpha.83 Ἀγαθώνειος αὐλῆσις· ἢ μαλακὴ· Ἀγάθων γὰρ ὁ τραγικὸς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο (TrGF 39 T 20a). alpha.84 Ἀγαθῶσ' σφοδρῶς. alpha.85 Ἀγαῖον· ἐπίφθονον. οἱ δὲ θαυμαστόν. οἱ δὲ φθονερόν. alpha.86 Ἀγάλλει· ποιεῖ, σκευάζει, κοσμεῖ, τιμᾷ, προσεύχεται. alpha.87 Ἀγάλλεσθαι· χαίρειν, μεγαλοφρονεῖν, καλλωπίζεσθαι. Πλάτων δὲ ἐν Νόμοις (12, 956β) τὰς γραφὰς ἀγάλματα καλεῖ. Θουκυδίδης δὲ φησιν (4, 95, 3)· ἕκαστος δὲ πατρίδα ἔχων ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἀγάλλεται, ἀντὶ τοῦ αὐχεῖ. καὶ ἄλλοι πολλοί. φασὶ δὲ καὶ ἀγάλλει τοὺς θεοὺς καὶ ἀγαλοῦμαι καὶ ἄγαλλε (Ar. Thesm. 128) καὶ ἀγάλλου καὶ ἀγάλλεται καὶ ἀγάλλη. καὶ πολλὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἢ χρῆσις. alpha.88 Ἀγάλλιος· λοῖδορος. alpha.89 Ἀγάλλων· ἑαυτὸν σεμνοποιῶν. alpha.90 Ἀγαλμός· λοιδωρία. alpha.91 Ἀγαλατοφορούμενος· ἀγάλματα ἢ <τοι> τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτω Φίλων ἐχρήσατο (vita Moys. 1, 27 Cohn). alpha.92 Ἀγαλμα· πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ἀγάλματα δὲ καὶ τὰς γραφὰς καὶ τοὺς ἀνδριάντας λέγουσιν. οἱ δὲ ἀπλῶς ἄγαλμα πᾶν ἀνάθημα καὶ καθιέρωμα, κἂν εἰ μὴ ξόανον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον εἴη. alpha.93 Ἀγγαρος· ὁ νωθρός. λέγεται δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις καὶ ὁ δημόσιος γραμματηφόρος. ὅθεν καὶ ἀγγαρεύεσθαι τὸ εἰς δημοσίαν χρεῖαν ὑπηρετεῖν. alpha.94 Ἀγγαρος· ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος. ὅθεν ἀγγαρείαν ἀνάγκην ἀκούσιον λέγομεν καὶ ἐκ βίας γινομένην ὑπηρεσίαν. alpha.95 Ἀγγαροὶ· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἀστάνδα. τὰ δὲ ὀνόματα Περσικά. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (282 85)· φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρο ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας Λήμνου, μέγαν δὲ πανδὸν ἐκ νήσου τρίτον Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο. τίθεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν καὶ ὅλως τῶν ἀναισθητῶν καὶ ἀνδραποδωδῶν. καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν ἄλλως τε καὶ ἐκ διαδοχῆς. Μένανδρος Πωλουμένοις (fr. 353 K. .TH)· ἀγγαροφόρει καὶ ταῦθ', ἃ νῦν ποιεῖς, ποίει, ἐξδὸν διαρρηγνύμενον ἀγαθῶν μυρίων σιτιζόμενον τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν διάγειν. καὶ ἐν Προγαμοῦντι (fr. 349 K. .TH)· βάρβαρος, ἄγγαρος ὄντως καὶ οὐδενὸς προορώμενος. καὶ ἐν Θαΐδι (fr. 186 K. .TH)· ὁ ἀκρατὴς, ἄγγαρος, ὄλεθρος, ἠδέως ἂν μοι δοκῶ ὅμως πεπονθῶς ταῦτα νῦν ταύτην ἔχειν. καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν, ὡσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. Μένανδρος καὶ τοῦτο ἐν τῷ Σικυωνίῳ παρίστησιν (fr. 4 Sandbach)· ὁ πλέων κατήχηθι. κρίνεθ' οὕτως πολέμιος. ἐὰν ἔχη τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται. alpha.96 Ἀγγελιαφόρος· πρεσβευτής. alpha.97 Ἀγαλαματοποιία καὶ ἀγαλατουργία ἐρεῖς καὶ ἀγαλαματοποιός. ἀγαλαματοποιὸν δὲ φασὶ καλεῖσθαι τὸν εἰκόνας θεῶν μᾶλλον ἐργαζόμενον, ἀνδριαντοποιὸν δὲ τὸν ἀνθρώπων. Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ Πρωταγόρα (311ξ) ἀγαλαματοποιούς καλεῖ Φειδίαν τε καὶ Πολύκλειτον. σὺ δὲ πάντας δημιουργοὺς ὁμοίως καλῶν οὐκ ἂν σφαλείης. alpha.98 Ἀγαμεμνόνεια φρέατα· ἱστοροῦσι τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα

ὀρύξαι. alpha.99 Ἀγάμενος· θαυμάζων. alpha.100 Ἀγανακτῶν· τίθεται παρὰ Πλάτωνι (Phaed. 117d) καὶ ἐπὶ τῶν λυπουμένων. alpha.101 Ἀγανακτῶ σου· καινὸν τὸ σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ θαυμάζω σου καὶ ἄγαμαί σου καθωμίληται, τὸ δὲ ἀγανακτῶ σου καινὸν καὶ σπάνιον. χρηστέον δὲ τῷ σχήματι διὰ τὴν καινότητα, φησὶ Φρύνιχος (Praep. soph. fr. 5). alpha.102 Ἀγανακτικὸν καὶ ἀγανακτικῆ· τὸ μὲν ἐν Πολιτείᾳ (10, 604e), τὸ δὲ ἐν Ἐπιστολαῖς ὁ Πλάτων ἔφη. alpha.103 Ἀγανάκτησις· ἐπὶ τύχης Θουκυδίδης δευτέρᾳ (41, 3)· οὔτε τῷ πολέμῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει. alpha.104 Ἄγαν ἐγκεῖσθαι τῷδε· οἷον ἐναντιοῦσθαι καὶ ἀποτείνεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνέσιν (309 10)· οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς <ἄγαν> ἐγκείμεθα, οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. alpha.105 Ἀγάννιφον· λίαν χιονιζόμενον. alpha.106 Ἀγανοφροσύνη· προσήνεια, πραότης. alpha.107 Ἀγανώπιδος· πραεὰ βλεπούσης. alpha.108 Ἄγανον· τὸ κατεαγός, ἢ πρώτη ὀξεῖα. καὶ τοῦτο τραγικώτερον τὸ ὄνομα. alpha.109 Ἀγανόν· καλόν, ἡδύ. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ (885/6)· ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ πολλῶ γεγενῆσθαι καὶ ἀγανώτερον βλέπειν. alpha.110 Ἄγανον· Σοφοκλῆς Ἐπὶ Ταινάρῳ (fr. 231 P. † 198b R.) ἄγανον ἔφη ξύλον βαρυτόνως τὸ κατεαγός ἢ τὸ ἀπελέκητον. alpha.111 Ἀγανόφρονες ἡδυλόγῳ σοφία βροτῶν περισσοκαλλεῖς (Cratin. fr. 238, 3 K.). alpha.112 Ἄγαν τείνειν· ἀντιτείνειν καὶ ἀντιπράττειν καὶ μὴ εἰκὴν κατὰ μηδένα τρόπον αὐθαδιζόμενον. συγγραφικὴ ἢ φωνή. alpha.113 Ἀγαλακτία· Αὐτοκράτης (fr. 3 K.)· ἀμνοὶ δὲ βληχάζουσιν ὑπὸ ἀγαλακτίας. alpha.114 Ἄγαλμα Ἐκάτης· τὴν κύνα οὕτως εἴρηκεν Ἀριστοφάνης (fr.594 K.) διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἐκάτῃ κύνας. ἢ ὅτι καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ γενέσθαι αὐτὴν κύνα ἐκ γυναικὸς κατ' ὀργὴν Ἀρτέμιδος, εἶτα ἐλεηθεῖσαν πάλιν ὑπ' αὐτῆς ἀποκαταστήναι, ἔπειτα ἐπὶ τοῖς πραχθεῖσιν αἰσχυνθεῖσαν ἐκ τῆς ζώνης ἀπάγξασθαι. τὴν δὲ Ἄρτεμιν περιελομένην τὸν ἑαυτῆς κόσμον περιθεῖναι αὐτῇ καὶ Ἐκάτην προσαγορεύσαι. alpha.115 Ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμείων· Εὐπόλις (fr. 21 Dem.) καὶ Ἀριστοφάνης (Ach. 489. Av. 1744). alpha.116 Ἀγαί ἡῖόνες, οὕτω κέχρηται Σοφοκλῆς (fr. 969 R.). οἱ δὲ τραγικοὶ (adesp. fr. 583a Snell) καὶ τὰς τρώσεις οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ τραύματα· καὶ γὰρ τὸ τραῦμα οἷον κάταγμα γίνεται τῆς σαρκός. alpha.117 Ἀγάμετος· ἀντὶ τοῦ ἄγαμος παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 884 N.2 † 970 R.). alpha.118 Ἀγαπᾶν· ἀποδέχεσθαι. alpha.119 Ἀγαπᾶν· τὸ ἀρκεῖσθαι τινὶ καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. alpha.120 Ἀγαπητὰ ἦθη· τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ. alpha.121 Ἀγαπητόν· τὸ ἡγαπημένον ἢ τὸ μονογενές. alpha.122 Ἀγαπητὸς παῖς ἐρεῖς καὶ ἀγαπητὸς πατήρ καὶ ἀγαπητὸς δεσπότης καὶ ἀγαπητὸν δὲ τέκνον, ἀντὶ τοῦ μόνον. καὶ ἐπὶ κόρης Ἀγαπητή. alpha.123 Ἀγαπησμὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ ἀγάπησιν τὴν φιλοφρόνησιν. Συναριστώσας Μένανδρος (fr. 387 K. .TH)· καὶ τὸν ἐπὶ κακῶ γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμὸν οἷος ἦν. alpha.124 Ἀγάσαιτο· θαυμάσειεν. alpha.125 Ἀγασθῶ τινι· ἀντὶ τοῦ θαυμάσω τινά. Ξενοφῶν (Cyr. 2, 4, 9)· ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν. alpha.126 Ἀγάσσει· ἄγαν τύπτει. ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἀγάσσει, ὡς ἀπὸ τοῦ λίαν λιάζει. alpha.127 Ἀγαστὰ καὶ ἀγαστὸς ἐρεῖς καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀγαστῶς, ὡς Ξενοφῶν (Ages. 1, 24). alpha.128 Ἀγαστονος· πολυστένακτος. alpha.129 Ἀγαστοῦ· θαυμαστοῦ. alpha.130 Ἀγασικλῆς· ὄνομα κύριον. ὃς λέγεται Ἀλιμουσίνοισι συνδικάσαι καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν ἐγγραφῆναι τῇ πολιτείᾳ. alpha.131 Ἀγάσματα· σεβάσματα, ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο. Σοφοκλῆς κέχρηται (fr. 885 N.2 † 971 R.). alpha.132 Ἀγαυρίαμα· ἔπαρμα. alpha.133 Ἀγγελή· δήμος Πανδιονίδος. alpha.134 Ἀγελαίων· ἰδιωτῶν, ρεμβωδῶν. καὶ ἀγελαίων· τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἶη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, οὓς βόσκεισθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν φασιν. alpha.135 Ἄγε δῆτα· φέρε, κόμιζε, δεῦρο. alpha.136 Ἄγειν· ἀντὶ τοῦ μεγαλύνειν. Ὀμηρος (ε 311)· καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί. alpha.137 Ἄγειν· ἀντὶ τοῦ ἔχειν. Ὑπερείδης (fr. 220 J.). alpha.138 Ἄγειν· ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνασθαι. καὶ ἄγειν· ἀντὶ

τοῦ τιμᾶν καὶ ἀντὶ τοῦ πίνειν, ὅπερ καὶ ἑπάγειν† ἔλεγον Ἀττικοί. alpha.139 Ἄγειν καὶ φέρειν· τὸ ληστεύειν καὶ ἀρπάζειν. ἄγειν δὲ καὶ ἀπάγειν χρήματα καὶ ἐπὶ ἀψύχων καὶ κομίζειν ἀδιαφόρως. alpha.140 Ἀγείρει· συνάγει. alpha.141 Ἀγελαῖος· ἀντὶ τοῦ ἰδιώτης, εὐτελής. τὸ μὲν ὄνομα ἴσως ἀπὸ τῶν ζῶων τῶν συναγελαζομένων, ἐφ' οὗ σημασινομένου καὶ Πλάτων κέχρηται ἐν τῷ Πολιτικῷ (266α). μετῆκται δὲ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀδοξοτέρους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ αὐτοῦ λόγῳ (immo Panath. 18). καὶ ἀγελαῖον ἄρτον (Pl. com. fr. 76 K.) τὸν χυδαῖον. alpha.142 Ἀγενήσ· Ἰσαῖος (2, 10) ἀντὶ τοῦ ἄπαις. alpha.143 Ἀγεννώσ· ἀνάνδρως. alpha.144 Ἀγέραστος· ἄτιμος. alpha.145 Ἀγερμός· συναθροισμός. alpha.146 Ἀγερσικύβηλιν· Κρατῖνος (fr. 62 K.) Λάμπωνα τὸν μάντιν ὡς ἀγύρτην καὶ θύτην· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. οἱ δὲ ἐγερσικύβηλιν ἐν τῷ δράματι γράφουσιν, τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐγείροντα τὸν πέλεκυν. alpha.147 Ἄγει· ἀντὶ τοῦ κομίζει καὶ ἡγεῖται. καὶ ἄγει· τὸ τιμᾶ καὶ σέβεται. Δημοσθένης δὲ τὸ ἄγει ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (24, 129) τὸ τίμημα λέγει ἢ τὴν ποσότητα τῆς ὀλκῆς, φάσκων· καὶ τὸν ἀκινάκην τοῦ Μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικοὺς. καὶ κατὰ Δημάδου (fr. 2 S.) ἦγε δὲ πέντε μνᾶς. alpha.148 Ἀγέλαστος· ὁ πρὸς γέλωτα οὐκ ἐπιτήδειος. καὶ ὁ στυγνός. ἔστι δὲ καὶ πέτρα Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη. Αἰσχύλος δὲ φησὶ (fr. 290 N.2 † 747 M.) καὶ φρὴν ἀγέλαστος. οὐκοῦν οὐκ ἐκώλυσε λέγειν καὶ νοῦς ἀγέλαστος καὶ διάνοια ἀγέλαστος καὶ τὰ ὅμοια. alpha.149 Ἀγέλας πόνων Εὐριπίδης εἶπεν (Herc. 1275f6), ἀνδρῶν δὲ ἀγέλας Πλάτων (Leg. 3, 694e), ἀγέλαστα δὲ πρόσωπα Αἰσχύλος Ag. 794). alpha.150 Ἀγελαιοκομική· Πλάτων ἐχρήσατο (Polit. 275e). alpha.151 Ἀγεννῆσ καὶ στενὸν φθέγμα· ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ μικρὰν καὶ ἀηδῆ φωνὴν ἐχόντων. alpha.152 Ἀγερωχία· ὑπερηφανία. alpha.153 Ἀγέρωχος· ἔντιμος, ἀνδρεῖος. alpha.154 Ἀγέρωχος· †ταῦρος†, σεμνός, ὑπερόπτης, θρασύς. alpha.155 Ἀγεται· τὸ ἡγεῖσθαι καὶ οἶσθαι. alpha.156 Ἀγευστος θοίνης, †ἀστεῖως† βίου ἔχων. alpha.157 Ἀγευστος θοίνης καὶ ἀπλῶς ἄγευστος τοῦδε χρή λέγειν. alpha.158 Ἀγευστοι· ἄπειροι. alpha.159 Ἀγεωργίου δικάζεσθαι· εἴρηται μὲν ὡς λειποταξίου, ἀγαμίου, ἀλογίου, σημαίνει δέ, ἐπειδὴν τις χωρίον παραλαβὼν ἀγεώργητον καὶ ἀνέργαστον ἔαση, ἔπειτα ὁ δεσπότης δικάζεται τῷ παραλαβόντι. alpha.160 Ἀγη· θαῦμα, χαρά, ἀπιστία καὶ ζήλος παρ' Ἡροδότῳ (6, 61, 1) καὶ βασκανία. παρ' Ὀμήρῳ δὲ (221) ἔκπληξις, πληγή, θραῦσις, κλάσις, ἀπώλεια. ἔνιοι δὲ ἱερεῖα. alpha.161 Ἀγηλατεῖν· ἄγος καὶ ἐναγεῖς τινὰς ἐλαύνειν. alpha.162 Ἀγηλατῶν· ἀντὶ τοῦ διώκων, φυγαδεύων. οὕτως Νικόμαχος (fr. 2 N.2 † TrGF 127 F 14). alpha.163 Ἀγῆλαι· τιμῆσαι θεόν, ἀγλαῖσαι. Εὐπόλις Δήμοις (fr. 119 K.)· ἀναθῶμεν νῦν χῆμεῖς τούτοις τὰς διττὰς εἰρεσιώνας καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντες. χαίρετε πάντες. δεχόμεσθα. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (396 99)· καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσιν προσόδοις τε ἡμεγάλαις ἰδίᾳ πάντες, ὦ πότνια, καλοῦμεν† ἡμεῖς ἀεὶ. Ἑρμιππος Ἀρτοπώλισι (fr. 8 K.)· φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς θεοὺς τοῖους† ἐγὼ καὶ θυμιάσω τοῦ τέκνου σεσωσμένου. Θεόπομπος Πηνελόπη (fr. 47 κ.)· καί σε τῇ νομηνίᾳ ἀγαλατίοις ἀγαλοῦμεν ἀεὶ καὶ δάφνη. alpha.164 Ἀγῆλαι· τιμῆσαι. τῶν πάντων δὲ Ἀττικῶν ἐστὶν ἡ λέξις. καὶ Ἀγῆλω καὶ γαλοῦμεν ἐρεῖς καὶ ἄγαλλε (Ag. Thesm. 128) καὶ προσαγαλεῖ τὸν θεόν, ἀντὶ τοῦ εὐξεται καὶ τιμήσει. καὶ ἄγω ἀντὶ τοῦ τιμᾶ. τό τε οὖν ἄγειν καὶ τὸ ἀγῆλαι Ἀττικά, ἀλλὰ τὸ μὲν ἄγειν πολιτικόν, τὸ δὲ ἀγῆλαι κωμωδικόν καὶ ἐγγὺς γλώττης. φεύγειν μὲν οὖν χρή τὸ τῶν γλωττῶν. εἰ δέ γέ σοι εἴη ἀρχαίας φωνῆς σπουδῆ καὶ σεμνότητος λόγων, χρήσαιο <ἀν> τῷ τοιούτῳ χαρακτῆρι τῶν ὀνομάτων, φησὶν ὁ Φρύνιχος (Praep. soph. fr. 6a alpha.165 Ἄγημα· τὸ προῖον τοῦ βασιλέως τάγμα ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς Μακεδονικῆς συντάξεως. alpha.166 Ἀγήνωρ· ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος. ἢ ὁ ἀγαστὸς ἐν ἀνδρεία. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑπερήφανον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. alpha.167 Ἀγήρατον· ἀρρενικῶς εἶπε Σοφοκλῆς (fr. 972 R.), θηλυκῶς

δὲ Ξενοφῶν (Cyr. 8, 7, 22). καὶ γήρων Πλάτων μὲν ἀρσενικῶς (Polit. 273e), Εὐριπίδης δὲ θηλυκῶς (Suppl. 1178). καὶ οὐδετέρως Θουκυδίδης (2, 44, 4) καὶ Πλάτων Τιμαίω (33a). alpha.168 Ἀγήρω· τὰ μὴ γηρῶντα. ἄγια ἢ σεβάσμια. alpha.169 Ἀγήρω· καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων. οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν θηλυκὸν φασιν εἶναι. οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πτῶσιν, τὸ δ' ἄνευ τούτου τὴν γενικὴν τε καὶ δοτικὴν. alpha.170 Ἀγῆσ· τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παναγῆς. Ἐμπεδοκλῆς (31 β 47 D. .K)· ἀθρεῖ μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον. alpha.171 Ἀγῆσιλαος· ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐπιφανὴς καὶ γενναῖος βασιλεύς, καὶ ἄδεται παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων. alpha.172 Ἀγιάσαι· καρπῶσαι, καῦσαι ἀγίως. alpha.173 Ἀγιάσατε· προευντροπέσατε, κηρύξατε. alpha.174 Ἄγιοσ· ὁ σεβάσμιος. καὶ ἅγιον τὸ σεβάσμιον καὶ τίμιον. λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἅγιοσ ὁ μιάρως, ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὡς Κρατῖνος (fr. 373 K.). alpha.175 Ἀγιοχώσ· ἐνέγκας. alpha.176 Ἀγιστείασ· ἀγιωσύνης, καθαρότητος, λατρείας. alpha.177 Ἀγιστεύειν· ἀγιάζειν. καὶ ἀγιασθέντων· ἀφιερωθέντων. alpha.178 Ἀγιστεύσαντες· τὰ τῆς θυσίας ἐπιτελέσαντες. alpha.179 Ἀγκαλι<δ>αγωγοί· οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις ἢ ἐπὶ θρεμμάτων. ἀγκαλιδοφόροι δὲ οἱ αὐτοὶ φέροντες, ἢ οἱ παῖδες οἱ ἀκολουθοῦντες τοῖς ἀγκαλι<δ>αγωγοῖς ὄνοις. λέγονται δὲ καὶ οἱ πιπράσκοντες τὰς ἀγκαλίδας ἀγκαλιδοπῶλαι. εἰσὶ δὲ ἀγκαλίδες αἱ τῶν φρυγάνων δέσμα, οἷον ὃ ἔστιν ἀγκαλίσασθαι. alpha.180 Ἀγκαλίδα· μερίδα. alpha.181 Ἄγκαθεν· κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως Αἰσχύλος (Ag. 3). alpha.182 Ἄγκιστρον· τὸ ἐπὶ τοῖς ἀτράκτοις. οὕτω Πλάτων Πολιτείας ἰ' (616c). alpha.183 Ἄγκιστρεύει· δαλεάζει. alpha.184 Ἄγκράτος ἐλαύνω εἶπε Ξενοφῶν (An. 1, 8, 1) κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνά κράτος. σὺ δὲ ἄμεινον ποιήσεις μὴ χρώμενος τῇ λέξει. alpha.185 Ἀγκύλη· ἀκόντιον, καὶ τοῦ ἀγκῶνος ἢ καμπῆ. λέγεται δὲ καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀγκύλη· ὅθεν καὶ τὰ δόρατα ἀγκυλητά τε καὶ μεσάγκυλα ἐκάλουν. λέγεται δὲ καὶ ἀγκύλη εἶδος ποτηρίου, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς τὴν τῶν κοττάβων παιδιάν. ἀγκύλη οὖν καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ, ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς κότταβον ἐπιτηδεῖα κύλιξ διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει· ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον προῖεσθαι. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιούμενοι προθύμως ἐρρίπτουν εἰς τὸ κοττάβιον. ἔστι δὲ ἀγκύλη καὶ εἶδος τι ἄμματος, ὡς Ἄλεξις Ἀχαΐδι (fr. 31 K.)· ἀγκύλην τῆς ἐμβάδος οὐ καλῶς ἔσφιγξας λυθεῖσαν. ἐχρήσαντο καὶ ἄλλοι τῇ λέξει. alpha.186 Ἀγκύλη καὶ ἀράφη· δῆμος Αἰγιήτιδος. alpha.187 Ἀγκύλια· οἱ κρίκοι τῶν ἀλύσεων. alpha.188 Ἀγκυλομήται· σκολιόβουλοι. alpha.189 Ἀγκύλον· καμπύλον, ἐπικαμπές. alpha.190 Ἀγκυλόχειλος· σκολιόχειλος. alpha.191 Ἄγκυραι· ἐκ μεταφορᾶς αἱ ἀσφάλεια. Σοφοκλῆς (fr. 623 N.2 † 685 R.)· ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου. alpha.192 † Ἄγλαι†· ὄμμα. Εὐριπίδης (fr. 1122 N.2). alpha.193 Ἀγλαῖα· λαμπρότης. alpha.194 Ἀγλαῖαισ· λαμπρότησιν. alpha.195 Ἀγλαόκοιτος· πάνυ τίμιος. alpha.196 Ἀγλαότιμον· λαμπρόν, τετιμημένον. alpha.197 Ἄγλαυρος· ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. ἔστι δὲ καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς. alpha.198 Ἄγλαυρος· μία τῶν Κέκροπος θυγατέρων, ἦν διὰ τιμῆς ἔχουσι καὶ ὀμνύουσιν αἱ γυναῖκες· εἰς γὰρ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς Κέκροπος τιμὴν ἀπονειμαῖ τινα γέρα τὴν θεὸν τῇ Ἀγλαύρῳ. οὕτω Βίων ὁ Προκοννήσιος (FGrHist 332 F 1). alpha.199 Ἀγλευκέστερον· ἀντὶ τοῦ ἀηδέστερον. Ξενοφῶν Ἰέρωνι (1, 21). alpha.200 Ἀγλευκές· τὸ ἀηδές. Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ (8, 3). δοκεῖ δὲ ξενικὸν εἶναι τὸ ὄνομα, Σικελικόν· πολὺ γοῦν ἔστι πάλιν παρὰ Ῥίνθωνι (fr. 28 Kaibel). alpha.201 Ἄγλιθεσ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γέλιθες· ἐξ ὧν ἡ τοῦ σκορόδου κεφαλὴ σύγκειται. alpha.202 Ἀγλωττία· ἡσυχία, σιωπῆ. alpha.203 Ἄγμασι· κλάσμασι, τροπαῖς. alpha.204 Ἀγνεῖα· καθαρότης. alpha.205 † Ἀγνεύεται τὴν πόλιν· ἀντὶ τοῦ ἐκ κατηγορίας παρασήμου, ἀντὶ τοῦ ἀγνίζεται†. alpha.206 Ἀγνίασ· ὄνομα κύριον. alpha.207 Ἀγνῖσαι· τὸ διαφθεῖραι κατ' ἀντίφρασιν. καὶ τὸ ἀποθῆσαι.

οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 112 N.2 † 116 R.). alpha.208 Ἄγνιτης· ἰκέτης καὶ καθάρσιος· καὶ γὰρ ὁ μύσους ἀγνισθεὶς καὶ ὁ καθήρας οὕτως λέγονται. alpha.209 Ἄγναπτος· καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοῦνομα. σημαίνει δὲ τὸ μὴ ἐγναμμένον. λέγεται δὲ καὶ ἀρρενικῶς καὶ θηλυκῶς καὶ οὐδετέρως. ἀρρενικῶς μὲν ἄγναπτος χιτῶν, θηλυκῶς δὲ ἄγναπτος χλαῖνα, οὐδετέρως δὲ ἄγναπτον ἱμάτιον. Πλάτων μέντοι ὁ κωμικὸς (fr. 18 Dem.) τὴν ἄγναπτον καὶ χλαῖναν καλεῖ· οὐ μέντοι γε πᾶσα χλαῖνα καὶ ἄγναπτος, ἔστι δὲ χλαῖνα ἱμάτιον παχύ, εἴτε ἄγναπτον εἴτε ἐγναμμένον. alpha.210 Ἄγνος· φυτόν, ὄν καὶ λύγον καλοῦσιν. alpha.211 Ἄγνόδικος· ἀγνοοῦσα τὸ δίκαιον. alpha.212 Ἄγνοδικεῖς· οἱ θεοί. alpha.213 Ἄγνοια· ὀλιγωρία. alpha.214 Ἄγνοίη· λύπη. καὶ τὸ ἀγνοεῖν λυπεῖσθαι. alpha.215 Ἄγνοπολεῖσθαι· τὸ σφαγίους καθαίρεσθαι. alpha.216 Ἄγνούσιος· Ἄγνοῦς δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος, ἧς φυλέτης Ἄγνούσιος. alpha.217 Ἄγνωνμόνωσ· ἀνοήτως ἢ ἀχαρίστως. λέγονται δὲ παρὰ Πλάτωνι ἀγνώμονες οἱ ἀμαθεῖς (ρειπ. 5, 450δ). alpha.218 Ἄγνωνμόνωσ· Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς (Ol. 2, 26) ἀντὶ τοῦ ἀλογίστως καὶ ἀβούλως. alpha.219 Ἄγνώτας· μὴ ἐπιγινωσκομένους· ἀγνώτα δέ μοι προεκόμιζεν ἄνθρωπον, ὃς καὶ ἑαυτῷ ἀγνῶς ἐτύγχανεν ὢν (incerti auctoris). alpha.220 Ἄγνον, οὐχὶ λύγον καλοῦσι. καὶ ἀρρενικῶς Χιωνίδης Ἡρώσι (fr. 2 K.)· καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐθὲν ἔτι γέ μοι δοκῶ ἄγνου διαφέρειν ἐν χαράδρᾳ πεφυκός. Πλάτων (Phaedr. 230b)· ἢ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μάλα ἀμφιλαφῆς καὶ ὑψηλὴ καὶ τοῦ ἄγνου τε τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον. alpha.221 Ἄγορά· τόπου ὄνομα. καὶ τὰ ἀγοραζόμενα. Θεσσαλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσι. Κρήτες τὴν ἐκκλησίαν. παρ' Ὀμήρῳ (A 54) πᾶς ἀθροισμός. Σόλων δὲ (1, 2 West) ἀγορὰν καλεῖ τὸ πεζῷ λόγῳ ἀγορεύειν. καὶ ὁ τόπος παρ' Ὀμήρῳ (H 382) ἢ ἡ ἐκκλησία ἢ τὸ συναμώτερον. alpha.222 Ἄγορὰ θεῶν· Ἀθήνησι τόπος ἐκαλεῖτο. alpha.223 Ἄγοι· πολλὰ σημαίνει. Ἰσαῖος δὲ ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ ἐνάγειν καὶ ἔλκειν ἔλαβεν (fr. 67 S.)· ἔβλαψε γὰρ με, φησί, Ξενοκλῆς ἀφελόμενος Εὐμάθην εἰς ἐλευθερίαν, ἄγοντος ἐμοῦ εἰς δουλείαν. Ἀντιφῶν δὲ τὸ ἄγοι ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο παρείληφε· φησὶ γὰρ ἐν τῷ Περὶ ἀληθείας (87 B 44 A 1, 18 D. K)· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι. alpha.224 Ἄγομένων τῶν ἡμετέρων· ἀντὶ τοῦ ἀρπαζομένων καὶ ληστευομένων. alpha.225 Ἄγοράσω λέγουσι, τὸ δὲ ἀγορῶ βάρβαρον· παραδειγματῶν δὲ μεστὰ πάντα, εἰλήφθω δ' ὅμως Ἀριστοφάνους ἐξ Αἰολοσίκωνος (fr. 2 K.)· ἀλλ' ἄνυσσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν, ὡς ἀγοράσω ἄπαξ ἄπανθ', ὅσα κελεύεις, ὦ γύναι. καὶ ἀγοράσματα αὐτὰ τὰ ἡγορασμένα. alpha.226 Ἄγοράσ· Ὑπερείδης ἀντὶ τοῦ συνόδους· λέγει γὰρ ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου (fr. 150 J.)· οὗτοι πολλάκις ἀγορὰς ποιοῦνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλα τοῦνομα. alpha.227 Ἄγοράζειν· τὸ ὠνεῖσθαι τι καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. alpha.228 Ἀγορανομία· λογιστείας. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπισκοποῦντων τὰ τῶν πόλεων ὦνια. alpha.229 Ἀγορανόμοι· οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν διοικοῦντες ὦνια ἄρχοντες. δέκα δὲ ἦσαν, ὧν πέντε μὲν τὰ κατὰ τὸ ἄστν, πέντε δὲ τὰ κατὰ τὴν χώραν διέταττον. alpha.230 Ἀγοράσαι· τὸ ὠνήσασθαι. alpha.231 Ἀγοραῖαν· τὴν δικαιολογίαν. alpha.232 Ἀγοραῖοι· οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. alpha.233 Ἀγοραῖος νοῦς· ὁ πάννυ εὐτελής καὶ συρφετώδης καὶ οὐκ ἀπόρρητος οὐδὲ πεφροντισμένος· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοί εἰσιν. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 1114 N.2). alpha.234 Ἀγοραῖος Ζεὺς· βωμὸς Ἀθήνησιν, ὃς ἐκαλεῖτο ἀγοραῖου Διός. alpha.235 Ἀγοραῖος Ἑρμῆς· ἐν Ἀθήναις ἴδρυτο κατὰ τὴν ἀγορὰν. alpha.236 Ἀγορὰ Κερκῶπων· Ἀθήνησι πλησίον τῆς Ἡλιαίας, ἐν ἡμάλιστα τὰ κλοπιμαῖα πιπράσκονται καὶ ὠνοῦνται· τοιοῦτους γὰρ καὶ τοὺς Κέρκωπας παρειλήφαμεν, κλέπτας καὶ πανούργους. alpha.237 Ἀγορὰ ἐφορεία· οὕτως ἐλέγετο ἡ σύνοδος ἢ πρὸς τοῖς κοινοῖς ὅροις τῶν ἀστυγειτόνων γινομένη· ἐνταῦθα γὰρ συνιόντες οἱ ὄμοροι περὶ τῶν κοινῶν ὁμοῦ ἐβουλεύοντο. alpha.238 Ἀγορᾶς ὥραν· οὐ τῶν πωλουμένων, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τῶν κατ' ἀγορὰν· ἔωθεν ἦκε πρὶν ἀγορὰν πεπληθένα. Φερεκράτης

(fr. novum). καὶ ἐν Αὐτομόλοις (fr. 29 K.)· πίνειν αἶε καὶ μεθύειν πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. alpha.239 Ἀγοραστήν· τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, ὃν Ῥωμαῖοι ὄψωνιάτορα καλοῦσιν. alpha.240 Ἀγοράσματα· τὰ ὄνια λέγουσι. καὶ ἀγορασμάτων· καὶ Ἀγοράσεως τῆς ὠνήσεως. alpha.241 Ἀγορήν· ἐκκλησίαν. alpha.242 Ἀγορηταί· σύμβουλοι, φρόνιμοι. alpha.243 Ἄγος· κατ' ἀντίφρασιν τὸ μῦθος. καὶ ἐναγῆς ὁ ἐνεχόμενος τῷ μῦσει. καὶ ἀγηλατεῖν τὸ τοὺς ἐναγεῖς ἐλαύνειν. ὁ δὲ παναγῆς τὸν ἀγνὸν καὶ καθαρὸν σημαίνει. καὶ παρωνόμασται ὁ μὲν ἐναγῆς ἀπὸ τοῦ ἄγους, ὁ δὲ παναγῆς ἀπὸ τοῦ ἀγνοῦ καὶ καθαροῦ. σημαίνει δὲ καὶ ἄγνισμα καὶ θουσίαν. alpha.244 Ἄγος· μίασμα ἢ ἀγκών. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος, ἐξ οὗ καὶ ἰέρεια παναγεῖς καὶ ἄλλα τινά. alpha.245 Ἀγός· ἡγεμών. alpha.246 Ἄγος· ὁ Ζεὺς παρὰ Τροιζηνίοις. alpha.247 Ἀγόμεφις αἰών· οὕτως ἔλεγον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ τις ἐωρᾶτο γεγηρακώς, παρὰ τὸ μὴ ἐνεῖναι τοῖς γηρῶσι τοὺς γομφίους. Διοκλῆς (fr. 14 K.)· μηδεὶς ποθ' ὑμῶν, ἄνδρες, ἐπιθυμησάτω γέρων γενέσθαι, προνοησάτω δὲ ὅπως νέος ὢν ἀγαθὸν τι τῇ ψυχῇ παθὼν εἰς ὥραν καταλύσῃ μηδ' ἀγόμεφιόν ποτε αἰῶνα τρίψῃ. alpha.248 Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται· χαριεστάτη ἢ σύνταξις καὶ ἰκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμωδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. οὕτως Κρατῖνος (fr. 18 Dem.). alpha.249 Ἄγρα· Δήμητρος ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς τῷ Εἰλισσῷ. alpha.250 Ἄγραυλοι· οἱ ἐν ἀγρῷ διανυκτερεύοντες ἢ αὐλιζόμενοι. alpha.251 Ἄγραπτότατος· αὐτὸς βᾶτος· ἐπὶ τοῦ σκληροῦ καὶ αὐθάδους τὸν τρόπον. alpha.252 Ἄγραφα ἀδικήματα· οἷον ὑπὲρ ὧν νόμος οὐ κεῖται. alpha.253 Ἀγραφίου· εἶδος δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ ἐγγεγραμμένων ὥστε ὀφείλειν, ἀπαλειφθέντων δὲ πρὶν ἀποδοῦναι. ἐνίοτε δὲ τάττεται καὶ κατὰ τῶν ἐγγραφόντων τοὺς μὴ ὀφείλοντας. ὁ δὲ τοῦτο πράξας καὶ ἀλοὺς αὐτὸς μὲν ἐνεγράφετο ὀφείλειν, ὁ δὲ μὴ δεόντως ἐγγραφεὶς ἠφίετο τῆς ἀδίκου ἐγγραφῆς. alpha.254 Ἀγραφίου δίκη· τῶν ἐκ καταδίκης ὠφληκῶτων τῷ δημοσίῳ γράφουσι τὰ ὀνόματα ἐν σανίσιν οἱ κατὰ καιρὸν περὶ τούτων διοικοῦντες, προστιθέντες ἀνά πόσον ἐστὶ τὸ ὄφλημα. ὅταν δὲ ἀποδιδῶ ἕκαστος, ἐξαλείφεται τῆς σανίδος τὸ ἐπίγραμμα. ἐὰν οὖν τις ἀναγραφῇ μὲν ὠφληκῆναι, δόξῃ δὲ μὴ ἀποδεδωκῆναι, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξηλειμμένον ἢ ἐκ τῆς σανίδος, συγκεχώρηται τῷ βουλομένῳ τῶν ἀστῶν εἰσάγειν κατ' αὐτοῦ δίκην ἀγραφίου. alpha.255 Ἀγράφου μετάλλου δίκη· οἱ τὰ ἀργύρεα μέταλλα ἐργαζόμενοι, ὅπου βούλοιντο καινοῦ ἔργου ἄρξασθαι, φανερὸν ἐποιοῦντο τοῖς ἐπ' ἐκείνοις τεταγμένοις ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ ἀπεγράφοντο τοῦ τελεῖν ἔνεκα τῷ δήμῳ εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ καινοῦ μετάλλου. εἴ τις οὖν ἐδόκει λάθρα ἐργάζεσθαι μέταλλον, τὸν <μη> ἀπογραφάμενον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι καὶ ἐλέγχειν. alpha.256 Ἀγρευτική στολή· ἡδεῖα ἢ λέξις καὶ ἀστεία. alpha.257 Ἀγρεύματα· τὰ ἐπὶ τῆς ἀγροικίας κτήματα Σόλων εἶπε (fr. 511 M.). σημαίνει δὲ καὶ σκῦλα. alpha.258 Ἀγριοθύμος· ἄγριος τῇ ψυχῇ. alpha.259 Ἄγριοι· τοὺς παιδεραστάς οὕτως ἐκάλουν, ἦτοι ὅτι ἄγριον τὸ πάθος, ἢ ὅτι ὁ Πάν ἐνοχός ἐστι τοῖς τοιούτοις. καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ Κενταύρους. δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἀνήμερα τῶν ζώων ἄγρια καλεῖται. καὶ Ἄγριος ὁ τὸ ἦθος δύσκολος καὶ ὀργίλος. alpha.260 Ἀγρίου· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (52) τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικὰ οὕτως ὠνόμασε. καὶ Μένανδρος δὲ (fr. 705 K. .TH) ἄγριον εἶπε κυβευτὴν τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεῦν ἐσπουδακότα. alpha.261 Ἄγριος ἔλαιος· ἦν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν. ἐστὶ παρὰ Πινδάρῳ ἐν ὕμνοις (fr. 46 Snell). alpha.262 Ἀγροικεῖν· καὶ ἀγροίκων· τῶν σωφρόνων. παρὰ δὲ τὸ ἀγροῖκος γέγονε τὸ ῥῆμα ἀγροικεῖν. alpha.263 Ἀγροικοὶ γένος Ἀθήνησιν, ὃ ἀντιδιέστελλον πρὸς τοὺς εὐπατρίδας. ἦν δὲ τὸ τῶν γεωργῶν· καὶ τρίτον τὸ τῶν δημιουργῶν. alpha.264 Ἀγροικος· σκληρός, ἀσκιατρόφητος, οἷον ἐργάτης. alpha.265 Ἀγροικὸς ὀπώρα· ἀπεναντίως τῇ γενναίᾳ. ἐγένετο δὲ ὡς ἐν διαφορᾷ, τῆς μὲν πρὸς τὸ ὀπωρίσαι, τῆς δὲ πρὸς ἀπόθεσιν καὶ οἰνοποιίαν καὶ τὰ

τοιαῦτα. λέγει δὲ ὁ Πλάτων σαφῶς ἐν Νόμοις (8, 845 ab)· ὠνούμενος τὴν γενναίαν ὀπώραν ὀπωριζέτω, ἐὰν βούληται. καὶ πάλιν· τῆς μὲν γενναίας ἀπτέσθω, ἐὰν βούληται, τῆς δὲ ἀγροίκου λεγομένης καὶ τὸν τοιοῦτον ὁ νόμος εἰργέτω. alpha.266 Ἄγροικος· ἄφρων, δύσκολος. ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. alpha.267 Ἀγροβόας ἀνὴρ· ὁ ἀγροίκως φθεγγόμενος καὶ οὐκ ἀστείως οὐδὲ ἐμμελῶς. οὕτως Κρατῖνος (fr. 374 K.). alpha.268 Ἀγρόμενοι· συναθροίζοντες. alpha.269 Ἀγροιλῆθεν· Ἀγροίλη δῆμος ἐστὶ τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς, ὁδὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο Ἀγροιλεύς. alpha.270 Ἀγρονόμοι· οἱ ἐν ἀγροῖς διάγοντες. alpha.271 Ἀγρότας· ἀγροίκους. alpha.272 Ἀγροῦ πυγὴ· τὸ πιότατον. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν προσκαθημένων τινὶ λιπαρῶς. οἱ δὲ ὑπερβολικῶς λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν ἀγρῷ καθημένων. ἢ ἐπὶ τοῦ σφόδρα ἀγροίκου. alpha.273 Ἄγρυκτα καὶ ἄλεκτα πέπονθα· τὸ μὲν ἄγρυκτά ἐστιν ὥστε μὴδὲ γρύξαι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν· γρύξαι δὲ ἐστὶ τὸ βραχύτατον φθέγγασθαι, ὃ καὶ ἀναρθρόν ἐστι, μυγμῶ ἢ στεναγμῶ παραπλήσιον. κέχρηται δὲ αὐτῷ καινότατα Φερεκράτης (fr. 157 K.)· τί δ' ἔπαθες; ἄγρυκτα καὶ ἄλεκτα· ἀλλὰ βούλομαι μόνη αὐτὴ φράσαι σοι. alpha.274 Ἀγρῶσται· οἱ κυνηγέται, ἀπὸ τοῦ ἀγρῶσσω ῥήματος. Ὅμηρος (ε 53)· ἰχθῦς ἀγρῶσσω. alpha.275 Ἀγυιαί· ἄμφοδα, ῥῦμαι. ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί· παρὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν πῶς γυῖα καὶ μέλη <καὶ> κάμψεις. τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἐκατέρωθεν διεξόδους καὶ ταύτη διαφέρουσιν. alpha.276 Ἀγυιάν· τὸν στενωπὸν Ξενοφῶν (Cyr. 2, 4, 3). καὶ ὅλως πολλὰ τὰ γλωσσηματικά παρ' αὐτῷ. alpha.277 Ἀγυιεύς· ὁ πρὸ τῶν ἀυλείων θυρῶν κωνοειδῆς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὸς <ὁ> θεός. Φερεκράτης Κραπατάλοις (fr. 87 K.)· ὦ δέσποτ' Ἀγυιεύ, ταῦτα συμμένησό μοι. καὶ τὸ κνισᾶν Ἀγυιάς (Dem. 21, 51) τοὺς ἀγυιάς δηλοῖ συνηρημένως, οὐ τὰς ἀγυιάς καὶ τὰς ὁδοὺς. alpha.278 Ἀγυιάτιδες· παρ' Εὐριπίδῃ (Ion. 186) οἱ πρὸ τῶν θυρῶν βωμοί. alpha.279 Ἀγυιάς· ἔνιοι μὲν ὀξύνουσι θηλυκῶς χρώμενοι, οἷον τὰς ὁδοὺς· βέλτιον δὲ περισπᾶν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιάς. ἀγυιεύς δὲ ἐστὶ κίων εἰς ὄξυ λήγων, ὃν ἰστάσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δὲ αὐτοὺς φασὶν εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστιν οὖν τὸ ὀλόκληρον ἀγυιεύς, καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν ἀγυιάς, ἐν συναλιφῇ δὲ ἀγυιάς. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τροίαν φησί (fr. 341 N.2 † 370 R.)· λάμπει δ' ἀγυιεύς βωμὸς ἀτμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμούς, βαρβάρους εὐοσμίας. alpha.280 Ἀγύρτης· ἐπαίτης, φιλοκερδῆς. καὶ ἀγύρτης· εἶδος βόλου. alpha.281 Ἀγύρτης· ὁ ἀλαζών καὶ ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ περιαγείρειν τὸ περιεῖναι καὶ περινοστεῖν ἐπὶ νίκη ἢ τινὶ ἐτέρῳ τοιοῦτῳ σεμνύνειν. ὁ δὲ ἀγύρτης καὶ κυβευτικοῦ βόλου ἐστὶν ὄνομα. alpha.282 Ἀγυρτικά· χυδαῖα ψεύσματα. alpha.283 Ἀγυρμός· ἐκκλησία, συναγωγή. alpha.284 Ἀγυρτώδη· συρφετώδη. alpha.285 Ἀγύρριος· δημαγωγὸς Ἀθηναίων οὐκ ἀφανής. alpha.286 Ἀγχαζε· ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 886 N.2 † 973 R.). alpha.287 Ἀγχασκε· ἀντὶ τοῦ ἀνάχασκε. οὕτως Φερεκράτης (fr. 196 K.). alpha.288 Ἀγχέμαχος· ἐγγύθεν μαχόμενος. alpha.289 Ἀγχι· ἐγγύς. alpha.290 Ἀγχίθυρος· γείτων. alpha.291 Ἀγχιμόλον· ἐγγύς ἐλθόν. alpha.292 Ἀγχιμος· ἀντὶ τοῦ πλησία. Εὐριπίδης (fr. 867 N.2)· ἀλλ' ἄγχιμος γὰρ ἦδε Φοιβεία γυνή. alpha.293 Ἀγχίνοια· σύνεσις. alpha.294 Ἀγχίνου· συνेतός, ὄξυς τὸν νοῦν. alpha.295 Ἀγχιστα· ἔγγιστα. alpha.296 Ἀγχιστεία· συγγένεια. καὶ ἀγχιστεῖς· οἱ ἀπὸ ἀδελφῶν καὶ ἀνεψιῶν καὶ θείων κατὰ πατέρα καὶ μητέρα ἐγγυτάτω τοῦ τελευτήσαντος. οἱ δὲ ἔξω τούτων συγγενεῖς μόνον. οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται. alpha.297 Ἀγχίσποροι· ἐγγύς γένους. alpha.298 Ἀγχιστίνδην· τὸ κατὰ ἀγχιστεῖαν, ὥσπερ ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην, ἐπιρρηματικῶς. alpha.299 Ἀγχίστροφοι· συστραφέντες ἢ ταχὺ ἐπιστρεφόμενοι. alpha.300 Ἀγχιτέρμων· ὁ γείτων, ὁ ὄμορος. alpha.301 Ἀγχοῦ· ἐγγύς. alpha.302 Ἀγχωμάλου· τῆς ἴσης, τῆς ἐγγύς τοῦ ὀμαλοῦ. alpha.303 Ἀγγωγή· ἀναστροφὴ, τρόπος.

ἢ ἡ κομιδή. καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος. alpha.304 Ἀγωγεῖ τῷ ἱμάντι, ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὃς καὶ ῥυτήρ καλεῖται. alpha.305 Ἀγωγέυς· ὁ ἱμᾶς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 887 N.2 † 974 R.). alpha.306 Ἀγώγιον· τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἀμάξης. οὕτως Ξενοφῶν (Cyr. 6, 1, 54). alpha.307 Ἀγώγιμος· ἄγων, ἀγόμενος. alpha.308 Ἀγώγιμων· φορτίων ἐμπορικῶν. alpha.309 Ἀγωγόν· ἐπακτικόν. alpha.310 Ἀγωγούς· προπομπούς. alpha.311 Ἀγωνία· ὁ ἀγωνισμός. καὶ ἀγών. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ἡ ἀγωνιστική. alpha.312 Ἀγωνία· Ξενοφῶν (Cyr. 2, 3, 15) ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. alpha.313 Ἀγῶνα· καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησιν. alpha.314 Ἀγωνιῶ· κινδυνεύω. alpha.315 Ἀγών· ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δοῦρις ἱστορεῖ (FGrHist 76 F 82). σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα καὶ τὸν ναόν, ἔνθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. alpha.316 Ἀγῶνα· καὶ Ὅμηρος (θ 260) τὸν τόπον αὐτόν, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Θουκυδίδης ε' (50, 4)· προελθὼν εἰς τὸν ἀγῶνα ἀνέδησε τὸν ἠνίοχον. alpha.317 Ἀγών οὐ δέχεται σκήψεις· τάττεται ἢ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄνησαμένων εἰς σκήψιν. alpha.318 Ἀγωνιᾶν· Ἰσοκράτης (15, 183.302) ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. καὶ ἀγωνιῶντες ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι ὁ αὐτός (4, 91). alpha.319 Ἀγωνοσ· κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τοῦ ὁ ἀγών· ἀπὸ δὲ γενικῆς ἐσχηματίσθη. οὕτως Ἀλκαῖος ὁ λυρικός πολλάκις ἐχρήσατο (fr. 403 L.P.). alpha.320 Ἀγωνοθέτης· ὁ ἐν τοῖς σκηναίοις, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνασίοις. alpha.321 Ἀγῶνα· τὴν συναγωγὴν. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. 927 K.). alpha.322 Ἀδαγμός· ὁδαξισμός, ὅπερ ἐστὶ κνησμός. οὕτως Σοφοκλῆς (Tr. 770). alpha.323 Ἀδαήμενοι· ἄπειροι. alpha.324 Ἀδαμάντινα· στερρά. alpha.325 Ἀδαξῆσαι· τὸ κνήσαι, οὐκ ἐν τῷ <ο> ὁδαξῆσαι. καὶ ἀδαχεῖν· τὸ κνήθειν· ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορα ἐκλέγει τ' αἰεῖ. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν (fr. 410 K.). alpha.326 Ἀδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκίσεως. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 63 N.2 † 77 M.). alpha.327 Ἀδδῆξ· μέτρον τετραχοῖνικον. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. 709 κ.). alpha.328 Ἀδεὲς δέοσ (Pl. Symp. 198a)· τάσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων. ἢ ἀσφαλές, οὐ φοβερόν. alpha.329 Ἀδέητος· Ἀντιφῶν (87 B 10 D. .K) ἀντὶ τοῦ ἀνευδεής. alpha.330 Ἀδείμαντα· ἄφοβα. alpha.331 Ἀδεκάστωσ· ἀμερίστωσ, δικαίως, ἀδωροδοκίητως, ὀρθῶς. alpha.332 Ἀδεκατέυτους· ὧν οὐκ ἀνατέθειται ἡ δεκάτη τοῖς θεοῖς. alpha.333 Ἀδελφίζειν· τὸ ἀδελφόν τινα πυκνῶς καὶ θεραπευτικῶς καλεῖν. οὐ μόνη ἢ κωμωδία (Apolloph. fr. 4 K.), ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τῇ λέξει ταύτη χρῶνται. οὕτως Ἰσοκράτης (19, 30). alpha.334 Ἀδημονεῖν· κυρίως μὲν ἐστὶ τὸ ἀπορεῖν καὶ ἀμηχανεῖν ἐν τινι δῆμῳ ἢ χώρᾳ. Ὅμηρος [...]. alpha.335 Ἀδῆν· τῶν ἐν τῷ σώματι γεγεννημένων ἐστὶ τοῦτο. γίνεται δὲ περὶ βουβῶνας καὶ μασχάλας, καὶ ἔτι ὑπὸ τὰς σιαγόνας. ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις καὶ δασύνεται παραλόγως, ὡς φησὶν Ἡρωδιανός (1, 53, 20 L.). alpha.336 Ἀδην· τὸ ἄλις. Πλάτων πολλαχοῦ κέχρηται. ἢ εἰς κόρον, ἱκανῶς, ἀρκούντως. ἐν Χαρμίδῃ (153d)· ἐπεὶ δὲ τῶν τοιούτων ἄδην εἶχομεν. alpha.337 Ἀδημονῶν· ἀγωνιῶν. alpha.338 Ἀδήριτος· ἄμαχος. alpha.339 Ἀδηφάγος· ἀθρόως ἐσθίων, πολυφάγος, γαστρίμαργος. alpha.340 Ἀδηνέωσ· ἀπλῶς καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν τῶν δηνέων καὶ μεριμνῶν. alpha.341 Ἀδηφάγον ἄρμα· τὸ τέλειον. alpha.342 Ἀδηφάγοι τριήρεις· αἱ μεγάλαι οὕτως ἐλέγοντο· ἢ ἔχουσαι τὰ πληρώματα ἐντελεῖ. καὶ ἀδηφάγα ἄρματα τὰ μεγάλα καὶ τέλεια. καὶ ἔστι πεποιημένον ἀπὸ τοῦ ἄδην ἐσθίειν ἤτοι δαψιλῶς. alpha.343 Ἀδηφάγοι τριήρεις· λέγοντ' ἂν αἱ ἐντελόμενοι καὶ πολλὰ ἀναλίσκουσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν ἵππων. Ἄλ καῖος δὲ ἐν τῇ Κωμωδοτραγωδίᾳ (fr. 21 K.) τοὺς πότας λύχνους ἀδηφάγους εἶπεν. alpha.344 Ἀδῆωτον· ἀπόρθητον, ἀπραΐδευτον. alpha.345 Ἀδηφάγοι· <οἱ> ἀγωνισταὶ ἵπποι οὕτως ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀριστοφάνης (fr. 736 K.) καὶ Φερεκράτης (fr. 197 K.). ἔφη δὲ καὶ ἀδηφαγοῦσα Σοφοκλῆς (fr. 889 N.2 † 976 R.) καὶ ἀδηφαγεῖν Ἑρμιππος (fr. 84 K.). ἀλλὰ καὶ ἀδηφάγον εἶπε Λυσίας (φρ. 103 S.) τὴν τέλειον μισθὸν λαμβάνουσαν

τριήρη. Ἄλκαϊος δὲ ὁ κωμικὸς (fr. 21 K.) καὶ τοὺς πότας λεγομένους λύχνους ἀδηφάγους ἔφη χαριεντισάμενος, καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐν Νεμέᾳ ἀδηφάγοι ἐλέγοντο, καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ Ἀργείοις οὕτως, λέγουσι δέ τινες καὶ τὸν ἱερὸν λόχον ἀδηφάγον. alpha.346 Ἀδιάντων· ξηρόν, ἄβροχον, ἢ φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμενον, τὸ καλούμενον πολύτριχον. alpha.347 Ἀδιάφθορον· ἄμωμον, λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός, ὡς Μένανδρος (fr. 812 K. .TH). καὶ μὴν ἀδιάφθορον τὸ μηδεμιᾶ ὑποκείμενον φθορᾷ, ὡς Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς (106e)· ὁπότε δὴ τὸ ἀδιάφθορον καὶ ἀθάνατον οἴχεται, λέγεται δὲ ἀδιάφθορον καὶ τὸ μὴ παρακεκινημένον τῆς ὀρθῆς γνώμης, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Νόμων ' (768b)· ἀδιαφθόρους ταῖς δεήσεσι δικάζειν, προάγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπιρρηματικῶς, ὡς Αἰσχίνης φησὶν (1, 137) Ἀδιαφθόρως. alpha.348 Ἀδιαίτητος· ἀλλότριος, ἀήθης. alpha.349 Ἀδιάκριτος· ἀδιαχώριστος, λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ γινωσκόντων τὰ δέοντα, ἢ ἀφρόνως φλυαρούντων. alpha.350 Ἀδιαλώβητον· ἀβλαβές. alpha.351 Ἀδιάρθρωτον· ἄσημον, ἀτράντων. alpha.352 Ἀδιάνυλος τόπος· ὅθεν μὴ ἔστιν ἐπανελεθεῖν, οὕτως Εὐριπίδης (fr. 868 N.2). alpha.353 Ἀδιαφορία· ἀμέλεια χωρὶς παρατηρήσεως. alpha.354 Ἀδιάστατον· τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον, Ἄντιφῶν εἶπεν (87 B 24 D. .K). alpha.355 Ἀδιάβατος· ὁ μὴ ῥάστως ἢ ὁ μὴδ' ὅλως διαβῆναι δυνάμενος. alpha.356 Ἀδιάγλυπτον· ἦν οὐκ ἔστι διαγλύψαι καὶ διελθεῖν, λαβὴν γάρ, φησὶν, ἄφυκτον, ἀδιάγλυπτον (Nicoch. fr. 3 Dem.). alpha.357 Ἀδιάλλακτον ἐχθρόν· Δημοσθένης ἔφη (10, 15), καὶ ἀδιάπαυστον Ξενοφῶν (αγες. 1, 4). alpha.358 Ἀδιάλυτον· τὸ μὴ διαφθειρόμενον, ὡς Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς (80b). alpha.359 Ἀδιάστατον· ὡς †Ξενοφῶν† καὶ τὸ οἰκοδόμημα ἀδιάστατον, ἔφη δὲ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (25d) τὸ ἀδιερεύνητον. alpha.360 Ἀδίδακτος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (21, 17)· ἀδίδακτος ἂν εἰσηλθεν ὁ χορός. alpha.361 Ἀδιεξίτητον· ἀδιεξέλευστον. alpha.362 Ἀδικίου· οἶον ἀδικήματος, ἔστι δὲ ὄνομα δίκης, ἀποτίννυται δὲ τοῦτο ἀπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῆ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. alpha.363 Ἄδικος δίκη· ἢ ἐκ συκοφαντίας γινομένη, ὡς Κρατῖνος (fr. 19 Dem.)· ὥστε δίκας τ' ἀδίκους νικᾶν ἐπὶ κέρδεσιν αἰσχροῖς. alpha.364 Ἀδικίου· εἶδος δίκης Ἀθήνησιν οὕτω καλουμένης, ἀδίκιον δὲ τινὲς φασὶ τὴν ἐπὶ τῷ ἀδικήματι τιθεμένην ζημίαν· καὶ γὰρ Κλειδήμος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἀτθίδων οὕτω γράφει (FGrHist 323 F 4)· νόσου γὰρ τοῖς Αἰγινήταις γενομένης καὶ μαντευομένοις προηνέχθη τὸ ἀδίκημα καὶ κατεγνώσθη ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀδίκιον. alpha.365 Ἀδικίου· λέγεται ἡ δίκη κατὰ τῶν τὴν πόλιν ἀδικούντων, τὸ δὲ τίμημα αὐτῆς ἀργύριον ἔστιν ἀποτιννύμενον ἀπλοῦν. alpha.366 Ἀδικομάχους ἵππους· Ξενοφῶν τοὺς δυσπειθεῖς λέγει, καὶ δίκαιον ἄρμα τὸ εὐπειθές (Cyr. 2, 2, 26). alpha.367 Ἀδιόρθωτον· Δημοσθένης (4, 36)· ἀόριστα, ἀδιόρθωτα πάντα. alpha.368 Ἀδίποιν· ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. alpha.369 Ἀδιούνιος ταῦρος· ὁ Ἀπόλλων ὑπὸ τῶν Κρητῶν οὕτως λέγεται· φασὶ γὰρ τὴν πόλιν μετοικίζοντα ταύρω πως εἰκασθέντα προηγεῖσθαι. alpha.370 Ἀδμήτου λόγον· ἀρχὴ σκολίου (cf. PMG 749 Page), ὃ οἱ μὲν Ἄλκαϊου, οἱ δὲ Σαπφοῦς φασιν. alpha.371 Ἀδολεσχία· ἀκαιρία, φλυαρία, συνέχεια. alpha.372 Ἀδολεσχεῖν· σημαίνει μὲν τὸ φιλοσοφεῖν περὶ τε φύσεως καὶ τοῦ παντὸς διαλεσχαίνοντα, οἱ μὲντοι ἀρχαῖοι κωμικοὶ (fr. novum) λεσχαίνειν ἔλεγον τὸ διαλέγεσθαι, καὶ λέσχει οἱ τόποι, εἰς οὓς συνιόντες λόγοις διημέρευον. alpha.373 Ἀδόλωσ· τοῦτο σημαίνει τὸ ἀπλῶς καὶ ἀληθῶς· τὸ γὰρ ἀληθὲς ἀπλοῦν τι καὶ ἄνευ δόλου ἐστί, τὸ δὲ ψεῦδος περιπεπλεγμένον καὶ δόλου μεστόν. alpha.374 Ἀδοκίμαστος· δοκιμασθῆναι λέγεται τὸ εἰς ἄνδρα ἐγγραφῆναι, ἀδοκίμαστος δὲ ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος, οὕτως Λυσίας (fr. 73 S.). alpha.375 Ἄδουλος βίος ἐρεῖς, τουτέστιν ὁ μὴ δοῦλον ἔχων, ἐρεῖς δὲ καὶ ἀδιάλεκτος βίος καὶ ἀγέλαστος βίος καὶ ἄγαμος βίος. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ (fr. 18 κ.)· ὄνομα δὲ μοῦστι Μονότροπος, ζῶ δὲ

Τίμωνος βίον, ἄγαμον, ἄζυγον, ὀξύθυμον, ἀπρόσοδον, ἀγέλαστον, ἀδιάλεκτον, ἰδιογνώμονα. alpha.376 Ἀδούλευτος οἰκέτης· ὁ ἐνὶ δεδουλευκῶς καὶ μὴ παλίμπρατος. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους (fr. 139a J.)· ἀδούλευτον ἢ βάρβαρον πριάσθω. λέγει δὲ καὶ τὸν νυμφίον ὁ Μένανδρος (fr. 813 K. .TH). alpha.377 Ἄδουλος ἐρεῖς, ὡς Εὐριπίδης (Andr. 593), ἀλλὰ καὶ ἀδούλευτος, ὡς Ὑπερείδης (fr. 139a J.). alpha.378 Ἀδόνητον· ἀσάλευτον. alpha.37 Ἀδοξα· τὰ παράδοξα, ἃ οὐκ ἂν τις δοξάσειεν. alpha.380 Ἀδόξαστον· τὸ ἀνέλπιστον. Σοφοκλῆς (fr. 204 N.2 † 223 R.). alpha.381 Ἀδοξον· τὸ ἄτιμον, ὡς Ἰσοκράτης ἐν Εὐαγόρα (66) καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς (8, 66). alpha.382 Ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων· ἀντὶ τοῦ ἐν ἀδοξία εἰσὶ παρὰ ταῖς πόλεσιν. οὕτως Ξενοφῶν ἐσχημάτισεν ἐν τῷ Οἰκονομικῷ (4, 2)· φησὶ γάρ· καὶ γὰρ οἱ γε βάνασοι καλούμενοι ἐπίρρητοὶ τέ εἰσι καὶ εἰκότως ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων. alpha.383 Ἀδρανέσ· ἀσθενές. alpha.384 Ἀδράστεια· ἡ Νέμεσις, ἣν οὐκ ἂν τις ἀποδράσειεν. οἱ δὲ φασιν ἑτέραν εἶναι τῆς Νεμέσεως, καὶ οἱ μὲν ἀπὸ Ἀδράστου φασὶ ταύτην ὀνομασθῆναι, ὅτι μόνος σωθεὶς τῶν ἑπτὰ πάλιν μόνος τὸν υἱὸν ἀπέβαλεν ἐν τοῖς ἐπιγόνους, οἱ δὲ ἀπὸ τινος Ἀδράστου Μυσοῦ ἰδρυσάμενου αὐτῆς ἱερὸν. βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ μηδὲν αὐτὴν ἀποδιδράσκειν. alpha.385 Ἀδράστεια· οἱ μὲν ἴταυτόντῃ τῇ Νεμέσει λέγουσι, λαβεῖν δὲ τοῦνομα παρὰ Ἀδράστου τινὸς βασιλέως. ἢ ἀπὸ Ἀδράστου τοῦ ἱππαιούτῃ, νεμεσηθέντος ἐφ' οἷς τῶν Θηβαίων κατηλαζονεύσατο, ἰδρυσάμενων ἱερὸν Νεμέσεως, ὃ μετὰ ταῦτα προσηγορεύθη Ἀδραστείας. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος (fr. 18 Gaede) Ἄρτεμιν φησιν εἶναι τὴν Ἀδραστείαν ἀπὸ Ἀδράστου τινὸς ἰδρυμένην. ὁ δὲ Ἀντίμαχος λέγει (fr. 53 Wyss)· ἔστι <δέ> τις Νέμεσις μεγάλη θεός, ἣ τάδε πάντα πρὸς μακάρων ἔλαχε<v>, βωμὸν δὲ οἱ εἶσατο πρῶτος Ἄδρηστος ποταμοῖο παρὰ ῥόω. ἐνιοὶ μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτῇ τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος (fr. 266 K. .TH) καὶ Νικόστρατος (fr. 37 K.). alpha.386 Ἀδραστα· ἀποίητα. Ἐρμιππος (fr. 3 Dem.). alpha.387 Ἀδράφαξον· τὸ λάχανον, ὅπερ οἱ πολλοὶ ἀνδράφαξον καλοῦσι. Φερεκράτης Κοριαννοῖ (fr. 75 K.)· ἀδράφαξον ἔψουσα, εἶτα ὀκλάξ καθημένη. alpha.388 Ἀδρόν· μέγα, δαψιλές, πλούσιον. καὶ ἀδρότης· ἡ ὑψηλότης. alpha.389 Ἀδρύνοιτο· αὐξάνοιτο. alpha.390 Ἀδρῦναι· ἀδρόν ποιῆσαι καὶ μέγα. Σοφοκλῆς (fr. 892 N.2 † 979 R.). alpha.391 Ἀδρῦφακτον· ἄπονον καὶ ἀταλαίπωρον. alpha.392 Ἀδύνατα εἶναι (Thuc. 1, 59, 2)· ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον· πολλάκις γὰρ κέχρηται Θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς ἀντὶ ἐνικῶν, μάλιστα δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως. alpha.393 Ἀδύνατοι· οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι, οἱ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτοῖς τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας λέγει (24, 26), ὀβολὸν ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, πέντε (φγρηιστ 328 φ 197). Ἀριστοτέλης δὲ δύο ἔφη (Ath. Pol. 49, 4). alpha.34 Ἀδυναμία ἐρεῖς, ὡς Δημοσθένης (19, 186), καὶ ἀδυνασία, ὡς Ἀντιφῶν (fr. 143 Th.), καὶ ἀδυνατία, ὡς Δεινόλοχος (fr. 9 Kaibel). alpha.395 Ἀδυνάτων ἐρᾶν· Εὐριπίδης εἶπεν (Herc. 318). alpha.396 Ἀδυσώπητον· ἀπροσωπόληπτον. ἢ τὸ πρὸς τὰς δεήσεις ἀμείλικτον καὶ ἀνεπίστροφον καὶ σκληρόν. alpha.397 Ἄδυτον· σπῆλαιον. ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. alpha.398 Ἀδώνιδος κῆποι· ἐν ὀστράκοις ταῦτα κατὰ τὰς οἰκίας ἐσπεύρετο. χρῶνται δὲ αὐτῷ παροιμιωδῶς ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κούφων. ἔσπειρον δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ τῶν καρπῶν τὴν εὕρεσιν ἀνατιθέντες. alpha.399 Ἀδώνιος· Φερεκράτης εἶπεν (fr. 198 K.) ἀντὶ τοῦ Ἀδώνιδος. λέγει δὲ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τὸν Ἀδώνιον. οὕτω δὲ καὶ Πλάτων (fr. 4 K.) καὶ Κρατῖνος (fr. 376 K.), ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 737 K.) καὶ ἕτεροι. λέγουσι δὲ καὶ Ἄδωνιν αὐτὸν πολλάκις. alpha.400 Ἀδώνια· συνεσταλμένως· Ἀδώνι' ἄγομεν καὶ τὸν Ἄδωνινκλάομεν. Φερεκράτης (fr. 170 K.). καλοῦσι δὲ καὶ τὸ εἶδωλον τὸ τοῦ

Ἄδωνιδος οὕτως Ἄδώνιον. alpha.401 Ἄδωνια· βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὡς Ἄριστοφάνης (Pac. 420) καὶ Φερεκράτης (fr. 170 K.) διὰ τῶν μέτρων μαρτυρεῖ. ἔστι δὲ τὰ Ἄδωνια ἑορτή, οἱ μὲν φασιν εἰς τιμὴν Ἄδωνιδος ἀγομένη, οἱ δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ. ἔστι δὲ Φοινίκων καὶ Κυπρίων. alpha.402 Ἄδωρητος ἑρεῖς, ὡς Εὐριπίδης (Hec. 42)· οὐδ' ἀδωρητος φίλων ἔσται πρὸς ἀνδρῶν. καὶ Θουκυδίδης δευτέρᾳ (65, 8)· χρημάτων τε ἀφανῶς ἀδωρητος γενόμενος. Πλάτων μέντοι γε ἐν Συμποσίῳ (197 d) ἄδωρος εἶπεν· καὶ γὰρ φησιν· ἄδωρος δυσμενείας, ἀντὶ τοῦ μὴ διδοῦς δυσμένειαν. ἑρεῖς δὲ καὶ ἀδωροδόκητος, ὡς Δημοσθένης (19, 27), ἀλλὰ καὶ ἀδωροδοκῆτος, ὡς ὁ αὐτός (18, 250). alpha.403 Ἄδωρος χάρις· ἢ μὴ ἐπὶ τέλος ἐλθοῦσα δωρεά. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 869 N.2). alpha.404 Ἄει· ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι. alpha.405 Ἄει· κοινότερον μὲν ἐπὶ τοῦ κατὰ πάντα χρόνον καὶ ἐν παντὶ καιρῷ, ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ (217 d)· ἐπειδὴ δεδειπνήκαμεν, διελεγόμεν ἄει πόρρω τῶν νυκτῶν. καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. καὶ Εὐριπίδης ἐν Μηδεῖᾳ (670)· ἄπαις γὰρ δεῦρο ἄει τείνεις βίον. καὶ ἄλλοι πολλοί. alpha.406 Ἄειδές· λυπηρόν. alpha.407 Ἄειθαλῆς· ἄει θάλλων. alpha.408 Ἄει κολιοὺς παρὰ κολιοῖον ἰζάνει· παροιμία. ὅτι οὐ μόνον ἔστι τὸ ζῶον φιλάλληλον καὶ ἀγεληδὸν πετόμενον, ὡς οἱ ψᾶρες, ἀλλὰ καὶ ἀλίσκεται διὰ τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν προσερχόμενον ταύτῃ {καὶ} καθ' ὕδατος ὄραθείση, ὡς φησι Κλέαρχος. alpha.409 Ἄειζων ἑρεῖς τρισυλλάβως, ὡς οἱ Ἀττικοί, καὶ ἄειζων τετρασυλλάβως. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ αἰίνω, ὃ σημαίνει τὸ ἀένναον. ὡσπερ οὖν ἀπὸ τῆς σῶος εὐθείας δισυλλάβου γίνεται σῶς εὐθεῖα μονοσύλλαβος καὶ ἡ αἰτιατική σῶν, οὕτως ἀπὸ τῆς ζῶς ὀρθῆς μονοσυλλάβου, ἧ κέχρηται καὶ Ὅμηρος (E 887), γίνεται ἡ αἰτιατική ζῶν καὶ κατὰ σύνθεσιν αἰίζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποντίῳ (fr. 28 N.2 † 60 M.)· ὁ τὴν αἰίζων ἄφθιτον πόαν φαγών. Σοφοκλῆς δὲ τὴν εὐθεῖαν ἔφη (fr. 674 N.2 † 740 R.) αἰίζως γενεά. ἀπὸ δὲ τῆς ζῶος δισυλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν ὁ κωμικὸς Πλάτων (fr. 19 Dem.), ἧς ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἦν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπών (fr. 29 N.2 † 60 M.)· καὶ γεύομαί πως τῆς αἰίζου πόας. alpha.410 Ἄειζων πένθοος ἑρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 675 N.2 † 741 R.), καὶ Ἄειζων ἔλκος. alpha.411 Ἄειλογία· πολυλογία ἢ ταυτολογία. ἔστι δὲ ἡ λέξις παρὰ Δημοσθένει (19, 2) καὶ Ἰσαίῳ (fr. 141 ς.). τὸ μέντοι ῥῆμα, ἦτοι τὸ αἰιλογεῖν, ἀδόκιμον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐκάστοτε διδόναι λόγον καὶ ἀπολογία. καὶ αἰιλογία· τὸ διὰ παντὸς ἐξεῖναι λέγειν. καὶ αἰιλογία· τὸ αἰεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης καὶ Ἰσαῖος. alpha.412 Ἄειλα· τὰ πολύσκια χωρία κατὰ στέρησιν τῆς ἔλης. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 334 N.2 † 748 M.). alpha.413 Ἄείνων· τὸ ἀένναον. Ἄριστοφάνης τρισυλλάβως Βατράχοις (146) καὶ ἄλλοι πολλοί. alpha.414 Ἄείνωσ γλῶσσα καὶ αἰίνωσ φωνὴ καὶ ὄργη καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων χρῶ. Κρατῖνος (fr. 20 Dem.)· γλῶσσάν τέ σοι δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν καλῶν λόγων αἰίνων, ἧ πάντα κινήσεις λέγων. ἑρεῖς δὲ καὶ τὸ αἰίνωσ ποταμὸς καὶ αἰίνωσ κρήνη, διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὸ νάειν, ὅπερ ἔστι ρεῖν· ἴδιον δὲ ὕδατος τὸ ρεῖν. τὸ δὲ γλῶττα αἰίνωσ πάνυ καινὸν καὶ ἐναργῶς εἴρηται ἐπὶ τῆς δεινῆς εἰπεῖν. alpha.415 Ἄείταν· τὸν ἑταῖρον. Ἄρίσταρχος· δὲ τὸν ἐρώμενον. alpha.416 Ἄειφυγία· ἢ εἰς αἰεὶ φυγή. alpha.417 Ἄελλα· ἀνέμων συστροφή. alpha.418 Ἄελλόπουσ· ταχεῖα τοὺς πόδας. alpha.419 Ἄελλάδες ἵπποι· αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν (Soph. OT 467). alpha.420 Ἄει γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι· ἐπὶ τῶν εἰς πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. alpha.421 Ἄει γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιοσ· ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν αἰεὶ τρεφομένων ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων. alpha.422 Ἄειεστό· Ἀντιφῶν τὴν αἰδιότητα ἐν Ἀληθείας β' (87 B 22D. .K) καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ ἐστάναι. ἢ λέξις Διογενιανοῦ (fr. 2 Schmidt). alpha.423 Ἄειλογία· τὸ αἰεὶ λόγον καὶ εὐθύνας ὑπέχειν. οὕτω Δημοσθένης (19, 2) καὶ Ἰσαῖος (fr. 141 S.). alpha.424 Ἄερκτον· ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον καὶ πανταχόθεν ὀρώμενον. Λυσίας (7, 28). alpha.425 Ἄεροβατεῖν· εἰς τὸν ἄερα περιπατεῖν. alpha.426

Ἄετός· τό τε πτηνὸν ζῶον καὶ τὸ ἐπὶ τῷ προφυλαίῳ, ὃ καὶ νῦν ἀέτωμα λέγεται· ἡ γὰρ ἐπὶ τοῖς προφυλαίοις κατασκευὴ ἀετοῦ μιμεῖται σχῆμα ἀποτετακός τὰ πτερά. ἔστι δέ τις καὶ βοτάνη ἐν Λιβύῃ. οἱ δέ φασιν ἀετὸν τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὃ καὶ ἀέτωμα καλοῦσιν. alpha.427 Ἄετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις· ἐπὶ τῶν ἐγχειρούμενων διδάσκεις τινὰς ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν ἐθελόντων διδάσκεις. alpha.428 Ἄζα· ξηρασία. σημαίνει καὶ τὸ ἐν ἀγγείῳ ὀλίγον ὑγρὸν. οὕτως Πραξιφάνης (fr. 21 ωερλι). alpha.429 Ἄζάλιον· ξηρόν. ἢ ἄγαν ζέον. alpha.430 Ἄζειν· τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀθρόως ἐκπνεῖν ἄζειν λέγουσιν Ἀττικοὶ μιμούμενοι τὸν ἦχον τοῦ πνεύματος. οὕτως Νικοχάρης (fr. 19 K.). alpha.431 Ἄζειν· τὸ στένειν. Σοφοκλῆς (fr. 893 N.2 † 80 R.). alpha.432 Ἄζήν· ὁ πῶγων κατὰ Φρύγας λέγεται. ἡ λέξις Ἡρωδιανοῦ(1, 15, 8 L.). alpha.433 Ἄζηνία καὶ Ἄμαξέντια καὶ Ἄναγκαῖα†, ἔτι δὲ Ἄχερδοῦκαὶ Ἄγριαδαί· δῆμοι πάντα ταῦτα Ἰπποθωντίδος. alpha.434 Ἄζηνιῖσ καὶ Ἐρχιῖσ καὶ Ἄλιῖσ καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασέωςφρησὶ φθέγγεσθαι τοὺς Ἀττικούς τοὺς παλαιούς Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον (fr. 65 Preller). alpha.435 Ἄζησία· οὕτως ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται (fr. 894 N.2 † 981 R.). οἱ δὲ τὴν εὐτραφῆ. alpha.436 Ἄζηνιεύς· Ἄζηνία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἰπποθωντίδος, ἀφ' ἧς ὁ φυλέτης Ἄζηνιεύς. alpha.437 Ἄζήτητον· τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον. οὕτως Αἰσχίνης (3, 22). alpha.438 Ἄζυμου κράσεως· ἀντὶ τοῦ γλίσχρα. καὶ τὸ ἄζυμον ἐν Τιμαίῳ (74d)· τὴν δὲ δὴ τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὁστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως μίαν ἐξ ἀμφοῖν· λέγεται γὰρ κρέα γλίσχρα τὰ ἄσαρκα καὶ δερματώδη. τινὲς δὲ γλίσχρον τὸ ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον. Πολιτείας ἡ (553ξ). alpha.439 Ἄζυξ· ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμω. alpha.440 Ἄηδέσ· λυπηρόν. alpha.441 Ἄηδόνα· ἔστι μὲν ἡ ὄρνις, ἐκ μεταφορᾶς δὲ οἱ τραγικοὶ τὴν γλωσσίδα τῶν αὐλῶν λέγουσιν (Eur. fr. 556 N.2), ἔστι δ' ὄπου καὶ τὸν αὐλόν (Eur. fr. 931 N.2). ἡ λέξις Διδύμου (p. 86 Schmidt). alpha.442 Ἄηδόνειος θρηνοσ· Αἰσχύλος (fr. 291 N.2 † 749 M.)· θρηνεῖ δὲ γόνον τὸν ἀηδόνειον. alpha.443 Ἄηδόνειος ὕπνοσ· Νικοχάρης (fr. 16 K. † 4 Dem.)· εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον τῆς νυκτὸς ἀποδαρθέντα σαυτὸν αἰτιῶ. alpha.444 Ἄηδόνειος κλαγγή· Νικόμαχος (fr. 1 N.2 † TrGF 127 F 13)· μέλλουσι τὴν ἀηδόνειον κλαγγήν. alpha.445 Ἄηδόνειος· ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον. alpha.446 Ἄηνα· δένδρα μικρὰ ἄκαρπα. alpha.447 Ἄησιν· ἀναπνεῖ. Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει (fr. 287 M.)· καὶ διὰ πνευμόνων θερμὸν ἄησιν ὕπνον. alpha.448 Ἄησιν· ἀντὶ τοῦ χειμῶνα. Εὐριπίδης Ἀλκμέωνι (fr. 78a Snell)· ὡς ἄπεπλον, ὦ δύστηνε, σῶμ' ἔχεις σέθεν. ἐν τοῖσδε ἄησιν καὶ θέρος διέρχομαι. alpha.449 Ἄησυρον· ἀσθενὲς καὶ κενόν. alpha.450 Ἄητον· πολὺ ἢ ἀβλαβὲς καὶ οἰονεῖ ἄατον· θάρσος ἄητον ἔχουσα (395). οἱ δὲ ὄρμην ἀποδεδώκασιν ἀπὸ τῶν ἀητῶν μετενεγκόντες, οἱ εἰσι βίαια καὶ σφοδρὰ πνεύματα. alpha.451 Ἄθαμβήσ· ἄφοβος. alpha.452 Ἄθάρην, οὐκ τ'ἀθάρην† τὴν ἐρεικτὴν καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτω (673)· ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη. <καὶ ἐν> Γήρῃ (fr. 9 Dem.)· ἀθάρης ἀνακαλύψασα μεστὸν τρύβλιον. Κράτης Ἡρωσιν (fr. 9 K.)· οὐκοῦν ἔττους χρή δεῦρο τρύβλιον φέρειν καὶ τῆς ἀθάρης. alpha.453 Ἀθέλδεται· διηθεῖται. Διοκλῆς Μελίτταις (fr. 7 K.)· καὶ διὰ τετρημένων ἀθέλδεται τύπων. alpha.454 Ἀθεσμος βλάβη· ἡσάν τινες ἄθεσμοι καλοῦμεναι βλάβαι, περὶ ὧν νόμος οὐκ ἦν κείμενος. τὸ δὲ αὐτὸ ἐκαλεῖτο καὶ ἄθεσμος δίκη. alpha.455 Ἀθέμιστα· ἄδικα. alpha.456 Ἀθέμιστος· ἄνομος. alpha.457 Ἀθεσίαν· παραβασίαν. alpha.458 Ἀθέμιστα καὶ ἀνόσια δρᾶν· Δείναρχος εἶπε (fr. 6, p. 146, 19 C.) καὶ †Ξενοφῶν†. καὶ ἀθεμιστότεροι Ξενοφῶν (Cyr. 8, 8, 5). καὶ ἀθέμιστοι μοῦσαι εἶπεν Ἀγάθων ἐν Ἀλκμέωνι (TrGF 39 F 2). alpha.459 Ἀθετεῖν· ἐπὶ τοῦ μὴ ἀρμόζειν. Δίφιλος κέχρηται (fr. 1 Dem.). alpha.460 Ἀθετος· ὁ ἀποίητος. οὕτως Ποσειδίππος (fr. 39 K.). alpha.461 Ἀθεώρητος· ἀντὶ τοῦ ἀθέατος. alpha.462 Ἀθήλυτον· ἀδάμαστον, σκληρόν. alpha.463 Ἀθηλον· τὸ μὴ τεθηλακός. alpha.464

Ἄθλον παιδίον· τὸ τροφῆς μὴ μετειληφός, τὸ ἄτροφον. οὕτως Ἀριστοφάνης (Lys. 881). alpha.465 Ἀθηνᾶ ἵππια· ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς, ὡς ὁ μῦθος, μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ἢ ὅτι, ὡς Μνασέας (FHG 3, 149, fr. 2), ἢ Ποσειδῶνος καὶ Κόρης τῆς Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Ἀθηνᾶ τὸ ἄρμα τῶν ἵππων ἐξεῦρεν. ἄλλοι δὲ φασιν {ὡς} Ἄδραστον φεύγοντα καὶ ἐπὶ Κολωνοῦ στήσαντα τοὺς ἵππους Ποσειδῶνα καὶ Ἀθηνᾶν ἵππίους προσαγορεῦσαι. alpha.466 Ἀθηναίαισ ὁ Μεγακλείδης οὐ φησι καλεῖσθαι τὰς γυναῖκας, ἀλλ' Ἀττικάς, ἐν τοῖς Περί Ὀμήρου (FHG 4, 443), ἅμα καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδιδούς· μόνους γάρ φησι τοὺς ἐκεῖθεν ἄνδρας μὲν Ἀθηναίους ὀνομάζουσι, γυναῖκας δὲ Ἀττικάς, ἵνα μὴ τὴν ἄγαμον αἰ γαμούμεναι τῇ προσηγορίᾳ καταισχύνωσι. Φερεκράτης δὲ ἐν Γραυσί φησιν (fr. 34 K.)· Ἀθηναίαισ αὐταῖς τε καὶ ταῖς συμμάχοις. καὶ Κάνθαρος Τηρεῖ (fr. 5 K.)· γυναῖκα Ἀθηναίαν καλήν τε καὶ ἀγαθὴν. καὶ Φιλῆμων Πτερυγίῳ (fr. 66 K.)· τὰς Ἴππονίκας τάσδε καὶ Λυσιστράτας καὶ Ναυσινίκας τὰς Ἀθηναίας λέγω. οἱ δὲ μὴ δεῖν φάσκοντες Ἀθηναίας λέγεσθαι τὰς Ἀττικάς {καὶ} τὴν ὁμωνυμίαν αἰτιῶνται, ἢν ἐπιδέχονται πρὸς τὴν θεόν· Ἀθηναία γὰρ ἢ θεὸς καλεῖται. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ Ἀθηναίας φασὶν ἀστὰς λέγεσθαι καὶ Ἀττικάς, πλὴν πολλή γε ἢ χρῆσις τῆς φωνῆς ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὡς οἱ τε προειρημένοι ποιηταὶ μαρτυροῦσι καὶ Δίφιλος ἐν Ἀμάστριδι (fr. 10 K.). καὶ Ἴων δὲ τὴν Θεμιστοκλέους θυγατέρα Ἀθηναίαν ξένην φησὶ (FGrHist 392 F 11) καὶ Πίνδαρος ἐν Ἰσχυλίοις†. ὁ μέντοι Φρύνιχος (Praep. sorph. fr. 8) ἀνάττικόν φησιν εἶναι τὴν φωνὴν <καὶ> θαυμάζει, πῶς ὁ Φερεκράτης ἀττικώτατος ὢν χρῆται τῇ λέξει. alpha.467 Ἀθηνόδωρος ὄνομα κύριον. ἦν δ' οὗτος στρατιώτης Ἀθηναῖος. alpha.468 Ἀθμονεύς· Ἀθμονία δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Ἀθμονεύς. alpha.469 Ἀθήρ· ἢ ἀκμὴ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ στάχυος τὸ ἄκρον καὶ λεπτότατον, ἀφ' οὗ τὸ ἀθηρηλοιογόν καὶ ἀθερίζειν πεποιήται. οὕτως Φιλωνίδης (fr. 2 Dem.). alpha.470 Ἄθηρος ἡμέρα· σεμνὴ πάνυ ἢ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα οὐ μικρὸν ἔχουσα· καὶ γὰρ ὁ χρῆσάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (fr. 241 N.2 † 419 M.). πρόσσεσι δὲ τῷ σεμνῷ τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος· οὕτω τις Ἀκταίωνα ἄθηρος ἡμέρα κενόν, πόνου πλουτοῦντα ἔπεμψεν εἰς δόμους. συγγράφων χρω, φησὶν ὁ Φρύνιχος (Praep. sorph. fr. 9). alpha.471 Ἀθάρη καὶ ἀθήρα καὶ ἀθέρα καὶ ἀθάρα τὸ αὐτὸ φασιν. ἔστι δὲ ἢ ἀθάρη ἢ ἐκ πυρῶν ἐψημένων καὶ διακεχυμένων ὡσπερ ἔτνος τροφή. διαφέρει δὲ τοῦ ἔτνου, ὅτι τὸ μὲν ἔτνος ἐκ κυάμων ἢ πισῶν ἢ ἀπλῶς κατερευκτῶν ὠντινωνοῦν σκευάζεται, ἢ δὲ ἀθάρη, ὡσπερ εἴρηται, πυρῶν ἐψημένων καὶ διακεχυμένων. ἔστι δὲ ἢ χρῆσις τῆς λέξεως πολλή παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ η προαγομένη, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ α, κατὰ δὲ πολλοὺς ἄλλους κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦ α, κατὰ δὲ τὴν μέσην διὰ τοῦ η. οὕτως δὲ καὶ Ἑλλάνικος (FGrHist 4 F 192) καὶ Σώφρων (fr. 77 Kaibel) ἐχρήσαντο. ἐκτείνουσι δὲ καὶ τὸ α, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀθήρα τῆς λέξεως μεταληφθείσης. ἴσως δέ, φασὶν, ἀθέρα ἦν ἢ λέξις διὰ τοῦ ε τὸ πρῶτον, ἢ ἐκ τῶν ἀθέρων κεκαθαυμένη τροφή καὶ ἐψημένη ἐκ τῶν πυρῶν, ὕστερον δὲ εἰς τὸ η τὸ ε ἐξετάθη, ὡσπερ καὶ τὸ ἔθος εἰς ἦθος. τὸ μέντοι ἀθέρα εἰς τὸ ἀθάρα Δωρικῶς γέγονεν, οἱ δὲ ἀθάρην λέγοντες Ἰακῶς φασι· καὶ γὰρ καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο Ἰακοῖς διὰ τὴν ἄνωθεν συγγένειαν, ἐσημνάμην λέγοντες αἰεὶ καὶ σημνάμενος. ὥστε τὸ ἀθάρη παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενον τὴν μὲν παραλήγουσαν κατὰ τὴν Δώριον, τὴν δὲ κατάληξιν κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἔσχε διάλεκτον. alpha.472 Ἀθῆναι πατρίς μού ἐστι χρυσάμπυκες· Πλάτων ὁ κωμικὸς ἔφη (fr. 20 Dem.). alpha.473 Ἀθήναζε· Πλάτων Παρμενίδη (126a). τὸ μέντοι ἐν τῷ Περί ψυχῆς ἐπίστασιν ἔχει ὡς ἡμαρτημένον. φησὶ δὲ οὕτως (57a)· καὶ γὰρ οὔτε τῶν πολιτῶν Φλιασίων οὐδεὶς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ νῦν Ἀθήναζε. καὶ τὸ παρὰ Ἀντιφῶντι δὲ ἐν τῷ Περί ἀνδραποδισμοῦ λόγῳ (fr. 7 Th.) ἐπίστασιν ἔχει ὡς ἡμαρτημένον τὴν

σύνταξιν. γράφει δὲ οὕτως· ἐπειδὴ γὰρ ἀπωκίσθην Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας. alpha.474 Ἀθηρήσ· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρής, ἢ ὁ ἄγαν θεριστικός. Αἰσχύλος †Αγαμέμνονι† (fr. 128 N.2 † 199 M.)· χαλκὸν †άνθηρητόν† ἀσπίδος ὑπερτενῆ. ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ <ὁ> ὀξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. alpha.475 Ἀθήρ· ἀκμὴ τοῦ ἠκονημένου σιδήρου κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάχους τὸ ἄκρον καὶ λεπτότατον. λέγεται μὲν οὖν καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ. λέγεται δὲ καὶ ἀθήρ πυρός, ὡς Εὐριπίδης Σθενεβοία (fr. 665a Snell)· παίω Χιμαίρας εἰς σφαγὰς, πυρὸς δ' ἀθήρ βάλλει με καὶ τοῦδ' αἰθαλοῖ πυκνὸν πτερόν. alpha.476 Ἄθλον· ἀγώνισμα, ἢ τιμὴ. ὁ μισθός, τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον. alpha.477 Ἄθλος· ἀρρενικῶς τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον. διαφέρει δὲ τοῦ οὐδέτερου, ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον, τοῦτο δὲ τὸν ἀγῶνα. alpha.478 Ἄθραυστον· ἰσχυρόν, ἄκλαστον. alpha.479 Ἄθρει· ὄρα, βλέπε. alpha.480 Ἄθρεῖν· τὸ ἐπισκοπεῖν καὶ μετ' ἐπιτάσεως ὀρᾶν. παραδειγματῶν δὲ πάντα μεστά. alpha.481 Ἄθροίζει· συνάγει. alpha.482 Ἄθρούου καὶ ἄθρουοι λέγουσι δυσυλλάβως. alpha.483 Ἄθράνευτον· τὸ ἄστρωτον. alpha.484 Ἄθρακτος· ἀτάραχος. καὶ τὸ συνεχύθη ἐθράχθη, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 952 N.2 † 1055 R.). alpha.485 Ἄθρουοι· †εἰς ἅπαν† συνηγμένους ὁμοῦ, ἢ ἀθρόως. alpha.486 Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον· ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρεῖττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα ἢ παροιμία εἴρηται, ὡς εἶ τις διὰ γλαυκότητα τὸν αἴλουρον τῆ Ἀθηνᾶ συμβάλοι. alpha.487 Ἄθυμος· ὁ τε ἀόργητος παρὰ Πλάτωνι (Reip. 5, 456a) καὶ τὸ περίλυπος παρ' Αἰσχίνῃ (3, 147). alpha.488 Ἄθυμος· ἀντὶ τοῦ ἀθυμητής. Πλάτων Πολιτείας ε' (456a)· ἤγουν ὁ λελυπημένος. alpha.489 Ἀθυμία· Ἡρόδοτος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ λόγῳ (37, 2) τὴν †άτυχίαν† λέγει. alpha.490 Ἀθυμεῖν· ἐπὶ τοῦ τῆ ψυχῆ καταπεπτωκέναι. πολὺ ἐστὶν ἐν τῇ τραγωδίᾳ. οὕτως Αἰσχύλος (Pr. 474). alpha.491 Ἄθυρόγλωσσοι· Εὐριπίδης Ὀρέστη (903)· ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσοι. εἴρηται δὲ ἢ παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαι τῇ γλώττῃ, ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ὅπερ ἐστὶν ἀδιακρίτως ὁμιλεῖν. σημαίνει δὲ τὸν ἀθυρόστομον, τὸν μὴ κατέχοντα τὴν γλώτταν. alpha.492 Ἄθυρμα· παίγνιον. alpha.493 Ἄθυρμα· παίγνιον. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι (fr. 145 K.)· νεοχμὸν παρήχθαι ἄθυρμα. καὶ ἀθύρειν τὸ παίζειν. Πλάτων Νόμοις (7, 796b)· ἢ δ' αὖ παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾶ, κεναῖς χερσὶν οὐκ ὦήθη δεῖν ἀθύραι. alpha.494 Ἀθύρων· παίζων. alpha.495 Ἀθύρωτος· ἄκλειστος. Ἀριστοφάνης (Ran. 838). alpha.496 Ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον, ἄσπλαγχνον. alpha.497 Ἄθων· τὸ ὄρος, θηλυκῶς. alpha.498 Ἀθῶος· ἀζήμιος· θωῆ γὰρ ἡ ζημία. ἢ ὁ ἔξω τῆς αἰτίας. Ἀθῶον δὲ τὸ ἀτιμώρητον. alpha.499 Αἰαῖ· ἠθικὸν τοῦτο. Πλάτων Γρυψίν (fr. 16 K.)· αἰαῖ· γελῶν δ' ἐπηκροώμην πάλαι. ἔστι δὲ πολὺ παρὰ τοῖς τῆς μέσης κωμωδίας καὶ τῆς νέας ποιηταῖς. alpha.500 †αἰ αἰ· ἀκόντιον Ἀθήνησι καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος†. alpha.501 Αἰ· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον τὸ ὄφελον σημαίνει, κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ αἴθε, δασυνόμενον δὲ ἄρθρον θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἐπίρρημα θρηνητικὸν περισπώμενον καὶ ψιλούμενον, ὃ καὶ διπλασιάζεται· αἰ αἰ τάλαινα (Lyc. 31). alpha.502 Αἰβοῖ· σχετλιασμοῦ δηλωτικὸν ἐπίφθεγμα παρὰ Δωριεῦσιν. alpha.503 Αἰγάλεωσ· ὄρος ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀπαντικρὺ Σαλαμίνοσ. alpha.504 Αἰ γάρ· εἶθε γάρ. alpha.505 Αἰγείρου θεά καὶ ἡ παρ' αἰγείρον θεά· Ἀθήνησιν αἰγείρος ἦν, ἧς πλησίον τὰ ἴκρια ἐπήγνουον εἰς τὴν θεάν πρὸ τοῦ τὸ θέατρον γενέσθαι. οὕτως Κρατῖνος (fr. 339 K.). alpha.506 Αἰγιάζειν· ἀντὶ τοῦ περὶ αἰγῶν λαλεῖν. Εὐπόλις (fr. 2 K.)· σὺ δ' αἰγιάσεις ἐνθαδὶ καθήμενος. alpha.507 Αἰγίζει· ἀντὶ τοῦ καταγιγίσει. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 984 R.). alpha.508 Αἰγίβοτος· ἐπιτηδεῖα αἴγας βόσκειν. alpha.509 Αἰγίθαλλοσ· ὄρνειον κωλυτικὸν πράξεωσ. Ἀλκαῖοσ Γανυμήδει (fr. 3 K.)· ἔοικεν αἰγίθαλλοσ διακωλύειν τὸ πρᾶγμα. τῷ δὲ τόνῳ ὡς ἀρύβαλλοσ. alpha.510 Αἰγίσ· τὸ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυον. καὶ πλέγμα, καὶ θώραξ,

καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ὄπλον, καὶ ἀνέμου συστροφή, ἦν καὶ καταγιγίδα καλοῦσιν. alpha.511 Αἰγίπυρος· πόα πυρρά, ἦν αἶγες νέμονται. alpha.512 Αἰγίναϊον σκάφος· τὸ ἐξ Αἰγίνης. καὶ Αἰγίνηθεν ἐρεῖς ἠύτομόληκας. alpha.513 Αἰγίς· περιβολαίου εἶδος ἱεροῦ. οὕτω Δημῶναξ (TrGF 207 F 3) καὶ ἕτεροι. alpha.514 Αἰγύπτιον γῆρας· Σοφοκλῆς (fr. 363 N.2 † 395 R.)· πρῶτον ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα στάχυν, ἔπειτα φοινίξαντα γογγύλον μόρον, ἔπειτα γῆρας λαμβάνεις Αἰγύπτιον. σημαίνει δὲ [...]. alpha.515 Αἰγύπτιον· ὄνομα ἐθνικόν. καὶ κύριον τοῦ Ἰθακησίου γέροντος. alpha.516 Αἰγύπτῃσ'· συβώτης, νομεύς. alpha.517 Αἴγυπτος· ὁ Νεῖλος ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αἴγυπτος ἐκλήθη. alpha.518 Αἰγυπτιάζειν· τὸ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύεσθαι. alpha.519 Αἰγυπιὸν οἱ παλαιοί, οὐ γῦπα. alpha.520 Αἰγέα καὶ Ἐρεχθέα καὶ πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνουσι τὸ τελευταῖον α. Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης (fr. 211 K.)· τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει. alpha.521 Αἰγεῖον· Δεῖναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου (fr. 3, 2 C.). Αἰγεῖον ἐστὶν Αἰγέως ἠρῶν ἐν Ἀθήναις. alpha.522 Αἰγεῖδαι· Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ (28), εἰ γνήσιός ἐστιν. ἔστι δὲ Αἰγιῆς φυλὴ ἀπὸ Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος, ἧς οἱ φυλῆται Αἰγεῖδαι. alpha.523 Αἰγίδες· τὰ τῶν στεμμάτων δίκτυα, ὡς Λυκοῦργος (fr. 24 C.) καὶ Ἡρόδοτος (4, 189). Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φησὶ καλεῖσθαι (FGrHist 572 F 15). alpha.524 Αἰγίλιεῦσ'· Αἰγίλια δῆμος ἐστὶ φυλῆς Ἀντιοχίδος, ἧς ὁ δημότης Αἰγίλιεύς. alpha.525 Αἰγίς· καταγιγίς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις (fr. 117 K.)· οἴμοι κακοδαίμων, αἰγίς <αἰγίς> ἔρχεται. alpha.526 Αἰγίλιψ· ὑψηλὴ πέτρα, ὡς καὶ τὰς αἶγας λείπεσθαι αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἔστι καὶ πόλις Κεφαλληνίας οὕτω καλουμένη. alpha.527 Αἴγλη· λαμπηδών, αὐγή, φέγγος, φῶς. καὶ ἡ θυσία δὲ ἡ ὑπὲρ τοῦ κατακλυσμοῦ {ἦ} εἰς Δελφούς ἀπαγομένη αἴγλη ἐκαλεῖτο. καὶ ποπάνου τι εἶδος, ἐν ᾧ διεπλάσσετο εἶδωλα. καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός αἴγλη ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη. καὶ τοῦ ζυγοῦ τὸ περίμεσον. καὶ παιδιὰ τις ἐκαλεῖτο αἴγλη. καὶ ὁ Ἀσκληπιός. καὶ χλιδῶν δέ τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔνιοι δὲ φασὶ σημαίνειν καὶ τὸν περιπόδιον κόσμον ἢ τὸν ἀμφιδέατ'. ἢ ἀπλῶς ψέλλιον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πέδην, ὡς παρ' Ἐπιχάρμῳ (fr. 20 Kaibel). alpha.528 Αἰγλήεντος· λαμπροῦ. alpha.52 Αἴγλης Χάριτες· πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς Χάριτας Αἴγλης καὶ Ἡλίου, ἐπεὶ τὰς Χάριτας λαμπρὰς εἶναι δεῖ. alpha.530 Αἴγλη· χλιδῶν παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 537 N.2-594 R.) καὶ πέδη παρ' Ἐπιχάρμῳ (fr. 20 Kaibel). alpha.531 Αἰγὸς τρόπον· παροιμία. λέγεται δὲ αἰγὸς τρόπον μάχαιραν ἐσκάλευσά <μοι> (com. adesp. fr. 47 Dem.). λέγεται μέντοι καὶ ἐτέρως ἢ παροιμία· αἶξ ποττὰν μάχαιραν, ὡς Χρῦσιππος καὶ Κλέαρχος (fr. 63 Wehrli). τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς προξενούντων κακά· ἡ γὰρ αἶξ σκάλλουσα τὴν μάχαιραν εὐρίσκει, δι' ἧς θύεται. alpha.532 Αἰγὸς τρόπον· ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακόν. ἀπὸ alpha.532 Κορινθιακῆς παροιμίας ἢ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται Κορινθίων γὰρ τῇ Ἀκραίᾳ Ἥρα θυόντων, ἦν λέγεται ἰδρῦσασθαι Μῆδεια, οἱ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν ἐσκήπτοντο ἐπιλελησθαι, ἢ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν. ἄλλοι δὲ φασὶν ὅτι ἐν Κορίνθῳ τοῖς Μηδείας παισὶ μετὰ τὸ ἐναγίσαι τὴν μάχαιραν ἀποκρύπτουσι, τῷ δὲ ἐξῆς ἔτει τὸ μέλλον πάλιν ἐναγίζεσθαι ἱερεῖον τοῖς κέρασιν ἀνορύττει τὴν μάχαιραν. alpha.533 Αἰδέσιμον· ἀξιότιμητον, καλόν. alpha.534 Αἰδέσασθαι· ἀντὶ τοῦ μεταπεισθῆναι. οὕτως Λυσίας (fr. 74 S.) καὶ Δημοσθένης (38, 22). ἐν δὲ τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους (23, 72) ἀντὶ τοῦ τῆξιλάσεται καὶ πείσειν†. alpha.535 [...]. αἰδέσιμος. alpha.536 Αἰδοῖ εἰκῶν (K 238)· αἰδούμενος. alpha.537 ταῖδοςύνη†· ἐπὶ τῶν ἀποκεκρυμμένων καὶ ἀφανῶν καὶ λανθάνειν βουλομένων. alpha.538 Ἄιδεις ἔχων· ἴσον τῷ μάτην λέγεις καὶ ληρεῖς. alpha.539 Αἰδοῦς βωμός· Αἰδοῦς καὶ Ἀφελείας βωμοὶ εἰσι περὶ τὸν τῆς Πολιάδος νεών, καθάπερ Ἰστρος ἱστορεῖ (FGrHist 334 F 25). alpha.540 Αἰδήμων· αἰδέσιμος. alpha.541 Αἰδνόν· τὸ ἀφανιστικόν. οὕτως Αἰσχύλος (Suppl. 781 cf. fr. 750 M.).

alpha.542 Ἄϊδρις· ἄπειρος. alpha.543 Ἄϊδρος· Ἴων Τεύκρω (TrGF 19 F 34)· ἡμεῖς τ' ἄϊδροι πρὸς πέτραις ἐπταίομεν, ἀντὶ τοῦ ἄϊδριδες. καὶ ἐν Φοῖνικι (F 41 a)· ἐκ τῶν ἄϊδρων. alpha.544 Ἄϊδρα· ἄπειρα, ἀμαθῆ, μὴ πειραθέντα. Ἴων Ἀλκμήνη (TrGF19 F 5a)· καὶ μὴν ἅπαντα τίκτεται πρώταις γοναῖς ἄϊδρα, πειραθέντα δὲ ἐκδιδάσκειται. alpha.545 Ἄϊδρις· ἀμαθῆς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (1105)· τούτων ἄϊδρίς εἶμι τῶν μαντευμάτων. alpha.546 Ἄϊδροδίκη· Σοφοκλῆς ἔφη (fr. 985 R.). alpha.547 Ἄϊδρυτα· τὰ κακά, τὰ κατάρατα, ἃ ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἰδρύσαιντο. εἴρηνται δὲ καὶ αἱ σεμναὶ θεαὶ ἄϊδρυται ὑπὸ Κλειδήμου (FGrHist 323 F 26). alpha.548 Ἄϊδος κυνέη· ἀθάνατόν τι νέφος, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεισθαι, οἷον νεφέλη ἀφανής, ἣν ὑποδυσάμενοι οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις. alpha.549 Ἄϊδριν· ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων Ἀττικοὶ φασι, κοκκίζειν δὲ οὐ φασι πλὴν μωκώμενοί τινα ξένον. δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν καὶ ὀνομάζειν. alpha.550 Αἰδέσεως· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (21, 43)· τοὺς δὲ ἀκουσίως αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αἰδέσηταί φησιν ἀντὶ τοῦ αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἀξιώσας οἰκτεῖρη καὶ ἐξίλασθῆ ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον (37, 59), ἀντὶ δὲ τοῦ ἐξιλιάσεται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν (23, 72)· καὶ φεύγειν, ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν προσγενῶν τοῦ πεπονθότος. alpha.551 Ἄϊδριν ὅμοιον· καινοτάτη ἢ σύνταξις καὶ Ἀττικῶς, εἰ καὶ τις ἄλλη, εἰρημένη. σημαίνει δὲ τὸ μάτην λέγειν, ὡς εἰ καὶ ἄλλως ἄδειν ἐθέλοι τις ἐν οὐδενὶ πράγματι ἀνυσιμῶ. Εὐπολις ἐν Ἀστρατεύτοις (fr. 2 Dem.)· ὅμοιον ἄδειν· οὐ γὰρ ἔστ' ἄλλως ἔχων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γεωργοῖς ἐξηγούμενος τὸ ἄδεις, ὅπερ ἐπὶ τοῦ μάτην λέγεις τίθεται, παροιμιῶδες αὐτὸ ποιεῖ· φησὶ γάρ (fr. 7 Dem.)· καὶ τὰς δίκας οὐν ἔλεγον ἄδοντες τότε; νῆ Δία, φράσω δ' ἐγὼ μέγα σοι {καὶ} τεκμήριον· ἔτι γὰρ λέγουσιν οἱ πρεσβύτεροι καθήμενοι, ὅταν κακῶς τις ἀπολογῆται τὴν δίκην, ἄδεις. <ἐν> συνουσίᾳ χρῶ κατὰ Φρύνιχον (Praep. soph. 20, 1. 11). alpha.552 Αἰδῶ· χωρὶς τοῦ σ' ἀγαθὴ δὲ ἐπὶ ἠθεσιν αἰδῶ (Philet. fr. 9 Powell). ἡ λέξις Ἡρωδιανοῦ (2, 763, 20 L.). alpha.553 Ἄϊδη τεκεῖν τέκνα· Εὐριπίδης Πολυῖδω (fr. 645 a Snell)· δύστηνοι καὶ πολύμοχοι ματέρες Ἄϊδη τίκτους τεκνα. alpha.554 Αἰδῶς· παρ' Ὀμήρῳ πολλάκις (E 787, al.), σπάνιον δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις. alpha.555 Αἰδῶ· τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίους. καὶ ἡ ῥιπὴ παρὰ Λάκωσιν. καὶ ἡ τροφὸς τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει. alpha.556 Αἰεῖν· ἀκούειν καὶ αἰσθάνεσθαι. alpha.557 Ἄϊδριν τὰ Τελαμῶνος· ἦν τι σκόλιον γεγραμμένον ἐπὶ Αἴαντι, οὗ καὶ ὁ Τελαμῶν κατεμείκτο. alpha.558 Αἶα· τὰ λεγόμενα ὄα. φυτὰ δὲ ἔστι. Διονύσιος δὲ φησὶ· τὰ δὲ ὄα τινὲς βάμμα, οἱ δὲ αἶα, οἱ δὲ λεόνεον προσαγορεύουσιν. alpha.559 Αἰεῖ· δι' αἰῶνος· θεῶν αἰειγενετῶν (B 400). καὶ τὸ κατὰ χρόνον. καὶ τὸ συνεχῶς καὶ πυκνῶς. καὶ τὸ διόλου· αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα (A 541). καὶ τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεῖ (I 134). καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές· αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον (502). alpha.560 Αἰειγενετῶν (B 400)· διὰ παντὸς ὄντων. ἢ διὰ παντὸς ἐνεργούντων καὶ γενεσιουργούντων. alpha.561 Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων (B 88)· οἶονεὶ διὰ παντὸς νεωστὶ ἐρχομένων. alpha.562 Αἰετὸν κἀνθάρος μαιεύσομαι· παροιμία· τὰ γὰρ ὦα τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κἀνθαροὶ κυλίοντες, ἐπεὶ οἱ ἀετοὶ τοὺς κἀνθάρους ἀναλέγουσιν. alpha.563 Αἰεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι' αἰεὶ γεωργός. μέμνηται δὲ τῆς παροιμίας καὶ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῇ Εἰρήνῃ (fr. 1 Dem.) ὡς καὶ ἐν Δελφοῖς ἀναγεγραμμένης· ἔπειτα κἀν Δελφοῖσιν ἀνατεθῆ γραφεῖς· αἰεὶ γεωργός {ὅτι} χρηστὸς ἦν, πρῶτον πολὺ τὸν λιμὸν ἀποφεύγων. ἔστι καὶ παρὰ ἄλλοις ἢ ὑπόμνησις, ὡς φησιν Εἰρηναῖος (fr. novum). alpha.564 Αἰέλουρος· τετρασυλλάβως Ἀριστοφάνης (Ach. 879) καὶ Σοφοκλῆς (Ichn. 303 R.). alpha.565 Αἰετοί· τὰ προνόμια τῶν ναῶν καὶ τὰ φατνώματα τῶν ὀρόφων, διὰ τὸ εἰκέναι πτέρυξιν ἀετοῦ. alpha.566 Αἰθάλη· σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν. alpha.567 Αἰθαλίδη· δῆμος

ἔστιν Αἰθαλίδα τῆς Λεοντίδος φυλῆς, ἧς ὁ φυλέτης Αἰθαλίδης. alpha.568 Αἰθαλόεν· κεκαυμένον. alpha.569 Αἰθαλώδης· σκοτώδης. alpha.570 Αἰθέρα· οὕτω τὸν ἔμπυρισμὸν λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. alpha.571 Αἴθ' ὄφελεν· παραλλήλως τὰ εὐκτικά μῦθια κείμενα κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, ὅτι τὸ μὲν ἔστιν ἀπαρέμφατον προσώπων, τὸ δὲ ὄφελον τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. alpha.572 Αἴθε· εἶθε. alpha.573 ταῖθεσιν· λαμπροῖς†. alpha.574 Αἰθήρ· ὁ ἐν ὕψει ἀήρ, ὁ ἐπάνω τοῦ ἀέρος καιόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου. alpha.575 Αἰθίοπιον· τῆς Εὐβοίας ἔστι χωρίον. alpha.576 Αἰθόμενος· καιόμενος. alpha.577 Αἰθρία· εὐδία. alpha.578 Αἴθριος· ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα. alpha.579 Αἴθρια στέφη Cratin. fr. 22 K.)· τὰ αἰθήρια ἢ μεγάλα. οἱ δὲ τὰ ἀπὸ τῶν δένδρων. ἢ τὰ ἐξ Ὑπερβορέων <κομιζόμενα, ὡς αἰεὶ ἐν ὑπαίθρῳ> τιθέμενα. alpha.580 Αἴθυγμα· οἶον σκίασμα καὶ σημεῖον. alpha.581 Αἰθύσσειν· ἀνασεῖιν, ἀνακαίειν. alpha.582 Αἴθων· ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός. alpha.583 Αἰκάλλειν· ἀντὶ τοῦ σαίνειν, ὅπερ οἱ κύνες ποιοῦσιν. οὕτως Πλάτων (fr. 21 Dem.). alpha.584 Αἰκία· εἶδος δίκης ἐπὶ πληγαῖς. εἰσηγετο δὲ ἐντὸς ἡμερῶν τεσσάρων, πρὶν ἢ τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν ἀφανισθῆναι. alpha.585 Αἰκία· ὕβρις ἔμπληγος. alpha.586 Αἰκίζει· κακοῖ, τύπτει, καθυβρίζει. alpha.587 Αἰκίας· εἶδος δίκης ἔστιν ἰδιωτικῆς ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὠρισμένον, ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπιγράφεται, ὅποσον δοκεῖ ἄξιον εἶναι τὸ ἀδίκημα, οἱ δὲ δικασταὶ ἐπικρίνουσιν. alpha.588 Αἰκῶς· χαλεπῶς. δυσλλάβως ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὕτως Πλάτων (fr. 225 K.). alpha.589 Αἶλινον· κοινῶς καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου ἔστιν, ἀπὸ Αἰλίνου τοῦ Καλλιόπης. alpha.590 Αἶμασιά· τὸ ἐκ χαλίκων ὠκοδομημένον τειχίον, ἦν τινες ἄρπεζον. καὶ οἱ Ἴωνες οὕτω χρῶνται. δημοῖ δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ (180). φαύλως δὲ οἱ πολλοὶ τὸ χωρίον αὐτὸ τοῦτο τὸ δι' αἶμασιῶν περιεχόμενον αἶμασιᾶν καλοῦσιν. alpha.591 Αἶμασιᾶσ· τοῖς φραγμοῖς κυρίως τοῖς ἠκανθωμένοις. alpha.592 Αἶματι κλαίειν· παροιμία· ἐπὶ τῶν πάντα πραττόντων καὶ μὴ δυναμένων πεῖσαι τινα οὕτω λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. alpha.593 Αἶμα νίψαι· οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἐκνίψαι φόνον, ὡς καὶ Δημοσθένης (fr. 50 S.). alpha.594 Αἶματόντα· αἱματώδη. alpha.595 Αἶματοπώτης· οἱ Ἀττικοὶ μηκύνοντες τὸ ο προφέρουσι τὴν λέξιν, ὡσπερ καὶ τὸ οἶνοπώτης καὶ ὕδροπώτης, ἐπεὶ καὶ τὸ πόμα οἱ μὲν ἄλλοι διὰ βραχέος τοῦ ο γράφουσιν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπεκτείνοντες. alpha.596 Αἶματώσαι· ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφοκλῆς (fr. 897 N.2 † 987 R.). alpha.597 Αἶμα· τὸ γένος· ταύτης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι (Z 211). καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἡλέκτρᾳ (1394) τὴν μάχαιραν αἶμά φησιν. alpha.598 Αἶμηρόν· αἵματος πλήρη. alpha.599 Αἶμούσ· τοὺς δρυμούς. Αἰσχύλος (fr. 9 N.2 † 31 M.). alpha.600 Αἶμύλος· κόλαξ, ἀπατεῶν. alpha.601 Αἶναρέτης· ὁ ἐπὶ κακῶ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. alpha.602 Αἶνίγματα· ζητήματα. alpha.603 Αἶνειν· τὸ ἀναδεύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. alpha.604 Αἶνος· λόγος παροιμιώδης. ἢ ἔπαινος καὶ ἐγκώμιον· αἶνός τις ἔστιν ὡς ἀνὴρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ. alpha.605 Αἶνίουσ· Αἶνος πόλις ἔστι τῆς Θράκης, ἦν Ἑλληνες τὰ πρῶτα Ἀλωπεκοννήσιοι κατώκισαν· ὕστερον δὲ ἐκ Μιτυλήνης καὶ Κύμης ἐπηγάγοντο ἐποίκους. ἀπὸ γοῦν τῆς Αἶνου τὸ ἐθνικὸν Αἶνιοι. alpha.606 Αἶξωνίδα τρίγλην· τὴν ἀρίστην φαγεῖν· κάλλιστα γὰρ αἰ Αἶξωνικά. alpha.607 Αἶξωνεύεσθαι· ἐπὶ τῶν κακούργων τάττεται. ἀπὸ δήμου Αἶξωνέων. alpha.608 Αἶξωνεύεσθαι· ἀπὸ δήμου τινὸς ἢ κατηγορία τοῦ Αἶξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων ὁ Ἀβδηρίτης. ὡς ἐπὶ βλασφημίᾳ δὲ διαβέβληται· φησὶ γὰρ ὁ κωμικός (Men. fr. 222 K. .TH)· γραῦς τις κακολόγος ἐκ δυοῖν Αἶξωνέων. alpha.609 Αἶξωνῆσιν· Αἶξωνεῖς δῆμός ἐστι φυλῆς Κεκροπίδος. ἐκωμωδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγεσθαι αἶξωνεύεσθαι ἔλεγον. alpha.610 Αἰόλη νύξ (Soph. Tr. 94)· ἢ μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὴν τῶν ἄστρων ὄψιν. alpha.611 Αἰόλη· ἢ ταχεῖα. οὕτως Αἰσχύλος (Sept. 494). alpha.612 Αἰολίζειν· τὸ ποικίλλειν. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 826 N.2

† 912 R.). alpha.613 Αιολίδα· οὕτω τοὺς ποικίλους λέγουσιν. alpha.614 Αιόλοσ· ποικίλος, εὐκίνητος. alpha.615 Αἰζηοί· νεανίαί τῷ αἵματι ζέοντες, ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις. ἢ ὑψηλοί, μεγάλοι, ἰσχυροί. alpha.616 Αἰονᾶν· καταντλεῖν. καὶ τὸ καταχέειν ἢ λούειν. alpha.617 Αἵματωπὸν· Εὐριπίδης (fr. 870 N.2)· δράκοντος αἵματωπὸν ὄμμα. alpha.618 Αἵματοσταγῆ· Εὐριπίδης (fr. 871 N.2) καὶ Ἀριστοφάνης (Ran. 471). alpha.619 Αἵματος ἄσαι Ἄρηα (E 289)· αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι· ἄση γὰρ ἢ ῥυπαρία, ὅθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ἣ τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. alpha.620 φαίμαχάναιτ· αἰμάξαι. alpha.621 φαίμεϊοντ· σφάγιον. alpha.622 Αἵματοσταγῆσ· Εὐριπίδης ἔφη (fr. 871 N.2)· αἵματοσταγεῖ κηλίδι τέγγει. alpha.623 Αἰμάτου· ἀντὶ τοῦ ἐξαιμάτου. Εὐριπίδης (Andr. 260)· αἰμάτου θεᾶς βωμόν. alpha.624 Αἱμορρυγία· Δωρίον ἐστὶ τοῦνομα, πλὴν καὶ ὁ Ἀττικὸς Ἑρμιππος ἐχρήσατο τῆ φωνῆ εἰπὼν (fr. 80 K.)· ἐγὼ σου σήμερον τύπτων τὸ πρόσωπον αἱμορρυγίαν ποιήσω. σημαίνει δὲ καθημάχθαι τὸ ῥύγχος. Φρύνιχος μέντοι οὐκ ἐγκρίνει τὴν φωνήν (Praep. soph. fr. 11). alpha.625 Αἱμοφθόρος θέσπισ· σημαίνει [...]. alpha.626 Αἵματοσπόδητος· Σοφοκλῆς (fr. 817 R.)· τὸν προβώμιον κλύω δαίμονα αἵματοσπόδητον. alpha.627 Αἱματορρόφος· Ἄρχιππος εἶπε (fr. 4 Dem.). σημαίνει δὲ <***. Σοφοκλῆς δὲ> (fr. 677 N.2 † 743 R.)· Τεισὼ δ' ἄνωθεν ἔστιν ἢτ' αἱματορρόφος. alpha.628 Αἰμόφυρτα· Νικόμαχος εἶπε (TrGF 127 F 15). σημαίνει δὲ [...]. alpha.629 Αἰμωδεῖν· καὶ τούτῳ προσεκτέον τὸν νοῦν· οἱ γὰρ πολλοὶ αἰμωδιᾶν λέγουσιν, ὡσπερ κυλοιδιᾶν, τοῦ Κρατίνου ἐν Διονυσαλε ξάνδρῳ (fr. 3 Dem.) ἀπὸ τοῦ αἰμωδῶ κλίνοντος· εὐθύς γὰρ ἡμῶδεις ἀκούων τῶν ἐπῶν τοὺς προσθίους ὀδόντας. αἰμωδεῖν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τοὺς ὀδόντας μετὰ κνησμοῦ τινος ἀλγεῖν. alpha.630 Αἶμον· τὸ ὄρος οὐδετέρως Ἐκαταῖος (FGrHist 1 F 167) διὰ παντός. καὶ Διονύσιος (FGrHist 687 F ,3) καὶ Ἑλλάνικος ἐν ἁ' Ἀτθίδος (FGrHist 4 F 41 † 323a F 4) καὶ Τίμαιος (FGrHist 566 F 76) καὶ Εὐδοξος (fr. 346 Lasserre). alpha.631 Αἵμασιώδεις· Πλάτων εἶπε (Leg. 3, 681a)· περιβόλους τινὰς αἵμασιώδεις. ἦτοι τοὺς ἐκ λίθων ἄνευ πηλοῦ κατασκευασμένους, ἢ τοὺς ἀπὸ τινων ἀκανθῶν περιπεφραγμένους. alpha.632 Αἵμασιολογεῖν· Θεόπομπος (fr. 73 K.)· ὃς αἵμασιολογεῖν ἄριστ' ἠπίστατο. alpha.633 Αἰμυλίοισι (a 56)· τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσηνέσι καὶ οἰονεὶ δολίοις τισὶ καὶ παραλογιστικοῖς, μεθ' ἡδονῆς καὶ κολακείας ἀκουομένοις. alpha.634 Αἰμύλος· ὁ ἔμπειρος. ἢ ἡδὺς ἐν τῷ ἀπατᾶν καὶ κόλαξ. Πλάτων (Leg. 7, 823e) αἰμύλος ἔρωσ φησί· καὶ Σοφοκλῆς (fr. 1015 N.2 † 816 R.). Εὐριπίδης δὲ (fr. 1095 N.2) καὶ αἰμύλην εἶπε θηλυκῶς. Σοφοκλῆς δὲ (Ai. 389) καὶ αἰμυλώτατον. Κρατῖνος δὲ αἰμυλόφρων εἶπε (fr. 379b K.). καὶ αἰμυλοπλόκος ὁ αὐτός (fr. 379a K.). alpha.635 Αἰπόλια· αἰγονόμια. alpha.636 Αἰπόλος· ὁ ἐρμαφρόδιτος ὑπὸ Σινωπέων οὕτω καλεῖται alpha.637 φαῖρασθαιτ· προσενέγκασθαι. Κρατῖνος Τροφωνίῳ (fr. 218 K.)· οὐ σῖτον ἄρασθαι, οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος. alpha.638 Αἰρεθέν· θεληθέν. alpha.639 Αἰρησαμένων· βουλευσαμένων. alpha.640 Αἶρε μασχάλην· οὕτως εἰώθασι λέγειν ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι ἢ κωθωνίζεσθαι. alpha.641 Αἰρεῖ· καταλαμβάνει. alpha.642 Αἰρετίζειν· οἱ περὶ τι σπουδάζοντες λέγονται. πολὺ τοῦτο παρὰ τοῖς νεωτέροις τῶν κωμικῶν (fr. novum). alpha.643 Αἰρήσειν· συλλαβεῖν, ἐλκύσαι, χειρώσασθαι, πορθῆσαι. alpha.644 Αἰρήσασθαι· λαβεῖν. alpha.645 Αἰρήσομαι· λήψομαι, σκέψομαι, βουλευσομαι, ἐκλέξομαι. alpha.646 Αἶρε δάκτυλον· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαγορευόντων ἐν τῇ ἀγωνίᾳ· ἐπαίρεσθαι γὰρ τὴν χεῖρα σύμβολον τοῦ νενικῆσθαι. alpha.647 Αἰρεῖσθαι· ἐργάζεσθαι. alpha.648 Αἶρειν· καὶ τὸ προσφέρειν δηλοῖ· αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (1). καὶ μετὰ τῆς <πρός> προθέσεως Φερεκράτης Πετάλη (fr. 137 K.)· πρόσαιρε τὸ κανοῦν· εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε. ἐτίθεσαν δὲ τὴν λέξιν καὶ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ (fr. 239 K.Th.)· εἴτ' εὐθύς οὕτω τὰς

τραπέζας αἴρετε· μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον, σπονδὰς ποίει. καὶ Συναριστώσαις (fr. 385 K. .TH)· ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις· ἀλλ' ἢ βάρβαρος ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ὥχετο ἄρασα ἀφ' ἡμῶν. alpha.649 Αἰνῶ· παραιτοῦμαι. καὶ ἐπαινῶ. Σοφοκλῆς (fr. 105 N.2 † 109 R.). alpha.650 Αἰρόμενος· φερόμενος. alpha.651 Αἰρούμενος· βουλόμενος. alpha.652 Αἰρεῖ· καταλαμβάνει. alpha.653 Αἴρειν ἕξω πόδα πηλοῦ· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἴρειν ἕξω πόδα αἰτίας. alpha.654 Ἴαιπερ· ὡσπερ. alpha.655 Αἰόλλει· ποικίλλει, στρέφει, πλανᾷ. alpha.656 Αἰόλη νύξ (Soph. Tr. 94)· ἦτοι μέλαινα, ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. alpha.657 Αἴσιμα· καθήκοντα. alpha.658 Αἴσιος· ὁ καθήκων, ἀληθής. alpha.65 Αἴσητηρι· χοιροβοσκῶ. alpha.660 Αἴξ οὐρανία· τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου γένη, ᾧ ἐπεψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν. ὁ δὲ Κρατῖνος (fr. 244 K.) καθάπερ τοῦ Διὸς αἶγα Ἄμαλθειαν τροφόν, οὕτως καὶ τῶν δωροδοκούντων αἶγα οὐρανίαν. οἱ δὲ τὰ εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαι τισιν ἀφθόνως ἀφορμὴν παρέχοντα οὕτως εἰώθασιν λέγειν κωμωδοῦντες {καὶ καταλαμβάνειν}. alpha.661 Αἴσακος· ὁ θαλλὸς τῆς μυρρίνης, ὃν κατέχοντες ἀντὶ βαρβίτου παρὰ πότον ἦδον. οἱ δὲ φασι τῆς δάφνης τὸν κλάδον, ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεοὺς. alpha.662 Ἀἴστωθείη (Pl. Prot. 321a)· ἀφανισθείη. alpha.663 Ἀἴστωρ· ἀντὶ τοῦ ἀνήκοος, μὴ πεπεισμένος νόμῳ. alpha.664 Ἀἴτώσασ· ἀντὶ τοῦ διαχέας, τήξας. Σοφοκλῆς (fr. 493 N.2 † 536 R.). alpha.665 Αἴσχιον· ἀντὶ τοῦ αἰσχρόν. Θουκυδίδης (2, 40, 1). alpha.666 Αἴσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι· ἔνιοι διαφορὰν ὑπέλαβον εἶναι τοῦ αἴσθεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ δὴ ἀπεφάνησαν τοὺς ῥήτορας κεχρησθαι τῷ αἴσθεσθαι μὲν ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι, τῷ δὲ αἰσθάνεσθαι ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν. ἡμεῖς δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐροῦμεν· τὸ αἰσθάνεσθαι κατὰ ἀλήθειαν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι τι ἔταξαν. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 68 Th.). καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποπτεύειν, ὡς Λυσίας (fr. 12 S.). alpha.667 Αἴσχος· ἀτιμία. alpha.668 Αἰσχίω· χεῖρω. alpha.669 Αἰσχροεπεῖν· αἰσχρολογεῖν. alpha.670 Αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν (com. adesp. fr. 576 K.)· ἐν συνουσίᾳ <χρῶ>. alpha.671 Αἰτιαζόμενος· τοὺς ἐν αἰτία ὄντας. alpha.672 Αἴτιον γενέσθαι· ἀντὶ τοῦ ἐν αἰτία. Θουκυδίδης (8, 56, 4). alpha.673 Αἰτναῖον πῦρ· τὸ Σικελικὸν πῦρ· ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ λεγομένου Αἴτνη καὶ ἀτμίζοντος. alpha.674 Αἰχμάσουσι· δораτομαχῆσουσιν. alpha.675 Αἰχμή· ἢ ἐπιδορατῖς, ὁ σίδηρος τοῦ δόρατος. alpha.676 Αἰχητήσ· πολεμικός. alpha.677 Αἰών· μυελός, ὡς Ἴπποκράτης (Epid. 7, 122 † 5, 468, 1 L.), ἢ βίος, ἢ ζωή. ἢ χρόνος ἀΐδιος. alpha.678 Αἰῶ· τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος (Ag. 229. Ch. 350). alpha.679 Αἰωνίζει· διὰ παντός ἐστιν. alpha.680 Αἰώρα· ἢ μετέωρος κίνησις. alpha.681 <Αἰώρα>· ἀγχόνη, ὕψος, ἔπαρσις. alpha.682 Αἰωρήσεισ· κρεμάσεις. alpha.683 Αἰωροῦνται· κρέμανται. alpha.684 Αἰτούμενος· κιχράμενος. Μένανδρος Ὑμνιδι (fr. 410 K.Th.)· οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν οὐδὲ λοπάδα αἰτούμενος. alpha.685 Αἰνίζομαι· <θαυμάζω>, ἐπαινῶ. ἢ καταπλήσσομαι, παρὰ τὸ αἶνον, ὃ ἐστὶ δεινόν. τινὲς δὲ τὸ εἰς αἶνον καὶ παραβολὴν ἄγω, οἶνον αἰνιγματοῦμαί σε. alpha.686 Αἶρα· σφῦρα, ἢ ἀξίνη. alpha.687 Αἶρεῖν· κατὰ κράτος τι λαμβάνειν καὶ καταλαμβάνειν. alpha.688 Αἴρειν· αὔξειν. alpha.689 Αἶρεῖσ· δοξάζεις, ἡγή. alpha.690 Αἴρειν· τράπεζαν παρατιθέναι. δηλοῖ καὶ τὸ προσφέρειν· αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. Ἀριστοφάνης (Pac. 1). καὶ μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως πρόσαιρε (Pherocr. fr. 137 K.). καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. alpha.691 Αἰρόπινον· σκοτεινόν. καὶ κόσκινον, ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται ὑπὲρ τοῦ τὰς αἶρας διελθεῖν. alpha.692 Αἴσθων· αἰσθανόμενος. καὶ βασανιζόμενος. ἢ ἐκπνέων. alpha.693 Αἴσιμα· τὰ προσήκοντα· παρὰ τὴν αἴσαν. ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὰ εἰμαρμένα. alpha.694 Αἴσιον· μέτριον, δίκαιον. καὶ ὑπεραίσιον· τὸ ὑπὲρ τὸ μέτριον. alpha.695 Αἰσυμνήται· οἱ τοῦ ἀγῶνος προεστῶτες. ἢ οἱ νεανία. ἢ νεμηταί, ὃ ἐστὶ βραβευταί. alpha.696 Αἰσυμνήτην· βασιλέα, ἐπιστάτην, ἄρχοντα. οἱ δὲ τύραννον καὶ βραβευτὴν καὶ πάρεδρον. alpha.697 Αἰσχύνει· αἰκίζεται, λυμαίνεται,

αἴσχος περιτίθησι. alpha.698 Αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τίτθη (fr. 396 K.Th.)· ἢ ἄν τις ὑμῶν παιδίον ἠτήσατο ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι. καὶ ἐν Ὑμνιδι (fr. 410 K. .TH)· οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶ<v> οὐδὲ λοπάδα αἰτούμενος. alpha.699 Ἀκαδημία· τρία ὑπῆρχον γυμνάσια, Λύκειον, Κυνόσαργες, Ἀκαδημία. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὸ Ἀκαδήμου. alpha.700 Ἀκάθεκτος· ἀκατάσχετος. alpha.701 Ἀκαθοσίωτον· ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον. alpha.702 Ἀκαινα· ἄκαινά ἐστι μέτρον δεκάπουν. ἔστι δὲ ράβδος, ἐν ἣ κεντοῦσι τοὺς βόας, ὡς τῶν Πελασγῶν τοῦτο εὐρόντων. alpha.703 Ἀκακος· ὁ κακοῦ μὴ πεπειραμένος, οὐχ ὁ χρηστοῖς. οὕτως Σαπφῶ (fr. 171 L. P.). λέγεται δὲ καὶ ὁ χρηστὰ ἦθη ἔχων, εἰ καὶ ἐπ' ἔλαττον. alpha.704 Ἀκακία· ἀντὶ τοῦ ἀπλότης. alpha.705 Ἀκαλήφη· κνίδη καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ θαλαττία, ἣτις ἐστὶ κογχυλίδιον τι. Ἀριστοφάνης Φοινίσσαις (fr. 560 K.)· εἰκὸς δήπου πρῶτον ἀπάντων ἀναφῆναι καὶ τὰς κρاناὰς ἀκαλήφας. Φερεκράτης Αὐτομόλοις (fr. 24 K.)· νῆ τὴν Δήμητρ', ἀνιαρὸν ἦν τὸ κακῶς ἄδοντος ἀκούειν· βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ζώων (487a 25) καὶ <τὰς χερσαίας> Θεόφραστος ἐν ἑβδόμῳ Φυσικῶν (Hist. pl. 7, 7, 2). alpha.706 Ἀκάλανθος· ὄρνεόν τι. alpha.707 Ἐκάλλειν· ἰδίως τὸ τῆ οὐρᾶ σαίνειν. alpha.708 Ἀκαμαντις καὶ ἀκάμας· μία τῶν δέκα φυλῶν, ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως, alpha.709 Ἀκάμπιον· ἀντὶ τοῦ ἀκαμπές. Σοφοκλῆς (fr. 988 R.). alpha.710 Ἀκάμπιος· ὁ ἐπ' εὐθείας δρόμος καὶ περίπατος. alpha.711 Ἀκανοί· οὕτως αἱ ἄκανθαι λέγονται. alpha.712 Ἀκαπήλευτον· ἄδολον, καθαρὸν, ἀραδιούργητον. alpha.713 Ἀκαρή· βραχὺ, ὄξύ, ὃ οὐχ οἶόν τε κεῖται. alpha.714 Ἀκαρήσ· ὄξύς, βραχύς. διττῶς δὲ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· καὶ ὀνοματικῶς, οἶον ἀκαρῆς χρόνος, καὶ τῷ ἀκαρεῖ καὶ τὸν ἀκαρῆ· καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀκαρῆ, ἀντὶ τοῦ βραχέως καὶ συντόμως. alpha.715 Ἀκαριαῖον· μικρὸν, βραχὺ. ῥοπή. alpha.716 Ἀκαρ<ῆ>· ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδέν. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 146 Th.). alpha.717 Ἀκασκα· ἦσυχια, βραδέα. Κρατῖνος Νόμοις (fr. 126 K.)· ἢ πρεσβῦται πάνυ γηραλέοι σκήπτροισιν ἄκασκα προβῶντες. alpha.718 Ἀκαταλήκτως· ἀκαταπαύστως. alpha.719 Ἀκαταλλήλως· ἀναρμοδίως. alpha.720 Ἀκάτιον· μικρὸν πλοῖον. alpha.721 Ἀκάτια· ὑποδημάτων εἶδος. alpha.722 Ἀκατος· φιάλη, διὰ τὸ εἰοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ. οὕτω Θεόπομπος (fr. 3 K.). alpha.723 Ἀκατεύναστος· ἀκοίμιστος. alpha.724 Ἀκεανοί· τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα καὶ δυσκατάκοπτα ὄσπρια. alpha.725 Ἀκέραιον· ἄκακον, ὀλόκληρον, καθαρὸν. σημαίνει καὶ τὸν ἔξω κήρας. alpha.726 Ἀκερδῆς χάρις· ἢ μὴ δεόντως διδομένη. alpha.727 Ἀκειρεκόμησ· τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. alpha.728 Ἀκέραιος· ὁ μὴδὲν κακὸν πεπονθώς. alpha.729 Ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι. ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ τὴν ἠπήτριαν ἀκέστριαν καλοῦσιν. alpha.730 Ἀκεῖσθαι· λέγειν, θεραπεύειν. παραιτεῖσθαι, ἰᾶσθαι. καὶ ἀπάγειν ἐπαγωγὰς ἐκ γοητείας καὶ μαγανείας ἐπηγμένας τισί. Πλάτων ἐν δευτέρῳ Πολιτείας (364ξ). Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀντιγόνη (1027) ἐκλαμβάνει τὸ ἀκεῖσθαι ἐπὶ τοῦ ἀμαρτῖαν ἐπανορθοῦσθαι κατὰ μεταφοράν. alpha.731 Ἀκεσιν· ἴασιν. alpha.732 Ἀκεσίπικον· θεραπευτικόν. alpha.733 Ἀκέσματα· ὑγιάσματα, ἰάματα. alpha.734 Ἀκεσμόν· ἰατρείαν. alpha.735 Ἀκεσίασ· ἀντὶ τοῦ ἰατροῦ. alpha.736 Ἀκεστάσ· ἰατροῦς. καὶ ἀκέστωρ· ὁ ἰατρός. alpha.737 Ἀκεσταί· οἱ τὰ ἰμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν (Cyr. 1, 6, 16)· ὥσπερ ἰματίων ῥαγέντων εἰσὶ τινες ἀκεσταί. alpha.738 Ἀκέφαλον· ἀντὶ τοῦ ἀτελειώτου. Πλάτων Νόμων ἔκτω (752α)· μῦθον ἀκέφαλον ἐκὼν καταλείπομαι. alpha.739 Ἀκή· ἀκμή σιδήρου. καὶ ἡ ἦσυχια. alpha.740 Ἀκήδεστοι· μηδεμιᾶς φροντίδος τυχόντες. ἢ ἀκήδευτοι καὶ ἄταφοι. alpha.741 Ἀκηδῆσ· ὁ μὴ φροντίζων. alpha.742 Ἀκηδῆσ· ἄταφος. alpha.743 Ἀκήματα· ἰάματα. alpha.744 Ἀκη· πόλις ἐν Φοινίκῃ, ἦν οἱ μὲν τὴν νῦν Πτολεμαῖδα καλουμένην οὕτω πάλαι φασὶν ὀνομάζεσθαι, Δημήτριος δὲ (Scerps. fr. novum) οὐ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν ταύτης ἀκρόπολιν. alpha.745 Ἀκηλίδωτον· ἄσπιλον, ἀκήρατον.

alpha.746 Ἀκήρατος· ἄφθαρτος, ἀπαθής, ἀκέραιος. alpha.747 Ἀκηράσιος· ἀκέραιος. alpha.748 Ἀκίβδηλον· καθαρὸν. alpha.749 Ἀκίβδηλος ἀνήρ· ὁ μὴ κίβδηλος, ἀλλὰ δόκιμος καὶ πολλοῦ ἄξιος. οὕτω Φρύνιχος (Praep. soph. fr. 12). alpha.750 Ἀκίδα· τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας. alpha.751 Ἀκιδωτὸς ὄρμος· συγκείμενος ἐκ πολλῶν ἀκίδων. alpha.752 Ἀκιδνότερον (σ 130)· ἀσθενέστερον, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ μὴ κίειν, τουτέστι μὴ ἰσχύειν, ἢ κίκυν μὴ ἔχειν, οἶον ἰσχύειν, διὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν. Δίδυμος δὲ (fr. novum) ταλαιπωρότερον καὶ ἀθλιώτερον ἔφη. alpha.753 Ἄκιкус· ἀσθενής, ἀδύνατος. κατὰ στέρησιν ἦτοι τοῦ κίειν ἢ τῆς κίκυος, ἦτις παρὰ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύς οὔσα. alpha.754 Ἀκινάκης· μικρὸν δόρυ Περσικόν. alpha.755 Ἀκκιζόμενος· θρυπτόμενος, προσποιούμενος, γυναικιζόμενος. ἢ μωραίνων, ἀπὸ τινος γυναικὸς μωρᾶς, ἦτις ἐκαλεῖτο Ἀκκῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θέλοντα μὲν, προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν. alpha.756 Ἀκκισμοῦς· προσποιήσεις, ὑποκρίσεις. alpha.757 Ἰ'Ακίόμενοι· ἐπισκευάζοντες. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν. alpha.758 Ἀκίονες· ἀστήρικτοι. alpha.759 Ἀκληρεῖ· οὐ μετέχει, οὐ κεκλήρωται. alpha.760 Ἄκληροι· ἔξω τοῦ κεκληρῶσθαι. Εὐριπίδης (Troad. 32). alpha.761 Ἀκληρία· ἀντὶ τοῦ ἀτυχία. Σοφοκλῆς (fr. 898 N.2 † 989 R.). alpha.762 Ἀκλήρω (λ 490)· κλῆρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν, πτωχῶ· κλῆρος γὰρ ἡ οὐσία, ὅθεν καὶ ἐπὶ κληρος. alpha.763 Ἄκλυτον· ἀνώνυμον. alpha.764 Ἀκλητί· ἄνευ κλήσεως. alpha.765 Ἀκλόνητον· ἄσειστον, ἀδόνητον. alpha.766 Ἀκμάζει· νεάζει. alpha.767 Ἀκμάζει· τὰ νέων πράττει. οὕτως Ὑπερείδης (fr. 122 J.) καὶ Λυσίας (fr. 188 S.). alpha.768 Ἀκμαῖος· νεανίσκος σφριγῶν. alpha.769 Ἀκμή· ὀξύτης, αὐτὴ ἡ ῥοπή τῆς τοῦ πράγματος ἐπιτάσεως. καὶ ἡ δύναμις. καὶ ἡ νεότης. ἀκμὴ δὲ καιροῦ ἢ εὐτυχία. οὕτως καὶ Ἰσοκράτης (2, 33)· τὸ μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι. οὕτως Ὑπερείδης (fr. 116 J.). alpha.770 Ἀκμὴ καλεῖ (Eur. Hec. 1042)· καιρὸς καλεῖ. alpha.771 Ἀκμηῆτες· μὴ κάμνοντες. alpha.772 Ἀκμητί· ἀκαμάτως. alpha.773 Ἀκμοθέτω· τῷ κοιλώματι, ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται. alpha.774 Ἀκμονίδης· ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός· Ἄκμωνος γὰρ παῖς. alpha.775 Ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 292 N.2 † 751 M.). alpha.776 Ἄκοιτις· γαμετή. alpha.777 Ἀκολασία· ἀκρασία. alpha.778 Ἀκόλαστον· ἀκρατῆ, θρασύν. alpha.779 Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν πρᾶγμα ἢ ἄνθρωπος· λέγοι δ' ἂν τις καὶ ὑβριστικόν. alpha.780 Ἀκόλαστος ὄχλος· Εὐριπίδης ἔφη (Hec. 607), ἀκόλαστον δὲ σῶμα Σοφοκλῆς (fr. 678 N.2 † 744 R.). ἀκολαστήματα δὲ λέγουσι μὲν κατακόρως οἱ Ἐπικούρειοι, πλὴν καὶ Ἀναξανδρίδης κέχρηται τῇ λέξει (fr. 73 K.) καὶ Ἀριστοφάνης (Lys. 398). alpha.781 Ἀκολασία· Θουκυδίδης ἔφη (3, 37, 3)· ἀκολαστία δὲ Ἄλεξις (fr. 345 K.). ἀκολαστότατον δὲ Ἀριστοφάνης (fr. 36 Dem.) καὶ Ἀκολαστοτέραν Νικόλαος (fr. 2 K.). alpha.782 Ἀκόλαστον καὶ ὑβριστὸν πρᾶγμα· Ἀττικῶς συντέθειται, διττὴν δὲ ἔχει τὴν θεωρίαν· μίαν μὲν ὅτι ἐχρήσατο τῷ ὑβριστὸν ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῦ, ὅμοιον ὃν τῷ τύπῳ τοῖς τοιοῖσδε τῶν ὑπερθετικῶν βέλτιστον, κάλλιστον, κράτιστον καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἑτέραν δὲ διότι συμπλέκεται τὸ ὑβριστὸν τῷ ἀκόλαστῳ. Πλάτων δὲ ἐχρήσατο ἐν Πεισάνδρῳ λέγων (fr. 98 K.)· γυνὴ γάρ, ἣν μὲν αὐτὴν αἰεὶ κολάζεις, ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον· ἐὰν δὲ ἀνήϊς, ὑβριστὸν <ἐστι> χρῆμα καὶ ἀκόλαστον. Φερεκράτης δὲ τῷ κόβαλον συμπλέξας τὸ ὑβριστὸν εἶπεν (fr. 162 K.)· ὑβριστὸν ἔργον καὶ κόβαλον εἰργάσω. συγγραφικαὶ δὲ αἱ συνθήκαι. alpha.783 Ἀκολαστανεῖτε· Ἀριστοφάνης ἔφη (Av. 1227) ὁμοίως τῷ σημανεῖτε. Πλάτων δὲ ἐν ἔκτῳ Πολιτείας (8, 555d. 9, 590a et 591a) Ἀκολασταίνειν ἔφη. alpha.784 Ἀκόλουθος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (54, 4) ἀντὶ τοῦ δούλου. ὡσαύτως δὲ καὶ Ξενοφῶν (R. Athen. 1, 19). alpha.785 Ἀκόλουθον· οὐδετέρως μὲν Ἀριστοφάνης (fr. 37 Dem. cf. Ach. 438), θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς (111ξ). Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον (37, 25) ἐν ἴσῳ τῷ ἐφεξῆς εἶπε τὸ ἀκόλουθον. alpha.786 Ἀκόλουθα·

Ἄντιφῶν (fr. 147 Th., cf. 87 B 84 D. .K) τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα. alpha.787 Ἄκολουθία· ἢ ἀκολουθήσις. Σοφοκλῆς (fr. 899 N.2 † 990 R.). alpha.788 Ἄκολουθοῦντε· ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσαι δυϊκῶς. οὕτως Ἑρμιππος (fr. 85 K.)· καὶ γὰρ κέχρηται ταῖς ἀρσενικαῖς μετοχαῖς ἀντὶ θηλυκῶν πολλακίς. alpha.789 Ἄκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ· οὕτως συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῶ· καὶ γὰρ Λυσίας (fr. 53 S.) οὕτω κέχρηται καὶ Πλάτων (Menex. 249d), ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (823) ἔπου φησὶ μετ' ἐμοῦ, παιδάριον. καὶ Μένανδρος (Dysc. 969. Misum. 466. Sic. 423)· Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτο αἰεὶ. κὰν τῇ Παρακαταθήκῃ (fr. 330 K. .TH)· συνακολουθεῖ μεθ' ἡμῶν φησι. alpha.790 Ἀκόμπαστος λόγος· Εὐριπίδης φησὶ (fr. 872 v.2), καὶ ἀκόμπαστος φάτις (fr. 873 N.2). alpha.791 Ἄκομψον· ἀπάνουργον. ἄκομψον καὶ φαῦλον (Eur. fr. 473 N.2)· οἶον κομψείας καὶ πανουργίας ἀπηλλαγμένον. οὕτω Φρύνιχος (Praer. soph. 7, 13). alpha.792 Ἀκονιτί· ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἢ <εὐμαρῶς>, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν <οὕτως> εὐμαρῶς περιγινομένων, ὥστε μηδὲ κονίσασθαι. alpha.793 Ἀκοήν· ἀντὶ τοῦ οὔς. Φερεκράτης (fr. 199 K. alpha.794 Ἀκοός· ἀντὶ τοῦ ἀκουστικός. Πλάτων (fr. 226 K.). alpha.795 Ἀκοήν· τὸν λόγον, ὡς καὶ τὰ ἡμέτερα λόγια· ἀκοήν ματαίαν μὴ παραδέχου, οἶον μάταιον λόγον μὴ προσδέχου. alpha.796 Ἄκοπος ἀνήρ· ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνωχλημένος ὑπὸ τινος. οὕτως Ἀμειψίας (fr. 29 K.). alpha.797 Ἄκος· ἴασις, θεραπεία. alpha.798 Ἄκοσμα· ἀπρεπῆ, ἄτακτα. alpha.799 Ἀκόρητος· ἀκόσμητος· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. alpha.800 Ἀκορεσταίνω· ἀκόρεστα πράττω. alpha.801 Ἀκοσμήτωσ' ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως. Πλάτων (Leg. 6, 781b). alpha.802 Ἀκούει καλῶσ' ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται. οὕτως Ἡρόδοτος. alpha.803 Ἀκούειν· ἐπὶ τοῦ πείθεσθαι. Δημοσθένης (20, 68). alpha.804 Ἀκουε· ἀντὶ τοῦ σίγα. Κρατῖνος (fr. 284 K.). οἶον τόπον δίδου διὰ τῆς σιγῆς τῇ ἀκοῇ. alpha.805 Ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. alpha.806 Ἀκουσείων· ἀντὶ τοῦ ἀκουσόμενος. Σοφοκλῆς (fr. 900N.2 † 991 R.). alpha.807 Ἀκουτίσαι· διδάξαι. alpha.808 Ἀκοῦσαι ὀργῶ· Κρατῖνός φησιν (fr. 21 Dem.), ἀλλὰ καὶ Θουκυδίδης (4, 108, 6)· Λακεδαιμονίων ὀργῶντων. σημαίνει δὲ τὸ ὀργᾶν <τὸ> πάνυ ἐπαίρεσθαι πρὸς τὸ πρᾶξαι τι ἢ ἀκοῦσαι. καθόλου δὲ ποικίλως χρῶνται τῷ ὀνόματι· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ βρέξαι, ὡς Ἀρχίλοχος (fr. 277 West). Αἰσχύλος δὲ (fr. 765 M.) ἐπὶ τοῦ παίοντα ἐξελαύνειν καὶ μαλάττειν τίθησι. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰγεῖ <φησι> (fr. 25 R.) τὸν Θησέα στρέφοντα καὶ μαλάττοντα τὰς λύγους ποιῆσαι δεσμὰ τῷ ταύρω. λέγει δὲ οὕτως· κλωστήρσι χειρῶν ὀργάσας κατήνυσε σειραῖα δεσμὰ. καὶ Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῳ (64, 2) ἀντὶ τοῦ μαλάξαι τῷ ὀργάσας κέχρηται. οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ μαλάξαι καὶ βρέξαι σημαίνει ἢ φωνῆ, ὀργᾶν λέγεται τὸ σπαργᾶν καὶ μετεωρίζεσθαι· καὶ γὰρ τὰ βρεχόμενα ὑποιδεῖ. θεατέον δὲ καὶ οὕτω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς· ὀργάδες καλοῦνται πάντα τὰ ἀνειμένα εἰς ὕλην καὶ ἀνημέρωτα καὶ ἀργά, ὡς καὶ Σόλων φησὶν (fr. 91 R.). ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ὀργᾶν εἴρηται ἐπὶ τοῦ ἀνεῖσθαι πρὸς τὸ πρᾶξαι τι ἢ ἀκοῦσαι. ἢ ἐπεὶ αἱ ὀργάδες ἄτμητοι οὔσαι αὐξοῦσιν εἰς ὕψος, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὀργᾶν ὑψοῦσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι πρὸς τὸ ἀκοῦσαί τι ἢ πρᾶξαι σημαίνει. δοκεῖ δέ μοι καὶ τὸ ὀργιγᾶσθαι καὶ ἢ ὀργιγῆ ἐντεῦθεν γεγονέναι, οἶον ὄρεξις τις καὶ ἔφεσις καὶ αὐξήσις καὶ μετεωρισμὸς οὔσα τῆς ψυχῆς. συγγραφικὴ μέντοι ἢ φωνῆ ἢ κοῦσαι ὀργῶ9. alpha.809 Ἀκούειν· ἐπὶ τοῦ πείθεσθαι. Δημοσθένης (20, 68) καὶ Ἡρόδοτος (3, 61, 3) καὶ πρὸ αὐτῶν Ὀμηρος (η 11). alpha.810 Ἀκούοντα ἄριστα· ἀντὶ τοῦ εὐφημούμενος. Ἡρόδοτος (6, 86, 2. 8, 93, 1) καὶ Εὐπολις (fr. 375 K.). alpha.811 Ἀκούων διατεθρύληται· τούτῳ προστιθέντες ἐνίστε καὶ τὰ ὦτα χρῶνται (Pi. Lys. 205b. Reip. 2, 358c). alpha.812 9᾽ Ἀκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάσ' ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. Αἰσχύλος εἶπεν (fr. 293 N.2 † 752 M.). alpha.813 9᾽ Ἀκουε σίγα· Κρατῖνος (fr. 284 K.)· ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὄρα. καὶ Σοφοκλῆς (fr. 1014 N.2 † 815 R.)· ἄκουε, σίγα, τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; alpha.814 Ἀκουσέτην· Σοφοκλῆς ἔφη (fr. 900 N.2

991α ρ.), ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριστοφάνης (fr. 38 Dem.). alpha.815 9᾽ Ἀκουσμα, οὐκ ἀκρόαμά φασί τινες λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς, διαμαρτάνουσι δέ· καὶ γὰρ πλεονάζουσι μὲν ἐν ταύτῃ τῇ φωνῇ, χρῶνται δὲ ὅμως καὶ τῷ ἀκρόαματι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (241)· βαρύτερον τῶν ἔργων, ὧν πεπόνθαμεν, τὸ ἀκρόαμα γίνεται. καὶ Ξενοφῶν δὲ χρώμενος τῷ ἀκούσματι οὐδὲν ἦττον καὶ τῷ ἀκρόαματι κέχρηται ἀλλαχοῦ τε λέγων (Hier. 1, 14) καὶ ἐν τῷ Συμποσίῳ (2, 2) τὸν Σωκράτην εἰσάγων λέγοντα· νῆ Δία, ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς ἐστιᾶς· οὐ γὰρ μόνον τὸ δεῖπνον ἄμεμπτον παρέθηκας, ἀλλὰ καὶ θεάματα καὶ ἀκροάματα ἥδιστα παρέχεις. Δίφιλος δὲ ἐκ παραλλήλου τέθεικε τὰς λέξεις (fr. 122 K.)· μόνος γὰρ ἦν λέγων, ἄκουσμα καὶ ἀκρόαμα. alpha.816 Ἀκούεις ἃ λέγει σε· οὕτω Φερεκράτης ἔφη λέγων (fr. 73 K.)· ὦ Ζεῦ πολυτίμητε, ἄρα ἀκούεις ἃ σε λέγει ὁ πανοῦργος υἱός; alpha.817 Ἀκουσίμη· ἀντὶ τοῦ ἀκουστή. Σοφοκλῆς (fr. 679 N.2 † 745 R.)· σπουδὴ γὰρ ἢ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη οὐ πρὸς θυραίων οὐδαμῶς ἀκουσίμη. δύναται καὶ φωνὴ ἀκουσίμη λέγεσθαι. alpha.818 Ἀκουστά9· ὡς ἐν τῇ Κρεοῦσῃ (fr. 330 N.2 † 357 R.)· ἄπελθ' ἄπελθε, παῖ· τάδ' οὐκ ἀκουστά σοι. καὶ Εὐριπίδης δὲ πολλάκις (Andr. 1084. Hel. 663). ὁ μέντοι Σοφοκλῆς <καὶ> ἀκούσιμά φησι (fr. 991b R.). πολιτικώτερον δὲ λέγει ὁ Φρύνιχος (Praep. soph. fr. 13) τὸ ἀκουστὰ μᾶλλον ἢ τὸ ἀκούσιμα. alpha.819 Ἀκούσασ ἦκειν, οὐχ ἦκοντα. Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ἔφη (3, 1, 1). καὶ Μένανδρος δὲ (fr. 817 K. .TH) καὶ ἄλλοι πολλοί. alpha.820 Ἀκούμενος· θεραπευόμενος ἢ θεραπεύων. alpha.821 Ἀκουσία· τὸ πρᾶγμα. Σοφοκλῆς (fr. 680 N.2 † 746 R.)· ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀκουσίαν. alpha.822 Ἀκοινώνητος· Πλάτων ἐν Νόμων Σ2' (768β). καὶ ἀκοινώνητα. καὶ Ἀντιφῶν δὲ (87 B 93a D. K. et fr. 144 Th.) καὶ Εὐριπίδης (Andr. 470). alpha.823 Ἀκοινώνητα καὶ ἀκοινωνία· Πλάτων ἐν ταῖς πρὸς τὸν Διονύσιον ἐπιστολαῖς (3, 318e). alpha.824 Ἀκοίτιδος· Εὐριπίδης ἔφη (fr. novum). alpha.825 Ἀκονῶν· Δημοσθένης ἐν Ἐπιστολαῖς (2, 11)· ἀκονῶν τὴν πόλιν. alpha.826 Ἀκόρεστα· Εὐριπίδης ἔφη (Med. 638), κορεστότερα δὲ Ξενοφῶν (Symp. 8, 15). alpha.827 Ἀκοσμοῦντες· Σοφοκλῆς (Ph. 387 cf. Ant. 730). ἀκοσμεῖ δὲ Πλάτων ἔφη (Leg. 6, 764b). καὶ κόσμους ὁ αὐτός, καὶ κοσμήτωσ ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως ἐν Νόμων Σ2' (781b)· τὸ περὶ τὰς γυναικας ἀκοσμήτως περιορώμενον. alpha.828 Ἀκοσμεῖν· τὸ μηδὲν ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖν, ἀλλ' ἀκολασταίνειν. Σοφοκλῆς (Ant. 730. Ph. 387). alpha.829 Ἀκοσμία· Εὐριπίδης (Iph. A. 317)· τίς ποτ' ἐν θυραῖσι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία; alpha.830 9᾽ Ἄκος περίαπτον· Ἀττικῶς εἴρηται. κέχρηται τῇ συνθήκῃ Κρατῖνος (fr. 22 Dem.). alpha.831 Ἀκραγγέσ· ἀκρόχολον, ἀσθενές, χαλεπόν. alpha.832 Ἀκράδαντον· ἀσάλευτον, ἀκίνητον. alpha.833 Ἀκραϊφνέσ· καθαρὸν, ὑψηλόν, τέλειον. ἢ κραιφνοῦσ· οἶον ἀκηροφانوῦς, ἀβλαβοῦς· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. alpha.834 9᾽ Ἀκρα κόρυμβα (I 241)· τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν τὰ ἐξέχοντα κατὰ πρῦμναν ἢ πρῶραν. alpha.835 Ἀκρέμονες· βλαστοί, κλάδοι. alpha.836 Ἀκρασίασ· ἀνωμαλίας, παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι. alpha.837 Ἀκράτισμα· ἔμβρωμα. alpha.838 Ἀκρατῆς γάμων· σεμνὸς καὶ εὐπρεπὴς ὁ λόγος ἐπὶ γυναικὸς τιθέμενος ἀκολάστου καὶ μοιχικῆς. οὕτως Φρύνιχος (Praep. soph. 50, 11.23). alpha.839 Ἀκρατῆς χειρόσ· ὁ κλέπτης. ὅμοιον τῷ ἀκρατῆς γάμων. alpha.840 Ἀκρατῆ γίνεσθαι τοῦδε· οἶον μὴ κατακρατεῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιρρεόντων πραγμάτων ἢ λόγων. alpha.841 9᾽ Ἀκρατος· κατὰ τὸ ἐναντίον τὸ πολῦκρατος. alpha.842 Ἀκρατίσασθαι· τὸ μικρὸν ἐμφαγεῖν πρὸ τοῦ ἀρίστου. alpha.843 Ἀκριβοῦν· ἐγνωκέναι τὸ ἀκριβές. alpha.844 Ἀκριτί9· ἄνευ κρίσεως. alpha.845 9᾽ Ἀκριτος· ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος. οὕτω Δημοσθένης (18, 18). alpha.846 9᾽ Ἀκριτα· ἀχώριστα. alpha.847 Ἀκριτόμυθος· πολῦλογος, ἀδιακρίτους ἔχων τοὺς λόγους. alpha.848 Ἀκριτόφυλλον· σύμφυτον πολλοῖς δένδροις, ὥστε μὴ διακρίναι αὐτῶν τὰ φύλλα, ἃ φέρει. ἢ κατάσκιον. alpha.849 Ἀκροᾶσθαι· ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 62 Th.). alpha.850 Ἀκροβολίζεται· τὸ ἐν πολέμῳ

προκατάρχεσθαι τῆς συμβολῆς. ἢ τὸ ἄκραις συμπλέκεσθαι χερσίν. ἢ καὶ τὸ διὰ βελῶν μάχεσθαι. καὶ τὸ ἐπιδείκνυσθαι τὸν πόλεμον. alpha.851 Ἀκροβελίδασ· τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων. Ἄρχιππος Ἡρακλεΐγαμοῦντι (fr. 10 K.)· τὸ πῦρ πολὺ λίαν· ὕπαγε τὰς ἀκροβελίδας. alpha.852 Ἀκροβολίζεται· τὰ ἄκρα τοῦ σώματος [...]. alpha.853 Ἀκροβόλοι· ἀκοντισταί, τοξόται. alpha.854 Ἀκροβολισμός· ἐρεθισμός. alpha.855 Ἀκρόδρυα· καρποὶ δενδρικοί. alpha.856 Ἀκροδίκαιος· ὁ εἰς ἄκρον δίκαιος. alpha.857 Ἀκροθίνια· τὰς τῶν ἐνιαυσιαίων καρπῶν ἀπαρχάς. ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλεῖσθαι τὰς ἀπαρχάς φασιν, ἅς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας, παρὰ τὸ ἀπὸ τοῦ θινός, τουτέστιν τοῦ αἰγιαλοῦ, σεσῶσθαι αὐτά. ἄλλοι δὲ τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων, παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς, τουτέστι βλάπτεσθαι. ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν. alpha.858 Ἀκροκώλια δῖεφθα· Τηλεκλείδης (fr. 48 K.). alpha.859 Ἀκρόκομοι (Δ 533)· μετρίως κομῶντες ἢ λίαν. ἢ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες. alpha.860 Ἀκρωνία· τὰ ἀθροίσματα. καὶ ἡ ἀκρότης. καὶ ἡ ἀκμή. καὶ τὸ ἐπίλεκτον σύστημα. alpha.861 Ἀκρομανῆσ· ὁ φρενήρης. alpha.862 Ἀκρόνυξ· οἶον ἀρχὴ νυκτός. Σοφοκλῆς (fr. 991c R.). alpha.863 9† Ἀκροπόλιν†9· ἀκρωρείαις. alpha.864 9 Ἄκρον φρονεῖν, ἄκρον δρᾶν· οἶον ἐξέχων ἐν τῷ φρονεῖν καὶ πράττειν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 818 R.). alpha.865 Ἀκροσφαλεῖσ· †ἀκροσφαλισμένους†. alpha.866 Ἀκρότομος· σκληρός, ὑψηλός. alpha.867 Ἀκροσφαλέσ· σημαίνει τὸ ἄκρως σφαλερὸν καὶ μὴ δυνάμενον παγίως ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι. οὕτως Φρύνιχος (Praep. sorph. 32, 15.25). alpha.868 Ἀκρώρεια· ἐξοχή, κορυφή· εἰς τρία γὰρ διήρηται τὸ ὄρος, εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. ἀκρώρεια μὲν ἐστὶν ἡ κορυφή, ὑπώρεια δὲ τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους, τέρμα δὲ τὰ τελευταῖα. alpha.869 Ἀκροτελεύτιον ἔπους· τὸ ἔσχατον κεφαλαίου τινὸς ποιητικοῦ· κυρίως γὰρ ἀκροτελεύτια ἐπὶ ποιημάτων τιθέασιν Ἀττικοί. οὕτως Φρύνιχος (Praep. sorph. fr. 14). alpha.870 Ἀκροφύσιον· τὸ τῆ χώνη προστιθέμενον. Σοφοκλῆς (fr. 901 N.2 † 992 R.). alpha.871 Ἀκροχειρίζεσθαι· πυκτεῦν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς. ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. alpha.872 Ἀκροχόρδων· ἐξοχή τις περὶ τὴν ἔδραν καὶ περὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματος. alpha.873 Ἀκταινῶσαι· ἀντὶ τοῦ ὑψῶσαι καὶ ἐξῆραι καὶ μετεωρίσαι. alpha.873 πεποιήται δὲ οὕτως· ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται ἀκτῆ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται. οὕτως Ἀνακρέων (PMG 466 Page). alpha.874 Ἀκταίνειν· γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως πηδᾶν. ἢ πρὸς συνουσίαν ὀρμαῖν. alpha.875 Ἀκτῆ9· αἰγιαλὸς παραθαλάσσιος. alpha.876 Ἀκτῆ9· ἰδίως ἐπιθαλαττίδιός τις μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ὅθεν καὶ ὁ Ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὴν Ἀττικὴν, οἱ μὲν ἀπὸ τινος Ἀκταίωτος βασιλέως, οἱ δὲ διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας ἐπιθαλάττιον εἶναι. alpha.877 9 Ἀκτια· ἀγῶν παλαιός, ὡς Καλλιμάχος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀγῶνων δῆλον ποιεῖ (fr. 403 Pf.). alpha.878 Ἀκύκλιος· ὁ ἀπαίδευτος παρὰ Πλάτωνι (fr. 227 K.). alpha.879 9 Ἀκυλος· ὁ τῆς πρίνου καρπὸς καλεῖται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, βάλανος δὲ ὁ τῆς δρυός· καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας. Φερεκράτης Ἀγρίοις (fr. 186 K.). alpha.880 Ἀκύμονα· ἀτάραχον, ἀσάλευτον. alpha.881 Ἀκύμων· <ῆ> μὴ γεννῶσα, ὡς ἐγκύμων ἢ συνειληφυῖα. λέγεται καὶ κύμων θάλασσα ἢ μὴ ἀνέμοις ταρασσομένη καὶ κυμαινομένη. alpha.882 Ἀκώπητον· ἀπαράσκευον. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἔχουσῶν κώπας μηδὲ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν εὐτρεπισμένα. alpha.883 Ἀκωδώνιστον· ἀβασάνιστον, ἀδοκίμαστον. οὕτως Ἀριστοφάνης (Lys. 485). alpha.884 9 Ἄλα· θάλασσαν. ἢ τὰς τῶν ὀνύχων ὀξύτητας. alpha.885 Ἀλαβαστοθήκασ· τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων Δημοσθένης λέγει (19, 237), ἅς ἐν τῇ συνηθείᾳ μυροθήκας καλοῦσιν. ἀλάβαστοι δὲ εἰσι λήκυθοι, ὧν οὐκ ἔστι λαβέσθαι διὰ λειότητα. alpha.886 Ἀλάβαστον· Μένανδρος ἄνευ τοῦ ρ Ὀργῆ (fr. 307 K. .TH)· καὶ Λαμπρίας ὀπισθεν ἀλάβαστον φέρων. σημαίνει δὲ μυροθήκη. alpha.887 Ἀλάβαστρον· ἄγγος μύρου μὴ ἔχον λαβὰς λίθινον. ἢ ψήφινος μυροθήκη. alpha.888 Ἀλαβαστροθήκασ· ὅπου τίθεται τὰ ἀγγεῖα, τὰ ἀπὸ τῆς

ἀλαβάστρου γινόμενα ληκύθια. γράφεται μὲν ἡ λέξις μάλιστα χωρὶς τοῦ ρ, ἔνιοι δὲ αὐτὴν προάγουσι σὺν τῷ ρ. alpha.889 Ἀλαζών· ὑπερήφανος. κυρίως δὲ ὁ ἀπατεών. alpha.890 Ἀλαζών καὶ κομπόσ· ψεύστης καὶ κομπαστής. οὕτως Κρατίνος (fr. 380 K.). alpha.891 Ἀλαζονεύεσθαι· τὸ ψεύδεσθαι λέγουσι. καὶ λαζόνα τὸν ψεύστην καὶ φένακα. alpha.892 Ἀλαλαγμός· ἐπινίκιος ὕμνος. alpha.893 Ὁνομα δῆμου. alpha.894 Ἀλαλητόν· θόρυβον. alpha.895 Ἀλαπάξαι· πορθῆσαι, κενῶσαι, ὀμαλίσαι. alpha.896 Ἀλάστωρ· ὁ ἀμαρτωλός. κατὰ μὲν Χρύσιππον (SVF II p.47, fr. 157 Arnim) τὸν φιλόσοφον ἀπὸ τῆς ἐλάσεως, ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον· κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον (FGrHist 244 F 150) ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν· κατὰ δὲ Δίδυμον (p. 401 Schmidt) ἀπὸ τοῦ τοῖς ἄλαστα πάσχουσιν ἐπαμύνειν. μήποτε δὲ ἐστὶν ὁ διὰ μέγεθος τῶν πεπραγμένων αὐτῷ κακῶν λιτῆς μὴ καταξιούμενος. alpha.897 Ἀλάστωρ· ὁ ἀλιτῶν εἷς τινα, ὅπερ ἐστὶ τοιοῦτόν τι διαπραξάμενος, ὃ μὴ λιταῖς ἀναλύσει. ἢ, ὡς ὁ Χρύσιππος (fr. 157 Arnim), ἐλάστωρ τις ὢν καὶ ἄξιος τοῦ ἐλαύνεσθαι. μήποτε δὲ ὁ αὐτός ἐστι τῷ ἀλιτηρίῳ καὶ ἀλιτρῷ. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπροσβείας (19, 305)· βάρβαρον πολλάκις καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον δημηγορῶν ἀπεκάλει. λέγουσι δὲ ἀλάστορα καὶ τὸν Δία, ὡς οὐδὲν αὐτὸν τῶν τολμωμένων παρὰ ἀνθρώποις λαθεῖν δυνάμενον. alpha.898 Ἀλάστωρ· θηλυκῶς Νικοχάρης τὴν ἀλάστορα Σφίγγα ἔφη (fr. 18 K.). alpha.899 Ἀλάστωρ· καὶ δαίμων τις καλεῖται ἐπεξιῶν τοὺς ἄλαστα εἰργασμένους. καὶ αὐτὸς ὁ πράξας τι τοιοῦτον, μάλιστα δὲ φόνον αὐτοχειρία. Περικειρομένη Μένανδρος (986/7)· ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος. <καὶ> ἐν Ὁργῇ (fr. 308 K. .TH) ἐμφαίνεται ὅτι προσφάτως ἦν ἐπιχωρία· καὶ τοῦνομα τί λέγεις ἀλάστωρ; φησί. τοῦτο δὴ τοῖνυν καινὸν λεγόμενον, εἰ μὴ πρὸς τραγωδιοποιούς τινας λέγει κατακόρως χρωμένους τῷ ὀνόματι. alpha.900 Ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀλάστορος. Αἰσχύλος μέγαν ἀλάστορον εἶπεν (fr. 294 N.2 † 753 M.). alpha.901 Ἀλάστορα προσβαλεῖν· οἷον μύσος καὶ ἀνοσιουργίαν. Εὐριπίδης (fr. 874 N.2)· οὐ σοὶ παραινῶ μηχανωμένη κακὰ ἐχθροῖσι, σαυτὴν προσβαλεῖν ἀλάστορα. alpha.902 Ἀλάστωρ· ὁ τοιαῦτα τολμήσας, ὧν μὴ ἔστιν ἐπιλαθέσθαι. alpha.903 Ἀλάστωρ· φονικὸς δαίμων τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ποιῶν. alpha.904 Ἀλάστωρ· ὁ πάντα ποιῶν τὰ κακὰ. alpha.905 Ἀλαῖται· πλανᾶται, ῥέμβεται. alpha.906 Ὁ Ἄλγεα· κακὰ, λυπηρά. alpha.907 Ἀλδαίνων· αὐξόμενος. alpha.908 Ἀλέα· θέρμη, ἔλλαμψις. alpha.909 Ἀλεινός· θερινός, θερμός. alpha.910 Ὁ Ἀλεῖται (Ies. 35, 6)· πηδήσει. alpha.911 Ἀλεῖτησ· ἀμαρτωλός, πλανήτης. alpha.912 Ἀλείφατι· ἐλαίῳ, ἢ ἐτέρῳ ἀλείμματι. alpha.913 Ὁ Ἀλειφοῖβιοντῆ· τὸν περὶ παλαιστράν ἀναστρεφόμενον καὶ ὑπηρετοῦντα. Ἀριστοφάνης (fr. 740 K.). alpha.914 Ἀλείψασ· διεγείρας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. alpha.915 Ἀλέασ· πόλις Θεσσαλική. οἱ δὲ πολῖται Ἀλεῖς. alpha.916 Ἀλέξανδρος· οὐ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἔκτῳ Φιλιππικῶν (6,11), ὁ καλούμενός ἐστι Φιλέλλην, υἱὸς μὲν Ἀμύντου τοῦ βασιλέως, πατὴρ δὲ Περδίκκα. ἕτερος δὲ ἐστὶν Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς Φιλίππου, οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ <Περὶ> παραπροσβείας (19, 195) μνημονεύει. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Θετταλός, περὶ οὗ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους λέγει (23, 120). ἄλλος δὲ ἐστὶν ὁ Μολοττός, ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου· μνημονεύει δὲ καὶ τούτου Δημοσθένης ἐν ἐβδόμῳ Φιλιππικῶν (7, 32), καὶ γνήσιος ὁ λόγος. alpha.917 Ὁ Ἄλας ἄγων καθεύδεισ· ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων καὶ ῥαστωννομένων· ἐμποροῦ γάρ τινος τὴν ναῦν ἀλῶν πληρώσαντος καὶ καθεύδοντος τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι <συνέβη> καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἄλας. ἐνθεν ἡ παροιμία. alpha.918 Ἀλέξιν· ἀποτρέπειν. alpha.919 Ἀλεξίκακον· κακίας καθαρτικὸν καὶ θεραπευτικόν. alpha.920 Ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος (88 B 2, 10 D. .K). alpha.921 Ἀλεξήματα· τὰ βοηθήματα. alpha.922 Ἀλεξητήρα· βοηθόν. alpha.923 Ἀλεξήσοντα (109)· βοηθήσοντα. alpha.924

Ἄλεξιφάρμακον· ἀντιφάρμακον. alpha.925 Ἄλεξιφάρμακα· ἀλεξιτήρια φαρμάκων. Μένανδρος Παιδίω (fr. 313 K. .TH)· Ἐφέσια τοῖς γαμοῦσιν οὗτος περιπατεῖ λέγων ἀλεξιφάρμακα. alpha.926 9†Ἀλέοιμι†9· ἀντὶ τοῦ †θερμαίνοιμι†. Ἀριστοφάνης (Ecc1. 540). alpha.927 Ἀλετρίβανον· Ἀριστοφάνης εἶπεν (Pac. 259). alpha.928 9Ἀλεσοῦριον· θαλάσσιον αἰδοῖον. καὶ γένος κογχυλίων. alpha.929 Ἀλευάδαι· οἱ ἐν Λαρίσση τῆς Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. alpha.930 Ἀλευρόμαντις· ὁ Ἀπόλλων διὰ τὸ καὶ ἀλεύροις μαντεύεσθαι. alpha.931 Ἀλευρόττησις· ὧ τὰ ἄλευρα διαττῶσιν. οἱ δὲ τηλίαν αὐτὸ καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ σηλίαν αὐτὸ ὀνομάζουσιν, ὃ καὶ κόσκινον. alpha.932 Ἀλευραττίς· ἀγγεῖον εἰς ἄλφιστα. alpha.933 Ἀλεύσω· ἀντὶ τοῦ φυλάξω. alpha.934 Ἀληθῆ9 καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. Μένανδρος Ἀφροδισίω (fr. 81 K. .TH)· εἰ τὰς ἀληθείας ἄς ἀπλῶς τίς σοι λέγει. alpha.935 9Ἀληθεσ· ὅταν ἡ πρώτη ὀξύνηται, σημαίνει τι ἐν ἐπερωτήσῃ λεγόμενον, οἷον ὄντως, ἀληθῶς. alpha.936 Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγρα ποταμὸς τῆς Λοκρίδος. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένη (fr. 31 K. .TH). Λοκρούς δὲ φασὶ τοὺς Ἐπιζεφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους. τῶν δὲ στρατῶν μὲν οὐκ ἔχειν φησάντων, διδόναι δ' αὐτοῖς τοὺς Διοσκούρους τοὺς {δὲ} Λοκρούς οἰωνισαμένους τὸ κερτομηθὲν τὴν τε ναῦν ἀποστρέψαι καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκούρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐθημερόν καὶ τῆς φήμης διαγγελθείσης εἰς Σπάρτην τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθῆναι, ἐπεὶ δὲ εὐρέθη ἀληθῆ, ἐπιλέγεσθαι τοῖς ἀληθεστάτοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δέ. alpha.937 Ἀλληλίζειν· ἀλλήλους πειρᾶν, {ὅ} ἐστὶ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν}. alpha.938 Ἀληθέγγυος ὄμηρος· ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐγγυώμενος. alpha.939 Ἀληλιμμένον· τὰ τοιαῦτα Ἀττικοὶ ἀναδιπλοῦντες λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἠλειμμένον. οὕτως Θουκυδίδης (4, 68, 6). alpha.940 Ἀλήπτωσ· ἀκαταγνώστως. alpha.941 Ἀλητεύω· πλανητεύω. alpha.942 9Ἀλητον· τὸν ἀληλεσμένον σίτον. alpha.943 Ἀλλ' ἢ9· ἀντὶ τοῦ εἰ μή. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἢ. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἄρα καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ τοῦ ἄρα. Πλάτων (Gorg. 447a)· ἀλλ' ἢ κατόπιν ἐορτῆς ἤκομεν, ἀντὶ τοῦ ἄρα. alpha.944 9†Ἀλία†9· πορεία. alpha.945 9Ἀλιάδασ· μικρὰ σκαφίδια. alpha.946 9Ἀλιεύεσθαι· τὸ ἀλιεύειν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἡμεῖς. alpha.947 9Ἀλιακή9· ἀντὶ τοῦ ἀλιευτική. alpha.948 Ἀλίαστον· τὸ μάταιον. Εὐριπίδης (fr. 1123 N.2). ἔστι δὲ τὸ †ἀνέγκλητον†, ὃ οὐκ ἔστι φυλάξασθαι, κατὰ ἀπόφασιν. alpha.949 Ἀλίβας· ὁ νεκρός. ἢ ποταμὸς ἐν Ἄϊδου λέγεται. ἢ ἀλίβας καὶ τὸ ὄξος ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι τοῖς θεοῖς. alpha.950 9Ἀλιμον· βοτάνη δενδροειδῆς ἐσθιομένη. alpha.951 9Ἀλιμουσίουσ· Ἀλιμοῦς δῆμός ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. alpha.952 Ἀλίνουσιν· ἀντὶ τοῦ λεπτύνουσι. Σοφοκλῆς (fr. 904 N.2 † 995 R.). alpha.953 9Ἀλίπαστα· οἴονται οἱ πολλοὶ ἀλίπαστα τὰ ταριχηρά, οὐ χρῶνται δὲ οὕτως Ἀττικοί, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀλσι πεπασμένων κρεῶν ὀπτῶν προσφάτων. alpha.954 Ἀλινδῆθραι· κυλίστραι. alpha.955 9Ἀλίπεδον· ὀμαλὸν ἔδαφος παρὰ τῇ θαλάσῃ. alpha.956 9Ἀλίπεδον· τινὲς τὸν Πειραιᾶ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα, αὐθις δὲ γέγονε πεδῖον. διὸ καὶ δασουντέον τὴν πρώτην· ἔστι γὰρ οἶον ἀλὸς πεδῖον. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδῖον οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι, τουτέστι κονίσασθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν. alpha.957 9Ἀλίπλοα· ἐν θαλάσῃ πλέοντα. alpha.958 9Ἀλιρρόθιον· κῦμα θαλάσσης. alpha.959 9Ἀλιρρόθιοσ· υἱὸς Ποσειδῶνος. alpha.960 9Ἄλις ἀφύης μοι, παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (fr. 506, 1 K.). alpha.961 9Ἄλις· ἱκανῶς, δαψιλῶς. alpha.962 9Ἄλις· ἀντὶ τοῦ μετρίως. Εὐριπίδης (Alc. 907). alpha.963 Ἀλῖσαι· κυλίσσαι τὸν ἵππον. alpha.964 Ἀλισγηθέν· ἐστιαθέν, μισηθέν ἢ λυπηθέν. alpha.965 Ἀλισγημάτων (Act. Ar. 15, 20)· τῶν μισμάτων ἐκ μιᾶς τῶν εἰδῶλων θυσίας. alpha.966 9Ἄλίσκει· νικᾷ. alpha.967

9'Αλίσκεται· καταλαμβάνεται, κρατείται. alpha.968 9'Αλις τοῦδε· οἶον ἀπόχρη καὶ ἱκανῶς ἔχει. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἀλός, ὅτι καὶ αὐτὴ δαψιλῆς καὶ ἱκανή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλες, ὅπερ ἐστὶν ἄθρόον. alpha.969 9'Αλίσπαρτον· κυρίως τὸ ἀλὶ κατεσπαρμένον χωρίον. καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτως λέγεται. οἱ δὲ ἰδιῶται συνήθως ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου γεγονότος χρῶνται τῇ φωνῇ. alpha.970 Ἀλιτρία· ἀντὶ τοῦ ἀμαρτία. Ἀριστοφάνης (Ach. 907). alpha.971 Ἀλιτήμων· ἀμαρτωλός. alpha.972 Ἀλιτήριος· ἀνόσιος, ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι καὶ ἐξημαρτηκῶς εἰς θεούς. Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν (445)· ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φημι γεγονέναι. alpha.973 Ἀλιτήριοι· ἀμαρτωλοί. ἀλιτήριοι δὲ ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο· λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους. ἤρπαζον οὖν τινες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. καὶ ἄλλως· λιτήριος δὲ λέγεται, ὅτι λιμὸς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἐλέχθησαν δὲ οἱ τοὺς ἀλούντας τηροῦντες καὶ ἀρπάζοντες ἀλιτήριοι. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὃ ἐστὶν ἀμαρτάνειν. alpha.974 Ἀλιτρία· ἀμαρτωλίας. Ἀριστοφάνης (Ach. 907). alpha.975 9'Αλιῶσ· ἀντὶ τοῦ ἀλιέως. Φερεκράτης (fr. 200 K. alpha.976 Ἀλκάθω καὶ λκάθειν· Σοφοκλῆς (fr. 905 N.2 † 996 R.) καὶ Αἰσχύλος (fr. 411 N.2 † 754 M.). σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν. alpha.977 Ἀλκαία· οὐρὰ ζῶου, κυρίως δὲ τοῦ λέοντος, ἀπὸ τοῦ ἀλαλκεῖν, ὃ ἐστὶ βοηθεῖν, ὡσπερ οὐρὰ ἀπὸ τοῦ οὔρειν, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν. ἔνιοι δὲ ἀλκαίαν διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμαῖν, ἐπεὶ ὁ λέων ἰσχία τε καὶ πλευρὰς μαστίζων τῇ οὐρᾷ εἰς μάχην ἑαυτὸν ἐποτρύνει. καὶ ταῦρος δὲ καὶ κύων καὶ ἄλλα ζῶα πολλὰ τῇ οὐρᾷ πρὸς ἀλκὴν κέχρηται. φασὶ δὲ τινες καὶ τὴν οὐρὰν εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ ὀρίνειν καὶ παρορμαῖν εἰς ἀλκὴν. alpha.978 9'Ἀλκμαίων†9· ἰσχυρῶν, ἀνδρείων, γενναίων. alpha.979 Ἀλκμαιωνίδαι· γένος ἐστὶν ἐπιφανὲς Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀλκμᾶνος. alpha.980 Ἀλκυῶν· ὄρνειον θαλάσσης, ἣτις τίκτει κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (Hist. an. 542b 4 17) περὶ τροπὰς χειμερινὰς καὶ γίνεται τὸ πέλαγος ἀκίνητον ἐπὶ ἡμέρας ἰδ'. καὶ καλοῦνται αἱ ἡμέραι ἐκεῖνα ἀλκυονίδες. τίκτει δὲ ἡ ἀλκυῶν ε' καὶ ἐκτρέφει. γίνονται δὲ αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι οὐ πανταχοῦ, ἀλλὰ περὶ τὴν Σικελίαν. δυσσιωνιστον δὲ εἶναι λέγεται τὸ ζῶον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀλκυῶν ὁ μὲν Ποιητῆς (I 563) συστέλλει τὸ υ, ὁ δὲ Εὐφορίων (fr. 143 Powell) ἐκτείνει. λέγεται δὲ παρά τισι καὶ λκυδῶν ἢ ἀλκυῶν. λέγεται δὲ παρὰ Λάκωσι καὶ δαίμων τις Ἀλκυῶν. alpha.981 Ἀλκυονίδες ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται· Σιμωνίδης γὰρ ἐν Πεντάθλοις (PMG 508 Page) ἔνδεκά φησιν αὐτάς. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ ζῶων (542b 4 17). Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος (FHG 4, 378, fr. 3) ἑπτὰ. Φιλόχορος ἐννέα (FGrHist 328 F 186). τὸν δὲ ἐπ' αὐταῖς μῦθον Ἀγῆσανδρος ἐν τοῖς Περὶ ὑπομνημάτων λέγει οὕτως (FHG 4, 422, fr. 46)· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες ἦσαν Χθονία, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλλήνη, Δρυμῶ, Ἀστερίη. αὐται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἐστὶν ἄκρον τῆς Πελλήνης, ἔρριψαν αὐτάς εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμφιτρίτη δ' αὐτάς ὄρνι θας ἐποίησε καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι ἡμέραι ἀλκυονίδες καλοῦνται. alpha.982 9'Ἀλκαρ· βοήθημα, ἀλέξημα. alpha.983 Ἀλκύωρον· εἶδος μαγγάνου. ἢ λίνον θηρευτικόν. alpha.984 Ἀλκέτας· Μολοττῶν βασιλεύς, ἀλλὰ καὶ ὑποστράτηγος ἄλλος Ἀλεξάνδρου. alpha.985 Ἀλκιβιάδης· ὁ Κλεινίου παῖς, ἀλλὰ καὶ ὁ πρόπαππος αὐτοῦ. ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἀλκιβιάδης, οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν (fr. 8 Th.). alpha.986 Ἀλκίμαχος· στρατηγός ἐστὶν οὗτος Ἀναγυράσιος τὸν δῆμον. ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ Μακεδῶν, οὗ μνημονεύει Ὑπεριδῆς (fr. 77 J.). alpha.987 Ἄλλ' ἄναξ· ἐξοδίου κιθαρῳδικοῦ ἀρχή, ὡσπερ κωμικοῦ μὲν (adesp. fr. 48 Dem.) ἦδε καλλιστέφανος, ῥαψωδῶν δὲ νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοὶ ἐστε. alpha.988 Ἄλλὰ τοῦ†9· ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ πάλιν. Πλάτων Νυκτὶ μακρᾷ (fr. 83 K.)· ἀλλὰ τοῦ† γέλοιον ἄνδρα μοι

φροντίσαι μηδέν. alpha.989 Ἄλλα γάρ· ἀντὶ τοῦ δέ. Εὐπολις Βάπταις (fr. 68 K.) ἀναρίστητος ὢν καὶ οὐ βεβρωκώς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. alpha.990 Ἄλλα χρή· ἔστω. alpha.991 Ἄλλα χρή· τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἶον καὶ μάλα. alpha.992 Ἀλλαχοῖ9 καὶ λαχόσε· τὸ εἰς τόπον, λαχοῦ9 δὲ καὶ Ἀλλαχόθι τὸ ἐν τόπῳ. alpha.993 Ἀλλάχθητε· ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφοκλῆς (fr. 906 N.2 † 997 R.). alpha.994 Ἀλληγορία· ἐπειδὴν ἄλλο τὸ γράμμα κατὰ τὸ πρόχειρον δηλοῖ καὶ ἄλλο τὸ νόημα καταλαμβάνηται. alpha.995 9᾽ Ἀλλη9· ἀντὶ τοῦ ἄλλως. ἢ κατ' ἄλλο. Θουκυδίδης (6, 96, 2). alpha.996 Ἀλλογνοεῖν· τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν. ὅμοιον δὲ ἐστὶ τὸ ἀμφιγνοεῖν. alpha.997 Ἀλλοδαπά9· ξένα, παντοῖα. alpha.998 Ἀλλήλων· ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως Εὐριπίδης (Suppl. 676). καὶ Θουκυδίδης (2, 70, 1)· καὶ πού τινες ἀλλήλων ἐγεύσαντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. alpha.999 Ἀλλοθρόουσ· ἀλλοφώνους. alpha.1000 Ἀλλόκοτον· ἄτοπον, ἐναντίον, ξένον, ἀλλοφυές, ἕξαλλον, ἀσυνάρτητον, ἀλλότριον. Πλάτων δὲ καὶ λλοκοτώτατον καὶ λλοκοτώτερον εἶπεν (fr. 228 K.), λλοκότωσ δὲ ἐπιρρηματικῶς Φερεκράτης (fr. 201 K.). alpha.1001 Ἀλλοπρόσαλλοσ· εὐμετάβλητος. alpha.1002 Ἀλλοτριόγνωμοσ· σημαίνει ὁ τὰ ἀλλότρια ἐν γνώμῃ ἔχων καὶ μὴ τὰ ἑαυτοῦ. alpha.1003 Ἀλλοτριώσ· πολεμίως. alpha.1004 9᾽ Ἀλλωσ· μάτην. ἢ μάλιστα. ἢ κατ' ἄλλον τρόπον. alpha.1005 9᾽ Ἀλλωσ τε· μάλιστα. alpha.1006 Ἀλλοτριονομοῦντες (Pl. Theaet. 195a)· ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες, ἢ ὄλως τισὶ τινὰ μὴ προσηκόντως διανεμόντες. alpha.1007 9᾽ Ἀλλην δρῦν βαλάνιζε· ἐπὶ τῶν ἐνδελεχῶς αἰτούντων τι ἢ παρὰ τῶν αὐτῶν δανειζομένων. alpha.1008 9᾽ Ἄλλος ἄλλον· ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. alpha.1009 9᾽ Ἄλλοσ· ἀντὶ τοῦ ἕτερος. Ὅμηρος (ι 313)· ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη. τάσσειται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τίς· <ὄπ>πότε <κεν> δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης> (λ 127). alpha.1010 9᾽ Ἄλλο ἕτερον· ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος Μέθη (fr. 267 K. .TH)· εἶτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον, οὐκ ἄλλ' ὅτιοῦν ἕτερον. Κράτης Παιδιαῖς (fr. 24 K.

alpha.1011

alpha.1012

alpha.1013

alpha.1014

alpha.1015

alpha.1016

alpha.1017

alpha.1018

fr.

132 K.)· ἔδει δὲ γέ σε βληθεῖσαν εἰς Ἀλμυρίδας τῇ θυγατρὶ τηδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα. alpha.1019 9᾽ Ἀλμυρόν· τὰ πολλὰ ἐκτεταμένως. λέγουσι δὲ καὶ 9᾽ Ἀλυκόν. 9 Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη (403)· νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄλυκὸν δίκαιά γε. alpha.1020 Ἀλοάσαντα· ἐν τῷ α Φερεκράτης Ἰπνῶ (fr. 65 K.)· ὑποζυγίους ἀλοάσαντ' εὐθύς ἐκποιῆσαι. τὸ δὲ συγκόψαι πληγαῖς λοῆσαι ἐν τῷ η. alpha.1021 Ἀλοᾶν· τύπτειν, βάλλειν. καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἄλω σῖτον. alpha.1022 Ἀλοῖα (ι 568)· ἔτυπτεν, ἄφ' οὗ καὶ πατραλοῖας Ἀττικῶς, ὁ πατροτύπτης. alpha.1023 9᾽ Ἀλοῖεν· ληφθεῖεν. alpha.1024 Ἀλογήσει (ο 162)· ἀμελήσει, οὐ φροντίσει. alpha.1025 Ἀλογίου δίκη· ἦν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ δόντες τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. alpha.1026 9᾽ Ἀλογα· ἄρρητα. Σοφοκλῆς (fr. 241 v.2 † 262 R.). alpha.1027 9᾽ Ἀλογοὶ ἐρανισταί9· οἱ μῆπω τὸν ἔρανον ἀνηρημένοι, μηδὲ καταθέμενοι τὴν τοῦ ἐράνου καταβολήν, οἷς οὐδεὶς ἐστὶ λόγος πρὸς τὸ μὴ ὀφείλιν. alpha.1028 9᾽ Ἀλῶα· ἑορτὴ Δήμητρος καὶ Διονύσου. προσηγόρευται δὲ διὰ τὸ ταῖς ἀπαρχαῖς <ταῖς> ἀπὸ τῆς ἄλω τότε καταχρήσασθαι φέροντας εἰς Ἐλευσίνα. ἢ ἐπεὶ ἐν ἄλωσιν ἔπαιζον ἐν τῇ ἑορτῇ. ἤγετο δὲ ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ τῶν καρπῶν ἑορτὴ Ἀλῶα, ἐν ἣ καὶ Ποσειδῶνος πομπή. ἀπὸ δὲ τοῦ †συναλίζεσθαι† εἴρηται, ὅθεν καὶ ἄλως. καὶ 9᾽ ἡλιαία δέ, ἐπεὶ πολλοὶ δικασταὶ συναθροίζονται. alpha.1029 Ἀλοῶν· ἀντὶ τοῦ περιάγων, ὡς οἱ ἀλοῶντες βόες. οὕτως Ἀριστοφάνης (Thesm. 2). alpha.1030 Ἀλύειν· ἔνιοι τὸ μὲν ἐπαίρεσθαι δασέως ἀξιοῦσι προφέρεσθαι· ἢ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας (σ 333). τὸ δὲ λυπεῖσθαι ψιλῶς· ὡς ἔφαθ', ἢ

δ' ἀλύουσα ἀπεβήσατο (E 352). Δίδυμος δὲ (p. 185 Schmidt) ἀμφοτέρα ψιλῶς· τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαι φησι, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλης. Ἀττικώτερον δὲ τὸ ἀμφοτέρα δασέως· καὶ γὰρ τὸ ἀλεαίνεσθαι δασύνουσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ἀμῖς, ἄμαξα, ἀμνός, Ἄλαεις, ἀνύειν, ἀμῶς. alpha.1031 9'Ἀλόντες· ληφθέντες. alpha.1032 9'Ἀλὸς ἄχνη (ε 403)· ἀφρὸς θαλάσσης. alpha.1033 9'Ἀλὸς θείοιο (I 214)· τοῦ ἐντίμου, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ καὶ πανταχοῦ χρῆσιν. ἢ τοῦ καθαροῦ καὶ ἀφθάρτου. ἢ τοῦ δικαίου καὶ ἀναγκαίου. δικαίου μὲν, καθότι μυστικῶς οὕτως προσαγορεύεται· σπονδαὶ γὰρ καὶ ὄμεστίων καὶ ἱερῶν {καὶ ἱερέων} καὶ τραπέζης κοινωνία τούτῳ χαρακτηρίζονται. ἀναγκαίου δὲ πρὸς διαμονὴν καὶ ἐπιτηδειότητα καὶ εὐεξίαν τῶν χρησίμων ἀνθρώποις. καὶ τὸ πῦρ δὲ θεῖον καὶ ἡ θάλασσα ἔοικε διὰ τινὰ τοιαῦτα καλεῖσθαι. ἢ διὰ τὸ καθάρσιον λυμάτων εἶναι. ἔτι τε τὸ σπουδαῖον <καὶ καλὸν> καὶ ἀγαθόν, ἢ τὸ μέγα καὶ ἄριστον θεῖον λέγεται. alpha.1034 Ἄλοστατεῖ9· στρατεύεται. alpha.1035 Ἄλοκίζειν (Ar. Vesp. 850)· ἀροτριᾶν. alpha.1036 Ἄλοιμός· τὸ τῶν τοίχων χρῖσμα. alpha.1037 Ἄλοιφή9· τὸ λίπος. alpha.1038 9'Ἄλοπον· ἀλέπιστον. alpha.1039 9'Ἄλογοι ἐρανισταί9· οἱ μήπω ἐξειληχότες τὸ ἐπιβάλλον ἑαυτοῖς. alpha.1040 Ἄλογίαν· τὸ μηδένα λόγον ἔχειν, ἀλογιστὶ δὲ πράττειν. οὕτως Δημοσθένης (23, 168) καὶ Πλάτων (Phaed. 67e. Theaet. 199d, αλ.). alpha.1041 9'Ἀλόνησοσ· νησὺδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. alpha.1042 Ἄλόπη· Κερκύονος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἴπποθόων, ὁ τῆς Ἴπποθοωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος. alpha.1043 9'Ἀλοσύνθησ· τῆς ἐν ἀλί γενομένης. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τῆς θαλάσσης ἀπέδωκεν. alpha.1044 9'Ἀλουργά9· θαλασσοπόρφυρα. alpha.1045 9'Ἀλουργικά9· τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά. alpha.1046 9'Ἀλουργίσ· πορφύρα. alpha.1047 9'Ἀλουργοπωλική9· ἡ πορφυροπωλικὴ λεγομένη. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 38 S.). alpha.1048 9'Ἀλουργαῖον· ἀντὶ τοῦ ἀλουργέσθ. Ἀριστοφάνης (fr. 741 K.). alpha.1049 Ἀλόχευτοσ· ἀγέννητος. alpha.1050 9'Ἀλοῦσα· ληφθεῖσα. alpha.1051 Ἀλύβασ· λίμνη λέγεται ἐν Ὑπερβορέοις. alpha.1052 9'Ἀλυδισ· μεταλλαγῆ. alpha.1053 9'Ἀλυδισ· ἄλλη. alpha.1054 Ἀλύει· ἀδημονεῖ, δυσχεραίνει, ἀθυμεῖ, ἀπορεῖ. alpha.1055 Ἀλυκτεῖν· δυσφορεῖν. alpha.1056 Ἀλύξαι· ἐκφυγεῖν. ἢ καταξύσαι. alpha.1057 9'Ἀλυποσ· ὁ μὴ λυπούμενος. λέγεται δὲ καὶ λύπητος, 9 Θεόπομος (fr. 81 K.). alpha.1058 9'Ἀλυπον ἴανθος† ἀνίας· εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπὶ τινος πράγματος, ὃ λύπης ἀπαλλάττει, οὕτως ἂν χρήσαιο, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ Ἰδιονυσιακῷ† τῷ σατυρικῷ (fr. 174 N.2 † 172 R.) ἐπὶ οἴνου πρῶτον γευσασμένων τῶν κατὰ τὸν χορὸν σατύρων· πόθεν ποτὲ ἄλυπον ὦδε εὔρον ἴανθος† ἀνίας; ὅλον δὲ τὸ μελῦδριον πολιτικὸν ἄγαν γέγονε· μετὰ γὰρ τῆς ἄλλης ἐναργείας λελυμένην ἔχει τὴν ἐρμηνείαν καὶ μεθύουσιν ἀρμόττουσαν. δεῖ δὲ τὰς λύσεις τῆς ἐρμηνείας ἀρμόττειν τοῖς νοήμασι καὶ μὴ σφίγγειν καὶ μηδαμοῦ σύνδεσμον παρατιθέναι, ἀλλ' ἀκήρατον τὴν λύσιν φυλάττειν. alpha.1059 Ἀλυσθαίνειν· ἀδυνατεῖν. alpha.1060 9'Ἀλυσ· ἡ ἄλη καὶ ὁ ῥιπτασμός. καὶ λύειν τὸ μηδὲν πράττειν· τί δ' οὐ ποιεῖς ἄριστον; ὁ δὲ ἀλύει πάλαι κατακείμενος. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσι (fr. 3 Sandbach). alpha.1061 Ἀλυσιτελέσ· ἀσύμφορον. alpha.1062 9'Ἀλύσιον· ἀλυσεῖδιον, πλόκιον. Μένανδρος (fr. 224 K. Th.)· περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιόν τί σοι δότω. alpha.1063 Ἀλυσκάζειν· τὸ διεκδύεσθαι καὶ ἀποδιδράσκειν. ἢ περιῖστασθαι, ἐκκλίνειν. alpha.1064 9'Ἄλφα· τοῦτο ὑπὸ Φοινίκων βοδὸς κεφαλὴ ἐκαλεῖτο. καὶ Μωϋσῆς δὲ ὁ νομοθέτης ὑπὸ Ἰουδαίων διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ἀλφουὺς ἐν τῷ σώματι οὕτως ἐκαλεῖτο. ἀλλὰ καὶ τοῦτο Νίκαρχος ὁ τοῦ Ἀμμωνίου ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων (FGrHist 731 F 1) φλυαρεῖ. ἄλφα δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ σῦς ὁ πλήξας τὸν Ἄδωνιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀσβωτῶν τῶν ἐν Φοινίκη. καλεῖται δὲ παρὰ Φοῖνιξιν ἄλφα ὁ ἀπηνῆς καὶ ἄγριος. Ἄλφα δὲ καλεῖται καὶ ὁ Ὅσιρις ὑπὸ Βυβλίων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλάχιστον. alpha.1065 Ἀλφάνει· εὕρισκει. Μένανδρος Ὀμοπατρίοις (fr. 302 K.Th.)· ἦν ἴδηλοιουτι† νυμφίος τε ἀλφάνει. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 324 K.)· οἴμοι κακοδαίμων τῆς τῶν ἡμέρας, ὅτε

εἶπέν μ' ὁ κῆρυξ· οὗτος ἀλφάνει. Εὐπολις Ταξιάρχαις (fr. 258 K.)· οὐ θάπτον αὐτὴν δευρό μοι τῶν τοξοτῶν ἄγων ἀποκηρύξει τις, ὅ τι ἂν ἀλφάνη. καὶ ὁ Ποιητής (F 79)· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον. alpha.1066 Ἀλφαίνειν· τὸ παραλλάσσειν. ἐξ οὗ καὶ οἱ ἐν τῷ σώματι Ἀλφοίῳ· παραλλάσσουσι γὰρ κατὰ τὸν χρῶτα. alpha.1067 Ἀλφαίνει· ζητεῖ, εὐρίσκει. ἔνθεν τιμαλφῆς ἢ πολλὴν εὐρίσκουσα τιμῆν. alpha.1068 Ἀλφινία· ἢ λεύκη. alpha.1069 Ἀλφιστήσιν (α 349)· ἐντίμοις. alpha.1070 9᾽Αλφι· ἄλφιστον. τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπότρωκτον, ὅ φασι πρῶτον εὐρεῖν Ἐπίχαρμον (cf. fr. 223 Kaibel). alpha.1071 9᾽Αλφिता· κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. alpha.1072 Ἀλφिताμοιβοίῳ· ἀλφιστοπῶλαι, οὐ πρὸς ἀργύριον, ἀλλὰ ἀλφίτων κριθᾶς ἀμειβόμενοι. alpha.1073 Ἀλφιστόχρωτος· τῆς λευκῆς. ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τῆς πολιᾶς. Τελμησεῦσιν Ἀριστοφάνης (fr. 533 K.). alpha.1074 Ἀλφιτεῖς· οἱ τὰ ἄλφια ποιοῦντες. Ὑπερείδης (fr. 224 J.). alpha.1075 Ἀλφίτων στοάῳ· ἢ ἀλφιστόπωλις, ἐν ἧ καὶ ἡ Ζεῦξιδος ἀνέκειτο Ἐλένη. alpha.1076 Ἀλφός· ἢ μὲν τις λευκὴ παραλλαγή κατὰ τὸ χρῶμα μετὰ τινῶν λεπτῶν στιγματῶν, καὶ καλεῖται λευκὸς ἀλφός, ἢ δὲ ὑπομελανίζουσα καὶ καλεῖται μέλας ἀλφός. alpha.1077 Ἀλφούς· λευκοὺς ἢ λευκάς. alpha.1078 9᾽Ἄλω· ἀντὶ τοῦ ἄλεσι. Φιλύλλιος (fr. 28 K.). alpha.1079 9᾽Ἀλῶῳ· πιασθῆ, καταγνωσθῆ. alpha.1080 9᾽Ἀλῶα· [...] Ποσειδεῶνος πέμπτη φθίνοντος. alpha.1081 9᾽Ἀλῶα· ἑορτὴ ἐστὶν Ἀττικῆ. Φιλόχορος δὲ φησὶν (FGrHist 328 F 83) ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἄλως ποιεῖσθαι. alpha.1082 9᾽Ἀλωαίῳ· ἀλωνία. ἢ παράδεισοι. alpha.1083 Ἀλώβητον· ἄμωμον, ἀβλαβές. alpha.1084 Ἀλώμενος· πλανώμενος. alpha.1085 Ἀλωπόχρους· ὁ πολίος. alpha.1086 9᾽Ἀλώνητος· οἶον βάρβαρος· οἱ γὰρ Θραῖκες ἀνδράποδα ἀλῶν ἀπεδίδοντο. alpha.1087 9᾽Ἀλῶναι· ληφθῆναι, συνδεθῆναι. alpha.1088 Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται· ἐπὶ τῶν ῥαδίως δώροις ἀλίσκομένων. Κρατῖνος Νόμοις (fr. 128 K.)· ὑμῶν εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται. alpha.1089 Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει· τάττεται ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων. alpha.1090 Ἀλωπεκῆθεν· δῆμός ἐστιν ἢ Ἀλωπεκὴ τῆς Ἀντιοχίδος. καὶ ὁ δημότης Ἀλωπεκεύς. alpha.1091 Ἀλωπεκόννησος· πόλις ἐστὶ μία τῶν ἐν Χερρονήσῳ. alpha.1092 9᾽Ἀλώσιμα· εὐληπτα. alpha.1093 9᾽Ἀλωτοίῳ· ληπτοί, χειρωτοί. alpha.1094 Ἀλωπεκέως· ἀμπέλου εἶδος. alpha.1095 9᾽Ἄμα· ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων εἰς ἓνα τόπον. καὶ ὁμόσε. alpha.1096 9᾽Ἀμάδρυα· κοκκύμηλα. Σικυώνιοι. alpha.1097 Ἀμαῖν· θερίζειν. παρὰ τὸ ἄμα [...]. alpha.1098 Ἀμάδοκος· δύο γεγόνασι, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον. alpha.1099 Ἀμαζόνιον· ἱερόν, ὃ Ἀμαζόνες ἰδρύσαντο. οὕτως Ἰσαῖος(fr. 27 S.). alpha.1100 Ἀμαθίας ὕψος· λαμπρὰ καὶ συγγραφικὴ ἢ φράσις. Πλάτων ἐχρήσατο ἐν Ἐπιστολαῖς (7, 351δ). alpha.1101 Ἀμαθία· ἀντὶ τοῦ ἀναισθησία. Πλάτων (λεγ. 3, 68α). alpha.1102 Ἀμαθίς· ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος καὶ ἀκόσμητος. Πλάτων (Apol. 22e). τάσσειται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου. alpha.1103 Ἀμαιμάκ<ετ>ον· ἀνυπόστατον. alpha.1104 Ἀμαλθείας βίος· ὁ λιπαρὸς καὶ εὐδαίμων. alpha.1105 Ἀμαλθείας κέρασ· τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν, ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανία αἰγὶ ἐπιτυγχάνουσι. Ἀριστοφάνης (fr. 39 Dem.)· ἢ μὲν πόλις ἐστὶν Ἀμαλθείας κέρασ, σὺ μόνον εὔξαι καὶ πάντα παρέσται. alpha.1106 Ἀμαλθεύειν· ἀντὶ τοῦ τρέφειν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ (fr. 95 R.). ἔνθεν καὶ ἡ Ἀμάθεια. alpha.1107 Ἀμαλδύνεσθαι· ἀφανίζεσθαι. alpha.1108 Ἀμάλλακτον· ἀνένδοτον, ἔδραϊον. alpha.1109 Ἀμαλόν· ἀσθενές. alpha.1110 Ἀμαλλεῖον· νῦν δὲ οὐλόδετόν τινες. οἱ δὲ ὠρόδεσμον, τὸν ἐκ τῆς καλάμης στρεφόμενον δεσμόν, ᾧ δεσμοῦσι τὰ δράγματα. καὶ τὴν συγκειμένην ἐκ τούτων ἀμάλλαν· ἀμάλλαι γὰρ αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων ἀγκαλίδες. οἱ δὲ ἀμαλλεῖον τὸν δεσμόν τοῦ δράματος· ἀμάλλας γὰρ τὰ δράγματα ἐκάλουν. Καλλίας Πεδηταῖς (fr. 3 Dem.)· ὅτε ἀμαλλεῖω παῖς ὦν

ἐδέθην. alpha.1111 Ἀμάμαξισ ἄμπελος ἀναδενδράς. alpha.1112 Ἀμαμιθάδεσ ἥδυσμά τι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων. alpha.1113 9Ἀμαμηλίδασ τὰς ἀπίους. alpha.1114 9Ἀμαξα τὸν βοῦν ἐλαύνει παροιμία. alpha.1115 9Ἀμαξα ἡ ναῦς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ ἴσως εἰκάζουσιν αὐτὴν ἀμάξη ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν θάλασσαν. ἡ λέξις παρ' Αἰσχύλῳ (fr. 8 M.). alpha.1116 Ἀμαξαντεῦσ Ἀμαξάντεια δῆμός ἐστι τῆς Ἱπποθωντίδοςφυλῆς. alpha.1117 9Ἀμαξίδασ τὰ μικρὰ ἀμάξια, ἃ τοῖς παιδίοις ἐποίουν παίγνια. alpha.1118 9Ἀμαξιαῖα ῥήματα μεγάλα, ἃ φέρει ἄμαξα, οὐκ ἄνθρωπος ἢ ὑποζύγιον. Πολύζηλος ἐν Διονύσου γοναῖς (fr. 1 Dem.) ῥήμαθ' ἀμαξιαῖα. ὁ δὲ Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ (fr. 1 Dem.) ἀμαξιαῖα κομπάσματα εἶρηκεν. σὺ δὲ οὐ χρῆση τῇ τοιαύτῃ φράσει κωμικὰ γάρ, ἀλλ' οὐ πολιτικὰ τὰ τοιαῦτα. alpha.1119 9Ἀμαξεύσ ζευγηλάτης. alpha.1120 9Ἀμαξιτόν ὁδὸν δημοσίαν. alpha.1121 9Ἀμαρ ἡμᾶρ, ἡμέρα. alpha.1122 Ἀμάραι αἱ ἐν τῷ ὣτι κοιλότητες. alpha.1123 Ἀμάρακος γένος τι μύρου, ἀπὸ φυτοῦ ὁμωνύμως καλουμένου. alpha.1124 Ἀμάραντον φυτὸν θαμνώδες, ἐξ οὗ τοῦ ἄνθους οἱ στέφανοι. alpha.1125 Ἀμαρεῖν ἀκολουθεῖν, πείθεσθαι. alpha.1126 Ἀμάρην ὀχετόν, τάφρον. alpha.1127 Ἀμάρησι πόροις. alpha.1128 Ἀμάρη ἡ ὑδρορροή, διὰ τὸ τὰ ἐν αὐτῇ φυτὰ ὄντα ἀμάραντα εἶναι. ἢ παρὰ τὸ ἄμα καὶ ἴσως καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν. alpha.1129 9Ἀμαρία9 παραγώγως ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. alpha.1130 Ἀμαρυγή9 λαμπηδών. alpha.1131 Ἀμάρυγμα φόρημα, εἶδωλον, κίνησιν, λαμπηδόνα. οἱ δὲ αἴθυγμα, ὃ ἐστι σκίασμα, ἢ ὁμοίωμα, ἢ κίνημα. alpha.1132 Ἀμαρύσει στίλβει, λάμπει. alpha.1133 Ἀμαρυγᾶσ ὄψεις. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως. alpha.1134 Ἀμαρύσια ἑορτὴ Ἀθήνησιν. alpha.1135 Ἀμαρύσειν καὶ μαρύζειν καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνεςδιχῶς. καὶ φάσσειν καὶ φάζειν. alpha.1136 Ἀμαρτυρήτωσ ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρωσ. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 144a Th.). alpha.1137 9Ἀμαρτυσ Ἀγάθων εἶρηκεν (TrGF 39 F 16a) ἀλλ' οὐκ ἄμαρτυς ἢ χάρις δοθήσεται. alpha.1138 9Ἀμαρτεῖν (Sorph. Phil. 231) ἀποτυχεῖν. alpha.1139 9Ἀμαρτίαν οἱ Ἀττικοὶ, 9ἀμαρτάδα Ἡρόδοτος (1, 91, 1) καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες. alpha.1140 9Ἀμαρτωλῶσ ἐπιρρηματικῶς εἶπεν Εὐπόλις (fr. 24 Dem.). alpha.1141 9Ἀμαρτωλία Ἀριστοφάνης (Pac. 415). alpha.1142 9Ἀμαρτωλή9 Φρύνιχος εἶπε (TrGF 3 F 16c) καὶ Σοφοκλῆς (fr. 999 R.). alpha.1143 9Ἀμαρτ<ι>ασ ἀντὶ τοῦ ἀμαρτάδας Αἰσχύλος Ag. 1197) καὶ 9ἀμαρτήμων Πλάτων ἔφη (fr. 22 Dem.). alpha.1144 9Ἀματροχιά9 ὁ τύπος τῶν τροχῶν. καίτοι τινὲς παρ' Ὀμήρῳ (422) τὰς συμπτώσεις τῶν τροχῶν ἀκούουσιν. alpha.1145 Ἀμαυρά9 σκοτεινά ὅθεν καὶ μαυρὸν τὸ μὴ διαφανές. alpha.1146 Ἀμαυρόβιοι Ἀριστοφάνης ἔφη (Av. 685). καὶ μαυροῦν Ξενοφῶν (Cyneg. 5, 4), καὶ μαυροῦσθαι Φίλιστος (FGrHist 556 F 71). μαυρὸν δὲ Ὀμηρος (δ 824) εἶδωλον ἀμαυρόν. οὕτως καὶ Μένανδρος (fr. 727 K. .TH). alpha.1147 Ἀμαυρόσ θηλυκῶς Πλάτων Ἐλλάδι (fr. 1 Dem.) αὐτὴ δ' ἀμαυρὸς ἀσθενής τ' ἐγιννόμην. Εὐριπίδης δὲ ἀμαυρὰ γλῶσσα ἔφη (fr. 955a Snell). alpha.1148 Ἀμαυροῖσ Ἀριστοφάνης (fr. 40 Dem.) σαυτὸν δ' ἀμαυροῖς, ὥστε λήσει<ς> τῷ χρόνῳ. alpha.1149 9Ἀμαχον δυσκαταμάχητον. Πίνδαρος (Ol. 13, 13) ἄμαχον alpha.1149 δὲ κρύψαι τὸ συγγενές ἦθος. alpha.1150 9Ἀμαχος ἀντὶ τοῦ μὴ μαχόμενος. Ξενοφῶν (HG. 4, 4, 9) καὶ Ἀμάχητοι οἱ μήπω μεμαχημένοι (Xen. Cyr. 6, 4, 14). alpha.1151 9Ἀμαχον πνίγισ τὸ ὑπερβάλλον κατὰ τὴν ἰσχύν, ὡς μηδὲ μαχέσασθαι πρὸς αὐτό. οὕτως Κρατῖνος (fr. 23 Dem.). ἐρεῖς δὲ καὶ 9Ἀμαχος χειμῶν καὶ ἄμαχον πρᾶγμα (Men. fr. 334, 6 K. .TH). alpha.1152 9Ἀμαχον <κακόν>9 τὸ καθ' ὑπερβολὴν κακόν, πρὸς ὃ οὐδὲ μαχέσασθαι ἔνι. alpha.1153 Ἀμαχί9 Ξενοφῶν (An. 1, 7, 9) οὐκ ἀμαχί ταῦτα ἐγὼ λήψομαι. καὶ Θουκυδίδης α' (143, 4). alpha.1154 Ἀμαχητί9 Ἡρόδοτος (9, 2, 1) ὅπως ἀμαχητι πᾶσαν Ἐλλάδακαταστρέφεται. alpha.1155 Ἀμάχετοι Σοφοκλῆς (fr. 813 R.) ἀμάχετοι λοχαγοί. alpha.1156 9Ἀμαχοι ἀντὶ τοῦ οἱ μὴ μαχεσάμενοι. alpha.1157 Ἀμάχαιρος Φερεκράτης (fr. 82 κ.) ἀμάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα. alpha.1158 Ἀμβλίσκουσιν (Pl. Theaet. 149d) ἀποβάλλουσιν. alpha.1159 Ἀμβλύσ ὁ μὴ ὀξύς, ἀλλὰ σκοτεινός.

καὶ μβλύτερος Θουκυδίδης (2, 44, 4). alpha.1160 Ἀμβλυώττειν· τυφλώττειν. alpha.1161 Ἀμβλωθρίδια· ἐκτρώματα. τὰ ἐξημβλωμένα ἔμβρυα. alpha.1162 Ἀμβλώσαι καὶ ἑξάμβλώσαι· τὸ φθεῖραι βρέφος. καὶ Ἀμβλωθρίδιον· αὐτὸ τε τὸ φθόριον φάρμακον καὶ δὴ καὶ τὸ διαφθαρέν. alpha.1163 9᾽ Ἀμβλωσις καὶ μβλωθέντες· Λυσίας ἔφη (fr. 24 S.). καὶ μβλουχία Σοφοκλῆς (fr. 1000 R. fr. 148 Th.). alpha.1164 Ἀμβλωπόσ· Εὐριπίδης Ἀνδρομέδα (fr. 155a Snell)· ἀμβλωπὸς ὄψις. καὶ ἐν Θησεῖ (fr. 386a Snell)· καὶ τῷ δ' ἔπεισι νυκτὸς ἀμβλωπὸν σέλας. καὶ μβλώπασ Εὐριπίδης ἐν Θυέστη (fr. 397a Snell)· ἀμβλώπας αὐγὰς ὀμμάτων ἔχεις σέθεν. καὶ Ἴων (TrGF 19 F 53a) καὶ Σοφοκλῆς (fr. 1001 R.) καὶ Πλάτων (fr. 23 Dem. alpha.1165 fr. 647 R.)· ἀμβλυφαεῖ δ' ὄμμ' ὑπὸ γήρωσ. alpha.1166 Ἀμβλυδερκέσ· Νικόμαχος Ἀλεξάνδρῳ (TrGF 127 F 1)· Διὸς γὰρ οὐκ ἀμβλυδερκέσ ὄμμα. alpha.1167 Ἀμβλὺς ὄρθρος· Ἴων (TrGF 19 F 53b)· νῦν δ' ἐγγὺς ἠοῦς ἠνίκ' οὐδέπω φάος οὐδ' ἀμβλὺς ὄρθρος. alpha.1168 Ἀμβρακοῦ⁹ καὶ παμβρακοῦ⁹· Πλάτων Λαῖω (fr. 5 Dem.)· ἀπαμβρακοῦ καὶ μὴ προδῶς σαυτήν, ἀντὶ τοῦ καρτέρει, ἀνδρίζου· τικτούση δὲ παρακελεύεται. alpha.1169 Ἀμβρόσιον· θεῖον ἢ ἀθάνατον. ἢ θαυμαστόν. alpha.1170 9᾽ Ἀμβροτα· θεῖα, ἄφθαρτα. alpha.1171 Ἀμβρακία· πόλις ἐστὶν ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ, ἄποικος Κορινθίων. alpha.1172 9᾽ Ἀμβρυτοὶ καὶ μβρύττιοι· ἐχῖνοι. οἱ δὲ πέτρας ἀπέδοσαν, ἐφ' ᾧ φυκία πέφυκεν ἐπιπολῆς, Εὐριπίδου δὲ εἰπόντος (fr. 955b Snell) βρύττος μέγας τινὲς τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ ἠγράφουσιν, οὐκ ὀρθῶς, <ὡς> μαρτυρεῖ Ἡρωδιανός (fr. novum). Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς Περὶ ζῶων (530a 34) πλείω γένη φησὶ τῶν ἐχίνων. ἐν μὲν τὸ ἐσθιόμενον, ἐν ᾧ τὰ λεγόμενα ὡὰ μεγάλα γίνεται καὶ ἐδώδιμα ὁμοίως ἐν μείζονι καὶ ἐλάττονι· καὶ γὰρ εὐθὺς ἔτι μικροὶ ὄντες ἔχουσι ταῦτα. ἄλλα δὲ δύο γένη τὸ τε τῶν σπατάγγων καὶ τῶν καλουμένων ἀμβρύττων. γίνονται δὲ οὗτοι πελάγιοι καὶ σπάνιοι. φησὶ δὲ ὁ Ἡρωδιανός ὅτι Ἀριστοτέλης καὶ διὰ τοῦ σ καὶ δυσλλάβως τὴν λέξιν προφέρεται· βρύσσους γὰρ αὐτοὺς λέγει. alpha.1173 9᾽ Ἀμβωνες· τὰ χεῖλη τῶν λοπάδων, καὶ οἱ λόφοι τῶν ὀρῶν, καὶ ἡ ἴτυς πᾶσα καὶ οἶον ὄφρυς καὶ ὑπεροχή. Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός (immo Eur. fr. 52 K.)· ἀλλ' ὦ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἀμβωνας περιλείξας. alpha.1174 9᾽ Ἀμβωνες· οἱ ὀρεινοὶ τόποι καὶ αἱ προσαναβάσεις καὶ πᾶσα ἡ ὑπεροχή. alpha.1175 Ἀμέθυστον· οὐδετέρως Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ λίθων εἶπε (5, 31)· τὸ δ' ἀμέθυστον οἴνωπὸν τὴν χροάν. alpha.1176 Ἀμείβεσθαι· ἀποκρίνεσθαι, μεταβάλλεσθαι. alpha.1177 Ἀμείβεται· ἀντὶ τοῦ παραιτεῖται. Εὐριπίδης (fr. 156 N.2). alpha.1178 Ἀμείβων· ἀλλάσσω. alpha.1179 Ἀμείβεται· ἀντιμετακελεύεται. Δίδυμος (fr. novum). alpha.1180 Ἀμειδέσ· στυγνόν, σκυθρωπόν. alpha.1181 Ἀμείλικτος· ἀπάνθρωπος, ἀπηνής. alpha.1182 Ἀμείλιχος· σκληρός, ἀκολάκευτος. alpha.1183 Ἀμέλει· τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως· ἐπίρρημα γὰρ ἐστὶ συγκατάθεσιν δηλοῦν. alpha.1184 Ἀμελλητί⁹· ἀνυπερθέτως, ταχέως. alpha.1185 Ἀμελία καὶ μέλεια· ἀμφοτέρα Ἑλληνικά· καὶ γὰρ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου. alpha.1186 Ἀμειψόμεθα· ἀνταποδώσομεν. alpha.1187 Ἀμέργειν· καρπολογεῖν. Ἀριστοφάνης Νήσοις (fr. 15 Dem.)· ὁ μὲν τις ἀμπέλους τρυγῶν ἄν, ὁ δ' ἀμέργων ἐλάας. alpha.1188 Ἀμήρυτον· πολὺ, ἐκτεταμένον, ἀτέλεστον, τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. alpha.1189 Ἀμηγέπη· ὀπωσδήποτε, καθοτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ μωσγέπωσ καὶ μόθεν καὶ 9᾽ Ἀμηγέπου⁹ καὶ μοιγέποι καὶ μωσγέποι. alpha.1190 Ἀμήσαντες· θερίσαντες. ἢ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ ἀποτεμόντες. alpha.1191 Ἀμητῆρες· θερισταί. alpha.1192 Ἀμητός· αὐτὰ τὰ θερισμένα ὄξυτόνως, προπαροξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ, ὡς καὶ τρύγητος ὁ καιρὸς τοῦ τρυγᾶν. alpha.1193 Ἀμηχανία· ἀπορία. alpha.1194 Ἀμήχανον· ὑπὲρ λόγον. alpha.1195 9᾽ Ἀμησ· γένος πλακοῦντος. alpha.1196 Ἀμήτορος· Εὐριπίδης (fr. 955c Snell)· Ἀφιδνε, Γαίας υἱὲ τῆς ἀμήτορος, οἶον τῆς αὐτόχθονος. alpha.1197 9᾽ Ἀμίδα· δασέως· τί δῆτ' ἄν, εἰ μὴ τὴν ἀμίδα καθεῦδ'

ἔχων; Εὐπόλις Αὐτολύκῳ (fr. 4 Dem.)· καὶ ὁ Ἀριστοφάνης (fr. 41 Dem.)· κατεσκεδάσε μου τὴν ἀμίδα κεχηνότος· λέγουσι δὲ καὶ ἄμαξαν δασέως καὶ καθημαξευμένα καὶ ὅλως τῇ δασείᾳ προσφθία χαίρουσιν οἱ Ἀττικοί· καὶ παρὰ Μενάνδρῳ {ὡς} λέγεται ἐν τῷ <Νομο>θέτῃ (fr. 292 K. .TH) διὰ τοῦ θ ἢ συναλιφῆ αὐτῆ· ἐκκαίδεκα κεῖνθ' ἀμίδες· καὶ τὸ ἀμάξιον οὕτως λέγουσι θάμάξιον καὶ <οὐκ> ἀναβεβήκει πώποτε ἐφ' ἄμαξαν, ἀλλ' ἐφ' ἵππον· Νικόστρατος ἐν Παρακολυμβώσῃ (fr. 1 Dem.)· alpha.1198 9'Ἀμίδας· τὰ ὑπηρεσία· ἰδίως δὲ Δημοσθένης (54, 4) τὰ σταμνίσκια, οἷς ἐνούρου· λέγεται δὲ ἀμὶς καὶ ἡ χύτρα· alpha.1199 9'Ἀμὶς· οὐχ ὁ ἵπνός, ἀλλὰ πλακοῦντος γένος· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ (fr. 425 K. .TH)· ἴτον ἄμιτα Χαρίππου κατὰ Ἄδην πέμπει τινὰ ἄμιτα ἐν Ἄδουτ' προσδοκᾶς· ἔστι καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς κωμικοῖς τὸ ὄνομα· alpha.1200 Ἀμιθρεῖν· τὸ ἀριθμεῖν· Νικοχάρης (fr. 5 Dem.)· alpha.1201 9'Ἀμιλλα· ἀνταγώνισμα, φιλονεικία, ἐξίσωσις· alpha.1202 9'Ἀμιλλητηρίους λόγους· τοὺς ἐναγωνίους· alpha.1203 9'Ἀμιλλον· τὴν ἄμιλλαν Δωρόθεος εἶρηκεν ἀρσενικῶς· καὶ 9'ἀμιλλοφόρος Ἀριστοφάνης (fr. 42 Dem.)· alpha.1204 Ἀμισόν· τὴν πόλιν ἀρσενικῶς Δίφιλος εἶπεν (fr. 2 Dem.)· alpha.1205 Ἀμμάς· ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ· καὶ ἡ Ῥέα, καὶ ἡ Δημήτηρ, καὶ Ἀρτέμιδος τροφός· καὶ τὰς ἀντλίας δὲ Λέσβιοι οὕτως ἔλεγον· alpha.1206 Ἀμμάθω· μεταμέλωμαι· alpha.1207 Ἀμμαλώ9· ἑορτὴ παρὰ Τενεδίοις ἀγομένη Διῖ· alpha.1208 9'Ἀμματα· δεσμά· alpha.1209 Ἀμμωνίς· ἡ τοῦ Ἀμμωνος ἱερὰ τριήρης, ὡς Δείναρχος (fr. 14, 2 C.)· alpha.1210 Ἀμμών· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη· καὶ ὄφεις οἱ Κυρηναῖοι· alpha.1211 Ἀμμών· Στράτις (fr. 6 Dem.)· Ἀμμών ὁ κριοῦ δέρμα καὶ κέρατ' ἔχων· alpha.1212 9'Ἀμιππον· ἵπποι ἐζευγμένοι τοῖς τραχήλοις χωρὶς δίφρου, ὃ πάλαι καὶ ξυνωρὶς ἐκαλεῖτο καὶ συνωρὶς· ἦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐτέρου καθεζόμενος ἠνίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ὀπλίτης· ἀπὸ οὖν τοῦ ἄμα ἀμφοτέρους καθέζεσθαι ἐκλήθη ἄμιππον· alpha.1213 9'Ἀμιπποι· οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι· οὕτως Ἰσαῖος (fr. 125 S.)· alpha.1214 Ἀμογητί9 (Λ 637)· ἀκόπως· alpha.1215 9'Ἀμόθεν· ἀπὸ τινος μέρους, ὀπόθεν θέλεις· τῶν ἀμόθεν γε θεά, θύγατερ Διός, εἶπέ (α 10)· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἴμωναχόςτ' καὶ καθ' ἓνα τινὰ τρόπον· alpha.1216 Ἀμοιβή9· ἀνταπόδοσις· alpha.1217 Ἀμοιγέποι· εἷς τινὰ τόπον· ἢ ἀντὶ τοῦ καθ' ἓνα τρόπον· alpha.1218 Ἀμοιβαία ἔκτισις· ἀνταπόδοσις ἢ ἐκ διαδοχῆς ὁμοία· alpha.1219 Ἀμοιβαδόν· τέξαίφνηςτ' ἢ ἐφεξῆς· alpha.1220 Ἀμοιρησαι· ἀποτυχεῖν· alpha.1221 9'Ἀμοιροι· ἀμέτοχοι· ἢ κακόμοιροι· alpha.1222 Ἀμολγόν· σκοτεινήν· alpha.1223 Ἀμόργινα· παραπλήσιά ἐστι βύσσω· alpha.1224 Ἀμοργίς· κυρίως ἢ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα τ'ἀμοργίδιατ' λεγόμενα· ἢ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυξ τοῦ οἴνου· ἔστι δὲ σημηκτὴ· καὶ ἡ μᾶζα παρ' Ἡσιόδῳ (Op. 590)· λέγεται δὲ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς· alpha.1225 Ἀμνὴν θερίζειν· παροιμία· ὅταν γὰρ ἦ ἀμνίον, οὐκ ἀποκείρεται· θερίζειν δὲ τὸ διάγειν τὸ θέρος τ'ἄκαρποντ' ὡς τὰ ἀμνία· ἔαρος γὰρ γεννώμενα τοῦ θέρους ἔαται τ'ἄκαρπατ'· τίθεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων· alpha.1226 Ἀμνημοῦντες· οἱ ἀθυμοῦντες· alpha.1227 9'Ἀμνησία· ἡ ἠλιθυίατ'· alpha.1228 Ἀμνήστευτος γυνή9· ἡ παλλακὴ· Εὐριπίδης (fr. 818 N.2)· alpha.1229 Ἀμνίον· τὸν ὑμένα τοῦ σώματος· τοῦτο γὰρ <τὸ> πρῶτον τοῦ ἐμβρύου· ἔστι δὲ ἐνδοτέρῳ τοῦ χορίου· λέγεται δὲ ἀμνίον καὶ <ἢ> σκάφη, εἰς ἣν δέχονται τὸ αἷμα τῶν θυομένων· τινὲς δὲ φασὶ ἀμνίον τὸ πεπληρωμένον ἀγγεῖον τ'θαλάσσηςτ'· alpha.1230 Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους (Ar. Pac. 935)· πρᾶοι καὶ μαλακοί· alpha.1231 Ἀμνός· πρόβατον μέσον τὴν ἡλικίαν· καὶ μνή9 τὸ θῆλυ· τρεῖς γὰρ ἡλικία· ἀρήν, ἀμνός, ἀρνεός· alpha.1232 Ἀμνόν· τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα· Ἴστρος ἐν ταῖς Ἀττικαῖς (FGrHist 334 F 23)· ἄρνα, εἶτα ἀμνόν, εἶτα ἀρνεόν, εἶτα λιπογνώμονα, μωσχίαν δὲ τὸν πρῶτον· alpha.1233 Ἀμοργί9· τὰ κοινὰ διαμοργοῦντες καὶ λυμαινόμενοι ἄνδρες· alpha.1234 Ἀμόργματα· ἀρτύματα· alpha.1235 Ἀμοργοὶ πόλεως ὄλεθροι· οὕτως Κρατῖνος (fr. 214 K.)· καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ μοργοὺς τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ μαῦρον τὸ ἀμαυρόν, καὶ

σφοδελὸν τὸν ἀσφοδελόν. alpha.1236 Ἀμοργίδα· ἔξεσθηκυῖαν τὸ γάλα. alpha.1237 Ἀμόρφωτος· ἀδιόρθωτος, ἄπλαστος, ἀσχημάτιστος. alpha.1238 Ἀμοχθί9· ἄνευ πόνου. Αἰσχύλος Προμηθεῖ (208). συγγραφικὴ ἢ φωνή, ὡς φησιν ὁ Φρύνιχος (Praep. sorph. fr. 15). alpha.1239 9᾽Αμουσα· ἀτερπῆ, ἀηδῆ, ἀπαίδευτα. alpha.1240 Ἀμούσωτος· Σοφοκλῆς εἶρηκεν (fr. 819 R.)· ἀμούσωτος γὰρ οὐδαμῶς ἄπει. alpha.1241 Ἀμπαλίνωρος· ἀναστρέφων τὴν αὐτὴν ὁδόν. Φιλέταιρος Μελεάγρῳ (fr. 11 K.)· οὐ πρὸς γυναικὸς ὁ κόρος. οἴκαδε, ὦ κόρη, ἄπιθι ἀμπαλίνωρος. δοκεῖ δὲ Βοιωτικὸν εἶναι τὸ ὄνομα. Κρατῖνος Θράτταις (fr. 310 K.)· οὗτοι δ' εἰσὶν σοβοιωτοί, <κρου>πεζοφόρον γένος ἀνδρῶν. καὶ μετ' ὀλίγον (Cratin. fr. 5 Dem.)· ἀμπαλίνωρος. σημαίνει δὲ τὸ ἀμπαλίνωρον καὶ τὸ ὀπίσω καὶ τὸ ὀλίγων καὶ τὸ παλιμπόρευτον. καὶ ὁδὸν τὴν ἐπιστροφὴν οὐκ ἔχουσιν. alpha.1242 Ἀμπεχόμενος· περιβαλλόμενος. alpha.1243 Ἀμπεχόνη· ἄμφιον, ἰμάτιον, πάλλιον. alpha.1244 Ἀμπέλιοι· ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως ἀμπέλια λέγουσιν. alpha.1245 Ἀμπελουργὸς καὶ μπελουργεῖν· Ἀριστοφάνης ἔφη (Pac. 190 et fr. 43 Dem.). alpha.1246 Ἀμπέχονον· σύμμετρον καὶ λεπτὸν περίβλημα, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης (fr. 320, 7 K.). alpha.1247 Ἀμπέχει καὶ ἄπει καὶ πάντα τὰ ὅμοια διὰ τῆς εἰ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ η. alpha.1248 Ἀμπλακίαισ· ἀμαρτίαις. alpha.1249 Ἀμπρεύειν· ὡς ἡμεῖς τὸ πολλοῖς ζεύγεσιν ἔν μέρος ἔλκειν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη (286 90)· ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ λοιπὸν ἐστὶ χωρίον τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἱ σπουδῆν ἔχω. <χῶ> πως πότ' ἐξαμπρεύσομεν τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου.

alpha.1250 Ἀμπρευτήσ· χρήσιμος ἢ φωνή. Σοφοκλῆς (fr. 820 R.)· ὥσπερ ἀμπρευτῆς ὄνος αἰεὶ μαστιγούμενος. alpha.1251 Ἀμπρεύοντι· Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ (fr. 646a Snell)· ἔπου δὲ μῦνον ἀμπρεύοντί μοι, ἀντὶ τοῦ προηγουμένῳ καὶ ὁδηγοῦντί σε καὶ οἶον ἔλκοντι. alpha.1252 9᾽Αμπρον· ὧ ἔχρωντο ἀντὶ ῥυμοῦ σχοινίον μέσον τεταμένῳ τῶν ἐλκόντων ζυγῶν. alpha.1253 9᾽Αμπυκασ· χαλινούς. alpha.1254 9᾽Αμπυξ· δεσμός τριχῶν. ἢ κόσμος κεφαλῆς. alpha.1255 9᾽Αμπυκεσ· διάδημα. ἢ τροχοὶ κατὰ μεταφοράν. alpha.1256 Ἀμπυκοῖς καὶ καταμπυκοῖς· Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ (fr. 402 ρ.)· στεφάνοισι κρᾶτα καταμπυκοῖς, ὁ αὐτὸς δὲ (fr. 1002 R.) καὶ Ἀμπυκώμασιν.9 alpha.1257 9᾽Αμπωτισ· ξηρασία ἢ πλημμύρα. Ἀττικοὶ δὲ ἀνάπωσιν μᾶλλον λέγουσιν. ἰδίως δὲ ἀμπῳτιδες τὰ περὶ τῆ θαλάσσης στενὰ συμβαίνοντα πάθη, οἶον αἰ τοῦ ῥοθίου ὑποχωρήσεις καὶ ἐπικλύσεις. λέγεται δὲ ἄμπωτισ καὶ ἡ ἀνάπωσις. alpha.1258 Ἀμυδρά9· ἀφανῆ, σκοτεινά. alpha.1259 Ἀμυδρῳσ· λεπτῶς, ἀσαφῶς, σκοτεινῶς. alpha.1260 Ἀμύητος· ἄπειρος, ἀτέλεστος. alpha.1261 Ἀμύμων· ἄψογος, ἄμεμπτος. alpha.1262 9᾽Αμυνα· καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης. alpha.1263 9᾽Αμυνα· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν οὐδέπω εὕρομεν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, τὸ δὲ χειμάμυνα παρὰ πολλοῖς. alpha.1264 Ἀμυνάθειν καὶ ἀμυνάθετε· Ἀριστοφάνης (Nub. 1323) καὶ ἕτεροι εἶπον (cf. Sorph. OC 1015). alpha.1265 Ἀμυδροῦνται· ἐλαττοῦνται. alpha.1266 Ἀμυδροῦται τὰ πράγματα· ἀντὶ τοῦ εἰς κατόπιν ἤκει, μειόνως ἔχει. alpha.1267 Ἀμυνίας (Ar. Equ. 570)· ὁ ἔτοιμος ἀμύνεσθαι. alpha.1268 9᾽Αμυντρον καὶ μυνάνδρωσ· Αἰσχύλος εἶρηκεν (fr. 756 μ.), Ἀμύνανδρον δὲ Σοφοκλῆς (fr. 1003 ρ.). alpha.1269 Ἀμύνεσθαι· Θουκυδίδης μὲν (1, 42, 1) ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι, Σιμωνίδης δὲ (PMG 611 Page) ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι, Σοφοκλῆς δὲ (fr. 908 N.2 † 1004 R.) ἀντὶ τοῦ ἐπαλεξῆσαι. alpha.1270 Ἀμύντησ καὶ λκήστησ· †στρατηγικᾶτ καὶ Αἰσχυληρὰ τὰ ὀνόματα. alpha.1271 Ἀμύναιντο· Κρατῖνος ἔφη (fr. 171 K.). alpha.1272 Ἀμύντωρ· βοηθός. alpha.1273 Ἀμύξ· ἀντὶ τοῦ μόλις. Εὐφορίων (fr. 146 Powell). alpha.1274 9᾽Αμυξισ· σπάραξις. alpha.1275 9᾽Αμυρις μαίνεται· θεωρὸς ὑπὸ Συβαριτῶν πεμφθεὶς εἰς Δελφοὺς περὶ εὐδαιμονίας καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπώλειαν Συβαριτῶν ἔσεσθαι τότε, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν προτιμήσωσι, θεασάμενος δοῦλον πρὸς ἱερῶ μαστιγούμενον καὶ προσφυγόντα τῷ ἱερῷ καὶ μὴ ἀπολυόμενον, ὕστερον δὲ εἰς τὸ

τοῦ μαστιγοῦντος πατρὸς μνήμα καταφυγόντα ἀπολυθῆναι καὶ συνεῖς τὸ λόγιον, ἔξαργυρισάμενος τὰ ἴδια ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον. ὃ οὖν λογισμῶ πεποίηκεν Ἄμυρις, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαρίται μετέτρεψαν. ὁ δὲ τῷ χρόνῳ μᾶλλον διὰ τὴν προσποίητον μανίαν ἐθαυμάσθη. alpha.1276 9᾽ Ἄμυροι· Σοφοκλῆς Ποιμέσιν (fr. 512 R.)· ἀμύρους τόπους. ἐπιθετικῶς αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς Ἡρωδιανός (fr. novum). alpha.1277 Ἄμύσσει· ἴξέσει, σπαράξει†. alpha.1278 Ἄμυστι πιεῖν· ἐπιρρηματικῶς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀπνευστι καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πινόντων, οἷονεὶ μηδὲ μυσάντων. τοῦ αὐτοῦ ἔχεται καὶ τὸ 9ἔξαμυστίσαι. λέγεται δὲ καὶ μυστίζειν καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ μυστι9 Φερεκράτης εἶπεν (fr. 202 K.). alpha.1279 9᾽ Ἄμυστις· ἡ ἀπνευστι γινομένη πόσις. alpha.1280 Ἄμυσχῆναι· καθᾶραι, ἀγνίσαι. alpha.1281 Ἄμύττεται· τοῖς ὄνυξι ξέει. alpha.1282 Ἄμυσχρόν· καθαρόν, ἀγνόν, ἀλλόχροον. alpha.1283 Ἄμυχή9· ἐπιπόλαιον ἔλκος. alpha.1284 Ἄμυχρόν· τὸ μὴ μυσάρων, ἀλλ' ἀγνόν καὶ καθαρόν. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 909 N.2 † 1005 R.). alpha.1285 Ἄμύλουσ καὶ τὸν ἄμυλον ἀρσενικῶς λέγουσι. <Τηλεκλειδης> (fr. 32 K.)· χαίρω λαγῶις ἐπ' ἀμύλω καθημένοις. Στράτις Καλλιπίδη (fr. 2 Dem.)· δὸς νῦν τὸν ἄμυλον πρῶτον αὐτῷ τουτονί. Ἀριστοφάνης Νήσοις (fr. 16 Dem.)· ἄμυλος, τάριχος, πυός, ἰσχάδες, φακῆ. alpha.1286 Ἄμυγδαλῆ9· περισπᾶται τὸ δένδρον, μυγδάλη δὲ ὁ καρπὸς παροξυτονεῖται. Εὐπολις Πόλεσιν (fr. 15 Dem.)· ὦφειλ' Ὑάκινθος ἀποθανεῖν ἀμυγδαλῆ. ἀμύγδαλα δὲ ὡς ἡμεῖς τὸν καρπὸν καὶ Ἐρμιππος Φορμοφόροις (fr. 63, 20 K.) καὶ Φιλήμων ἐν Μύστιδι (fr. 2 Dem.) καὶ Δίφιλος Τελεσία (fr. 79 K.)· τρωγάλια, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα. alpha.1287 9᾽ Ἄμυδισ· ἄμα, κατὰ τὸ αὐτό. alpha.1288 Ἄμύητος· ἄπειρος, ἀτέλεστος. alpha.1289 Ἄμυκλᾶδες· ὑποδημάτων εἶδος. προσγράφεται μὲν τὸ ι, οὐ μὴν καὶ συνεκφωνεῖται. κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι Ἄμυκλῶν, ὡς ἐκεῖ κατασκευαζομένου τοῦ τοιοῦτου ὑποδήματος. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. 44 Dem.) καὶ Φρύνιχος (Praep. soph. fr. 16). alpha.1290 Ἄμυλιδωτόν· χιτωνίσκου τι γένος καλοῦσιν. Ἐρμιππος Θεοῖς (fr. 2 Dem.). alpha.1291 Ἄμφαξονεῖν· τὸ μὴ ἐπ' εὐθείας πορεύεσθαι. alpha.1292 Ἄμφαρίστερος· ἀμφοτέρωθεν <ἀριστερός>, οὐκ αἴσιος οὐδὲ ἐπιτήδειος. σκωπτικὴ δὲ ἡ φωνή, ὡς φησι Φρύνιχος (Praep. soph. 2, 7.17). alpha.1293 Ἄμφ' αὐτούς· περὶ αὐτούς. alpha.1294 Ἄμφαδόν· Ἰων Φοίνικι (TrGF 19 F 41b)· ὡς ἀμφαδὸν πέπραγα πανταχῆ καλῶς. τοῦτο καὶ ναφανδὸν ἔλεγον. alpha.1295 Ἄμφέξομαι· τὸ ἀμφιέσομαι. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις (fr. novum)· ἔχω δὲ πάντως εἶμαθ' ὧν ἀμφέξομαι. alpha.1296 Ἄμφέμενον· τὸν ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαῖς πρῶτον ὑπεῖξαντα κατὰ μεγαλοψυχίαν καὶ ἀφιλόνηκον οὕτως ἐκάλουν Λακεδαιμόνιοι. alpha.1297 9᾽ Ἄμφηκεσ· ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. alpha.1298 Ἄμφηρεφέσ· ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον. ἢ κατάσκιον. alpha.1299 Ἄμφηρικόν· μικρὸν ἀκάτιον, ἐν ᾧ εἷς ἐλαύνει τὰς δύο κώπας. ἔστι δ' ἐν δ' Θουκυδίδου τὸ ὄνομα (67, 3). alpha.1300 Ἄμφήριστον· ἄνισον, ἀμφίβολον. alpha.1301 Ἄμφηγάπαζος· Κάνθαρος Τηρεῖ (fr. 2 Dem.)· καὶ πρότερον οὔσα παρθένος αὐτὸν ἀμφηγάπαζος. alpha.1302 Ἄμφι περί9· ἐξ ἐκατέρου μέρους. alpha.1303 Ἄμφιανακτίζειν· ἄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον Ὀρθιον. alpha.1304 Ἄμφι ἄνακτας· ἀρχὴ τίς ἐστι νόμου κιθαρωδικοῦ Βοιωτίου ἢ Αἰολίου, ἢ τοῦ Ὀρθίου. οὕτω Κρατῖνος (fr. 67 K.) καὶ Ἀριστοφάνης (Nub. 595 et fr. 59 K.) καὶ Ἰων (TrGF 19 F 53c). alpha.1305 Ἄμφιάραισ καὶ μφιάραισ· ἐκατέρως λέγουσιν· ὦ δέσποτ' Ἀμφιάραισ πολυτίμητ' ἄναξ (Ar. fr. 60 Dem.). alpha.1306 Ἄμφι ἀγοράν πλήθουσιν· Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει (1, 8, 1). alpha.1307 Ἀμφίβιον· ἐν ἀμφοτέραις δυνάμενον βιοῦν, θαλάσση καὶ γῆ. alpha.1308 Ἀμφίβληστρον· Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ (fr. 1 Dem.)· πλοῖόν τε λαβὼν κατ' ἐμαυτὸν καὶ ἀμφίβληστρον τὴν τε τρίαιναν. οὕτως δὲ καὶ Στράτις (fr. 7 Dem.). alpha.1309 Ἀμφίβολοι· πανταχόθεν βαλλόμενοι ἢ ἀπορούμενοι, διάφοροι συνεχόμενοι λογιμοῖς ἀγνοία τοῦ αἵρετοῦ καὶ εἴτε τοῦτο εἴτε ἐκεῖνο ποιήσουσιν. λέγονται

ἀμφίβολοι καὶ οἱ ὑπὸ τινος πανταχόθεν περισχεθέντες καὶ περιεχόμενοι. alpha.1310 Ἄμφιγνοεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν ἢ ἐνδοιάζειν. ἢ τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. ἔστι δὲ καὶ ἀμφιβάλλειν. alpha.1311 Ἄμφιγύοισι (N 147)· τοῖς ἕξ ἑκατέρου μέρους πληῖσαι ἢ γυῶσαι δυναμένοις. alpha.1312 Ἄμφιδέα<i>9</i>· ψέλια. ἢ κόσμος περιτραχήλιος, ἀπὸ τοῦ περιδεῖσθαι. alpha.1313 Ἄμφιδεέσ· περιδεές. alpha.1314 Ἄμφιδεξίοις χερσί9· διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. alpha.1315 9†Ἄμφιδέξιοι† μῦθοι· οἱ διχογνωμονούμενοι. alpha.1316 Ἄμφιδέασ· περισκελίδες τινές εἰσιν. ἰδίως δὲ Λυσίας ἐν τῷ κατ' Εὐθυδίκου φησὶν (Fr. 100 S.)· οὐ δυνάμενος ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας. alpha.1317 Ἄμφιδρομία· ἡμέρα τις ἤγετο <ἐπὶ> τοῖς νεογνοῖς παιδίοις, ἐν ἧ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν ἔφερον τρέχοντες καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων <καὶ> φίλων πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἀμφιδρομεῖν καὶ περιτρέχειν μετὰ τοῦ παιδὸς ἐπιθύοντα τοῖς θεοῖς. alpha.1318 Ἄμφιδρανέσ· ἰμάτιον διπρόσωπον ἐν τῷ πεποικίλθαι καὶ τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν. alpha.1319 Ἄμφιδοχομοὶ λίθοι· οἱ μέγεθος ἔχοντες. alpha.1320 Ἄμφιδρομος πορθμός· ὁ ἀμφοτέρωθεν ὄρμον ἔχων. οὕτως Πλάτων (fr. 24 Dem.). alpha.1321 Ἄμφιδρομος δαίμων· οἷον ὁ γενέθλιος. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 222 N.2 † 360 M.). alpha.1322 Ἄμφιδρομος· ὁ δολιχὸς δρόμος. Δολίχου δὲ τινος Δελφοῦ πολλάκις τοῦτον νικῶντος κληθῆναι δολιχόν. οὕτως Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Περὶ Δελφῶν (FGrHist 403 F 1). alpha.1323 Ἄμφιδρυμα τὸ ἐν ταῖς Σφενδόνασι· ἀμφίδρυμα μὲν ἐστὶ τὸ ἄγαλμα, Σφενδόνη δὲ Ἀθήνησι τόπος. alpha.1324 Ἄμφιδουλος· ὁ ἐξ ἑκατέρων τῶν γονέων δοῦλος. ἔστι παρ' Εὐβούλῳ ἐν Πεντάθλῳ ἢ λέξις (fr. 2 Dem.)· νόθος, ἀμφίδουλος, οὐδαμόθεν οὐδεὶς, κύων. alpha.1325 Ἄμφιετηρίσ· ἢ κατ' ἔτος γινομένη ἑορτὴ τε καὶ θυσία. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (fr. 2 Dem.)· εἶτ' ἀμφιετηριζομέναις ὥραις τε καὶ χρόνῳ μακρῷ. alpha.1326 Ἄμφιέσασθαι· Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς (fr. 17 Dem.)· οὐ γὰρ σὺ παρέχεις ἀμφιέσασθαι τῷ πατρί. alpha.1327 Ἄμφιετίδαι· οἱ μωροὶ. ἀπὸ Ἀμφιετίδου τινὸς μωροῦ. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ (fr. 429 K. .TH). alpha.1328 Ἀμφιετιζομένασ· τὰς κατ' ἔτος περιερχομένας. alpha.1329 Ἀμφιθαλήσ· ἑκατέρωθεν θάλλων. ἢ μφιθαλεῖσ οἱ ἐξ ἀμφοῖν τεθηλότες καὶ ὄντες ἀδελφοὶ ἐκ μητρὸς τε καὶ πατρὸς. ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφοτέρω θάλλουσιν οἱ γονεῖς. alpha.1330 Ἀμφίθετον <φιάλην>9 (Ψ 270)· κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένην, ἀπύθμενον. alpha.1331 Ἀμφίθυρος· ἢ ἔχουσα οἰκία θύρας ἑκατέρωθεν φερούσας εἰς ὁδόν. Σοφοκλῆς δὲ (Phil. 159) οἶκον ἀμφίθυρον εἶπεν τὸ τοῦ Φιλοκλήτου ἄντρον. χρῆσις δὲ οὐ μόνον ἐπὶ οἴκου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐτέρων, οἷον μφιθυρον τρίκλινον, ἀμφίθυρον δωμάτιον.9 οὕτως Φρύνιχος (Praep. sorph. fr. 17). alpha.1332 Ἀμφίκαυστισ· ἢ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. καλεῖται δὲ καὶ καῦστις, καθ' ὅσον εἰώθασιν εἶτι χλωροὺς ὄντας τοὺς πρώτους στάχους καίειν. οἱ δὲ ἀπλῶς τὸν στάχυν φασίν. Φρύνιχος δὲ (Praep. sorph. fr. 18) ἀμφίκαυστιν τὴν ὠραιότατην. οἱ δὲ τὴν ἐρυσίβην. οἱ δὲ ἀμφίκαυστιν τὴν ὠριμον κριθήν. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς (adesp. fr. 586 N.2) καῦστις εἴρηται μεταφορικῶς ἢ μάχη, παρὰ τισὶ δὲ ἢ ὄσφυς καὶ τὰ ἰσχία, παρ' ἐνίοις δὲ ὁ ξηρὸς χόρτος. ἔνιοι δὲ τὸ αἰδοῖον. alpha.1333 Ἀμφικελέμνουσ· ἀμφιβαρεῖς. alpha.1334 Ἀμφικέφαλος κλίνη· ἢ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα ἀνάκλιτρον. Πλάτων Ἑορταῖς (fr. 34 κ.)· ἔπειτα κλίνην ἀμφικέφαλον. καὶ τὰ ὅμοια. alpha.1335 Ἀμφίκρανος ὕδρα· Εὐριπίδης Ἡρακλεῖ (1274). alpha.1336 Ἀμφίκρανος ῥάβδος· Σοφοκλῆς Φιλοκλήτη (fr. 701 R.)· καὶ ῥάβδος ὡς κήρυκος Ἑρμαῖα διπλοῦ δράκοντος ἀμφίκρανος. alpha.1337 Ἀμφικίων ναός (Sorph. Ant. 285)· οἱ δὲ νῦν περίστυλος ναὸς ἢ οἰκία λέγουσιν. alpha.1338 Ἀμφίκρημνοσ· περίκρημνος. ἢ βραχυτάτη. alpha.1339 Ἀμφικτύονεσ· οἱ ἐκ πόλεων καὶ ἔθνων αἰρετοὶ δικασταί, οἷον ἀμφικτύονες καὶ περίοικοι. alpha.1340 Ἀμφικτύονεσ· συνέδριόν ἐστιν Ἑλληνικὸν συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος· αὐτὸς γὰρ συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων. ταῦτα δὲ ἦν δώδεκα· Ἴωνες,

Δωριείς, Περραιβοί, Βοιωτοί, Μάγνητες, Ἀχαιοί, Φθιώται, Μηλιείς, Δόλοπες, Αἰνιᾶνες, Δελφοί, Φωκεῖς. οἱ δέ φασι ν ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ περιοίκους εἶναι τῶν Δελφῶν τοὺς συναχθέντας. alpha.1341 Ἀμφίκορος· ἦν <ἀν> ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλάβωσιν. alpha.1342 Ἀμφιλαφές· κατάσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον. δασιφίλεις· ἦ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μάλιστα ἀμφιλαφής. ἐν Φαίδρω Πλάτων (230β). πολὺ δέ ἐστι παρὰ τοῖς τραγικοῖς. alpha.1343 Ἀμφιλογῆσαι· ἀντειπεῖν. alpha.1344 Ἀμφιλαφία· ἀμφοτέρωθεν βοήθεια. alpha.1345 Ἀμφιλαφής· μεγάλη· οἶον ἀμφιλαβής, ὅτι ἀμφοτέραις χερσὶ λαμβάνεσθαι αὐτῆς ἔστιν. alpha.1346 Ἀμφιλαφῆ κακά9· ξένως εἴρηται Αἰσχύλῳ Νεανίσκοις (fr. 91 M.)· πρὸς δ' ἐπὶ τοῖς ἀμφιλαφῆ πῆματ' ἔχων ἀθανάτων. alpha.1347 Ἀμφίκορος· ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν. alpha.1348 Ἀμφίκουρον· τὸν ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον κορμὸν Σοφοα alpha.1348 κλῆς εἴρηκεν (fr. 821 R.). alpha.1349 Ἀμφίμα<λ>λον· ἀμφίμιτον. <τοῦτο> ἀπὸ τοῦ μιτώσασθαι. περὶ ὃ τὸν μίτον εἰλοῦσιν ἐν τῷ μιτοῦσθαι. Φερεκράτης Ἀγρίοις (fr. 1 Dem.). alpha.1350 Ἀμφιμάσχαλος χιτῶν· δύο χειρῖδας ἔχων· καὶ γὰρ τὰς χειρῖδας μασχάλας ἐκάλουν. ὅς ἦν τῶν ἐλευθέρων. ὁ δὲ τῶν οἰκετῶν μίαν εἶχε καὶ διὰ τοῦτο 9έτερομάσχαλος ἐκαλεῖτο. ἦν δὲ τοιοῦτος, ἵνα γυμνῶ τῷ ὤμῳ εὐκολώτερον ἐργάζωνται. alpha.1351 Ἀμφιμάτορας (Eur. Andr. 466)· ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς ἔχοντας. alpha.1352 Ἀμφιμήτωρ· ὁ ὁμοπάτριος μὲν, οὐχ ὁμομήτριος δέ. alpha.1353 9Ἄμφιματῶσαι†9· ἀποδοῦσαι. alpha.1354 Ἀμφιμήτρια· τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεῶς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα. alpha.1355 Ἀμφίμιλλον· ὁ περὶ τὸν μίτον εἰλοῦσιν ἐν τῷ μιτοῦσθαι. alpha.1356 9Ἄμφιον· ἱμάτιον, ἔνδυμα. alpha.1357 Ἀμφιορκία· ἐπειδὴν ὃ τε διώκων καὶ ὁ φεύγων ὁμνύωσι. πολλῶν δὲ κλοπῆς ἔγκλημά τισιν ἐπιφερόντων, ἐπειδὴ τοῦτο πολλάκις ὥφθη μάτην γινόμενον, ἔθεντο Ἀθηναῖοι νόμον κατὰ τῶν ἀπαγόντων εἰς δεσμοτήριόν τινος ἐπὶ δίκη κλοπῆς χιλίας διδόναι δραχμὰς τοὺς ἀλόντας. ἀλλὰ καὶ τοὺς οὐσίαν ἀπογράψαντας τῶν πολιτῶν τινος ὡς τῷ δήμῳ προσήκουσαν, εἰ συκοφαντοῦντες ἀλοῖεν, καὶ οὗτοι χιλίαις ἐζημιοῦντο. alpha.1358 Ἀμφιπλίξ (Soph. fr. 539 N.2 † 596 R.)· ἀμφιβάδην. τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τῶν ποδῶν· πλιξ γὰρ τὸ βῆμα. alpha.1359 Ἀμφίπολις· πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης. πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλοῦντο. φασὶ δὲ τινες αὐτὴν Ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον. alpha.1360 Ἀμφίπολος· θεράπεινα, τουτέστιν ἢ περὶ τὸν θάλαμον ἢ τὴν οἰκίαν πολουμένη, ὃ ἐστὶν ἀναστρεφομένη καὶ περιέπουσα. alpha.1361 Ἀμφίπρυμνος λόγος· Εὐριπίδης (fr. 955d Snell)· ὡς ἀμφιπρύμνω δύο μ' ἐλέγχετον λόγῳ. alpha.1362 Ἀμφιρύτη· περιρρομένη κύκλῳ. alpha.1363 Ἀμφιπλήκτοισ (fr. trag. adesp. novum)· ἀμφιθαλασσίους, ἑκατέρωθεν πλησομέναις ὑπὸ θαλάσσης. λέγει δὲ τὸν Ἴσθμόν. alpha.1364 Ἀμφίσβαινα· ὄφεις ὁ καὶ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς κεφαλὴν ἔχων. Πελαργοῖς Ἀριστοφάνης (fr. 18 Dem.). alpha.1365 Ἀμφισβητεῖν καὶ παρακαταβάλλειν· ὅταν τελευτήσας τις ἅπαις εἶναι δοκῆ, φάσκη δὲ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱόν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ παῖδα μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγοι, λέγοι δὲ ἄλλως κατὰ γένος αὐτῷ προσήκειν τὸν κλῆρον, παρακαταβάλλειν αὐτὸν οἱ νόμοι κελεύουσι. πλὴν ἀμφοτέρα ἐπ' ἀντιλογίας τάσσεται. alpha.1366 Ἀμφισβητεῖν· μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἶον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν. alpha.1367 Ἀμφισβητήσιμον· Πλάτων εἶπεν (σοπη. 231ε, αλ.) καὶ ὁ Θεόπομπος (FGrHist 115 F 313), μφισβητήτου9 δὲ Θουκυδίδης (6, 6, 2), μφισβήτησις δὲ Δημοσθένης (18, 131, al.). alpha.1368 9Ἄμφι<σ>σα· πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Ἄμφι<σ>σα δὲ ὠνομάσθη διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν. alpha.1369 Ἀμφιστεφέεσ (Λ 40)· πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμένοι ἀλλήλαις. alpha.1370 Ἀμφίταποι· τάπητες ἀμφίμαλλοι. alpha.1371 Ἀμφὶ τὸ λυκόφωσ· περὶ τὴν αὐγὴν. alpha.1372 Ἀμφιτροχῆ9· κατερρωγότα. alpha.1373 Ἀμφίσβατα· τὰ ἀμφισβητήσιμα. Ἑλλάνικος (FGrHist 4 F 193). alpha.1374 Ἀμφιφορεῖα· ἄγγεῖα. alpha.1375

Ἄμφιφορεῦσι (β 290)· κεραμίους, ἀμφορεῦσιν. alpha.1376 Ἄμφι<πά>τορες· οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρός, ἑτέρας δὲ μητρός. alpha.1377 Ἄμφι τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· καινὸς ὁ λόγος καὶ διεσχηματισμένος· ἦν γὰρ τὸ κατὰ φύσιν εἰπεῖν εἰς τὰ στρατεύματα δαπανᾶν. εἴποις δ' ἂν καὶ οὕτως· περὶ ἀθλητὰς δαπανᾶν, περὶ ἑταίρας <καί> πᾶν ὃ τι ὅμοιον. οὕτως Ξενοφῶν (An. 1, 1, 8) καὶ Φρύνιχος (Praer. soph. 49, 18 cf. 49, 1). alpha.1378 Ἄμφιχυτον (ψ 145)· περικεχωσμένον. alpha.1379 9᾽ Ἄμφοδον· δίοδον, ῥύμην. alpha.1380 Ἄμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. καὶ μφορεαφορεῖν Ἀριστοφάνης (fr. 299, 3 K.), μφορείδιον δὲ καὶ μφορεΐδια ὁ αὐτός (Pac. 202. Eccl. 1119). καὶ μφορίσκον Μάγνης (fr. 1 Dem.). alpha.1381 Ἄμφορεῖς (Ar. Nub. 1203)· κέραμοι. καὶ μφορεῦς· ἀγγεῖον, μέτρον, κεράμιον. alpha.1382 Ἀμφοτέρα· ἀντὶ τοῦ κατ' ἀμφοτέρα. Θουκυδίδης (1, 13, 5). alpha.1383 Ἀμφοτερόπλου· ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνθὲνδε πλεῦσαι ἴποιων ἴ κάκειθεν ἐνθάδε, τοῦτο ἀμφοτερόπλου καλεῖται. οὕτως Δημοσθένης (56, 6). alpha.1384 9᾽ Ἀμφω τῷ χεῖρε· ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. alpha.1385 Ἀμφοτέρως εἰπεῖν, ὁποῖόν τί ἐστι τοῦτο· Πλάτων ἔφη. alpha.1386 Ἀμφορῆ9· τὸ δυϊκὸν συναλείφοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἀμφορέε καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (282)· ἄλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με. Πλάτων Μετοίκους (fr. 6 Dem.)· ὦδ' ἀναισχυντοῦντε τὴν μιληλιφῆ. <καί> Διὶ Κακουμένω fr. 4 Dem.)· τὴν προσεμπερῆ τὴν σοφίαν. οὕτω Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις (fr. 2 Dem.) καὶ οἱ λοιποί. alpha.1387 Ἀμφώβολα· τὴν διὰ τῶν σπλάγγων μαντεῖαν. Σοφοκλῆς (fr. 910 N.2 † 1006 ρ.). alpha.1388 Ἀμφώτιδας, οὐκ ἀμπώτιδας· τὰς περὶ τὰ ὦτα. alpha.1389 Ἀμφιφῶν· πλακοῦς τις Ἐκάτη καὶ Ἀρτέμιδι φερόμενος δαδία ἐν κύκλῳ περικείμενα ἔχων. Φιλόχορος ἐν τῇ Περὶ ἡμερῶν (FGrHist 328 F 86)· ἕξ ἐπὶ δέκα· καὶ τοὺς καλουμένους δὲ νῦν ἀμφιφῶντας ταύτη τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον ἐνόμισαν οἱ ἀρχαῖοι φέρειν εἰς τὰ ἱερά τῇ Ἀρτέμιδι καὶ ἐπὶ τὰς τριόδους· ταύτη γὰρ συμβαίνει περικαταλαμβάνεσθαι τὴν σελήνην πρὸς ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. alpha.1390 9᾽ Ἀμφω· ἀμφοτέροι καὶ ἀμφοτέρους· καὶ αἱ πλάγιοι μοῖν. alpha.1391 Ἀμωσγέπωσ· ὁπωσδήποτε, ἔν γέ τι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον. λέγεται δὲ καὶ μηγέπη· καθ' ἓνα τινὰ τρόπον. καὶ μόθεν· ἕξ ἐνός γέ τινος τρόπου ἢ τόπου. καὶ μουγέπου9· ἐν ἐνί γέ τι τὴν τόπῳ ἢ τὴν τρόπῳ, ἀλλὰ καὶ μοιγέπη. alpha.1392 Ἀμῶσιν· θερίζουσιν. alpha.1393 9᾽ Ἀνα· ἄναξ. ἢ ἄνω. ἢ ἀνάστηθι. ἢ ἐνέργει. καὶ ἄνα· ἄνυσις. alpha.1394 Ἀναβάτησ· ἵππος ὀχευτής. alpha.1395 Ἀναβαλλίδασ· ταινίας. ἢ σφαίρας. alpha.1396 Ἀνάβαλλε (τ 584)· ἀναβολὴν δίδου. καὶ ναβάλλου9. alpha.1397 Ἀναβάδην καθῆσθαι· {ἦ} τὸ μετέωρον καθέζεσθαι. alpha.1398 Ἀναβαλοῦ9· περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. alpha.1399 Ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον, οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν. alpha.1400 Ἀναβάλλειν· ἀντὶ τοῦ <εἰς> ἀναβολὰς καθίστησιν. alpha.1401 Ἀναβασμοί9· διὰ τοῦ σ λεκτέον καὶ οὐ διὰ τοῦ θ· ἀμαθῶν γὰρ τὸ οὕτως λέγειν δέον ἀναβασμοὶ καὶ βασμοί· τὰ γὰρ διὰ τοῦ θ ὀνόματα Ἰάδος μᾶλλον· μνηθμός, κληθμός. καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἂν εὐρεθῆι ποιητῆς ἢ ῥήτωρ ἢ ἱστοριογράφος. ῥητέον οὖν μόνως διὰ τοῦ σ, ὡς Ἀριστοφάνης (fr. 46 Dem.)· ἐκ τῶν ἀναβασμῶν ἀπίασιν. alpha.1402 Ἀναβεβαμένοι· ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες. οὕτω Ξενοφῶν (Hipparch. 1, 4). alpha.1403 Ἀναβέβρυχεν· ἀναπηδᾷ, ἀναβρῦει, ἀναβλύζει. alpha.1404 Ἀναβεβρασμένη· ἀνακεκινημένη. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω(fr. 5 Dem. † CGFP 56, 67f8)· τὴνδε ἕωλον ἀναβεβρασμένην. alpha.1405 Ἀνάβηθι καὶ νάβα· ἐκατέρως λέγουσι. καὶ κατάβηθι καὶ 9<κατάβα, καί> νάστηθι καὶ νάστα, καὶ νίστω καὶ νίστασο, καὶ τὰ ὅμοια. alpha.1406 Ἀναβήσομαι· Δημόκριτος (68 B 144a D. K.) ἀντὶ τοῦ ἐπανελεύσομαι <ἐπὶ τὰ> ἕξ ἀρχῆς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. Ὅμηρος δὲ (cf. a 210) τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν ἀνάβασιν λέγει. alpha.1407 Ἀναβιβῶμαι· ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. Ἀμειψίας (fr. 30 K.). alpha.1408 Ἀναβιώων καὶ ναβιούσ· Ἀριστοφάνης ἔφη (Ran. 177 et fr. 742 K.), ναβεβίωκα δὲ Εὐριπίδης (fr. 955e

Snell fr. 131 K.) καὶ ναβεβιῶσθαι Σαννυρίων (fr. 3 Dem.). alpha.1409 Ἄναβιῶσκεσθαι (Pl. Phaed. 71e)· ἀναζῆν. alpha.1410 Ἄναβιῶσκειν· τὸ ἀναβιοῦν. καὶ ναβιῶσαι λέγουσιν. alpha.1411 Ἄναβοθρεύουσιν· ἀναμοχλεύουσιν. alpha.1412 Ἄναβόλιμοι δίκαι· αἱ διὰ τινὰ πολιτικὴν περίστασιν εἰς ὑπέρθειν ἐπίπτουσαι. alpha.1413 Ἄναβολή9· προοίμιον διθυραμβικοῦ ἄσματος. Εὐπολις Βάπταις (fr. 5 Dem.)· αὐλήσον αὕτη κύκλιον ἀναβολήν τινά. alpha.1414 Ἄναβλυσθωνῆσαι· τὸ ἀναβλύσαι. Εὐπολις Δήμοις (fr. 105 K.). πάντα τὰ τοιαῦτα οἱ κωμικοὶ ποιοῦσι παρόντες. alpha.1415 Ἄναβράσσουσιν· ἀναδιδοῦσιν. alpha.1416 Ἄναγαγών· ἀντὶ τοῦ ἀπαγαγών. Ξενοφῶν (Cyr. 7, 1, 45). alpha.1417 Ἄναγειν· τὸ μηνύειν τὸν πεπρακότα καὶ ἐπ' ἐκείνον ἰέναι. οὕτως Λυσίας (fr. 62 S.) καὶ Δείναρχος (fr. 8, p. 147, 1 C.). alpha.1418 Ἄναγεῖσ' διὰ μὲν τοῦ α τοὺς ἀνάγνους, διὰ δὲ τοῦ ε τοὺς ἐνόχους ἄγει καὶ μιάσματι. οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (110). alpha.1419 Ἄναγινωσκομένους· ἀντὶ τοῦ ἀναπειθομένου. οὕτως Ἀντιφῶν (2 β 7), Ἰσαῖος (fr. 144 S.) καὶ Ἡρόδοτος (8,110, 2). alpha.1420 Ἄναγαλλίς· πόα τις. λέγεται δὲ καὶ ἄρρενικῶς. ἔστι δὲ διττὸν τὸ εἶδος αὐτῆς· ἢ μὲν γὰρ φέρει τὸ ἄνθος κυανοῦν, ἢ δὲ ἐρυθρόν, ἥτις καὶ κοράλλιον καλεῖται. alpha.1421 Ἄναγκαῖον· Ἰσαῖος (fr. 52 S.) καὶ Καλλισθένης οὕτως καλεῖ τὸ δεσμοτήριον. Καλλισθένης δὲ νῶγαιον εἶπε (FGrHist 124 F 17) καὶ οὕτω δεῖ μᾶλλον λέγεσθαι. alpha.1422 Ἄναγαγγανεύουσιν· ἀναβοῶσιν. alpha.1423 Ἄναγκαῖα· ἢ ἀνάγκη. alpha.1424 Ἄναγκαῖοι πολεμισταί9 (ω 499)· κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες γέροντες ὄντες, ὃ τε Λαέρτης καὶ ὁ Δολίος. alpha.1425 Ἄναγκαῖοι· οἱ προσήκοντες κατὰ γένος. Μένανδρος Θυρωρῶ (fr. 208 K. .TH)· οὐκ ἀδελφός, οὐκ ἀδελφὴ παρενοχλήσει, τηθίδα οὐδὲ ἐώρακε<v> τὸ σύνολον, θεῖον οὐδ' ἀκήκοεν. εὐτύχημα δ' ἐστὶν ὀλίγους τοὺς ἀναγκαίους ἔχειν. alpha.1426 Ἄνάγκη· ἢ δικαστικὴ κλεψύδρα. alpha.1427 Ἄνάγκης ἄτρακτον (Pl. Reip. 10, 616c)· τὸν ἄξονα λέγει. alpha.1428 Ἄνάγραπτον· τὸ ἀναγεγραμμένον. ἢ τὸ φανερώς γεγραμμένον. ἢ τὸ πᾶσιν ἐγνωσμένον. alpha.1429 Ἄναγκόδακρυς· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρῶν καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος Ξαντρίαίς (fr. 413 N.2 † 372 M.). alpha.1430 Ἄναγυράσιον· τὴν τρίτην ἐκτείνουσι καὶ τὴν τετάρτην βραχύνουσιν. Ἀριστοφάνης Ἄναγύρω (fr. 6 Dem.)· χαίρειν μὲν Ἄλον τὸν Φθιώτην, χαίρειν δ' ἀτεχνῶς Ἄναγυρασίους. alpha.1431 Ἄναγυροῦς· δῆμος Αἰαντίδος. καὶ ναγυράσιος δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα καὶ φυτὸν δυσῶδες φύεται. alpha.1432 Ἄναγυράσιος δαίμων· ἐπεὶ τὸν παροικοῦντα πρεσβύτην καὶ ἐκτέμοντα τὸ ἄλλος ἐτιμωρήσατο Ἄναγυρος ἦρος. Ἄναγυράσιοι δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. τούτου δὲ τις ἐξέκοψε τὸ ἄλλος. ὁ δὲ τῷ νιῶ αὐτοῦ ἐπέμνη τὴν παλλακὴν, ἥτις μὴ δυναμένη συμπεῖσαι τὸν παῖδα διέβαλεν ὡς ἀσελγῆ τῷ πατρί. ὁ δὲ ἐπήρωσεν αὐτὸν καὶ ἐγκατωκοδόμησεν. ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ πατὴρ ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, ἢ δὲ παλλακὴ εἰς φρέαρ ἑαυτὴν ἔρριψεν. ἱστορεῖ δὲ Ἰερώνυμος ἐν τῷ Περὶ τραγωδιοποιῶν (fr. 32 Wehrli) ἀπεικάζων τούτοις τὸν Εὐριπίδου Φοῖνικα p. 621 N.2). ὅταν οὖν ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς πράσῃ τις, λέγεται κινήσεις τὸν Ἄναγυρον. alpha.1433 Ἄναγυρον κινεῖν· τὸ φυτὸν τὸν ὀνόγυρον κινεῖν. ἔστι δὲ ἀλεξίκακον καὶ δυσῶδες. καὶ ναγυράσιος δαίμων καὶ τέμενος Ἄναγύρου ἐν τῷ δήμῳ τῶν Ἄναγυρασίων. alpha.1434 Ἄναγρύζειν· Κράτης Γεῖτοσι (fr. 1 Dem.)· σὲ δὲ χρὴ σιγᾶν μὴδ' ἀναγρύζειν. καὶ Ξενοφῶν (σεξ. 2, 11)· οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας. alpha.1435 Ἄνάγνωσις· ἀναγνώρισις. ἢ ἀνάπεισις. alpha.1436 Ἄναγνῶναι· ἐπιγνῶναι. alpha.1437 Ἄναγχιπποῦς· τοὺς ἀναγκαστικοὺς ἵππείας. Εὐπολις Πόλεσι (fr. 16 Dem.). καὶ ναγχιππεῖν τὸ μετ' ἀνάγκης ἵππεύειν. alpha.1438 Ἄναγωγῆ9· ἢ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις ἐχόντων αἰτίαν τινά. alpha.1439 Ἄνάγωγος· ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἄναγωγῆς†. alpha.1440 Ἄναγωγότερον· ἀμαρτητικώτερον, ἀτακτώτερον. alpha.1441 Ἄναγῶγω9· φιληδόνω, ἐκλελυμένω. alpha.1442 Ἄναγώνιστος· ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ξενοφῶν (Cyr. 1, 5, 10).

alpha.1443 Ἀναγωγή⁹· ἐπὶ πλοῦ. Κρατῖνος Ὠραῖς (fr. 11 Dem.). alpha.1444 Ἀνάδαστα καὶ ναδασμός· τὸ κοινῇ ἀναμερίσασθαι πάντα. καὶ ναδάσασθαι· τὸ ἀναμερίσασθαι. alpha.1445 Ἀναδέσμη· ὅμοιον τι διαδήματι. ἢ μίτραν κεφαλῆς. alpha.1446 Ἀναδεῖ⁹· ἀναπλέκει, στέφει. alpha.1447 Ἀναδαιμονίζειν· τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι. alpha.1448 Ἀναδήσασθαι· στεφανώσασθαι. καὶ ναδήσοντες· στέφοντες. καὶ ναῆσαι· ταινιῶσαι. alpha.1449 Ἀναδέχομαι· ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. alpha.1450 Ἀναδιδούσαν· ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόμενην. alpha.1451 Ἀναγνώσαι· τὸ ἀναπεῖσαι. Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες. alpha.1452 Ἀναδιδάξαι· ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι· ἐπιτακτικὴ γὰρ ἐστὶ νῦν ἢ ἀνά. alpha.1453 Ἀναδικάσασθαι· τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 145 S.). ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀνάδικοι κρίσεις, αἱ ἄνωθεν δικάζομεναι, ὅταν ἄλωσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν. alpha.1454 Ἀναδενδρᾶς· ἀξιοὶ περισπᾶν Σέλευκος (fr. novum)· ἔλεγον γὰρ φησὶ σὺν τῷ ι· ἐβλάστουν ἀναδενδρᾶδες (incerti auctoris). alpha.1455 Ἀνάδικοι κρίσεις· αἱ ἐξ ἀρχῆς ἀνακρινόμεναι. ἐγένετο δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ τῶν μαρτυρούντων ἢ πάντες ἐάλωσαν ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπὲρ ἡμίσεις. οὐ μὴν ἐπὶ πάντων τῶν ἀγώνων <ἀν>ἀδικοὶ ἐγένοντο αἱ κρίσεις, ἀλλ' ἐπὶ τριῶν τούτων, ξενίας, ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. alpha.1456 Ἀνάδοχος καὶ ναδέχεσθαι· Δημοσθένους (19, 36, al.)· καὶ ἀνάδοχον τῶν χρημάτων Μένανδρος (fr. 449 K. .TH). alpha.1457 Ἀναδούμενος· στέφανον περιτιθέμενος. alpha.1458 Ἀναδοιδυκίζειν· ἀναταράσσειν, ἀνατρίβειν. alpha.1459 Ἀναδῦναι· ἀναχωρῆσαι. alpha.1460 Ἀναδεύειν· φυρᾶν. alpha.1461 Ἀναδρύψει· ἴναξηράνει†. alpha.1462 9†Ἀναδρύματα†9· θύματα. alpha.1463 Ἀναδρομαί⁹· ἀναβάσεις. alpha.1464 Ἀναδῦναι· ἐκκλῖναι. ἢ ἀναφυγεῖν. ἢ ἀνανήξασθαι καὶ ἀναπνεῦσαι. alpha.1465 Ἀναδύεσθαι· ἀρνεῖσθαι. alpha.1466 Ἀναδύόμενος· φεύγων, ἀναβαλλόμενος. alpha.1467 Ἀναζεύξας· ἀναστάς καὶ ἀναστήσας. Θουκυδίδης ἡ' (108, 3)· ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἴωνίας. alpha.1468 Ἀναζυγαῖς (Exod. 40, 38)· ἀναστροφαῖς, στρατοπεδείαις. alpha.1469 Ἀναζυγῶσαι· τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. alpha.1470 Ἀναζωπυρῆσαι· ἀνανεῶσαι, ἀνεγείραι, ζωῶσαι. alpha.1471 9Ἀνθησ (Pl. Phaedr. 230b)· ἀνθήσεως. alpha.1472 Ἀναθέσθαι· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ προνοίας φησὶν (87 B 52 D. .K)· ἀναθέσθαι ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. alpha.1473 Ἀναθερμαίνειν τὰς φρένας, τὴν γνώμην, τὸν νοῦν· οἷον ἀνακινεῖν, ἀνιᾶν, ἀναταράττειν. Σοφοκλῆς (fr. 822 R.). alpha.1474 Ἀναθέντας· ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. Ξενοφῶν (An. 3, 1, 30). alpha.1475 Ἀναθεῖναι καὶ 9ἐπαναθεῖναι τὸ αὐτό. Ἀραρῶς ἔφη (fr. 17 K.). alpha.1476 Ἀναθηλήσει (A 236)· ἀναβλαστήσει. alpha.1477 Ἀνάθημα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ἠ' Ἀττικοί. alpha.1478 Ἀναθολῶσαι· ἀναταράξαι. Νόμων ζ' Πλάτων (824b)· ὅπως ἀναθολώση. κυρίως δὲ ἐπὶ τῆς σηπίας, <ῆς> τὸ μέλαν θολὸς καλεῖται. alpha.1479 Ἀναθρεῖ⁹ (Pl. Crat. 399c)· <ἀναβλέπει>. alpha.1480 9<Ἀναθεῖ>9 (Pl. Tim. 60c)· ἀνατρέχει. alpha.1481 Ἀναθρούμενα (Thuc. 4, 87, 1)· ἀνασκοπούμενα. alpha.1482 Ἀναθρώσκει· ἀναπηδᾷ. alpha.1483 Ἀναθυᾶν· ἀνασκιρτᾶν. καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν. alpha.1484 Ἀναθύοντες· ἀναιροῦντες, παραβαίνοντες. alpha.1485 Ἀναθύειν· τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης (fr. 35 K.)· πάλιν αὖθις ἀναθύωσιν αἱ γεραίτεροι. alpha.1486 9Ἀναῖα· οἱ ἄλλοι οὐδετέρως τὰ Ἀναῖα. Θουκυδίδης ἡ' (19, 1) τὴν Ἀναῖαν. alpha.1487 Ἀναιδεῖα καὶ γνοῖα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐκτείνοντες alpha.1487 προφέρονται τὴν τελευταίαν οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες, μεταβάλλουσι δ' οἱ Ἴωνες τὸ τελευταῖον α ἀναιδεῖα καὶ ἀγνοίη· σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφεῖα καὶ ὄνειδος (Π 498). καὶ Ἀνακρέων (PMG 404 παγε)· νεότης τε καὶ ὑγιεῖα. καὶ ἀναρροίη δὲ καὶ εὐπλοῖη καὶ τὰ ὅμοια ἅπαντα παρὰ τοῖς Ἴωσιν ἐκ μακροῦ τοῦ α μετείληπται εἰς τὸ η. alpha.1488 Ἀναιδὲς καὶ θρασὺ βλέπειν· ἀναιδῆς μὲν καὶ θρασὺς καθωμίληται. τὸ δὲ ἀναιδὲς καὶ θρασὺ βλέπειν καινῶς εἴρηκε Κρατῖνος (fr. 24 Dem.). ἢ λέξις Φρυνίχου (Praep. soph. 14, 6.20). alpha.1489 Ἀναίδην·

ἄθρως, σφοδρῶς, ἀπηρυθριασμένως. alpha.1490 Ἀναίμονες (E 342)· ἀναίματοι.
 alpha.1491 Ἀναιμωτί9· ἄνευ αἵματος. alpha.1492 Ἀναίνομαι· ἀπαρνοῦμαι, προίεμαι.
 alpha.1493 Ἀναίνεσθαι· κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τοῦ κατὰ τοὺς γάμους
 καὶ τὰ ἀφροδίσια. alpha.1494 Ἀναιρεθεῖς· ἀντὶ τοῦ ἀναληφθεὶς καὶ τραφεῖς. οὕτως
 Ἰσοκράτης (5, 66). alpha.1495 Ἀναιρεῖν· τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν, καὶ τὸ τεχθὲν
 ἀνατρέφειν, καὶ τὸ φονεῦσαι, καὶ τὸ ἀναλαβεῖν, καὶ ἔτι τὸ ἀπολλύναι καὶ τὸ αἶρειν ἢ
 προσενέγκασθαι. καὶ τὸ κυῖσκειν, καὶ τὸ ἀμέλγεσθαι. alpha.1496 Ἀναισιμῶν·
 δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. καὶ ναισιμώματα· ἀναλώματα. alpha.1497 Ἀναίτιος εἶναι
 ἀφροσύνησ (Xen. Cyr. 1, 5, 10)· ἀντὶ τοῦ ἀνέγκλητος ἐπὶ ἀφροσύνη. alpha.1498
 Ἀνακάθαρσις· ἐπίλυσις, διευκρίνησις. alpha.1499 Ἀνακούσ· τοὺς Διοσκούρους
 λέγουσιν, ὡς Αἰακούς. καὶ κατεύχονται οὕτως· καὶ Ἀνακοῖν Διοσκούροιον
 περισπῶντες. alpha.1500 Ἀνακαΐασιον· δῆμος φυλῆς Ἴπποθοωντίδος. alpha.1501
 Ἀνακάθισαι· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν <ἐπὶ> τῶν πρὸς ὀλίγον διεγειρομένων.
 Πλάτων ἔφη (Phaed. 60b). alpha.1502 Ἀνακαλυπτῆρια· δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις
 παρά τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῶν οἰκείων <καὶ> φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται
 ἀνδράσιν ὀραθῆναι. ἔστι δὲ ταῦτα καὶ ἐπαύλαια. alpha.1503 Ἀνακέσ· τὸ ἀνίατον.
 Εὐπόλις (fr. 21 K.). οἱ δὲ βαρέως, οἷον ἀνωφελές. alpha.1504 Ἀνάκεια· ἑορτὴ
 Διοσκούρων. alpha.1505 Ἀνακῶν· τῶν Διοσκούρων περισπωμένως ἀπὸ τῆς Ἀνακοῖ
 εὐθείας. alpha.1506 Ἀνακεφαλαιοῦται· ἀναπληροῦται, ἀνακτίζει. alpha.1507
 Ἀνακῶσ· ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, φυλακτικῶς, πεφροντισμένως. Πλάτων Φάωνι (fr. 202
 K.). alpha.1508 Ἀνακορεῖν καὶ κορεῖν· Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλω (fr. 5 Dem.)·
 ῥαίνειν, <ἀ>νακορεῖν ἀγοράς. alpha.1509 Ἀναιτίατος· Ἴων Ἀργείοις (TrGF 19 F 8a)·
 οὐδεὶς ἀναιτίατος ἀγγέλλων κακά. alpha.1510 Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος·
 ἐπὶ τῶν ἀπηρυθριακῶτων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τρόπου ποιουμένων. alpha.1511
 Ἀνακαλλύνειν· τὸ σαίρειν, ὅπερ καὶ ἀνακορεῖν λέγουσι, καὶ εἰκότως· κάλλυντρον
 γὰρ καὶ κόρημα καλοῦσι τὸ σάρον. Φρύνιχος Ποαστρίαις (fr. 2 Dem.)· σὺ δ' εἰσιούσα
 δουλικῶς ἐνσκεύασαι καὶ τᾶνδον ἀνακάλλυνον. alpha.1512 Ἀνάκειται σκώμμασιν,
 ἀνάκειται λοιδορίαίς, ἀνάκειται πόρνοις, κύβοις, συμποσίοις· σημαίνει δὲ τὸ οἶον
 πρόσκειται ἰσχυρῶς. alpha.1513 Ἀνακεχυμένη· ἀνετή. alpha.1514 Ἀνακαλπάζει· τινὲς
 μὲν ὡς οὐ δόκιμον ἐφυλάξαντο τὴν φωνήν, Αἰσχύλος δὲ ἐχρήσατο Μυσοῖς ὡς
 δόκιμον· λέγει γάρ (fr. 414 M.)· εἶδον καλπάζοντας ἐν αἰχμαῖς. ὁμοίως Σοφοκλῆς (fr.
 1007 R.) καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 48 Dem. cf. Thesm. 1174) καὶ Πλάτων (fr. 25 Dem.) καὶ
 ἔτεροι. alpha.1515 Ἀνακηρυχθῆναι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (60)· μὴ
 ἀνακηρυχθῆναι αὐτῶν τὴν βδελυρίαν. alpha.1516 Ἄνακηκεῖτ'· ἀναπηδᾶ. alpha.1517
 Ἀνάκλητος· ὁ μετακληθεὶς. Σοφοκλῆς ἔφη (fr. 1008 R.). alpha.1518 Ἀνακλῖναι·
 ἰάναξαιτ'. Ὅμηρος (e 751). οὕτως Ἡρωδιανόςτ'. alpha.1519 Ἀνακομιδή9· ἀναγωγή,
 ἐπάνοδος. alpha.1520 Ἀνακογχυλιάσαι· ἀναγαργαρίσασθαι. alpha.1521 Ἀνακωχῆ9·
 ἀνάπαυσις. alpha.1522 Ἀνακῶσ· βασιλικῶς. alpha.1523 Ἀνακοινῶσασθαι καὶ
 νακοινῶσαι· ἄμφω λέγουσι. Ξενοφῶν δὲ καὶ νεξυνοῦτο εἶρηκεν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς
 (1, 1, 30). alpha.1524 Ἀνακραγγάνειν λέγουσιν, οὐκ ἀνακραυγάζειν, καὶ νέκραγε. καὶ
 παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 728 K. .TH)· ἤκουσα τῶν ἐκκραγανομένων. alpha.1525
 Ἀνάκρισις· ἐξέτασις ὑφ' ἐκάστης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν περὶ τῶν
 συντεινόντων εἰς τὸν ἀγῶνα. ἐξετάζουσι δὲ καὶ εἰ ὅλως εἰσάγειν χρή. alpha.1526
 Ἀνακρουόμεθα· οἷον ἀναπροοιμαζόμεθα. alpha.1527 9Ἄνακτες καὶ ἄνασσαι·
 Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ (fr. 526 Rose)· καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ καὶ
 ἀδελφοὶ τοῦ βασιλέως ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαι. alpha.1528
 Ἀνακτορία· δεσποτεία. alpha.1529 Ἀνακτόριον· ἱερόν. alpha.1530 Ἀνακτόρων·
 ἱερατειῶν. alpha.1531 Ἀνακωχεύειν· τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος στήσαντας τὰ
 ὀθόνια σαλεύειν. μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ἄρματος εἶρηκε Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρα

(732). alpha.1532 Ανακτᾶσθαι· Θουκυδίδης (6, 92, 4) ἀντί τοῦ θεραπεύειν. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ τὸ προαπολωλὸς αὐθις κτήσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν. alpha.1533 Ἄνακωχῆσ' ἀναπαύσεως, ἐνδόσεως, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης. ἀνακωχὴ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. alpha.1534 Αναλγήτωσ' ἀναισθητῶς, ἀπόνως. καὶ ἀναισθησία ἢ Ἄναλγησία. alpha.1535 Ἄναλδέσ' ἀναυξές, ἄτροφον. alpha.1536 Ἄνάλημμα· ὕψωμα, στήριγμα. alpha.1537 Ἄναλέγειν· τὸ συλλέγειν χαμόθεν καὶ ἀνοικοδομεῖν. alpha.1538 Ἄναλαβεῖν· <οὔτ>ως φασὶν ἐπὶ τῶν νενοσηκότων. Πλάτων ἐν Σοφισταῖς (fr. 10 Dem.). alpha.153 Ἄναλεῖθ' ἀνειλεῖ τὸ βιβλίον. alpha.1540 Ἄναθέσ' ἀνίατον, ἀνυγίαστον, ἀναίσθητον. alpha.1541 Ἄναλκήσ' ἄνανδρος, ἀσθενής. alpha.1542 9᾽ Ἄναλτοσ' ἀπλήρωτος, παρὰ τὴν ἄλσιν καὶ τὴν ἐκ τῆς αὐξήσεως τελειότητα, παρ' ὃ καὶ ἄλση τὰ κατάφυτα χωρία· πλήρωσις γάρ τις ἢ θεραπεία τοῦ πεπονθότος καὶ λείποντος, ὅθεν καὶ τὸ θεραπεύεσθαι ἄλθεσθαι λέγουσιν. alpha.1543 9᾽ Ἄναλτοσ' βραχεῖα ἢ μέση. alpha.1544 Ἄναλίσκειν καὶ ἀναλοῦν ἑκατέρως. καὶ ἀναλῶν Ἀριστοφάνης Πλούτῳ (248). ἐν δὲ τῷ παρεληλυθότι καὶ διὰ τοῦ η, οἶον ἀνήλισκον, καὶ <διὰ τοῦ α, οἶον> ἀνάλισκον καὶ ἀνάλουν. alpha.1545 Ἄναλοῦντες· ἀντί τοῦ ἀναιροῦντες. Θουκυδίδης (4, 48, 3). καὶ ναλῶν καὶ ναλοῦν· τὸ ἀναιρεῖν (2, 24, 1). καὶ νάλωμα ὁ αὐτός (1, 99, 3). alpha.1546 Ἄναλύειν· τὸ ἐτέροις φαρμάκοις καθαίρειν τὸν πεφαρμαγμένον. alpha.1547 Ἄναλύζειν· σημαίνει τὸ μετὰ βίας καὶ οἶον λύττων κλαίειν τοῦ πνεύματος ἐνιεμένου πολλοῦ ταῖς ἀρτηρίαις. alpha.1548 Ἄναλυθῆναι· τὸ καθαρωῶ τινι χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἡρώ (fr. 4 K. .TH)· ἐπεφαρμακεύσω γλυκύτατ' ἀναλυθεῖς μόλις. alpha.1549 Ἄναλῦσαι· τὸ δι' ἐπωδῆς τινα τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι. alpha.1550 Ἄναλογισμοῖθ' καὶ ναλογίζεσθαι καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ Πλάτων εἴρηκεν (Prot. 332d)· ἀναλογισώμεθα τὰ ὠμολογημένα ἡμῖν. καὶ Θουκυδίδης (5, 7, 2)· ἀναλογιζόμενοι πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν. καὶ νελογίζοντο ὁ αὐτός (8, 83, 3). alpha.1551 Ἄναλώματα νόμιμα· ὁ Δημοσθένης εἴρηκεν. alpha.1552 Ἄναλφάβητοσ' ἐδόκει μὲν εἶναι εὐτελές. Νικοχάρης δὲ αὐτὸ ἐποίησεν ἀρχαῖον χρυσάμενος ἐν τῇ Γαλατείᾳ οὕτως (fr. 2 Dem.)· τὸν ἀναλφάβητον, τὸν ἄπονον. ταῦτα ὁ Φρόνιχος (Praep. sorph. fr. 19). alpha.1553 Ἄνάλφιτον· Φιλύλλιος Αἰγεῖ (fr. 1 Dem.). alpha.1554 Ἄναμφίδοξον· ἀναμφίβολον. alpha.1555 Ἄναμάθω· ἐξ ἀρχῆς μάθω. alpha.1556 Ἄναμάττεσθαι· ἀναφυρᾶν. alpha.1557 Ἄναμέλποντες· ἀνυμνοῦντες. alpha.1558 Ἄναμετρήσαιμι (μ 428)· †διεμπεράσαιμι†. alpha.1559 Ἄνα μέρος· ἀντί τοῦ ἐν μέρει. alpha.1560 Ἄναμηρύσασθαι· ἀνατεῖναι. alpha.1561 Ἄναμίλλητον· ἀφιλόνηκον. alpha.1562 Ἄναμύειν· ἀναβλέπειν. alpha.1563 Ἄναμιλώσαιμι· ἀναγλύψαιμι. alpha.1564 Ἄνανεοῦσθαι· ἀναμιμνήσκεσθαι. πεποιήται δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς alpha.1564 πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῆς ἀριθμούντων καὶ ἐπαναλαμβανόντων, οἷονεὶ κατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. alpha.1565 Ἄνανεοῦσθαι· ὡς ἡμεῖς Θουκυδίδης ε' (18, 9) καὶ Πλούτοις Κρατῖνος (fr. 167 K.). alpha.1566 9᾽ Ἄναντα (116)· ἄνω, ἀνωφερῆ, δυσχερῆ. alpha.1567 9᾽ Ἄνανδροσ' Ἰσοκράτης Εὐαγόρα (66) καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους (24,53)· τὸ μὲν γὰρ χρηστῶν, τὸ δὲ ἀνάνδρων ἀνθρώπων ἔργον ἐστί. καὶ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (p. 24 J.). alpha.1568 9᾽ Ἄναντα· ἀντί τοῦ ἀνωφερῆ, ὑψηλά. τινὲς τὰ μὴ βεβρεγμένα, Σοφοκλῆς δὲ Ἰνάχω (fr. 272 N.2 † 294 R.) τὰ μὴ ἐκκεκομμένα, παρὰ τὸ αἶνειν, ὃ ἐστί κατακόπτοντα πτίσειν. Ἀρίσταρχος δὲ (fr. novum) ἐνταῦθα γράφει †ἐνικῶσ† ἄνατα, ἀντί τοῦ ἄνευ βλάβης. alpha.1569 Ἄνανταγωνίστω εὐνοία τετίμηται· Θουκυδίδης β' (45, 1). alpha.1570 Ἄνάνιοσ' ὑπερήφανος, ἄλυπος. alpha.1571 9᾽ Ἄναντες· ἀνωφερές. alpha.1572 9᾽ Ἄναξ· θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 342 v.2 † 689 M.). alpha.1573 Ἄναξαγόρασ' σοφιστής, Ἥγησιβούλου υἱός, Κλαζομένιος. Νοῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον. alpha.1574

Ἄναξιβιος· Λακεδαιμονίων στρατηγός. alpha.1575 Ἄναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος (fr. 283 N.2 † 32 M.). alpha.1576 Ἄναξιδώρα· ἡ ἀνάγουσα καὶ ἀνιῆσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς Δημήτηρ. καὶ Σοφοκλῆς δὲ (fr. 1010 R.) ἀναγαγεῖν ἀμπελῶνάς φησιν. alpha.1577 Ἄνάξιοτο· ἀνασχῆσοι<το>. Ξενοφῶν (HG. 2, 1, 22). alpha.1578 Ἄναξυρίδας· φιμινάλια, βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ ἄβατα ὑποδήματα. alpha.1579 Ἄνα οὐλαμόν (251)· κατὰ τὸ ἄθροισμα. alpha.1580 Ἄναπάλλει· ἀναπηδᾷ, ἀνασεῖει. alpha.1581 Ἄνάπαλιν· τὸ τὰ ἔσχατα πρῶτα λέγειν ἢ πράττειν. alpha.1582 Ἄνάπαυλαν· ἀνάπαυσιν. alpha.1583 Ἄναπαύεσθαι· τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. alpha.1584 Ἄνάπαιστα· κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἄσματα, καὶ ἰδίως τὰ τῶν ῥυθμῶν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀνάπαιστος ὄνομα μετρικοῦ ποδὸς λεγόμενος ἀρρενικῶς. alpha.1585 Ἄναπατάξασθαι· ἀνακρούσασθαι ἄσμα. alpha.1586 Ἄναπαντῶσιν· ἀνακύπτουσιν. alpha.1587 Ἄναπαιστρίδες· σφῦραί τινες παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. alpha.1588 Ἄναπεμπαζόμενοι· ἀριθμούμενοι, σκεπτόμενοι. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ Πλάτων εἴρηκεν (Leg. 4, 724b). alpha.1589 Ἄναπεμπάσαι· ἀνασκέψασθαι ἢ ἀριθμῆσαι. alpha.1590 Ἄναπεμπάζεσθαι· ἐπαναλαμβάνειν τὰ εἰρημένα. alpha.1591 Ἄναπεποιημένης· ἀναπεφυραμένης, ἐζυμωμένης. alpha.1592 Ἄναπετῶ9· ἀναπετάσω. Μένανδρος Θεοφορουμένη (fr. 7 K.Th.). alpha.1593 Ἄναπεφλασμένον· ἀνατεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον· ναφλᾶν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἄττικοὶ τὸ ἀναμαλάττειν τὰ αἰδοῖα. alpha.1594 Ἄναπηῆξαι· ἀνεγεῖραι. alpha.1595 Ἄνάπηρον· οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ πηρός. alpha.1596 Ἄναπηδύουσα· ἀναπηδῶσα. alpha.1597 Ἄνάπηρον ψυχὴν (Pl. Reip. 7, 535d)· τὴν ἐπιβλαβῆ, μὴ ὑγιαίνουσαν, ἀλλὰ σεσινωμένην καὶ ἀχρεῖαν. alpha.1598 Ἄνάπηρον· νοσώδη. ἢ λυπηρόν. alpha.1599 Ἄναπηρόβιος <ἐν> ὀργῆ9· Φρύνιχος (fr. 4 Dem.)· ἐν χαλεπαῖς ὀργαῖς ἀναπηροβίων <τρι>γερόντων. alpha.1600 Ἄναπίπτειν· τὸ ἀθυμεῖν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. alpha.1601 Ἄναπίμπλαται· ἀναπληροῦται. alpha.1602 Ἄναπίπτειν· οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν. Θουκυδίδης α' (70, 5)· καὶ νικῶμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν. alpha.1603 Ἄνάπλασμα· σχῆμα. alpha.1604 Ἄνάπλεωσ'· λέγουσι δὲ καὶ νάπλεος καὶ ναπλέα (Pl. Phaed. 83d). alpha.1605 Ἄναπλήσασ'· ἀναπληρώσας. ἢ μολύνας, ὡς Πλάτων (fr. 26 Dem.). alpha.1606 Ἄναποδίζειν· τὸ ἐξετάζειν καὶ ὡσανεὶ συγκρούειν. Ἡρόδοτος (5, 92, 6). alpha.1607 Ἄναπόδραστον· ἄφευκτον. alpha.1608 Ἄναπόμπιμα δῶρα· τὰ ἀποστρεφόμενα. alpha.1609 Ἄναπόνιπτος <καὶ> ἄνιπτος· διττῶς λέγεται. Φρύνιχος Τραγωδοῖς (fr. 3 Dem.)· ἄσιτος, ἄποτος, ἀναπόνιπτος. alpha.1610 Ἄναποδιζόμενα· ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν πολλάκις τὰ αὐτὰ λεγόμενα ἢ πραττόμενα. alpha.1611 Ἄνάποινος· ἄνευ λύτρων. Κυρηναῖοι δὲ ὁ μάταιος. alpha.1612 Ἄναπολεῖ9· ἀναμιμνήσκειται. alpha.1613 9†Ἄναπόνιπτρον†9· ἀνεξάλειπτον. alpha.1614 Ἄναπτεροῖ φόβος, ἢ λόγος, ἢ ἔπαινος, ἢ λοιδορία, ἢ τι τοιοῦτον· Σοφοκλῆς Κρεούση (fr. 355 R.)· τί δ', ὦ γεραιέ; τίς σ' ἀναπτεροῖ φόβος; alpha.1615 Ἄναπτερώσασ'· μετεώρους ποιήσας, προθυμοποιήσας. alpha.1616 Ἄναπρήσασ'· ἀναφυσήσας, ἀναπέμψας, ἀνενέγκας. alpha.1617 Ἄνεπτερῶσθαι τὴν ψυχὴν· οἶον ἀνασεσοβῆσθαι. Κρατῖνος (fr. 384 K.) καὶ Εὐπόλις. alpha.1618 Ἄνάπτειν· περιτιθέναι. ἢ ἀνατιθέναι. alpha.1619 Ἄναπτησίκερωσ'· Ἄττικῶς τὸν ἴκτινον. alpha.1620 Ἄναπτῆτω· πετασθήτω. alpha.1621 Ἄναπτομένασ'· ἀναπετασθείσας. alpha.1622 Ἄναπτύξω· ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω. Εὐριπίδης (Herc. 1256). alpha.1623 Ἄνάπτυξις· ἐρμηνεία, διασάφησης. alpha.1624 Ἄνάπυστα· ἔκπυστα, δῆλα. alpha.1625 Ἄνάπυστα (I 274)· ἀνεκλάλητα, ἀνεξάκουστα. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ἀνάγγελτα καὶ ἄρρητα. ἢ ἐξάγγελτα καὶ ἔκδηλα καὶ ἐξάκουστα. alpha.1626 Ἄναπτυχαί9· ἀνατολαί. alpha.1627 9†Ἄναρ· ἦκουσα. Κρήτες. οἱ δὲ ὄναρ†. alpha.1628 9Ἄναρθρα· ἀτύπωμα, ἀτράνωμα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης στοιχείου, ἢ λόγου λείποντος λέξιν, ἢ λέξεως λειπούσης συλλαβὴν. alpha.1629 Ἄναρᾶσθαι· ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν

γενομένην κατάραν. οὕτως Καλλισθένης (FGrHist 124 F 47). alpha.1630 Ἀνάργυρος· Πλάτων Νόμων γ' (679b)· ἄχρυσοί τε καὶ ἀνάργυροι ὄντες. ναργυρία δὲ Στράτις (fr. 8 Dem.). alpha.1631 Ἀναρίθμιον· ἐχθρόν. alpha.1632 Ἀνάριστος, μᾶλλον δὲ ναρίστητος· Ἀριστοφάνης Πολυΐδω (fr. 454 K.)· διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων ἀναρίστητος ὢν. οὕτως δὲ <καὶ> Ἄλεξις (fr. 233 κ.). Μένανδρος (fr. 821 K. .TH) <ἀ>νάριστον. alpha.1633 9†Ἀναρκτος†9· δήμιος. alpha.1634 9Ἀναρκτον· τὸ ἀνυπότακτον. alpha.1635 Ἀναρρηθῆναι· ἀνακηρυχθῆναι. alpha.1636 Ἀνάρρημα· κήρυγμα. alpha.1637 Ἀνάρρησις· ἀναγόρευσις. alpha.1638 Ἀναρριπίζεται· Φερεκράτης Αὐτομόλοις (fr. 4 Dem.)· ἀνήρ ἀναρριπίζεται. alpha.1639 Ἀναρριπτεῖν· ἀναλαμβάνειν. alpha.1640 Ἀναρρίπτεσθαι· μεταμελεῖσθαι, μετατίθεσθαι. alpha.1641 Ἀναρριχᾶσθαι· τὸ πρόσαντες ἀναβαίνειν ἅμα ταῖς χερσὶν ἀντιλαμβάνομενον καὶ στηριζόμενον. Ἀριστοφάνης Εἰρήνη (70)· πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχᾶτ' ἂν εἰς τὸν οὐρανόν. alpha.1642 Ἀναρροφεῖ9· Κρατῖνος Πανόπταις (fr. 7 Dem.)· καὶ πάντ' ἀναρροφεῖ, καὶ ταῦτ' εὐθύς ὑποκαθήμενοι ἀναρροφοῦσιν ἄνδρες. alpha.1643 Ἀναρροᾶς κυμάτων· Νικοχάρης (fr. 7 Dem.)· ῥηγνύς δὲ πολλὰς κυμάτων ἀναρροᾶς. alpha.1644 Ἀναροδανισθῆναι· ἀναβληθῆναι. alpha.1645 Ἀναρροιβδεῖν· Ὅμηρος μὲν (μ 104) τὸ ἀναρροφεῖν, Σοφοκλῆς δὲ τοῦναντίον ἔοικεν <ἐν> Ναυσικάᾳ (fr. 407 N.2 † 440 R.)· ὄχημά μοι ἐπᾶραν ἡσύχως ἀναρροιβδεῖ πάλιν. alpha.1646 Ἀνάρσια· ἃ οὐκ ἂν τις ἄραιτο. alpha.1647 Ἀναρσίασ· ἐχθράς. οὕτως Ἴων (TrGF 19 F 53d). alpha.1648 Ἀνάρτησον· κρέμασον. alpha.1649 Ἀναρύει· ἀντὶ τοῦ θύει καὶ σφάττει. Εὐπόλις (fr. 395 K.). καὶ ἡ θυσία δὲ ἐπανάρρυσις ὀνομάζεται. alpha.1650 Ἀναρύτειν· ἀναντλεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀρύτεσθαι. Κρατῖνος Διδασκαλίαις (fr. 36 K.)· ὅτε σὺ τοὺς καλοὺς θριάμβους ἀναρύτουσα ἀπηχθάνου. alpha.1651 9†Ἀνασαρῶσαι†9· εἰς τὴν ὄροφὴν ἐμπῆξαι. alpha.1652 Ἀνασειράζει· ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. alpha.1653 Ἀνασειόσασ· ἀπειλησάμενος. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος (25, 47). alpha.1654 Ἀνασεμνύνειν· ἔστι μὲν καὶ τὸ ἀποσεμνύνειν πολιτικόν, ἀλλὰ τὸ ἀνασεμνύνειν πολιτικώτερον καὶ ὑψηλότερον. alpha.1655 Ἀνασειεῖν· ἐκτινάσσειν, ἀπειλεῖν, ἐρευνᾶν, ἐπιηράζειν. alpha.1656 Ἀνασηκῶσαι· ἀνταποδοῦναι, ἀναλαβεῖν, ὅπερ ποιοῦσιν οἱ ἰστάντες, οἷον ἐξιῶσαι τὸ λείπον τῷ πλεονάζοντι. λέγεται δὲ καὶ νασήκωσον καὶ ἀνεσηκῶθη καὶ ἀνασηκῶσασ, ἀντὶ τοῦ ἀναθέμενος, καὶ νασηκωθεῖς, καὶ ἀνασηκῶσασθαι.9 alpha.1657 Ἀνάσιλλος· ἀναφаланτίας. alpha.1658 Ἀνασιμοῦν· {ἀναλίσκειν}. καὶ τὸ τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὀρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. alpha.1659 Ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης· οἷον ἀναστάτου γενομένης. οὕτως Δημοσθένης (33, 9). alpha.1660 Ἀνασκαλεύων· ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος. alpha.1661 Ἀνασκευασάμενοι· ἀπάραντες. alpha.1662 Ἀνασκινδυλευθῆναι· ἀνασκολοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι. κέχρηται τῇ λέξει Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ (2, 362a). alpha.1663 Ἀνασκυζᾶν· ἐπὶ τοῦ ἐξοιστρέειν καὶ ἀκολασταίνειν. καὶ 9ἐκσκυζᾶν Κρατῖνος (fr. 25 Dem.), Φρύνιχος δὲ σκυζᾶν ἔφη (fr. 6 Dem.). alpha.1664 Ἀνασπᾶ9· ἀντὶ τοῦ καταλύει, ἢ ἀναιρεῖ. Θουκυδίδης (6, 100, 3). alpha.1665 Ἀνασπᾶν· τὸ ἀντλεῖν τὸ ὕδωρ· κάδους ἀνασπῶν, φησὶ Φερεκράτης (fr. 180 K.). alpha.1666 Ἀνασπᾶν βούλευμα καὶ ἀνασπᾶν γνωμίδιον· Ἀριστοφάνης (fr. 49 Dem.). ἡ συμπλοκὴ ἀρμόζει συνουσίας. alpha.1667 Ἄνασσα· βασίλισσα. alpha.1668 Ἀνασταδόν· ἀνιστάμενοι. alpha.1669 Ἀνάστασις· ἀντὶ τοῦ ἀναστάτωσις. alpha.1670 Ἀνάστατος· κατεστραμμένος. alpha.1671 Ἀναστάτως· πεπορθημένος. alpha.1672 Ἀναστεῖλαι· ἀντὶ τοῦ ἀνασχέσθαι. alpha.1673 Ἀναστήσασ· <ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας>. alpha.1674 <Ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας>· ἀνοικίσας ἢ μεταστήσας καὶ μεταγαγών. alpha.1675 Ἀνάστατοι· πλακοῦντος εἶδος. οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς Ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δὲ τινες πλακοῦντες καὶ χαρίσιοι, ἀμφιφῶντες, φθοῖς, σεληῖναι, πελανοί, πόπανα. alpha.1676 Ἀνάστατα ποιεῖν· Πλάτων· φησὶ γάρ (Soph. 252a)· πάντα

ανάστατα γέγονεν, ὡς ἔοικεν. οὕτως Ἄλεξις (fr. 1 Dem.) καὶ Μένανδρος (Epit. 30. Col. 87) καὶ Εὐριπίδης (Andr. 1249 cf. fr. 955f Snell). Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπρεσβείας (19, 39)· ἀνάστατος αὐτῶν ἢ πόλις γέγονε. alpha.1677 Ἀναστάτω· ἢ συνήθεια. Θουκυδίδης δὲ (1, 87, 2) ἀναστήτω λέγει διὰ τοῦ ἠ· ἀναστήτω <ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον>. alpha.1678 Ἀναστήναι ἔωθεν· ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ὕπνου φαμέν. Πλάτων Χαρμίδη (155β)· ἀνιστάμενος ἔωθεν. alpha.1679 Ἀναστήσειν· ἀντὶ τοῦ ἀνάστατον ποιῆσαι. Εὐριπίδης (fr. novum). alpha.1680 Ἀναστῶ9· ἀντὶ τοῦ ἀναστήσω. Κράτης (fr. 4 Dem.) καὶ Φερεκράτης (fr. 14 Dem.) καὶ Ἄρχιππος (fr. 5 Dem.). alpha.1681 Ἀνασυντάξασ· ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου (fr. 151 J.). alpha.1682 Ἀνασύνταξις· τὰ διαγεγραμμένα τιμήματα ταῖς συμμορίαις ὅταν δόξη τῷ δήμῳ χρήζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως, καὶ ἔλονται τοὺς τοῦτο πράζοντας, τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. alpha.1683 Ἀναστοιχειοῖ· ἀναπλάττει, ὡς μεταστοιχειοῖ μεταπλάττει. alpha.1684 Ἀναστροφή δίκη9· ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος τῷ ἡδίκημένῳ ἐγκαλῆ. alpha.1685 Ἀναστῦψαι· ἢ τὸ αἰδοῖον ἐπάραι, ἢ στυγνάσαι. Σοφοκλῆς (fr. 388 N.2 † 421 R.). alpha.1686 Ἀνασῦραι· ἀποκαλύψαι, περιποιῆσαι. alpha.1687 Ἀνασύρειν καὶ ἀνασευρμένην· εἰώθαμεν χρῆσθαι τῷ ὀνόματι ἐπὶ τῶν φορτικῶν ἢ ἀναισχυντούντων. Ἀνακρέων ἐν φαί† (PMG 350 Page). alpha.1688 Ἀνασφήλας· ἀνανήψας, ἑαυτὸν ἀναστήσας ἢ ἀναλαβών. alpha.1689 Ἀνασχοῦσα· ἀναδοῦσα. alpha.1690 Ἀνασχών· ἀνατείνας. alpha.1691 Ἀνατί· ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας καὶ ἄτης. alpha.1692 Ἀνατεθυμένος· ἀναπεπεισμένος. οἱ δὲ ἀνακεκαυμένος. alpha.1693 Ἀνασχετός· Δημοσθένης καὶ Θουκυδίδης (1, 118, 2). καὶ Ἀνάσχωμαι Φερεκράτης (fr. 15 Dem.), νασχήσομαι δὲ Ἀριστοφάνης (Ach. 299). alpha.1694 Ἀνατίθεμαι· ἀθετῶ. alpha.1695 Ἀνατίθεμαι τὰ πράγματα τούτῳ9· οἷον τὴν ἐξουσίαν πᾶσαν τῶν πραγμάτων τόνδε ἔχειν βούλομαι. alpha.1696 Ἀνατεῖλαι· ἀνθῆσαι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν. alpha.1697 Ἀνατλάντες· ὑπομείναντες. alpha.1698 Ἀνατείνας τὴν ψυχὴν· ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν θέαν. alpha.1699 9᾽Ανατος· ὁ ἀβλαβής. alpha.1700 Ἀνατάξασθαι (Ev. Luc. 1, 1)· εὐτρεπίσασθαι. alpha.1701 Ἀνάτλημα· ὑπομονή. καὶ νατλῆναι· ὑπομείναι. alpha.1702 Ἀνατύπωσις· διανόησις. alpha.1703 9†Ἀνατυπῶσαι†9· ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀντίμαχος (fr. 115 Wyss). alpha.1704 9᾽Αναυδος· ἄφωνος. alpha.1705 Ἀνατρέχω· ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Μένανδρος (fr. 680, 2 K. .TH). alpha.1706 Ἀνατεθυμιαμένος· ἀναπεπεισμένος. ἢ ἀνακεκαυμένος. alpha.1707 Ἀνατρέπειν· ἀναστρέφειν. alpha.1708 Ἀνάτριπτα ἱμάτια· ἐγνωρίζετο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ αὕτη ἢ χρῆσις τῶν ἱματίων. ἔστι δὲ ἀνάτριπτα τὰ ἀνατριβόμενα ἐν τῷ κνάπτεσθαι καὶ τὴν κροκύδα ἀνιέντα πυκνὴν καὶ λεπτήν. alpha.1709 Ἀναφαίνεις· φανερὰ ποιεῖς. alpha.1710 Ἀναφαιρέτους· μὴ ἀφαιρουμένους. alpha.1711 Ἀναφανδόν· φανερώς. alpha.1712 Ἀναφῆναι· ἐκφῆναι. alpha.1713 Ἀναφοιτῆσαι· ἀνελθεῖν. alpha.1714 Ἀναφορεῖς· οἱ ἀνέχοντες ἢ ἀναβαστάζοντες. alpha.1715 Ἀναφаланτιαν, οὐκ ἀναφάλαντον λέγουσιν. καὶ νάσιλλον τὸ αὐτό. alpha.1716 Ἀναφλασμόν· τὰ ἀφροδίσια. Εὐπολις Αὐτολύκῳ (fr. 61 K.). καὶ ἀναφλᾶν τὸ μαλάττειν τὸ αἰδοῖον. alpha.1717 Ἀναφλύστιοι· δῆμος φυλῆς Ἀντιοχίδος, ἔνιοι μέντοι τῶν ἱστορικῶν ὡς πόλεως τῆς Ἀναφλύστου μνημονεύουσιν. alpha.1718 Ἀναφοράν· τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους. Δημοσθένης κατὰ Κτησιφώντος (18, 219). alpha.1719 Ἀναφοιβάσας· ἀνακαθάρας. alpha.1720 Ἀναφράξαντες· ἀναπτύξαντες, ἀναπετάσαντες. alpha.1721 Ἀναφρονέων· ἀναλογιζόμενος. alpha.1722 9†Ἀναχάσκειν†9· ὃ ἡμεῖς ἀνέχασκεν. alpha.1723 Ἀναχαιτίζει· ἀναποδίζει, ἀνακόπτει. alpha.1724 Ἀναχαιτίζειν· τὸ ἀπειθεῖν καὶ ἀντιτείνειν. Σοφοκλῆς (fr. 180 N.2 † 179 R.). alpha.1725 Ἀνά χθόνα· ἐπὶ τὴν γῆν. alpha.1726 Ἀνάχυσιν· βλακείαν, ἔκλυσιν. καὶ ἐπίτασιν τινος ἢ πλεονασμόν. alpha.1727 Ἀναχωρίζει· ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ.

Ξενοφῶν (An 5, 2, 10). καὶ ἀναχωρεῖ τὸ παθητικόν. alpha.1728 Ἀνάψαι· ἀναθεῖναι, κοσμησαί. alpha.1729 Ἀναψύχουσα· ξηραίνουσα, ριπίζουσα. alpha.1730 Ἀναψύχοντα· ἀναπνέοντα πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν. alpha.1731 Ἀναψυχῆναι· ἀναπαύσασθαι. ἢ ἀναψύξαι. Ἀμειψίας Μοιχοῖς (fr. 13 K.). alpha.1732 Ἀναψύχον· ἀντὶ τοῦ ἀναπνοῆν διδοῦν. alpha.1733 Ἀναψηφίσασθαι· τὸ μεταψηφίσασθαι. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (fr. 47 K.)· κἀναψηφίσασθ' ἀποδοῦναι πάλιν τὰ χρυσία. alpha.1734 Ἀναψυχομένη· ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένη. alpha.1735 Ἐνδάνει· ἀρέσκει. alpha.1736 Ἐνδηρα· τὰ χεῖλη τῶν ποταμῶν ἄνδηρα λέγουσι διὰ τὸ ἀεὶ ἔνικμα καὶ διερὰ εἶναι. Ὑπερείδης δὲ (fr. 113 J.) τὰ ἀναχώματα λέγει διὰ τὸ ὑπεράνω εἶναι τῶν διερῶν. alpha.1737 Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς· Δοῦρις μὲν (FGrHist 76 F 68) αὐτοσχεδιάζει, ὡς ἔοικεν, Ἀνδοκίδου εἶναι λέγων τὸν Ἑρμῆν ἀνάθημα, Αἰσχίνης δὲ (1, 125) καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης (1, 62) τῆς Αἰγιήδος φυλῆς μαρτυροῦσιν εἶναι ἀνάθημα. alpha.1738 Ἀνδράγρια· σκῦλα ἐξ ἀνδρῶν. alpha.1739 Ἀνδράχλη· διὰ τοῦ λ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ν. Σοφοκλῆς (fr. 823 R.)· χλωροῖσι κορμοῖς ἀνδράχλης ἀναίθεται. alpha.1740 Ἀνδραγαθία· Ὑπερείδης (2, 16 J.)· ἐστεφάνωμαι δὲ ὑπὸ τε τῶν ἰπέων ἀπάντων ἀνδραγαθίας ἔνεκα. λέγεται δὲ καὶ νδραγαθίζεται (Thuc. 2, 63, 2) καὶ ἀνδραγαθίζεσθαι (Thuc. 3, 40, 4).9 alpha.1741 Ἀνδράποδον· καὶ ἐπὶ θηλείας εἴρηκε Φερεκράτης (fr. 16 Dem.). alpha.1742 Ἀνδραποδοκλόπος· Σοφοκλῆς (fr. 1011 R.), νδραποδοκλέπτῃσ δὲ Μένανδρος (fr. 822 K. .TH). alpha.1743 Ἀνδράριον· Ἀριστοφάνης (αξῆ. 517). alpha.1744 Ἀνδρεία φύσις· Ἄρχιππος (fr. 6 Dem.)· Πειθοῦς γὰρ οὐκ ἦν οὔτε βωμὸς οὔτε πῦρ οὔτ' ἐν γυναιξίν οὔτ' ἐν ἀνδρείᾳ φύσει. alpha.1745 Ἀνδραποδισμός· αἰχμαλωσία. alpha.1746 Ἀνδραποδοκάπηλος· μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. καὶ νδραποδοκάπηλος· ὁ σωματέμπορος, παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα, ὃ ἐστὶ πιπράσκειν. alpha.1747 Ἀνδραποδώδεις· δουλοπρεπεῖς, δουλογνώμονας. alpha.1748 Ἀνδρακάς· τὸ κατ' ἄνδρα τῆσιν αἰσῶναι. Κρατῖνος ἐν Βουκόα alpha.1748 λοις (fr. 19 K.). {Θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσον καὶ ἀντικείμενον}. alpha.1749 Ἀνδραποδιστής· οὐ μόνον ὁ τοὺς ἐλευθέρους δουλούμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν δεσποτῶν τοὺς δούλους ὑποσπῶν εἰς ἑαυτόν. alpha.1750 Ἀνδραπόδητοι· οἱ σὺν ἀνδραπόδοις ἀποδημήσαντες. alpha.1751 Ἀνδραφάσσειν· κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. alpha.1752 Ἐνδραγχοσ· δήμιος, ὁ τοὺς ἄνδρας ἄγχων. alpha.1753 Ἐνδραφόνων†9· οὕτως Σόλων ἐν τοῖς Ἄξοσιν (fr. 3 R.) <ἀντὶ> τῶν ἀνδροφόνων ἀεὶ φησιν. alpha.1754 Ἀνδρεία· ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῖας (87 B 67a D. .K). alpha.1755 Ἀνδρείκελον· ὁμοιον <ἀνδρί>. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρᾶσις. alpha.1756 Ἀνδραποδώδη τρίχα (Pl. Alc. 1, 120b)· τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίαν κουράν, ἣν ἀπελευθερωθέντες ἤλλασσον Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαί τε καὶ οἱ δοῦλοι. alpha.1757 Ἀνδρείος πρὸς δωροδοκίαν· ὁ Ῥήτωρ· πρὸς μὲν τὴν τῶν πραγμάτων κίνησιν, ὡς ἔοικε, δειλὸς τυγχάνεις, πρὸς δὲ τὴν δωροδοκίαν ἀνδρείος. alpha.1758 Ἀνδρικήν· τὴν ἰσχυράν. Πλάτων Νόμων ζ' (814ε). alpha.1759 Ἀνδριστὶ μιμεῖσθαι φωνήν· ὡς ἀνήρ. Κράτης Λαμῖα (fr. 3 Dem.). alpha.1760 Ἀνδρίον· τὸ ὑποκοριστικόν. Εὐριπίδης Αὐτολύκῳ (fr. 282a Snell)· μηδὲν τῷ πατρὶ μέμφεσθ' ἄωρον ἀποκαλοῦντες ἀνδρίον. alpha.1761 Ἀνδρικός καὶ ἀνδρικότατος· Πλάτων (Phaedr. 273b) καὶ Ἀριστοφάνης (Equ. 81), νδρικότατος δὲ Ἀναξανδρίδης (fr. 1 Dem.) καὶ νδρωδῶσ Ἰσοκράτης Παναθηναϊκῶ (12, 31). alpha.1762 Ἀνδρηλατεῖν· ἄνδρας ἐλαύνειν. καὶ νδρηλατεῖσθαι· ἐλαύνεσθαι. καὶ πολλὴ τῆσ τοιαύτης φωνῆσ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἢ χρήσις. alpha.1763 Ἀνδρογύνων· ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων. alpha.1764 Ἀνδρογύνων ἄθυρμα· Εὐπολις ἐν Ἀστρατεύτοις (fr. 3 Dem.). ἀνδρογύνουσι δὲ ἔλεγον τοὺς ἄνδρας μὲν τὸ σῶμα φύντας, εἰς γυναικας δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀφέντας καὶ τὰς τούτων ἐπιτηδεύσεις ἐπιτηδεύοντας. alpha.1765 Ἀνδροκόβαλος· κακοῦργος, πανοῦργος. alpha.1766 Ἀνδροκτασιῶν·

άνδροφονιών. alpha.1767 Ἄνδροληψία· τὸ ἀρπάζειν ἄνδρας ἕκ τινος πόλεως· ἠνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον καὶ μὴ προιεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο ἀνδροληψία, καὶ οὐδετέρως Ἄνδρολήψιον.9
 alpha.1768 Ἄνδριάς· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγουσιν αἱ μητέρες περὶ τῶν υἱῶν ὁ καλὸς ἀνδριάς μου, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18, 129)· τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἔγραφοντα. λέγεται δὲ ἀνδριάς καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ ἐκ χαλκοῦ καὶ ξύλου καὶ χρυσοῦ καὶ τῆς ἄλλης ὕλης, ὅση δύναται δέξασθαι καὶ κατέχειν εἶδος. λέγεται δὲ τούτων ἕκαστον καὶ κατὰ συνθήκην τῆς ὕλης, ὁ χαλκοῦς ἀνδριάς καὶ ὁ ξύλινος ἀνδριάς καὶ τὰ ὅμοια. λέγεται μέντοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων καταχρηστικῶς ἀνδριάς. alpha.1769 Ἄνδρόπαις· ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς. alpha.1770 Ἄνδροσάθων· ὁ μέγα ἔχων τὸ αἰδοῖον. alpha.1771 Ἄνδροκάπραινα· Φερεκράτης (fr. 17 Dem.)· ἀνδροκάπραινα καὶ μεθύση καὶ φαρμακίς. alpha.1772 Ἄνδροσάθησ· ἀνδρὸς αἰδοῖον ἔχων· τὸ γὰρ αἰδοῖον σάθη, ἀπὸ τοῦ σάττειν. alpha.1773 Ἄνδρομέοιο· ἀνθρωπίνου. alpha.1774 Ἄνδρωθεῖσα· ἀνδρὶ συνοικήσασα, διακορηθεῖσα. alpha.1775 Ἄνδρῶσασθαι· συγγενέσθαι. alpha.1776 Ἄνδρῶνα· οἶκον, ἔνθα ἄνδρες ἀθροίζονται. alpha.1777 Ἀνεβάλλοντο· ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο. alpha.1778 Ἀνέβαλλεν· ἀναβολὴν ἐδίδου. alpha.1779 Ἀνεβάλλετο· ἀνεκρούετο· ναβολὰς γὰρ καὶ τὰς ἀνακρούσεις καὶ τὰς ἀρχάς. ὅθεν καὶ τὸ ἤρχετο καὶ ἀπήρχετο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπερετίθετο. alpha.1780 Ἀνεβίω· ἀνέζησεν. alpha.1781 Ἀνεβίωσα καὶ νεβίωσε καὶ νεβίω, καὶ ναβιώσεται καὶ ναβιώσκει μᾶλλον ἢ ἀναβιοῖ. λέγουσι δὲ καὶ ἀναζῆν. alpha.1782 Ἀνέβησεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. Ἡρόδοτος (1, 80, 2). alpha.1783 Ἀνεβιωσάμην· ἀντὶ τοῦ ἀναβιώναι ἐποίησα. Κράτης (fr. 45 K.). alpha.1784 Ἀνεγείρει καὶ ριπίζει τὸν ὄχλον ἢ τὴν πόλιν· ἐναργῆς ἢ συμπλοκὴ τοῦ λόγου, καὶ σημαίνει τὸ ἐρεθίζει καὶ ἀνακινεῖ. τὸ μέντοι ριπίζει ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ριπίσεως εἴρηται. alpha.1785 Ἀνεγνάμφθη· ἀνεκάμφθη. alpha.1786 Ἀνέγρετον· ἀνυπόστροφον. alpha.1787 Ἀνέγγυοι γάμοι· οἱ μὴ γάμω ἠνωμένοι. Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ (fr. 369a Snell). alpha.1788 Ἀνέγκλητον· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον (Epist. 2, 14), νεγκλητῖ9 δὲ Πλάτων Μενελάω (fr. 231 K.), νεγκλήτωσ δὲ Ξενοφῶν. alpha.1789 Ἀνέγνωκας· καὶ ταύτη τῇ κλίσει κέχρηται, καὶ οὐ μόνον ἀνέγνωσ. Πλάτων Θεαιτήτῳ (152a) καὶ Δημοσθένης (50, 57). alpha.1790 Ἀνεδείματο· τάνῃλθεν†. alpha.1791 Ἀνέδραμεν· ἀντὶ τοῦ ηὔξηθη. Ἡρόδοτος (1, 66, 1). alpha.1792 Ἀνέδην· ἀνειμένως. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἵππων μετάγεσθαι, οἷς ἂν αἱ ἡνία ἀνεθῶσι. Πλάτων Νόμων ια' (91ξ)· εὐρεῖν μηχανὴν, ὅπως ἦθη μὴ ἀνέδην. οὕτως καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου (18, 11). alpha.1793 Ἀνεζωπυρήθη· διεθερμάνθη. alpha.1794 Ἀνεζεύγνυον· Ξενοφῶν εἴρηκε Παιδείας η' (5, 28). alpha.1795 Ἀνέζεσεν αἶμα· ἐπὶ ὀργιζομένου σφόδρα θείης ἂν τὴν φωνήν. Φερεκράτης (fr. 18 Dem.). alpha.1796 Ἀνέθει· ἀνέτρεχεν. alpha.1797 Ἀνεκάσ· ψιλῶς, τὸ ἄνω λέγουσι, καὶ νέκαθεν τὸ ἄνωθεν. Εὐπολις Αὐτολύκῳ (fr. 50 K.) καὶ Κράτης Ἡρωσι (fr. 10 κ.) καὶ Κρατῖνος Ὀραις (fr. 12 Dem.). alpha.1798 Ἀνελήμων καὶ νελεήμων φασί. Νικοχάρης δὲ ἀνελεήμων λέγει (fr. 20 K.). alpha.1799 Ἀνεθέλητον· ἀντὶ τοῦ <οὐκ> ἐθελητόν. Ἡρόδοτος ζ' (88, 1 et 133, 2). alpha.1800 Ἀνεμοτρεφέσ· τὸ ὑπὸ ἀνέμου τυπτόμενον καὶ κινούμενον καὶ ηὔξημένον. ἢ στερρόν καὶ εὔτονον· τοιαῦτα γὰρ τὰ ὑπὸ ἀνέμου δονούμενα τῶν δένδρων. alpha.1801 9 Ἄνεμος καὶ ὄλεθρος ἀνθρωποσ· πάνυ καινῶς εἴρηται καὶ ἐναργῶς. ἔστι δὲ Εὐπόλιδος (fr. 376 K.)· τὸ μὲν γὰρ ἄνεμος δηλοῖ τὸ πανταχοῦ φερόμενον ἀνέμου δίκην καὶ ἀλώμενον καὶ ἀβέβαιον, τὸ δὲ ὄλεθρος ὄλέθρου ἄξιον καὶ ἀπωλείας. χρῆση δὲ τῷ λόγῳ, ὡς φησι Φρύνιχος (Praep. soph. 21, 12.25), ἐν συνουσίαις. alpha.1802 Ἀνεμιαῖα· τὰ ὑπηνέμια τῶν ὤων. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ οἱ ἄχρηστοι καὶ μάταιοι τῶν λόγων. alpha.1803 Ἀνεικάσασθε· ἀνασκώψατε. Κρατῖνος Δραπέτισι (fr. 63 K.). alpha.1804 Ἀνεικένας τιμάσ· οἶον ἐπ' ἔλαττον γεγενῆσθαι, ὅταν ἐξ

ἐπιτιμήσεως πρὸς τὸ μείον ὑπάγονται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρου (56, 25)· τὰς γὰρ τιμὰς τὰς ἐνθάδε ἀνείκεναι ἤκουσα. alpha.1805 Ἀνείληπτὸς ἐστὶ τὸ Ἑλληνικόν, οὐχὶ ἀνάλειπτος οὐδὲ ἕτερον τοιοῦτον οὐδέν. alpha.1806 Ἀνείλεσθαι· συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλους τοῖς δόρασι τύπτειν. alpha.1807 Ἀνείλλεται (Pl. Symp. 206d)· ἀνελεῖται. alpha.1808 Ἀνεῖλεν· ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύσατο· διαφορεῖται γὰρ ἡ λέξις, ἐπεὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν λαμβάνεται. ἀνελεῖν δὲ τὸ μαντεύεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. λέγεται δὲ ἀνελεῖν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἔκθετα βρέφη καὶ τρέφειν, καὶ ἀπλῶς ὅπερ ἄν τις ἀναλαμβάνοιτο. alpha.1809 Ἀνειλόμην· δύο δηλοῖ, τὸ τε ἔθρεψα καὶ τὸ ἐβάστασα. alpha.1810 Ἀνειλήθιαν· ἄτοκον. Εὐριπίδης (Ion. 453). alpha.1811 Ἀνειλυσπῶ9· ἀνέβαινες. alpha.1812 Ἀνιμᾶσθαι· ἀντλεῖν, ἀναφέρειν, ἀρύεσθαι. alpha.1813 Ἀνειμέναι· ἐκκελυμένοι. alpha.1814 Ἀνεῖμονες· ἀνίματα, ἄνευ ἰματίων. alpha.1815 Ἀνεῖναι· ἀφεῖναι. alpha.1816 Ἀνεῖναι κύβον· ἀντὶ τοῦ ἀναρρῖψαι κύβον. alpha.1817 Ἀνεῖπεν· ἀνεκήρυξεν, ἀνηγόρευσεν. alpha.1818 Ἀνεῖργεν· ἀπεκώλυεν. alpha.1819 Ἀνεῖρηκε τὸν χρησμόν· καὶ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν λέγουσιν. alpha.1820 Ἀνεῖρειν· ἀναπείρειν, ὅθεν καὶ ἡ ἄνερσις παρὰ Θουκυδίδη (1, 6, 3)· καὶ χρυσῶν στεφάνων ἀνέρσει. alpha.1821 Ἀνεῖσθαι· λελύσθαι. alpha.1822 Ἀνίμων τοῖς δόρασιν (Xen. An. 4, 2, 8)· ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. alpha.1823 9᾽Ανεῖσιν· ἀνέρχεται. alpha.1824 Ἀνεῖται· ἀπολέλγεται. alpha.1825 Ἀνέκραγεν, οὐκ ἀνεκράυγασεν. καὶ νακραγεῖν καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτως. alpha.1826 Ἀνεκρούετο· ἀνεκοπτεν, ἀνέστελλεν. alpha.1827 Ἀνεκυμβάλιζον· κτύπον ἐποίουν, ἐκρότουν. alpha.1828 Ἀνεκώχευον· ἀνεχώρουν. alpha.1829 Ἀνεκάχασε· Πλάτων Πολιτείας α' (337α)· καὶ ὃς ἀκούσας ἀνεκάχασε μέγα σαρδόνιον. χρῆ δὲ δι' ἐνὸς κ τοῦτο γράφειν. alpha.1830 Ἀνεκτοί9· Θουκυδίδη (2, 35, 2)· καὶ μέχρι τοῦ<δε> ἀνεκτοὶ <οἱ> ἔπαινοί εἰσιν. νεκτᾶ9 δὲ Πλάτων Σοφισταῖς (fr. 11 δεμ.) καὶ Ἀνεκτῶσ Ἴσοκράτης (5, 11). alpha.1831 Ἀνέκτημαι· ἀντὶ τοῦ ἀνεῖληφα. Σοφοκλῆς εἶπεν (fr. 331 N.2 † 358 R.). alpha.1832 Ἀνελέσθαι πόλεμον· ἀντὶ τοῦ πόλεμον ποιῆσαι. alpha.1833 Ἀνελεύθερον σῶμα· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις ἔφη (fr. 8 Dem.). alpha.1834 Ἀνελκταῖς ὄφρυσι σεμνόν· εἴρηται παρὰ Κρατίνῳ (fr. 355 K.). alpha.1835 Ἀνελεύθερος· ὁ μικρολόγος. ἢ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. alpha.1836 Ἀνελοῦσα γὰρ τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ταυτήν†9· τοῦτο τὸ χωρίον Δημοσθένης μὲν ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος εἶπε (22, 20). διττὴ δὲ φέρεται ἡ γραφή, ἢ μὲν ὡς προγέγραπται, ἢ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτῆ αὐτὴν {δὲ} λέγει κατ' αἰτιατικὴν. καὶ ἢ μὲν κατ' αἰτιατικὴν προαγομένη τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἦτοι παραβᾶσα διαχειροτονίαν περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, ὅτι χρῆ στεφανοῦν αὐτήν· ἢ δὲ κατὰ δοτικὴν· ἀνελοῦσα τοῦτον τὸν νόμον ἐχειροτόνησεν ἐκεῖνον ἑαυτῆ. alpha.1837 Ἀνέλιπτον βίον· τὸν κάλλιστον εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόνται, ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθὰ. οὕτως Πίνδαρος. alpha.1838 Ἀνελπίστωσ· τὸ ἀπροσδοκῆτως ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης (18, 182). alpha.1839 Ἀνέμητα· ἀμέριστα. alpha.1840 Ἀνεμοκοῖται· οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες· γένος δὲ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. alpha.1841 Ἀνεμοτρεφές· τὸ ἐν εὐηνέμοις τόποις τεθραμμένον· εὐτονον γὰρ τοῦτο. alpha.1842 Ἀνεμῶναι· μάζης τι γένος, καὶ φίλημα δὲ τι οὕτω καλεῖται. καὶ ἢ μήκων. οἱ δὲ πᾶν φυτὸν τὸ ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον. alpha.1843 Ἀνενεχθείσασ· ἀντὶ τοῦ ἀνενεγκούσας. alpha.1844 Ἀνέντεσ· ἀναπείσαντες. alpha.1845 Ἀνεξέλεγκτος· ἀβασάνιστος, ἀγύμναστος, ἀδόκιμος. alpha.1846 Ἀνεξεύρετα· ἐν γ' Θουκυδίδη (87, 3)· ἀνεξεύρετος ἀριθμός. οὕτως δὲ καὶ Ἑλλάνικος κέχρηται (FGrHist 4 F 194). alpha.1847 Ἀνεξίτητον· ἀνεξέλευστον. alpha.1848 Ἀνεξέταστος· Δημοσθένης δ' Φιλιππικῶν (36) καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (22). alpha.1849 Ἀνέξοδον· Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ εἴρηκεν (fr. 369b Snell). alpha.1850 Ἀνέπαλτο· ἀνεπήδησεν. alpha.1851 Ἀνεπάτησασ·

ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας. alpha.1852 Ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. alpha.1853 Ἀνεπαφρόδιτος· ὁ μὴ ἐπίχαρις καὶ ἀηδής. alpha.1854 Ἀνεπαχθέσ· ἀβαρές, ἐλαφρόν. alpha.1855 Ἀνεπίδικα· τῶν μὴ θεμένων διαθήκας ἐπιδικάζεσθαι τοῖς κλήροις ὁ νόμος συγχωρεῖ τοὺς ἐγγυτάτω γένους, ὅσα ὡς υἱὸς τις ἢ υἰδοῦς τοῦ τετελευτηκότος ἀξιοῖ κατέχειν. ταῦτα ἀνεπίδικα λέγεται. alpha.1856 Ἀνεπεικέσ· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπεικές, ἀλλὰ κακόν. Ἀριστοφάνης (fr. 50 Dem.) καὶ Αἰσχίνης (fr. 59 Dittmar). alpha.1857 Ἀνεπικλήρωτοι· οἷον ἄνευ τοῦ κληρώσασθαι. Ἰσαῖος εἶρηκεν (fr. novum). alpha.1858 Ἀνεπίληπτον· ἄμεμπτον. alpha.1859 Ἀνεπίκλητος καὶ νεπικλήτωσ φασὶ καὶ νεπικλητότερον (Xen. Ages. 1, 5), ὡσαύτως καὶ τὸ νέγκλητος. alpha.1860 Ἀνεπίληκτος· ᾧ οὐδεὶς ἐπιπλήττει ἀμαρτάνοντι. alpha.1861 Ἀνεπιστάτητον· ἀφύλακτον. alpha.1862 Ἀνεπόπτειτον· τὸ μὴ ἐποπτεῦον. οὕτως Ὑπερείδης (fr. 174 J.). τὸ δὲ ἐποπτεῦσαι καὶ ἐποπτικά, ὡς Φιλόχορος δηλοῖ πρὸς Δημήτριον (FGrHist 328 F 69 70). alpha.1863 Ἀνέριστα· ἀφιλονείκητα. alpha.1864 Ἀνερμάτιστον· ἀστήρικτον, ἄοπλον, ἀπαρασκευάστον. alpha.1865 Ἀνεργήσει· ἀναρτήσει καὶ οἷον κωλύσει. alpha.1866 Ἀνερρίπιζεν· ἀνεκίνει, ἐτάρασεν, ἀνήγειρεν. alpha.1867 Ἀνερρίπτουν· ἀνελάμβανον. alpha.1868 Ἀνερρίπται κύβος· οἷον ἀποκεκινδύνευται. alpha.1869 Ἀνερριχῶντο· <εἰς> τὰ προσάντη ἀνέβαινον χερσὶν ἀντιλαμβανόμενοι καὶ στηριζόμενοι. alpha.1870 Ἀνερριψαν (κ 130)· ἀνέβαλον, ἢ ἀπηρνήσαντο, ἢ ἀνεβάλλοντο. alpha.1871 Ἀνερρωγε· Φερεκράτης Τυραννίδι (fr. 10 Dem.)· ὥστ' ἀνερρωγε <v> τὸ φώνημα εὐθύς ὀξὺ καὶ μέγα. alpha.1872 Ἀνερωτῶ9· ἐπὶ εὐκτικοῦ τρίτου προσώπου· περισπᾶται δὲ τὰ τοιαῦτα. λέγουσι δὲ καὶ ἐῶ ἀντὶ τοῦ ἐῶη. ἡ λέξις Διογενιανοῦ (fr. novum). alpha.1873 Ἀνέσαντες (N 657)· ἀνακαθίσαντες. alpha.1874 Ἀνεσία· ἀντὶ τοῦ ἄνεσις, εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀνεῖσθαι. Κρατῖνος Βουκόλοις (fr. 20 K.). alpha.1875 9᾽ Ἀνεσίμου9· ἀνήλισκε, κατεδαπάνα. alpha.1876 Ἀνεσκευασμένοι· τὰ ὄπλα ἐνδυσάμενοι. alpha.1877 Ἀνεσκιρτημένοι· Εὐπολις ἐπὶ τῶν αἰγῶν εἶρηκεν (fr. 22 K.). alpha.1878 Ἀνεσκολοπισμένον· ἀνεσταυρωμένον· σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα ἢ καὶ κάλαμοι. alpha.1879 Ἀνεσκευάσαντο· τὸ ἀναστάτους γενέσθαι καὶ οἷον ἀπείπασθαι. alpha.1880 Ἀνέσπακεν· ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ῥαπιζομένη (fr. 362 K. .TH)· πόθεν γάρ, ᾧ φίλοι θεοί, τούτους ἀνέσπακε τοὺς λόγους; alpha.1881 Ἀνεστάλη· ἐσείσθη, μετεκινήθη. alpha.1882 Ἀνέστιος· ἄοικος. alpha.1883 Ἀνεστομώθησαν· ἀνεκρούσθησαν, ἢ ἐπληρώθησαν. alpha.1884 Ἀνεσύρατο· ἐγύμνωσεν. alpha.1885 Ἀνέσφηλεν· ἀνέζησεν. alpha.1886 Ἀνέσχετο· ἀνέτεινε. alpha.1887 Ἀνεστόμωσε τὰς τάφρους· ἀντὶ τοῦ ἀνέωξε. Ξενοφῶν Παιδείας ζ' (5, 15). alpha.1888 9᾽ Ἀνετον· Ὑπερείδης (fr. 72 J.) τὸ ἀνειμένον θεῶ ἱερόν. alpha.1889 Ἀνευθέτου9 (Act. Ap. 27, 12)· ἀχρήστου. alpha.1890 Ἀνεύθυνος· ὁ καθαρὸς αἰτίας καὶ κρείττων τοῦ εὐθύνεσθαι. alpha.1891 Ἀνέφικτον· ἀκατάληπτον. alpha.1892 Ἀνευφήμησεν· ἀντὶ τοῦ ἐθρήνησε. Πλάτων (Phaed. 60a). alpha.1893 Ἀνεφθάρη· ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς ἀνέστη. Κρατῖνος Ὠραις (fr. 13 Dem.). alpha.1894 Ἀνεφόρησαν· ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκαν. Θουκυδίδης δ' (115, 2). alpha.1895 Ἀνεφυσῶντο· ἀντὶ τοῦ ἐμετεωρίζοντο. alpha.1896 Ἀνέφυ9· ἀνέζησεν. alpha.1897 Ἀνέφαπτον· ἥς οὐδεὶς ἐφάπτεται. Θουκυδίδης. alpha.1898 Ἀνεχαίτισεν· ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν ἢ ἀνέτρεψεν. alpha.1899 Ἀνέχειν· τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελήνην. λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ ἐξέχειν καὶ προέχειν. Θουκυδίδης δ' (53, 3). λέγεται ἀνέχειν καὶ τὸ κωλύειν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ' (86, 4). καὶ ἀνέχειν τὸ διαβαστάζειν καὶ φέρειν, ὃ καὶ ἀνέχεσθαι καὶ ἐπανέχειν λέγεται. alpha.1900 Ἀνέχει· σῶζει. οὐχ ὡς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ Θουκυδίδης (1, 141, 5)· αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων τοὺς πολέμους ἀνέχουσιν, ἀντὶ τοῦ σῶζουσιν. alpha.1901 Ἀνέχεσθαι τοῦτον, οὐχὶ τούτου. Εὐπολις Βάπταις (fr. 6 Dem.)· οὐκ ἀνέχομαι αὐτόν· ἀντιπράττει παρὰ μέλος. οὕτως Μένανδρος (ξφ. fr. 26 K. .TH) καὶ Δημοσθένης (18,

160). alpha.1902 Ἄνεχρήσαντο· διέφθειραν. οὕτως Θουκυδίδης (ξφ. 1, 126, 11). σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρεῖαν τινὰ παρειλήφασιν. alpha.1903 9᾽Ανεχε· ἀντὶ τοῦ παρέχε. Θεόπομπος (fr. 82 K.). alpha.1904 Ἄνεψιάδαι· Ἀριστοφάνης (fr. 745 K.). καὶ νεψιαδοῦς Φερεκράτης (fr. 203 κ.), καὶ Ἑρμιππος (fr. 86 K.) νεψιαδοῦν.9 καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ Ἀγνίου κλήρου (43, 57) παρατίθεται νόμον, ἐν ᾧ γέγραπται· καὶ πενθεροὺς καὶ ἀνεψιαδοῦς. καὶ νεψιότης ἐν τῷ αὐτῷ (43, 63). κέχρηται δὲ τῇ λέξει Πλάτων (Leg. 9, 871b), Ξενοφῶν καὶ Λυσίας (fr. 299 S.). alpha.1905 Ἄνέωγεν, οὐχὶ ἤνοιγεν· καὶ νεώγετο λέγουσι. καὶ Θρασυλέων ἐν τῇ γ' ἢ δ' (μεν. fr. 206 K. .ΤΗ)· ἢ δ' ἀνέωγε τὴν θύραν. Θετταλῆ (fr. 192 K. .ΤΗ)· καὶ τὸ κεράμιον ἀνέωχας. Εὐπολις Πόλεσιν (fr. 220 K.)· ὧν οὐκ ἀνέωξα πῶποτ' ἀνθρώποις ἐγώ. Φερεκράτης Κραπατάλοις (fr. 86 K.)· οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετο οὐδ' ἀνέωγέ μοι θύραν. alpha.1906 Ἄνέωγον· καὶ Ἀμειψίας Μοιχοῖς (fr. 14 K.) καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ. alpha.1907 Ἄνηγάγοντο· ἀνήχθησαν. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ πάντα ὁμοίως. Μένανδρος Ἀλιεῦσιν (fr. 15 K. .ΤΗ)· ὡς δὲ τὴν ἄκραν κάμπτοντες ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ ἀνηγάγοντο. alpha.1908 Ἄνηβητηρίαν (Eur. Andr. 552)· πᾶν ἀνελῶν νεότητος. alpha.1909 9᾽Ανηβοσ· ὁ μήπω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ἐπιφθάσας· ἦβη γὰρ ἢ ἀκμή. alpha.1910 Ἄνηβῶν· ἀνανεάζων. alpha.1911 Ἄνηγρετο ἐξ ὕπνου9· Ἀττικῶς ἄγαν τοῦτο ἐστὶ παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 824 R.). alpha.1912 Ἄνηγμένος· ηὐξημένος. alpha.1913 Ἄνήδομαι ἐφ' οἷς ἦσθην ποτέ9· οὐκέτι ἦδομαι, ἀλλ' ἐκβάλλω τὴν ἡδονήν. καινὴ ἢ φωνὴ καὶ πολιτικώτερον τι ἔχουσα. Ἑρμιππος Θεοῖς (fr. 77 K.). alpha.1914 Ἄνηκεν· ἀφῆκεν. alpha.1915 Ἄνηκεστον· ἀθεράπευτον. alpha.1916 Ἄνηκούστησεν· οὐκ εἰσήκουσεν. alpha.1917 Ἄνηκει· Ἀντιφῶν μὲν (87 B 19 D. .K) ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ νήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα ἔφη (fr. 31 κ.), Θουκυδίδης δὲ (3, 45, 3) νήκουσιν ἀντὶ τοῦ τελευτῶσι, λήγουσι. καὶ Δημοσθένης (60, 6) νήκοντα ἀντὶ τοῦ διαφέροντα. alpha.1918 Ἄνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος. alpha.1919 Ἄνηκοος εἶ9· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀκήκοας. Ξενοφῶν Ἀπομνημονεύμασιν (2, 1, 31). alpha.1920 Ἄνηλόκισμαι· ἀνέσχισμαι. Σοφοκλῆς Λακαίναις (fr. 376 P. † 369a R.). alpha.1921 Ἄνηλέητος, οὐ μόνον ἰδὸς ἀνηλεῆς. Εὐβουλος Δανάη (fr. 1 Dem.)· ἐκεῖνος δ' ἦν ἰσχυρὸς σφόδρα καὶ ἀτεράμων, ὅς με κλάουσιν τότε· οὐκ ἠλέησε. καὶ Νικόμαχος (TrGF 127 F 16)· δαίμων ἀνηλέητος. νηλεῆτος δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη (fr. 51 Dem.). alpha.1922 Ἄνημμένος· ἐξηρητημένος. alpha.1923 Ἄνηλώκαμεν· Δημοσθένης ἐν τῷ <Περὶ> παραπρεσβείας (19, 155)· <τρεῖς> καὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀνηλώκαμεν. alpha.1924 Ἄνημέρωτος γῆ9· ἢ ὕλης ἀνάμεστος καὶ μὴ κεκαθαρμένη πρὸς γεωργίαν. Σοφοκλῆς (fr. 825 R.) καὶ Κρατῖνος (fr. 26 Dem.) εἶπον. alpha.1925 Ἄνηνέχθη· ἀνήνεγκε καὶ ἀνελάμβανεν αὐτόν. Ῥαπιζομένη Μένανδρος (fr. 369 K. .ΤΗ). alpha.1926 Ἄνηνυτος· ἄπρακτος, ἀτέλεστος. alpha.1927 Ἄνηνυτος πόνοσ· ὁ πολὺς, ὃν οὐχ οἶόν τε διανύσαι, ὅπερ ἐστὶ διαπράξει ἄχρι τέλους. alpha.1928 Ἄνηρητο· ἀνέβαλεν. alpha.1929 Ἄνηρηκεν· ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν ἐποίησατο. Δημοσθένης (19, 2). alpha.1930 Ἄνηρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (fr. 11 Dem.) ὡς παροιμιῶδες. alpha.1931 Ἄνηρίθμον· ἀναρίθμητον. Αἰσχύλος Προμηθεῖ (90). alpha.1932 Ἄνηρ· Ξενοφῶν Παιδείας γ' ἰδίως ἀντὶ τοῦ μάχιμος. alpha.1933 Ἄνηρίναστος συκῆ9· ἢ μὴ προσβέβληνται οἱ ἔρινοι. ἔρινεὸς δὲ ἐστὶν ὁ τῆς ἀγρίας συκῆς καρπός, ὃν καὶ ἀπαρτῶσι τοῖς ἡμέροις, ὡς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες εἰς τοὺς ὀλύνθους μεταστάντες τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάζωσι. τοῦτο δ' ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ τὸ ἀνηρίναστος ἀντὶ τοῦ μαλακὸς καὶ ἄγονος. alpha.1934 Ἄνηροτον· ἀγεώργητον. alpha.1935 Ἄνηρόμην· ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτων. Πλάτων Συμποσίῳ (173β). alpha.1936 Ἄνηρρησεν· ἀνεφθάρη· ὡς μόλις ἀνήρρησαν· οὐδὲν ἐσμεν οἱ σαπροί. Εὐπολις Πόλεσιν (fr. 221 K.). alpha.1937 Ἄνηρτησαν· ἀνεποίησαν, ἐκαίνισαν. alpha.1938 Ἄνηρώτιζεν· ἀντὶ τοῦ ἀνηρώτα. Τηλεκλείδης (fr. 52 K.). alpha.1939 Ἄνησιδώρα· σὺ δέδωκας ταῦτ', Ἄνησιδώρα.

Σοφοκλής (fr. 826 R.). λέγει δὲ τὴν Δήμητραν. καὶ Ἀναξιδώραν δὲ λέγει αὐτὴν ὁ αὐτός (fr. 1010 R.). alpha.1940 9᾽ Ἀνησιος ἡ ἡ νῆσις. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρω (fr. 45 K.). ἰοῦ γὰρ σύ γε πρῶτον ἄκλιτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἄνησις. alpha.1941 9᾽ Ἀνηττον· τὸ ἄνησον ἐν τοῖς δύο νν καὶ ἐν τοῖς δύο ττ. alpha.1942 Ἀνήχθημεν (Act. Ar. 27, 2)· ἀνεπλεύσαμεν. alpha.1943 Ἀνήψεν· ἀνεκρέμασε θεοῖς. alpha.1944 Ἀνθέμιον· τὸ χρυσίον τὸ ἐκλεκτόν. alpha.1945 Ἀνθεμόντα· ἀναθεματικόν, διηθησμένον, ποικίλον. alpha.1946 9᾽ Ἀνθεια· ὄνομα ἐταίρας. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ θ δια τοῦ τ Ἀντειαν γράφουσιν. alpha.1947 Ἀνθεμόκριτος· Ἀθηναῖος μὲν ἦν κῆρυξ, ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων ἀπαγορευῶν αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὀργάδα μὴ ἐργάζεσθαι. alpha.1948 Ἀνθεῖν κακοῖς· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (659)· ὀρώμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς. alpha.1949 Ἀνθεμόστρωτον· Εὐριπίδης Αἰγεῖ (fr. 11a Snell)· κρήνης πάροιθεν ἀνθεμόστρωτον λέχος. alpha.1950 Ἀνθεμόρρυτον· Εὐριπίδης Ἰφιγενεία (Taur. 634)· ἀνθεμόρρυτον γάνος. alpha.1951 Ἀνθέξεται· ἀντιλήψεται. alpha.1952 Ἀνθερέων· ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ὁ λάρυγξ. alpha.1953 Ἀνθέρικες· αἱ τῶν σταχῶν προβολαί. καὶ νθερίσκοσ ὁ καυλὸς τοῦ ἀσφοδελοῦ. alpha.1954 Ἀνθερίκων· ἀνθηρῶν ἢ λαμπρῶν. alpha.1955 Ἀνθεστηριῶν· μὴν ὄγδος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου. κεκληῖσθαι δὲ αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ γῆς ἀνθεῖν τότε. alpha.1956 Ἀνθέων· τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς Ἴωσιν οἱ Ἀττικοί. Ἐμπίπος Ἀθηναῖος γοναῖς (fr. 5. 6 K.)· κηροσπάθητον ἀνθέων ὕφασμα καινὸν ὠρῶν. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· λεπτοὺς διαψαίρουσα πέπλους ἀνθέων γέμοντας. οὕτως δὲ καὶ βελέων καὶ ὀρέων καὶ ἔτερα πλείω Ξενοφῶν διαιρεῖ (An. 1, 2, 25). alpha.1957 Ἀνθήλιος· ἡ σελήνη. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου ἀνταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα ἢ ἀντάλλαγμα, ὡς Θεόπομπος (fr. 83 K.). σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη, ἃ καὶ ἀνθήλια καλεῖται. alpha.1958 Ἀνθηρημένος· ἀντιλαμβανόμενος. alpha.1959 9᾽ Ἀνθησ (Pl. Phaedr. 230b)· τῆς ἀνθήσεως. alpha.1960 Ἀνθηρὸς ποιητής, ἡ κιθαρωδός, ἡ ὠδὸς ἐρεῖς, ὡς Εὐριπίδης ἐπὶ Ὀρφέως (fr. 955γ Snell). alpha.1961 Ἀνθηρόν· Δημοσθένης ἐν τῷ Ἐρωτικῷ (61, 11)· πρὸς μὲν τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρόν. alpha.1962 9᾽ Ἀνθινον· ἀνθηρόν, βαπτόν. alpha.1963 Ἀνθίσασθαι μουσικῆσ καὶ 9᾽ ἠνθισμένοι μουσικῆσ· οἶον ἠθροικότες τὰ ἀνθη τῆς μουσικῆς. alpha.1964 Ἀνθοσμίασ· εὐωδίας· ἢ οἶνος εὐώδης. alpha.1965 9᾽ Ἀνθος· τὸ χρῶμα καὶ τὸ βάμμα τοῦ ἐρίου. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλω (fr. 46 K.)· ταχὺ τῶν ἐρίων καὶ τῶν ἀνθῶν τῶν παντοδαπῶν κατάγωμεν. alpha.1966 Ἀνθ' ὄτουσ· ἀνθ' οὔτινος. alpha.1967 Ἀνθοφορηθέντος· ἀποτεχθέντος, ἀποκηθέντος. alpha.1968 9᾽ Ἀνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν· ἐπὶ τῶν ἐλπίζόντων μὲν ἀγαθὰ, κακουμένων δὲ ἀφ' ὧν ἦν αὐτοῖς ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς. alpha.1969 Ἀνθράκιον· βραχὺ τριποδίσκιον παρὰ Ἀλέξιδι (fr. 134 K.). alpha.1970 Ἀνθρήνη· σφηκὶ παραπλήσιον. καὶ τὸ πλάσμα ἀνθρήνιον. alpha.1971 9᾽ Ἀνθροισκα· ἄγρια λάχανα παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα καὶ τὰ μάραθα. alpha.1972 9᾽ Ἀνθρηκον· ἀνθους τι γένος. alpha.1973 Ἀνθιπασία· ἵππων ἄμιλλα, ἢ ἵππικὸς ἀγών. alpha.1974 9᾽ Ἀνθρωπος πρόδοξος· ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξάζων. alpha.1975 9᾽ Ἀνθρωπος λυπησίλογος· σημαίνει τὸν λυποῦντα διὰ τοῦ λέγειν τοὺς πέλας. οὕτως Κρατῖνος (fr. 343 K.). alpha.1976 9᾽ Ἀνθρωπος Εὐριπος, τύχη Εὐριπος, διάνοια Εὐριπος· ἐπὶ τῶν ῥᾶστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμῶν ἀνθρώπων. alpha.1977 9᾽ Ἀνθρωπος ἀποφράσ· οἶον ἀπαίσιος καὶ ἔξεδρος καὶ ἐπάρατος. κέχρηται τῷ ὀνόματι Εὐπολις (fr. 309 K.). ἐν συνουσίᾳ χρηστὸν τῇ συντάξει, φησὶν ὁ Φρύνιχος (Praer. soph. 5, 11 et 24). alpha.1978 9᾽ Ἀνθρωπος ἐξ ὁδοῦ· ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιτυχῶν καὶ τῶν πολλῶν τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς καλινδουμένων. λέγει δὲ τοῦτο Εὐπολις (fr. 25 Dem.). alpha.1979 9᾽ Ἀνθρωπος φιλοπραγματίασ· πεποιήται μὲν ἢ φωνὴ ὁμοίως τῷ ληματίας, δηλοῖ δὲ τὸν φιλοῦντα καὶ σπουδάζοντα πάντα τρόπον μεταχειρίζεσθαι πράγματα. οὕτως Κρατῖνος (fr. 27 Dem.). alpha.1980 9᾽ Ἀνθρωπος οὐ σεμνός· ἀντὶ τοῦ ὁ ἐπιτυχῶν καὶ

εὐτελής. καινῶς πάνυ εἴρηται παρὰ Ἀριστοφάνει (fr. 52 Dem.). alpha.1981 Ἀνθρωποειδὲς θηρίον· ἐπὶ τοῦ Γλαύκου τοῦ ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης Αἰσχύλος εἴρηκεν (fr. 26 N.2 † 57M.). χρήση πανταχοῦ. alpha.1982 Ἀνθρωπική παρασκευή· Φρύνιχος εἴρηκεν (fr. 7 Dem.). ἐρεῖς δὲ καὶ νθρωπική φωνή⁹ καὶ νθρωπική διάνοια καὶ Ἀνθρωπική δίαίτα καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. alpha.1983 Ἀνθρωπικὸς μῦθος· ὁ περὶ ἀνθρωπείων πραγμάτων ἔχων τὴν ὑπόθεσιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράω (fr. 3 Dem.). alpha.1984 Ἀνθρωπάριον· Εὐπόλις εἴρηκεν (fr. 26 Dem.)· οὐκ ἔς κόρακας, ἀνθρωπάριον, ἀποφθερεῖ; alpha.1985 Ἀνθρώπειον σῶμα· Κάνθαρος εἴρηκεν (fr. 3 Dem.). καὶ Ἀνθρωπεῖα φύσις Θουκυδίδης (2, 50, 1). alpha.1986 Ἀνθρωπῆ⁹· τὸ τοῦ ἀνθρώπου δέρμα, ὡς λεοντῆ. Ἡρόδοτος α' (5, 25, 1)· σφάξας ἀπέδειρε τὴν ἀνθρωπῆν. alpha.1987 Ἀνθρωποειδέα θεόν· Ἡρόδοτος εἴρηκεν α' (2, 142, 3). alpha.1988 Ἀνθρωποκτόνος· Εὐριπίδης Αἰγεῖ φησιν (fr. 11b Snell). alpha.1989 Ἀνθρωπιστι⁹· Σοφοκλῆς (fr. 827 R.)· μηκέτ' ἀνθρωπιστὶ διαλέξῃ τῆδε. alpha.1990 Ἀνθυπουργῆσαι· τὸ ἀνταποδοῦναι χάριν. ὁ αὐτὸς Κολχίσιον (fr. 315 N.2 † 339 R.)· ἢ φῆς ὑπομνὺς ἀνθυπουργῆσαι χάριν; alpha.1991 9†Ἀνθυπωμοσία†⁹· ἀντὶ τοῦ ἀντειπεῖν τῆ ὑπωμοσίᾳ. οὕτω Δημοσθένης κατὰ Ὀλυμπιοδώρου (48, 25). alpha.1992 Ἀνίατον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (25, 95)· ἀνίατον τὸ πρᾶγμα ἐστὶ. καὶ Ἀντιφῶν (2, 4, 12)· ἀνίατος ἢ ἀμαρτία ἐστίν. alpha.1993 Ἀνίει τὰ ἀγαθὰ⁹· τοῖς τεθνεῶσιν ἔθος εἶχον λέγειν ἐπευχόμενοι. Φρύνιχος Κωμασταῖς (fr. 1 Dem.)· ἡμῖν δ' ἀνίει δεῦρο σὺ τὰγαθὰ τοῖς τήνδ' ἔχουσι τὴν πόλιν ἴλεως. alpha.1994 Ἀνιαθεῖς· λυπηθεῖς. alpha.1995 Ἀνιαρόν· λυπηρόν. alpha.1996 Ἀνίδρυτοι· ἀστήρικτοι. alpha.1997 Ἀνίδρυτο<v>⁹· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (25, 52) ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστον. alpha.1998 Ἀνιείσ· τ'ἀφείτ', ἢ παρορμῶν. alpha.1999 Ἀνιεμένη (X 80)· ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον. alpha.2000 Ἀνιέντα· ἐνδόντα. alpha.2001 Ἀνιέριος· ᾧ ἱερεῖα μὴ θύεται. alpha.2002 Ἀνιερώσαντες· ἀναθέντες. alpha.2003 Ἀνιλλομένη· καθυποκρινομένη. κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπαξιοῦν. alpha.2004 Ἀνικμώμενα (Pl. Tim. 53a)· λικμώμενα. alpha.2005 Ἀνιμᾶσθαι· ἀντλεῖν, ἀρύεσθαι. alpha.2006 9Ἀνιππος· διὰ μὲν τοῦ ν ὁ μὴ ἔχων ἵππον, διὰ δὲ τοῦ μ ἵππεῖς σημαίνει δύο, ἔχοντας ἐξευγμένους ἱμᾶσιν ἵππους χωρὶς ζυγοῦ, καὶ τὸν μὲν ἠνιοχοῦντα, τὸν δὲ μαχόμενον. alpha.2007 Ἀνίπτοις ποσίν· ἀντὶ τοῦ ἐτοίμοις καὶ χωρὶς τινος ἐπιμελείας. alpha.2008 Ἀνίστη· ἀντὶ τοῦ ἐφίστη. alpha.2009 Ἀνίστω· ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. Ἀμειψίας (fr. 32 K.). alpha.2010 9†Ἀνισιν†⁹· ἐνδίδωσιν. alpha.2011 Ἀνισοφύεσ· ἀνόμοιον. alpha.2012 Ἀνιστάμεναι· αἰχμαλωτιζόμεναι. alpha.2013 Ἀνίσχουσα· ἀναδύουσα. alpha.2014 Ἀνίσχων· ἀνατέλλων. alpha.2015 9Ἀν μὴ λεοντῆ <γ>· ἐξίκεται, {τὴν} ἀλωπεκῆν πρόσαιψον· ὁ νοῦς· ἐὰν μὴ φανερώς ἀντέχῃς ἀμυνόμενος, πανουργία χρῆσαι. alpha.2016 Ἀνο<μ>βροῦσαι· ἀναβλύζουσαι. alpha.2017 Ἀνόδοντον· Κοριαννοῖ Φερεκράτης (fr. 74 K.)· ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος ἀλήθει. alpha.2018 Ἀνόθευτον· γνήσιον, ἀπαραποίητον. alpha.2019 Ἀνόητα, εἰ τοῦτο ἐπιτάξεισ· οἱ μὲν ἀγοραῖοι καὶ πολλοὶ οὕτως, Ἀττικῶς δὲ καὶ ἐσχηματισμένως Εὐπόλις (fr. 27 Dem.)· ἀνόητά γ' <εἰ τοῦτ'> ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί. alpha.2020 Ἀνοητίαν· τὴν ἄνοιαν. Ἀριστοφάνης (fr. 746 K.). νοηταίνειν δὲ Ἀμειψίας (fr. 1 Dem.). alpha.2021 Ἀνοίγει καὶ νοιγνύει· διχῶς. alpha.2022 Ἀνοιγομένοις τοῖς κτήνεσιν· ἀντὶ τοῦ σχιζομένοις. Ἡρόδοτος (4, 58). alpha.2023 9Ἀνοισ· ἀντὶ τοῦ ἀνούοις. Φρύνιχος (fr. 89 K.). alpha.2024 Ἀνοίσω· ἀντὶ τοῦ λογιῶμαι, ἐπὶ ψήφου. ἔστι δέ, ὡς δοκεῖ, ἰδιωτικόν. Φιλωνίδης Κοθόρνοις (fr. 1 Dem.)· περὶ δ' ὧν σὺ λέγεις, λόγος ἐστὶν ἐμοὶ πρὸς Ἀθηναίους κατὰ χειρός, ὃν ἐγὼ λογιῶμαι ἐξ ἀτελείας, τῷ δήμῳ δ' οὐδὲν ἀνοίσω. alpha.2025 Ἀνοιμῶξομαι· Τηλεκλειδῆς Ἀμφικτύοσιν (fr. 1 Dem.)· ἀνακλαύσομαί τε μεγά<λα> καὶ ἀνοιμῶξομαι. alpha.2026 Ἀνοισθησόμεθα· Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους (1, 9, 25)· τὰ χρήματ' ἀνοισθησόμεθ' εἰς

ἀκρόπολιν. alpha.2027 Ἀνόκαιον· τὸ ὑπερῶν οἶκημα. Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει (5, 4, 29). καὶ τὸν κωμωδιοποιόν [...]. alpha.2028 Ἀνοκωχὴν· διὰ τοῦ ο τὴν ἀνοχὴν λέγουσι. πολὺ δὲ ἔστι παρὰ Θουκυδίδη (1, 40, 4, αλ.). σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀναχώρησιν. καὶ τὸ ἀνέχειν νοκωχεύειν.⁹ alpha.2029 Ἀν' ὄμιλον (Γ 449)· κατὰ τὸ πλῆθος. alpha.2030 Ἀνομολογήσασθαι· ἀντὶ τοῦ διομολογήσασθαι ἀργύριον ἢ τι τοιοῦτον. Λυσίας ἐν Τραπεζιτικῷ (fr. novum). alpha.2031 9᾽Ανομον κατηγορίαν· Λυσίας εἴρηκεν (fr. novum), νομίαν δὲ Κρατῖνος (fr. 28 Dem.), νόμωσ δὲ Φιλύλλιος (fr. 2 Dem.), Ἀνόμημα δὲ Λυσίας (fr. novum). alpha.2032 9᾽Ανοπλοι· Ἴων εἴρηκεν (TrGF 19 F 53e)· ἀπροσδόκητοι {γὰρ} καὶ ἄνοπλοι πορθούμεθα. alpha.2033 Ἀνόνητα· Εὐριπίδης Ἐκάβη (766)· ἀνόνητ' ἦν, ὡς ἔοικε, ταῦτα. alpha.2034 Ἀνοργίας· ἀμυησίας· ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια. alpha.2035 9᾽Ανοργοι· ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Κρατῖνος (fr. 385κ.). alpha.2036 Ἀνοργιάστοις· τῶν μυστηρίων ἀπείροις. alpha.2037 Ἀνορταλίζειν· παίζειν καὶ σκιρτᾶν. λέγουσι δὲ οὕτως καὶ τὸ ἀναβάλλειν ταῖς χερσὶ τὰ παιδιά. alpha.2038 Ἀνόσιον· βέβηλον, ἀνίερον, ἄθυτον. alpha.2039 9᾽Ανοργον· ἀμύητον. καὶ ἀκίνητον. alpha.2040 Ἀνόρεος πόλεμος· ἀνδρεῖος, ὁ πρὸς ἄνδρα γινόμενος. Σοφοκλῆς Ναυπλίω (fr. 403 N.2 † 436 R.). alpha.2041 Ἀνοσήλευτον· Σοφοκλῆς Θυέστη (fr. 264 R.). alpha.2042 9<᾽Α>νους· Πλάτων Νόμων ιβ' (962ξ), νούστερος δὲ καὶ Ἀνουστέρα Σοφοκλῆς (fr. 1015 R.), νούστατος δὲ Φερεκράτης (fr. 19 Dem.). alpha.2043 Ἀνοψία· ἀντὶ τοῦ σπάνις ὄψων. alpha.2044 Ἀντανάκλασιν· κατὰ ἀνάκλασιν ἀπὸ τινος μεταγομένη. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῆ, καὶ ἐπὶ φωτὸς ἠλιακοῦ, ὅταν λείω τινὶ ἢ λαμπροτάτῳ ὕδατι προσπέση. alpha.2045 Ἀντακαῖος· ἰχθύς, ὡς γλάνις καὶ σαπέρδης. alpha.2046 Ἀντα<να>γνῶναι, οὐκ ἀντιβάλλειν. οὕτως Κρατῖνος Ὠραῖς (fr. 386 K.). alpha.2047 Ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἐτέρου ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ (fr. 220 K. .TH)· ἔδειτο χρῆσαι τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον. <καὶ> Χήρᾳ (fr. 446 K. .TH). alpha.2048 9†Ἀντάλλεος†9· ἀντὶ τοῦ ἄνταλλος. alpha.2049 Ἀνταπαιτῆσαι καὶ παιτῆσαι· Θουκυδίδης δ' (3, 58, 1). καὶ Ἀνταποδοῦναι καὶ νταπολαμβάνειν Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου (20, 46). alpha.2050 Ἀντεγράψατο· ἀντεδικάσατο. καὶ ντιγραφαί⁹ καὶ ντωμοσίαι αἱ αὐταὶ σχεδόν. alpha.2051 Ἀνταναίρει<ν>9· οἷον οἱ πολλοὶ ἀνθυφελει<ν> λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ (fr. 12 Dem.). alpha.2052 Ἀνταίρειν· ἀντανίστασθαι, ἀνταγωνίζεσθαι. alpha.2053 Ἀνταγωνιστήσ· Εὐριπίδης (Troad. 1006) καὶ Πλάτων (Reip. 8, 554e, al.). alpha.2054 Ἀνταγοράζειν· Δημοσθένης (35, 25)· οὔτε γὰρ οὐδὲν ἐν τῷ Πόντῳ ἀντηγόρασαν οὔτε ἀντεφορτίσαντο. alpha.2055 Ἀνταποκτεῖναι· ὅταν τις ἀντὶ τινος ἀποκτείνῃ τοὺς φονεύσαντας. Εὐριπίδης Ὀρέστη (509). alpha.2056 Ἀνταρκεῖν· οὐδὲν πλέον τοῦ ἐξαρκεῖν σημαίνει. alpha.2057 Ἀνταποπαίζειν· ὅταν τις παίζων ἀστραγάλοις ἢ ψήφοις <ἦ> καὶ καρύοις ἢ καὶ κυβεύων ἐπ' ἀργυρίῳ νικήσῃ, εἶτα αὐθὶς νικάται ὃ ἐνίκησε. Μενεκράτης Μανέκτορι (fr. 1 Dem.)· ἀλλ' ὥσπερ παῖς ὅταν ἀστραγάλους ἐκκόψας ἀνταποπαίξῃ. alpha.2058 Ἀνταυγὲς κάλλος· πάνυ ἐναργῆς ἢ φωνή. Σαννυρίων Δανάη (fr. 1 Dem. Praep. soph. fr. 23). alpha.2059 Ἀνταυγεῖς κόρασ· Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (902). alpha.2060 Ἀντασπάζομαι· ἐν ἴσω τῷ φιλοφρονοῦμαι. [...] καὶ Πλάτων Σοφισταῖς (fr. 12 Dem.). alpha.2061 Ἀνταναιρεῖται σοι ὅπλα· Ξενοφῶν Παιδείας ε' (4, 25) καὶ Θουκυδίδης ἱστορίας γ' (32, 2). alpha.2062 Ἀνταμυνόμενος· ὁ αὐτὸς δ' (19, 2). alpha.2063 Ἀνταποδοῦναι· ὁ αὐτὸς γ' (40, 7). alpha.2064 Ἀνταποδίδωσ· Φερεκράτης Ἀνθρωφηρακλεῖ (fr. 2 Dem.)· ὦ Ζεῦ, καλῶς γ' ἀνταποδίδωσ μοι τὴν χάριν. καὶ νταπόδος ὁ αὐτὸς (fr. 3 Dem.). alpha.2065 Ἀνταπολαμβάνειν· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην (20, 46). alpha.2066 Ἀντάκουε· Κράτης (fr. 5 Dem.)· ἀντάκουε νῦν ἐμοῦ. alpha.2067 Ἀντεπιτίθειν· ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 78 S.). alpha.2068 Ἀντερείδει· ἀντὶ τοῦ οὐχ ὑπέικει.

alpha.2069 Ἀντετόρησεν· εἰς τὸ ἐναντίον ἦλθε τιτρώσκων. alpha.2070 Ἀντεφέροντο· ἦναντιοῦντο. alpha.2071 Ἀντεύφρασμα· τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ ἀγαθόν. alpha.2072 Ἀντεφιλοτιμοῦντο· ἀντὶ <τοῦ> ἡμιλλῶντο καὶ ἤριζον καὶ ἀντηγωνίζοντο. τοῦτο δὲ τὸ ἀντιφιλοτιμεῖσθαι πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων, καὶ ἴμόνοντ'. ἔστι δὲ τινα ῥήματα, ἃ δύο συζυγιῶν εὐρέθη· οἷον σκηνῶ {σκηνώσω} σκηνοῖς καὶ σκηνεῖς καὶ ἀτολμῶ ἀτολμεῖς καὶ ἀτολμοῖς. alpha.2073 Ἀντέχει· ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ Δείναρχος (fr. 10, p. 147, 7 C.). ἀντὶ δὲ τοῦ σώζεται Δημοσθένης (2, 10). καὶ Ὑπεριδῆς (fr. 229 J.) ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνει. alpha.2074 Ἀντεχόμενος· ἀντιλαμβανόμενος. alpha.2075 Ἀντήλιος· ἡ ἀνακλωμένη ἀπὸ τοῦ ἡλίου αὐγῆ. γίνεται δὲ περὶ τε δυσμᾶς καὶ ἀνατολάς, καὶ οὔτε ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν οὔτε ἐκ πλαγίου. alpha.2076 Ἀντηρέτης· ὁ ἀντικαθεζόμενος τῷ ἐλαύνοντι. alpha.2077 Ἀντιάξει· ἐναντιοῦται. alpha.2078 Ἀντιάτας· τοὺς ἀπὸ Ἀντίου πόλεως, ἢ ἀπέχει Ῥώμης σταδίους τ'. alpha.2079 Ἀντιβληθέντος· ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντος. Δείναρχος (fr. 6, 2 C.). alpha.2080 Ἀντιβολῆσαι· ἀπαντῆσαι, μετασχεῖν. καὶ ἐπιτυχεῖν καὶ δυσωπῆσαι. alpha.2081 Ἀντιβόλησις· δέησις καὶ ἰκεσία. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ (183α). ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς χεῖρας προσβάλλειν τοῖς ἐναντίοις τοὺς ἰκετεύοντας. alpha.2082 Ἀντιγενίδα· ἐνδοξότατος γέγονεν αὐλητῆς, υἱὸς Ὑδιονύσουτ'. alpha.2083 Ἀντιβολία· Εὐπόλις Κόλαξιν (fr. 317 K.). σημαίνει δὲ ἰκετείαν. alpha.2084 Ἀντιβλέπει· Φερεκράτης (fr. 20 Dem.). alpha.2085 Ἀντιβαίνει· ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖ. Εὐριπίδης Ἀλκμέωνι (fr. 87a Snell). alpha.2086 Ἀντιγνωμονεῖν· τὸ ἐναντίαν γνώσιν ἔχειν. Ξενοφῶν Παιδείας γ' (4, 3, 8). alpha.2087 Ἀντιγονίς· Πολέμων ἐν τῶν πρὸς Ἀντίγονον (fr. 57 Preller). οὕτως φασὶν ὀνομασθῆναι τὸ ἔκπωμα ἀπὸ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως, καθάπερ ἀπὸ Σελεύκου Σελευκίδα καὶ ἀπὸ Προυσίου Προυσιάδα. alpha.2088 Ἀντιγραφῆ· τοῦτο τὸ ὄνομα κατὰ δυοῖν ταττόμενον πραγμάτων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς εὐρίσκεται· ποτὲ μὲν γὰρ ἴσον τι δύναται παρ' αὐτοῖς τῇ ἀντωμοσίᾳ, ποτὲ δὲ σημαίνει τὸ ἀντιποιεῖσθαι. alpha.2089 Ἀντιγραφεύς· ὁ τὰ εἰσφερόμενα χρήματα ἀντιγραφόμενος τρόπῳ γραμματέως, ἂν τε δοῦλος ἢ ἂν τε ἐλεύθερος. δύο δὲ ἦσαν, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς φησι Δημοσθένης (22, 70. 24, 178) καὶ Αἰσχίνης (3, 25). alpha.2090 Ἀντιγραφῆ· ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις, κοινῶς δὲ τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις τῶν δικαζομένων γράμματα. καὶ λέγεται ὁμοίως τὰ τε τοῦ διώκοντος καὶ τὰ τοῦ φεύγοντος ἀντιγραφῆ. alpha.2091 Ἀντίγραφοι διαθήκαι· Χαρίσιος ἐν τῷ πρὸς Σωκράτην· ἔχουσαι μὲν τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλήλαις δὲ ἦσαν ἀντίγραφοι. alpha.2092 Ἀντιδιαστέλλεται· ἀντιδιίστησιν. alpha.2093 Ἀντιδοίην κὰν ἑμαυτὸν τῷδε πράξας εὐθέτως (fr. com. novum)· Ἀττικὴ ἢ συμπλοκὴ· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι δοτικὰς ἀντὶ γενικῶν λαμβάνουσιν, οἷον φιλία τοῦτο δρῶσα (incerti auctoris), ἀντὶ τοῦ ὑπὸ φιλίας. alpha.2094 Ἀντίδοσις· οὐ μόνον ἐπὶ τριηραρχίας, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς οἴου τε ἀποδοθῆναι. Κρατῖνος Ὠραῖς (fr. 14 Dem.). alpha.2095 Ἀντιδικουμένου· καὶ ντιδικούμενον τὸ παθητικόν, ἀντὶ τοῦ ἀμφισβητούμενον. Λυσίας ἐν τῷ Περὶ Δι<και>ογένους κλήρου πρὸς Γλαύκωνα (fr. novum). alpha.2096 Ἀντιδικοῦμεν· Θουγενίδης Δικασταῖς (fr. 1 Dem.)· τί, ὡγαθέ, ἀντιδικοῦμεν ἀλλήλοις ἔτι; alpha.2097 Ἀντιδικεῖν· Φρύνιχος ἔφη (fr. 8 Dem.), καὶ ντιδικοί Ἀριστοφάνης (fr. novum). alpha.2098 Ἀντίδουπα· Πλάτων εἶρηκεν (fr. 27 Dem. † Aeschyl. Pers. 1040)· βόα νῦν ἀντίδουπά μοι. alpha.2099 Ἀντιδιέξειμι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (155). alpha.2100 Ἀντίθεσις· σχῆμα λέξεώς ἐστι, καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία ἢ κατὰ μέρος ἢ ἀθρόα. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (2). alpha.2101 Ἀντίθετον· τὸ σχῆμα τῆς φράσεως, ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 326 K.)· καὶ κατ' Ἀγάθων' ἀντίθετον ἐξευρημένον. alpha.2102 Ἀντίθετα· εἶδος σχήματος ῥητορικοῦ διαφόρως ποικιλλόμενον. ὁ μέντοι Αἰσχίνης (2, 4) οὐκ ἐπὶ

σχήματος εἶπε τὸ ἀντίθετον, ἀλλ' ὅτι διήγημα διηγήματι ὁ Δημοσθένης ἀντέθηκεν. alpha.2103 Ἀντικάθηται· ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται. alpha.2104 Ἀντικρύ9· κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. alpha.2105 Ἀντικόπτειν· Ὑπερείδης (fr. 22α J.) ἐπὶ τοῦ ἐνίστασθαι. alpha.2106 Ἀντικαταλαβεῖν· ἀντιλαχεῖν δίκην. Πλάτων Πεισάνδρῳ (fr. 9 Dem.). alpha.2107 Ἀντίκρισις· ἀντὶ τοῦ ἀπόκρισις. οὕτως Ἀναξίλας (fr. 41 K.). alpha.2108 Ἀντικρύ9· ὁ μὲν Βοηθὸς ἐν τῇ τῶν λέξεων αὐτοῦ Συναγωγῇ δέκα φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν· κατέναντι καὶ ἐξ ἐναντίας καὶ διαμπερὲς καὶ ἰθὺς καὶ εὐθύς καὶ ἐπ' εὐθείας καὶ ἰσχυρῶς καὶ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς καὶ ἀπλῶς. οἱ δὲ φασιν, ἀκριβέστερον οἶμαι λέγοντες, ὅτι μετὰ μὲν τοῦ σ λεγομένη τὰ πολλὰ τῶν εἰρημένων δηλοῖ, ἄνευ δὲ τοῦ σ, ὅτε καὶ ὀξύνεται, οἷον ἀντικρύ, τὸ κατέναντι καὶ ἐξ ἐναντίας μόνον. alpha.2109 9᾽Αντικρυσ· δίολου, ἢ παντελῶς, ἢ φανερῶς. Διονύσιος. alpha.2110 9᾽Αντικρυσ· τὸ φανερῶς καὶ διαρρηδην. σπάνιον δὲ καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας. τὰ δὲ πολλὰ τὸ ἐξ ἐναντίας τὸ ἀντικρὺ ἄνευ τοῦ σ δηλοῖ. alpha.2111 Ἀντίκυρα· ὄνομα χώρας τινός. alpha.2112 Ἀντίπαλος· δύο σημαίνει ἢ λέξις· ἢ γὰρ τοὺς ἴσους καὶ ἰσορρόπους, ἢ τοὺς πολεμίους καὶ ἐναντίους. alpha.2113 Ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἀνδρόπαις παρ' Ἀριστοφάνει (p. 93 Nauck). alpha.2114 Ἀντιλαβή9· Πλάτων (Phaed. 84c) καὶ Ξενοφῶν. alpha.2115 Ἀντιλαμβάνεσθαι· καὶ τοῦτο καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλοὶ ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθαι παραλαμβάνουσιν. alpha.2116 Ἀντιλογία· αἱ ἐν ταῖς τραγωδίαις κατασκευαὶ καὶ ἀνασκευαί. Ἀριστοφάνης Βατράχοις (775). alpha.2117 Ἀντιλέγειν· ἀντὶ τοῦ ἴσα λέγειν. Πλάτων (Crito 50e). alpha.2118 Ἀντίληψις· ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Πλάτων (Phaed. 87a). Θουκυδίδης δὲ (1, 120, 2) ἀντὶ τοῦ ἀντικομίσασθαι. alpha.2119 Ἀντιλογιῶν· Θουκυδίδης δ' (59, 4). καὶ ντιλογήσαι Νεφέλαις Ἀριστοφάνης (321). alpha.2120 Ἀντίπαλον· τρία σημαίνει· τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόστροφον. alpha.2121 Ἀντιπαρεξάγειν· ἀντιτάσσειν. alpha.2122 Ἀντιπεπονθότως· ἀντικειμένως, ἐναντίως. alpha.2123 Ἀντιπροκλήσεις· ἀντιλογίας, ἀντεγκλήματα. alpha.2124 Ἀντία· χαλεπή, προσάντης. alpha.2125 9᾽Αντλος· ἢ ἀντλία. alpha.2126 9᾽Αντλιον· ὑπάντλιον. alpha.2127 Ἀντλητήρ· ὁ κάδος τῆ ὁ ναυτικός ἀντλητήρ†. alpha.2128 Ἀντλία· ὅπου τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γενόμενον ἀπαντλοῦσιν εἰς θάλασσαν. καὶ νῦν ὁ καλούμενος καδίσκος. alpha.2129 Ἀντλιαντλητήρας· Μένανδρος Μεσσηνία (fr. 269 K. .TH)· οἱ δ' ἀρπάσαντες τοὺς κάδους <τοὺς> στρογγύλους ὕδρευον ἀνδρειότατα τκήπόλις† πάλιν. ἤντλουν λέγειν δεῖ, καὶ κάδους οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀντλιαντλητήρας. τοῦτως Ἀριστοφάνης καὶ Ἐπίλυκος†. alpha.2130 Ἀντίρροπον· ἰσόρροπον. alpha.2131 Ἀντιστρόφους· ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφους. alpha.2132 Ἀντιτορήσας· διατρήσας, τοιχωρυχέσας. alpha.2133 Ἀντιτυπῆσαι· ἀντιπαθῆσαι. alpha.2134 Ἀντιτυπία· ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος. alpha.2135 Ἀντιοχίς· ὄνομα φυλῆς. alpha.2136 9᾽Αντισσα· μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. alpha.2137 Ἀντιτύπους ἀνθρώπους (Pl. Theaet. 156a)· σκληροὺς καὶ ἀνευδότους. μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἄκμονος καὶ τῆς σφύρας· καὶ τύπος ἀντίτυπος Hdt. 1, 67, 4). alpha.2138 Ἀντιφέρονται· ἐναντιοῦνται. alpha.2139 Ἀντιφιλοτιμεῖ9· ἀντιθεραπεύει. alpha.2140 Ἀντίφησ (Pl. Gorg. 501c)· ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις. alpha.2141 Ἀντόμενοι· συμβάλλοντες. alpha.2142 9᾽Αντρα νύχια (Eur. Andr. 1224)· σκοτεινὰ σπήλαια. alpha.2143 Ἀντρώδη· σπηλαιώδη. alpha.2144 Ἀντρώνες· πόλις ἐν Θετταλία. alpha.2145 Ἀντρώνιος ὄνομα· ὁ μέγας, ὡς μεγίστων γινομένων ἐν Ἀντρώσιν. alpha.2146 9᾽Αντυγες· περιφέρειαι. alpha.2147 9᾽Αντυξ· περιφέρεια τοῦ ἄρματος. alpha.2148 Ἀντωπεῖ9· ἀντοφθαλμεῖ. alpha.2149 Ἀντωπόσ· ὁ ἀντιβλέπων. alpha.2150 Ἀντωμοσία· γράμματά τινα γράψαντες, περὶ ὧν ἡ δίκη, ὃ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντῶμνυεν, ὁ μὲν τάληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τάληθῆ

ἀπολογήσασθαι. alpha.2151 Ἄνυτειν οἱ Ἀττικοί, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν. ἀνύειν δέ, τὸ σπεύδειν, δασεῖα ἢ πρώτη. Ὅμηρος δὲ τὸ ἀνύειν ὡς ἡμεῖς (D 56)· οὐκ ἀνύω φθονέουσα. alpha.2152 Ἄνυδρεύσασθαι· ἀντλήσαι ὕδωρ· κατάχεον αὐτῆς κἀνύδρευσαι τὸν κάδον. Κοριαννοὶ Φερεκράτης (fr. 76 K.). alpha.2153 9᾽Ανυδρα δάπεδα· περὶ Λιβύης λέγει ὁ Τραγικός (Eur. fr. 955h Snell)· ἄνυδρα δ' ὠκηκῶς ἄναξ κριωπὸς Ἄμμων δάπεδα θεσπίζει τάδε. alpha.2154 Ἄνυμεναιοῦν· Σοφοκλῆς Φρυξίν (fr. 725 R.)· οὐ λήξετ', οὐ παύσεσθε τοῦσδε τοὺς γάμους ἀνυμεναιοῦντες; alpha.2155 Ἄνυποδησία· Πλάτων εἶρηκε (Leg. 1, 633c) καὶ Ξενοφῶν (Lac. 2, 3). alpha.2156 Ἄνυπόστατον· ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον. alpha.2157 Ἄνυπαίτιος· ἀναίτιος. alpha.2158 Ἄνυπόβλητον· προὔχον. alpha.2159 Ἄνυποιστον· ἀβάστακτον. alpha.2160 Ἄνυπόδητος λέγεται, οὐχὶ ἀνυπόδετος. alpha.2161 Ἄνυπεύθυνος· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος (22)· ἀνυπεύθυνον δὲ καὶ ἀζήτητον. alpha.2162 9᾽Ανυμφον· κακόνυμφον. ἢ τὴν οὐχ οἴαν τε νυμφευθῆναι. Σοφοκλῆς (fr. 1016 R.). alpha.2163 Ἄνυσίμωσ· Πλάτων (Theaet. 144b). ἐνεργῶς, πρακτικῶς. καὶ Ἄνυ<του>σι· τελοῦσιν, ἀνύουσιν. alpha.2164 9᾽Ανύσαι· δασεῶς τὸ σπεῦσαι καὶ συντελέσαι. alpha.2165 9᾽Ανω καὶ κάτω· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν. Εὐριπίδης (Bacch. 349)· ἄνω καὶ κάτω τὰ πάντα συγχέουσιν. alpha.2166 Ἄνωμωξεν· ἐστέναξεν. alpha.2167 9᾽Ανωρθρίαζον†9· Ἄνδοκίδης (1, 29)· ἀντὶ τοῦ †ορθριοι† βοῶντες ἔλεγον. alpha.2168 9᾽Ανω ποταμῶν ῥέουσι πηγαί9· παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γινομένων ἢ λεγομένων, οἷον εἰ ὁ πόρνος τὸν †σοφώτερον† ἔλεγε πόρνον. ἐπειδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσιν, οὐ κάτωθεν ἄνω. κέχρηται αὐτῇ Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπροσβείας (19, 287). <καὶ ***>· ἄνω ποταμῶν τὰ πράγματα εἶναι μοι δοκεῖ (com. adesp. fr. 50 Dem.). alpha.2169 Ἄνωφέλιτος ἄνθρωπος· Στράτις (fr. 9 Dem.)· ἀνωφέλιτος καὶ θεοῖς ἐχθρός. alpha.2170 Ἄνωκισμένος· ἐν τοῖς ἀνωτάτω γεννηθείς. ἢ ὁ ἄνω ὢν. alpha.2171 Ἄνόνητον· τὸ ἀνωφελές. alpha.2172 Ἄξιαπηγητότατον (Hdt. 2, 99, 4)· ἀξιολογώτατον. alpha.2173 Ἄξιοι9· ἀντὶ τοῦ νομίζει. Ἀντιφῶν (fr. 60 Th.) καὶ Λυσίας (fr. 302 S.). alpha.2174 9᾽Αξιον· τὸ εὖωνον. Ἀριστοφάνης (Equ. 895). alpha.2175 Ἄξιόπιστος· οὐχὶ ὁ κατάπλαστος λέγεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ τερατεία χρώμενος, ἀλλ' ὁ πιστὸς καὶ δόκιμος καὶ ἀξιόχρεως. alpha.2176 Ἄξιόχρεων· ἐν τῷ ω λέγουσι. καὶ λειπόνων· καὶ τὰ οὐδέτερα οἱ {γὰρ} παλαιοὶ ὁμοίως. τὸ δὲ ἀξιόχρεον βάρβαρον. alpha.2177 9᾽Αξιον· ἐπὶ τοῦ δικαίου τέτακται. οὕτως Δημοσθένης (fr. 19 S.). alpha.2178 9᾽Αξιος θέασ· παρὰ Φρυγίχῳ (TrGF 3 F 16b). καὶ ξιοθέατος παρὰ Ξενοφῶντι (HG. 4, 5, 6). alpha.2179 Ἄξιάγαστος· ἀξιοθαύμαστος. alpha.2180 Ἄξιέραστος· ἄξιος ἐρασμοῦ, ἐπέραστος. alpha.2181 9᾽Αξιος οὐδὲ <ένος> μόνου9 (Pl. Theaet. 162e)· ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν κύβων εἰρημένον. alpha.2182 Ἄξιων· ἀντὶ τοῦ νομίζων, ὑπολαμβάνων. Πλάτων (Gorg. 450c) καὶ Λυσίας (fr. 302 S.). alpha.2183 9᾽Αξονες· ζύλα τετράγωνα ἦν, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὀρόφου διήκοντα καὶ διὰ τινος περόνης στρεφόμενα, ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀνεγράφοντο. λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς τῶν ἀμαξῶν ἄξοσιν ὁμοίως κώδιξι στρεφόμενοι. λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξονες, περὶ οὓς σφαῖραί τε καὶ κύλινδροι καὶ τὰ τοιαῦτα στρέφονται καὶ συνίστανται. καὶ τῶν ἀμαξῶν δὲ οἷς οἱ τροχοὶ συνεχόμενοι περιστρέφονται. alpha.2184 Ἄξυμβλητον· ὥστε μηδενὶ ἀπαντῆσαι. Σοφοκλῆς (fr. 355 N.2 † 387 R.)· ἄπλαστον, ἀξυμβλητον ἐξεθρεψάμην. alpha.2185 Ἄξυλω9 (155)· πολυξύλω. alpha.2186 9᾽Αξόνητον†9· ἀνωφελές. alpha.2187 Ἄοζήσω· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις (fr. 54 N.2 † 270 M.). alpha.2188 Ἄοιδι9· ὠδή. alpha.2189 9᾽Αοζος· ὑπηρέτης, διάκονος. alpha.2190 Ἄοίδιμος· ὕμνητός. alpha.2191 Ἄοιδός· ποιητής. alpha.2192 9᾽Αοινος· ἐπὶ τῶν μὴ γεγευμένων οἴνου. καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἴνον. alpha.2193 Ἄολλεῖ9· ποιεῖ, συνάγει. alpha.2194 Ἄολλεῖσ· παρὰ Σοφοκλεῖ τὰς συνηγμένας (fr. 1017 R.). alpha.2195 Ἄορτά9· τὰ ἐξηρητημένα ἢ

αίωρούμενα καὶ οὐ βεβηκότα. οἱ δὲ τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν τὴν εἰς πνεύμονα φέρουσαν. οἱ δὲ ὄρτρα τὰ βράγχια. οἱ δὲ ἀρτηρίας. ἄλλοι τὸ ἀπρητημένον τοῦ πνεύμονος μέρος. ἰδίως δὲ ἀορτὴν Ἀριστοτέλης (Hist. an. 495b 7) καλεῖ τὴν παρ' ἐνίοις μεγάλην ἀρτηρίαν ὀνομαζομένην, ἣν καὶ φυτοῦ στελέχει παρεικάζουσιν, ὡσπερ ρίζας τὰς εἰς τὸν πνεύμονα κατασχιζομένης ἀρτηρίας. alpha.2196 9'Αοπτα' Ἀντιφῶν (87 B 4 D. .K)· ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα μὲν, δόξαντα δὲ ὄρασθαι. alpha.2197 9'Αορι' τῶ ξίφει. alpha.2198 Ἀπάγειν, ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι· τούτων ἕκαστον ἐπὶ τῶν ἐτέρους κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἢ διαδικασία γένηται, καλεῖται δικάζεσθαι. alpha.2199 9'Απαγε ξένον ἐν χειμῶνι· παροιμία ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν. alpha.2200 9'Απαγε· παῦσαι, μὴ γένοιτο. alpha.2201 9'Απαγε· ἀντὶ τοῦ χρῶ τῆ ἀπαγωγῆ. οὕτως Δημοσθένης (22, 26). alpha.2202 Ἀπάγου9· ἀντὶ τοῦ πρὸς ταῦτόντ' ἀπαγε. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 1097 v.2). alpha.2203 Ἀπαγκωνισάμενος· Ἄρχιππος Ἰχθύσι (fr. 1 Dem.) σεμνῶσπάνυ. ἔλεγον δὲ καὶ γκωνίζειν.9 alpha.2204 Ἀπαγγελτῆρα· Φρύνιχος (TrGF 3 F 16a)· ἐσθλῶν ἀπαγγελτῆρα μᾶλλον ἢ κακῶν. alpha.2205 Ἀπαγορεύειν· ἀντὶ τοῦ κάμνειν καὶ ἀδυνάτως ἔχειν. alpha.2206 Ἀπαγορεύει· ἀποτρέπεται, ἀρνεῖται. alpha.2207 Ἀπαγωγᾶς· ἀδυνατίας. alpha.2208 Ἀπαγωγή9· δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἑνδεκα. alpha.2209 Ἀπαγωγή9· μήνυσις ἔγγραφος διδομένη τῶ ἄρχοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα. λέγεται ἀπαγωγή καὶ ἡ αἰχμαλωσία καὶ ἡ τινος κομιδὴ, οἷον ἡ ἀγωγή. alpha.2210 Ἀπαῖδον· οὐ συναῖδον. καὶ πάδομεν Πλάτων Νόμων β' (662b). alpha.2211 Ἀπαίδευτοι· ἀντὶ τοῦ ἀνόητοι. alpha.2212 Ἀπαιδοτρίβητοι· ἀγύμναστοι. alpha.2213 Ἀπαιδοτρίβητον σῶμα· ἀγύμναστον. alpha.2214 Ἀπαιδία· ἡλικία ἐλάσσονι χρόνῳ τοῦ συμπληρούντος τὸν παῖδα. alpha.2215 Ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 186 N.2 † 309 M.). alpha.2216 Ἀπαιόλημα· ἀποπλάνημα, ἀποκάθαρμα. ἢ θεὸν τινα ἀπατητικόν}. alpha.2217 Ἀπαιοῖ9· ἀντὶ τοῦ παραλογίζεται, πλανᾶ. alpha.2218 Ἀπαίροντες· μεθιστάμενοι. alpha.2219 9'Απαίρε· ὃ οἱ πολλοὶ ἄρον λέγουσιν. alpha.2220 Ἀπαίρειν· ἀντὶ τοῦ παραγίνεσθαι. Ἀριστοφάνης (fr. pονυμ). alpha.2221 Ἀπαίσιον· βλάσφημον, ἀσύμβουλον. alpha.2222 Ἀπαιώνιστον· ἀνίατον, δύσφημον. alpha.2223 Ἀπαιωρούμενον· κρεμάμενον. alpha.2224 Ἀπάλαμνος· ἄπειρος. alpha.2225 Ἀπάλαμνον· ἀμήχανον. alpha.2226 Ἀπαλάμνωσ· ἀβούλωσ, σκαιῶσ καὶ ἀσυνέτως. alpha.2227 Ἀπαλεξῆσαι· κωλύσαι. alpha.2228 Ἀπαλεξήσοντες· κωλύσοντες. alpha.2229 9'Απαλοὶ θερμολουσίαις, ἄβροϊ μαλθακευνίαισ' ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀβρότητας διαρρέοντων. alpha.2230 Ἀπαλλάξωμεν· ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. alpha.2231 Ἀπαλλάξασ· ἀντὶ τοῦ πείσας ἀποστήναι. Κρατῖνος (fr. 387 K.) καὶ Δημοσθένης (24, 37) καὶ ἄλλοι. alpha.2232 Ἀπάλλεις· ἀποπέμψεις. alpha.2233 Ἀπαλεῖ9· σχολάζει, ὀλιγωρεῖ. alpha.2234 9'Απαλὸς εἴσπλους {τοῦ} λιμένος· ἀντὶ τοῦ τραχέος λαβῶν ὃ Κρατῖνος τὸ ἀπαλὸς σύνταξιν ἡδίστην ἐποίησεν ἀπαλὸς εἴσπλους λιμένος εἰπῶν (fr. 357 K.). alpha.2235 9'Απαλοσώματος· Ἀριστοφάνης εἴρηκεν (fr. 54 Dem.). alpha.2236 9'Απαλύνειν· ἀντὶ τοῦ διαχεῖν τὴν ψυχὴν καὶ θηλύνειν. Ἀριστοφάνης (fr. 54 Dem.). alpha.2237 9'Απαλὴ δίαιτα· ἡ τρυφερὰ καὶ ἀνειμένη. alpha.2238 9'Απαλά9· οἷον ἐξηλλαγμένα καὶ καινά. Εὐριπίδης (fr. 955i Snell) καὶ Σοφοκλῆς (fr. 1019 R.). alpha.2239 Ἀπάλλαξόν με φροντίδων· Στράτις ἔφη (fr. pονυμ). alpha.2240 Ἀπαμβρακοῦ9· καρτέρει. λέγεται δὲ πρὸς ὠδίνουσαν γυναῖκα. οἱ δὲ ἀνδρίζου. ἄλλοι φυλάττου. alpha.2241 Ἀπαμβλύνει· ἐκκαθαίρει σκότους καὶ ἀλλοιώσεως. alpha.2242 Ἀπαμνεῖ9· ἀποστρέψει. alpha.2243 Ἀπαμφιέσαντες· ἐκδύσαντες. alpha.2244 Ἀπαμφίσκων· ἀποκαλύπτων. alpha.2245 Ἀπαμφιεῖ9· ἀποκαλύψει. Μισουμένῳ (364 65)· ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό μου καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθη ποτέ. alpha.2246 Ἀ<πα>νάστασις· ἀποικία,

μετάστασις. alpha.2247 Ἀπαντᾶν καὶ συναντᾶν λέγουσιν ἑκατέρως. alpha.2248 9᾿Απανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἢ καλή9· σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτῶκασιν οἱ θνητοί. alpha.2249 Ἀπανθίζειν· Πωλίων εἶρηκεν· ἀπανθίζειν ἐπεχειρεῖ τοὺς Φρύγας Ἀχιλλεύς. alpha.2250 9᾿Απαν· οἱ μὲν Ἴωνες συστέλλουσι καὶ ὁ Ποιητής (156)· τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ παράπαν ὁμοίως, καὶ ἅπαντα τὰ τοιαῦτα. alpha.2251 Ἀπαντᾶν· τὸ παραγίνεσθαι εἷς τινα τόπον. alpha.2252 Ἀπάντησις· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. Σοφοκλῆς (fr. 828 R.)· ἐγὼ δ' εἰς ἀπάντησίν τινος σπεύδω. alpha.2253 9᾿Απανταχῆ9· Σοφοκλῆς (fr. 828a R.)· ἀπανταχῆ τοι τὸ φῶς καλόν. alpha.2254 Ἀπάξω· ἐκεῖθεν ἄξω. alpha.2255 9᾿Απαξαπλῶς· κατὰ σύνθεσιν προφέρονται τὴν πρώτην βαρύνοντες. alpha.2256 9᾿Απαξάπαντα· οὐδὲν πλέον σημαίνει τὸ ἅπαξ προσκείμενον. alpha.2257 Ἀπαράβλητος· ἀσύγκριτος, ἀνόμοιος. alpha.2258 Ἀπαραπόδιστον· ἀπλανῆ. alpha.2259 Ἀπαραποίητον· ἄπλαστον. alpha.2260 Ἀπαριθμῶν· ἀποπληρῶν ἀριθμόν. Ἰσοκράτης (5, 27). alpha.2261 Ἀπάργματα· ἀπαρχαὶ καὶ μερίδες θεῶν. alpha.2262 Ἀπαρθένευτος· ἀκέραιος, καθαρὰ. alpha.2263 9᾿Απαρνος· ἀντὶ τοῦ ἕξαρνος· τὸ γὰρ ἄπαρνος σεμνότερον. alpha.2264 Ἀπαρτίαν· ἀποσκευὴν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. alpha.2265 Ἀπαρκτίας· οὕτως χρῆ λέγειν μετὰ τοῦ τ καὶ οὐχ ὡς ἔνιοι ἀπαρκίαν· καὶ γὰρ ἄρκτον λέγεις. Στράτις εἶρηκεν (fr. novum). alpha.2266 Ἀπαραίτητος καὶ ἄπιστος πρὸς δωροδοκίαν· ἐπὶ ἀδωροδοκίτου καὶ καθαροῦ ἀνδρός. alpha.2267 Ἀπαρτί9· τοῦτο παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀξυτόνως. σημαίνει δὲ τὸ ἀπηρτισμένον. Εὐπολις (fr. novum) καὶ Ἡρόδοτος (2, 158, 4). alpha.2268 9<Ἀπαρτί>9· ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς. alpha.2269 9<Ἀπαρτία· ***>9 κυρίως δὲ ἡ δυναμένη μετακομίζεσθαι κτήσις καὶ περιουσία, ἐφ' ἧς καὶ τὰ ἔπιπλα λέγεται. alpha.2270 Ἀπαρτί9· ἀπηρτισμένως. alpha.2271 Ἀπαρτᾶν· ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἀπάγει<ν>. Δημοσθένης (18, 59). alpha.2272 Ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος· Εὐριπίδης (fr. novum). alpha.2273 Ἀπάρχεσθαι· τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλλειν. alpha.2274 Ἀπαρηγόρητος ὀργή9· ἐπὶ δυσοργήτου. alpha.2275 Ἀπάρχου9· ἀρχὴν βάλλε ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε. alpha.2276 9᾿Απαίσιοντ9· ἀσινές. alpha.2277 9᾿Απασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίασται· ἐπὶ τῶν μηδ' ὅτιοῦν ἄλλο κεκτημένων ἢ ὄπερ ἀμπίσχηται. alpha.2278 Ἀπασκαρίζει· ἐν τῷ α λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (fr. 495 K.)· ἀπασκαρίζειν ὡσπερὶ πέρκην χαμαί. alpha.2279 Ἀπαστία· ἀτροφία. καὶ ἄπαστος· ἄγευστος, οἶον ἄμαστος, ἀμάσητος. alpha.2280 Ἀπατηλός· ἀπατητικός. alpha.2281 Ἀπατήσει· ἀντὶ τοῦ παραλογιεῖται. Τηλεκλείδης (fr. 53 K.). alpha.2282 Ἀπατούρια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἄγουσιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. alpha.2283 Ἀπάτωρ· Εὐπολις (fr. novum). alpha.2284 Ἀπάτριοι· οἱ πατέρα μὴ ἔχοντες. alpha.2285 Ἀπαυδῶ9· ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. alpha.2286 Ἀπαυθαδιάζοντασ· μεγαλοφρονοῦντασ. alpha.2287 Ἀπαυλία· ἢ λέξις εἶρηται παρὰ τοῖς τραγικοῖς (fr. novum). λέγεται δὲ ἀπαυλία ἢ πρώτη τῶν γάμων ἡμέρα, ἐν ἧ ἢ νύμφη παραδοθεῖσα τῷ νυμφίῳ τῆς πατρῶας οἰκίας ἀπαυλίζεται. alpha.2288 Ἀπαυστί9· Σοφοκλῆς Φαίδρα (fr. 687 R.)· γλώσσης ἀπαυστί στάζε μυξώδης ἀφρός. alpha.2289 Ἀπαυτοματισθεῖσα· οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα. alpha.2290 Ἀπαυτομολῆσαι· ἀναχωρῆσαι. alpha.2291 Ἀπαυχενίζειν· ἀφηνιᾶν, ἀτακτεῖν. alpha.2292 Ἀπεγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 152 Th.) καὶ Θουκυδίδης (2, 98, 3). alpha.2293 Ἀπεβίω· ἀπέθανεν. alpha.2294 Ἀπέδοξεν· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔδοξεν. alpha.2295 Ἀπέδειξεν· ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ξενοφῶν (Lac. 15, 3). alpha.2296 Ἀπέγνωσαν· τὸ ἐναντίον τῷ κατέγνωσαν. alpha.2297 Ἀπεδημηκότεσ· ἀντὶ τοῦ ἀποδημηκότεσ. Ἑρμιππος (fr. 66 K.). alpha.2298 Ἀπεγνωκῶσ· ἀντὶ τοῦ ἀποδοκιμάσας. Δημοσθένης (Epist. 2, 17). alpha.2299 Ἀπέδοτο· ἐκδέδωκεν, παρέδωκεν. alpha.2300 Ἀπέδοσθε· ἀπημπολήσατε. alpha.2301 Ἀπέγραψε τὸν καιρόν· ἠκρίβωσε τὸν καιρόν. alpha.2302 Ἀπεδήδοκεν (Ar. Ran. 984), κατεδήδοκεν (Ar. Vesp. 838), ἐδήδοκεν· πάνυ Ἀττικὴ ἢ χρῆσις τῶν

φωνῶν. alpha.2303 Ἀπειλεῖται μοι· Ἄλεξις (cf. fr. 306 K.)· ἀρτίως ἐνταῦθα ἐπήδα καὶ διηπειλεῖτό μοι. alpha.2304 Ἀπειρόκαλος· Ἴων εἴρηκεν (fr. novum) καὶ Πλάτων (Leg. 6, 775b) καὶ Δημοσθένης (22, 75. 24, 183). alpha.2305 Ἀπειροκαλία· Ξενοφῶν ἔφη (Cyr. 1, 2, 3). alpha.2306 Ἀπειρία· τὸ ἐναντίον τοῦ ἐμπειρία. alpha.2307 9᾽Απειρον· τὸ μὴ ἔμπειρον. Δημοσθένης (27, 2. 58, 24). alpha.2308 9᾽Απεδον· τὸ ἰσόπεδον καὶ τὸ ὀμαλόν. Θουκυδίδης (7, 78, 4). alpha.2309 Ἀπέδρα· καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν· <τί> οὐκ ἐπανεχώρησα δεῦρο κἀπέδραν; Φερεκράτης (fr. 59 κ.). alpha.2310 Ἀπεθέρισεν· ἀπέκειρεν. alpha.2311 Ἀπειθεῖν· ἀπιστεῖν. alpha.2312 Ἀπεικός· ἄτοπον, ἀπρεπές. alpha.2313 9᾽Απει· ἀντὶ τοῦ ἀπελεύση. Σοφοκλῆς (OT 431). alpha.2314 Ἀπειλῶν· καυχώμενος. alpha.2315 Ἀπειπεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆσαι. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι. alpha.2316 Ἀπειπεῖν· τὸ καμεῖν καὶ ἀπαγορευῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀποκηρῦξαι παῖδα. καὶ δῆλον τοῦτο ἐκ τοῦ νόμου Σόλωνος τοῦ λέγοντος· μήτ' ἀπειπεῖν ἤμῃτε πείθεσθαι†, τουτέστιν μήτε ἀποκηρῦξαι μήτ' ἄλλον ἐπ' αὐτοῖς θεῖναι. alpha.2317 Ἀπειργάσθαι· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδεῖχθαι. Ξενοφῶν (Cyr. 8, 8, 27). alpha.2318 Ἀπείργων· κωλύων. alpha.2319 Ἀπειρέσια· ἄπειρα τῷ πλήθει. alpha.2320 Ἀπείρηκα· κέκμηκα. alpha.2321 9᾽Απεισιν· ἀπέρχεται. alpha.2322 Ἀπέισομαι· ἀντὶ τοῦ ἄπειμι. alpha.2323 Ἀπέκιξαν (Ar. Ach. 869)· †Ἴωνες† ἀποπεσεῖν ἐποίησαν. alpha.2324 Ἀπεκομίσθη· ἀπηνέχθη. alpha.2325 Ἀπεκρίθη· ἀφωρίσθη. Πλάτων (cf. Reip. 8, 564e et Leg. 12, 961b). alpha.2326 Ἀπέκτητον· ἀπόκιστον. alpha.2327 Ἀπέλα (Xen. Cyr. 8, 3, 32)· ἀντὶ τοῦ ἀπέλαυνε. alpha.2328 Ἀπελεύθερος· Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα. καὶ δράματα ἄττα οὕτως ἐπιγέγραπται. alpha.2329 Ἀπέλητοι· ἀνταγωνισταί. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 415 N.2 † 757 M.). alpha.2330 Ἀπέλη9· ἀντὶ τοῦ ἐπανελέθη. Θουκυδίδης (5, 46, 4). Δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποδρᾶναι. alpha.2331 Ἀπ' ἐλπίδος σφαλῆναι καλῆς· Ἀριστοφάνης (fr. novum)· τίς οὐκ ἂν ἐκγελάσειε χαρίεντα εἰσορῶν παθόντα τόνδε καὶ καλῆς ἀπ' ἐλπίδος σφαλέντα; alpha.2332 Ἀπέλιπεν μὲν ἢ γυνὴ τὸν ἄνδρα λέγεται, πέπεμψε δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. οὕτω Μένανδρος (fr. 823 K. .TH). alpha.2333 Ἀπελυμαίνοντο (A 314)· ἀπεκαθαίροντο. alpha.2334 Ἀπεμόρξατο· ἀπεψήσατο, ἐδάκρυσεν. ἢ ἀπεμύξατο. alpha.2335 Ἀπεμύλλαινον· διεφάυλιζον, ἐξηυτέλιζον. alpha.2336 Ἀπεμπολή9· ἀπόστασις ἢ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία. alpha.2337 Ἀπεμφαίνει· †ἀπείρηκεν†. alpha.2338 Ἀπεμπολήσας· πεπρακώς, ἀποκτησάμενος. alpha.2339 Ἀπεμυθήσω· ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω. Στράτις (fr. 72 K.). alpha.2340 Ἀπενήσω· ἀπέβαλες. alpha.2341 Ἀπενεγκεῖν γραφήν· τὸ γράφασθαι λέγουσιν. alpha.2342 Ἀπενεγκάμενος· κτησάμενος. alpha.2343 Ἀπενιαυτῆσαι· ἐνιαυτῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα ἐπὶ τισιν ἀδικήμασιν. alpha.2344 Ἀπεξεσμένον· ἠκριβωμένον. alpha.2345 Ἀπεικός· ἀπρεπές. alpha.2346 Ἀπέραντον· ἄπειρον. alpha.2347 Ἀπερράπισεν· ἀπεφίμωσεν, ἐπεστόμισεν. alpha.2348 Ἀπεργάσασθαι· ἀντὶ τοῦ ἀποπληρῶσαι. Ἀριστοφάνης (cf. Av. 1154). alpha.2349 Ἀπέρεισιν· τὴν ἐπιστήριξιν. alpha.2350 Ἀπεργασάμενος· ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦς ἐξ ὧν εἰργάσατο. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 3 S.). alpha.2351 Ἀπερρήσεισ· ἀπελεύση, ἀποφθάρῃση. alpha.2352 Ἀπερίβλεπτον· ἀνυπονόητον, πολὺ. alpha.2353 Ἀπερίγραπτον· ἀπεριόριστον. alpha.2354 Ἀπερίγραπτοι· ἀπερίσκοποι. alpha.2355 Ἀπερίοπτος· Θουκυδίδης (1, 41, 2). alpha.2356 Ἀπερρέθη· ἀντὶ τοῦ ἀπηγορεύθη. alpha.2357 Ἀπερρωγότες· κατεσχισμένοι ἢ ἀπεσχισμένοι. alpha.2358 Ἀπέσβη· ἐσβέσθη ἢ ἐπαύσατο, τέθνηκεν. alpha.2359 Ἀπεσεῖσατο· ἀπέβαλεν. alpha.2360 Ἀπεσιγάλωσεν· ἀπεσκῆνωσεν. alpha.2361 Ἀπεσκῆ9· γυμνὰ θήκης τόξα. alpha.2362 Ἀπεσκόλυπτεν· κυρίως τὸ δέρμα ἀφήρει. ἤδη δὲ καὶ τὸ ἐγύμνου. alpha.2363 Ἀπεσκοτωμένα· ἐσκιαγραφημένα, κεχρωσμένα· τὰς γὰρ χρίσεις σκότη καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. 712 K.). alpha.2364 Ἀπεσσύα (Xen. HG. 1, 1, 23)· ἐξέλιπεν. alpha.2365 Ἀπεσκελετεύθη· Πλάτων (fr. novum). alpha.2366 Ἀπεσκληκῶς· ἀναισθήτως ἔχων καὶ

ἀπεσκληρυμμένος. alpha.2367 Ἄπεσπλεγγισμένον· ἀπεξυσμένον. οὕτως Ἄριστοφάνης (Equi. 580)· σπλεγγίς γὰρ ἡ ζύστρα. alpha.2368 Ἄπεσταλμένην καὶ πεπεμμένην ἑκατέρως λέγουσιν. alpha.2369 Ἄπεστιν· ἀντὶ τοῦ ἀφέστηκεν. alpha.2370 Ἄπεστομάτισαν· ἀπεφθέξαντο. alpha.2371 Ἄπέσφηλεν· ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. alpha.2372 Ἄπεσφακέλισεν· οἱ μὲν ἰατροὶ ἐσάπη. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴαπεσφενδόννησεν†. ἔτι τὸ ἐξαίφνης ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἄριστοφάνης (fr. 424 K.) καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη. alpha.2373 Ἄπέσχαζεν· Πλάτων Πρέσβεσιν (fr. 127 K.). καὶ σχᾶν τὸ σχάζειν. alpha.2374 Ἄπεσχεδιάζετο· ἠτοιμάζετο. alpha.2375 Ἄπεσχοιτισμένον· ἀντὶ τοῦ ἴαποκεκλιμένος†. alpha.2376 Ἄπετείχιζον· ἀπεχώριζον, ἀπεκώλυον. alpha.2377 Ἄπετίμνησον· ἀπεδίδουν. alpha.2378 Ἄπετίμησεν καὶ ποτίμησις καὶ ποτίμημα· εἰώθασιν οἱ τῇ γυναικὶ γαμουμένη προῖκα διδόντες αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἀντάξιον, ὃ νῦν θύπάλλαγμα λέγεται. ἐκλήθη δὲ τὸ θύπάλλαγμα ἀποτίμημα, διότι ἐτιμᾶτο πρὸς τὴν προῖκα, ἵνα μὴ ἔλαττον ᾦ, ἀλλὰ καὶ πλεόν αὐτῆς. alpha.2379 Ἄπετύλουν· ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον. alpha.2380 Ἄπέτισα· ἀπέδωκα. alpha.2381 Ἄπεύρα†· ἀπέλαυσεν. ἢ ἀφείλετο. alpha.2382 Ἄπέφησεν· ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπεν. Μένανδρος (fr. 824 K. .TH). alpha.2383 Ἄπευθύνει· κολάζει. alpha.2384 Ἄπευκτόν· μισητόν. alpha.2385 Ἄπευήκασιν· ἀπεξηρασμένοι εἰσίν. alpha.2386 Ἄπεφρούρησαν†· ἀπέθηκαν. alpha.2387 Ἄπέφρησαν· ἀφείσαν. alpha.2388 Ἄπεφθον χρυσίον· ἐν τῷ π· χρύσ' ἄπεφθα τοῖς Παταίκοις ἐμπερῆ (com. adesp. fr. 423 K.). alpha.2389 Ἄπεχράτο· Ἡρόδοτος μὲν (1, 102, 1) ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἠγεῖτο. Θουκυδίδης δὲ (3, 81, 2) πεχρῶντο ἀντὶ τοῦ ἀνήρουν. alpha.2390 Ἄπεχρήσαντο· διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν. Ἄριστοφάνης Λημνίαις (fr. 358 K.)· τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους. alpha.2391 Ἄπεχθάνοντο· ἐμισοῦντο. λέγουσι δὲ καὶ πεχθάνεσθαι καὶ πέχθεσθαι. alpha.2392 Ἄπεχοῖριασεν· ἀπεσκίρτησεν. οἱ δὲ ἀπέπληξεν· ἀπὸ τῶν χοίρων. alpha.2393 Ἄπέχθεια· μῖσος. alpha.2394 Ἄπεχθήσ· ἐχθρός, μισητός. alpha.2395 Ἄπεχρήσατο· ἀπέκτεινεν. alpha.2396 Ἄπέχρησεν· ἐξήρκεσεν. alpha.2397 Ἄπέωσατο· ἀπετινάξατο. alpha.2398 Ἄπεωσμένον· ἀπωσμένον. alpha.2399 Ἄπέωστο· ἐπορθεῖτο. alpha.2400 Ἄπεωρούμενον†· κρεμάμενον. alpha.2401 Ἄπηγορήσομαι· ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσομαι. alpha.2402 Ἄπηδέσθη· ἀπεβρώθη. alpha.2403 Ἄπηθάλωται· ἠφάνισται. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πυρός· αἰθάλη γὰρ ἡ τοῦ πυρὸς ἀτμίς. alpha.2404 Ἄπηλα πεδία <καὶ> ἄπηλος ὁδὸς ἐρεῖς, ὡς Σοφοκλῆς (fr. 828β R.). alpha.2405 Ἄπηληγκότες· ἀποκαμόντες, ἀναισθητῶς ἔχοντες. alpha.2406 Ἄπηλλάγησαν· ἐτελεύτησαν. alpha.2407 Ἄπηλιώτης· ἐν τῷ π. καὶ ντήλιος καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλιος. οὕτως Ποσειδίππος (fr. 41 K.). alpha.2408 Ἄπηλοημένον· ὁ ἀπὸ τῆς ἄλω συγκεκομισμένος μετὰ τὸ ἀλοηθῆναι, ὃ ἐστὶ πατηθῆναι. οὕτως Δημοσθένης (42,6). alpha.2409 Ἄπήμαντον· ἀβλαβές. alpha.2410 Ἄπημείφθη (Xen. An. 2, 5, 15)· ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο. alpha.2411 Ἄπήμονα· ἀβλαβῆ. alpha.2412 Ἄπηνέμουσ· μὴ ἔχοντας ἀνέμους. alpha.2413 Ἄπηνέστερον· ἀποτομώτερον. alpha.2414 Ἄπηνήναντο (H 185)· ἀπηνήσαντο. alpha.2415 Ἄπηνέσ· ἀντὶ τοῦ οὐχ ἠδὺ οὐδὲ προσηγές. Πλάτων Φαίδρω (257β). alpha.2416 Ἄπήνθισται· ἀποβέβληκε τὸ ἄνθος καὶ οἶον ἀποκεκόσμηται. οὕτως Αἰσχύλος (fr. novum). alpha.2417 Ἄπηξεν· ἀφώρμησεν. alpha.2418 Ἄπηρεῖσατο· ἀπετινάξατο, ἔπηξεν, ἀπέθετο. alpha.2419 Ἄπηρτημένασ· ἀπαιωρούμενας. alpha.2420 Ἄπηστα†· Πλάτων Σοφισταῖς (fr. novum). alpha.2421 Ἄπηχέσ· ψευδές, δύσφορον, ἀηδές, ἐχθρόν. alpha.2422 Ἄπήχεια· ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. ἢ δυσοιωνισμός. οὕτω Δείναρχος (fr. 49, 2 C.) καὶ Λυσίας (fr. 168 S.). alpha.2423 Ἄπηχημένον· ἀπόβλητον, ξένον τοῦ κατὰ πάντων ἤχου. alpha.2424 Ἄπήχθετο· ἐμισεῖτο. alpha.2425 Ἄπηχθημένον· ἀπόβλητον. alpha.2426 Ἄπηχθισμένον· βεβαρημένον. alpha.2427 Ἄπηχθῆσ†· τοὺς οὐκ ἐσθιομένους ἰχθύας. Ἄριστοφάνης Ὠραῖς (fr. 564 K.). alpha.2428 Ἄπίθανον· ἄπιστον.

alpha.2429 9'Απιθι· ἄπελθε, ἀναχώρει. alpha.2430 Ἄπιους εἴρηκε Πλάτων <έν Νόμοις (8, 845β). ἔστι καὶ παρὰ Ἀλέξειδι> (fr. 33 K.). θηλυκῶς Ἀττικοί. alpha.2431 Ἄπιστεῖν· τὸ ἀπειθεῖν. λέγουσι δὲ καὶ πιστίαν τὴν ἀπειθειαν. alpha.2432 9'Απιστος· ὁ μὴ πειθόμενος. οὕτω Πλάτων (απολ. 26ε). alpha.2433 Ἄπιών ὄχρητο· συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς. alpha.2434 9'Ἀπλαστος· ἀληθινός, ἄδολος. alpha.2435 9'Ἀπλᾶσ· τὰ τῶν ὑποδημάτων μονόπελμα οὕτως ἐκάλουν. alpha.2436 9'Ἀπλᾶ9 καὶ διπλᾶ9 καὶ πολλαπλᾶ9· πάντα περισπῶσι τὰ τοιαῦτα· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. alpha.2437 Ἄπλάκητον· ἀναμάρτητον. alpha.2438 9'Ἀπλετον· ἄπειρον. λέγουσι δὲ καὶ ἄπλατον. Δίφιλος Λημνίαις (fr. novum, cf. com. adesp. fr. 620 K.)· κυψέλην δ' ἔχεις ἄπλατον ἐν τοῖς ὤσιν ἐγγέοντί σοι. alpha.2439 9'Ἀπλοῖσ' ἰμάτιον σύμμετρον. alpha.2440 9'Ἀπλοῖδας· ἀπλᾶς χλανίδας. alpha.2441 9'Ἀπλήγιος· δασέως, ἀπλοῦς. Εὐπόλις <Πόλεσιν (fr. 222 K.)· οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ' ἀπλήγιος>. alpha.2442 9'Ἀπληγίσ' ἰματίδιον σύμμετρον. <Ἀναγύρω Ἀριστοφάνης(fr. 54 K.)· ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν>. alpha.2443 9'Ἀπλοῖ· ἀδύνατοι πλέειν. alpha.2444 9'Ἀπλυτον πώγων· σκώπτων χρήσῃ τῇ λέξει. alpha.2445 9'Ἀπλωτον· ἄπλευστον. alpha.2446 9'Ἀπο· πόρρω, μακράν. alpha.2447 Ἀποβαδίζειν· οὐδὲν πλεον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ. alpha.2448 Ἀπόβαθρα· ἀποβατήρια, ἃ ἂν τις ἀποβαίνων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δοίη, θεῶ θυσίας ἢ ἀνθρώποις δῶρα. πεποιήται δὲ παρὰ τὸ ἀποβαίνειν νεῶς ἢ ὀχήματος. λέγονται δὲ ἀποβάθραι καὶ αἱ κλίμακες, δι' ὧν ἀπὸ τῆς νεῶς ἔξιμεν καὶ εἴσιμεν. Θουκυδίδης δὲ (4, 12, 1) καὶ οὐδετέρως ἀπόβαθρον λέγει. alpha.2449 Ἀποβάτησ καὶ ποβαίνειν καὶ ποβατικοὶ τροχοί9· ἀποβάτης μὲν ἵππικόν τι ἀγώνισμά ἐστι, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην· ἀποβατικοὶ δὲ τροχοί, οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος. alpha.2450 Ἀποβατῶν ἀγών· οὗτος ὁ ἀγών ἦγετο τῇ Ἀθηνᾶ, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τοῦ ἐλαύνειν ἄρματα ἅμα θεόντων τῶν ἵπων ἀνέβαινον διὰ τοῦ τροχοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον καὶ πάλιν κατέβαινον. καὶ ἦν τὸ ἀγώνισμα ἵππέως ἅμα καὶ πεζοῦ. καλεῖται δὲ τις καὶ ἀποβατικὸς ἠνίοχος, ὁ εἰς τοῦτο δηλονότι ἐπιτήδειος τὸ ἀγώνισμα. alpha.2451 Ἀποβολεὺς ὄπλων· Πλάτων Νόμων ιβ' (944b)· ρίψασπις μὲν γὰρ οὐκ ἐν πᾶσι νομίζοιτο ἂν δικαίως, ἀποβολεὺς δὲ ὄπλων. alpha.2452 Ἀπόβλεπτον· ἔνδοξον. alpha.2453 Ἀποβλεπόμενοι· ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες. οὕτως Αἰσχίνης (fr. 56 Dittmar). alpha.2454 Ἀποβλίσαι· ἀποπιέσαι, ἀποθλιῖψαι. alpha.2455 Ἀποβλύζων· ἀναβάλλων. alpha.2456 Ἀποβουκολήσασ· ἐξαπατήσας. ἢ οὐ θρέψας. alpha.2457 Ἀποβρίξαι· ἀποκοιμηθῆναι, μετὰ βορὰν ἀπονυστάξαι. alpha.2458 Ἀποβροχθίσαι· τὸ καταπιεῖν, <ὡς ἡμεῖς>. Ἀριστοφάνης <Δαιταλεῦσιν ἐχρήσατο> (fr. 236 K.). alpha.2459 Ἀποβύσαντες· ἀποκλείσαντες. alpha.2460 Ἀπογενέσθαι· ὑστερῆσαι σημαίνει ἢ ἀποθανεῖν. alpha.2461 Ἀπογνοῦσ· Δημοσθένης (19, 51) ἀντὶ τοῦ ἀπελπίας, Δείναρχος δὲ (fr. 12, p. 147, 11 C.) ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. alpha.2462 Ἀπογραφή9 καὶ πογράψαι· λέγεται μὲν καὶ ἐπ' ἄλλων, ἰδίως δὲ ὅταν τις δημόσιόν τι παρὰ τινι <μῆ> πριαμένῳ παρὰ τῆς πόλεως κατέχεσθαι φάσκη. ἢ ὅταν τινὸς ὀφλόντος δημεύηται καὶ εἰς τὸ δημόσιον γράφηται ἢ ἴση τῶν ὀφλημάτων περιουσία. alpha.2463 Ἀπὸ γλώττης· ταυτόν ἐστιν ἀπὸ στόματος. Θουκυδίδης (7, 10). alpha.2464 Ἀπόγνοια (Thuc. 3, 85, 4)· ἢ ἀπόγνωσις. alpha.2465 Ἀπογνώμων· ἅπαντας τοὺς ὀδόντας ἀποβεβληκῶς καὶ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῆ. alpha.2466 Ἀπὸ γραμμῆσ· οἶον ἀπ' ἀρχῆς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν δρομέων γραμμῆς, ἣν ἄφεισιν καὶ βαλβίδα καλοῦσιν. alpha.2467 Ἀπογράφειν οὐσίαν· τὸ εἰς <τὸ> δημόσιον ἀναφέρειν πολίτου τινὸς οὐσίαν. alpha.2468 Ἀπογραφή9· ἀρίθμησις. alpha.2469 Ἀπογράψαι· τὸ γράψαι καὶ τὸ ὑπογράψασθαι καὶ οἶον σημειώσασθαι δηλοῖ. alpha.2470 Ἀποδάσσομαι· ἀπομερίσομαι. alpha.2471 Ἀποδακρύσασ· οὐ σημαίνει τὸ δακρῦσαι, ἀλλὰ τὸ παύσασθαι δακρύνοντα, ὡς τὸ ἀπολοφύρασθαι καὶ τὰ ὅμοια. alpha.2472

Ἄποδακρύομαι· Ἀριστοφάνης Δράμασιν (fr. novum)· ἀποδακρύομαί σε τὰν δύσποτον κόραν. alpha.2473 9᾽ Ἀποδα θηρία· Φερεκράτης εἴρηκεν (fr. novum). alpha.2474 Ἀποδαρθεῖν· ἀποκοιμηθῆναι. καὶ καταδαρθεῖν. alpha.2475 Ἀποδείξαι, οὐ παραδείξαι· <ὄμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί. καὶ Περικειρομένη Μένανδρος> (fr. 2 Sandbach). alpha.2476 Ἀποδείξασθαι· τὸ ἐν διδασκάλου τὰ μαθήματα, ἃ τις ἔμαθεν, λέγειν. alpha.2477 Ἀποδειροτομεῖθ'· ἀποκόπτει τοὺς αὐχένας. alpha.2478 Ἀποδεόντων· λειπόντων, ἀπολειπομένων. alpha.2479 Ἀποδείκνυμί σοι χελιδόνα· ἴσον τὸ μαρτύρομαι. alpha.2480 Ἀποδέκται· ἄρχοντες κληρωτοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν ἦσαν, οἱ παρελάμβανον τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ καὶ ἀπεδέχοντο αὐτά, εἶτα ἐξήταζον τὰ ὀφλήματα σὺν τῇ βουλῇ καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ ἐχρῆν ἀναλίσκειν. alpha.2481 Ἀποδέχομαι· ὁμολογῶ. alpha.2482 Ἀποδικεῖν· ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι. οὕτως ἸἈριστοφάνης†. alpha.2483 Ἀποδιοπομπεῖσθαι· ἀποπέμπεσθαι πρὸς τὸν ἀποτρόπαιον Δία καὶ οἶονεὶ καθαίρεσθαι ἢ ἰλάσκεσθαι. alpha.2484 Ἀποδιδόμενοι· Ἀντιφῶν (fr. 54 Th.) ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. καὶ ποδιδόμεθα· ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ πιπράσκομεν. alpha.2485 Ἀπὸ δόξης (K 324)· ἀπὸ εἰκασμοῦ. alpha.2486 Ἀποδόσθαι· πωλῆσαι. alpha.2487 Ἀποδράσ' ἀποφυγών. alpha.2488 Ἀποδυσπετεῖθ'· ἀποδύρεται. alpha.2489 Ἀπόδυσαι· μᾶλλον δὲ ἀπόδυθι οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. καὶ ἀποδύντες καὶ τ'ἀπόδυσις† καὶ τ'ἀποδεδυμένοι† καὶ ἀποδεδυκότα καὶ ἀποδύειν, οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀποδεδυμένον καὶ ἀποδύεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὡς οὕτω τὰ ῥήματα λέγοντες οὐκ ἐπισυνάπτουσι τὰ ἰμάτια ἢ τῶν ἱματίων ἀρκούμενοι μόνῃ τῇ ῥηματικῇ φωνῇ δηλῶσαι τὸ νόημα. πλὴν Κρατῖνος (fr. novum) ἀπόδυθι, φησί, τὴν στολὴν. διόπερ <χρή> ἐννοεῖν τὴν διαφορὰν. alpha.2490 Ἀπόζων· ἀποπνέων. alpha.2491 Ἀποζέσαι τὸν θυμὸν· ὡς ἂν τῆς ὀργῆς παύσαιτο. Λεύκων (fr. novum). alpha.2492 Ἀποθευσούμεθα· ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται. alpha.2493 9† Ἀποθράξεις†9· συναποτροχάσεις. οὕτω Πλάτων (fr. 232 K.). alpha.2494 Ἀποθεσπίσαι· δογματίσαι, ἐκθέσθαι, εἰπεῖν. alpha.2495 Ἀποθριάσαι· ἀποφυλλίσαι· θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. alpha.2496 Ἀποθρώσκοντα· ἀποπηδῶντα. alpha.2497 Ἀποθύμια (Ξ 261)· λυπηρά, τὰ μὴ καταθύμια. alpha.2498 Ἀποθήκη· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφῆν. alpha.2499 Ἀποικοδομεῖσ' ἀντὶ τοῦ ἀποφράττει. Δημοσθένης (55, 5). alpha.2500 9᾽ Ἀποινα· λύτρα, ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος. οὕτως Σόλων (fr. 12 R.). καὶ ἄποινοι οἱ ὑδροπόται. alpha.2501 Ἀποίσετε· ἀπενέγκατε. alpha.2502 Ἀποιχόμενα· παρερχόμενα. alpha.2503 9᾽ Ἀποκα· πρόβατα ἄκουρα. alpha.2504 Ἀποκαθεύδουσιν· ἀντὶ τοῦ ἀποκοιτοῦσιν. Εὐπολις (fr. 399 K.). alpha.2505 Ἀποκαραδοκία· προσδοκία. alpha.2506 Ἀποκαρτερήσαντα· λιμῶ ἑαυτὸν ἢ ἀγχόνῃ τοῦ βίου ἐξαγαγόντα. alpha.2507 Ἀποκαταλλάξαι· φιλοποιῆσαι. alpha.2508 Ἀποκεκρουμένον· οἶον ἠκρωτηριασμένον καὶ κεκολοβωμένον· κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον. Ἀριστοφάνης (Ach. 459). alpha.2509 Ἀποκείλαντες· ἀποκλίναντες. alpha.2510 Ἀποκεῖσθαι πόρρω· ἀτιμάζεσθαι. Κρατῖνος Ὠραῖς (cf. fr. 367 K.). alpha.2511 Ἀποκηδήσαντες· ἀντὶ τοῦ ἀποκακήσαντες. Ὅμηρος (413). παρὰ δὲ Σώφρονι (fr. 78 Kaibel) ποκηδεῖ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖ κεῖται. alpha.2512 Ἀποκήρυκτον· ἀλλότριον. alpha.2513 Ἀποκηρύττοντες· ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτω Δημοσθένης (23, 201). alpha.2514 Ἀποκείρασθαι καὶ κείρασθαι· ἐκατέρως λέγουσιν. alpha.2515 Ἀποκινεῖν· τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πλοίων καταγομένων καὶ ὀρμιζομένων ἀποκινεῖν ταῖς κώπαις. alpha.2516 Ἀπόκινος· γένος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. ἢ ὁ τῶν κιναιδογράφων ἴαμβος. alpha.2517 Ἀποκλήρωσις· μέρος. alpha.2518 Ἀποκναίει· διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολλύει, λυπεῖ, ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει, <οἶον· τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν>. Μένανδρος <Μισουμένω> (fr. 3 Sandbach † A 21 Turner). alpha.2519 Ἀπόκνιζε· ἀπόσκαλλε, ἀπότιλλε. alpha.2520 Ἀποκοπῆναι τῶν ἰχνῶν τὴν κύνα λέγουσιν, ὅταν

μηκέτι εὐρίσκη τὰ ἴχνη. alpha.2521 Ἀποκαλίσαι· καὶ οὕτως λέγουσιν, οὐ μόνον ἀποκυλίσαι. τὸ δὲ διὰ τοῦ α πολιτικώτερον, ὡς φησι Φρύνιχος (fr. ponum). alpha.2522 Ἀποκραιπαλισμός· τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης. alpha.2523 Ἀποκριθῆναι· ἀποχωρισθῆναι. alpha.2524 Ἀποκρίνασθαι· τὸ λόγον δοῦναι ἐρωτώμενον. καὶ νακρίνειν· τὸ διὰ λόγων ἐρωτᾶν. λέγεται μέντοι που ἀποκρίνεται καὶ τὸ ἀποχωρίζεται. alpha.2525 Ἀποκριπάμενος· ἀποσεισάμενος. οὕτως Κρατῖνος (fr. 388κ.). alpha.2526 Ἀποκριθεῖς· ἐπὶ τοῦ ἀποκρινάμενος. Μένανδρος Φανίω (fr. ponum). alpha.2527 Ἀπὸ καιροῦ, ἀπὸ τρόπου· βάδιζε· καὶ γὰρ οὐδὲ<v> ἀπὸ καιροῦ λέγεις (fr. com. ponum). alpha.2528 9†Ἀποκρησάμενοι†9· ἀντὶ τοῦ ἀποπλυνάμενοι καὶ ἀπολουσάμενοι. alpha.2529 Ἀπόκριμα· κατάκριμα. alpha.2530 Ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος <Κανηφόρω (fr. 221 K. .TH)· ἃ δ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι. Ὑποβολιμαία (fr. 426 K. .TH)· ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένω δ' οὕτω λαλεῖν>. alpha.2531 Ἀπόκρισις· ἢ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας (fr. 305 S. fr. 154 Th.), <ἀλλὰ> καὶ Δημοσθένης <ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (19, 120)· ἀπόκριναί, λέγων, δεῦρό μοι παρελθῶν>. alpha.2532 Ἀποκρούεσθαι· ἀποβάλλεσθαι. alpha.2533 Ἀποκυβιστᾶν· οἶον ἀποπηδᾶν καὶ στρέφεσθαι· οἱ γὰρ κυβιστῶντες στρέφονται. ἢ ἀπαρνεῖσθαι. Φερεκράτης Πέρσαις (fr. ponum)· ἀποκυβιστᾶς τὴν δόσιν, οἶον ἀποπηδᾶς καὶ ἀπαρνή τὴν δόσιν. alpha.2534 Ἀποκτίννυσι λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκτιννύειν. <Κρατῖνος Βουκόλοις (fr. 17 K.)· καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν σκιαμαχῶν ἀποκτίννυσι ταῖς ἀπειλαῖς>. καὶ πεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασιν. <Μισουμένω (fr. 9 Sandbach)· ἴπιατερ μὲν Θράσωνι†, ἀπεκτάγκασι δ' οὐ>. alpha.2535 Ἀπολαύειν· οὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν, <ὡς> Ἰσοκράτης (8, 81)· <δέδοικα μὴ τι κακὸν ἀπολαύσαιμι>. alpha.2536 Ἀποκυηθέν· ἀποτεχθέν. alpha.2537 Ἀπολαχεῖν· ἀντὶ τοῦ λαχεῖν. οὕτω Λυσίας (fr. 214 S.) <καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 494 κ.) καὶ Ἀντιφῶν> (fr. 63 Th.). alpha.2538 Ἀπόλεμος· τίθεται ἐπὶ τῶν μηδεμίαν μὲν πρόφασιν ἐχόντων πόλεμος, δρασάντων δὲ τὰ πολεμίων. alpha.2539 Ἀπολέξει καὶ ποστεῖλαι· ὡς ἡμεῖς Ἀριστοφάνης (Lys. 576 et fort. Lys. 1084). alpha.2540 Ἀπολείπουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπολιμπάνουσιν παρὰ Λυσία (fr. 306 S.). alpha.2541 Ἀπόλειψις· σημαίνει μὲν καὶ ἄλλως τὸ ἀπολιπεῖν, ἰδίως δὲ ὅταν γαμετὴ τὸν ἄνδρα ἀπολίπη. λέγεται δὲ χρηματίζειν πρὸς αὐτὸν ἀπόλειψιν. alpha.2542 Ἀπόλεκτον· οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ ἔκκριτον καὶ ἐξειλεγμένον ἐκ πλειόνων. καὶ στρατιώτας ἀπολέκτους καὶ λογάδας τοὺς αὐτοὺς καλοῦσιν. alpha.2543 Ἀπολελοιπότες· ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες ἀπολείπουσι τοὺς ἡττωμένους. οὕτως Ἰσοκράτης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ (12, 41). alpha.2544 Ἀπόληγε (N 230)· παύου. alpha.2545 Ἀπολιβάξαι· ἀπορρῖψαι. καὶ πολιβάξιν· ἀποφθεῖρειν. Φερεκράτης (fr. 42 K.). alpha.2546 Ἀπολιβάξαι· τὸ ἐκρυῆναι, ἀπὸ τῆς λιβάδος. ἄλλοι δὲ τὸ πόρρω ἀπελθεῖν, παρὰ τὴν Λιβύην. alpha.2547 Ἀπολιταργίσαι· ταχέως ἀποδραμεῖν. alpha.2548 Ἀπολοπίζειν· διὰ τοῦ ο μόνως καὶ οὐ διὰ τοῦ ε, ὡς οἱ πολλοί. οὕτω Φερεκράτης (fr. ponum) καὶ ἕτεροι. alpha.2549 Ἀπολογήσασθαι· τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Δημοσθένης (24, 108). alpha.2550 Ἀπόλλω καὶ πόλλων<α>· διχῶς. Πλάτων εὐθύς ἐν ἀρχῇ τῶν Νόμων (1, 624α)· παρὰ μὲν ἡμῖν Ζεὺς, παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις Ἀπόλλων<α>. alpha.2551 Ἀπολέγομαι· ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ φασίν, ἀντὶ τοῦ ἀρνοῦμαι καὶ παραιτοῦμαι. Φερεκράτης (fr. ponum). alpha.2552 Ἀπολλύειν καὶ πολλύναι· διττῶς λέγουσιν. καὶ ποδεικνύειν καὶ ποδεικνύναι, καὶ πάντα τὰ ὅμοια. alpha.2553 Ἀπολλώνιον· βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδη (2, 91, 1) ἀναγνωστέον. καὶ ποσειδώνιον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ὡς θήναιον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ διονύσιον καὶ δημήτριον καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. alpha.2554 Ἀπόλεμος χρόνος· σημαίνει τὸν εἰρηνικὸν καὶ τὴν ἡρεμίαν τοῦ δόρατος. alpha.2555 Ἀπόλεμος μοῦσα· Πλάτων εἴρηκεν (Leg. 7, 815d). alpha.2556

Ἀπολελεμμένους οἶον ἀπολελεπισμένους. alpha.2557 ἠΨΑπολώλειτ9 τῷ φόβῳ9 Ξενοφῶν ἐν <Κύρου Παιδεία> (6, 1, 2) ὁ Κῦρος τᾶπολώλειτ τῷ φόβῳ μὴ λυθῆ ἢ στρατιά. alpha.2558 Ἀπολλύασιν ὡς καὶ τὸ δεικνύασιν. Θουκυδίδης φησὶν (7, 51, 2). alpha.2559 Ἀπόλωλα ἄντι τοῦ ἀπώλεσα. Ἀριστοφάνης (Ach. 1027). alpha.2560 Ἀπὸ λύκου θήρας παροιμία <ἐπὶ> τῶν ἀπράκτων εὐθύς ἀπιόντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀπηνῶν καὶ ἀγρίων. alpha.2561 Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ αὕτη γέγονεν ἐκ τοῦ ἠΑρίστουτ Κύκλωπος (TrGF 9 F 4), ὡς φησι Χαμαιλέων (fr. 37 Wehrli). alpha.2562 Ἀπομαγδαλία καὶ πομαγδαλίσ ψωμὸς εἰς ὃν ἐκμασσόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον ἔρριπτον τοῖς κυσί. alpha.2563 Ἀπομάγματα τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ ἠΨαπομάκτραιτ9 τὰ αὐτά. alpha.2564 Ἀπόμακτρα τσκυταλῶν ἀπεσκοτημένα ἐσκιτροφημένατ. alpha.2565 Ἀπομάττεσθαι ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι καὶ ἀποτυποῦν. alpha.2566 Ἀπομάττων Δημοσθένης <ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18, 259). οἱ μὲν> ἄντι τοῦ ἀποψῶν. οἱ δὲ ἄντι τοῦ περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις. ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ. alpha.2567 Ἀπομερμηρίζαι ἀπονυστάξαι. alpha.2568 Ἀπομηνίσασ ἀποχωρήσας δι' ὀργήν, ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς. alpha.2569 Ἀπόμισθος ἄμισθος. ἢ ὁ μισθοῦ πράξας ἔργον τι καὶ ἀφειμένος. οὕτως Λυσίας (fr. 138 S.). alpha.2570 Ἀπόμισθοι οἱ μισθὸν μὴ λαβόντες. οὕτως Δημοσθένης (4, 46. 23, 154). alpha.2571 Ἀπὸ μισθωμάτων θύειν οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον οὕτω θυσίας δημοσίας, ἃς ἐργολαβοῦντες ἐτέλουν. alpha.2572 Ἀπομόρξαι ἀποψῆσαι τῶν μέτρων τὸ ὑπερχειλές. καὶ ἰομόργματα τὰ ἐπίμετρα λέγεται. καὶ πόμοργμα τὸ ἐκτύπωμα καὶ ὁμοίωμα. alpha.2573 Ἀπομορξάμενον τᾶποπαυσάμενοντ. alpha.2574 Ἀπόμορφα ξένα, οὐκ εἰκότα τοῖς ἦθεσιν. alpha.2575 Ἀπομορχθεῖς (Ar. Vesp. 560) ἐκμαγεῖς, πραινθεῖς. alpha.2576 Ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι τὸ μὲν ἀρνητικόν, τὸ δὲ καταφατικόν. alpha.2577 Ἀπόμυκτον ἄντι τοῦ ἀκάθαρτον. alpha.2578 Ἀπομυξίας ἀκαθαρσίας. alpha.2579 Ἀπομύττειν ἐξαπατᾶν, γοητεύειν. alpha.2580 Ἀπόν ἀπρεπές. alpha.2581 Ἀπόνασθαι κατατρυφᾶν ἢ ὠφελεῖσθαι. alpha.2582 ἠΨΑπόναιτ9 εὐεργετεῖται, ὠφελεῖται. alpha.2583 ἠΨΑπόνειμαιτ9 ἀπόδος. alpha.2584 Ἀπονενοημένους Ξενοφῶν (HG. 7, 5, 12), πονενοημένως δὲ Ἰσοκράτης ἔφη (6, 75). alpha.2585 ἠΨΑπονηθήσεταιτ9 περιπραθήσεται. alpha.2586 Ἀπονητί, ἀπνευστί, ἀνιδρωτί, ἀκμητί, ἀμεταστρεπτί9 πάντα ταῦτα καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται. alpha.2587 Ἀπόνοια ἄνοια, ὕβρις. alpha.2588 Ἀπονίψασθαι μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλεγον, πρὸ τοῦ δεῖπνου δὲ κατὰ χειρός. alpha.2589 Ἀπονομή9 ἢ ἀπόμοιρα, ὡς μέρος τι τῶν περιγινόμενων ἐκ τῶν μετάλλων λαμβανούσης τῆς πόλεως. ἢ ὡς διαιρουμένων εἰς πλείους μισθωτάς, ἴν' ἕκαστος λάβῃ τι μέρος. alpha.2590 Ἀπ' ὄνου καταπεσῶν παροιμία ἀπὸ τῶν ἵπικῆ ἐπιχειρούντων καὶ μὴ δυναμένων ὄνοις χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης <Νεφέλαις (1273) τί δῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσῶν;> ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων οὐκ ἀπὸ τοῦ ζῶου τὴν παροιμίαν λέγει, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νοῦ φησὶ γὰρ ἐν Νόμοις οὕτω (3, 701ξ) καὶ <μῆ> καθάπερ <ἀ>χάλινον κεκτημένον τὸ στόμα, βία ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀπὸ τινος νοῦ πεσεῖν. alpha.2591 Ἀπονοστήσει ἐπανελεύσεται. alpha.2592 Ἀπονοσφίζεσθαι ἀποχωρίζεσθαι. alpha.2593 Ἀπονησαμένη ἀποσωρεύσασα ἢ ἀποθεμένη. alpha.2594 Ἀπόνιπτρον τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ τις ἀπενίψατο. Ἀριστοφάνης (Ach. 616). alpha.2595 Ἀπονυχίζεσθαι καὶ ἰονυχίζειν καὶ ἰξονυχίζειν διαφέρουσι τὸ μὲν οὖν ἀπονυχίζειν μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως σημαίνει τὸ τοὺς ὄνυχας ἀφαιρεῖν. τὸ δὲ ἰονυχίζειν καὶ ἰξονυχίζειν τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ἐρευνᾶν ἀκριβῶς καὶ ἐξετάζειν τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν (fr. novum) ἰξονυχιῶ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀκριβῶς. alpha.2596 Ἀπονυχιοῦμαι Εὐπολις ἔφη (fr. novum). alpha.2597 Ἀποξενωθέντα Ἰσαῖος εἶρηκεν (fr. 148 S.). alpha.2598 Ἀποξενοῦσθαι Πλάτων (Leg. 4, 708b). καὶ πόξενος Αἰσχύλος (Ag. 1282. Choeph. 1042). alpha.2599 Ἀποξένοισιν τᾶπὸ τοῖς ξένοιςτ. alpha.2600

Ἐποξύνονται· ἀποτίθενται. alpha.2601 Ἀπόπατον καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. ὁ δὲ ἀφεδρῶν καὶ †λυτρῶνων† βάρβαρα. alpha.2602 Ἀποπάτημα· αὐτὸ τὸ σκύβαλον. οὕτως Εὐπόλις <Χρυσῶ γένει (fr. 284 K.)· τί γάρ ἐστ' ἐκεῖνο; ἀποπάτημ' ἄλωπεκος. Κρατῖνος Δραπέτησιν (fr. 49 K.)· τὸν Κερκύονά τε ἔωθεν ἀποπατοῦντ' ἐπὶ τοῖς λαχάνοις εὐρῶν ἀπέπνιξα>. alpha.2603 Ἀποπερατοῦσαν· συμπληροῦσαν. alpha.2604 Ἀποπεφασμένον· ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον καὶ πεφανερωμένον. οὕτω Δείναρχος (fr. 14, p. 147, 17 C. cf. 1, 6) καὶ Λυσίας (10,19) καὶ Δημοσθένης <ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας> (59, 67). alpha.2605 Ἀποπεφοίτηκεν· ἀπήλθεν. alpha.2606 Ἀποπληξία· μανία, ἄνοια. καὶ πόπληκτος Δημοσθένης εἴρηκεν (21, 143 ετ 34, 16). alpha.2607 Ἀποπομπή· ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή. alpha.2608 Ἀποπομπαῖοι· θεοὶ τινες οὕτως ἑκαλοῦντο. alpha.2609 Ἀποπρεσβεύει· ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. alpha.2610 Ἀποπροσωπίζεσθαι· ἀπονίπτεσθαι καὶ σμᾶσθαι τὸ πρόσωπον. οὕτω Φερεκράτης <Ἀγρίοις (fr. 9 K.)· οὐδ' ἀποπροσωπίζεσθε κυάμοις; πώμαλα>. alpha.2611 Ἀπὸ πρώτησ' οἶον ἐξ ἀρχῆς. alpha.2612 Ἐποπτον· ἀθεώρητον, ὑψηλόν. alpha.2613 Ἀποπυρία· ἄρτος ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος. alpha.2614 Ἀποπυριάζων· ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων. alpha.2615 Ἀπορέξαι· δοῦναι. alpha.2616 Ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν τῷ δεινῷ· τὸ μὲν σφακελίζειν φλεγμαίνειν ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος (fr. 342 K.). alpha.2617 Ἀπορρέξαντες· ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιραν δόντες. alpha.2618 Ἀπόρρησιν· ἀπαγόρευσιν. σημαίνει καὶ ἀποκήρυξιν παιδός. alpha.2619 Ἀπόρρητα· ἀκατάληπτα, ἀπόκρυφα. ἢ τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις. οὕτως Δημοσθένης (18, 123). alpha.2620 Ἀπορροή· σταγόνας. alpha.2621 Ἐπορρυή· ἀπόρρυσις. alpha.2622 Ἐπορρυέει· ἀπονίπτει, ἀπορρύπτει†. alpha.2623 Ἀπορρώγασ· ἐξοχὰς ἀπεσχισμένας. alpha.2624 Ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρους. alpha.2625 Ἐπορος χώρα· ἀντὶ τοῦ ἀπόρευτος. λέγεται δὲ ἄπορος καὶ ὁ μὴ δυνάμενος μηχανὴν τινα εὐρεῖν, ὁ ἐνδείης. alpha.2626 Ἀπορησία· ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὐβουλος (fr. 141 K.). alpha.2627 Ἀπορώτατος· ἀντὶ τοῦ πρὸς ὄν οὐδένα πόρον ἔστιν εὐρεῖν. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 104 S.). alpha.2628 Ἀπορηθῆ· ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῆ. Πλάτων (φορτ. Leg. 11, 929a). alpha.2629 Ἀποσαλεύσαι καὶ ποσαλεύειν· τὸ ἀποφυγεῖν ἐκ τοῦ λιμένου καὶ σάλω ὀμιλῆσαι, τουτέστιν τῷ ἀλιμένῳ τόπῳ, ἔνθα σάλος γίνεται. Θουκυδίδης (1, 137, 2)· ὁ δὲ ναύκληρος ποιεῖ τε ταῦτα καὶ ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα. alpha.2630 Ἀποσεμνύνει· γεραίρει. alpha.2631 Ἐποσάξαντες· Δείναρχος (fr. 13, p. 147, 14 C.) ἀντὶ τοῦ †πράξαντες†. alpha.2632 Ἀποσημῖνασθαι· ἀφομοιοῦσθαι. ἢ σφραγίζειν. alpha.2633 Ἀπόσιτος· ἄσιτος, ἄτροφος. alpha.2634 Ἀποσκευαζόμενος· ἀποβαλλόμενος, ἀπορρίπτων, ἀπογυμνῶν. alpha.2635 Ἀποσκευάζοντες· ἀποφέροντες. alpha.2636 Ἀποσιμῶσαι· τὸ ἀναχωρήσαντα ἐκ διαστήματος συμβαλεῖν τῇ νηϊ. ἢ τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν †προσθεῖναι† γυμνήν. Θουκυδίδης δὲ (4, 25, 5) τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. alpha.2637 Ἀποσεσούκασται· τετρύγηται. Ἀμειψίας (fr. 33 K.). alpha.2638 Ἀποσκολύψαι· ἀφελεῖν τὸ δέρμα. ἢ γυμνώσαι. Σοφοκλῆς εἴρηκεν (fr. 390 N.2 † 423 R.). alpha.2639 Ἀπόστασις· ἢ ἐπανάστασις ἔθνοῦς ἢ πόλεως. καὶ ἢ ἀπέλευσις ἢ διάλυσις. καὶ ἢ τοπικὴ διάστασις. καὶ καθ' Ἰπποκράτην (απηρορ. 4, 31 † 4, 512, 12, 12 L.) ἢ ἐναπόσκηψις, οἷόν τινος συλλογῆ. alpha.2640 Ἀποστασίον· καὶ προστασίον· δικῶν εἰσὶν ὀνόματα. ἀποστασίον μὲν, ὅταν δοῦλος †ὑπ'† ἐλευθερίας ἐνίσταται, φάσκων μὴ προσήκειν τοῖς δουλοῦν αὐτὸν ἀντιποιοῦμενοις, οὗτος ἀποστασίον δίκην λαχεῖν λέγεται. ἀπροστασίον δέ, ὅτι τῶν μετοίκων ἕκαστος προστάτην †ἔχουσι† κατὰ νόμον ἓνα τῶν ἀστῶν, καὶ δι' αὐτοῦ τό τε μετοίκιον τίθεται κατὰ ἔτος καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖται. ὅταν οὖν τις δοκῶν εἶναι μέτοικος προστάτην μὴ ἔχη ἢ μὴ δῶ τὸ μετοίκιον ἢ ἀστὸς εἶναι φάσκη παρεγγεγραμμένος εἰς τὴν πολιτείαν, ὁ βουλόμενος δίκην εἰσάγει πρὸς αὐτόν, ἣτις λέγεται ἀπροστασίον. alpha.2641 Ἀποστολαίον· ἀποπέμψεις, δῶρα. alpha.2642 Ἀποσοβεῖον· διώκει. alpha.2643 Ἀποσοβῶμεν· ἀντὶ τοῦ

ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος (fr. 826 K. .ΤΗ). alpha.2644 Ἀποστήσασθαι· ἀποδοῦναι χρέος. alpha.2645 Ἀποσπουδάζων· πανόμενος τῆς σπουδῆς, ἀμελῶν. alpha.2646 9†Ἀποστήσονται†9· οἶον σταθμῶ λάβωσιν ἴσω. alpha.2647 Ἀποστρακισθῆναι· ἐξορισθῆναι· ἐν ὄστράκοις γὰρ τὸ πρὶν ἐγράφοντο αἱ ἐξορίαί. alpha.2648 Ἀποστοματίζειν· ἀπὸ μνήμης λέγειν. alpha.2649 Ἀποστυγοῦντες (Er. Rom. 12, 9)· μισοῦντες. alpha.2650 Ἀποσκλαίη· ἀποθάνοι. alpha.2651 Ἀποσκλῆναι (αρ. Vesp. 160)· οἶον ἀποθανεῖν. alpha.2652 Ἀποσκελ<ετ>ευθῆναι καὶ ποτακῆναι καὶ οὕτως διαφθαρήναι. alpha.2653 Ἀποσκιρτᾶ9· ἀποπηδᾶ. alpha.2654 Ἀπὸ σκοποῦ9· μάτην, ἢ περιττῶς, ἢ ἐναντίως. alpha.2655 Ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν. alpha.2656 Ἀποσκευάσαι τὴν τράπεζαν· καθαρὰν ποιῆσαι. alpha.2657 Ἀποσκορακίζειν· ὑβρίζειν, εὐτελίζειν, ἐξορίζειν, διώκειν. alpha.2658 Ἀποσκυθίσαι· κυρίως μὲν τὸ ἐπιτεμεῖν τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ δέρμα σὺν θριξί, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ἀποκεῖραι. alpha.2659 Ἀπόστολος· στρατηγὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ τῶν νεῶν στόλος, καὶ οἱ ἐν αὐταῖς ἐμπλέοντες. alpha.2660 Ἀποστολεῖς· ἰ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν ἄρχοντες ἐπὶ τῶν ἐκπλεουσῶν τριήρων καὶ τῶν ἀναγομένων στόλων. ἀποστολεῖς δὲ παρὰ τὸ ἀποστέλλειν τὰ πλοῖα. alpha.2661 Ἀποστησάμενον· ἀντὶ τοῦ πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα. Δημοσθένης (49, 52). alpha.2662 Ἀπόστοργον· τὸν ἄστοργον. alpha.2663 Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν· Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης (Ath. Pol. 59, 6). alpha.2664 Ἀποστάσιον καὶ ἴλιπόστρατον† καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα οὐδετέρως σχηματίζουσιν. Εὐπολις (fr. 349 K.)· <καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἀλογίου 'στ' ὀφλεῖν>. alpha.2665 Ἀπόστα, οὐ μόνον ἀπόστηθι. καὶ παράστα.9 οὕτω Μένανδρος <Παιδίω (fr. 317 K. .ΤΗ)· ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν. Δις ἐξαπατῶντι (fr. 3 Sandbach)· ἐμοὶ παράστα· τὴν θύραν κόψας ἐγὼ καλῶ τιν' αὐτῶν>. alpha.2666 Ἀπὸ στόματος· ὡς ἡμεῖς, τὸ μὴ διὰ γραμμάτων, ἀλλὰ ἀπὸ μνήμης. <Φιλήμων Νεμομένοις (fr. 48 K.)· ἀπὸ στόματος ἅπαντ', ἐὰν βούλησθ', ἐρῶ. Κρατίνος δὲ ταῦτ' οὕτ' πὸ γλώττης· Νόμοις (fr. 122 K.)· ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ οἶδ' ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι, ἀλλ' ἀπὸ γλώττης φράσω σοι· μνημονεύω γὰρ καλῶς. Θουκυδίδης ζ' (10)· καὶ ἦκοντες εἰς τὰς Ἀθήνας οἱ ἀπὸ τοῦ Νικίου> ὅσα τε ἀπὸ γλώττης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον. Πλάτων Θεαιτήτω (142δ)· ἀτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι; ἔχοις ἂν διηγῆσασθαι; Οὐ μὰ τὸν Δί', οὐκ οὐκ οὕτω γε ἀπὸ στόματος. καὶ ποστοματίζειν φασὶ τὸν διδάσκαλον, ὅταν κελεύῃ τὸν παῖδα λέγειν ἄττα ἀπὸ στόματος. alpha.2667 Ἀποστροφή9· ἀντὶ τοῦ καταφυγῆ. alpha.2668 Ἀποσυστῆσαι· οὐδὲν πλέον τοῦ συστήσαι. alpha.2669 9†Ἀποσφύδου†9· καρτερεῖν. alpha.2670 Ἀποσχεδιάσασ· ψευδάμενος. alpha.2671 Ἀπόσχη9· ἀποσχέσθαι ποιήση. alpha.2672 Ἀποσχῆναι· ἀπενεχθῆναι. alpha.2673 Ἀποσχοινίσαντες· ἀποστρέψαντες. alpha.2674 9Ἀπουργοι γωνίαί· εὐτελεῖς, εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνήγον. alpha.2675 Ἀπόταξις· τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑπηρετεῖν τὸν ὠρισμένον φόρον. Ἀντιφῶν (fr. 55 Th.alpha.2676 Ἀπόταφος· ὁ ἀπεστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. alpha.2677 Ἀποτεθρίακεν (Ar. Ach. 158)· ἀποπεφύλλικεν καὶ διακεκάθαρκεν. alpha.2678 Ἀποταμιεύεται· ἀποκλείει. alpha.2679 Ἀποταυρούμενος· θρασυνόμενος. alpha.2680 Ἀποτεθρυωμένος· ἀπηγριωμένος, εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ἴτεθρύων†, ἅπερ ἐστὶν ἄγωνα καὶ ἄγρια φυτά. alpha.2681 Ἀποτείνεται· ἐκτείνεται, φιλονεικεῖ. alpha.2682 Ἀποτιμηταί9 καὶ ποτίμημα καὶ ποτιμαῖν καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν· οἱ μισθούμενοι τοὺς τῶν ὀρφανῶν οἴκους παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρείχοντο· ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα πέμπειν τινὰς τιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. καὶ ἐλέγοντο τὰ μὲν ἐνέχυρα ἀποτιμήματα, οἱ δὲ ἀποτιμησάμενοι ἀποτιμηταί, τὸ δὲ ἔργον ἀποτιμαῖν. alpha.2683 Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα· οἶον ἂ κατέφαγες ἀποδώσεις πλείονα. alpha.2684 Ἀποτειχίζων· ἀποφράσσων. alpha.2685 Ἀποτεμεῖται· ἀποχωρίσειεν. alpha.2686 Ἀποτεύξασθαι· ἀποτυχεῖν. alpha.2687

Ἀποτείχισαι· τὸ ἴβαλεῖν† τειχίον καὶ ἀποτείχισαι καὶ alpha.2687 ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου. καὶ ποτετειχισμένος· ὁ ἀπειλημμένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 9 Th.). alpha.2688 Ἀποτίμησιν· τέλος ἢ φόρον. alpha.2689 Ἀποτιμήματα· τὰ νῦν ἀντίπροικα. alpha.2690 9᾽ Ἀπο τοῦ πράγματος· ἀντὶ τοῦ ἀποθεν. alpha.2691 Ἀπότριψις· μελέτησις, ἀπάγγελσις, ἀγώνισις, προάγγελσις, τέκμαρσις, κάθεξις, διάφευξις, ἀνοιξις, ἐφόρμησις, ὄπλισις, ξένισις, πλάνησις, κούφισις, βλάβισις, ἐπαίνεσις, ψόφησις, διάρπασις, γυναίκισις, λάλησις. alpha.2692 Ἀποτραχύνεται· θρασύνεται. alpha.2693 Ἀποτρόπαιοι· φευκτοί, μισεῖσθαι ἄξιοι. alpha.2694 Ἀποτροπίασμα· ἐξίλασμα. ἢ τὸ ἀποτροπῆς ἄξιον, οἶον ἀποτρόπαιον. alpha.2695 Ἀποτρώγειν· ἀφαιρεῖν. οὕτως Μένανδρος <Κυβερνήταις (fr. 252 K. .TH)· τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθίζινοῦ>. alpha.2696 Ἀποτυμπάνισον· ἀνελε, ὃ ἐστὶ φόνευσον. alpha.2697 Ἀποτυμπανίσαι· οὐχ ἀπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνοις ἀποκτεῖναι. τύμπανον δέ ἐστὶ ξύλον <ὥσπερ> σκύταλον· τὸ γὰρ παλαιὸν ξύλοις ἀνήρουν τοὺς κατακρίτους, ὕστερον δὲ ἔδοξε τῷ ξίφει. alpha.2698 Ἀποτυχίσαι· ἀποπελεκῆσαι. καὶ ποτυχισθεῖς· ἀποτιλθεῖς ἢ ἀποπελεκηθεῖς. alpha.2699 Ἀποφανῶσαι· εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 919 N.2 † 1023 R.). alpha.2700 Ἀποφαίνει· φανεροποιεῖ. alpha.2701 Ἀποφαντικός· σημαίνει κυρίως τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα, εἴτε διὰ καταφάσεως εἴτε δι' ἀποφάσεως. σημαίνει δὲ ἰδικῶς καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον. alpha.2702 Ἀποφάσκει· ἀπαγορεύει ἢ ἀποφαντικῶς λέγει. alpha.2703 Ἀπόφασις· Δημοσθένης <ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον> (42, 1) τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων κατὰ μέρος ὀπόσην οὐσίαν ἔχει, <ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται>. καλεῖται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφὴ. alpha.2704 Ἀποφεύγειν καὶ ποφυγγάνειν· Δημοσθένης (23, 74). alpha.2705 Ἀπόφημι· ἀποφαίνομαι. alpha.2706 Ἀποφηληκίσαι· ἀποπλανῆσαι. alpha.2707 Ἀποφῆναι· ἀποδείξει. alpha.2708 Ἀποφύλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 287 N.2 † 493 M.). alpha.2709 Ἀποφθεγγόμενος· μαντευόμενος. alpha.2710 Ἀποφέρει· οἶον παρασύρει καὶ ἄγει. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης (fr. novum). alpha.2711 Ἀπόφυξις· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἴππονίκου εἶρηκεν (fr. novum) ἀπόφυξιν δίκης. ἢ δὲ ἀποφυγὴ ἐπὶ τούτου τοῦ σημειομένου πάνυ σπάνιος. alpha.2712 Ἀποφλεγμήναντας· Πλάτων Νυκτὶ μακρᾶ (fr. novum)· ἤξιν ἀποφλεγμήναντας εἰς διαλλαγὰς. alpha.2713 Ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀπορρῖψαι· τὸ ἐξ ὄψεως ἐκβαλεῖν. Σοφοκλῆς (fr. 828c R.). alpha.2714 Ἀποφράδες ἡμέραι· ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν. ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδαιοι. καὶ ποφρὰς ἄνθρωπος· ἀντὶ τοῦ ὁ διὰ τὴν βαρύτητα τῶν ὑπ' αὐτοῦ φραζομένων ἀπρόσδεκτος. alpha.2715 Ἀποφορὰν· ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξὺ. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 113 S.). alpha.2716 Ἀποφοιβάζων· ἀποκαθαίρων. alpha.2717 Ἀποφοιτᾶν· ἀποπηδᾶν, ἀναχωρεῖν. alpha.2718 Ἀποφυσήσας τὴν σποδὸν τῶν ἐγκρυβομένων ὠπτημένων. <Σφηξιν> Ἀριστοφάνης (330)· κάπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας <εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμῆν>. alpha.2719 Ἀποφώλιον· ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, ἄτεχνον, μάταιον. οἱ δὲ ἄγριον ἢ ἀδόκιμον ἢ θηριώδη, ἀπὸ τῶν φωλεῶν. ἔνιοι δὲ φωλεὸν φασὶ τὸ λαμπρὸν δεῖπνον. alpha.2720 Ἀποχετεύονται· μεταφέρονται. alpha.2721 Ἀπόχρη· ἐξαρκεῖ. alpha.2722 Ἀποχρήσας· ἀντὶ τοῦ ἰκανὸς γενόμενος. Πλάτων Πολιτείας β'. alpha.2723 Ἀποχώρησις· ἀντὶ τοῦ ἀποστροφή. alpha.2724 9† Ἀπόχραε†9· ἐξαρκεῖ. Ἡρόδοτος (9, 79, 2). alpha.2725 Ἀποχρώση· ἀρκούσης. alpha.2726 Ἀποχοιριάσαι· ἀποσκιρτῆσαι, ἀπολακτίσαι. καὶ ποχοιριάζειν· ἀποσοβεῖν, ἐξελαύνειν ὡς χοῖρον. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ κ ποκυριάζειν.9 alpha.2727 Ἀποχρώντως· ἰκανῶς. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς (fr. 489 K.)· ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις ἀποχρῶσαν ἤδη. alpha.2728 Ἀποχωροῦντα· ἀντὶ τοῦ ἀποπατούμενα. Ξενοφῶν (Mem. 1, 4, 6). alpha.2729 9† Ἀπόψας†9· ἀδελφοῦ ἢ

ἀδελφῆς ὑποκόρισμα. alpha.2730 Ἀποψηφίζονται· ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσιν αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. οὕτω Δείναρχος (fr. 56, 2 C.). καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ Δημοσθένους ἀποψήφισιν καλεῖ (57, 2). alpha.2731 Ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· οἷον οὐκ ἐπήνεγκαν ψῆφον τοῦ ἀτιμῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι. οὕτως φησὶ Φρύνιχος (Praep. sorph. 13, 1). alpha.2732 Ἀποσοφεῖν· τὸ πέρδεσθαι, εὐσχήμως λέγων. εὐσχημονέστερον δὲ διαπνεῖν καὶ ποπνεῖν.9 alpha.2733 Ἀποψύχει· ὃ οἱ πολλοὶ καταψύχει λέγουσιν, ὅταν τὸ καῦμα λήγη καὶ εἰς {τὸ} ψῦχος τρέπηται. οὕτω Πλάτων (Phaedr. 242a). alpha.2734 Ἀποψύχειν· τὸ ἀποθνήσκειν ἐν ᾿ (134, 3) Θουκυδίδης. alpha.2735 Ἀπριάτην (A 99)· ἄνευ πράσεως. alpha.2736 Ἀπρίξ· ὄλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. alpha.2737 9᾿Απρικοιν· τῇ προσωδίᾳ ὡς ἄνθρωπον οἱ Ἀττικοί. alpha.2738 Ἀπροόπτωσ· ἀπροοράτως, ἀπροσδοκῆτως. alpha.2739 Ἀπρόσβλητον· ὧ οὐδεὶς δύναται προσβαλεῖν. alpha.2740 Ἀπροσδεῖσ· μὴ χριζῶν. alpha.2741 Ἀπροσήγορος ἄνθρωπος· ὃν οὐχ οἷόν τε προσαγορεῦσαι διὰ τρόπου τραχύτητα. alpha.2742 Ἀπρόσιτος· ἀπροσπέλαστος. alpha.2743 Ἀπρόσκλητον· τὴν οὐ προσκεκλημένην. alpha.2744 Ἀπρόσειλος· ὧ οὐδεὶς προσειλεῖται. οὕτως Εὐριπίδης (fr. 845 N.2). alpha.2745 9<A>προβουλία καὶ προβουλεύτωσ· Πλάτων εἴρηκεν (Leg. 9, 867b). alpha.2746 Ἀπροβούλευτον· τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλήν, ἀλλ' εὐθύς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα. alpha.2747 9᾿Απροτον†9· οἱ μὲν εἶδος εἶναι κογχυλίου φασίν, οἱ δὲ ἀκρίδων, οἱ δὲ μελιττῶν. ἕκαστον δὲ τούτων ἀγγελιδὸν νέμεται. καὶ οἱ μὲν τὰ ἄνθη, οἱ δὲ τοὺς καρπούς, οἱ δὲ τὰ πώδη σίνουσιν. ἀφ' ὧν καὶ τοὺς κατὰ συμμορίαν κακούργους †ἀπρότους† ὠνόμασαν. alpha.2748 9᾿Απτεσθαι· λαμβάνεσθαι. alpha.2749 9<A>πτέρωσ· ἀντὶ τοῦ ταχέως, ἐτοίμως ἢ ἐλαφρῶς. Ἰων εἴρηκεν (fr. novum). alpha.2750 9᾿Απτόν· ψηλαφητόν. alpha.2751 9᾿Απτων· δεσμεύων. alpha.2752 9᾿Απυστα· ἀνήκουστα. alpha.2753 9᾿Απυτοι†9· οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησεῶς. alpha.2754 9᾿Απυρον πινακίσκον ἰχθυηρόν· μηδέπω πυρὶ προσενηνεγμένον. Ἀριστοφάνης εἴρηκεν (fr. 532 K.). alpha.2755 Ἀπωδόν· τὸ τῆς ὥδης ἀλλότριον. alpha.2756 9᾿Απωθεν· χωρὶς ἢ πόρρωθεν. alpha.2757 Ἀπωτέρω· πόρρω. alpha.2758 Ἀπώμοτον· ἀπηγορευμένον, φευκτὸν καὶ ἀποίητον. Εὐπολις (fr. 217 K.). alpha.2759 9᾿Απφα· ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ ὑποκόρισμα. alpha.2760 9᾿Απώναται†9· ὠφελεῖται, εὐεργετεῖται. alpha.2761 Ἀπωνηθησεται· περιπραθήσεται. alpha.2762 Ἀπώχοντο· ἀπεφέροντο. alpha.2763 9᾿Αρα· συλλογιστικὸς σύνδεσμος. καὶ ἀντὶ τοῦ δή καὶ ὡς ἔοικεν καὶ ὡς φαίνεται. οὕτω Πλάτων (Reip. 2, 358c, al.). alpha.2764 Ἀράβιος ἀύλητῆσ· ἐπὶ τῶν ἀκαταπαύστων. Κάνθαρος Μηδείᾳ (fr. 1 K.)· κιθαρωδὸν ἐξηγεῖρατε Ἀράβιον τὸν χορὸν τοῦτον. καὶ ἡ παροιμία· Ἀράβιος ἀύλητῆς δραχμῆς μὲν ἀύλει, τεττάρων δὲ παύεται. alpha.2765 Ἀράττων· κρούων. alpha.2766 Ἀράται· εὐχεται, ἢ καταράται, ἢ ἐπιθειάζει. Φερεκράτης (fr. 118 K.)· <ὑστερον ἀράται κάπιθεάζει> τῷ πατρί. alpha.2767 Ἀραῖσ· κατάραις. alpha.2768 Ἀργᾶσ· οἱ μὲν φασι τοῦτον κακὸν ποιητὴν γεγονέναι, οἱ δὲ τὸν ἀργᾶν ὄφεως εἶδος φασι. alpha.2769 Ἀργαλέωσ· χαλεπῶς. alpha.2770 Ἀργιόδοντα· λευκὸν ἢ ὀξυόδοντα. alpha.2771 Ἀργᾶ<σ>9· πονηρὸς ποιητῆς κατὰ τὴν σύνθεσιν. μέμνηται τούτου Φανίας ἐν τῷ πρὸς τοὺς σοφιστάς (fr. 10 Wehrli). ἢ ὄφεως εἶδος. alpha.2772 Ἀράκουσ· τὰ ὄσπρια ἐν τῷ κ λέγουσιν, οὐκ ἐν τῷ χ ἀράχους. alpha.2773 9᾿Αρρατον· ἰσχυρόν, ἢ δυσκίνητον. ἢ σκληρόν καὶ ἀμετάστροφον. alpha.2774 Ἀργέλοφοι· ποδεῶνες μηλωτῆς καὶ τῶν ἀσκῶν. δοκεῖ δὲ Ἰώνων εἶναι καὶ {ἡ} φωνῆ} οὐκ Ἀττικῆς συγγραφῆς ὁ ποδεῶν. τῷ μέντοι ἀργέλοφοι Ἀριστοφάνης (Vesp. 672) καὶ Ἑρμιππος (fr. νοησιμ) κέχρηται, τῷ δὲ ποδεῶν Αἰσχίνης (Socrat. fr. novum)· φησὶ γάρ· καὶ τοὺς ποδεῶνας οἷς ἀφήπτον τὸ κώδιον ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. alpha.2775 Ἀργυρίου δίκη· ὅταν τις προσήκειν αὐτῷ παρά τινος ἀργύριον ζετο, δίκην αὐτῷ ἀργυρίου ἐλάγχανεν· καὶ ἐκαλεῖτο ἀργυρίου δίκη. alpha.2776 Ἀργυρίσ· ἀργυρᾶ φιάλη, ὡς χρυσις ἢ χρυσιῆ. alpha.2777

Ἄργυραμοιβός· ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. alpha.2778 Ἀργιλώδης γῆ· λευκὴ καὶ καθαρὰ. alpha.2779 Ἀργίποδες· ταχεῖς, ὀξύποδες. alpha.2780 9᾽ Ἀργεμαῖτα· τὰ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα. alpha.2781 Ἀργέμων· Σοφοκλῆς (fr. 212 N.2 † 198d R.) ἀντὶ ὀφθαλμῶν ἀπὸ τοῦ πάθους μετενεγκῶν τὴν φωνὴν ἐπ' αὐτὸ τὸ δεκτικὸν τοῦ πάθους. alpha.2782 Ἀργεῖους ὄρω· παροιμιῶδες ἐστὶ. Φιλωνίδης (fr. nonum). alpha.2783 Ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν· τὸ δὲ ἀργύρεον καὶ χρύσειον ἱακά. alpha.2784 Ἀργύριον καὶ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, <ὡς Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν> (fr. 262 K.). alpha.2785 Ἀργυραμοιβόν· κολλεκτάριον. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ τὸν τραπεζίτην. alpha.2786 Ἀργυρὶς θήκη· διττὰ ἦν γραμματίδια, οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον ἑαυτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι, ἃ καὶ {τὰ} κιβώτια ἐκάλουν, τὰ δ' ἄλλα ἑμαρτύρια†. alpha.2787 Ἀργυρόποδα δίφρον· ὁ Ξέρξου δίφρος, ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖτο. ἀνέκειτο δ' εἰς τὸν Παρθενῶνα τῆς Ἀθηνᾶς. alpha.2788 Ἀργύρου κόπις· ἀργυρολόγος. παρὰ τὸ δοκιμάζειν τὸ κιβδηλον τοῦ ἀργυρίου. alpha.2789 Ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα· ὁμοίως ὡς ἡμεῖς Λυσίας (fr. 148 S.). alpha.2790 Ἀργυροκοπεῖον· ἐν ᾧ κόπτεται νόμισμα, ὃ νῦν τινες ἑμμαντήριον† καλοῦσιν. alpha.2791 Ἀργυροσκόπος· τὸ μὲν ἀργυρογνώμων καὶ ἀργυραμοιβὸς τέτριπται παρὰ τοῖς Ἀττικισταῖς, τὸ δὲ ἀργυροσκόπος οὐκέτι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σκοπεῖν τὸ ἀργύριον καὶ διακρίνειν ἀπὸ τοῦ ἀδοκίμου τὸ δόκιμον. alpha.2792 Ἀργυρίται· οἱ ἀργυρίου εὐποροῦντες. alpha.2793 Ἀργυρογνώμων· δοκιμαστής ἀργύρου. alpha.2794 Ἀργυροδίνησ· ὁ καλὰς δῖνας ἔχων. δῖναι δὲ αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. alpha.2795 9᾽ Ἀρδηττος· τόπος ἐστὶν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ πάντες Ἀθηναῖοιδημοσίᾳ ὤμνουν τὸν ὄρκον τὸν Ἡλιαστικόν. alpha.2796 9᾽ Ἀρδα καὶ ἄρδαλος· τὸ μόλυσμα. καὶ ρδαλῶσαι τὸ μολῦναι ἀσημόνως. alpha.2797 Ἀρδάνιον· τὸ ἀπὸ τοῦ πυθμένου τοῦ κεραμίου ἕως τῆς γαστροῦ, ἐν ᾧ ἔπινε τὰ θρέμματα. alpha.2798 Ἀρδεύειν παρ' Ἀντιφάνει μόνον (fr. 314 K.). ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἤρσεν καὶ ἄρση Ἡρόδοτος (5, 12, 4 et 2, 14, 2). alpha.2799 9᾽ Ἀρδειν, οὐκ ἀρδεύειν λέγουσιν. alpha.2800 9᾽ Ἀρδηττος· τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ Ἀρδήττου ἠρώως. alpha.2801 Ἀρεστήρ· εἶδος ποπάνου. alpha.2802 Ἀρετή· εὐδοξία. οὕτως Ἀνδοκίδης (fr. 6 Blass) καὶ Θουκυδίδης (1, 33, 2). alpha.2803 9᾽ Ἀρειος πάγος· δικαστήριον Ἀθήνησιν. ἦσαν οὖν Ἀθήνησι βουλαὶ δύο, ἡ μὲν τῶν φ' καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλευεῖν, ἡ δὲ εἰς μῆνα τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικὰ καὶ τὰ ἄλλα πολιτικὰ δῶκει σεμνῶς. ἐκλήθη δὲ Ἄρειος πάγος, ἥτοι ὅτι ἐν πάγῳ ἔστη καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον· Ἄρειος δέ, ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει. ὁ δὲ Ἄρης ἐπὶ τῶν φόνων· ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἄρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἀλιρροθίου δίκη, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίπην τὴν αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατροῦ, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος <ἐν> α' (FGrHist 4 F 38 et 323a F 1). alpha.2804 Ἀρῆν, οὐχὶ ἄρης· ὁ τοῦ κριοῦ. ἀρνεῖος δὲ ὁ τέλειος. alpha.2805 Ἀρῆν ἢ ὀρθή· ἡ δὲ γενικὴ ἀρνός· ἀπὸ ταύτης συνεκόπη. alpha.2806 9᾽ Ἀρης τύραννος· κομμάτιον ἐκ τῶν Τιμοθέου Περσῶν (fr. 15 Wil.), ὃ διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὤδης εὐημερίαν Ἀθήνησιν ἐπιπολάσαν εἰς παροιμίαν ἐχώρησεν. alpha.2807 Ἀρίδακρυσ καὶ λίδακρυσ· ὁ ἐπίφορος εἰς τὸ δακρῦειν. οὕτως Θεόπομπος (fr. nonum). alpha.2808 Ἀριστήσαι· Ἀραρῶς Καμπυλίωνι (fr. 11 K.) καὶ Φιλίπιδης (fr. nonum) καὶ ἕτεροι. alpha.2809 9᾽ Ἀριστα χωλὸς οἰφεῖ· καταφερεῖς γὰρ οἱ χωλοὶ πρὸς συνουσίαν. Δοῦρις δὲ ἐν ζ' τῶν Φιλιππικῶν ἱστορεῖ (fr. nonum) τὰς Ἀμαζόνας χωλοῦν τὴν ἄρρενα γενεάν. alpha.2810 Ἀριστεροστάτησ· ἐν τῷ κωμικῷ καλεῖται χορῶ, ἐν δὲ τῷ τραγικῷ μέσος ἀριστεροῦ. Κρατίνος Σεριφίοις (fr. 215 K.). alpha.2811 Ἀριστερών· φυτὸν ἐπιτήδειον εἰς τοὺς καθαρμούς. alpha.2812 9᾽ Ἀρίφατος· ὁ ἐν πολέμῳ ἀποθανών. alpha.2813 Ἀριστερός· ὁ ἀμαθὴς καὶ τῷ δεξιῷ ὑπεναντίος. alpha.2814 Ἀριστίνδην· κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴρεσιν τῶν ἀρίστων ἑνομοθετῶν†. alpha.2815 Ἀριστεύς· ὄνομα κύριον. alpha.2816 Ἀριστίων· ὡσαύτως·

ἔστι δὲ Σάμιος μὲν ἢ Πλαταιεύς, ἐκ μειρακυλλίου δὲ ἐταῖρος Δημοσθένους. alpha.2817 Ἀρκάδας μιμούμενος· παροιμία, ἧ κέχρηται Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ (fr. 99 K.), ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούντων· μαχιμώτατοι γὰρ ὄντες αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἐνίκησαν, ἄλλοις δὲ αἴτιοι νίκης πολλοῖς ἐγένοντο. καὶ ὁ Πλάτων τὰς κωμωδίας ποιῶν ἄλλοις παρέχων διὰ πενίαν Ἀρκάδας μιμεῖσθαι ἔφη. alpha.2818 Ἀρκεσίλας· ὁ μὲν λόγος ἐπὶ τοῦ Δωρικοῦ τούτου ὀνόματος Ἀρκεσίλα τὴν γενικὴν λέγει, Θουκυδίδης δὲ Ἀρκεσίλου φησὶν (5, 50, 4), ὡς Περδίκκου καὶ Ἀμύντου. alpha.2819 Ἀρκεῖν· ἐπὶ τοῦ ἀρέσκειν. Ἀριστοφάνης (fort. Eccl. 828). alpha.2820 Ἀρκαλέον· ξηρόν, ῥυσόν. alpha.2821 9᾽ Ἀρκοσ· ἄρκεσμα, βοήθημα. alpha.2822 9᾽ Ἀρκαλα· λευκὰ ἐνώτια ἐξ ὑάλου περίχρυσα. alpha.2823 Ἀρκαλᾶν· παραχαλᾶν, μύζειν. alpha.2824 9᾽ Ἀρκτος· τὸ θηρίον σὺν τῷ τ. Εὐπόλις Χρυσῶ γένει (fr. novum)· ἄρκτους, ἐλάφους, ἐλέφαντας, ὕστριχας, χελώνας. alpha.2825 Ἀρκεῦσαι· Λυσίας (fr. 249 S.) τὸ καθιερωθῆναι πρὸ γάμων τὰς παρθένους τῇ Ἀρτέμιδι ἀρκετεῖν ἔλεγεν· καὶ γὰρ αἱ ἀρκετεύμεναι παρθένοι <ἄρκτοι> καλοῦνται, ὡς Εὐριπίδης (fr. 767 N.2) καὶ Ἀριστοφάνης δηλοῖ (Lys. 645 et fr. 370 K.). alpha.2826 9᾽ Ἀρκτον, οὐχὶ ἄρκον. Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσιν (fr. 140 K.)· ἐν ἀριστερ᾽ αἰετὴν ἄρκτον ἔχων λάμπουσαν ἕως ἂν ἐφεύρης. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ, ὡς ἡμεῖς, ἀπαρκίαν διὰ τὸ εὐφωνον. καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον· καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ ἄρκιος ὡς ναύτησιν ἀσκεύοις μολῶν (Aeschyl. fr. 127 N.2 † 197 M.). alpha.2827 Ἀρκεῦρος· λέγεται καὶ αὐτὸς ὄλος ὁ Βοώτης, ἰδίως δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ζώνην αὐτοῦ ἀστήρ. alpha.2828 9᾽ Ἀρκεσις· βοήθεια. alpha.2829 9᾽ Ἀρκιον· ἔτοιμον, παρόν, αὐτοσχέδιον. alpha.2830 Ἀρκῆς· ταχύς. alpha.2831 9† Ἀρκύσας†9· ἀντὶ τοῦ βροχίσας. Ἀριστοφάνης (fr. novum). alpha.2832 9᾽ Ἀρκυς· λίνα καὶ δίκτυα. ἐκτείνεται ἢ ὑστέρᾳ συλλαβῇ ὁμοίως ἐπὶ τε τῆς ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως· καὶ ἄρκυς γὰρ καὶ τὰς ἄρκυς. alpha.2833 Ἀρκύ<σ>τατα· οἱ τόποι, ἔνθα αἱ ἄρκυες πηγνυνται. alpha.2834 Ἀρκύωρος· ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λίνα, φυλάττων. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κυνηγετικὰ πάντα λίνα. alpha.2835 9᾽ Ἀρμάτειον μέλος· (a) Ἴων μὲν (fr. novum) τὸν ἰππόθορον νόμον, ὃν ἄδουσι Φρύγες, ὅταν αὐτοῖς οἱ ὄνοι ὀχεύωσιν. (b) οἱ δὲ τ᾽ ἀρμάθειον† γεγράφθαι φασὶ δεῖν ἀπὸ τοῦ συνθέντος τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νόμον Ὀρμαθοῦ Βοιωτίου. (c) οἱ δὲ τὸ <ἐπὶ τῷ> ἔλκυσμῷ τοῦ Ἐκτορος μέλος γενόμενον ἀπὸ τοῦ θρήνου Τρωάδων. (d) οἱ δὲ τὸ ὄξυ καὶ ὁμοίον τῷ ἀπὸ τῶν ἀξόνων καὶ τροχῶν. (e) οἱ δὲ τὸ μητρώων· τὴν γὰρ μητέρα τῶν θεῶν ἐφ' ἀρμάτων ἐξάγεσθαι. (φ) οἱ δὲ τὸ ταχὺ καὶ τ᾽ ἀπεσπασμένον† ἀπὸ τοῦ δρόμου τοῦ τῶν ἀρμάτων. (g) οἱ δὲ παρεγγραφῆν εἶναι τὸ ἀρμάτειον μέλος ἐν τῷ ἐκ τοῦ Ὀρέστου ἐξαγγέλω καὶ οὐκ ἀπὸ μέρους τοῦ ἄσματος. (η) ὁ Δίδυμος οὖν τούτοις ἅπασιν ἀντειπῶν (p. 245 Schmidt) τὸν ἐπαδόμενον φησι ὑμέναιον ταῖς νύμφαις, διότι ἐφ' ἀρμάτων ἦγοντο. alpha.2836 9᾽ Ἀρμαλιᾶς ὄχλος· ὁ σιτοφορικὸς ὄχλος, ὁ τὴν τροφήν τῇ στρατιᾷ κομίζων· ἀρμαλιὰ γὰρ ἡ τροφή. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 828d R.). alpha.2837 9᾽ Ἀρμενα· τὰ ἀρμόζοντα. alpha.2838 9᾽ Ἀρμοσταί9· οἱ φρούραρχοι τῶν Λακεδαιμονίων. παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ καθιστᾶν τὰς ὑπ' αὐτῶν φυλαττομένας πόλεις. alpha.2839 9᾽ Ἀρμογή9· Εὐπόλις Αἰξί (fr. 11 K.)· ταύτην ἐγὼ ἐζήτουν πάλαι τὴν ἀρμογήν. alpha.2840 9᾽ Ἀρμοδίων· φίλων, προσηνῶν· ὡς ἔμπαλιν ἀνάρσιοι οἱ πολέμιοι. Ἀριστοφάνης (fr. novum). alpha.2841 9᾽ Ἀρμόζοντας· ἀντὶ τοῦ ἀρμοστὰς καθισταμένους. Ξενοφῶν (Lac. 14, 2). alpha.2842 9᾽ Ἀρματροχιαί9· αἱ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἐγχαράξεις ἐν τῇ γῆ. alpha.2843 9᾽ Ἀρμόσσυνοι· ἀρχὴ τις Λακεδαίμονος. alpha.2844 Ἀρμόγματα· ἀρτύματα. alpha.2845 9᾽ Ἀρμοδίου μέλος· τὸ ἐπὶ Ἀρμοδίῳ ποιηθὲν σκόλιον οὕτως ἔλεγον. alpha.2846 9᾽ Ἀρμονία· συνθήκας, σπονδάς. ἢ λέξις Διογενιανοῦ (fr. novum). alpha.2847 Ἀρνακίδα· τὸ κώδιον, ὡς ἡμεῖς, τοῦ ἀρνειοῦ. alpha.2848 Ἀρνεῶς· ὁ ἀρνεῖός, ἐν Φρίξῳ (trag. adesp. fr. novum). alpha.2849 Ἀρνεῖ9· τὸ ὀριστικόν, τὸ δὲ ὑποτακτικὸν ἀρνη. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἀπάντων ὁ αὐτὸς λόγος.

alpha.2850 Ἀρότους· τοὺς ἐνιαυτούς. οὕτω Σοφοκλῆς (Tr. 69). alpha.2851 Ἀρότρω ἄκοντιζέιν· παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν ἄκοντιζόντων. Σοφοκλῆς εἶρηκεν (fr. 828e R.). alpha.2852 Ἀροῦν, οὐκ ἄροτριᾶν λέγουσιν. alpha.2853 9᾽Αρπαγή· ὄξυτόνως ἢ διαρπαγή. τὸ δὲ σκεῦος βαρυτόνως, ἵνα ὀνοματικὸν γένηται. alpha.2854 9᾽Αρनुσθαι· ἀντικαταλλάττεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν, τὸ μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν λέγεται. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ περιποιούμενος καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττων. οὕτω Πλάτων (Prot. 349a). alpha.2855 9᾽Αρπεδόνη· ἢ διὰ σπάρτου θήρα. alpha.2856 9᾽Αρπη· δρέπανον. Σοφοκλῆς (fr. 391 N.2 † 424 R.). alpha.2857 9᾽Αρπεδονίζειν· λωποδυτεῖν. καὶ διὰ σπάρτου θηρᾶν. alpha.2858 Ἀρπέζασ· τοὺς αἵμασιώδεις τόπους. οἱ δὲ τεῖχη καὶ περιβόλους. οἱ δὲ κλιμακώδη χωρία. alpha.2859 9᾽Αρπίδες· ὑποδήματα. alpha.2860 Ἀρράβακα· τὴν ὄρχηστρίδα ἢ τὸν ὄρχηστήν. ἢ βλάσφημον. ἀπὸ τοῦ ἄρραβάσσειν, ὃ ἐστὶν ὄρχεῖσθαι. οὕτως Κρατῖνος (fr. νοημ). alpha.2861 Ἀρρενικόν· χρώματος εἶδος χλωρόν, ὅπερ ἡμεῖς ἄρσενικὸν λέγομεν. alpha.2862 9᾽Αρρηκτον· στερεόν. alpha.2863 Ἀρρηνεῖν· λοιδορεῖν. καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι. alpha.2864 Ἀρρηνέσ· ἄγριον, δυσχερές. alpha.2865 Ἀρρησαι· ἀπαγορεῦσαι, ἀβουλησαι. alpha.2866 Ἀρραβῶν· διὰ τῶν β' ρρ. ἢ χρῆσις ἀφθονωτάτη ἐστὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Κρατῖνος Σεριφίοις (fr. novum). τὸ δὲ σημαίνομενον δῆλον. ἢ λέξις Φρυνίχου (fr. νοημ). alpha.2867 Ἀρραβῶν κακῶν· Πλάτων Μετοίκους (fr. novum)· οὐκ ἐμάνθανον κακῶν μεγίστων ἄρραβῶνα λαμβάνων. alpha.2868 9᾽Αραρεν· οἶον βεβαίως οὕτως ἔχει καὶ ἀμετακινήτως. alpha.2869 9᾽Αρατον· ἰσχυρόν, στερεόν. οὕτω Πλάτων (Crat. 407d. Reip. 7, 535c). alpha.2870 9᾽Αρρητα· ἀντὶ τοῦ μὴ εἰρημένα. Πλάτων Συμποσίῳ (189b) καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (21, 79)· ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακά. alpha.2871 9᾽Αρρεν, οὐκ ἄρσεν. καὶ ὅλως ὅταν ἦ μετὰ τοῦ ρ σ καὶ τοῦτο ρ ποιοῦσιν, οἶον θαρρεῖν, μυρρίνη, ταρρός, ἐπὶ κόρρης. Ὀμηρος διὰ τοῦ σ (ι 219)· ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον. καὶ οἱ τραγικοί. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν Ἀττικῶν ὀνόματα φυλάττονται οἱ τραγικοὶ ὡς ἰσχυρότερα τῆς τραγωδίας καὶ πολιτικώτερα. οὐ μέντοι οὐδ' οἱ Ἀττικοὶ ὀμαλίζουσιν ἐν τούτοις, οἶον Πέρσαι, Ἀρσινόη, Κερσοβλέπτης, καὶ Χερρόνησον μὲν λέγουσιν διὰ τοῦ ρ, χέρσον δὲ διὰ τοῦ σ. alpha.2872 Ἀρρενικόν, οὐχὶ ἄρσενικὸν καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ τῶν γραφῶν φάρμακον. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν (fr. novum)· οὕτως πάρεστιν ἄρρενικόν· κέλευε νῦν. alpha.2873 Ἀρραγές ὄμμα· τὸ μὴ δακρυῶν, ἀλλ' ἀπαθές. Σοφοκλῆς εἶρηκεν (fr. 670 N.2 † 736 R.). alpha.2874 Ἀρραγῶσ· στερρῶς, ἐγκρατῶς, ὥστε μὴ ῥαγῆναι καὶ διαφθαρεῖν ὑπὸ βίας. Σοφοκλῆς (fr. 1024a R.). alpha.2875 9᾽Αρρητον· τὸ ἀνιστόρητον. Σοφοκλῆς εἶρηκεν (fr. 500 N.2 † 543 R.). alpha.2876 Ἀρρηφορεῖν· τὸ τὰ ἀπόρρητα καὶ μυστικὰ φέρειν. καὶ Ἀρρηφόροι καὶ ρρηφορία ὁμοίως. alpha.2877 9᾽Αρρηχοι· κόφιννοι οἰσῦῖνοι, οὓς ἄρσίκους οἱ Ἴωνες. θηλυκῶς δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἄρρηχους. Ἀριστοφάνης (An. 1309). alpha.2878 9᾽Αρρυ9· ἐπίφθεγμα ἐρετῶν, ὡσπερ τὸ ῥυπαπαῖ (αρ. Ran. 1073) καὶ ἕτερα τοιαῦτα. alpha.2879 Ἀρρωδεῖν· τὸ δεδοικέναι. καὶ διὰ τοῦ ο ὄρρωδεῖν. μᾶλλον δὲ τοῦτο Ἑλληνικόν. alpha.2880 Ἀρρωστία τοῦ στρατεύειν· ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδίδης (3, 15, 2). alpha.2881 Ἀρρενωπούς καὶ ρρενωπάδας † τὰς γυναῖκας † καλοῦσιν. Κρατῖνος (fr. 389 K.). alpha.2882 Ἀρρωστήμων· Εὐπολις Αὐτολύκῳ (fr. 63 K.). alpha.2883 9᾽Αρσεων (Ps. 80, 7)· βασταγαμάτων. alpha.2884 9᾽Αρσει· ποτιεῖ. alpha.2885 Ἀρτάβη· μέτρον ἐστὶ Περσικόν. alpha.2886 9᾽Αρταμοσ· κρεουργός, μάγειρος. τάττει αὐτὸ Σοφοκλῆς καὶ ἐπὶ τοῦ φονέως (fr. 921 N.2 † 1025 R.). alpha.2887 9᾽Ἀρται†9· ἐπικρέματα. alpha.2888 Ἀρτάνη· κυρίως μὲν ἢ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰχμαλωτίσιν (fr. 48 N.2 † 51 R.) ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ. alpha.2889 Ἀρτεμισία· δύο γεγονάσι, Καρिकाὶ γένος καὶ βασιλίδες ἀμφοτέραι, ὧν ἢ μὲν πρώτη γέγονε κατὰ τὰ Περσικά, ἢ δὲ β', ἥς καὶ Δημοσθένους <ἐν τῷ Περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας> (15, 11) μνημονεύει, θυγάτηρ μὲν ἦν Ἐκατόμου, γυνὴ δὲ καὶ

ἀδελφή Μανσώλου. alpha.2890 9᾽ Ἄρτημα βαλαντίου· ὁ δεσμὸς τοῦ βαλαντίου. ἢ ὁ τελαμών, ἕξ οὗ ἤρτηται. alpha.2891 Ἄρτηρ· ὑποδήματος γένος. Φερεκράτης <Γραυσίν> (fr. 38 K.). alpha.2892 9᾽ Ἄρτι· ἐπὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ πεπληρωμένως. λέγεται δὲ ἄρτι καὶ τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος συνάπτων τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχων τῷ αὐτίκα· τοῦτο γὰρ κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει τὸ νῦν. alpha.2893 Ἄρτιάζειν· τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιτὰ καρύοις ἢ ἀστραγάλοις ἢ τισι τοιούτοις. οὕτως Πλάτων Λύσιδι (206ε)· <ἢ ἀρτιάζων ἀστραγάλοις παμπόλλοις ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι>. alpha.2894 Ἄρτικροτεῖσθαι· συμφωνεῖσθαι. alpha.2895 9᾽ Ἄρτια· ἤρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα. alpha.2896 9᾽ Ἄρτισμός†9· ἀνακρεμασμός. alpha.2897 Ἄρτιμελήσ· ὑγιῆς τοῖς μέλεσιν. alpha.2898 Ἄρτιεπής· ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν. alpha.2899 Ἄρτιθαλή9· νεόφυτα. alpha.2900 Ἄρτίπους· ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχων. alpha.2901 Ἄρτίστομος· ὁ σαφὲς καὶ ἡδὺ φθεγγόμενος. alpha.2902 Ἄρτίφρονες· σώφρονες. alpha.2903 Ἄρτίως· τελείως, ὑγιῶς. alpha.2904 Ἄρτίως, οὐ μόνον ἄρτι· τὸ πρὸ ὀλίγου. Φερεκράτης <Μυρμηκανθρώποις> (fr. 119 K.)· ξένη γυνὴ γραῦς ἀρτίως ἀφιγμένη>. alpha.2905 9᾽ Ἄρτος· ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων, ὃν καὶ πρόξενον Ἀθηναίους φησὶ ποιήσασθαι Πολέμων (fr. 89 Preller). alpha.2906 Ἄρτοπόπον· καὶ Ἄττικοὶ καὶ Ἴωνες τὸν ἀρτοκόπον. ἔστι δὲ τὸ ρτοποπεῖν ἐν Μονοτρόπῳ Φρυνίχου (fr. 27 K.). alpha.2907 Ἄρτοσιτεῖν· τὸ ἐναντίον τοῦ ὀψοφαγεῖν. <Πλάτων ἐν Ὑπερβόλῳ (fr. 172 K.) κέχρηται τῷ ὀνόματι>. alpha.2908 Ἄρτύειν· σκευάζειν. alpha.2909 9᾽ Ἄρτυεν· ἐβασίλευεν. alpha.2910 Ἄρτύναντες (M 43)· παρασκευάσαντες. alpha.2911 Ἀρύβαλλος· τὸ ἐλκυστὸν βαλάντιον. alpha.2912 Ἀρύβας· κύριον. Ἀλκέτου μὲν ἦν υἱός, Μολοττῶν δὲ βασιλεύς. alpha.2913 Ἀρύει· βοηθεῖ. alpha.2914 9᾽ Ἀρυθμός†9· ἀδιατύπτως, ἀκανόνιστος, μὴ ἔχων ῥυθμόν· ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος. alpha.2915 Ἀρυσάμενος· ἀντλήσας. alpha.2916 Ἀρυστίχους· τὰς οἰνοχόας καὶ κοτύλας. alpha.2917 Ἀρύτεσθαι σὺν τῷ τ λέγουσιν, οὐκ ἀρύεσθαι. Ἀριστοφάνης <Νεφέλαις (272)· εἴτ' ἄρα Νείλου προχοᾶς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύτεσθε πρόχοισιν>. καὶ Πλάτων <Νόμοις (1, 636δ)· ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος ὅθεν τε δὴ καὶ ὀπόσον καὶ ὀπότε>. alpha.2918 9᾽ Ἀρυστις· ἢ ἀπνευστὶ πόσις. alpha.2919 Ἀρχαιτικὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο υ. Ἀριστοφάνης <Νεφέλαις (821)· ὡς παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαιτικά>. alpha.2920 Ἀρχαῖος· ἀντὶ τοῦ εὐήθης. Πλάτων (Hipp. min. 371d). alpha.2921 9᾽ Ἀρχαῖος†9· Ἰσοκράτης μὲν <ἐν τῷ Πανηγυρικῷ> (8) τὸ ἀρχαιοτρόπως εἰπεῖν, τουτέστιν ἀρχαιοτρόποις ὀνόμασι χρῆσθαι. Δημοσθένης δὲ ἐν Φιλιππηκῶν εἰπὼν (9, 48) οὕτως δὲ ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἔλαβεν. alpha.2922 Ἀρχαιρεσία· λέγουσι θηλυκῶς καὶ πληθυντικῶς, οὐκ ἀρχαιρεσίαν οὐδὲ ἄλλως πως. alpha.2923 Ἀρχαιρεσιάζειν· τὸ πρὸς χάριν τινὶ ζητεῖν. alpha.2924 Ἀρχαίως· ἀπραγμόνως, ἀπαρατηρήτως καὶ ἡλιθίως. alpha.2925 Ἀρχεῖα· ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκιον. ἢ τὰ χωρία τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαί, ὡς Ξενοφῶν Ἱστοριῶν ἠ' (5, 17 et 6, 10). alpha.2926 Ἀρχηγέται· ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν. Ἀριστοφάνης (fr. 126 K.)· ὁ δὲ μεθῶν ἡμεῖς παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας. alpha.2927 Ἀρχηγέτης· ἡγεμὼν. alpha.2928 Ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ (fr. 416 N.2 † 758 M). παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι (7, 104, 1) καὶ τοῖς Ἴωσι. alpha.2929 Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι· παροιμιῶδες ἔστι. Σόλωνος δὲ (Nr. 199 Martina) εἶναί φασιν αὐτὸ ἀπόφθεγμα. Ἀριστοτέλης δὲ (EN 1130a 1) καὶ Θεόφραστος (deest ap. Wimmer) Βίαντος. alpha.2930 Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῶϊον ἢ ἐτελευτήν· παροιμία. δηλοῖ δὲ ὡς τ' ἀρχόμενός τις οἶστος καὶ ἄλλου τινὸς δεινοῦ μᾶλλον ἔστι κωλύειν ἢ ἐνακμάσαντος καὶ τελειωθέντος. alpha.2931 Ἀρχὴν Σκυρίαν· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων, παρόσον πετρώδης καὶ λυπρὰ ἢ Σκυρὸς. alpha.2932 Ἀρχίδια· τὰς ἀρχὰς ὑποκοριζόμενοι λέγουσιν. alpha.2933 Ἀρχιέρων, οὐκ ἀρχιερέα. Πλάτων (Leg. 12, 947a). alpha.2934 Ἀρχιθεωρός· ὁ ἡγούμενος τῶν

θεωρῶν. θεωροὶ δὲ οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τοὺς καλλινίκους ἀγῶνας καὶ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες. alpha.2935 Ἀρχιτέκτων· β' σημαίνει· καὶ τὸ τῶν οἰκοδομημάτων εἶναι ἐπιστάτην καὶ κυρίως τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτόνων, ὃς τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευάσματος ἐπινοεῖ. λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ τούτων ἀρχιτέκτων καὶ ὁ κατασκευάσας τινὶ καὶ σκευωρησάμενος πρᾶγμα τι. Δημοσθένης (56, 11)· <τούτῳ τῷ ἀρχιτέκτονι τῆς ὄλης, φησὶν, ἐπιβουλῆς>. alpha.2936 9᾽ Ἀρχοντες οἱ θ' ἵνεσ' ἄρχων, πολέμαρχος, βασιλεὺς, θεσμοθέται ἔξ. καὶ πρὸ μὲν τῶν Σόλωνος νόμων οὐκ ἔξῃν αὐτοῖς ἅμα δικάζειν, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς καθῆστο παρὰ τῷ καλουμένῳ Βουκολίῳ· τὸ δὲ ἦν πλησίον τοῦ πρυτανείου· ὁ δὲ πολέμαρχος ἐν Λυκείῳ, καὶ ὁ ἄρχων παρὰ τοὺς Ἐπωνύμους, οἱ θεσμοθέται παρὰ τὸ θεσμοθέσιον. κύριοί τε ἦσαν ὥστε τὰς δίκας αὐτοτελεῖς ποιεῖσθαι. ὕστερον δὲ Σόλωνος οὐδὲν αὐτοῖς ἕτερον τελεῖται ἢ μόνον ὑποκρίνουσι τοὺς ἀντιδίκους. alpha.2937 9᾽ Ἀρχων· ἀφ' οὗ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπωνυμὸς γενόμενος ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ ὁ ἄρχων τῶν θ' εἰς. alpha.2938 Ἀρωγὴ· βοήθεια. alpha.2939 Ἀρωγός· ὠφέλιμος. alpha.2940 Ἀρώματα· οὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα. alpha.2941 Ἀσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Αἰσχύλος (fr. 319 N.2 † 634 M.). alpha.2942 Ἀσάλπιγκτον ὥραν· τὸ μεσονύκτιον, ἐπεὶ ταύτης τῆς ὥρας οὐκ εἰώθασι σαλπίζειν, ἀλλ' ἐσπέρας καὶ ὄρθρου. alpha.2943 9᾽ Ἀσαι· βλάψαι. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 417 N.2 † 759 M.). alpha.2944 9᾽ Ἀσβεστος (A 599)· ἀκατάπαυστος. alpha.2945 Ἀσαφές· ἀνόητον, ἄδηλον. alpha.2946 9᾽ Ἀσβολος· θηλυκῶς ἡ ἄσβολος, οὐχὶ ἡ ἀσβόλη, οὐδὲ ἀρσενικῶς ὁ ἄσβολος. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (244/5)· τὰ πλεῖστα γὰρ ἀποπεπόννηκας. φεῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. alpha.2947 Ἀσέλγεια· ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. Αἰσχίνης (1, 95). alpha.2948 Ἀσέλγεια· πορνεία, ἀκαθαρσία. παρῆκται δέ, ὡς φασιν, ἔξ αἰτίας τοιαύτης. Σέλγη πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. κατ' ἐπίτασιν οὖν τὸ ἀσελγαίνειν. alpha.2949 Ἀσελγέσ· πᾶν τὸ σφοδρὸν καὶ βίαιον. καὶ σέλγεια ἡ μετ' ἐπηρείας καὶ θρασύτητος βία. καὶ σελγῆσ ὁ ἀνάγωγος. Δημοσθένης <ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (21, 1)· τὴν μὲν ἀσέλγειαν ἀεὶ καὶ τὴν ὕβριν, ἧ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται. καὶ ὁ κωμικὸς (Eur. fr. 320 K.)· ὡσπερ ἀνέμου ἔξαίφνης ἀσελγοῦς γενομένου. καὶ Φερεκράτης οἶον αὐτὸ πνῖγος ὡς ἀσελγές φησὶ που> (fr. 176 K.). καὶ σελγόκερων κριδὸν Πλάτων (fr. 210 K.) τὸν μεγαλόκερων· ἢ τὸν χαλεπὸν καὶ βίαιον τοῖς κέρασι. alpha.2950 9᾽ Ἀσεπτον· τὸ ἀσεβές. alpha.2951 9᾽ Ἀση· λύπη. alpha.2952 Ἀσημάντοισ· ἀφυλάκτοις, οὐκ ἔχουσι σημάντορας, τοὺς ἐπιστάτας. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφραγίδων. alpha.2953 Ἀσήμαντα· τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα· καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. Ξενοφῶν δὲ (Cyneg. 3, 4) ἐπιρρηματικῶς σήμωσ καὶ σήμων Εὐριπίδης (fr. novum). καὶ ἄσημον τὸ ἀργύριον τὸ ἀχάρακτον, 9ἐπίσημον δὲ τὸ κεχαραγμένον. οὕτως δὲ καὶ τὸ χρυσίον ἄσημον καὶ ἐπίσημον. alpha.2954 9᾽ Ἀσθμα· πνοή. καὶ σθμάζειν ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνειν, οἶον πνευστιᾶν. alpha.2955 Ἀσία· ὑπὸ τῶν παλαιῶν πᾶσα λέγεται, ἧς οἱ Πέρσαι τὴν ἀρχὴν ἐκέκτηντο, οὐχ ἡ νῦν ἰδίως ὀνομαζομένη οὕτως. alpha.2956 Ἀσιάσ· ἡ κιθάρα, ἀπὸ Ἀσίου τινός. καὶ Ἀσία καὶ Ἀσιώνη ἀπὸ Ἀσίας τῆς μητρὸς Προμηθέως. Δοῦριν δὲ (FGrHist 76 F 81) † Ἀριστοτέλης † φησὶ λέγειν ὅτι ἐκλήθη Ἀσιάσ ἀπὸ τῶν χρωμένων Λεσβίων, οἵτινες οἰκοῦσι πρὸς τῇ Ἀσίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ Λυδοῦ εὐρόντος πρώτου τὸ τρίγωνον ὄργανον. οἱ δὲ ἀπὸ Τερπάνδρου. alpha.2957 Ἀσιάδος κρούματα· τῆς κιθάρας. οὕτως Ἀριστοφάνης (Thesm. 120). καὶ ἄσσιστα· ἔγγιστα. alpha.2958 Ἀσκάντησ· κλινίδιον εὐτελές. καὶ ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ὁ σκίμπους. ὁ δὲ κράββατος οὐδὲ παρ' ἐνί. alpha.2959 Ἀσκαρδαμυκτὶ ὄραν· μὴ καταμύοντα. Ἀριστοφάνης (Equ. 292). alpha.2960 Ἀσκέραι· ὑποδήματα Ἀττικά. alpha.2961 Ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι· μᾶλλον δὲ γαλεώτην. Μένανδρος (fr. 163 K. .TH). alpha.2962 9᾽ Ἀσκευον· ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον. alpha.2963 Ἀσκήσασα· μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα, κοσμήσασα. alpha.2964 9᾽ Ἀσκησισ·

ἀγωνιᾶν καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων. alpha.2965 9᾽Ασκησίς ἐστιν ἐπίμονος πόνος πρὸς τὸ οἰονοῦν πρᾶγμα. alpha.2966 Ἀσκητικός· φιλομαθής, φιλόσοφος. alpha.2967 9᾽Ασκοπον· ἀντὶ τοῦ ἀπροσδόκητον. alpha.2968 Ἀσκληπιεῖον· πεντασυλλάβως λεκτέον. alpha.2969 Ἀσκοπήρα· Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα. alpha.2970 Ἀσκορδίνωτος· ὁ μὴ σκορδινώμενος. σκορδινᾶσθαι δέ ἐστι τὸ τὰ μέλη διατείνειν, ὃ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἀφυπνισθέντων συμβαίνει. alpha.2971 Ἀσκούμενος· κατασκευάζων, κοσμῶν. alpha.2972 Ἀσκωλιάζοντες· ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι ἢ στερούμενοι τῶν κατὰ φύσιν. alpha.2973 Ἀσκοθύλακος· Διοκλῆς Βάκχαις (fr. 3 K.) καὶ Ἄρχιππος Ἀμφιτρύωνι <δευτέρω> (fr. 4 K.). alpha.2974 Ἀσκωλιάζειν· τὸ ἐπὶ θατέρω τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι χωλαίνοντα. οὕτω Πλάτων (Symr. 190d). καὶ σκιμβάζειν τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγουσι. κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀσκοῦ ἄλλεσθαι. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἄνω ἔχοντα. οἱ δὲ σύμποδα βεβηκότα ἄλλεσθαι. alpha.2975 Ἀσκῶ φλαυρίζεις· οἶον οὐδενὶ καταπλήττη, σκιᾶ μορμολύττη. alpha.2976 Ἀσπάθητον χλαῖναν· ἀνύφαντον. alpha.2977 Ἀσπάλαθος· εἶδος ἀκάνθης τραχυτάτης. alpha.2978 Ἀσπαλιεύς· ἀλιεύς, ἀπὸ τοῦ σπᾶν τὸ λίνον. λίνον δὲ ἡ ὀρμιά. alpha.2979 9᾽Ασμα· τὸ διάσμα. οὕτω Σώφρων (fr. 79 Kaibel). καὶ ἄττεσθαι, ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι· μεταβολὴ γὰρ τῶν β' ττ εἰς τὸ ζ ἐγένετο. alpha.2980 Ἀσμένωσ· χαίρων, ἠδέως, προθύμως. alpha.2981 Ἀσολοίκωσ· τὸ ἀφελῶς. alpha.2982 Ἀσπαίροντες· σκαρίζοντες. alpha.2983 Ἀσπαλίασ· ἀλιέως ἔργα. καὶ σπαλιεύς ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγγραν. alpha.2984 Ἀσπασία· πολυθρύλητος γέγονεν. ἦν δὲ γένος Μιλησία, δεινὴ δὲ περὶ λόγους. Περικλέους δὲ φασιν αὐτὴν διδάσκαλον ἄμα καὶ ἐρωμένην εἶναι. δοκεῖ δὲ δυοῖν πολέμων αἰτία γεγονέναι, τοῦ τε Σαμιακοῦ καὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ. δοκεῖ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐσχηκέναι Περικλῆς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Περικλέα τὸν νόθον. alpha.2985 Ἀσπαστοῖ9· ἄσμενοι, θεοειδεῖς, ἠδεῖς. alpha.2986 Ἀσπασίωσ· προσηνῶς, φιλοφρόνως. alpha.2987 Ἀσπίσ· ὄπλον, σκουτᾶριον. alpha.2988 9᾽Ασπονδοῖ· ἐχθροὶ ἀδιάλλακτοι. alpha.2989 9᾽Ασπουδοσ· ὁ μὴ σπουδαῖος. τοῦτως Ἀρχίδης†. Εὐπολις Πόλεσιν (fr. 234 K.)· ἄσπουδος δ' ἀνὴρ σπουδαίου κακίων. alpha.2990 Ἀσπάζεσθαι· καὶ τὸ προσαγορεύειν, ὡς ἡμεῖς, καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἀπλῶς, καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. alpha.2991 Ἀσπαζόμεθα· καὶ σὺν τῷ σ ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμὰ καὶ σκαλμῖδια φησὶν ὁ κωμικός (com. adesp. fr. 607 K.). καὶ <πάντα> τὰ ὅμοια διττῶς λέγουσιν. alpha.2992 9᾽Ασταχυσ καὶ σταφίς· καὶ ὅλως τὸ πλεονάζειν τῷ α ἐν ἀρχῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων Ἀττικόν. alpha.2993 Ἀστεῖόν τι καὶ κατερρινημένον εἰπεῖν (Ar. Ran. 901)· κωμικὴ ἢ συμπλοκὴ. σημαίνει δὲ τὸ κατερρινημένον τὸ ἄκρως διειργασμένον. <ἐν> συνουσία χρῶ. alpha.2994 Ἀστάθμητος· ἄνισος. alpha.2995 Ἀσταθμητότατον· περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναίτο τεκμήρασθαι οὐδὲ σταθμήσασθαι, τί ποτε διανοεῖται ἢ τί τπρᾶξαι†. Δημοσθένης ἐν τῷ Παραπρεσβείας (19, 136). alpha.2996 9᾽Αστεγος· ὁ μὴ ἔχων στέγην. λέγεται δὲ καὶ <ὁ> φλύαρος καὶ ἀνυπομόνητος. alpha.2997 Ἀστεῖος· εὐσύνητος, εὐπρόσωπος, χαρίεις, καλός, γελοιώδης. alpha.2998 Ἀσάνδης· γραμματοφόρος. Περσικὸν τὸ ὄνομα. alpha.2999 Ἀσταφίδα καὶ ἰόσταφίδα· οἱ Ἀττικοὶ ἐκατέρως λέγουσιν. alpha.3000 Ἀστείων· τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. alpha.3001 Ἀστείζεσθαι· τὸ χαριεντίζεσθαι. καὶ στεῖος ὁ χαρίεις. alpha.3002 Ἀστείζόμενος· ἀγλαϊζόμενος, ὠραϊζόμενος. alpha.3003 9᾽Αστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. alpha.3004 9᾽Αστεσι· πόλεσι. alpha.3005 9᾽Αστικτον· ἀνέπαφον χωρίον καὶ ἀνυπόθετον. alpha.3006 Ἀστικὸν ἐμπόριον· ἐν ᾧ οἱ ἄστοι Ἀθήνησιν ἐνεπορεύοντο. ἦν δὲ καὶ ἄλλο ξενικόν, ἐν ᾧ οἱ ξένοι. alpha.3007 Ἀστεμφέα· ἀμετακίνητον, βέβαιον. λέγεται δὲ καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀστεμφῶς. alpha.3008 Ἀστερόντα· ἦτοι ἀστέρας πεποικιλμένους ἔχοντα. alpha.3009 Ἀστέρων τέθριππος (Eur. Troad. 855)· τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου. alpha.3010 Ἀστιβήσ·

ἀσφαλῆς ἢ ἄβατος. alpha.3011 Ἀστεϊσμός· πιθανολογία. alpha.3012 9᾽Αστομοσ· ὁ μὴ
 δυνάμενος λέγειν. Σοφοκλῆς εἴρηκεν (fr. 73 N.2 † 76 R.). alpha.3013 Ἀστόξενοι· οἱ
 γένει ἐξ ἀρχῆς προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. alpha.3014 Ἀστός·
 πολίτης. alpha.3015 9᾽Αστικτον· ἔστι δὲ χωρίον τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ καὶ μὴ
 ἔχον ὄρον, ἥτις ἦν στήλη δηλοῦσα ὅτι ἐπ' αὐτοῖς [...] δεδάνεικεν· ὅταν γὰρ
 ὑποκέηται, αὐτὸ τοῦτο ὁ δανείσας διὰ γραμμάτων δηλοῖ ἐπικειμένων τῷ χωρίῳ. τὸ
 δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται. alpha.3016 Ἀστραβηλάτης· ὀνηλάτης. alpha.3017
 Ἀστράβη· τὸ ἐπὶ τῶν τῆφιππων† ξύλον, ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. καὶ αὐτὸ τὸ
 νωτοφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ τὴν σωματηγὸν ἡμίονον ἀστράβην ἐκάλεσαν.
 alpha.3018 Ἀστράγαλος· κυρίως τὸ συνήθως λεγόμενον. καὶ ὁ σπόνδυλος τοῦ
 τραχήλου. καὶ ὁ πεττικός. καὶ βοτάνη δὲ οὕτω καλεῖται. alpha.3019 9᾽Αστροις
 σημαίνεσθαι· τὸ μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν βαδίζειν. alpha.3020 Ἀστραγαλίζειν·
 Στράτις εἶπεν (fr. novum). alpha.3021 9᾽Αστου ἄστεος· οὐκέτι δὲ ἀναλόγως ἡμισυ
 ἡμίσεος, ἀλλ' ἡμίσεως. alpha.3022 Ἀστυγείτων· πλησιόχωρος. alpha.3023
 Ἀστυνόμος· δέκα ἦσαν ἀστυνόμοι, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δὲ ἐν ἄστει, οἷς ἔμελε
 περὶ τε τῶν ἀυλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων.
 alpha.3024 Ἀστυπολεῖν· τὸ ἐν ἄστει διατρίβειν ἄγριον ὄντα. alpha.3025 Ἀστυφίαν
 καὶ στυσίαν· διὰ τε τοῦ φ καὶ διὰ τοῦ σ ὁμοίως ἐπὶ τοῦ τ᾽ασίτου† λέγουσιν. alpha.3026
 9᾽Αστυφίαν παρὰ τὴν ἀγορασίαν, ἣν ἐκήρυσσον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις†. alpha.3027
 Ἀσύμβατον· ἀφιλίωτον. alpha.3028 Ἀσυμφανῶς· ἐπικεκαλυμμένως, ἀδήλως.
 alpha.3029 Ἀσυνδυάστωσ· ἀσυμπλόκως, ἀσυζεύκτως. alpha.3030 Ἀσυνθεσία·
 παράβασις συνθηκῶν. alpha.3031 Ἀσύνθετος· ἀσύμφωνος, ἄμικτος. alpha.3032
 Ἀσυνθετώτατον· Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῆς παραπροσβείας (19, 136) ἐπὶ ὄχλου
 τάττει τὸ ὄνομα, ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον καὶ ἀβεβαιότατον καὶ πίστει δὲ τὸ ἀβέβαιον
 οὐ τιθέμενον. <ἢ ἀνομολογον καὶ ἀσύμφωνον· ὁμολογία γὰρ αἰ συνθηκαί. ἢ ἀντὶ
 τοῦ ἀσυνετώτατον. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ ὁ μὴ δύναται τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ·
 φησὶ γάρ (Z 334)· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον>. alpha.3033 Ἀσύντακτον· μὴ
 συντεταγμένον, μὴ συμφραζάμενον. alpha.3034 Ἀσυντελήσ· ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.
 alpha.3035 Ἀσύφηλον· ἀπαίδευτον, ἀνόητον. alpha.3036 Ἀσφάλεια μὲν καὶ ἀσφαλῆς
 Ἑλληνικά, τὸ δὲ σφαλίζεσθαι βάρβαρον. alpha.3037 Ἀσφαλεστέρωσ· Πλάτων.
 alpha.3038 Ἀσφάραγον· φάρυγα, στόμαχον, λαιμόν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐξ ἀκανθῶν
 φυόμενον. ἔστι δὲ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον.
 οὕτω μὲν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ προφέρουσιν, οἱ δὲ πολλοὶ μὴ ἀκριβοῦντες διὰ τοῦ π
 λέγουσι. καὶ ἀπλῶς τὰ τῶν λαχάνων ὄρμενα ἀσπαράγους καλοῦσιν. alpha.3039
 Ἀσφόμελοσ· σκιλλῶδες φυτὸν φύλλα ἔχον μακρὰ καὶ ἀνθήρικον ἐσθιόμενον. καὶ τὸ
 σπέρμα δὲ αὐτοῦ φρυγόμενον καὶ ἡ ρίζα κοπτομένη μετὰ σύκων πλείστην ὄνησιν
 ἔχει. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον. τὸν δὲ τόπον, ἐν ᾧ φύεται, ὄξυτονητέον, ὡς
 καὶ παρ' Ὀμήρω (Λ 539)· κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα. alpha.3040 Ἀσχάλλων·
 ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἀγανακτῶν. alpha.3041 Ἀσχέτωσ· ἀμέτρως.
 alpha.3042 Ἀσχέδωροσ· παρ' Αἰσχύλω (fr. 261 N.2 † 461 M.) ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς
 ἄσχετα δωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγρον ἀσχέδωρον καλοῦσιν.
 alpha.3043 Ἀσχολοῦμαι καὶ ἀσχολεῖ καὶ ἀσχολεῖσθαι λέγουσιν Ἀττικοί. alpha.3044
 Ἀσώδης ἐστίθ' [...] λέγουσιν οὕτως. Αἰσχύλος δὲ (Suppl. 31) τῆφυλώδης†. ὁ δὲ ἰατρὸς
 (Hipp. Art. 19 † 4, 132, 14 L.) τὸν πρὸς τὰ σιτία ἀτάκτως διακείμενον καὶ ἀηδῶς.
 alpha.3045 Ἀσωμένη· λυπουμένη. alpha.3046 Ἀσώτωσ· αἰσχροῦς. alpha.3047 Ἀσώδης·
 ἀμμώδης. alpha.3048 Ἀταλαίπωρον· ἄπονον. ἢ τὸ ἐξ ἐτοίμου λεγόμενον καὶ οὐ μετὰ
 ἀποδείξεως. ἢ τὸ εὐχερὲς καὶ φανερόν. alpha.3049 Ἀταλαιπώρωσ· ῥαθύμως,
 ὀλιγώρως. Ἀριστοφάνης <Δαναΐσιν (fr. 254 K.)· οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἢ ποιήσις
 διέκειτο>. alpha.3050 Ἀτάλαντον· ἴσον, παραπλήσιον. alpha.3051 Ἀταλήσιν (ψ 222)·

άπαλαῖς, νεογναῖς. alpha.3052 Ἀτάλλει· τρέφει, τιθηνεῖ, φιλεῖ, σαίνει, σκιρτᾷ, χαίρει.
 alpha.3053 Ἀταλόν· νήπιον, άπαλόν. alpha.3054 Ἀταμίευτον· άδιοίκητον. ἢ οὔπερ
 οὐκ ἔστι ταμιεῖον. λέγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ πρόχειρον καὶ ἐν ἐτοίμῳ. alpha.3055
 Ἀτάρ· καὶ δὴ ἢ πλήν, ἄτε δὴ. ἢ ὅμως. ἢ ἀντὶ τοῦ δέ. alpha.3056 Ἀτάρβητος· ἄφοβος,
 ἄτρομος. alpha.3057 Ἀτάρ δέ9· πλήν ὅμως. alpha.3058 Ἀτάρ ὡς· εἶτα δὴ, ὅμως.
 alpha.3059 Ἀτάρ οὖν· διὰ τοῦτο οὖν. alpha.3060 Ἀταρνεύς· πολίχινόν τι καταντικρὺ
 Λέσβου κείμενον. alpha.3061 Ἀτάσθαλα· ἄδικα, ἁμαρτωλά. alpha.3062 9Ἄται·
 πληροῦται. Ἴπποκράτης. alpha.3063 Ἀτέγκτισ· τοῖς μήτε δακρύνουσι μήτε ἰδροῦσιν,
 ἄβρόχοις. alpha.3064 9Ἄτεγκτος ἄνθρωπος· ὁ μὴ βρεχόμενος μήτε προσίεμενος
 παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὡς μὴ ὑπὸ ὕδατος
 βρέχεσθαι. alpha.3065 9Ἄτεγκτος· ἄπιστος καὶ ἀναίσθητος, οἷον ὁ μήτε παραινέσει
 μήτε φόβῳ τὴν πώρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἠθους σκληρὸν τεγγόμενος ἢ μαλαττόμενος.
 alpha.3066 9Ἄτε· ὡς ἄν. alpha.3067 9Ἄτε δὴ9· ὡς δὴ. alpha.3068 Ἀτέκμαρτον·
 ἀτελειώτον, ἀκαταστόχαστον. alpha.3069 Ἀτελῆ9· ἀδάπανα, ὡς πολυτελεῖ τὰ
 πολυδάπανα. alpha.3070 Ἀτέλεια· ἀλειουργησία. alpha.3071 Ἀτελεύτητον·
 ἀτελειώτον. ἢ ἀίδιον, οὐκ ἔχον τελευτήν. alpha.3072 Ἀτέλεστος· ὁ θεῶ μὴ
 τετελεσμένος. alpha.3073 Ἀτενές· εὐθύ, συνεχές, παντελῶς, καθόλου, παραχρήμα,
 ἄγαν, ἰσχυρῶς. alpha.3074 Ἀτενής καὶ ἀτεράμων ἄνθρωπος· οἷον ἀτεράμων ἐστὶν ὁ
 σκληρὸς καὶ οὐκ ἔχων τέρεν, ὃ σημαίνει ἁπαλόν. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀτενής σκληρὸς καὶ
 ἀντίτυπος. τὸ μέντοι ἀτέραμον ἐπὶ τῶν δυσειψήτων ὀσπρίων τιθέασι, τὸ δὲ
 τέραμον ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐψομένων. οὕτω Πλάτων (Leg. 9, 853d) καὶ Μένανδρος (fr.
 nonum) καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 730), ὡς φησι Φρύνιχος (Praep. soph. 33, 9 cf. 11, 4).
 alpha.3075 Ἀτενής· συντείνας· ἀτενίζειν γὰρ τὸ συντείνειν καὶ ἐπερείδειν τὴν ὄψιν.
 alpha.3076 9Ἄτερ· ἐκτός, χωρὶς. alpha.3077 9Ἄτερα· ἄλλα. alpha.3078 Ἀτέραμον·
 σκληρόν, δυσμετάβλητον. alpha.3079 Ἀτεράμων· ἀκαταπόνητος. alpha.3080
 Ἀτεράμονες, οὐχὶ ἀτέραμοι. <καὶ τὸ ἐνικὸν ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμος>. καὶ ὄσπρια
 ἀτεράμονα, οὐχὶ ἀτέραμα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν (181)· ἀτεράμονες,
 Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι. alpha.3081 Ἀτερμάτιστος· ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος.
 alpha.3082 Ἀτερπές ἔργον· τὸ μὴ καθ' ἡδονὴν πραττόμενον. alpha.3083 Ἀτέχνους·
 ἀπανούργοις ἢ ἀπείροις. alpha.3084 Ἀτεχνῶς· περισπωμένως μὲν ἀντὶ τοῦ σαφῶς ἢ
 βεβαίως ἢ ἀσφαλῶς ἢ φανερῶς, παροξυτόνως δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμελῶς καὶ ἄνευ τέχνης.
 alpha.3085 9Ἄτη· ἢ ζημία. Ἡσίοδος (Op. 231) καὶ Σοφοκλῆς (OT 1284). alpha.3086
 Ἀτημελήτους· ἀπρονοήτους, λίαν ἡμελημένους. alpha.3087 Ἀτημελῆς καὶ
 τημελήτος καὶ τημελήτως λέγουσιν. alpha.3088 Ἀτημελῶς· ἀμελῶς,
 ἀνεπιστημόνως. alpha.3089 Ἀτηρία· ἀναίδεια. alpha.3090 Ἀτηρὸν κακόν· οἷον
 ἰταμόν. alpha.3091 Ἀτηρότατον· Ἀριστοφάνης (Vesp. 1299). Πλάτων δὲ τηρίασ (fr.
 182 K.). alpha.3092 Ἀτίθασον· ἀνήμερον. alpha.3093 9Ἄτιμος· λέγεται μὲν ὁ
 ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μήτε βουλευεῖν μήτε δικάζειν μήτε τὰ κοινὰ
 πολιτεύεσθαι. Δημοσθένης δὲ τὸν ἀτιμώρητον ἄτιμον εἶπεν (9, 42), οἷον τὸν τοῦ
 τιμήματος καὶ τῆς καταδίκης ἀφειμένον. alpha.3094 Ἀτίμητος ἀγὼν καὶ τιμητός·
 ἀτίμητος μὲν ὁ μηδὲν ἐκ τῶν νόμων ἔχων ὠρισμένον τίμημα, ἀλλὰ τῆ τῶν δικαστῶν
 γνώμῃ ἰθυνόμενος. τιμητός δὲ ὁ ἐκ τῶν νόμων ἔχων ὠρισμένον τὸ τίμημα.
 alpha.3095 Ἀτιμαγέλης· ὁ ἀποστάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 922 N.2
 † 1026 R.). alpha.3096 9Ἄτιμος· ἰδίως Δημοσθένης <ἐν Φιλιππικοῖς> (9, 42) τὸν
 ἀτιμώρητον λέγει, τουτέστιν ὃν ἄν τις ἀποκτιννὺς <οὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' >
 ἔστι καθαρὸς αἰτίας· ὁ οἷον τὸν ἄτιμον ἀνελῶν. alpha.3097 Ἀτίμωσις· Λυσίας εἶρηκε
 (fr. nonum) καὶ τιμοσύνην Σοφοκλῆς (fr. 1026a R.) καὶ ἀτιμῶν Δημοσθένης (45, 84),
 ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζων. τιμοῦντι Φρύνιχος (fr. νοημ)· τιμοῦντι καὶ ἀτιμοῦντι τοὺς
 βελτίονας. τιμῶσαντες δὲ Θεόπομπος (fr. nonum)· αἰσχροῦς ἀτιμῶσαντες ἐξελαύνετε.

alpha.3098 Ἀτιμώρητος· ἀβοήθητος {ἢ θαυμαστός}. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ μὴ διδοὺς τιμωρίαν. alpha.3099 Ἀταλάντη· τριήρης τις ἦν ὀνομασθεῖσα ἀπὸ Ἀταλάντης, ἣτις ἦν ὀξυτάτη δραμεῖν. ἢ ὅτι ἰσόζυγος ἦν, ὡς Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον (B 169). alpha.3100 Ἀτλήτωρ· ἀνυπομονήτωρ. alpha.3101 Ἀτμίς· ἀναθυμιάσις, ἄκρον πυρός. alpha.3102 Ἀτμῶν· ἀναθυμιάσεων. alpha.3103 9᾽ Ἀτομα· λεπτότατα. alpha.3104 9᾽ Ἀτοπον· ἀντὶ τοῦ ἄλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξένον, κακόν, μοχθηρόν. καὶ ὁ μὴ ἔχει τόπον. καὶ ἀνυπονόητον, ὃ μὴ ἔστι τοπάσαι. alpha.3105 9᾽ Ἀτοπον· οὐ τὸ πονηρῶς ἔχον καὶ φαύλως, ἀλλὰ τὸ ξένον καὶ ἰδιάζον. καὶ τόπως τὸ ἀσυνήθως καὶ ἀνεπιφάτως· ἀτόπως καθίζων καὶ οὐδὲ γινώσκειν δοκῶν φησὶ Φερεκράτης (fr. 163 K.). alpha.3106 9᾽ Ἀτομον· ἀντὶ τοῦ ἄτμητον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καθ' ἕκαστον. alpha.3107 Ἀτοπωτάτη· Φερεκράτης (fr. novum). alpha.3108 9᾽ Ἀτρακτον· βέλος μεταφορικῶς. alpha.3109 Ἀτραπίζειν· βαδίζειν ἢ ὁδοιπορεῖν. οὕτω Φερεκράτης (fr. 26 K.). alpha.3110 Ἀτραπούς· ὁδοὺς τετριμμένας. alpha.3111 Ἀτρέα· καὶ καθόλου τὰς ἀπὸ τῶν εἰς εὖς συμφώνω παραληγομένων αἰτιατικὰς μηκύνουσι, τὰς δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ εὖ συναιροῦσι· Χοᾶ καὶ Μηλιᾶ καὶ Σουνιᾶ. Ἴωνες δὲ συστέλλουσι τὰς προτέρας. Ἀτρέα καὶ Πηλέα βραχέως λέγοντες· διὸ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς οὐκ ἀναγκαῖον ἐκτείνειν, εἰ μὴ μέτρον ἀναγκάζει. καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ἡς ὁμοίως· τὸ γὰρ συστέλλειν Ἰακόν. Ἀριστοφάνης <Γεωργοῖς (fr. 106 K.)· †καχέτας† καὶ Μεγακλέας καὶ μαλακούς>. alpha.3112 Ἀτρέως ὄμματα· οἶονεῖ ἄτρεπτα καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀτρέως παρανομίας, ὃς ὑπονόησας ἐκ διαβολῆς τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀερόπην τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέ στου συγκόψας καὶ ἐψήσας δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρὶ, αἴσθησιν παρασχὼν τῆς συμφορᾶς ἐκ τοῦ τελευταῖα τὰ ἄκρα παραθεῖναι. alpha.3113 Ἀτρεκεῖο· ἀληθεῖ, ἀκριβεῖ. alpha.3114 Ἀτρεκέο· ἀληθές, ἀκριβές. alpha.3115 Ἀτρέμας· ἡρέμα. <καὶ τρέμα> λέγουσι καὶ τρεμεῖν. alpha.3116 Ἀτρεμία· ἡσυχία. alpha.3117 Ἀτρεμίζων· ἐδράζων. alpha.3118 Ἀτρεΐδαιν· τὴν γενικὴν περισπᾶν ἀξιοῦσιν οἱ ἀναλογικοί, τὴν δὲ δοτικὴν βαρυτονεῖν. alpha.3119 9᾽ Ἀτριψ· ὁ οὐκ ἐντριβῆς τινι πράγματι. alpha.3120 Ἀτριβῆς φροντισ λέγουσιν. alpha.3121 9᾽ Ἀτρυτος· ἀκαταπόνητος. alpha.3122 9᾽ Ἀτρυτον λῆμα· τὸ μὴ τρυόμενον μὴδὲ κάμνον· τρύειν γὰρ καὶ τρύεσθαι τὸ κάμνειν. alpha.3123 Ἀτρύφερος· ἔστιν ἡ λέξις ἐν Βάπταις Εὐπόλιδος (fr. 69 K.)· ὅτι οὐκ ἀτρύφερος οὐτ' ἄωρός ἐστ' ἀνήρ. alpha.3124 αττα· τινὰ ἢ ἄτινα. ἢ παραπλήσιον ἢ ὀλίγα. Δημοσθένης (19, 304) ἐπὶ τοῦ ὅσα ἔλαβε τὴν λέξιν. τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ αττα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἔταξεν, ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου. alpha.3125 αττα· σημαίνει δ' ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ ἄτινα παρὰ Ἀντιφῶντι (fr. 27 Th.), ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖά τινα παρὰ Δημοσθένει ἐν Φιλιππικοῖς (4, 50). ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ αττα. alpha.3126 αττα· σημαίνει μὲν ἡ φωνή, ὁπότε ψιλοῦται, τὸ τινὰ ἢ καὶ τὸ ὀλίγα. ὁπότε δὲ δασύνεται, τὸ ἄτινα, ὅπερ οἱ Ἴωνες ἄσσα λέγουσι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄπερ ἄν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὡς παρέλκον. παραλαμβάνεται δὲ καὶ <χρονικῶς μετὰ> τοῦ πότε καὶ τοῦ πηνίκα καὶ τῶν ὁμοίων. alpha.3127 Ἀτταγᾶς· ὄρνις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. καὶ αἱ πλάγιοι ἀτταγᾶ καὶ ἀτταγᾶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ ἀτταγαῖ. alpha.3128 Ἀττάραγοι· αἱ ψίχες ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλοῦνται. οἱ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἄρτων ὑπὸ τοῦ πυρός ἐπανισταμένην φλύκταινάν φασιν οὕτω λέγεσθαι. alpha.3129 9᾽ Ἀττεσθαι· ὃ ἡμεῖς διάζεσθαι. Ἑρμιππος Ἀθηναῖς γοναῖς (fr. 2 K.)· ἀπὸ τῆς τραπέζης τουτονὶ τὸν στήμονα ἄττεσθ' ἐπινοῶν. alpha.3130 9᾽ Ἀττις· παρὰ Φρυξὶ μάλιστα τιμᾶται ὡς πρόσπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. alpha.3131 9᾽ Ἀττιν, οὐχὶ Ἄττια. Δημοσθένης (18, 260). alpha.3132 Ἀττέλαβος· ἀκρίς τις. alpha.3133 9᾽ Ἀττει· πηδᾶ, ἄλλεται. alpha.3134 Ἀττικισμός· ἢ πρὸς πρὸς τοὺς Ἀττικοὺς οἰκειότης καὶ εὖνοια, ὡς Λακωνισμός ἢ πρὸς Λάκωνας. alpha.3135 Ἀττικός· τοῦτο τιθέασιν ἐπὶ τοῦ Ἀθηναῖος. alpha.3136 Ἀττικοῖς γράμμασιν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας (59, 76) ἀντὶ τοῦ τοῖς παλαιοῖς· τὴν γὰρ

τῶν κδ' στοιχείων γραμματικῆν ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς Ἴωσιν εὔρεθῆναι. alpha.3137 Ἀττικουργέσ· τὸ εἰργασμένον τὸν Ἀττικὸν τρόπον· οὐ μόνον ὑποδήματα καὶ σκευῶς, ἀλλὰ καὶ ῥήματα καὶ εἴ τι ἄλλο. ττικουργῆ9 φησι Μένανδρος (fr. 829 K. .TH). alpha.3138 Ἀττικωνικόσ· ἡ τοιαύτη παραγωγή τῶν ὀνομάτων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἱκανῶς λέγεται. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι (fr. novum). alpha.3139 Ἀττικὴ φωνή9· Πλάτων εἶπεν (Crat. 398d), ττίκισις δὲ Κηφισόδωρος (fr. novum) καὶ ττικουμένη Λεύκων (fr. novum) καὶ Ἀττικηρῶσ ἐπιρρηματικῶσ ἀντὶ τοῦ Ἀττικῶσ Ἄλεξις (fr. 213, 4 K.). alpha.3140 Ἀτύραννος πόλις· ἡ μὴ τυραννουμένη. Δημήτριος ἐν τῇ Σικελίᾳ (fr. novum)· τὸν δῆμον ἀνασῶσαι μὲν [...] κατοικίσαι ἐλεύθερον ἀτύραννον. οὕτως Φρύνιχος (Praer. soph. 30, 15). alpha.3141 Ἀτυφία· <*** τῦφος γάρ> τὸ περὶ μηδὲν σπουδάζειν, ἀλλὰ πάντων προσποιεῖσθαι καταφρονεῖν καὶ εἶναι ὑπερόπτην, ἀφιλότιμον καὶ ἄσπουδον. alpha.3142 Ἀτύφου μοίρασ (Pl. Phaedr. 230a)· τῆσ ἀβλαβοῦσ ὑπὸ τύφου. alpha.3143 Ἀτυφία· ταπεινοφροσύνη. alpha.3144 Ὁἶατυφον· <ἐν Φαίδρω (230α) τὸ> ἀβλαβές, ἐπεὶ τὸ τῦφον βλάπτει. καὶ 9ἐπιτεθυμμένον (Pl. Phaedr. 230a). ὁμοίωσ· τὸ γὰρ θύψαι ἐπικαῦσαι. καὶ θυμάλωπεσ οἱ ἀπολελειμμένοι τῆσ θύψεωσ ἄνθρακες, οἱ ἡμίκαυστοι. alpha.3145 Ἀτυχεῖν· τὸ μὴ τυγχάνειν τινός, ἀλλὰ διαμαρτάνειν. Εὐπόλις Δήμοις (fr. 114 K.)· λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖσ' οὐ γὰρ ἀτυχήσεις ἐμοῦ. alpha.3146 Ἀτυχήσαι· μὴ τυχεῖν. alpha.3147 αὐ9· ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν, ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν. alpha.3148 ἀυαίνεται· ξηραίνεται· αὐοὶ γὰρ οἱ ξηροί. καὶ ἀυασμός· ξηρασία. ἡ πρώτη δασεῖα. Ἀριστοφάνης (fr. 612 K.)· <ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαυαίνεται. καὶ ἐτέρωθι (fr. 613 K.)· ὥστ' ἔγωγ' ἠυαινόμην θεώμενοσ>. alpha.3149 ἀυάνθη· ἐξηράνθη. alpha.3150 ἀυῶ9· ἀντὶ τοῦ ἀυγάζομαι. alpha.3151 αὐδα· λέγε. alpha.3152 αὐδή9· φωνή. alpha.3153 αὐδέησσα· ὀνομαστή, ἔνδοξοσ, ἀυδωμένη, εἰς ὀμιλίαν καὶ φωνὴν ἀνθρώπων ἀφικνουμένη. alpha.3154 αὐδέησασ· φωνήσασ, βοήσασ. alpha.3155 αὐεσθαι πῦρ καὶ 9ἐναυεσθαι· Ὀμηροσ εἶπεν (cf. e 490) καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 750 K.) καὶ Κρατῖνοσ (fr. 409 K.). alpha.3156 αὐθάδησ· ἀυτάρεσκοσ, θυμῶδησ, θρασύσ, ὑπερόπτησ. alpha.3157 αὐθαίρετοσ· ἀυτεπάγγελτοσ. alpha.3158 αὐθέκαστα· αὐτὰ τὰ γενόμενα, οἶον ἀκριβῶσ καὶ συντόμωσ, καὶ λόγοι αὐθέκαστοι οἱ σαφεῖσ καὶ σύντομοι· ἢ οἱ ἀληθεῖσ. Ἡρόδοτοσ δὲ διαλύων φησὶν (5, 13, 3) αὐτὰ ἔκαστα, οἶον αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ ἀπότομα καὶ σκληρά. Μένανδροσ φησι (fr. 736 K. .TH)· πικροῦ γέροντοσ, αὐθεκάστου τὸν τρόπον. Ποσειδίπποσ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἐχρήσατο (fr. 40 K.). alpha.3159 αὐθέκαστοσ· ὁ ἀκριβῆσ καὶ σκληρὸσ καὶ αὐστηρὸσ τῶ λόγῳ καὶ ἀπαρέγκλιτοσ τῶ τρόπῳ καὶ ἀπαρακάλυπτοσ. καὶ αὐθέκαστα τὰ ἀπλᾶ καὶ ἀληθῆ ἀκριβῶσ. alpha.3160 αὐθέντησ· οὐχ ὁ δεσπότησ, ἀλλ' ὁ αὐτοχειρία φονεύσ. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸσ ἐντελέστερον καὶ αὐτοέντησ. alpha.3161 αὐθέντησ· Λυσίασ (fr. 125 S.) ἰδίωσ αὐτὸ ἔταξεν ἐπὶ τῶν λ', καίτοι δι' ἐτέρων εἰργάζοντο τοὺσ φόνουσ· ὁ γὰρ αὐθέντησ αἰετὸν τὸν αὐτόχειρα σημαίνει. αὐθεντισ δὲ θηλυκῶσ εἶρηκεν Εὐριπίδησ (fr. novum). alpha.3162 αὐθημερόν· Θουκυδίδησ (2, 12, 2). alpha.3163 αὐθι· αὐτόθι. alpha.3164 αὐθιγενήσ· αὐτόχθων, γνήσιοσ. alpha.3165 αὐθισ· ἐξ ἀρχῆσ, πάλιν, ἐκ δευτέρου. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν αὐθισ Ἀττικόν, τὸ δὲ αὐτισ Ὀμηρικόν. alpha.3166 αὐθισ αὐ πάλιν (Soph. Phil. 952)· ἐξ ἀρχῆσ δὴ πάλιν. ἢ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν. alpha.3167 αὐθαιμοσ· {εἰσ σίδηρον}. Νικόμαχοσ (fr. νοηυμ)· [...] εἰσ σίδηρον ἦξεν αὐθαιμοσ σπορά. αὐθαιμῶν δὲ Σοφοκλήσ (Tr. 1041). alpha.3168 αὐθωρήτοσ· συντόμοσ. alpha.3169 αὐλαία· τὸ τῆσ σκηνῆσ παραπέτασμα. <κέχρηται δὲ αὐτῶ> Ὑπερείδησ <ἐν τῶ κατὰ Πατροκλέουσ> (fr. 139 J.). alpha.3170 αὐληρον· ἱμάσ ἢ σχοινίον, ὅπερ οἱ Ἴωνεσ εὐληρον. alpha.3171 αὐλεία θύρα· πυλῶν. ἢ καὶ αὐλειοσ. alpha.3172 αὐλία· ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεισ. ἢ ἀντὶ τοῦ τὰσ μικράσ αὐλάσ. οὕτωσ Λυσίασ (fr. 85 S.) καὶ Αἰσχίνησ (3, 119). alpha.3173 αὐλίζεται· κοιμᾶται, φυλάττει, παρεμβάλλει. οὕτωσ Εὐπόλισ (fr. 322 K.). alpha.3174

αυλίζεσθαι· τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύειν καὶ κατάγεσθαι καὶ ἐπαυλίζεσθαι καὶ ἐπιμένειν. alpha.3175 αὐλίκουροι· φύλακες. alpha.3176 αὐλαιοσ· ἢ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. alpha.3177 αὐλείους θύρασ· καὶ ἐνικῶς αὐλειον λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ἀριστοφάνης <Δαναΐσι (fr. 255 K.)· πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλῆς κατορύττειν>. alpha.3178 αὐλιζόμενοι· Ἀντιφῶν (87 B 68 D. .K) ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι. alpha.3179 αὐλόσ· μουσικόν τι ὄργανον. καὶ ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος καὶ περόνης τι μέτρον. λέγεται δὲ αὐλὸς καὶ τὸ στάδιον. καὶ τῶν βασιλικῶν ἵππων τὸ ἔμπλεγμα. alpha.3180 αὐλὸς χορευτήσ· Σοφοκλῆς (fr. 828f R.)· παπαῖ χορευτῆς αὐλὸς οὐκέτι ψοφεῖ. alpha.3181 αὐλῶν· ἔστι μὲν τόπος ἐπιμήκης καὶ στενός, ἀγκάλαις οἶον περιεχόμενος. λέγεται δὲ ἰδίως καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς καὶ αὐτὸς ἐπιμήκης ὢν καὶ στενός. alpha.3182 αὐλῶνεσ· φάραγγες ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. alpha.3183 αὐλωνίζουσα· τῆναύλωσ† διάγουσα. alpha.3184 αὐξανόμενεσ· Φερεκράτης εἶρηκεν (fr. novum). alpha.3185 αὐξάνεσθαι· Πλάτων Θεαιτήτῳ (163ξ). καὶ αὐξήσεσθαι ὁ αὐτόσ (Reip. 6, 497a), αὐξιμον δὲ Εὐριπίδης (fr. 1098α Snell). alpha.3186 αὐξησισ· Πλάτων <Νόμων> ια' (10, 897a)· ἄγονται πάντα εἰς αὐξησιν καὶ φθίσιν. alpha.3187 αὐξην καὶ ἄνθην καὶ βλάστην· παροξυτονεῖν ἀξιοῦσι πάντα τὰ τοιαῦτα. ἔστι καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς (com. adesp. fr. novum) καὶ παρὰ Πλάτωνι. Ἐπίκουρος δὲ (fr. novum) πλεονάζει ἐν αὐτοῖς καὶ διὰ τοῦτο προσίσταται, ὡσπερ ἀττικίζων. alpha.3188 αὐξίσ· εἶδος θυννίδος, ἦν τινες κορδύλην. Φρύνιχος <Τραγωδοῖς (fr. 56 K.)· καὶ τέμαχος αὐξίδος>. alpha.3189 αὐραν· πνοήν. alpha.3190 Ἀυπνίαν· Σοφοκλῆς (fr. 1027a R.), υπνεῖν δὲ Ἀριστοφάνης (fr. novum). καὶ ὑπνωσ Σαννυρίων (fr. 2 Dem.). καὶ υπνεῖσθαι λέγουσιν. alpha.3191 αὐρίβατον· τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὐρας, ἀλλὰ κατὰ τινα βαρβαρικὴν λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὐριον. alpha.3192 Αὐσαι (ι 65)· βοῆσαι. καὶ τὸ θιγεῖν καὶ ἄψασθαι. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ κορέσαι. alpha.3193 Αὐσάντων (B 334)· βοησάντων, κηρυξάντων, φωνησάντων. alpha.3194 αὐσονίων· Ἰταλῶν. alpha.3195 αὐτὰ ταῦτα· ἀντὶ τοῦ δι' αὐτὰ ταῦτα. alpha.3196 αὐταί9· οὐ μόνον ἐπὶ ἐνικῶν ἢ προσθήκη τοῦ ι παρὰ Ἀττικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πληθυντικῶν. alpha.3197 αὐτάγγελτοσ· ἀντὶ τοῦ αὐτεπάγγελτοσ. Σοφοκλῆς εἶρηκεν (fr. 1027b R.). alpha.3198 Αὐτήν· βοήν, μάχην. alpha.3199 αὐτὴ κάμινοσ· ἐπὶ τῶν τὰ παραπλήσια ποιούντων. alpha.3200 αὐτὴ νῦν ἢ σοφία ζῆ9· ἐπὶ τινος εὐδοκιμοῦντος. alpha.3201 αὐτε· μετὰ ταῦτα. alpha.3202 αὐτερέται· οἱ ἐλαύνοντες καὶ μαχόμενοι. οἱ αὐτοὶ καὶ ἐρέται καὶ ὀπλίται. alpha.3203 αὐτήκοοι· οἱ μὴ ἐπιτασσόμενοι, αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. alpha.3204 αὐτὴ μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν (αρ. τηεσμ. 928)· λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων. alpha.3205 αὐτῆμαρ· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. alpha.3206 αὐτίκα· εὐθέως, παραχρῆμα, συντόμως, πρὸς ὀλίγον, μικρὸν ὕστερον. τὸ δὲ αὐτίκα μάλα ἀντὶ τοῦ εὐθύσ. alpha.3207 αὐτοδάξ· τὸ παραχρῆμα ἀποδεδώκασιν. οἱ δὲ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν. alpha.3208 αὐτὸ δείξει· παροιμία· ἐλλείπει τὸ ἔργον. alpha.3209 αὐτοβοεῖ9· τὸ παραχρῆμα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, οἶον ταχέως καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ τοὺς πολεμίους νικῶντες. οὕτως Θουκυδίδης (2, 81, 4). παρὰ Θεοπόμπῳ δὲ (FGrHist 115 F 309) ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. alpha.3210 αὐτογνώμων ἄνθρωποσ· ὁ τῇ αὐτοῦ γνώμῃ ἅπαντα πράττων καὶ μὴ πειθόμενος ἑτέρῳ. alpha.3211 αὐτογνωμονήσαντεσ· Ξενοφῶν (HG. 7, 3, 6). alpha.3212 αὐτογεωργοί9· οἱ αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν γεωργοῦντες καὶ οὐ δι' ἄλλων. alpha.3213 αὐτοβοᾶσ ὁμοιοσ ὢν τῷδε· Ἀττικῶς πάνυ συμπλέκεται. σημαίνει δὲ οἶον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγῶσ ὁμοιοσ εἶναι τῷδε. alpha.3214 αὐτοδοκεῖ9· Δεῖναρχοσ (fr. 66, 2 C.) ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ τὰ δίκαια ὀρίζει. alpha.3215 αὐτοδίκη· ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τις δικάζεται καὶ αὐτομαχῇ. alpha.3216 αὐτοκακὸν ἔοικε τῷδε· ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε. alpha.3217 αὐτοκέρασ· αὐτόκρατον. Κρατῖνοσ Νόμοισ (fr.

νονum). καὶ αὐτοκέρησ ὁ αὐτόκρατος. alpha.3218 αὐτόκρανον λόγον· τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος (fr. 295 N.2 † 760 M.). alpha.3219 αὐτοκράτορα· πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. alpha.3220 αὐτογένεθλον· αὐτογέννητον. alpha.3221 αὐτοετέσ· ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. alpha.3222 αὐτόθεν· ἐκεῖθεν. alpha.3223 αὐτόθι· ἀντὶ τοῦ ταύτοσ†. alpha.3224 αὐτοκλείδησ Κηδωνίδης καὶ Θέρσανδρος ὡς παιδερασταὶ σφοδροὶ διεσύροντο. alpha.3225 αὐτοκέλευστοσ· ὁ ἐκὼν τι πράττων καὶ μὴ ὑπ' ἄλλου κελευόμενος. alpha.3226 αὐτοκῆρυξ· ὁ μὴ δι' ἐτέρων ἐπικηρυκεύων, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ αὐτουργός, αὐτεπάγγελτος. οὕτως Αἰσχύλος εἶρηκεν (fr. nonum). alpha.3227 αὐτολήκυθοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (54, 14). ἦτοι εὐζώνους τινὰς καὶ ἐτοίμους πᾶν ὅτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν. ἢ ἀντὶ τοῦ πένητας καὶ μηδὲν ἄλλο κεκτημένους ἢ ληκύθους. ἢ αὐτουργούς. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἐτοίμους καὶ οἶον τύπτοντας καὶ μαστιγοῦντας καὶ ὑβρίζοντας. ἢ τοὺς ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον καὶ ἐτοίμους πρὸς τὰς μίξεις· καὶ γὰρ εἶχον ἐν ταῖς ληκύθοις ἀργύρια. καὶ λύσαντες δὲ πολλάκις τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν. alpha.3228 αὐτολόχευτοσ· αὐτογέννητος. ἢ, ὡς τινες, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. alpha.3229 αὐτόλυκοσ· Ἀρεοπαγίτης οὗτος ἦν καὶ τοὺς οἰκείους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἐάλω, καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί. alpha.3230 9†αὐτόλυκοι†9· πένητες, οἶον αὐτοδιάκονοι. alpha.3231 αὐτόματοσ· καὶ αὐτομάτη Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (54, 12). αὐτόματοσ θηλυκῶς Φιλέταιρος (fr. 1 Dem.) καὶ αὐτοματίσαντες Ξενοφῶν (Cyr. 4, 5, 21) καὶ αὐτομάτωσ Δημοσθένης. alpha.3232 αὐτόμαρτυσ· σημαίνει μὲν οἶον αὐτὸς ἑαυτῷ μάρτυς ὢν. ἔστι δὲ παρ' Αἰσχύλῳ (Ag. 989). alpha.3233 αὐτομήνυτοσ· ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν καταμηνύων. alpha.3234 αὐτομαχεῖν· τὸ δι' αὐτοῦ δικάζεσθαι καὶ μὴ δι' ἐτέρου. alpha.3235 αὐτομόλωσ· προδοτικῶσ. alpha.3236 αὐτόματοι δ' ἀγαθοί9· παροιμία τριχῶσ λεγομένη· αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἴασιν. ἢ δέ· αὐτόματοι κακοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας. Πλάτων ἐν Συμποσίῳ (174β) τῇ πρώτῃ κέχρηται. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ τῇ β' (fr. 169 K.)· οἶδ' αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἶεναι κομψῶν ἐπὶ δαίτα θεατῶν. alpha.3237 αὐτόνομοι· Κρατῖνος (fr. 15 Dem.). καὶ Ξενοφῶν Λακῶνων πολιτεία (3, 1)· αὐτονόμους ἀφιασιν. alpha.3238 αὐτονομούμενα· Δημοσθένης εἶρηκεν (4, 4). alpha.3239 αὐτονουχί9· αὐτῇ τῇ νυκτί. alpha.3240 αὐτὸν τὸν βατῆρα ἔκρουσεν· ἐπὶ τῶν τυγχανόντων οὗ ἐφίενται. alpha.3241 αὐτόπαιδα· αὐτὸν τρόπῳ τινὶ παῖδα ὄντα. οὕτως Σοφοκλῆς (fr. 925 N.2 † 1029 R.). alpha.3242 αὐτόπεδον· τὸ πεζῆ ὁδεῦον. alpha.3243 αὐτόποκον· ἱμάτιον τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόκου εἰς κρόκην μεταβληθέν. {ὃ καὶ αὐτοπυρίτην καλοῦσιν}. alpha.3244 αὐτόπρεμνον· αὐτόρριζον. alpha.3245 αὐτοποίητον· εὐτελέσ. alpha.3246 αὐτοπῶλαι· οἱ τῇ τῶν καπήλων ἀντικείμενοι τέχνη. <καὶ Πλάτων Πολιτικῶ (260ξ)· καθάπερ ἢ τῶν καπήλων τέχνη> τῆσ τῶν αὐτοπωλῶν διώριστα τέχνης. alpha.3247 αὐτόρεζον· αὐτόρεκτον, οἶον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτείναντα· ῥέξαι γὰρ τὸ θῦσαι. ἢ αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὸν ὀρέγοντα τὴν χεῖρα. Ὅμηρος (Δ 307)· ἔγχει ὀρεξάσθω. alpha.3248 αὐτονομουμένη πόλις· ἢ τοῖς ἑαυτῆσ νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπέικουσα ἐτέροις. alpha.3249 αὐτόν· Σοφοκλῆς (fr. 924 N.2 † 1147 R.) ἀντὶ τοῦ ἑμαυτόν· καὶ Λυσίας <ἐν τῷ κατὰ Ἰφικράτους> (fr. 133 S.) καὶ ἄλλοι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μόνον. alpha.3250 αὐτόσσυτον· αὐτοκέλευστον. Σοφοκλῆς (fr. 515 N.2 † 559 R.). alpha.3251 αὐτόσιτοσ· ὁ οἰκόσιτος. alpha.3252 αὐτόσε· ἐκεῖσε. alpha.3253 9†αὐτοσχέδιον†9· ἐκ τοῦ σύνεγγυσ τόπου, ἐκ χειρός. alpha.3254 αὐτοσχεδιάζειν· Θουκυδίδης εἶπεν (1, 138, 3). καὶ αὐτοσχεδιάσμα Πλάτων (fr. 87 K.), αὐτοσχεδιαστῆσ δὲ Στράτις (fr. 4 Dem.). alpha.3255 αὐτοσχεδίωσ· αὐτομάτωσ, συντόμωσ. alpha.3256 αὐτοτελῆσ δίκη· ἀφ' ἧσ οὐκ ἔστιν ἐκκαλέσασθαι ἐφ' ἐτέραν. καὶ αὐτοτελεσ τὸ κύριον ἀπλῶσ. alpha.3257 αὐτοτελῶσ· σημαίνει μὲν τὸ τελείωσ. Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ ὡσ ἔτυχεν ἐχρήσατο ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐθύνου (fr. 101 S.)· καὶ

τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς, ἀλλ' ἀκριβῶς. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ [...] αὐτόποκον ἰμάτιον.⁹ δηλοῖ δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόκου εὐθὺς εἰς κρόκην ἐργασθέν. alpha.3258 αὐτοῦ⁹ ἀντὶ τοῦ αὐτόθι. Ἀριστοφάνης (fr. novum)· αὐτοῦ περὶ τὸ σπήλαιον. alpha.3259 αὐτουργὸς χεῖρ· Σοφοκλῆς εἶρηκεν (Ant. 52). alpha.3260 αὐτόφορτοι· οἱ τὰ κοινὰ φορτιζόμενοι. Κρατῖνος (fr. 248 K.). alpha.3261 αὐτόφυτον· Ἀντιφῶν εἶπεν (TrGF 55 F 5). alpha.3262 αὐτοφρόνων· Ἴων εἶρηκεν (TrGF 19 F 53f)· αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων. alpha.3263 αὐτόχειρα· οὐ τὸν ἑαυτὸν ἀνελόντα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ πράξαντος ὀτιοῦν τῆ αὐτοῦ χειρὶ. οὕτως Θεόπομπος (fr. 86 K.) καὶ Ἀριστοφάνης (An. 1135. Lys. 269) καὶ Πλάτων (Leg. 9, 865b), ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος (25, 57)· λαβὼν αὐτοὺς αὐτοχειρία πρὸς τὸ πωλητήριον ἀπήγαγε τοῦ μετοικίου, ἀντὶ τοῦ τῆ ἰδία χειρὶ. alpha.3264 αὐτόχειρες· οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες. alpha.3265 αὐτοχειρία⁹· τὸ τῆ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαι τι. alpha.3266 αὐτόχθονες· οἱ Ἀθηναῖοι· ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν, ἀργὴν οὕσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. αὐτόχθονες δὲ καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι ἐκαλοῦντο. alpha.3267 αὐτόχθων· τῆς αὐτῆς πόλεως. alpha.3268 αὐτόχρομα ὅμοιον· παντελῶς ὅμοιον. alpha.3269 αὐτῶς· ὡς ἔτυχεν. alpha.3270 αὐχμημα· σεμνολόγημα. alpha.3271 αὐχμηρόν· στυγνὸν ἢ σκοτεινόν. alpha.3272 αὐχμοί⁹· ἀνομβρία. alpha.3273 αὐχμῶδους· ξηροῦ, ῥυπῶντος. alpha.3274 αὐχμῶντες· στυγνοί. alpha.3275 αὐχοῦντες· καυχώμενοι. alpha.3276 αὐχμηρὰ γῆ⁹· ἢ μὴ λιπαρὰ μηδὲ εὐγείος μηδὲ ἐπιτηδεῖα πρὸς καρπῶν φορὰν καὶ φυτῶν. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum). alpha.3277 αὐχένισμα· Μεταγένης (fr. novum)· κραταιὸν αὐχένισμα τοῦμόν. alpha.3278 αὐχμῶδη· Φίλιστος εἶρηκεν (fr. novum). αὐχμηρότατος δὲ Πλάτων (Leg. 6, 761b) καὶ αὐχμησις Θουκυδίδης (6, 16, 5). ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αὐχμημα (2, 62, 4), καὶ αὐχμηρόβιος Πλάτων εἶπεν (fr. 16 Dem.). alpha.3279 αὐχενίζειν· τραχηλίζειν, πνίγειν. alpha.3280 αὐτοῖς ταλάροις ἐσθίεις τὸν τυρόν· σύντροφον Ἀθηναίοις ἄνευ τῆς σύν προθέσεως λέγειν· αὐτοῖς ὄπλοις, αὐτοῖς ταλάροις. alpha.3281 Ἀφαγνίσαι· ἀποδοῦναι, καθιερωσαί. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι. alpha.3282 Ἀφανίσαι· οὐ τὸ μολῦναι καὶ χρᾶναι δηλοῖ, ἀλλὰ ὅλως τὸ ἀνελεῖν καὶ ἀφανῆς ποιῆσαι. alpha.3283 Ἀφάκη· ὄσπριόν τι ἐμπερὲς φακῶ. Ἀριστοφάνης (fr. novum). alpha.3284 Ἀφαιρεθεῖς· οὐ μόνον ἀφαιρεθεῖς τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφελκυσθεῖς. Λυσίας (23, 12). alpha.3285 Ἀφαδία· ἢ ἔχθρα. alpha.3286 Ἀφανῆς οὐσία λέγεται ἢ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερά δὲ ἢ ἔγγειος. οὕτως Λυσίας (fr. 122 S.). alpha.3287 Ἀφάνισιν· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Ἀπατούριον παραγραφῇ (33, 22). alpha.3288 Ἀφαίρεμα· ἀνάθημα, δῶρον ἢ ξένιον. alpha.3289 Ἀφαίρεσις· Ὑπερείδης ἰδίως τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει (fr. 23 J.). alpha.3290 Ἀφαιρεῖ ὠτὸς ἢ ῥίνος· Ἀττικὴ ἢ σύνταξις. alpha.3291 Ἀφαιρεῖν κροκῦδας· ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἔνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 657 K.)· εἴ τις κολακεύει παρῶν καὶ τὰς κροκῦδας ἀφαιρῶν. alpha.3292 Ὁφαῖς· πληγαῖς. καὶ τὸ προσεγγίσει {καὶ} ἄψασθαι.⁹ alpha.3293 Ἀφαναίνεσθαι· ταῦτόν δύναται τό τε ἀποθανεῖν καὶ τὸ ἀφαναθῆναι. alpha.3294 Ἀφάννας· Ἐπίχαρμος Ἡρακλεῖ (fr. 77 Kaibel). alpha.3295 Ἀφάρμακον· τὸ ἄνευ χρώματος καὶ ἄνθους. καὶ τὸ ἀνίατον. alpha.3296 Ἀφάζει· ἀντέχεται, ἀπὸ τῆς ἀφῆς. Αἰσχύλος (fr. novum). alpha.3297 Ἀφαιάσαι· ἀπολέσαι. Σοφοκλῆς (fr. 102a R.). alpha.3298 Ἀφαρμαρτούση⁹ (Z 411)· ἀποτυχούση, στερηθεῖση. alpha.3299 Ἀφασία· ἀφωνία. alpha.3300 Ὁφὰς λύχνων· Ἡρόδοτος λέγει (7, 215). alpha.3301 Ἀφάσων· ψηλαφῶν. alpha.3302 Ἀφαυροτέροις· ἀσθενεστέροις. alpha.3303 Ἀφάψαι· προσκολλησαί. alpha.3304 Ἀφεδρῶνες· σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. alpha.3305 Ἀφεισθαι παίζειν· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἀργούντων καὶ πρὸς παιδιὰν ἀφειμένων, μάλιστα δὲ ἐπὶ παίδων ἀφειμένων παίζειν. alpha.3306 Ἀφειδία· καρτερία. alpha.3307 Ἀφειδήσας· ἀμελήσας. alpha.3308 Ἀφείλετο· ἤρπασεν,

άνέσπακεν. alpha.3309 Ἀφείλετο καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ε, ἐφ' ὧν τὸ ἀ' πρόσωπον διὰ τοῦ ο, τὸ δεύτερον διὰ τῆς ου διφθόγγου. ὅτε δὲ τὸ ἀ' διὰ τοῦ α, τὸ β' διὰ τοῦ ω, τὸ δὲ γ' πάλιν διὰ τοῦ α ὁμοίως τῶ πρώτῳ, οἷον ἐποισάμην, ἐδυνάμην. alpha.3310 Ἀφήμι· πολλαχοῦ συνεσταλμένως. alpha.3311 Ἀφελές· τὸ ὑγιές καὶ ὀλόκληρον. ἢ τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀκατασκευάστον. Φιλόχορος δὲ (fr. novum) διαφόρως. alpha.3312 Ἀφελούῳ· περισπᾶν ἀξιοῖ Ἀμμώνιος. alpha.3313 Ἀφεῖναι ἐλεύθερον· τὸ ἐλευθερῶσαι. Ἀριστοφάνης (fr. νοημ). alpha.3314 Ἀφεῖτε· β' σημαίνει παρὰ μὲν Θουκυδίδη (1, 139, 3) ἀφήκατε, παρὰ δὲ Δημοσθένει (3, 5) συνεχωρήσατε. alpha.3315 Ἀφεῖσαν· συνεχώρησαν. alpha.3316 9᾽ Ἀφεῦσαν†9· ἀφήκαν. Πλάτων (fr. 237 κ.) καὶ Ἑρμιππος (fr. 87 Κ.). alpha.3317 Ἀφ' ἐσπέρας, οὐκ ἀφ' ἐσπέρου λεκτέον. καὶ περὶ λύχνων ἀφὰς λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς. alpha.3318 Ἀφειλόμην· ἐν τῶ ο. καὶ ἀφείλου καὶ ἀφείλετο ἐν τῶ ε. τὰ δὲ διὰ τοῦ α βάρβαρα, οἷον ἀφειλάμην καὶ ἀφείλατο. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀφείλω. τὸ δὲ ἀνάλογον ἐπὶ πάντων ἐστὶ τῶν ὁμοίων. alpha.3319 Ἀφείσ καὶ παλλάξασ· τὸ μὲν ἀφείσ ἐστίν, ὅταν ἀπολύσῃ τις τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῶ. τὸ δὲ ἀπαλλάξας, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστήναι καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν. οὕτω Δημοσθένης (36, 25) καὶ Ἰσαῖος. alpha.3320 Ἀφείσ τὴν ὑέραν τὸν πόδα διώκει· παροιμία παρ' Ὑπερείδῃ (fr. 181 J.) ἐπὶ τῶν παρέντων μὲν τὰ σπουδαιότερα, περὶ δὲ τὰ φαῦλα διατριβόντων. ὑέραι δὲ εἰσι ναυτικά σχοῖνοι, αἷς μετὰγεται τὸ κέρας. alpha.3321 Ἀφεωκέσαι καὶ φεώκαμεν· ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι καὶ καταλιπεῖν. alpha.3322 Ἀφ' Ἐστίας μούμενος· τὸ ἀφ' Ἐστίας μυεῖσθαι. Ἀθναῖος δ' ἦν οὗτος. alpha.3323 Ἀφέμενος· ἀποστάντα, ἀντιλέγοντα. alpha.3324 Ἀφέξει· ἀποκωλύσει, ἀποστήσει. alpha.3325 Ἀφέξομαι· παύσομαι, ἀποστήσομαι. alpha.3326 Ἀφέσθαι· ἀποσχέσθαι. alpha.3327 Ἀφέται· τόπος ἐν Εὐβοίᾳ. alpha.3328 Ἀφ' ἐστίας· ἀπὸ τῆς οἰκίας. alpha.3329 Ἀφεταιρία· ἀρχή, θύρα τοῦ ἵπποδρομίου. alpha.3330 Ἀφεῦσαι· ἀποκαῦσαι, περιφλέξει. alpha.3331 9᾽ Ἀφεψαίμην†9· ἀφωμίλησα. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 134 N.2 † 138 R.). alpha.3332 9᾽ Ἀφήῳ· μία τῶν ε' αἰσθήσεων. ἀπὸ τοῦ ἀφῶ ῥήματος β' συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἐξ οὗ παράγωγον γέγονε τὸ ἀφάσσω. ἢ δὲ ἀφή δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφῶ περισπωμένου γεγονέναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἄφω βαρυτόνου. alpha.3333 9᾽ Ἀφήῳ· χροιά λέπρας. λέγεται δὲ καὶ ἡ ψηλάφησις. καὶ αὐτὴ ἡ αἴσθησις. alpha.3334 Ἀφηρηκότη· γηράσαντι, ὑπερβεβηκότη τὴν ἡβην, τουτέστι τὴν νεότητα. alpha.3335 Ἀφήκειν (Pl. Reip. 7, 530e)· ἀντὶ τοῦ ἀφικνεῖσθαι. alpha.3336 Ἀφήκοντος· ἀντὶ τοῦ διήκοντος. Ἀντιφῶν (87 B 16 D. .Κ). alpha.3337 Ἀφηγεῖσθαι· τὸ διηγεῖσθαι. Πλάτων Νόμοις (8, 845e). alpha.3338 Ἀφήλικες· οὐδετέρως εἶπε Σοφοκλῆς Πριάμῳ (fr. 528a R.)· ἀφήλικες θέαμα. alpha.3339 Ἀφηλικέστερον ἄνδρα· Ἡρόδοτος εἶπεν (3, 14, 7). alpha.3340 Ἀφήλικα· τὸν πρεσβύτερον. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός, ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι· ἐπὶ γὰρ τοῦ πρεσβυτέρου λέγεται. alpha.3341 Ἀφηνιαστής· ἀνυπότακτος, ὑπερήφανος. alpha.3342 9᾽ Ἀφθα· καὶ διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ η λέγουσι τὸ ἐν τῇ γλώσσῃ γινόμενον ἐλκῦδριον, ὡς κίχλα καὶ κίχλη καὶ πείνα καὶ πείνη καὶ πολλὰ ὅμοια. alpha.3343 Ἀφίγμαι· παραγέγονα. alpha.3344 9᾽ Ἀφθαρτον καὶ ἄφθιτον· ἄφθορον, αἴδιον, οὐ φθειρόμενον. alpha.3345 Ἀφθίτους· ἀμεταστρέπτους καὶ μὴ διεφθαρμένας ἔχοντας γνώμας. Σοφοκλῆς (fr. 381 N.2 † 414 R.). alpha.3346 9᾽ Ἀφθονος ἄγρα· Σοφοκλῆς (fr. 737α N.2 † 806 R.)· λαβόντες ἄφθονον ἄγραν πρὸς οἴκους εὐτυχοῦντες ἄξομεν. alpha.3347 9᾽ Ἀφθονον· τὸν μὴ φθονοῦντα. Ἡρόδοτος (3, 80, 4). alpha.3348 9᾽ Ἀφθονοί· οἱ ἐν τοῖς ἔλεσι κατοικοῦντες τῆς Αἰγύπτου. alpha.3349 Ἀφθονοστέραν εἶπεν Αἰσχύλος (fr. 72 N.2 † 106 M.), Ἀφθονώτερος καὶ φθόνωσ Δημοσθένης (18, 89 et Epist. 2, 25), Ἀφθόνητος δὲ Πίνδαρος (Ol. 11, 7 et 13, 25). alpha.3350 9᾽ Ἀφθογγοσ· ὁ μὴ φωνὴν προεῖς. καὶ ἄφθογγα γράμματα τὰ λεγόμενα ἄφωνα. alpha.3351 9᾽ Ἀφθονα· πολλά. alpha.3352 9᾽ Ἀφθοσ· θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις, ὡσπερ ἡ Ἴσις καὶ ὁ Τυφῶν. Ἐκαταῖος Περιηγήσει

Αιγύπτου (fr. novum). alpha.3353 Ἀφίδρωσον· ἐν Συμμαχία ὡς ἐπὶ ἀσκητικοῦ τιθεὶς ἀλληγορικῶς Πλάτων (fr. novum † com. adesp. fr. 3 Dem.)· ἄγε δὴ [...] κἀνδρείως ὥσπερ πύκτης ἀφίδρωσον καὶ πιτύλευσον τὴν ῥῆσιν ὅλην καὶ κίνησον τὸ θέατρον. alpha.3354 Ἀφ' ἱεράσ· παροιμία κινήσω τὸν ἀφ' ἱεράς. ἐλλείπει δὲ ἡ παροιμία· τὸ γὰρ ἐντελής· κινήσω τὸν ἀφ' ἱεράς πεττόν. τάττεται δὲ μετενηνεγμένον ἀπὸ τῶν πεττῶν ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων τινὶ πράγματι. λέγεται δὲ τις παρὰ τοῖς πεσσεύουσιν ἱερά γραμμῆ. οὕτως Ἐπίχαρμος (fr. 225 Kaibel). alpha.3355 Ἀφίει (A 25)· ἀπέπεμπεν. alpha.3356 Ἀφίκετο· ἐλήλυθεν, ἦλθεν. alpha.3357 Ἀφίκται· παραγέγονεν. alpha.3358 Ἀφίμι καὶ φίεμι· ἑκατέρως προφέρονται καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν. alpha.3359 9᾽Αφιοῖτο†9· τὸ εὐκτικὸν περισπῶντες λέγουσιν. καὶ Ἀφείν.9 καὶ τὸ φιώσι περισπᾶται. alpha.3360 9᾽Αφιμος ἵππος· ἀχαλίνωτος. alpha.3361 9᾽Αφιμον· ἀχαλίνωτον. alpha.3362 9᾽Αφείκατο†9· Ἀττικόν. τὸ δὲ φέωκα Δώριον. κέχρηται δὲ καὶ Ἴωνες, ὡς Ἡρόδοτος. alpha.3363 9᾽Αφίκετο†9 καὶ 9᾽ἀφείκετο†. ἀφείσαν μᾶλλον ἢ φῆκαν λέγουσιν. καὶ φείσο {ὅ} τὸ ἴσθι ἀφειμένος. alpha.3364 Ἀφιλασαμένη (Pl. Leg. 9, 873a)· ἐξίλασαμένη. alpha.3365 Ἀφίλητος (σοπη. OC 1702)· ὁ μὴ φιλούμενος. alpha.3366 Ἀφιλία· τὸ μὴ ἔχειν φίλον. alpha.3367 Ἀφιλότημος· ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν τὴν τιμὴν. ἢ ὁ πρὸς μηδὲν ἀξιόλογον ἐπεστραμμένος. καὶ ὁ φειδωλὸς παρ' ἐνίοις. alpha.3368 Ἀφιματώσαι· ἀποδῦσαι. alpha.3369 9᾽Αφλαστα· τὰ ἀκροστόλια Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 240). ὁ δὲ Δίδυμος (p. 79 et 181 Schmidt) τὸ ἐπὶ τῆς πρῦμνης ἀνατεταμένον εἰς ὕψος ἐκ κανονίων πλατέων ἐπικεκαμμένων. alpha.3370 Ἀφλοισμός (ο 607)· ἀφρός. alpha.3371 Ἀφνειός· ὁ πλούσιος. alpha.3372 9᾽Αφνω· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου (21, 41) καὶ Μένανδρος Ἀσπίδι (49 et 335) καὶ ἐν ἄλλοις (Epitr. 275. Cith. 16). alpha.3373 9᾽Αφιππος· καὶ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπειρος ἱππικῆς καὶ ἡ χώρα ἢ μὴ ἱπάσιμος. alpha.3374 Ἀφοδεῦσαι· Πλάτων Ἀδώνιδι (fr. 5 κ.). σημαίνει τὸ ἀποπατήσαι. alpha.3375 9᾽Αφοδον· ἀναχώρησιν, ὥσπερ καὶ ἔφοδον τὴν ἐπέλευσιν. λέγεται δὲ ἄφοδος καὶ ὁ ἀπόπατος. alpha.3376 Ἀφοριζόμενος τὸν λόγον· ὅταν τὸ μὲν πρότερον ἱκανῶς εἰρησθαι λέγη, μεταβαίνῃ δὲ ἐφ' ἕτερα. alpha.3377 Ἀφορμήν· τὴν πάροδον λέγουσιν, ἦν οἱ πολλοὶ προχρεῖαν καὶ ἐνθήκην καὶ αἰτίαν. alpha.3378 Ἀφορμή9· ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὅταν τις ἀργύριον δώσῃ ἐνθήκην, ἀφορμὴ καλεῖται. alpha.3379 Ἀφόρητον· ἀβάστακτον. alpha.3380 Ἀφοσιούμεθα· τὸ ὄσιον προσποιούμεθα δῆθεν. alpha.3381 Ἀφοσιούμενος· πληροφορῶν, ποιήσας τὴν ὄσιαν. alpha.3382 Ἀφοσιῶ9· ἀντὶ τοῦ ἀποκαθαίρω, τᾶφανίζω†. Αἰσχίνης (3, 120). τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς τι ποιῆσαι, ἀλλ' οἷον ἀπάρξασθαι ἢ σχηματίσασθαι Ἰσαῖος λέγει (fr. 54 S.). alpha.3383 9᾽Αφωσιωμένοι†9· τιμώντες ἢ ἀπαρχόμενοι. alpha.3384 Ἀφοσιώσας· κατάρξας ἢ ξενώσας. ἢ τὴν ὄσιαν ποιῶν, τουτέστι κηδεῖαν, ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην. alpha.3385 Ἀφοσιώσεται· ἀπάρξεται. alpha.3386 Ἀφοσιώσις· ἀνάθεσις. καὶ φοσιωσάμενοι δικαιοσάμενοι. alpha.3387 Ἀφου9· οἷον ἀπαλλάγηθι καὶ μὴ ἔχου. τῷ τόνῳ ὡς γενοῦ. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι (1521). alpha.3388 Ἀφ'9 οὔ· τὸ χρονικὸν παρ' Ὑπερείδῃ (fr. novum)· οὐ γὰρ διωρίσαντο τὸν χρόνον, ἀφ' οὔ ἐκαθέζετο ὁ ἄνθρωπος. alpha.3389 Ἀφ' οὔ γεγόνασιν ἄνθρωποι· ὁ μὲν πολὺς καὶ ἐξ ὁδοῦ ἄνθρωπος ἢ καὶ ποιητικὸς οὕτως ἂν εἴποι· ἀφ' οὔ γόνος ἐστὶν ἀνθρώπων. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Περὶ παραπρεσβείας (19, 215)· ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι ἀφ' οὔ γεγόνασιν ἄνθρωποι καὶ κρίσεις γίνονται καὶ τὰ ἐξῆς. alpha.3390 Ἀφραδέω· ἀνοήτως, ἀπείρως. alpha.3391 Ἀφραίνει· παρανομεῖ, μωραίνει, παραφρονεῖ. alpha.3392 Ἀφράσμων· ἀσύνετος. Σοφοκλῆς (fr. 556 N.2 † 613 R.). alpha.3393 Ἀφροδίσιον· ἔργον Ἀφροδίτης. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν λάγων, τῶν ἐρωτικῶς περὶ τὴν συνουσίαν καὶ σφοδρῶς διακειμένων. καὶ φροδίσιον ἰδίως τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἔδος. alpha.3394 Ἀφροδίσιος ὄρκος· παροιμία· ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος. ἢ ἀφροδίσιος ὄρκος οὐ δάκνει.

alpha.3395 Ἀφροδισία ἄγρα (Soph. fr. 169 N.2 † 166 R.)· οἱ πέρδικες, διὰ τὸ τοὺς θηρῶντας τῇ θηλείᾳ ἐπιβουλεύοντας αἰρεῖν αὐτούς, alpha.3396 Ἀφροδίσιον ἄθυρμα· Κράτης Λαμία (fr. 2 δεμ.)· καὶ μάλιστ' ἀφροδισίοις ἀθύρμασιν. [...] ἡδὺ γὰρ κάκεῖνο δρᾶν ἔστι, λέγεσθαι δὲ οὐ καλόν. alpha.3397 Ἀφροδίσιον ὑμέναιον· Φερεκράτης (fr. 12 Dem.)· ὦ Χάριτες, ἀφροδισίον τις ὑμέναιον ὑμνεῖ γαμικόν. alpha.3398 Ἀφροδίσιος κῆπος· Ἄρχιππος (fr. 2 Dem.)· ὦ μάκαρ, ὃς ἐπὶ χλανιδοτρόφοις κόραισι τὸν ἀφροδίσιον κῆπον ἀποδρέπεις. alpha.3399 Ἀφροδίσιος λόγος· Πλάτων εἶπε Διὶ κακουμένῳ (fr. 2 δεμ.)· καὶ φροδιταρίδιον ὁ αὐτὸς ὑποκοριστικῶς (fr. 3 Dem.)· οἴμοι τάλας, ἀπολεῖς με. Ἀφροδιταρίδιον γλυκύτατον, ἵκετεύω σε, μὴ με περιίδης. φροδιτίδιον δὲ Ἀριστοφάνης (fr. novum). καὶ Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς εἶρηκεν (fr. 596 K.). alpha.3400 Ἀφροδίτην φεύγειν.9 alpha.3401 Ἀφροδίτην θηρᾶν· ἐπὶ τῶν κατὰ συνουσίαν ἐρωτικῶν. Εὐριπίδης (Bacch. 459). alpha.3402 Ἀφροδίτησ' ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. Ἀντιφῶν (87 B 17 D.K.). alpha.3403 Ἀφροδίτη ψίθυρος· Κρατῖνος (fr. νοημ). ἔστι δὲ ὄντως ἐν Ἀθήναις ἱερὸν Ἀφροδίτης ψιθύρου ἀπὸ τοῦ τὰς εὐχομένας πρὸς τὸ οὐς αὐτῆς εὐχεσθαι. alpha.3404 Ἀφρόδιτος· ὁ Ἐρμαφρόδιτος, παραπλήσιοι δὲ τούτῳ καὶ ἄλλοι δαίμονες· Ὀρθάνης, Πρίαπος, Αἰακός, Γενετυλλίς, Τύχων, Γίγων, Κονίσσαλος, Κύννειος καὶ ἕτεροι, ὧν καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται Ἑρῳσιν (fr. novum † 702 K.). Ἀπολλοφάνης Κρησίν (fr. 1 Dem.)· Ἀσκληπιός, Κύννειος, Ἀφρόδιτος, Τύχων. Φερεκράτης (fr. 13 Dem.)· οὐδ' εἰς Ἑταίρας οὐδ' Ἀφροδίτου πώποτε. alpha.3405 Ἀφρόνη· ἡ ἀφροσύνη. alpha.3406 Ἀφύασ' ὀνόματα ἑταίρων ἀδελφῶν δύο παρ' Ὑπερείδῃ (fr. 24 J.). alpha.3407 Ἀφύασ πληθυντικῶς λέγουσι, σπανιώτατα δὲ ἀφύην. alpha.3408 Ἀφύα ἐς πῦρ· ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἢ παροιμία, παρόσον καὶ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἔψεσθαι συμβαίνει. alpha.3409 Ἀφύη καὶ φύα· ἔστι μὲν τὸ ἰχθύδιον φαῦλον καὶ λυπρόν, ἀργυρίζον τῇ χροιά. καὶ χρῶμα δὲ φυῶδες καλεῖ Ἰππασίων†. ἐκλήθη δὲ τις καὶ ἑταίρα οὕτως, ἴσως ὅτι καὶ αὐτὴ τοιαύτη ἦν. alpha.3410 9᾽Αφυκτον· ὁ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. alpha.3411 9᾽Αφυκτον λαβήν· ὁ λόγος ἐναργής· τροπικῶς ἀπὸ τῶν παλαιστῶν. Νικοχάρης (fr. 3 Dem.)· ἀλλ' εἰλήμμεθα λαβήν ἄφυκτον. alpha.3412 Ἀφυβρίσαι· μάλιστα τὸ ἀκολάστως δηλοῖ ὑβρίσαι εἰς κόρον καὶ ὥστε ἀποπληρωθῆναι. οὕτως Μένανδρος Παλλακῆ (fr. 319 κ.τη.)· <νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον. ἦν, ἀφύβρικα>. alpha.3413 Ἀφυπνισθῆναι· τὸ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι Φερεκράτης εἶρηκεν (fr. 191 K.). alpha.3414 Ἀφυσμός· ἀργία ἢ ἀντλησις. alpha.3415 Ἀφύσσω· ἀπαντλῶν, ἀρυόμενος. alpha.3416 Ἀφωπλίζοντο (Υ 26)· ἀπετίθεντο τὰ ὄπλα. alpha.3417 9᾽Αφωνον κακόν· ὡς ἄφατον. Πλάτων (fr. novum † com. adesp. fr. 8 Dem.)· ἐκ Δελφῶν δ' ἔχων ἦκει τι κακὸν ἄφωνον. alpha.3418 Ἀφωρισμένον· Πλάτων Τιμαίῳ (24α)· τὸ τῶν ἱερέων γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρὶς ἀφωρισμένον. alpha.3419 Ἀχαία· ἐπίθετον Δήμητρος. βραχεῖα ἢ πρώτη· ἀπὸ τοῦ ἄχους μᾶλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν (709)· οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ραδίως ἠνέσχετο. alpha.3420 Ἀχαιοί9· οἱ Ἕλληνες. οὕτως καλεῖ ὁ ποιητὴς πάντας τοὺς Ἕλληνας. εἰσὶ δὲ κυρίως Ἀχαιοὶ οἱ κατοικοῦντες μέρος τι τῆς Πελοποννήσου τὴν καλουμένην Ἀχαΐαν. καὶ οἱ τὴν Φθιώτιδα Ἀχαΐαν κατοικοῦντες ὑπὸ Ἀχιλλεῖ τεταγμένοι, ἀφ' ὧν πάντες οἱ Μυρμιδόνες Ἀχαιοὶ καλοῦνται ὑπὸ Ὀμήρου. alpha.3421 Ἀχάνη· μέτρον Βοιωτίων πολλῶν τινῶν μεδίμων. οὕτως Ἀριστοφάνης (Ach. 108). alpha.3422 Ἀχανήσ'· ὁ μὴ κεχηνώς, ὁ ἄφωνος, ὁ ἐνεός, ὁ ἐκπεπληγμένος σιωπῆ. alpha.3423 Ἀχανεῖσ' ἀφανεῖς, ἀφεγγεῖς. alpha.3424 9᾽Αχαρισ· ἦτινι μὴ μέτεστι χάρις. alpha.3425 Ἀχαρίστους· τοὺς μὴ ἀνταποδιδόντας χάριτας. Ἰσοκράτης (1, 31)· μηδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίστοις χαριζόμενος. καὶ ὁ τοὺς εὐεργέτας κακοῖς ἀμειβόμενος. alpha.3426 9†Ἀχαρτον†9· [...] {ἄψαυστον. κυρίως οὗ χεῖρ οὐχ ἦψατο}. alpha.3427 Ἀχαριστία· ἡ κατὰ στέρησιν τῆς χάριτος. alpha.3428 Ἀχαριστεῖν· μὴ χαρίζεσθαι. alpha.3429

Ἀχαριστῆσαι· τὸ μὴ χαρίσασθαι μηδ' ὑπουργῆσαι. alpha.3430 Ἀχειρώτων· ἄμωμον, οὗ χεῖρ οὐχ ἦψατο. alpha.3431 Ἀχέρων· ποταμὸς ἐν Ἄιδου μεμυθευμένος παρὰ τὸ ἄχος. alpha.3432 Ἀχηνία· ἀπορία, πενία. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράω (fr. 1Dem.)· ἐμβαλὼν ἀχηνίαν. εἴρηται δὲ κατὰ στέρησιν τοῦ ἔχειν. <ἐκ τοῦ ἔχω> γίνεται ἀεχὴν καὶ ἀχὴν καὶ ἀχηνία. οἱ δὲ φασιν ἀπὸ τοῦ κενὰ ἠχεῖν. λέγονται δὲ καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες. alpha.3433 9᾽Αχθεταί· λυπεῖται. alpha.3434 Ἀχθηδῶν· λύπη. alpha.3435 9᾽Αχθοσ· βάρος, λύπη. alpha.3436 Ἀχθοφόρον· βαστάζοντα. alpha.3437 9᾽Αχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ· ἀντὶ τοῦ τῆ ἀνελευθερία καὶ μικρολογία· τὸν γὰρ ῥύπον ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ ἀνελευθέρων ἐτίθεσαν. οὕτω γοῦν ἴτυποκονδύλους† λέγουσι τοὺς τοιούτους. alpha.3438 Ἀχιλλέος καὶ πηλέος· οἱ ἄλλοι Ἑλληνες χωρὶς Ἀττικῶνδιὰ τοῦ ο, οἱ δὲ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ω. οἱ δὲ Ἴωνες καὶ τῆ τοῦ ε εἰς τὸ η μεταβολῇ χρῶνται Πηλῆος καὶ Ἀχιλλῆος λέγοντες. καὶ διὰ τοῦ ε Ὀμηρος (B 23)· εὐδεις Ἀτρέος υἱέ. λέγουσι δὲ καὶ διὰ τοῦ ως τὰς γενικὰς ἐνίστε, οἶον καὶ Ἐκαταῖος (fr. novum) Κρηθέως καὶ Ἀτρέως ποτὲ λέγει παραπλησίως τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ τὰ ἄλλα δὲ διὰ τοῦ ο Ἰακά, οἶον φύσιος, λέξιος, πόλιος. alpha.3439 Ἀχίλλειοι κριθαῖ9· αἱ εὐτελεῖς. alpha.3440 Ἀχιλλεία· ἡ μᾶζα. χίλλεια δὲ τὰ ἐν αὐτῇ ἄλφιτα. alpha.3441 Ἀχίλλειοι· οὕτως κριθαῖ τινες ἐκαλοῦντο Ἀθήνησιν, ἀδραῖ alpha.3441 τε καὶ ἀδιάφοροι οὔσαι. καὶ τῶν σπόγγων δὲ τοὺς πολυτελεῖς Ἀχιλλείους ἐκάλουν. alpha.3442 Ἀχιλλείων ἀλφίτων· τῶν γεγονότων ἐκ τῶν Ἀχιλλείων κριθῶν. ἐνιοὶ δὲ λευκῶν. alpha.3443 Ἀχλύς· ζόφος, ὁμίχλη, σκότος, ἀμβλυωπία. alpha.3444 9᾽Αχναί· λεπτὰ ἄχυρα. ἢ ἀκαθαροσία. alpha.3445 9᾽Αχνη· τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης. alpha.3446 9᾽Αχνη πυρόσ· ὁ καπνός. καὶ ἄχνη ὕπνου.9 ὁ δὲ Ἴπποκράτης (Mochl. 2 † 4, 346, 1 L.) καὶ ἄχνη †λιμοῦ†.9 δηλοῖ δὲ καὶ λεπτὸν ξύσμα. alpha.3447 Ἀχνημένη σκυτάλη· Κρατῖνος (fr. νοησιμ) τὴν ἄχθεσθαι ποιοῦσαν εἶπεν. alpha.3448 9᾽Αχορα· ἀρσενικῶς τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενεῖω πίτυρα. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν (fr. 410 K.)· ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ ἄχορα ἐκλέγεται· αἰεὶ ἐκ τοῦ γενεῖου τὰς πολιὰς τοῦ Διός. alpha.3449 Ἀχόρευτος· ὁ ἀπεσπασμένος δι' ἀπαιδευσίαν τοῦ χοροῦ. alpha.3450 9᾽Αχοσ· λύπη σιωπῆν ἐπιφέρουσα. παρὰ τοῦτο καὶ ἀχνύμενος. alpha.3451 9᾽Αχραντον· ἀμόλυντον, ἄψαυστον. κυρίως οὗ χεῖρ οὐχ ἦψατο. alpha.3452 Ἀχράς· ὁ καρπὸς τῆς ἀχέρδου. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις (355)· ἀχράς τις ἐγκλείσασα ἔχει τὰ σιτία. alpha.3453 Ἀχράδας· τὰς ἀχέρδους λέγουσιν. Εὐπολις Ἀστρατεύοισιν (fr. 33 K.)· οἱ πεπεῖρους ἀχράδας ἐσθίουσιν. ἴσως δ' ὁ μὲν καρπὸς ἀχράς, τὸ δένδρον δὲ ἄχερδος. Φερεκράτης (fr. 164 K.)· ἢ τῆς ἀχέρδου τῆς ἀκραχολωτάτης. Μένανδρος Ἡρω (fr. 1 Sandbach)· νῦν δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως κυνηγέταις ἠκούσι περιηγῆσομαι τὰς ἀχράδας. alpha.3454 Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος· ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν καὶ χαίρων. alpha.3455 9᾽Αχρειον· τῷ τόνῳ ὡς ἄμεινον. alpha.3456 9᾽Αχρηστοσ· ὁ ἀνωφελής· καὶ ἰδίως ὧ οὐδεὶς χρῆται. οὕτως Πλάτων (Reip. 1, 332e, al.). alpha.3457 9᾽Αχρι, ἄχρισ· ἀντὶ μέχρις, ἔως. alpha.3458 9᾽Αχρι κόρου9· παροιμία ἦν· ὅτι ἐκεῖνος ἄχρι κόρου ἀναίσθητός ἐστιν. καὶ οὗτος ἄχρι κόρου ἐφενάκισεν. alpha.3459 Ἀχρήμων· ὁ μὴ ἔχων χρήματα, ὁ πένης. καὶ χρήματοι καὶ Ἀχρηματωτέρων.9 καὶ χρηματία Θουκυδίδης εἴρηκεν (1, 11, 1.2). alpha.3460 Ἀχρήστους· ἀντὶ τοῦ ἀχρησίμους, οὐκ ὠφελίμους. Ἀντιφῶν (fr. novum). alpha.3461 9᾽Αχρηστον· ἀντὶ τοῦ ἀχρησμώδητον. Πλάτων (fr. novum). αἰσχύνομαί σε, ὦ ξένη, μακρὰν ὁδὸν ἀνύσαντα ἄχρηστον ἀπολύσαι. alpha.3462 9᾽Αχρσοι· Πλάτων Νόμων γ' (67β)· πλούσιοι δὲ οὐκ ἄν ποτε γένοιτο ἄχρσοί τε καὶ ἀνάργυροι. alpha.3463 9᾽Αχρσοι· οἱ μὴ ἔχοντες χρυσόν. alpha.3464 Ἀχρώματος· ἀναιδής. alpha.3465 Ἀχυρμιαῖ9· οἱ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυρα ἀποφέρεται λικμώμενα. alpha.3466 9᾽Αχυρον· τὸν ἀχυρῶνα. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι (fr. 10 Dem.)· καὶ τὴν Ἐκάβην ὀτοτύζουσαν καὶ καιόμενον τὸν ἄχυρον. alpha.3467 Ἀχυροπώλησ· Νικοχάρης (fr. novum) ἀντὶ τοῦ χοιροπώλης γένη. alpha.3468

Ἄχυνώ9· πόα τις οὕτω καλεῖται. alpha.3469 Ἄχυρός· ὁ ἄχυρών. λέγεται δὲ καὶ ἄχυρέων. alpha.3470 Ἄχυρός· ὡς ἀοιδὸς τῷ τόνῳ· καὶ ἐκτεινομένης τῆς μέσης συλλαβῆς. <ὁ> αὐτὸς <καὶ> ἄχυροβολών. alpha.3471 9᾽Αχυρα· καὶ τὰ πίτυρα. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (507/8). αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν νῦν τε περιεπτισμένοι· τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω. alpha.3472 Ἀχών· ἄμπελος. alpha.3473 9᾽Αψαμένη· ἐξαρτήσασα. alpha.3474 Ἀψάλλακτον· ἀψηλάφητον. alpha.3475 Ἀψαύστωσ· ἀνεπάφως. alpha.3476 9᾽Αψαυστον· ἄθικτον. alpha.3477 Ἀψευδία· ἡ ἀλήθεια. λέγεται δὲ καὶ ψευδεῖν καὶ ψευδές.9 alpha.3478 Ἀψευδέστατος μάντις· Κρατῖνος (fr. 29 Dem.)· τὸν θεὸν δ' ἔμοῦ κλύων σέβει, ὡς ὄντα μάντιν ἀψευδέστατον. alpha.3479 Ἀψευδόμαντις· Νικοχάρης Ἀγαμέμνονι (fr. 1a Edmonds)· οἶδα δ' ὡς ἀψευδόμαντις ἦδε καὶ τελεσφόρος. [...] γνώση δὲ τέχνην τὴν ἐμὴν ἐτητύμως ἀψευδόμαντιν οὔσαν (trag. adesp. fr. 287a Snell). alpha.3480 Ἀψευδοῦσα· ἡ ἀληθεύουσα καὶ μὴ ἀμαρτάνουσα ἐν τῷ λέγειν. alpha.3481 Ἀψήφιστος· ἀντὶ τοῦ μὴ ψηφισάμενος. Ἀριστοφάνης εἴρηκεν (Vesp. 752). alpha.3482 9᾽Αψηστος· ἀκατάμακτος. Πλάτων (fr. 17 Dem)· ὦ τᾶν, ταχὺ τρέχων ἀπωλόμην. alpha.3483 9᾽Αψίμαχος ἄνθρωπος· οἷον ὁ πάντα τρόπον ἀπτόμενος μάχης τῆς διὰ χειρῶν. οὕτως Θεόπομπος (fr. novum). alpha.3484 9᾽Αψιμαχία· συνάφεια μάχης. alpha.3485 9᾽Αψιμεσία†9· πρὸς ὀλίγον διαφορά. alpha.3486 9᾽Αψορροι· ὀπισθόρμητοι. alpha.3487 Ἀψοφητῖ9· ἠρέμα. alpha.3488 9᾽Αψ· πάλιν. alpha.3489 9᾽Αψίς· οὕτως ἐκάλουν τὸν ξύλινον κύκλον τοῦ τροχοῦ, τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίσωτρον. Ὅμηρος δὲ τὸν μὲν τροχὸν κύκλον ὀνομάζει (ψ 340), τὴν δὲ ἀψίδα ἴτυν (D 486). alpha.3490 9᾽Αψίδες· καμάραι. alpha.3491 Ἀψυχεῖν· τὸ ἐναντίον τοῦ εὐψυχεῖν. σημαίνει δὲ τὸ ἀποδειλιάν. alpha.3492 Ἄωρί, ἄωρία· Φερεκράτης Κραπατάλοις (fr. 6 Dem.)· ἐβάδιζον δὲ ἀπὸ δείπνου· κνέφας δ' ἦν ἄρτι κούκ ἄωρία. λέγουσι δὲ {καὶ} ἄωρίαν καὶ τὴν ὥραν. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν (23/4)· εἶτ' ἄωρίαν ἦκοντες, εἶτα δ' ὥστιοῦνται πῶς δοκεῖς. alpha.3493 Ἄωρί, ἄωρία· τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν καὶ τὴν ὥραν. λέγουσι δὲ ἄωρι τῶν νυκτῶν καὶ ἄωρι νύκτωρ. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη (fr. 663 K.) καὶ ἄωροθάνατος ἀπέθανεν, τουτέστι πρὸ τῆς προσηκούσης ὥρας. alpha.3494 9᾽Ἄωροι πόδες· ἐμπρόσθιοι· τῆς ἧ τοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι (μ 89). καὶ Φιλήμων (fr. 145 K.)· οὐ τοὺς ἄωρους εἶπά σοι, μαστιγία, πόδας πρίασθαι; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους. alpha.3495 9᾽Ἄωροι· οἱ πρὸ ὥρας ἀποθνήσκοντες. σύνηθες δὲ τὸ ὄνομα πολλοῖς καὶ μάλιστα Ἀλεξανδρεῦσιν. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Ἀριστοφάνης(fr. novum)· ἔθανον κἄλλοισιν ἄωροι παῖδες. alpha.3496 9᾽Ἄωρον· ἀπρεπές, ἀχαρές. alpha.3497 Ἄωρόλειος· ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος. alpha.3498 9᾽Ἄωτον· ἄνθος, κόσμος, στέφανος. alpha.3499 9᾽Ἄωτέβειν†9· ὑφαίνειν. alpha.post 3499t {1Τέλος τοῦ Α στοιχείου}1 {1Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς Βῆτα}1 beta.1 βαβάζειν· τὸ <μῆ> διηρθρωμένα λέγειν. ἔνιοι βοᾶν. beta.2 βαβράζων· κεκραγῶς συντόνως. beta.3 βαβαί9· θαυμαστικὴ ἢ φωνή. beta.4 βαίτων καὶ βαιτάσ· ἀντὶ τοῦ μωρὸς ἢ μωρά. οὕτω Φιλήμων (fr. νοημ). beta.5 βάβακα· τὸν τγάμον†. beta.6 βαβάκτης· ὁ μανιῶδης καὶ ἀκρατής, καὶ ἰδιαίτερον ὁ Πάν. beta.7 βάβαλον· αἰδοῖον. beta.8 βαβάκτης· ὄρχηστής, ὑμνωδός, μανιῶδης, κραύγασος· ὅθεν καὶ Βάκχος. beta.9 βαβοῦς· ὄνομα κύριον. beta.10 βαβύας· πηλός, βᾶθρον, βῆμα. beta.11 9᾽βᾶβικες†9· τὰ οὔλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ σιαγόνας. οἱ δὲ τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς κατεχόμενα. beta.12 {βαβάκκαρις· μύρον τι. Ῥοδίαν γυναικα}. beta.13 βαγεύει· πλανητεύει. beta.14 βάγιον· μέγα. beta.15 βάδην· περιπάτω ἐρχόμενος. beta.16 βαδίζου9· ἀντὶ τοῦ βάδιζε. οὕτως Κρατῖνος (fr. 391 K.). beta.17 9᾽βᾶδιστοι†9· βραδύτατοι. beta.18 βάδιος· υἱός. beta.19 βαθεῖαν αὐλακα (Aeschyl. Sept. 593)· ὅπερ ἐστὶ τσιχίς† γῆς ὑπὸ ἀρότρου. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας τὰς κεκρυμμένας σημαίνει. beta.20 βᾶθρον· θεμέλιον. καὶ 9᾽βᾶραθρα†9· ἀγάλματα. beta.21 βαθύγλωσσοι· ἐλλόγιμοι,

εὐγλωττοι. beta.22 βαθυδίνησ· ἐν βάθει ἔχων τὰ ρεύματα. beta.23 βαθυλήιον· σιτοφόρον πεδίον. beta.24 βαθυπέλων· μεγάλων, ἐκ τῶν παρακολουθούντων†. beta.25 βαθύσχοινον (Δ 383)· ὑψηλὰς σχοίνους φέροντα. beta.26 βαθύσ· ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτω Μένανδρος (fr. 830 K. .ΤΗ). beta.27 9<Βάκκαρις· μύρον τι. Ῥοδίαν γυναῖκα> βακκάριδι μεμιγμένην. οὕτως <Εὐπολις ἐν> Αὐτολύκω (fr. novum). beta.28 βακάντιβος· σχολαστής, μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ. beta.29 βάκηλος· μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. beta.30 βακτηρεύειν· beta.31 βακτηρία καὶ σύμβολον· οἱ λαχόντες δικάζειν ἐλάμβανον παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν σύμβολον καὶ βακτηρίαν, καὶ οὕτως ἐδίκάζον. τὴν χρόαν ὁμοίαν εἶχε τῇ βακτηρίᾳ τὸ δικαστήριον. τὸ μέντοι γε σύμβολον <μετὰ> τὴν κρίσιν ἀποδιδούντες ἐκομίζοντο τριώβολον, ὅπερ καὶ δικαστικὸν ἔλεγον. beta.32 βακτηρία καὶ σύμβολον· πολλῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων ὄντων πολλάκις οἱ κληρωθέντες δικάζειν ἐνταῦθα ἀπήεσαν ἀλλαχοῦ. ἵνα οὖν μηκέτι τοῦτο γένηται, ὁμόχρωμοι τοῖς δικαστηρίοις ἐδίδοντο βακτηρία. beta.33 †βακάνιον· ἐπικαμίνιον†. Ἀριστοφάνης (fr. 592, 2 K.). beta.34 βάκχουσ· τοὺς κλάδους, οὕτως Θεόπομπος (fr. novum). beta.35 βακχεύων· μαινόμενος. beta.36 βαλανάγρα· ἡ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. βάλανος δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. beta.37 βαλάντιον· μάρσιπος. beta.38 βαλανειομφάλουσ· τὰς φιάλας οἱ κωμικοὶ (Cratin. fr. 50 K.) καλοῦσιν. beta.39 βαλανεύειν· λαμπροφωνεύεσθαι. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum). beta.40 βαλβίς· ἡ ἄφεις τῶν δρομέων. ἔστι δὲ ξύλα δύο, ἀφ' ὧν σχοινίον διατείνεται· ἀφ' ἧς βαλβίδος ἐξέτρεχον οἱ ἀγωνιζόμενοι. beta.41 βαλβῖσιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν δρομέων· ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ὕσπληγα γινομένη γραμμὴ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας βαλβίς καλεῖται. {ὑσπληξ δὲ φραγγέλιον, ἀφετηρία}. beta.42 βαλβίς· βάσις ταπεινὴ, ἡ ἀφετηρία καὶ καμπτός. beta.43 βαλαντιοτόμοσ· κλέπτῃς. beta.44 βαλανεύσασθαι· ἀντὶ τοῦ βαλανείω χρῆσασθαι. beta.45 βαλμός· στήθος. beta.46 βαλίαν· κατάστικτον. beta.47 βάλλ' ἐς Μακαρίαν· οἶον εἰς Ἄιδου· Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὀπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οὕτω λέγουσιν· ἐς Μακαρίαν καὶ εἰς Μακαρίαν. beta.48 βάμμα Κυζικηνόν· τὴν ἀκάθαρτον ἀσημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσιν. beta.49 βαμβαίνει· διστάζει, τρέμει τοῖς ποσὶ καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται. beta.50 βάμβαλον· ἱμάτιον Βαβυλώνιον. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum). beta.51 βαμβακεύτριαι· αἱ μαγγανεύουσαι καὶ ἐπάδουσαι. beta.52 βάβαξ· μάταιος, λάλος, φλύαρος, ἐνθουσιῶν, ἀναιδής. beta.53 βαβάξαι· ὀρχήσασθαι Λύδιον. beta.54 βαμβαλύζειν· τρέμειν ὑπὸ ψύχους. beta.55 βαμβαίνοντες· τοῖς χεῖλεσιν ἠχοῦντες. beta.56 βάνουσοσ· πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος· βαῦνος γὰρ ἡ κάμιος. beta.57 βάραθρον· τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐμβάλλονται. beta.58 βάραθρον· ὄρυγμά ἐστιν, εἰς ὃ ὁ τῆς Ἰπποθοωντίδος δῆμος τοὺς ἐπὶ θανάτῳ κατακρίτους ἐνέβαλον. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὁ Δημοσθένης (8, 45 et 10, 16) τὴν λέξιν οὐ κυρίως εἶπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, <οἶον> ἐν τῷ ὀλέθρῳ. beta.59 βάραθρον· ἔστι μὲν †πᾶσα γῆ† τὰ μὲν ἄνω ἔχουσα ἰσχυρά, ὑπόχαυνα δὲ τὰ κάτω, ὥστε καταδῦναι τὸν ἐπιβάντα. Ἀθήνησι δὲ ἦν καὶ ὄρυγμα, εἰς ὃ τοὺς ἐπὶ θανάτῳ καταγνωσθέντας ἐνέβαλον, ὥσπερ εἰς τὸν Καιάδαν Λακεδαιμόνιοι. beta.60 βαρυγέτασ· σεμνὸς μὲν καὶ βάρος ἔχων, δοῦλος δὲ καὶ Γέτας. οὕτως Εὐπολις (fr. novum). beta.61 βάραθρον· τόπος ἦν κοῖλος Ἀθήνησιν ὄρυγμα καὶ βάραθρον καλούμενος, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλον. οὗτος ὕστερον ἐχώσθη, ὅποτε τὸν Φρύγα τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ὄργια δεικνύντα ἐμβαλόντες ἀπέκτειναν καὶ ἡ θεὸς ἐμήνισεν, κατὰ χρησμόν δὲ καὶ τέμενος τῆς θεοῦ ἰδρύσαντο. Ἀριστοφάνης δὲ (fr. 320, 8 K.) κόσμιον γυναικεῖον. beta.62 βάρβιτον· ψαλτήριον, κιθάρα. beta.63 βαρβαρίζει· ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν βαρβάρων φρονεῖ. beta.64 βάρεισ· πλοῖα, τείχη, στοαί, αὐλαί,

πύργοι, σφῦραι. beta.65 βαρύμηνις· μνησικάκος. beta.66 βαρυπήμων· ἄθλιος, βεβαρημένος, κακός. beta.67 βαρέως φέρειν· ἀντὶ τοῦ ἀηδῶς. beta.68 βαρεῖα χεῖρ· Ἴππῶναξ τὴν δεξιάν (fr. 138a W.). beta.69 βασανίζειν· οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τὸ ἀληθές διὰ λόγων. beta.70 βάσανος· λίθος ἐστίν, ἧ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζουσι. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 157 Th.) καὶ Πίνδαρος (Pyth. 10, 67). Ὑπερείδης δὲ (fr. 5 J.) τὰ ἐν ταῖς βασάνοις εἰρημένα ὑπὸ τῶν βασανιζομένων καὶ ἀναγραφόμενα βασάνους ὠνόμασεν. beta.71 βασανίσασ· ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. κέχρηται σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἀξιόλογοι. beta.72 βασιλῖς· ἡ τοῦ βασιλέως γυνή, ὡς καὶ βαλανῖς ἡ τοῦ βαλανέως. beta.73 βασιλικὴ διαδρομή· ἡ γενομένη τοῦ βασιλέως παρόντος διαδρομῆ. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων Ἀθήνησιν· ὃς βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖται. beta.74 βασιλεύς· εἷς μὲν ἐστὶ τῶν ἐν Ἀθήνησιν θ' ἀρχόντων. ἐπεμελεῖτο δὲ οὗτος τῶν περὶ τοὺς θεοὺς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἐξήταζεν καὶ εἰσήγεν εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ ἀντὶ τοῦ τύραννος. οὕτως Πλάτων ἐν Πολιτικῷ (258ε, α.). beta.75 βασιλίδες· ὑποδήματα. beta.76 βασιλεια· ἡ βασιλεύουσα. beta.77 βασιλίνδα· παιδιὰ τις, ἐν ἧ βασιλέας τινὰς ἀποδεικνύασι. beta.78 βασιλεῖον· ἀντὶ τοῦ βασιλικόν. beta.79 βάσιμος· πορευτικὴ, εὐεπίβατος. beta.80 βασιλείος στοά· δύο εἰσὶ στοαὶ παρ' ἀλλήλας, ἡ τε τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς καὶ ἡ Βασιλείος, ἔστι δὲ καὶ τρίτη, ἡ πάλαι μὲν Πυανάκτιος ἐκαλεῖτο, νῦν δὲ μετωνομάσθη Ποικίλη. beta.81 βάσκανος· ὁ κακίζων καὶ μεμφόμενος ἅπαντα καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν. καὶ βλαβερός καὶ δηλητικός, οὕτως Ἀριστοφάνης (Equi. 103. Plut. 571) καὶ Εὐριπίδης (fr. 933 v.2 † 379a Snell). <Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ λαμβάνει τὴν λέξιν, οἷον ὁ λαγῶς με βασκαίνει καὶ λυπεῖ> (fr. 174 K.). beta.82 βασκαίνει· μέμφεται. beta.83 βασκαίνει· ἀντὶ τοῦ αἰτιᾶται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. οὕτω Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος (18, 189). καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (18, 108) βάσκανον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακότηδες οὐδὲν ἐστὶ πολίτευμα ἐμόν φησιν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν. beta.84 βάσσαρος· ἀλώπηξ κατὰ Ἡρόδοτον (4, 192, 2). beta.85 βασσάραι· χιτῶνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θράκισαι Βάκχαι, καλούμεναι οὕτως ἀπὸ τοῦ Βασσαρέως Διονύσου. ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις. Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς (fr. 59 N.2 † 73 M.)· ὅστις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας ἔχει ποδήρεις. beta.86 βαστάσαι· οὐ τὸ ἄραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι, διασηκῶσαι καὶ διασκεψασθαι τῇ χειρὶ τὴν ὀλκήν. beta.87 βασμοί· βαθμοί. beta.88 βαστάσας· ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. οὕτως Εὐπόλις (fr. 303, 4 K.). beta.89 βαστραχηλίσαι· τραχηλίσαι· βάστραχας γὰρ τοὺς τραχήλους Βοιωτοί. beta.90 βατόσ· βάσιμος τόπος. beta.91 βάταλος· κύριον. κεκωμῶδηται δὲ ἐπὶ μαλακία. Εὐπόλις δὲ (fr. 82 K.) τὸν πρωκτὸν βάταλον καλεῖ. καὶ ἴσως ἔνθεν καὶ τοὺς κιναίδους βατάλους καλοῦσι. beta.92 βατία· οἰκία τις ἀπὸ Βάτωνος ἐπωνομασμένη δεσπότου. ἢ σκεῦος, ἢ χωρίον τι, ἢ κόσμος. beta.93 βατάνια· τὰς λοπάδας, οὕτως Ἄλεξις (fr. 24, 3 et 172, 9.18 K.). beta.94 βατή· δήμος Αἰγηίδος. beta.95 βατή· ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλων σκάμματος. beta.96 βάτταλος· βδελυρός, αἰσχρός. beta.97 βάτταλος· ἐπώνυμον ἦν Δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν οὕτως ἀπὸ Βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ, ὃς μαλακὸς ὢν καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐξεῦρεν. οἱ δὲ βάτταλον ὀνομάζεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς φασὶ τῶν μαλακιζομένων τὸν πρωκτὸν, ἀπὸ τοῦ τύπτεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ καὶ μαλακίζεσθαι. beta.98 βατράχιον· βάμμα τι καὶ ἄνθος οὕτως καλεῖται. καὶ βατραχίς ἡ βεβαμμένη ἐσθῆς. beta.99 βάττου σίλφιον· ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἐνὶ τῶν Βάττων ἐξαιρετον ἔδωσαν τὸ σίλφιον, καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα, ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν. οἱ δὲ ἐπὶ Λιβύης Ἀμπελιῶται εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. beta.100 βατταρισμοί· φλυαρία. beta.101 βατή· ἡ ἀρχὴ τοῦ τῶν πεντάθλων σκάμματος. αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου, φησὶ τις, οἷον τὸ

ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον. beta.102 βαυκαλᾶν· τιθηνεῖσθαι μετ' ὦδῆς τὰ παιδιά. beta.103 βαυκαλᾶν· τὸ κατακοιμίζειν. beta.104 βαυκίδεσ' ὑποδήματα γυναικεῖα, ἀφ' οὗ τὸ θρύπτεσθαι καὶ βαυκίζεσθαι.⁹ καὶ τὸ τρυφερὸν βαυκόν.⁹ beta.105 βαυκισμός· Ἰωνικὴ ὄρχησις. οὕτως Ἀμειψίας (fr. novum). beta.106 βαυκόν· ἦτοι τὸ τεθρυμμένον ἢ ποικίλον. beta.107 βαῦνος· ἢ κάμινος. beta.108 βάψας τὴν κώπην (cf. Ar. fr. 225 K.)· πλευσας, ἐλθὼν πρὸς τοὺς ναυτοδίκα, οἱ τὰ τῆς ξενίας ἐδίκαζον. ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων· λέγουσι γὰρ τὸ βάψασ ποιήσας μέλαν. beta.109 βδάλλειν· ἀμέλγειν. beta.110 βδέλλεται· ἀμέλγεται. Πλάτων δὲ βδάλλεται λέγει (Theaet. 174d). beta.111 βδελυρός· αἰσχροποιός. beta.112 βδελύττεσθαι· μυσάττεσθαι, ναυτιᾶν, ἀποστρέφεσθαι. Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος μισεῖν. ἀπὸ τούτου καὶ ἡ βδελυγμία. ἀπὸ τοῦ μύσου καὶ ἡ βδελυρία. beta.113 βδένυσθαι· ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν. beta.114 βέβακε· τὸ δεδαπάνητο λέγουσι Δωρικῶς. beta.115 βεβαιολόγος· ὁ μάρτυς. beta.116 βεβαιώσεωσ' δίκης ἐστὶν ὄνομα, ἣν ἐδικάζοντο τῷ ἀποδομένῳ οἱ παρ' αὐτοῦ τι ὠνησάμενοι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀρραβῶνος μόνον δοθέντος. κινήσεωσ' δὲ τινος ἐπὶ τὸ πιπρασκόμενον γινομένης ἡ δίκη ἦν. beta.117 βεβηκός· ἀσφαλές. beta.118 βέβηλος· ἀκάθαρτος ἢ ἀμύητος. beta.119 βέβηκεν· ἔστηκεν, ἐπέπηκτο. beta.120 βέβριθε· βαρύνεται. beta.121 βεβριθυῖα· βαρεῖα, ἰσχυρά. beta.122 βέβρυχεν· ἤχεῖ. beta.123 βεβυσμένα· λαθραῖα ἢ ἴπεπρωμένα†. beta.124 βέλος· τραῦμα. beta.125 βέλεμνα· βέλη. beta.126 βενδῖσ' Θρακία δαίμων ὀπαδὸς Ἀρτέμιδος. διὸ καὶ οἱ ἀγείροντες αὐτῆ διλογχιδίῳ ἐχρῶντο. beta.127 βέμβιξ· ὁ ῥόμβος. καὶ ἡ περιστροφὴ τῶν στρόμβων. beta.128 βερβίνια· ξύλα καθηλωμένα, ἐξ ὧν τὰς ληκύθους κατήρτων. beta.129 βερέσχετοι (Ar. Equ. 635)· ἀνόητοι. beta.130 βῆ⁹ τὸ μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς, οὐχὶ βαῖ λέγουσιν Ἀττικοί. Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ (fr. 43 K.)· ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει. beta.131 βησᾶς ἔστηκασ· οἶον ἀχανῆς. οὗτος ἔστηκεν ἀχανῆς καὶ παταγώδης καὶ ὑπόμωρος. beta.132 βῆ δέ⁹ (A 34)· ἐπορεύθη. beta.133 βηλός· βαθμὸς θύρας. ἢ οὐρανός. beta.134 βήρηκεσ' τὰ φυράματα ἐξ ὧν αἱ μᾶζαι γίνονται. beta.135 βησηῖσ' δῆμός ἐστι τῆς Ἀντιοχίδος Βῆσσα. beta.136 βίασ' καὶ τὰς πλαγίους δισυλλάβως λέγουσι. beta.137 βιβάζεται· ἐπὶ τοῦ ὀχεύεται. καὶ βαίνειν τὸ ὀχεύειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. beta.138 βιβάζει· συζεύει, ὀχεύει. beta.139 βιαίων· ὄνομα δίκης ἐστὶ κατὰ τῶν βία πραττόντων ὅτι οὖν· ὁ δὲ ἀλοὺς ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἐλόντι. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου (21, 44). εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι (fr. 248 S.). καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων μόνον οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων. beta.140 βῆβιδίσι⁹· κρούματος ὄνομα. beta.141 βίολα· πέδιλα, ὑποδήματα. beta.142 βίον μεμαγμένον· παροιμία ἐπὶ τῶν τεύδαιμονιζόντων† ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ ἡδεῖ βίῳ. beta.143 βίον· ἐπὶ τῆς οὐσίας. Μένανδρος Παλλακῆ (fr. novum). beta.144 βιοτή⁹ καὶ βίοτος· ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. καὶ ἡ οὐσία. beta.145 βιοῦται· ἀντὶ τοῦ ζῆ ἢ ζήσεται. οὕτως Ἡρόδοτος (2, 177, 2). beta.146 βιώναι· ζῆσαι. beta.147 βιώτω· ζησάτω. beta.148 βιώνησ' ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. beta.149 βλαισός· παραλυτικός. beta.150 βλάκα· τὸν εὐήθη καὶ ἀνόητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ ἰχθύος τινὸς ὁμοίου σιλούρω, ἀχρήστου δὲ ὄντος, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρῆσθαι. <Πολιτείας δ' (432δ)· βλακικόν τε ἡμῶν τὸ πάθος, ὡς εἰ λέγοι τις πνευμονίαν, ἀπὸ τοῦ θαλαττίου ζώου ὄντος ἀναισθήτου>. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῆ Κύμη χωρίου τῆς Βλακείας, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 525 Rose). καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τι βλακενόμιον, ὃ οἱ ἀστρολόγοι τελοῦσι διὰ τὸ τοὺς μωροὺς εἰσιέναι πρὸς αὐτούς. beta.151 βλακᾶσ' μωρός τις μὴ εἰδὼς τὰ πράγματα διακρίναι. beta.152 βλακεῖα· ὑπεροψία, μωρία. beta.153 βλακεύει· μαλακίζεται. beta.154 βλακεύεται· μαλακίζεται. beta.155 βλάστη· βλάστημα. beta.156 βλαύτασ' ὑποδήματά τινα. beta.157 βλεννόν· τὸν μωρόν. οὕτως Σώφρων (fr. 51 Kaibel). σημαίνει δὲ καὶ τὸν νωθῆ. beta.158 βλέννα· ἡ μύξα. Σώφρων δὲ διὰ τοῦ π φησὶ πλέννα (fr. novum).

beta.159 βλεπεδαίμων· ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις καὶ οἶον ὑπὸ δαίμονος πεπληγώς. beta.160 βλάξ· μωρός. beta.161 9†βλέποιτ9· ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστοφάνης (Nub. 1176). beta.162 βλέποντες· ἀντὶ τοῦ ζῶντες. οὕτω Σοφοκλῆς (αι. 962). beta.163 βλήμα· <ἀντὶ> τοῦ βληθέντος βέλους. οὕτως Ἡρόδοτος(3, 35, 3). beta.164 βλήσπειν· καταβάλλειν. beta.165 βλητός· ἀπόπληκτος. beta.166 βληχήματα· φωναὶ προβάτων. beta.167 βληχρόν· ἀσθενὲς παρ' Ὀμήρῳ καὶ Ἰσχυροῦ. Πίνδαρος δὲ (fr. 245 Snell) ἀντὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. beta.168 βλιμάζειν· τὸ πειράζειν καὶ ψηλαφᾶν καὶ ἄπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας, <ὡς φησι Κρατῖνος (fr. 302 K.)· ὡς μαλακὸν καὶ τέρην τὸ χρωτίδιον, ὃ θεοί· καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἢ δ' ἐφρόντιζεν οὐδὲ ἔν>. beta.169 βλιμάζειν· τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν. καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι βλίσαι λέγεται. beta.170 βλιμάζειν· τὸ ἐκθλίψαι καὶ τὸ τιθολαβεῖν καὶ ψηλαφᾶν. οὕτω Φερεκράτης (fr. novum). beta.171 βλιμάζων· ἀποστάζων τοῦ μέλιτος. beta.172 βλιτομάμας· μαλακός. beta.173 βλίτων· ἀντὶ τοῦ μάργος. ἢ μωρός. beta.174 βλιτάδας· οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας, ὡς φησι Κράτης (fr. novum). beta.175 βλίττειν· ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. beta.176 9†βλίχων†9· ἢ τγλίχων† οὕτω λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης. καὶ τὸ ἐφήβαιον Ἀριστοφάνης (Lys. 89) οὕτως ὀνομάζει. beta.177 βλοσυρός· ἀξιωματικός, καταπληκτικός, φοβερός, σεμνός. beta.178 βλόψ· κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῆς κλειψύδρας, ὡς περὶ κῦξ ἐπὶ τῆς ψήφου. beta.179 βλωθρά9· χλωρά, ἀπαλή, τευαξής†. beta.180 βοανηργές· υἱοὶ βροντῆς. beta.181 βοείας· beta.182 βόακας, οὐ βῶκας τοὺς ἰχθύας καλοῦσιν. οὕτω Φερεκράτης (fr. 113, 3 K.). beta.183 βοηδρομεῖν· μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Κάρες δὲ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. beta.184 βοηδρομία· βοηδρομεῖν μὲν τὸ βοηθεῖν ὀνομάζετο, τουτέστιν ἐπὶ μάχην δραμεῖν. ἔστι δὲ ἡ βοηδρομία ἑορτὴ τις Ἀθήνησι καλουμένη, καθ' ἣν ἡμέραν ἐβοήθησεν <Ἴων> ὁ Ξούθου σπουδῆ πολλῇ πολεμουμένοις Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλπου τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐρεχθεὺς δὲ τότε Ἀθηναίων ἐβασίλευεν. beta.185 βοήν· μάχην. καὶ μεγάλην φωνήν. beta.186 βοηδρομιῶν· μὴν Ἀθήνησι τρίτος ὀνομάσθη. beta.187 βοηθητικώτερον· τὸ ἐπὶ μάλλον ἔχον τὴν βοήθειαν. beta.188 βοηδρομιῶν· μὴν Ἀθήνησι τρίτος ὀνομάσθη ἀπὸ τῆς βοῆς· τὸ παλαιὸν γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἐρημίας συνέτρεχον εἰς τὸ αὐτὸ πάντες μετὰ βοῆς καὶ ἐβουλεύοντο. beta.189 βοεικόν· τὸ φθέγμα τῶν βοῶν. οὕτω Φερεκράτης (fr. novum). beta.190 βοηθείας καὶ βοηθεῖν οὐ μόνον τὸ συμμαχεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἅμα τῷ πυθέσθαι τὴν ἔφοδον τῶν πολεμίων ἐκδραμεῖν κατ' αὐτῶν. εἴρηται δὲ οὕτως παρὰ τὸ ἅμα τῇ βοῇ θεῖν, ἢ γουν τρέχειν. beta.191 βοίδης· πρᾶος. ἔστι παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 833 K. .TH). beta.192 βοῖος· ἀντὶ τοῦ βόειος. beta.193 βόθυνοσ· τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ, οὗ μνήμην Ἰσαῖος (fr. 55 S.) καὶ Καλλισθένης (FGrHist 124 F 45) ποιεῖται. beta.194 βολεῶνες· οὕτως ἔλεγοντο, ἐν οἷς οἱ ἄνθρωποι ἀποπατοῦσι. Ξενοφῶν δὲ ὑψηλὰ τοὺς τοιοῦτους τόπους καλεῖ· ἡδονταὶ γὰρ τοῖς τοιοῦτοις χώροις οἱ ὕες. beta.195 βολεῶνας οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, οὗ ἢ κόπρος τῶν βοῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν προβάτων βάλλεται. beta.196 βολεῶνες· οἱ δεχόμενοι τόποι τὴν κόπρον οὕτω καλοῦνται. οὕτως Δείναρχος (fr. 3, 3 C.) καὶ Φιλήμων (fr. 221 K.) καὶ ἄλλοι. beta.197 βολή9· ἀντὶ τοῦ βουλή. οὕτως Ἀξιόνικος (fr. novum). beta.198 βόλβιτον· τὴν παντοδαπὴν κόπρον. beta.199 βολίς· βέλος, ἀκόντιον, λογχάριον. beta.200 βόλιτον· βόλβιτον δὲ οἱ Ἴωνες, οἱ τε ἄλλοι καὶ Ἰππῶναξ (fr. 144 W.). beta.201 βολβορυκτικόν· γενναῖον. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum). beta.202 βολβορυκτικὸν τόλμημα· τὸ μετὰ βίας, γενναῖον. beta.203 βολβωρυχεῖν· ἀντὶ τοῦ τοιχωρυχεῖν. beta.204 βομβοῦσιν αἱ μέλισσαι, ὅταν τις προσίη μύρου ὄζων. beta.205 βομβύλιον· ζῶον. ἢ τὸ βησίον λεγόμενον. beta.206 βομβυλίος· εἶδος μελίττης ἢ παραπλήσιον μελίττη ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ βομβεῖν. ἔστι δὲ καὶ ποτηρίου εἶδος στενοπόρου, ἐπεὶ καὶ τοῦτο βομβεῖ. καὶ τὸ ἐλαιηρόν δὲ ἀγγεῖον

καθ' ὁμοιότητα [...] βομβυλιός λέγεται. beta.207 ἑβόμβυλος†9· σκευὸς στρογγυλοειδές. beta.208 βόμβυξ· βοοβοσκός. beta.209 βόμβος· ψόφος τις. beta.210 βόμβησεν· ἐψόφησέ πως. beta.211 βόμβυκεσ· εἶδος αὐλῶν. beta.212 βομβάζειν· φθέγμα ἐπὶ τῷ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον. beta.213 βορᾶσ· βρώσεως ἢ τροφῆς. beta.214 βορβορυγή9· θόρυβος. beta.215 βορβορουρύκη· βόρβορος ἐξ οὔρου. beta.216 βορόν· βρωτικόν. beta.217 βόσιν· τροφήν. beta.218 βοτά9· βοσκήματα. beta.219 βοτήρες· ποιμένες. beta.220 βοτός· τροφή ἢ βοσκή. καὶ βροτός· ὁ ἄνθρωπος. beta.221 βότρυσ· ἐνώτια. beta.222 βότρυν· τὴν ὀπώραν, οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνην. καὶ μήποτε τὴν βοτρυῖαν ὀπώραν. beta.223 βοτρυδόν· ἐπαλλήλους. ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς αἱ ῥᾶγες τῶν βοτρύων. beta.224 βουκόρυσαν· τὴν μεγάλην κόρυσαν. καὶ βουκορυσᾶν· τὸν ἰσχυρῶς κορυσῶντα. Μένανδρος (fr. 834 K. .TH). beta.225 βουδόρω νόμω9· καθάπερ τοὺς βοῦς δέρουσιν. beta.226 ἑβούζυγισ†9· γένος τι Ἀθήνησιν ἱερὸν ἀπὸ Βουζύγου ἥρωος, ὃς πρῶτος ζεύξας βοῦν γῆν ἤροσε καὶ πρὸς γεωργίαν ἐξημέρωσεν. τούτου τοῦ γένους καὶ Λυκοῦργος ἦν. ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς Ἀθηναῶν ἰέρεια ἐκ τούτων ἐγένετο. beta.227 βουκολήσας· ἀπατήσας. beta.228 βουλεύοντι· ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι. οὕτω Θουκυδίδης (3, 42, 5). beta.229 βουλεύσεως· τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ ἐγκλήματος ἐπὶ δύο τάττεται· ἢ ὅταν τις ἐπιβουλεύσῃ τινὶ θάνατον, ἢν τε κτείνῃ ἢν τε μή, ἢ ἔάν τις ἐγγεγραμμένος ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ δικάζῃται τῷ αἰτιασαμένῳ ὡς μὴ δικάίως ἐγγράψαντι. εἰσῆγγοτο δὲ ὁ μὲν βουλεύσας τὸν θάνατον, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ἐπὶ Παλλαδίῳ, ὡς δὲ ἕτεροι, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ὁ δὲ δικάζομενος μὴ ὀφείλειν ἐν δικαστηρίοις ἑτέροις. ἐκάτερος δ' οὖν ἐλέγετο βουλεύσεως δικάζεσθαι δίκην. beta.230 βουλεύσεως· ἐγκλήματος ἔστιν ὄνομα ἐπὶ δυεῖν πραγμάτων ταπτόμενον· τὸ μὲν γὰρ ἔστιν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις τινὶ κατασκευάσῃ θάνατον, ἔάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς ἔάν τε καὶ μή, τὸ δὲ ἕτερον ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζῃται τινὶ ὡς οὐ δικάίως αὐτὸν γεγραφοί. καὶ Ἰσαῖος μὲν (fr. 62 S.) ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγει εἰσάγεσθαι τῶν δύο τὸ πρῶτον ἔγκλημα, ὡσαύτως καὶ Ἀριστοτέλης (ατη. πολ. 57, 3), Δείναρχος δὲ (fr. 15, 2 C.) ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. περὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἐγκλήματος Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος πρώτῳ (25, 28.73) λέγει. ὁ μὲντοι Ὑπερείδης (5, 18) ἰδίως τὸ τῆς βουλεύσεως ὄνομα ἐπὶ ἐνέδρας καὶ ἐπιβουλῆς τῆς εἰς τὰ χρήματα λαμβάνει. beta.231 βουληφόρος· πρόβουλος, ἀρχίβουλος, ἡγεμών, ἄρχων. beta.232 βουλαία· Δείναρχος (fr. 19, 2 C.)· Ἔστια ἢ ἐν τῇ βουλῇ ἰδρυμένη. beta.233 ἑβουλία†9· τὸ χρηματίζοντά τινα τῆς βουλῆς πράττειν, ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. οὕτω Δείναρχος (fr. 19, 2 C.) καὶ Ἀριστοφάνης (Thesm. 809). beta.234 ἑβουλιτή† δίκη· τὸ εἰς τὰ ἀλλότρια ἀποτίθεσθαι ἐπὶ τῇ μονῇ. beta.235 βούλιμος· ἡ ἐπιτεταμένη λιμός. beta.236 βουλυτός· ἡ δειλινὴ ὄψια, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονται τῶν ἔργων. beta.237 βούπαισ· ὁ νέος, ἐφήλιξ, βουκόλος. beta.238 βουπλήξ· πέλεκυς, μάστιξ, βούκεντρον. beta.239 βοῦς ἑβδομος· πέμμα κέρατα ἔχον κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης. ἐκάλουν δὲ αὐτὸ βοῦν προστιθέντες καὶ τὸ ἑβδομον, ὅτι ἐπὶ ἑξ ταῖς σελήναις ἐπεθύετο οὗτος ἑβδομος, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀτα λάντη (fr. 2 K.). ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελῆναι πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ οὕτως ἐκάλουν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθητῶν. beta.240 βοῦν ἐν γνάθοις φέρει· ἐπὶ τῶν πολυφάγων. beta.241 βούσταθμον καὶ βουστάδιον· βοοστάσιον. beta.242 βούτας· βοονόμος. beta.243 βουτάδαι· οἱ δημόται ἀπὸ Βούτου καὶ Ἐτεοβουτάδαι καλοῦνται. beta.244 βουτάδης· δημός ἐστι τῆς Οἰνηΐδος Βουτία, ἀφ' ἧς Βουτάδαι οἱ δημόται. beta.245 βούτης· οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔσχεν καὶ <οἱ> ἀπ' αὐτοῦ Βουτάδαι ἐκλήθησαν. καλοῦνται δὲ Ἐτεοβουτάδαι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Βούτου· τὸ γὰρ ἑτεὸν ἀληθὲς δηλοῖ. beta.246 βουτρόφους· τάξις, ὡς φασιν, τὶς ἱερωσύνης ἢ τρέφουσα τοὺς βοῦς, ὥστε θύεσθαι τοῖς θεοῖς δημοσίᾳ. beta.247 βουτύπος· βοοθύτης, ὁ τοὺς βόας βάλλων

πέλυκι. beta.248 βουτύπος· ἱερεύς τις, ὃς τοὺς βοῦς ἐν ταῖς θυσίαις τύπτων ἔθυεν. beta.249 βουφόνια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἧ πολλοὶ ἐθύοντο βόες. καὶ ἤγετο αὕτη Σκιροφοριῶνος μηνὸς τετάρτη ἐπὶ δέκα. beta.250 βούχετα· πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς λεγομένη, ἣν φησι Ἰφιλόχορος ἴδιον ὀνομάσθαι διὰ τὸ τὴν θέμιν ἐπὶ βοδὸς ὄχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖ κατὰ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν. beta.251 βοῶμενον· ἐπικαλούμενον. beta.252 βοώνησ· οὗτος παρὰ τῆς πόλεως ἤρειτο, ἵνα βοῦς αὐτῇ πρίηται πρὸς τὰς θυσίας. ἦν δὲ λαμπρὸν τὸ βοώνην γενέσθαι, ἐπειδὴ στρατηγούς φησι μάλιστα βοῶνας χειροτονεῖσθαι. beta.253 βοῶπις· μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος. beta.254 βοώτης· ἄστρον πλησίον τῶν Ἄρκτων. ὁ δ' αὐτὸς καὶ Ἄρκτοφύλαξ καλεῖται. beta.255 ἑβρωῶτης· αἱ μέγιστα ἀρχαὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἀπὸ τούτων ἐχειροτονοῦντο. beta.256 βραβεύει· ἐπισηφίζεται, διανέμει. beta.257 βραβεῖον· ἐπινίκιος ἀμοιβή. beta.258 βραβευτήσ· διοικητής, κριτής, ὀριστής. beta.259 βράζειν· στεναγμοῦ τι εἶδος. beta.260 βράκανα· λάχανα δύσπλυτα καὶ ἄγρια. beta.261 βράσσει· ζέει, ἀναβάλλει. beta.262 βραυκανᾶσθαι· βοᾶν ὡς τὰ παιδιά. beta.263 βραυρών· τόπος τῆς Ἀττικῆς καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος. beta.264 βραυρωνία· Ἀθήνησιν οὕτως ἢ Ἄρτεμις ἐκαλεῖτο ἀπὸ Βραυρῶνος τόπου, ἐν ᾧ μάλιστα αὕτη ἐτιμάτο. ἐκλήθη δὲ ὁ χῶρος ἀπὸ τινος ἥρωος οὕτω καλουμένου. καὶ ἦν τὸ ἱερὸν πρὸς τῷ Ἐρασίνω ποταμῷ κατασκευασθὲν ὑπὸ Πεισιστράτου. beta.265 βράχιστον· ἀντὶ τοῦ βραχύτατον. Σοφοκλῆς (fr. 172 N.2 † 169 R.). beta.266 βραχυμυθίασ· βραχυλογίας. beta.267 βραχυτελήσ· σύντομον, μικρόν. beta.268 βρέγμα καὶ βρεγμόν· τὸ ὑπερμετώπιον μέρος. beta.269 βρέμει (D 425)· ταρασσει, ἠχεῖν ποιεῖ. beta.270 βρενθύεσθαι· διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι ἢ προσποιεῖσθαι ὀργίζεσθαι. beta.271 βρενθύομενος· ἐπαιρόμενος, μέγα φρονῶν. beta.272 βρέτας· εἶδωλον, ἄγαλμα. beta.273 βρέτας· ἀναίσθητος. οὕτως Ἀναξανδρίδης (fr. 11 K.). beta.274 βριαροῖσ· βαρεῖς, ἄγριοι, στερεοί, φοβεροί. beta.275 βριθομένη· βαρυνομένη διὰ πλῆθος ὧν ἔφευεν. beta.276 βρίθων· εὐθηνῶν ἢ βαρῶν. beta.277 βρικίσματα· τοὺς φόβους. οὕτως Τηλεκλείδης (fr. novum). beta.278 βρίκαλα· ὄσπριά τινα. beta.279 βριμάζων· τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ. beta.280 βριμοῦται· ἀπειλεῖ. beta.281 βρόγχοσ· καταπότης, ὁ λάρυγξ. beta.282 βρόμοσ· σπέρμα λεπτῇ κριθῇ ὅμοιον. beta.283 βροτάχοσ· τοὺς βατράχους Ἴωνες. beta.284 βροτοειδέσιν· ἀνθρωπίναις. beta.285 βροτόεντα· ἡμαγμένα. beta.286 βροτόσ· φθαρτὸς ἄνθρωπος. beta.287 βρόχοσ· σχοινίον ἀγκύλην ἔχον, ὅπερ ἐπισπασθὲν ἀποπνίγει τὸν ἔχοντα. ἢ ζύλινόν τι ὡσπερ κύφων τοῖς τραχήλοις τῶν νομοθετούντων ἐν Λοκροῖς περιτιθέμενον. beta.288 βρῦσ· χωρὶς τοῦ ο λέγουσιν ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν αἰτούντων πιεῖν. beta.289 βρύα· φυκία θαλάσσης. beta.290 βρυάζει· ἴπάλιν† τρυφερῶς διάκειται, θάλλει, εὐφραίνεται. beta.291 βρυγμός· τρισμὸς ὀδόντων ἢ μύλων ἀκόνησις. beta.292 βρύει· ἀνθεῖ. beta.293 βρυκνισταῖσ· εἰκασταί. beta.294 βρύλλειν· τὸ πίνειν. οὕτως Ἀριστοφάνης (Equ. 1126). beta.295 βρῦτον· κρίθινον πόμα. οἱ δὲ ζῦτος. beta.296 βρύττοντες· ὀρύττοντες. beta.297 βρύτια· τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα, ἃ τινες στέμφυλα λέγουσιν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὰ τῶν ἐλαῶν ἀλέσματα. beta.298 βρυτίδαι· ὄνομα γένους Ἀττικοῦ. beta.299 βρύχιος· βυθιζόμενος ὕδατι. beta.300 βρυῶδησ· δυσώδης. beta.301 βρωμᾶσθαι· τὸ ὀγκᾶσθαι πεινῶντα ὄνον. καὶ βρῶμα· ἡ φωνὴ αὕτη. beta.302 βρώμησ· βρώσεως, τροφῆς. beta.303 βρώσιμον· ἀντὶ τοῦ βρωτόν. beta.304 βρώταισ· ἀντὶ τοῦ διαβιβρωσκούσαις. οὕτω Σοφοκλῆς (fr. 1034a R.). beta.305 βρωτόν· βρώσιν, τροφήν. beta.306 βύας ὦφθη καὶ βύαι ὦφθησαν· Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς (40, 47, 2 et 40, 17, 1) ἐν τέρατος λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις ταῦτα ἐπιφαίνεσθαι πολλάκις λέγει. σημαίνει δὲ [...]. beta.307 βυβάσ· μεστά, πλήρη. καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔλεγον. beta.308 βυβλιοφόρον· τὸν ἐπιστοληφόρον. beta.309 βύβλοσ· πάπυρος. beta.310 βύζην· ἄθρῶς, πυκνῶς, ἐπαλλήλως, πεπληρωμένως. beta.311 βυνεῖν· σάττειν. beta.312

βύουσιν· φράττουσιν. beta.313 βυρσοδέψησ· σκυτοτόμος, ὁ τὰς βύρσας θεραπεύων. beta.314 βυσαύην· ὁ τοὺς ὤμους συνέλκων ἐπὶ τὸν τράχηλον. beta.315 βυρσοδομοῦντες· ἐκ βάθους σκεπτόμενοι. beta.316 βυρσόν· βάθος. beta.317 βύστρα· τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ψωμούς. beta.318 βύσταξ· ὁ ὑφ' ἡμῶν μύσταξ. συστέλλουσι δὲ τὴν δευτέραν μύστακα λέγοντες. beta.319 βυττάκη· ὄρνεον Ἰνδικόν. οὕτως Κτησίας (FGrHist 688 F 45). beta.320 βωλίς· ἡ μᾶζα. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum). beta.321 βωμολόχος· ὁ περὶ τοὺς βωμούς λοχῶν, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ παραπλησίως τούτῳ ὠφελείας ἔνεκά τινος κολακεύων. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα.⁹ Ἀπολλόδωρος Κυρηναῖος ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός. τινὲς τὸν μετὰ τινος εὐτραπελίας κόλακα. καὶ τὸν πανοῦργον δὲ καὶ συκοφάντην. beta.322 βωμολοχεύεσθαι· βωμολόχοι κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμούς καθίζοντες καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις ἀύληται καὶ μάντιες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο βωμολόχοι καὶ τινες εὐκόλοι καὶ ταπεινοὶ ἄνθρωποι καὶ πᾶν ὅτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τοῦ παίζειν τε καὶ σκώπτειν. ὥστε τοῦνομα τρία σημαίνει. beta.323 βωμοί⁹· οὕτως λέγονται αἱ ἀναβάσεις, στιβάδες. beta.324 βωμός· τέμενος. beta.325 βῶμαξ· ὁ βωμός ὑποκοριστικῶς. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. novum). beta.326 βῶμακεσ· βωμολόχοι. οὕτως Τηλεκλείδης (fr. novum). beta.327 βῶμαξ· βωμολόχος. οὗτος δὲ ἀπὸ τῶν βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἴρων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακισομένων. beta.328 βωμόν· ἴσταπίδα†. Λάκωνες. beta.329 βῶν· ἀσπίδα. Ἄργεῖοι. beta.330 βῶνυσοί· ἄποικοι, βουκόλοι. beta.331 βωμακεύμασι· βωμολοχεύμασι. beta.332 βῶροι· ὀφθαλμοί. beta.333 βωσόμεθα· καλέσομεν, μαρτυρούμεθα. beta.334 βῶσον· ἴβοιήθησον†. Κρατῖνος (fr. 396 K.). beta.335 βῶσ· βύρσα, ἀσπίς. beta.336 βωστρεῖν· καλεῖν, βοᾶν. beta.337 βωτεῖν· ἀροῦν. Λάκωνες. beta.338 βωτιάνειρα· ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας. beta.339 βῶτορες· ἴβοιήτορες†, νομεῖς. beta.340 βῶψ· ἰχθύς. beta.341 βῶωμεν· ὁμόσωμεν. beta.342 θῶβάων†⁹· Σιμωνίδης (fr. novum) ἀντὶ τοῦ βοῦν. καὶ Ὅμηρος (H 238) νωμῆσαι θῶάων†. beta.post342t {1Τέλος τοῦ Β στοιχείου}1 beta.343 Et. Gen. AB s.v. unde EM 204, 39): βόλιμος· {τὴν παραγωγὴν ἀπέδωκεν}. καὶ τὸ σημαίνόμενον εὔρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. ἔστι μόλιβος καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν βόλιμος παρὰ Συρακουσίους (gl. 8 Kaibel gamma.t {1Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς Γ}1 gamma.1 γαγγίλη· τὸ ἐν τοῖς ἐπισάρκοις ἐπὶ τῶν σιαγόνων καὶ τῶν ἰσχύων γινόμενον. οὕτω Καλλίας (fr. novum). gamma.2 γαγγαμουλκοί⁹· σαγηνευταί. gamma.3 γαγγάμη· δίκτυον. κυρίως δὲ σαγήνη· ἔνθεν καὶ οἱ σαγηνεύοντες γαγγαμουλκοί. gamma.4 γαδειρικὸν τάριχος· ἀπὸ Γαδείρων νήσων, ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν. gamma.5 γάζα· πόλις Λιβύης. gamma.6 γαζοφυλάκιον· θησαυροφυλάκιον· γάζα γὰρ θησαυρός. gamma.7 γαῖα χάνοι (Z 282)· καταπίοι αὐτὸν ἢ γῆ. gamma.8 γαῖσοσ· κοντός, εἶδος ἀμυνηρίου, οἶον δόρατος. gamma.9 γακινίαν· τὸν σεισμόν. Καλλίας (fr. νοημ). gamma.10 γαλαάγρα· ἢ τῶν θηρίων ὑποδοχή. gamma.11 γαλεώτης· ἀσκαλαβώτης, Ἀττικῶς. gamma.12 γαλερόν· φαιδρόν. γαληρόν, ἡσυχον, προσηνές. gamma.13 γαλῆ χιτῶν· αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδίκων τάσσεται καὶ μηδὲν ἀνιέντων. gamma.14 γαληνιᾶν· γάννυσθαι, χαίρειν, διαχεῖσθαι. gamma.15 γαληψός· πόλις ἐστὶ τῆς Θράκης. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γαληψοῦ τοῦ ἐκ Θάσου καὶ Τηλέφης. gamma.16 γαλάξια· ἐορτὴ Ἀθήνησι <μητρὶ θεῶν ἀγομένη, ἐν ἣ ἔψουσι τὴν γαλαξίαν. ἔστι δὲ πολτός κριθίνος ἐν γάλακτι>. gamma.17 γαλῆ Ταρτησία· μεγάλη πονηρία· τοιαῦτα γὰρ ἢ χώρα ἐκείνη φέρει. gamma.18 γαλιδεύς· εὐτελής, οἶον γαλῆς παῖς. gamma.19 θῶγαλίνη†⁹· γαλῆ. ὑποκοριστικόν. gamma.20 γαλήνη· ἑταίρας ὄνομα. οὕτω Θεόπομπος (fr. νοημ). gamma.21 γαλεός· εἶδος ἰχθύος. gamma.22 γάλωσ· ἀνδρὸς ἀδελφῆ. gamma.23 γαλῆ⁹· περισπᾶν ἀξιοῖ ὁ Ἀρίσταρχος (fr. νοημ)· τὸ γὰρ πλῆρες γαλέα, ὡς λεοντῆ ἢ λεοντέα καὶ κυνῆ ἢ

κυνέα. πάνυ γελοίως· οὐ γάρ ἐστὶν ἡ γαλῆ τὸ ὄνομα <ὅμοιον> τούτοις οὐδὲ κτητικόν. gamma.24 γαμησεῖν· τὸ γάμου ἐπιθυμεῖν. gamma.25 γαμηλία· ἡ διδομένη τοῖς φράτορσιν ἐπὶ γάμοις. ἢ τῶν γυναικῶν ἢ εἰς τοὺς φράτορας εἰσαγωγή. οὕτω Δίδυμος <ὁ γραμματικὸς> (p. 315 Schmidt). gamma.26 γαμηλία· ἡ εἰς τοὺς φράτορας ἐγγραφή καὶ εἰσαγωγή, ἦν ὠνόμαζον καὶ Κουρεῶτιν. οἱ δὲ φασι γαμηλίαν θυσίαν, ἦν ἔθνον τοῖς δημόταις οἱ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφόμενοι καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγίνετο δὲ ἡ θυσία Ἥρα καὶ Ἀφροδίτη καὶ Χάρισι γαμηλίας. gamma.27 γαμηλιῶν· μὴν Ἀθηναίων ἔβδομος ἀπὸ τῶν γαμηλιῶν πελάνων ὀνομασθεῖς, οὓς καθήγιζον τοῖς γαμηλίοις θεοῖς κατὰ τοὺς τῶν γάμων καιρούς. ἐν τούτῳ δὲ τῷ μηνὶ καὶ προχειρότερον ἐγάμουν. gamma.28 γαμητίων· πλακοῦς ὁ ἐκ γάμων. gamma.29 γαμψώνυχας· ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας. gamma.30 γάνοσ καὶ γανιάδα· χωρία ἐστὶ Θράκης. gamma.31 γανυμένη· χαίρουσα. gamma.32 γάνυσθαι· φαιδρύνεσθαι, χαίρειν καὶ διαχεῖσθαι. gamma.33 γαργαλίζει· κινεῖ, ἴψοσημαίνει†, προτρέπει, ἐρεθίζει. gamma.34 γάργαρα· πλῆθος σημαίνει ἢ λέξις. gamma.35 γαργαρίζει· ἐρεθίζει ἀπὸ τοῦ στόματος ὥστε ἐμέσαι. gamma.36 γαργηττός· δῆμος Αἰγιήδος φυλῆς, ἔνθα τὸ Εὐρυσθέως ἀπόκειται σῶμα ἐν τῷ Ἀρατηρίῳ. gamma.37 γαστρίζεσθαι· λαμπρότερον τρέφεσθαι. gamma.38 γαστροῖδην· τὸν μεγάλην ἔχοντα γαστέρα λέγουσι. gamma.39 γαῦλοσ· πλοῖον στρογγύλον. καὶ οἱ κάδοι οὕτως. gamma.40 γάστρισ· ὁ περὶ τὴν γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸν ἔλμεις ἔχοντα. gamma.41 γαννάκας ἀμπεχόμενον.9 gamma.42 γαυριᾶ9· ἀγάλλεται, ἐπαίρεται, θρασύνεται. gamma.43 γαῦρον· στερρόν, μέγα, ἀκλινές, ἀκατάπληκτον. gamma.44 γεγανωμένος· λελαμπρυσμένος. gamma.45 γέγηθε· χαίρει. gamma.46 γέγονεν ἐν καλῶ9· καλλίστως ἔσχεν. gamma.47 γεγωνόν· ἐξάκουστον, λαμπρὸν φθέγμα. καὶ γεγωνίσκειν· τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστα. gamma.48 γεγωνεῖν· ἐξάκουστον βοῆσαι. gamma.49 γεγωνοκῶμαι· γυναῖκες αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλάσαι βοῆς. gamma.50 γείσιον καὶ γείσοσ· τὸ ἄκρον τείχους. ἢ στεφάνωμα οἴκου. καὶ γείσα· τειχῶν ἄκρα. gamma.51 γεισίπους καὶ γεισιπόδισμα· τὸ ξύλον οὕτως ἐλέγετο τὸ ὑποβληθὲν καὶ φέρον τὴν γείσαν. γείσα δὲ ἐστὶν καὶ τὸ ὡσπερ τὸ προσκήνιον λεγόμενον καὶ ἡ στεφάνη, δι' ἧς καὶ ἡ ὑδρορροή ἐφέρετο. gamma.52 γειῶραι· οἱ τὴν γῆν φυλάττοντες. gamma.53 γελασεῖοντα (Pl. Phaed. 64b)· γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. gamma.54 γεισίπους καὶ γεισιπόδισμα καὶ γεισιποδίζειν· τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ, ἐφ' οὗ τὸ γείσον ἐστὶ, γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα. καὶ γεισιποδίζειν δὲ τὸ ποιεῖν τοῦτο. gamma.55 γέλη· τὸν ῥῶπον καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ῥῶπος Ἑλληνικόν. καὶ Δημοσθένης χρῆται (34, 9) καὶ ἄλλοι (Aeschyl. fr. 263 N.2 † 245 M., Diph. fr. 55, 5 K.). gamma.56 γέλιθεσ· σκορόδων κεφαλαί. gamma.57 γελοῖοσ· ὁ καταγελαστότατος, προπερισπωμένως. †ὄξυτόνως† δὲ ὁ γελωτοποιός. gamma.58 γενάρχου9· πατρός. gamma.59 γενναῖοσ εἰ ἐκ βαλαντίου9· ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δοκούντων. gamma.60 γένεθλα· γεννήματα. gamma.61 γενέθλια· ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος ἑορτή. gamma.62 γενεθλιαλογία· μαντεία περὶ τῆς γεννήσεως. gamma.63 γενέσια· ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη. gamma.64 γέννησιν· τὴν τῶν ἀφροδισίων μίξιν. gamma.65 γεννάδασ· γενναῖοσ, εὐγενέστατος. gamma.66 γενναῖοσ· ὁ εὖ γεγονώς. gamma.67 γεννήται· οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλὰ οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενημένων εἰς τὰς φατρίας. οὗτοι δὲ εἰσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωνίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φατρίαὶ ἐκαλοῦντο τριτῶς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλάς δ' ποιήσαντες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας, τὰς δὲ φατρίας καὶ τριτῶς δώδεκα, καθάπερ οἱ μῆνες, τὰ δὲ γένη λ' ἐκάστη φατρία, καθάπερ αἱ τξέ ἡμέραι. gamma.68 γεννήται· οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινοῦντες· καὶ γὰρ διήρηντο κατὰ μέρη

οἱ τῶν Ἀθηναίων πολῖται, καὶ τὰ μὲν μέγιστα μέρη φυλαὶ ὠνομάζοντο, ἐκάστη δὲ φυλὴ πάλιν εἰς τρία διήρητο, ὧν ἕκαστον μέρος τριττὺς καὶ φατρία ὠνομάζετο. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν ἐκάστη εἰς γένη διήρητο λ', ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἐκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. καὶ γεννῆται, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν, οὓς καὶ πρότερόν φησι Φιλόχορος (φγηριστ 328 φ 35β) ὁμογάλακτας καλεῖσθαι. Ἰσαῖος μέντοι (7, 13) τοὺς γεννήτας ἀπλῶς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ὀνομάζει. gamma.69 γενέτειραν· μητέρα, ποιητικῶς. gamma.70 γεννικῶς· γενναίως. gamma.71 γενετή⁹· πατριὰ ἢ γενέσια. gamma.72 γενετυλλίς· γυναικεία τις θεός. οὕτως Ἀριστοφάνης (Nub. 52, al.). gamma.73 γένυσ· τὰ γένεια. gamma.74 gamma.75 Pl. Phileb. 30d)· οἷον γεννήτης, ἢ συγγενής, ἢ ἔγγονος. τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον. gamma.76 γεοῦχος· ὁ τὴν γῆν ἔχων. gamma.77 θ[†]γεοφανεῖον^{†9}· χωρίον, ἐν ᾧ γῆς ἦν μέταλλα ξανθά, ἐπιτήδεια τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς γραφάς· τάχα δὲ <ἦ> μίλτος ἐστί. gamma.78 γέρας· ἀμοιβαί, τιμαί, ἀνταποδόσεις. gamma.79 γεραῖός· ἔντιμος. gamma.80 γεραίρειν· τιμᾶν, δοξάζειν. gamma.81 γεραῖαί⁹· αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. gamma.82 γερανία· ὄρος τῆς Μεγαρίδος. gamma.83 γεραρόν· ἔντιμον ἢ πρεσβύτερον. gamma.84 γεργέριμοι· αἱ δρυπεπεῖς, ἥτοι καρποὶ οἱ ἐν τοῖς δένδροις πέπειροι, ἥτοι ὠριμοί. gamma.85 γέρδιος· ὑφάντης. gamma.86 γέργιδες· αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί. gamma.87 γερήνιος· ἔντιμος γέρων. gamma.88 γέρην· γέρανος θήλεια. gamma.89 γερούσιον· ἔντιμον. gamma.90 γερουσία καὶ γέροντες· ἐν Λακεδαίμονι ἄρχοντες ἦσαν κ' καὶ ἡ', οἱ ἀπὸ πρώτης ἡλικίας μέχρι γήρωσ ἐμαρτυροῦντο βεβιωκέναι καλῶς. καὶ ἦσαν οὗτοι ἡ μεγίστη μετὰ τοὺς ἐφόρους ἀρχή. gamma.91 γέρρα· Περσικὰ μὲν ἐστὶν ὄπλα κυρίως τὰ γέρρα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον εἴτε ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγετο. διὸ καὶ Δημοσθένης (18, 169) τὰ τῶν σκηνῶν σκεπάσματα καὶ παρακαλύμματα <γέρρα καλῶν ἐμπίπρασθαι λέγει>. λέγοιτ' ἂν ὁμοίως γέρρα καὶ τὰ τῶν σκηνῶν περιφράγματα. καὶ εἶδος τι ὄπλου δερμάτινον. καὶ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς. gamma.92 γέρροιν· ἀπὸ σταυροῦ φησιν Εὐπόλις (fr. 405 K.). καὶ Δημοσθένης (18, 169) τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν. καὶ οἱ τόποι οἱ περιπεφραγμένοι. καὶ ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων. gamma.93 γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισιν· ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων. gamma.94 γερράδια· στρωτηρίδια. gamma.95 γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἀλίσκεται· ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου πλῆθος οὐχ ἁμαρτανόντων. gamma.96 γεφυρίσ· ξένη καὶ ἐπέισακτος· οἱ γὰρ Γεφυραῖοι ξένοι καὶ ἐπήλυτοι ὄντες Ἀθήνησιν ὤκησαν. οὕτως Ἡρόδοτος (5, 57). gamma.97 γεωμόριον· γεώργιον. gamma.98 γεώλοφον· ὀρεινὸν ὄρος, ὑψωμα γῆς. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. gamma.99 γεωνόμασ· τοὺς διανέμοντας τὴν γῆν ἐν ταῖς ἀποικίαις. οὕτως Κρατῖνος (fr. novum). gamma.100 γεωφανεῖον· χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον. gamma.101 γεωπεῖναι· οἱ μικρὰν καὶ ἴλυγρὰν[†] ἔχοντες γῆν. gamma.102 γήθειν· χαίρειν. gamma.103 γηθοσύνη· χαρά. gamma.104 γηθόσουνοι· χαίροντες. gamma.105 γήθουα· πράσου τι εἶδος. ὁμοίον τι ἀμπελοπράσω. οὕτως Ἀριστοφάνης (fr. 5 K.). gamma.106 γηθυλλίς· λάχανον πράσω ὅμοιον, ὃ τινες ἀμπελόπρασον λέγουσιν. gamma.107 γήπεδα· τὰ οἰκόπεδα. gamma.108 γήπεδον· τὸ χωρίον. ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. gamma.109 γηράναι· γηρᾶσαι. gamma.110 γῆν ἰλλομένην (Pl. Tim. 40b)· συγκεκλεισμένην καὶ περιειλημμένην· θῖλλάδες γὰρ οἱ δεσμοί. gamma.111 γήτεια· κρομμύων τι εἶδος. gamma.112 γῆωραι· ἐπίμικτοί[†], τηρηταὶ τόπων. gamma.113 γιγλισμός· κιχλισμός, ἀπὸ χειρῶν γέλωσ, γαργαλισμός. gamma.114 γίγλυμοι· ἀντεμβολαί τινων ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητος, οἵαπερ ἐστί <καὶ ἦ> κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. gamma.115 γιγγλυμωτόν· εἶδος τι φιλήματος οὕτω καλοῦσιν, ὡς δρεπτὸν καὶ μανδαλωτόν. gamma.116 γίγγρασ· αὐλὸς Καρικὸς. καὶ τὸ αὐλήμα ὁμωνύμως. gamma.117 γιγγρί⁹· ἐπιφωνηματίον τι ἐπὶ

καταμωκήσει. gamma.118 γιγγρών· ἀφροδισιακὸς δαίμων. gamma.119 9†γισιπόδες†9· δοκίδες ἐκκείμεναι, ἐφ' ὧν τὸ γεῖσον. gamma.120 γλάγος· γάλα. gamma.121 γλάμη καὶ γλαμῶντες· οἱ λημῶντες ὀφθαλμοί. ἔστι δὲ καὶ τὸ λημᾶν Ἑλληνικόν. gamma.122 γλαυκός· λευκός, κυάνεος. gamma.123 γλαμυρόν· ὑγρόν. gamma.124 γλαῦκος· ὄνομα κύριον, γένος Καρύστιος. gamma.125 γλαύκου τέχνη· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. gamma.126 γλαῦκα Ἀθήναζε καὶ γλαῦκα Ἀθηναῖοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων, ὡσπερ εἶ τις γλαῦκας Ἀθήναζε ἄγοι· πλήθουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες. ἀρμόττει τοίνυν ἐπὶ τῶν ἀλλαχόθεν ὡς σπάνιά τινα ἐμπορευομένων καὶ κομιζόντων αὐτά. gamma.127 γλαῦκος· οὗτος ἦν πύκτης ἀπὸ Καρύστου τῆς Εὐβοίας μέγεθος ὧν πηχῶν δ', ὃς καὶ ὑπὸ Γέλωνος τοῦ Συρακουσίου ἀνηρέθη, οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ στεφάνου (18, 319). gamma.128 γλαυκῶπις· εὐόφθαλμος. gamma.129 γλαυκώπιον· τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι. gamma.130 γλαῦξ· πετεινὸν νυκτερινόν. καὶ νόμισμα Ἀθήνησι τετράδραχμον. ἐλέγετο δὲ καὶ ὄρχησός τις καὶ φυτόν. gamma.131 γλάμων· ὁ λημῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διύγρους <αὐτοὺς> ἔχων. gamma.132 γλαφυρόν· τὸν εὐτράπελον. οὕτως Μένανδρος (fr. pονυμ). gamma.133 γλάφειν· τὸ γλύφειν Ἴωνες. gamma.134 γλαφυρόν· ἡδύ, κοῖλον, βαθύ, σοφόν, ἔμπειρον, ἀκριβές, λαμπρόν. gamma.135 γλεῦκος· τὰ ἀποσταλάγματα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. gamma.136 γλήνη· κόρη ὀφθαλμοῦ. ἢ †δρη†. gamma.137 γλήναι<α>9· ἀξιοθέατα. gamma.138 γλίσχρον· κολλῶδες. καὶ γλίσχρος· φειδωλός, σκνιφός, πάνυ ῥυπαρός. gamma.139 γλίχεται· λῖαν ἔχεται, ἐπιθυμεῖ. gamma.140 γλοιιάζειν· ἐπιμύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπιλλώπτειν. gamma.141 γλοίησ· ὁ νωθρός. gamma.142 γλοίητα· τὸν ῥυπαρόν καὶ μοχθηρόν τῷ ἦθει. gamma.143 γλουτόν· τὸ σφαίρωμα τῆς κοτύλης. gamma.144 γλυκυδερκήσ· ἡδὺς ἐν τῷ ὄραν. gamma.145 γλυκέρα· ἑταῖρα τις. gamma.146 γλυκυθυμία· ἢ ἐπὶ τῷ ζῆν ἡδονὴ καὶ οἶον φιλοψυχία. λέγεται κοινῶς καὶ πᾶσα ἡδονή. gamma.147 γλυκύθυμος· ἀπαλόψυχος. gamma.148 γλυκὺς ἀγκῶν· οὐ κατ' ἐναντίωσιν ἢ παροιμία, ἀλλὰ βουλόμενος εἰπεῖν, ὡς γλυκέα ἦθη. ἔστι δὲ παροιμία ὡς ἐπιφωνούμενον. οὕτως ἐχρήσατο Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Φάωνι (fr. 178 K.). γέρων δὲ αὐτῷ ὑπόκειται ἐρῶν ἀυλητρίδος· ὦ χρυσοῦν ἀνάδημα, ὦ τοῖσιν ἐμοῖς τρυφεροῖσι τρόποις, ὦ γλυκὺς ἀγκῶν. ὡς εἶ τις λέγοι, ὦ γλυκὺς πῆχυς. gamma.149 γλυκὺς ἀγκῶν· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Νεῖλον ἀγκῶνος. ἐκεῖνος δὲ κατ' εὐφημισμὸν οὕτως ἐκλήθη· μακρὸς γὰρ καὶ ἐργώδης. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων ὁ φιλόσοφος (πιαεδρ. 257δ). gamma.150 γλυκωνοχόρδου· τοὺς ἡδύνειν πειρωμένους ταῖς μελοποιΐαις. οὕτω Κρατῖνος (fr. πονυμ). gamma.151 γλύκων· ὁ εὐήθης, μωρός, ἔκλυτος. gamma.152 γλυκυσίδην· βοτάνη τις, ἣν φυλάσσονται αἱ γυναῖκες, ὡς, ἐὰν παρατριβῶσιν αὐτῇ, ἀσχημονοῦσιν. ἔστι δὲ σύκω παραπλησία. gamma.153 γλυφίδας· τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος, αἷς τὴν νευρὰν προσάγομεν. παρὰ τὸ ἐγγεγλύφθαι, ὃ ἐστὶ κεκοιλάνθαι. gamma.154 γλώττασ· τὰς τῶν αὐλῶν γλωττίδας. οὕτως Εὐπόλις (fr. πονυμ)· γλώσσα εἰ οὐκ ἐμπήξεται, ἄδηλον εἰ ἡσυχάσεται. gamma.155 γλωσσοκηλοκόμπην· τὸν τῇ γλώσσει κηλοῦντα καὶ τοῖς κόμποις. gamma.156 γλώσσα ποῖ πορεύη; πόλιν ἀνορθώσουσα καὶ πόλιν καταστρέψουσα· ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων. gamma.157 γλωσσαλγίαν· ἀργολογίαν. gamma.158 γλώσσαργον ἦθος· ἀντὶ τοῦ ταχὺ καὶ στωμύλον. gamma.159 γλωσσόκομον· θήκη λειψάνων ξυλίνη. gamma.160 γλωχίνας· γωνίας. gamma.161 γνάθων· αὐλημά τι ἢ ἀναφύσημα. gamma.162 γνέφαλον· τύλη. οἱ δὲ προσκεφάλαιον. gamma.163 γνυόμενον καὶ κνυόμενον ἑκατέρως. δηλοῖ δὲ τὸ κνώμενον. gamma.164 γνύξ· ἐπὶ γόνατα. gamma.165 γνύπετοι· στυγνοὶ καὶ οἶον νενυγμένοι. καὶ τὸ κατεγνυπῶσθαι τοιοῦτον δηλοῖ. gamma.166 γνωματεύων· διακρίνων, διαγιγνώσκων ἀκριβῶς.

gamma.167 γνώμην ἑμοίῃ· ὡς ἑμοὶ δοκεῖ. gamma.168 γνώμη· ποιά τις διάθεσις. καὶ γνώμων· ὁ συνετός, λέγεται δὲ καὶ γνώμων κανόνιον τι μηχανικόν, καὶ δὴ καὶ τι σχῆμα γεωμετρικόν. καὶ διοπτρικοῦ ὄργανου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμονικοῖς ὄργανοις μάλιστα λαμβανόμενον. gamma.169 γνώμα· ὁδούς, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξετάζουσι τῶν ὑποζυγίων. καὶ λιπογνώμων ἐντεῦθεν. gamma.170 γνώμονας· τοὺς ἐπισκεπτομένους ἄρχοντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὰ χωρία, μήπως ἐξέκοψέ τις μορίαν· μορίας δὲ τὰς ἱερὰς ἐλαίας ἐκάλουν. gamma.171 γνώνας· τὸ συνουσιάσαι καλοῦσιν. gamma.172 ἑπὶ γνώμη· τὸ κοῖλον τοῦ ἰατρικοῦ δόξου, εἰς ὃ τὰς μαστιγὰς οἱ ἡνίοχοι ἀπετίθεντο. gamma.173 ἑπὶ γνώμωνες· καὶ ἑπὶ γενυπέται· παρεμμένοι διὰ μαλακίαν. gamma.174 γνώριμος· οὐχ ὁ μαθητὴς μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ γνωριζόμενος καὶ συνήθης. gamma.175 γνωσιμαχῆσαι· μετανοῆσαι, μεταγνῶναι τὸ δίκαιον καὶ πρέπον. gamma.176 γνωτός· ἀδελφός. καὶ γνωτή· ἀδελφή. gamma.177 γογγύλιον· στρογγύλον. gamma.178 γογγύλον οὐχ ἦττον λέγουσιν ἢ στρογγύλον. gamma.179 γογγύζειν καὶ γρυλίζειν· ἢ τῶν ὤων φωνή. gamma.180 γοερόν· θρηνηῶδες, λυπηρόν, κατανυκτικόν. gamma.181 γόησ· κόλαξ, περίεργος, πλάνος, ἀπατεών. gamma.182 γόμοι· μύλοι, σφῆνες, δεσμά, ἄρθρα, σύνδεσμοι ὀδόντων. gamma.183 γονόπαις· ὁ φύσει καὶ οὐ γνήσιος. gamma.184 γονύων· γονάτων. gamma.185 γόνον· θρήνον. gamma.186 γοργωπὸν ἔδραν· φοβερὰν καθέδραν. gamma.187 γοργύνα· δεσμοῦ τι εἶδος. gamma.188 γόργια· τὰ προσωπεῖα. gamma.189 γόργυρα· ὑπόνομος βορβορώδης. gamma.190 γουρόν· τὸν πλακοῦντα, ὃν ἡμεῖς αἴγουρον καλοῦμεν. gamma.191 γοργολόφος (Ar. Ach. 567)· ὁ Λάμαχος, ὁ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος Γοργόνα ἔχων. gamma.192 γόργυρα· τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα. οὕτω Δεῖναρχος (fr. 16, p. 148, 6 C.) καὶ Ἡρόδοτος (3, 145) καὶ ἄλλοι. gamma.193 γραμματεύς· ὁ γραμματεὺς γραμμάτων τέ ἐστι κύριος καὶ τὰ γενόμενα ψηφίσματα φυλάττει καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ. gamma.194 γραμματεύς· οὗτος πράξεως μὲν οὐδεμιᾶς ἦν κύριος, ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δὲ ἀντιγραφεὺς καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασται. gamma.195 γραμματοκύφων· Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ στεφάνου (18, 209) διαπαίζων τὸν Αἰσχίνην οὕτως εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ὧ γραμματεῦ, διότι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ γραμματοκύφων, ὥσανεὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ γραμματεύων· οἱ γὰρ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳ μαστιγοῦνται. δι' ὃ καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν λέγει (18, 127). gamma.196 γράμμα· τὸ ζωγράφημα. gamma.197 γραμματεῖον· κυρίως τὸ πινακίδιον. καὶ ἀργυροῦν γλωσσόκομον. gamma.198 γραμματοκύφων· ἀντὶ τοῦ ταπεινὸν γραμματεῦ· κυρίως γὰρ ἰκνύφῃ τὸ ξύλον καλεῖται, {δι' οὗ τὸν τράχηλον καὶ τὰς χεῖρας διεύρουσιν}. gamma.199 γραμμὴ μακρά· ὁ καταδικάζων ἐν τῷ γραμματιδίῳ εἶλκε πρὸς τῷ ὀνόματι μακρὰν γραμμὴν, ὁ δὲ ἀπολύων βραχεῖαν. gamma.200 γραμματιστής· γραματοδιδάσκαλος. gamma.201 γράσον· τὴν δυσωδίαν τῶν μασχαλῶν. gamma.202 γράφεται· ἀντὶ τοῦ γράφει ἢ κατηγορεῖ. gamma.203 γραφεύς· ἀντὶ τοῦ ζωγράφος. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου (21, 147). καὶ γράφειν τὸ ζωγραφεῖν. gamma.204 γραφή· ἢ περὶ δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία καὶ περὶ ἄλλων ἀμαρτημάτων. γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ νόμων καὶ ψηφισμάτων οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκομίζεσθαι δοκούντων, αἵτινες γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται. gamma.205 γραφή· δημοσίου τινὸς ἐγκλήματος ὄνομα. οὐ μόνον δὲ ὅταν ψηφίσματος ἢ νόμου κατηγορῆ τις, παράνομον γραφὴν ἀποφέρεισθαι καὶ γράφεσθαι λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς δημοσίοις ἀδικήμασι. πολλὴ <δὲ ἢ> χρῆσις τοῖς ῥήτορσι. gamma.206 γραφή· καὶ γράψασθαι δίκης ἐστὶν ὄνομα κατὰ τῶν μέγιστα ἀδικούντων. ἀπετίθετο δὲ ἡ γραφὴ ἐπὶ τούτοις· ἀσεβείας, παρανόμων, ἀργίας, ξενίας, δωροξενίας, συκοφαντίας, προαγωγίας, καὶ ἂν τις ὑποσχόμενος τῷ δήμῳ μὴ ποιῆ, καὶ ἂν τις τοὺς νόμους διαφθεῖρη· ἐπὶ τούτοις γὰρ ἐξῆν γράφεσθαι γραφὴν

ἀποθέμενον παρὰ τοὺς θεσμοθέτας. ἦν δὲ καὶ ὕβρεως γραφή καὶ ταύτης ἀγὼν δημοσίος, καὶ ἡ μὲν δημοσία, ἡ δὲ ἰδιωτική. δημοσία μὲν ἦν ἀπέφερε τις πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, ἰδιωτικὴ δὲ ἦν ἰδίᾳ ἀπέφερον εἰς τὸ δικαστήριον ὁ ὕβρισθεις. καὶ τῆς μὲν δημοσίας τίμημα ἦν ὠρισμένον, ὅ, τι χρή παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τῆς δὲ ἰδιωτικῆς ἀργύριον, ὃ τοῖς δικασταῖς ἐδόκει. gamma.207 γραφήν· λογισμόν. gamma.208 γραφή⁹ καὶ ἑγκλήματα· κατηγορία καὶ ἑγκλημα. gamma.209 γραφεῖς· οἱ ζωγράφοι. gamma.210 γραφικός· ζωγραφίας ἔμπειρος. gamma.211 γράψαι· κοιλᾶναι, διασκᾶσαι. gamma.212 γραῶν ὕθλοι· ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων. gamma.213 γρίφοι· τὰ συμποσιακὰ ζητήματα. gamma.214 γρίφος· τὸ δίκτυον. λέγεται δὲ καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος. gamma.215 γρομφίς· ὕς, ἡ παλαιὰ σκρόφα. gamma.216 γρυῖ⁹· βραχύ. ἔνιοι δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον. gamma.217 γρυῖ⁹· ἀντὶ τοῦ οὐδέν· καὶ γὰρ οὕτως καλεῖται ὁ ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπος. gamma.218 γρύξαι· φθέγγασθαι, διακράξαι. gamma.219 γρυῖνος· ἡ τρύξ. gamma.220 γρυπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην καὶ ὡσπερ <γ>ρυποῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως ἐχρήσατο Ἀντιφῶν (87 B 31 D.K.). gamma.221 γρύλος· Ξενοφῶντος τοῦ Σωκρατικοῦ υἱὸς Γρύλος. καὶ ἕτερος Διόδωρος. gamma.222 γρυπάνιον· γρυπαίνειν τὸ γρυποῦσθαι λέγουσιν, οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλυφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. Ἀντιφῶν δὲ φησιν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ (87 B 30 D. .K)· καίων γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκων γρυπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος· σεισμός, φησί, γέγονε καὶ ἔγρυπεν ἡ γῆ (FGrHist 326 F 1). gamma.223 γυῖα· μέλη, ἢ πόδας τοῦ σώματος. gamma.224 γύησ· καὶ μέτρον τι γῆς καὶ μέρος τι τοῦ ἀρότρου. gamma.225 γύλιος· εἶδος πήρας στρατιωτικῆς. gamma.226 γυμνάσια· ἀλειπτήρια, ἢ βαλανεῖα, ἢ λουτρά. gamma.227 γυμνασίαρχος· δέκα γυμνασίαρχοι ἦσαν, εἰς καθ' ἑκάστην φυλὴν, καὶ οὗτοι ἦγον τὰ λαμπαδηδρόμια τὴν ἑορτὴν. ἤλειψε μὲν οὖν ὁ γυμνασίαρχος τοὺς ἐφήβους, οἱ δὲ ἀλειψάμενοι κατὰ διαδοχὴν ἔτρεχον ἄλλος ἄλλω τὴν λαμπάδα μεταδιδούς. καὶ ἦπτεν ὁ τελευταῖος τῆς τάξεως τὸν βωμόν. ἐκ τοίνυν τῶν διαφόρων τάξεων ὁ πρῶτος ἄψας τὸν βωμόν οὗτος ἐνίκα, καὶ αὐτὸς καὶ ἡ τούτου φυλὴ. ἦγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Προμηθεῖ καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Πανί· τῷ μὲν διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ πυρός, Ἡφαίστῳ δὲ ὅτι δεσπότης ἐνομιζέτο τοῦ πυρός, τῷ Πανὶ δὲ ὅτι συμμαχήσειν ἔδοξεν Ἀθηναίοις ἐν τοῖς Περσικοῖς. gamma.228 γύλιος· σκεῦος στρατιωτικὸν πλεκτόν, εἰς ὃ ἐνετίθεντο τὰ ἐπιτήδεια. gamma.229 γύλιππος καὶ γύλων· ὀνόματα κύρια. gamma.230 γυμνοπαιδία· ἑορτὴ Λακεδαιμονίων, ἐν ἣ <παῖδες ἦδον τῷ Ἀπόλλωνι> παιᾶνας γυμνοὶ εἰς τοὺς περὶ Θυραίαν πεσόντας. gamma.231 γυμνοπαιδία· χοροὶ ἐκ παίδων ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους ἄδοντες, εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυραίαις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν. gamma.232 γυμνητία· τὸ τῶν γυμνητῶν σύνταγμα. gamma.233 γυμνότερος Ἰαλέμου⁹· ὁ Ἰάλεμος ἐπίρρημα θρήνου. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν. gamma.234 γυναῖκες εἰλίποδες (ευπ. fr. 161, 3 κ.)· διὰ τὴν ἔνδεσιν τῶν μηρῶν. gamma.235 γυναιμανῆς· ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος. ὁ ἀκόλαστος. gamma.236 γῦπαι· γυπῶν οἰκήσεις, αἱ νεοσσιαί. gamma.237 γύννισ· ἀνδρόγυνος, μαλακός. gamma.238 γύρινοι· βάτραχοι οἱ μήπω πόδας ἔχοντες. gamma.239 γῦροι· οὗ τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσιν. gamma.240 γῦρον· ὡς ἡμεῖς τὸν κύκλον. gamma.241 γωνία ἀπορθῶσαι· τὸ ἐν γωνία ὑπὸ τινος περανθῆναι. gamma.242 γωρυτός· θήκη τόξων. gamma.243 γωνιασμός· Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ ἔστι γνήσιος (fr. 158 S.)· κάμψαντι, φησί, τοῦ τείχους, ὧ βουλή, ἔστι γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρία πάνυ πολὺς. delta.τ {1 Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς Δ}1 delta.1 δᾶδες· λαμπάδες. delta.2 δαδουχεῖ⁹· φαίνει. delta.3 δαιδάλεον· τῇ κατασκευῇ ποικίλον. delta.4 δαίδαλον· ποικίλον κατασκευάσμα· ἀπὸ Δαιδάλου τινὸς μηχανοποιοῦ, ὃς κατασκευάσας [...]. delta.5 δάειρα· τινὲς Στυγὸς ἀδελφῆν. ἔνιοι τροφὸν Περσεφόνης. ἄλλοι τὴν αὐτὴν Δήμητρι. τινὲς τὴν αὐτὴν τῇ Ἥρᾳ. καὶ πιθανὸν τὴν Ἥραν δάειραν τοῦ Πλούτωνος λέγεσθαι· δαῆρ γὰρ ἔστιν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφός. Ἀριστοφάνης δὲ (fr.

νοημ) Σεμέλης φησὶ μητέρα εἶναι. delta.6 δαΐα· μεγάλη, σεμνή, φοβερά. delta.7 δάειρα καὶ δάμων· ὀνόματα κύρια. delta.8 δαΐαν ὁδόν (Ar. Ran. 897)· ἔμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῖναι θαυμασθῆναι. delta.9 δαιδάλειον· τὸν ὑπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, <ὄν> διὰ τὸ δοκεῖν ἀποδιδράσκειν νομίζεσθαι δεδεμένον· δὴ ξα γὰρ κατεῖχεν ὡς τῶν δαιδάλων ἔργων ἐμφύχων ὄντων καὶ κινουμένων· πρῶτος γὰρ οὗτος ὁ Δαίδαλος τῶν ἀγαλμάτων φησὶ διεβίβασε τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεπέτασε καὶ τὰς χεῖρας προέτεινε καὶ δόξαν παρέσχεν ὅτι ἐμψυχα ποιεῖ τὰ ἀγάλματα· πρὸ γὰρ αὐτοῦ συμπεπηγότα τε ἐγένετο καὶ συμμεμυκότα καὶ τὰς χεῖρας καθήκοντα. delta.10 δαιδαλίδα· δῆμος Κεκροπίδος. delta.11 δαίεισ· φλέγεις. delta.12 δαίει· καίει. delta.13 δαΐζων· διακόπτων. ἢ παρὰ τὴν δαῖν, τὴν μάχην, ὁ καταμαχόμενος. delta.14 δαιμονᾶν· τὸ ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι καὶ πλήρη εἶναι δαίμονος, ὡς κορυβαντιᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων κατέχεσθαι. delta.15 δαίμονα· ἐκστατικόν. delta.16 δαιμόνιε· μακάριε. delta.17 δαίνυ9· εὐώχει. delta.18 δαινύμενος· εὐωχούμενος. delta.19 δαῖσ· εὐωχία. delta.20 δαῖτασ· εὐωχίας. delta.21 δαιτὸς ἔϊσησ (A 468, al.)· ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. delta.22 δαιτρεύειν· μερίζειν. delta.23 δαιτρόν· μεριστήν, μάγειρον. delta.24 δαιτρόσ· προσδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἐστιωμένοις· οὕτω γὰρ εἰστιῶντο μεριζόμενοι τὰ τε πρόβατα καὶ τὸν πότον. παρ' ὃ καὶ λέγει δαιτὸς ἔϊσης (A 468, al.). delta.25 δαῖρα· δισυλλάβως ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάζεται μήτηρ Ἐλευσῖνος, οἱ δὲ περὶ τὰς τελετὰς καὶ τὰ μυστήρια διατρίβοντες τὴν ὑγρὰν οὐσίαν Δαῖραν ὀνομάζουσι. delta.26 δᾶσ· ἢ ἐκ δᾶδων λαμπάς, φανὸς δὲ ἢ ἐκ τῶν κληματίδων. delta.27 δαιταλεῖσ· δαιτυμόνες καὶ θιασῶται καὶ συμπόται καὶ οἶον συνδαιταλεῖς. <οὕτως Ἀριστοφάνης> (I 438 K.). delta.28 δαιτυμόνες· ἀριστηταί, εὐωχούμενοι. delta.29 δαῖφρονος· συνετοῦ ἢ πολεμικοῦ. delta.30 δάκετον· θηρίον ἐρπετόν. delta.31 δάκη· θηρία. delta.32 δακρυόεν· μετὰ δακρύων. delta.33 δακτύλιος· τῷ τόνω ὡς δημόσιος. delta.34 δακτύλιοι· οἱ τετρημένοι λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια <σχοινία> ἀνάπτουσι. delta.35 9†Δαληταῖ†9· διαίρεται. delta.36 δαλόσ· λαμπάς, ἢ ξύλου ἀπόκαυμα, ἢ δαδίων ἡμίφλεκτον. delta.37 δάμαρ· ἀνδρὸς γυνή. delta.38 δάματερ· ἐκπλησσομένοι λέγουσιν. delta.39 δάμαρτος· γυναικός. delta.40 δαμασίφρων· ὁ ἀπατήσαι δυνάμενος. Πίνδαρος (Ol. 13, 78)· <δαμασίφρονα χρυσόν>. delta.41 δαμαρίππεωσ· συκῆς γένος. delta.42 δαμέντα· δαμασθέντα ἢ φονευθέντα. delta.43 δάμνα· ἐδάμαζεν. delta.44 δάμνημι· δαμάζω. delta.45 δανάκη· τοῦτο νομίσματός ἐστιν ὄνομα, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν πάλαι συγκηδεύοντες νεὼς Ἀχερουσίας ἐπίβαθρον. Ἀχερουσία δὲ ἐστὶν λίμνη ἐν Ἄϊδου, ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες τὸ προειρημένον νόμισμα τῷ πορθμεῖ διδόντες. delta.46 δανᾶ9· ξηρὰ ξύλα. καὶ τεῦθραυστα† καὶ θερμά. delta.47 δανεῖν· κακουργεῖν. delta.48 δανειζόμενοι· οὐ μόνον οἱ ὑπόχρεοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δανεισταὶ οὕτω καλοῦνται. delta.49 δανειστήν· καὶ τὸν δεδανεισμένον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. delta.50 δάοχος· εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν προεμένων Φιλίππων τὰ Θετταλῶν πράγματα. delta.51 δανάκησ· νομισμάτιόν τι βαρβαρικὸν πλέον ὀβολοῦ, ὃ καὶ τοῖς τεθνεώσιν ἐδίδοτο. delta.52 δαπανᾶν· οὐ τὸ ἀναλίσκειν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν καὶ σπαθᾶν καὶ δαπανᾶν τὴν οὐσίαν. οὕτω Δημοσθένης (40, 51). καὶ οἱ ἄλλοι δικανικοὶ οὕτως χρῶνται τῷ ὀνόματι. Θουκυδίδης δὲ (4, 3, 3) τὴν πόλιν δαπανᾶν φησιν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀναλώματα μεγάλα ἐμβαλεῖν. delta.53 δάπεδον· ἔδαφος. delta.54 δάπιδες· στρώματα ἄττα. delta.55 δαρδάπτει· σπαράσσει, κατεσθίει. delta.56 δαρεικὸν στατήρα· ἀπὸ Δαρείου. delta.57 δαρεικόσ· νόμισμά τι ἦν χρυσοῦν, ὅπερ Δαρεῖος πρῶτος ἐπενόησεν. delta.58 δαρεικόσ· εἰσὶ μὲν χρυσοῖ στατήρες οἱ δαρεικοί, ἡδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν ὅπερ καὶ ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσός. οὐκ ἀπὸ Δαρείου δὲ τοῦ Ξέρξου πατρός, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς παλαιτέρου βασιλέως ὀνομάσθησαν. λέγουσι δὲ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν δραχμὰς ἀργυρίου κ', ὡς τοὺς ε' δαρεικοὺς δύνασθαι μνᾶν

ἀργυρίου. delta.59 δάσ· λαμπάς. delta.60 δάσασθαι· διαμερίσασθαι. delta.61 δασμολογία· φορολογία. delta.62 δασμολόγοι· μερισταί, φορολόγοι. delta.63 δασυλλίδαι· οἱ δασεῖς. delta.64 δασύπους· λαγώς. delta.65 δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ9· λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντος παρ' ἄλλου γενέσθαι τὰ ὄντα παρ' ἑαυτῶ. delta.66 δασύποδα· τὸν λαγῶν καὶ οἱ Ἀττικοί. delta.67 δασμός· ἡμέρος†, φόρου ἀπαρχή. delta.68 δάσσονται· διασπῶνται. κατὰ μέρη φαγοῦνται καὶ μεριοῦνται. delta.69 δατηταί9· οἱ τὰ κοινὰ διανέμοντες. delta.70 δατεῖσθαι καὶ δατηταί9· δατεῖσθαι μὲν τὸ μερίζεσθαι, δατηταί δὲ οἱ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν εἶδος ἐστὶ δίκης· ὅποτε γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανεμέσθαι τὰ κοινά, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις εἰς δατητῶν αἵρεσιν. οὕτως Λυσίας (fr. 7 S.) καὶ Ἀριστοτέλης (Ath. Pol. 56, 6). delta.71 δατός· πόλις Θράκης σφόδρα εὐδαίμων, ἀφ' ἧς ἡ παροιμία Δατὸς ἀγαθῶν. ταύτην δὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν παρακειμένην χώραν καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς ὀνομάζουσι. delta.72 δαυλίαν κορώνην (Ar. fr. 716 K.)· ἀηδόνα. delta.73 δαυνότατα· καυστικώτατα. delta.74 δαφνοπῶλαι· ἐν Δελφοῖς. οἱ λαμβάνοντες κερμάτιον ἐδίδοσαν. delta.75 δαψιλέστατος· πολυτελέστατος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ρευμάτων καὶ ἐπὶ τῶν μεγαλοψυχούτων. delta.76 δέδασαι· μεμέρισται. delta.77 δεδαυμένον· Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ κεκαυμένον. delta.78 δέδηεν· φεύγει ἢ φλέγει. delta.79 δεδί<ττ>οιντο· φοβοῖντο. delta.80 δεδείκηλον· δειλόν. delta.81 δεδιακόνηκεν· ἀντὶ τοῦ διώκηκεν. delta.82 δεδίξεσθαι· ἐκφοβῆσαι, διῶξαι. delta.83 δεδιττόμενος· ἐκφοβῶν. delta.84 δεδίξεται· καταφοβήσει. καὶ δεδίττομαι τὸ φοβοῦμαι. delta.85 δεδημευμένοι· ἀπηγορευμένοι. delta.86 δεδιώσ· φοβούμενος. delta.87 δεδημηθεα· ὑποτετάγμεθα. delta.88 δεδοκήμενος· ἐκδεχόμενος, ἐνεδρεύων. delta.89 δέδορκεν· ὄρᾳ, βλέπει. delta.90 δέδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐπραγούντων. delta.91 δεδουπῶσ· πεπτωκῶς, τεθνηκῶς. delta.92 δεδραγμένον· πεπραγμένος. delta.93 δέδυκεν· εἰσῆλθεν. delta.94 δεδημημένοι· δεδαμασμένοι. delta.95 9†Δεδῶνατον†9· τὸ δεκαζόμενον. delta.96 9†Δεῖδαρος†9· ἀτυχής. delta.97 δέει· τὸ δεῖ. τὸ ὀριστικὸν δηλονότι. delta.98 δεήσεις· ἀντὶ τοῦ ἐνδείας. Ἀντιφῶν Ἀληθείας α' (87 B 11 D.K.). delta.99 δεῆσαν· χρείας γενομένης. delta.100 δεῖ9· τέσσαρα ἔχει τὰ σημαινόμενα. ἀντὶ τοῦ χρή. καὶ ἀντὶ τοῦ χρεῖα ἐστίν, οἷον δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν γενέσθαι τῶν δεόντων (Dem. 1, 20). καὶ ἀντὶ τοῦ δεσμεῖ. καὶ δέει ἐν διαλύσει ἀντὶ τοῦ ἀπέχει. delta.101 δεῖκελον· ἄγαλμα ἢ ὁμοίωμα. delta.102 δειλάκρα· ἢ ἐλεινή. καὶ δειλάκρος †ό† δειλακρίων· ἐλεινός, ταλαίπωρος. delta.103 δειλαιοσ· ἄθλιος. delta.104 δεῖγμα· κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστου τῶν πωλουμένων. ἔστι δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ Ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο, καλούμενος οὕτως. Ἀττικὸν δὲ ἐστὶν τὸ ἔθος τὸ καλεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ τόπῳ καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. delta.105 δειλή ὀψία· ἢ περὶ δύοσιν ἡλίου. delta.106 δειλή πρωῖα9· τῇ πρὸ ἀρίστου ὥρᾳ. delta.107 δειλή· τὸ μετὰ τὴν μεσημβρίαν μέρος τῆς ἡμέρας. delta.108 δειλή ὀψία· τὸ τελευταῖον τῆς δειλῆς μέρος, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς. καὶ δειλή πρωῖα· τὸ πρῶτον τῆς δειλῆς, τὸ εὐθὺς ἐκ μεσημβρίας. delta.109 δειλόν· δειλαιον, μοχθηρόν. delta.110 9†Δειλοκομπήσας†9· ἔξαπατήσας. Ἑρμιππος (fr. 88 K.). delta.111 δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος· ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν· ἀνὴρ γὰρ τις οὕτως ἐγένετο δειλός, ὃς παρακύψας ἐκ σπηλαίου καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα ἀπελιθώθη. καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀνθρωποειδής. delta.112 δεῖμα· φόβος. delta.113 δειμαλέοι· λεπτοί. delta.114 δειμαλέοσ· εὐλαβής. delta.115 δειμάμενοι· οἰκοδομήσαντες. delta.116 δειμᾶν· οἰκοδομεῖν. delta.117 δειμαίνει· φοβεῖται. delta.118 δειμαίνοντα· φοβούμενον. delta.119 δείμασθαι· οἰκοδομεῖν. delta.120 δειματώδησ· φοβερός. delta.121 δειμάτων· φόβων. delta.122 δείμομεν· οἰκοδομοῦμεν. delta.123 δεῖν· ὀφείλιν. delta.124 δεῖν· δεσμεῖν. delta.125 δεινοί9·

φοβεροί, ἔμπειροι, σοφοί. delta.126 δεινοὶ πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι (Aeschyl. fr. 373 N.2 † 726 M.)· ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. delta.127 δεινοπαθεῖ9· δεινῶς ἔχει, χαλεπὰ πάσχει. delta.128 δεινός· πανοῦργος, ἱκανός, ἀκολάκευτος, σοφός, ἔμπειρος. delta.129 δεινότης· τὴν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ τὴν τε πανουργίαν. delta.130 δεῖν ᾤθη· δέον εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκαῖον ἐνόμισα. delta.131 δεῖνος· προπερισπωμένως ὁ ψυκτῆρ. delta.132 δεινωποί9· δειματώδεις, φοβεροί. delta.133 δεινώσις· δεινότης, σκότωσις. delta.134 δειπνιστός· ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρίστου καιρός. delta.135 δειπνολόχον· κλεπτοτρόφον. delta.136 δειπνοφόρος· αἱ φέρουσαι τοῖς κατακεκλιμένοις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ τὰ δεῖπνα. delta.137 δεῖπνον· τὸ πρῶτον ἀριστον. delta.138 δειπνοφῶρ· τὰ φερόμενα δεῖπνα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν Ἐρση καὶ Ἀγραύλῳ καὶ Πανδρόσῳ. ἐφέρετο δὲ πολυτελῶς κατὰ τινὰ μυστικὸν λόγον ὑπὸ τῶν φιλοτίμων καὶ πολυτελῶν. delta.139 δειράδες· οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὄρων. delta.140 δειρατιώτης· δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος Δειράδες, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Δειρατιώτης. delta.141 δειρή9· τράχηλος. delta.142 δεισιδαίμων· θεοσεβής. ἢ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν καὶ οἶονεὶ δεδοικώς. delta.143 δεῖται· προσδεσμεύεται ἢ χρήζει. delta.144 δεῖται· ἀντὶ τοῦ δεῖ· ἀπελθεῖν με δεῖται. Εὐέτης Ἐπικλήρῳ (fr. novum), Ἐπίχαρμος Πολιτεία (cf. fr. 255, 1 Kaibel). delta.145 δέκα· διάφοροι γεγόνασιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος· οἱ μὲν γὰρ ἦρχον ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τῶν Ἱ τυράννων, οἷς οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναῖοι, καίτοι σπεισάμενοι τοῖς Ἱ. ἕτεροι δὲ τινες ἐγένοντο δέκα, οὓς Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῶν Ἱ εἴλοντο. delta.146 δεκάζειν· διαφθεῖρῃν χρήμασιν ἢ δώροις. delta.147 δεκάζεσθαι· ἐρρήθη μὲν ἀπὸ τοῦ κατὰ δεκάδα φθειρεσθαι δώροις· ὅτε γὰρ βούλοιντο τινες ἀρχῆς τυχεῖν ἢ ἄλλο τι ἀνύειν, κατὰ δέκα ἀνθρώπους ἐδίδοσαν τινὰ, ὅπως συμπράττωσιν αὐτοῖς. ἐξ ἐκείνου δὲ ἤδη τὸν λαμβάνοντα ἔνεκα τοῦ συμπράττειν μὴ ἀπαντῶντος τοῦ βελτίστου δεκάζεσθαι φασιν. ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαι ἐστὶ· καὶ γὰρ <Ἱ> ἐρίθεια εἶρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. delta.148 δεκάζων· τὸ σημαινόμενον δῆλον. ἐποιήθη δὲ τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν. Λύκος μὲν ἐστὶν ἥρως μορφήν ἔχων τοῦ θηρίου, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστηλῶται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. ἔνθα καὶ ἡ παροιμία Λύκου δεκάς. ἐξ οὗ τῆς δεκάδος τὸ δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι. delta.149 δέκα καὶ δεκαδοῦχος· δέκα μὲν ἦρχον μετὰ τοὺς Ἱ καταστάντες, ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων δεκαδοῦχος, ὡς δηλοῖ Λυσίας (fr. 79 S. delta.148a <δεκάζεσθαι· δωροδοκεῖσθαι>. delta.150 δεκαδαρχία· τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαδαρχίας συνεχῶς ὀνομάζουσιν οἱ ἱστορικοί. καὶ Φίλιππος μέντοι παρὰ Θετταλοῖς δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοσθένης ἐν Ἱ Φιλιππικῶν (22). delta.151 δεκατεύειν· ἀντὶ τοῦ δεκάτην εἰσπράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν. τὰ δὲ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα ἔδεκατεύοντο θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι τὸ καθιερωσαί. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ τὸ δεκάτην ὀπωσοῦν λαβεῖν καὶ ἀπαιτῆσαι. delta.152 δεκάπαλαι· τὸ πρὸ πολλοῦ πάνυ λέγουσιν. delta.153 δεκαδέας· τοὺς τῆς αὐτῆς δεκάδος καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ δεκάρχῃ. οὕτως Ξενοφῶν (Cyr. 2, 2, 30). delta.154 δεκάδραχμος· τελώνης δεκάτην πράσσω. οὕτως Κράτης (fr. novum). delta.155 δεκάζειν· διαφθεῖρῃν τοὺς δικάζοντας ἢ τοὺς ἐκκλησιαστάς χρήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ δέκα ἀθροιζομένους λαμβάνειν τὰ δῶρα. πρῶτον δὲ φασὶ δεκάσαι Μέλητα, εὐθύνας διδόντα τῆς ἐν Πύλῳ στρατηγίας. delta.156 δεκατεύειν· τὸ τὴν δεκάτην εἰσφέρειν, ὣν ἔχει τις χρημάτων. Θουκυδίδης δὲ ἐπὶ τοῦ τελωνεῖν τὴν δεκάτην τέθεικε καὶ τὸ δεκατεύειν. delta.157 δεκατευτάς· τοὺς τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. οὕτως Ἀντιφῶν (fr. 10 Th.). delta.158 δεκατηλόγους· τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας. ταῦτόν ἄρα τοῖς δεκατευταῖς. delta.159 δεκάτη πρώτη· ἡ πρὸ τῆς εἰκάδος. καὶ δεκάτη ὑστέρη· ἡ μετὰ

τὴν εἰκάδα. delta.160 δεκάτη <ν> θύομεν· ἐν ἧ τὰ ὀνόματα τοῖς παιδίοις τίθεμεν. Ἄριστοτέλης δὲ ἐβδόμη φησί (Hist. an. 588a 8). delta.161 δέκα τούβολοῦθ'· διὰ τὸ μικρὸν εἶναι Ἄσωπόδωρον. Εὐπόλις Πόλεσιν (fr. novum). delta.162 δεκάχιοι· δεκαπλάσια. delta.163 δεκασμός· δωροδοκία. delta.164 δεκελικὸν πόλεμον· τὸν Πελοποννησιακὸν λέγουσι. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ Ἀρχιδάμειον. Δεκελικὸν μὲν, καθὸ Δεκέλεια Ἀθηναίοις ἐπετειχίσθη, Ἀρχιδάμειον δέ, ὅτι Ἀρχίδαμος αὐτοῦ ἡγεῖτο. delta.165 δεκτῆρες· ὑποδοχεῖς. delta.166 δεκατηλόγον· τὴν τὰς δεκάτας συλλέγουσαν. delta.167 δέκων· ὁ δεκαζόμενος. delta.164α <δεκελικός· ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος· ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου>. delta.168 δέλεαρ· ἀπάτη, δόλος. delta.169 δελεάστραι· παγίδες. delta.170 δέλτος· πινακίδιον, τιτλάριον, σχεδάριον. delta.171 δελφάκιον· χοῖρος. delta.172 δελφῖνες· ὄργανα Ἰατρικὰ πρὸς ναυμαχίαν. delta.173 δελφίς· πρὸς ναυμαχίαν πολεμιστήριον ὄργανον· ὅθεν καὶ δελφινοφόρον ναῦν Θουκυδίδης ἐν ζ' φησίν (41, 2). delta.174 δελφίνα νήεσθαι διδάσκεισ' ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηνται. delta.175 δελφίνα πρὸς τούραϊον δεῖν· ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου διὰ τὸ εὐκίνητον εἶναι. πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ διδόμενα ἢ <ἄ> ἔχουσιν. delta.176 δελφίνιον· ἔστι μέντοι χωρίον ἐν Χίῳ. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήναις ἱερὸν Ἀπόλλωνος οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. delta.177 δελφύς· μήτρα· ἔνθεν ἀδελφός. delta.178 δέμας· σῶμα. delta.179 δέμνια· ἐγκοίτια στρώματα. delta.180 δενδρῦαζεν· ὑπὸ δένδρον ὑποδύεσθαι. ἀπὸ τῶν τὸ παλαιὸν ταῖς δρυσὶ σκέπη χρωμένων πρὶν τὰς οἰκήσεις εὐρεθῆναι. καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτὸν. delta.181 δενδαλίδες· οἱ μὲν ἄνθος, ἄλλοι τὰς λευκὰς κάγχρυς, οἱ δὲ τὰς ἐπισημένους κριθὰς πρὸ τοῦ φρυγῆναι. Θεόφραστος δὲ (fr. novum) ὑπὸ Εὐβοέων τὰς κριθὰς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γινομένας. delta.182 δεπύρωσ'· διαπύρωσ, θερμῶς. delta.183 δεξάμενος· ἀντὶ τοῦ λαβῶν. Ἡρόδοτος ἧ' (115, 1). delta.184 δεξιάσ'· συνθήκας. delta.185 δεξιολάβος· παραφύλαξ. delta.186 δεξιός· ἀγαθός, ἐπιτήδειος. delta.187 δεξίδωροι· δωροδόκοι. delta.188 δεξιούται· προσάγεται, ξενοδοχεῖ, φιλοφρονεῖται. delta.189 δεξίωσις· ὑποδοχή. delta.190 δεξιμήλων θεῶν· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. delta.191 δέοιτο· χρίζοι. delta.192 δέοντο (Σ 553)· ἐδεσμεύοντο. delta.193 δέος· φόβος. delta.194 δέπυρος· διάπυρος, θερμός. delta.195 δεπάεσι· ποτηρίοις. delta.196 θ' Δέρεα θ'· ἐπιτραχήλιος κόσμος. delta.197 δερρίδιον· σκιάδιον δερμάτινον. delta.198 δερκυλίδα· ὄνομα κύριον βασιλέως Λακεδαιμονίων. delta.199 δέρκειν· βλέπειν. delta.200 δερματικόν· Λυκοῦργος λέγει (fr. 1 C.) τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον. delta.201 δερμηστής· Λυσίας μὲν (fr. 104 S.) τὸν σκώληκά φησιν οὕτω λέγεσθαι, Ἀρίσταρχος δὲ τὸν ὄφιν. εἴη δ' ἂν μᾶλλον ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων ἑτοιμότερον ὕτω καλούμενος. delta.202 δερμηστής ἔσθων· οἱ μὲν φασιν εἶδος εἶναι σκώληκος, ὃς κατεσθίει τὰ δέρματα· Ἀρίσταρχος δὲ ὄφεως εἶδος τοῦτο εἶναι φησι. delta.203 δερκομένων· βλεπόντων. delta.204 δέρρις· δέρμα. ἢ τρύχινον παραπέτασμα. delta.205 δέρρεις· τὰ ξηρὰ καὶ ἀμάλακτα δέρματα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἄλλα. delta.206 δέρος· αἱ τοιαῦται εὐθεῖαι ἦτοι Ἰωνικαὶ εἰσιν ἢ Δωρικαί· δέρος, κῶος· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας καὶ κῶας πεποιήται. delta.207 δέρτρον (λ 579)· ἐπίπλουν. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρῶτα τὸν πρὸς τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ράμφος. δέρτρον ἀπὸ τοῦ δέρειν, ὅπερ ἔστι κρούειν. τούτῳ <δὲ> διαρρήσσουσιν ἂ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες τῇ κρούσει τοῦ ράμφους. καὶ ἔστι τὸ ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλήκτρον, οὕτως καὶ παρὰ τὸ δέρω δέρτρον. delta.208 δεσαύχενας· τοὺς ἀσκούς. delta.209 δεσποτοῦν (Pl. Tim. 44d· τὸ δεσπόζον καὶ κυριεῦον. delta.210 δεσπόσουνοι· τοῖς οἰκέταις οἱ παῖδες τῶν δεσποτῶν. delta.211 θ' Δεσπότου κεκαρμένουθ'· ἀπενθοῦντος θ'. delta.212 δεσμοὶ Τυρρηνοίθ'· οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιροῦ εἰς τὰς τῶν δεσμοτῶν κακουχίας.

delta.213 δεσποσύνων ὄψων· ἀντὶ τοῦ δεσποτικῶν ὄψων. Ἀριστοφάνης (fr. novum).
 delta.214 δεύειν· φυρᾶν. καὶ δέδευκε πεφύρακεν. ἔστι δὲ τὸ φυρᾶν Ἑλληνικόν.
 delta.215 δευθέντα· βραχέντα. delta.216 δευόμενος· βρεχόμενος. delta.217 δεῦρο·
 ἐνθάδε, ἐπὶ τοῦ παρόντος. καὶ τὸ ἐλθέ, ὡς ἡμεῖς. delta.218 δεῦρο· ἐνιοὶ ἐπὶ {τοῦ}
 χρόνου τετάχθαι νομίζουσιν. οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ τόπου πάντες αὐτῶ χρῶνται, ὡς
 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου (1, 174). delta.219 δεῦρ' αἰεῖ· ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου.
 Πλάτων Νόμων ζ' (811 c)· πρὸς τοὺς λόγους οὓς ἐξ ἕω μέχρι δεῦρ' αἰεὶ
 <δι>εληλύθαμεν. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὠδὶ τιθέασιν. delta.220 δευσοποιός· βαφεύς.
 σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔμμονον καὶ δυσασπόπλυτον. delta.221 δευσοποιός· πονηρία·
 μετῆκται ἢ λέξις ἀπὸ τῶν καταβεβαμμένων ἐρίων. σημαίνει δὲ τὸ βέβαιον καὶ
 ἀνέκπλυτον τοῦ χρώματος. οἱ συγγραφεῖς δὲ ὅταν ἀμετακίνητόν τι δηλῶσαι
 βούλωνται, καταχρῶνται τῇ λέξει καὶ ἐπ' ἄλλων. δύναται οὖν ἡ δευσοποιός· πονηρία
 ὑπερβάλλουσα εἶναι καὶ ἥς οὐχ οἷόν τε ἦν περιγενέσθαι. delta.222 δευσοποιός·
 κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται τὸ ὄνομα, τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον
 ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν
 ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμομόν τε καὶ πολυχρόνιον. delta.223 δεῦτε· παρακελεύσεως
 ἐπίρρημα. delta.224 δευτερός· πλοῦς· ὅτε ἀποτυχῶν τις οὐρίου κώπαις πλεῖ (cf. Men.
 fr. 205 K. .TH). delta.225 δευτέριον· τὸν δευτερίαν ὑφ' ἡμῶν καλούμενον οἶνον.
 delta.226 δέχομαι· ἀντὶ τοῦ ὁμολογῶ. delta.227 δέω μικροῦ· μικροῦ γε ἔχομαι.
 delta.228 δηγμούς· τοὺς δαγμούς. delta.229 δῆθεν· ὡς δὴ φησι. τοῦτο δὲ προσποίησιν
 ἀληθείας ἔχει, δύναμιν δὲ ψεύδους. λαμβάνεται δὲ τὸ δῆθεν ὡς
 παραπληρωματικόν. delta.230 δηϊοτήτος· μάχης. delta.231 δηῖον· διέκοπτον,
 ἐτίτρωσκον. delta.232 δηλαῖστίη· ἐλεεινή, ἀθλία. delta.233 δηλήσεται· βλάβει,
 διαφθερεῖ. delta.234 δηλιασταῖη· οἱ εἰς Δῆλον ἐξεληθόντες θεωροί. οὕτως Λυκοῦργος
 (fr. 87 C.). delta.235 δήλιος· ὁ βωμὸς ὃν ἀπὸ κεράτων παραθέουσιν. delta.236 δήλιον·
 χωρίον Ταναγρικόν. delta.237 δήη· τόδε. καὶ Μένανδρος λέγει. delta.238 δήλοι·
 ὀράσεις, ἐνύπνια. delta.239 δήλων· ὀράσεων. delta.240 δημαγωγεῖ· στρατηγεῖ.
 delta.241 δημαρχία· ὅτε δήμος ἄρχει. delta.242 δημαίνετο· ὄνομα κύριον. delta.243
 δήμαρχος· ὁ δήμου τινὸς ἄρχων, ὃς καὶ τοῦ κατὰ χώραν δήμου προΐστατο καὶ
 ἀπεγράφετο τὰς οὐσίας ἐκάστου πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα. delta.244 δήμαρχος·
 ἐκάστου δήμου τῶν ἐν Ἀθήναις ὁ κατάρχων δήμαρχος ἐλέγετο. οὗτοι δὲ τὰς
 ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν προσόντων ἐκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ
 ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν. ἀλλὰ καὶ συνῆγον τοὺς δήμους, ὅποτε
 δεήσειε, καὶ ψῆφον αὐτοῖς <ε>δίδοσαν, καὶ ἐνεχυρίαζον δὲ οὗτοι. delta.245
 δημήτριος· τραγωδιῶν ὑποκριτὴς δῆμων τὸν πλησσομένον Ἀγαμέμνονα. delta.246
 δημ<ι>όπρατα· ἃ ὁ δήμος πιπράσκει αὐτοῦ γενόμενα, δημοσιευθέντα. delta.247
 δημελέητος· ἐλεεινός. delta.248 δημοθήσειε· θεωρήσειε. delta.249 δημοποίητος· ὁ
 ὑπὸ τοῦ δήμου γεγονώς πολίτης. delta.250 δημεύσας· δημοσιεύσας. delta.251 δήμιον·
 δημόσιον. delta.252 δημηγόρος· ἐπὶ τοῦ δήμου λαλῶν. delta.253 δημιουργεῖ· τὰ μὴ
 ὄντα ποιεῖ. delta.254 δημότης· ὁ τοῦ αὐτοῦ μετέχων δήμου. delta.255 δημοτικά· τὰ
 τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. delta.256 δημιουργός· χειροτέχνης, ὁ τὰ μὴ ὄντα ποιῶν.
 delta.257 δημοβόρος· ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. delta.258 δημοκλείδης· ξένους καὶ
 μοιχούς· τοιοῦτος γὰρ ὁ Δημοκλῆς. delta.259 δημόκοινον· δημόσιον. delta.260
 δημόκοινος· ὁ δημόσιος βασανιστής. ἢ ὁ δήμιος. delta.261 δημογέροντες· οἱ τοῦ
 δήμου ἐντιμότεροι. delta.262 δημοθoinία· τοῦ δήμου εὐωχία ἢ θυσία. delta.263
 δημοποίητος· ὁ φύσει μὲν ξένος, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγονώς. delta.264
 δημόσιος· δημοσίους λέγουσι τοὺς τῆς πόλεως δούλους delta.265 δημόσιος· ὁ τῆς
 πόλεως δοῦλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. delta.266
 δημότας· οἱ μὲν Ἴωνες τοὺς δημοτικούς. καὶ Ἡρόδοτος οὕτως (2, 172, 2.5 et 5, 11, 2).

οί δὲ Ἀττικοὶ τοὺς τοῦ αὐτοῦ δήμου μετέχοντας. delta.267 δημοτελῆ9· δημοσίαν. delta.268 δημοτελῆ9 καὶ δημοτικὰ ἱερά9· διέφερον ἀλλήλων καὶ τῶν ὀργεωνικῶν καὶ τῶν γενικῶν. delta.269 δημοτελῶς· παντὶ τῷ δήμῳ. delta.270 δημοτευόμενος· μετὰ τῶν δημοτῶν. φησὶ Δημοσθένης (44, 39 et 57, 49.55). delta.271 δημοτευόμενος· δημοτεύεσθαι ἔστι τὸ τοῦδέ τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ. delta.272 δημοῦσθαι· δημοκοπεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ παίζειν. οὕτως Πλάτων (Theaet. 161e). delta.273 δημότης· πολίτης. delta.274 δημότης· ὁ τοῦ αὐτοῦ μετέχων δήμου. delta.275 δημωδέστερος· ἀσχημονέστερος· διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον, διὰ τὸν δῆμον. delta.276 δημωφελής· δῆμον ὠφελῶν. delta.277 δηοῦν· πολεμεῖν. delta.278 δηνάριον· εἶδος ἀργυρίου ὀλοκοτίνου. delta.279 δῆξομαι· λυπήσω. delta.280 δήπου9· ὡς δή. delta.281 δήπουθεν· δηλονότι. ἢ ἔκ τινος τόπου. delta.282 δῆριν· μάχην ἢ φιλονεικίαν. delta.283 δῆτα· οὕτως. delta.284 δημοφάνης· κύριον. delta.285 δηῶσας· πραιδεύσας, ἀνελῶν, κατατεμών. delta.286 διαβασιλίζεται· τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. delta.287 διαβάλλειν· τὸ ἐξαπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι. Θουκυδίδης ἀ καὶ Κρατῖνος (fr. novum). delta.288 διαβάτης ἢ διαβήτης· ὄργανόν τι τεκτονικόν. ἔστι δὲ καὶ νόσημά τι σωματικόν ὁ διαβήτης, ᾧ οἱ ἐχόμενοι κατέχειν τὸ ὕδωρ οὐ δύνανται. delta.289 9†Διαβούλομαι†9· ἀναπέισω. Θουκυδίδης. delta.290 διάβαθρα· σανδαλίων εἶδος. delta.291 διαβάλλεισ· παραλογίζη, εἰς ἀπέχθειαν ἄγεις, τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου, οἷον τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμῇ διαβεβλημένος (Hdt. 1, 118, 2), καθὸ καὶ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ (6, 498ξ) μὴ διάβαλε ἐμὲ καὶ Θρασύμαχον. delta.292 διαγορεύων· ἀντὶ τοῦ διάφορα καὶ οὐ τὰ αὐτὰ λέγων. οὕτως Ἰσαῖος (fr. 20 S.). τὸ δὲ ἐναντίον συναγορεύειν, ὥσπερ ἐναντίον καὶ τὸ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ διαφέρεσθαι καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν. delta.293 διὰ γὰρ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ9· ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων. delta.294 διαγραφὴ δίκησ· ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων, ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος ἢ κατὰ διάγνωσιν τυχόντος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφὴ δίκης λέγεται. delta.295 διαγραφὴ9· ἢ διατύπωσις τῶν πιπρασκομένων μετάλλων δηλοῦσα διὰ γραμμάτων, ἀπὸ ποίας ἀρχῆς μέχρι πόσου πέρατος πιπράσκειται. delta.296 διάγραμμα· τὸ τεταγμένον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὅποσον ἕκαστον εἰσφέρειν δεῖ. ἐτάττετο δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τιμὴν τῆς οὐσίας. διαγραφεὺς μέντοι ἔστιν ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμορίαις ἐπὶ τῷ διακρίναι, πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. delta.297 διάγραμμα· ὅταν εἰσφορᾶς δεήσειεν εἰς τὸ κοινὸν πολέμου ὄντος, τὸ ἐκάστω ἐπιγραφόμενον ἀργύριον διάγραμμα καλεῖται. delta.298 διάγραμμα· τὸ μίσθωμα· διέγραφον γὰρ οἱ ἀγορανόμοι ὅσον ἔδει λαμβάνειν τὴν ἐταίραν ἐκάστην. delta.299 διαβούλια· τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα. delta.300 διαγνώμη· διάγνωσις καὶ διάκρισις. ὥσπερ καὶ καταβολή9. ἢ λέξις ἰδικὴ Θουκυδίδου (1, 87, 6 et 3, 42, 1. 67, 7). delta.301 διαγραμμίζειν· ἐπὶ γραμμαῖς παίζειν. delta.302 διαγράφειν· διαξέειν, ἐξαλείφειν. ἀπὸ τοῦ τεταραγμένα διεξιόντος. delta.303 διαγραφεὺς· ὁ μερίζων ἐκάστω τῶν ἀπὸ τῆς συμμορίας τὴν προσήκουσαν αὐτῷ εἰσφέρειν συμφορὰν. delta.304 διαγράψαι· εἰώθασι μὲν καὶ τὸ διαξύσαι λέγειν οὕτω. λέγεται δὲ διαγράψαι καὶ τὸ περιελεῖν τὸ ἐπιγραφὸν ἐγκλημα. delta.305 διαδικασία· οὐχ ἀπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περὶ τινος ἀμφισβήτησις ἔστι. λέγεται δὲ διαδικασία <καὶ ὅταν δημευθείσης οὐσίας δικάζεται> τις πρὸς τὸ δημόσιόν τι, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ. delta.306 διαδοκίς· διάβολος. οὕτως Κρατῖνος (fr. novum). delta.307 διαδοκίς· ἢ δεχομένη τὰς ἄλλας καὶ βαστάζουσα, ὑποτιθεμένη δὲ πλαγία. delta.308 διαδικασία ἔστιν, ἣν ποιοῦνται τινες τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν, οὓς ἂν ὀρισθῆναι βούλωνται, πότε χρὴ λειτουργεῖν αὐτούς. delta.309 διαγράψαντος· τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ καταβαλόντος καὶ καταθέντος. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντος, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. delta.310

διαδιδράσκει· διαφεύγει. delta.311 διαδρᾶναι· διαφυγεῖν. delta.312 διὰ δακτυλίου δεῖ
 σε ἔλκυσθῆναι· ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γινομένων. delta.313
 διὰ δούσι· τὸ διδῶσιν οἱ Ἴωνες καὶ Ἡρόδοτος οὕτως (2, 30, 5). delta.314 διαθέσθαι·
 ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. delta.315 διαθεῖν· διαπράξει. delta.316 διαθέουσα· διατρέχουσα.
 delta.317 διάθεσιν· Πολιτείας ἢ (Pl. Reip. 6, 489a)· πρὸς τοὺς ἀληθινούς φιλοσόφους
 τὴν διάθεσιν ἔοικεν, καθὸ καὶ εἰκόνα λέγουσιν ἀναθεματικά. delta.318 διαθετῆρα·
 Νόμων ἢ (Pl. Leg. 6, 765a)· τὸν ἄρχοντα χορῶν καὶ διαθετῆρα· διακοσμοῦντα,
 διατάσσοντα. delta.319 διάθεσις· Ἰσοκράτης (11, 14) ἀντὶ τοῦ πράσις. Ἀντιφῶν δὲ (87
 B 63 D. .K) ἀντὶ τοῦ διοικήσις. καὶ διαθέσθαι ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. παραλαμβάνεται δὲ τὸ
 διαθέσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ συνθέσθαι, ὡς Ὑπερείδης (1, 1, 12 J.) καὶ Δημοσθένης.
 delta.320 διαθήκη· δυϊκῶς ἐκφωνεῖται. ἢ μὲν ἐπὶ θνησκόντων διατάξεως καὶ
 ἐνταλμάτων χαρακτηῖρα φέρουσα. ἢ θατέρα δὲ [...]. delta.321 διάθημα· ἐπιτήδευμα.
 delta.322 διαθλοῦντες· πονοῦντες. delta.323 διαθρύπτεται· χαννοῦται, διαλύεται.
 delta.324 ἡ δῖα δρόνον· τὸ μετ' ἐρυθήματος λαμπρόν. delta.325 διὰ τοῦ τοίχου
 λαλεῖν· ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶς τι διαπραττομένων. delta.326 διαίταις· ταῖς χωρὶς
 δικαστηρίου κρίσει. delta.327 διακεκρημένον· ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδανεισμένον.
 Δημοσθένης (27, 11). delta.328 διαιτῶν· δικάζων. delta.329 διαιωνιεῖ· δι' αἰῶνος
 παραμενεῖ. delta.330 διαιτητῶν αἵρεσις· εἶδος τι δίκης ἐστίν· ὁπότε γὰρ τῶν
 δικαζομένων οἱ μὲν βούλονται διαιτᾶσθαι, οἱ δὲ οὐ, τοῖς μὴ βουλομένοις, ἴνα
 ἀναγκασθῶσιν, ἐδίδοτο ἢ διαιτητῶν αἵρεσις. delta.331 διακεκναισμένη·
 διεφθαρμένη. delta.332 διακαυνίσασθαι· διακληρώσασθαι. delta.333 διακεκορησθαι·
 διαπεπαρθενεῦσθαι, τετμησθαι τῇ μίξει. delta.334 διακεχυμένος· delta.335
 διακίγκλισον· διάσεισον. delta.336 διακέκοπται· οἷον ἀδοκίμαστόν ἐστι· διέκοπτον
 γὰρ τὸ ἀδοκίμον νόμισμα οἱ παλαιοί. delta.337 διακεχλοιδέναι· θρύπτεσθαι.
 delta.338 διακλιμακίσα· διαπαλαίσα· κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμός πάλαισμα ποιόν.
 delta.339 διακλῶν· διαθρύπτων. delta.340 διακναιόμενος· ξεόμενος ἢ λυπούμενος.
 delta.341 διακναιούσι· διαφθείρουσι. delta.342 διακόκκω· ὁ μεταξὺ χρόνος.
 Φερεκράτης (fr. novum). delta.343 διακομισθεῖς· διελθόν. delta.344 διακόνιον· οἱ
 μὲν τὴν πλακοῦντος κρηπίδα, Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ (FGrHist 270 F 8)
 ταῦτ' εἶρηκε περὶ αὐτοῦ· Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην ὅταν
 ποιῶσι, πλῆττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἄττα κυκλοτερῆ
 πέμματα ταῦτα καλοῦσι διακόνιον. {λέγεται δὲ ἐπὶ τινος ἐγκρατοῦς}. ὁμοίως δὲ καὶ
 Ἀμερίας (p. 7 Hoffmann) διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ Ἀπόλλωνι
 πλασσόμενα πέμματα. τινὲς δὲ λέγουσι ζωμόν ποιόν, τινὲς δὲ μᾶζαν. delta.345
 διακορεῦσαι· διαπαρθενεῦσαι, οἶονεῖ διατεμεῖν. delta.346 διακονίστερος καὶ
 διακονίστατος· καὶ λαλίστερος καὶ κλεπτίστερος. {παροιμία} Φρυξ ἀνὴρ πληγεὶς
 ἀμείνων καὶ διακονίστερός φησιν ἢ παροιμία. delta.347 διακουράζεσθαι· ἀτενὲς
 βλέπειν· διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κόρας λέγεσθαι. delta.348 διακρία· τόπος ὑπὲρ
 Βραυρῶνα. delta.349 διακριδόν· διακεκριμένως. delta.350 διακορήσ· μεμεστωμένος.
 delta.351 διακρίνεται· ἀμφιβάλλει, ἀπιστεῖ, διαχωρίζεται. delta.352 διακρούεσθαι·
 ἐξωθεῖν ἢ υπερτίθεσθαι. καὶ ἄλλοτε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. delta.353 διάκτωρ·
 διάκονος, ἄγγελος, ἀπαγγέλλων. delta.354 διακυκῶσι· διαταράσσουσι. delta.355
 διακυνοφθαλμίζεσθαι· τὸ ὑποβλέπεσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι ἀλλήλους. delta.356
 διαιτηταῖς· τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας καὶ καθαρὸς πάσης αἰτίας
 ὑπειλημμένους ἀπὸ τοῦ ληξιαρχικοῦ γραμματείου
 κληρώσαντες τὰ τῶν πολιτῶν διαιτᾶν ἐποιοῦν. ξένοις μέντοι γε ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν οὐ
 συγκεχώρητο. ἔξεστι δὲ τοῖς μεμφομένοις ἑδαιτᾶν ἐκκαλεῖσθαι τὸ δημόσιον
 δικαστήριον. delta.357 διακωδωνίσαντες· δοκιμάσαντες. delta.358
 διακωδωνισθέντες· διαφημισθέντες. ὡς ἐπὶ πλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων

λαμβάνεται. delta.359 διακωχή⁹· διάλειψις. delta.360 διαλαβεῖν· καὶ τὸ ἐκατέρωθέν τινος ἐπιλαβέσθαι. καὶ τὸ διαχωρίσαι εἰς δύο μέρη καὶ εἰς πλείονα. delta.361 διαλαβάνων· ὑπομνηματίζων, συγγράφων. delta.362 διαλαβών· διαδεξάμενος. delta.363 διαλαγγάνειν· διαμερίζεσθαι, διακληροῦσθαι. delta.364 διαλέγεσθαι· τὸ συνουσιάζειν. delta.365 διάλαυρος· ὀμφαλός. delta.366 διαλέγοντο γυναιξίν· ὁμιλοῖεν ἢ συνουσιάζοιεν. οὕτως Ἰεροκλῆς (fr. 3 Arnim). delta.367 διαλεληφότες· ἀπειληφότες. delta.368 διαλείμματος· διαχωρισμοῦ. delta.369 διαλέγουσαν· διοικοδομοῦσαν· λέγειν γὰρ τὸ οἰκοδομεῖν. delta.370 διαλέγουσι· διορῦττουσι. Θουκυδίδης. delta.371 διάληψις· ἐνθύμησις ἢ γνῶσις. delta.372 διάληξις· διαλαγγάνειν μὲν ἐστὶ τὸ διαιρεῖσθαι κλήρω, διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα. delta.373 διάλειμμα· διάστημα. delta.374 διαλλακτήσ· φιλιωτής. delta.375 διάλογος πορνῶν· τὸ ἔσχατον καὶ λείψανον· διάλογος γὰρ παιδιᾶς μέρος, ὅταν ἐπὶ τέλει διαλέγωσι τὰς ψήφους. delta.376 διαλύσω· ἀντὶ τοῦ καταλλάξω. delta.377 διαμαξαμένη· διαψησαμένη. delta.378 διαμαρτυρία· αὕτη τρόπον τινὰ παραγραφή ἐστὶ περὶ τοῦ εἰσαγωγίμου εἶναι τὸ πρᾶγμα ἢ μή. delta.379 διαμαρτυρία καὶ διαμαρτυρεῖν· τρόπος τις ἦν ἢ μαρτυρία παραγραφῆς· πρὸ γὰρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον ἐξῆν τῷ βουλομένῳ διαμαρτυρῆσαι, ὡς εἰσαγωγίμος ἐστὶν ἢ δίκη ἢ οὐκ εἰσαγωγίμος. διαφέρει δὲ τῆς παραγραφῆς τῷ τὴν μὲν διαμαρτυρίαν γίνεσθαι οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φευγόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων. καὶ πρότερόν γε ὁ διώκων προὔβαλλετό τινα μαρτυροῦντα εἰσαγωγίμου εἶναι τὴν δίκην, καὶ περὶ τούτου πρῶτον ἐγίνετο ἢ κρίσις πρὸς αὐτὸν τὸν διαμαρτυρήσαντα, οὐ πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς δικαζόμενον. εἰ δὲ μὴ προβάλοιτο μάρτυρα ὁ διώκων, τότε ἐξῆν τῷ φεύγοντι προσαγαγεῖν τινα μαρτυροῦντα μὴ εἰσαγωγίμου εἶναι τὴν δίκην, καὶ πάλιν πρὸς τὸν διαμαρτυρήσαντα ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. ἐπεσκήπτοντο δὲ ψευδομαρτυριῶν καὶ ταῖς διαμαρτυρίαις, ὥσπερ ταῖς μαρτυρίαις. τάχα δὲ ἐπὶ μὲν ταῖς τοῦ ἀποστασίου δίκαις ἐκεκώλυτο διαμαρτυρεῖν, ἐν δὲ ταῖς τοῦ ἀπροστασίου οὐκέτι. delta.380 διαμάρτοι· ἀποτύχοι. delta.381 διαμέλλει· ἀναβολῇ χρῆται. delta.382 διαμεμετρημένη ἡμέρα· τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ὕδατι μεμετρημένῳ διεμέτρουν. καὶ τοῦτο ἐγίνετο ἐν μόνῳ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί· βραχυτάτας γὰρ οὗτος ὁ μὴν τὰς ἡμέρας ἔχει. οἱ τοίνυν δημόσιοι καὶ μεγάλοι ἀγῶνες πρὸς τοῦτο τὸ ὕδωρ ἠγωνίζοντο. καὶ διενέμετο εἰς τρία μέρη ἢ ἡμέρα· ἢ μὲν πρώτη ἡμέρα τῷ κατηγορῷ, ἢ ἐφεξῆς δὲ τῷ κατηγορουμένῳ καὶ ἢ τρίτη τοῖς δικάζουσιν εἰς τὸ σκέψασθαι τὴν ψήφον. delta.383 διὰ μέσου τείχους· τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ' ἐκάτερα τὸ νότιον ἐλέγετο, οὗ μνημονεύει καὶ Πλάτων ἐν Γοργία (455e). delta.384 διαμεμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τί ἐστὶν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί, ὡς δὴ τούτο ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσιν. ἐπισκεπτέον δὲ τὸ παρ' Ἰσαίῳ (fr. 40 S.), ὅς μεμετρημένης ἡμέρας ὅτε μὲν χωρὶς ὕδατος φησι γίνεσθαι τοὺς ἀγῶνας, ὅτε δὲ πρὸς ὕδωρ. delta.385 διάμετρον· διάμετρον Δείναρχος λέγει (fr. 19, 3 C.) τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος. delta.386 διαμήσαι· διακόψαι. delta.387 διαμπάξ· διόλου, διαπαντός. delta.388 διαμπερές· διόλου διήκον. delta.389 διάμορφον Σωκράτην ἀπώλεσεν (com. adesp. fr. 386, 2 K.)· ἀντὶ τοῦ δίμορφον ὤλεσεν Μίνω γόνον. παρὰ τὸ ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου (fr. νοημ). διάμορφον δὲ αὐτὸν ἔφη, ἐπεὶ ἀμορφότατος ἦν. delta.390 διαμυλλαίνειν· διεσθίειν, διακόπτειν, διαστρέφειν τὰ χεῖλη. delta.391 διαμυδῶντες· διαβρέχοντες. delta.392 διαμυδαίνεται· ἀντὶ τοῦ διαπηδᾶ καὶ διαρρεῖ καὶ διηθεῖται. delta.393 διαμῶμενοι· διασκάπτοντες, ζητοῦντες. delta.394 διανενεύκαμεν (πλ. ρειπ. 4, 441 ξ)· ἀντὶ τοῦ ἐπεραιώθημεν. delta.395 διανίζεται· διανίπτεται, καθαρίζεται. delta.396

διανυσθῆναι· τελειωθῆναι. delta.397 διαπαρθενεῦσαι· μιγῆναι παρθένω. ἐλέγετο δὲ οὕτως καὶ τὸ παρθενοτροφῆσαι καὶ διαφυλάξει παρθένον. delta.398 διαπαρτριβαίῳ· ἐνδελέχεια. delta.399 διαπατταλεύειν· τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. delta.400 διαπατταλευθήσῃ (Ar. Equ. 371)· ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας διατεινόντων. σημαίνει δὲ τὸ ἐρευνᾶν ἐπιμελῶς. delta.401 διαπεπατταλευμένα· διεσφηκωμένα ὥστε οὐδὲ πάτταλον διεῖραί που διὰ πυκνότητα. δύναται δὲ εἶναι καὶ ἀπὸ τῶν τοίχων τῶν μηκέτι πασσάλου τόπον ἔχόντων. οἷον ἐπ' ἀκριβὲς ἠγμένα. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ψυχομένων δερμάτων. delta.402 ἑῖς Διαπεπάχθαι· τὸ διαστῆσαι τὰ σκέλη. delta.403 διαπεπονημένης· κατορθωθείσης. delta.404 διαπερᾶναι· τελειῶσαι. delta.405 διαπεράναντες· διακεντήσαντες. delta.406 διαπηνηκίσαι· ἕξαπατῆσαι· πηνήκην γὰρ οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ τὴν ἐκ τῶν τριχῶν περιθέτην ἔλεγον. καὶ τὸ φενακίσαι δὲ τινες ἀπὸ τούτου εἰρήσθαι νομίζουσι. delta.407 διαπιθηκίσαι· τὸ διαπαίξει· ἀπὸ τῶν πιθήκων· φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. delta.408 διαπληκτίζονται· διαμάχονται. delta.409 διαπονεῖν· ἀσκεῖσθαι. delta.410 διαπορῶ· ζητῶ, ἀμφιβάλλω. delta.411 διαπορθμεύεται· διακομίζεται, διαπερᾶ. delta.412 διαπορηθέντες (Pl. Tim. 49b)· διαποροῦντες. delta.413 διαπορθμεύσων· διαπεράσων, διακομίσων. delta.414 διαπραξάμενον ἐλευθερίαν· delta.415 διαπρέπειν· διαφαίνεσθαι, διαφέρειν. delta.416 διαπρεπῆς· ἔκδηλος, ἐπίσημος. delta.417 διαπρύσιον· διὰ παντὸς ἑδεξιόν· μέγα, ἐξάκουστον, διαβόητον. delta.418 διαπυνθάνεται· ἐρωτᾶ. delta.419 διαρκῶς· δαψιλῶς. delta.420 διαρθρώσας· διατυπώσας. delta.421 ἑῖς Διαροίζεται· ὄρμα. delta.422 διαρτῆσαι· τὸ ἕξαπατῆσαι. οὕτω Μένανδρος (fr. 839 K. .TH). delta.423 διαρρεῖν· διαχεῖσθαι, χαννοῦσθαι. delta.424 διαρρέουσα· τρυφηλή. delta.425 διαρρήδην· σαφῶς, φανερώς. delta.426 διαρραῖσαι· διαφθεῖραι. delta.427 διαρρικνοῦσθαι· τὸ τὴν ὄσφυν φορτικῶς περιάγειν. Κρατῖνος <Τροφωνίω (fr. 219 K.), οἷον ξίφιζε καὶ σπόδιζε καὶ διαρρικνοῦ>. delta.428 διαρῖβύττειν· διαρῖβύειν, διαντλεῖν, ὡς ἀνύττειν τὸ ἀνύειν. delta.429 δι' Ἄρματος· Ἄρμα τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ διοσημείαςγινομένης ἔπεμπον εἰς Δελφούς. delta.430 διαρτᾶν· κυρίως ἀντὶ τοῦ διαιρεῖν. καὶ τὸ δι[...]. delta.431 διαρτίσαι· ἀναπλάσαι, καταρτίσαι. delta.432 διαρτωμένων· καταρτιζομένων. delta.433 διασαλακωνίσαι· διαθρύψαι. delta.434 διασαυλούμενον· θρυπτόμενον. delta.435 διασαυλούμενος· ἀβρυνόμενος καὶ διαθρυπτόμενος. <Ἀριστοφάνης (fr. 624 κ.)· ὄρῳ γὰρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον. παρὰ τὸν σαῦλον, τὸν τρυφερὸν καὶ γαῦρον. Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις (fr. 18 W.)· καὶ σαῦλα βαινῶν ἵππος ὡς κορωνίτης>. delta.436 ἑῖς Διασή<θιν>· διαξύνειν, ἀπαλείφειν, παράπτεισθαι. delta.437 διασκεδαννύουσιν· διασκορπίζουσιν. delta.438 διασιλλαίνειν· δυσαραστεῖν. delta.439 διασκανδικίσησ (Ar. Equ. 19)· διευριπιδίσης· σκάνδιξ γὰρ λάχανον. ἢ δὲ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν. delta.440 ἑῖς Διασμύχων· διαξέων. delta.441 διασκευάσασθαι· ἀντὶ τοῦ συσκευάσασθαι. Ἰσαῖος (fr. 76 ζ.). delta.442 διασπῶν· κατασπῶν, διαστρέφων. delta.443 διασπαθᾶν· ἀφειδῶς δαπανᾶν. delta.444 διασείστους· εἰκόσιν ὠνομάσθαι οἱ διάσειστοι παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασεῖσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἵνα <ἀ>κακούργητοι μᾶλλον ᾧσιν. delta.445 διάστασις· ἀντὶ τοῦ διακόσμησις. Ἀντιφῶν (87 B 23 D. .K). delta.446 διαστεῖχειν· διέρχεσθαι. delta.447 διαστείχοντες· διαπορευόμενοι. delta.448 διαστείχουσαν· διερχομένην. delta.449 διαστελλόμενος· διαχωριζόμενος. delta.450 διασαφηνίζειν· τὸ τῇ γλώττῃ ἀκριβοῦν. {οἱ νεώτεροι <διαφθεῖραι> καὶ βιάσασθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τάττουσιν ἀδιαφόρως}. delta.451 διασφάγες· διεστῶσαι πέτραι. delta.452 διασφάξ· διατομὴ ὄρους. delta.453 διάσχεσις· κροῦμά τι, ἢ φορά τις τῶν χειρῶν ἐν τῇ λύρᾳ. delta.454 διασχῶν· διελθῶν, διαστήσας. delta.455 διαταφρευεῖ· διασκάπτει. delta.456 διαττᾶν· σῆθειν. delta.457 διαταμιεύειν (Pl. Leg. 7, 805e)· ἐπιμελεῖσθαι τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν. delta.458 διαστῆσαι· ἀντὶ τοῦ διαταράξει καὶ οἷον ἀδύνατον

ποιῆσαι. delta.459 δαιτηταίῳ· ἕτεροι παρὰ τοὺς δικαστάς εἰσιν οἱ δαιτηταὶ {ἔξω τῶν δικαστηρίων κρίνοντες}. οἱ μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον καὶ τὰς ἀπὸ τῶν δαιτητῶν ἄφεσίμους† ἔκρινον, οἱ δὲ δαιτηταὶ πρότερον κλήρω λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τοῖς κρινομένοις διήτουν. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκεν τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἐκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. delta.460 διατείνεται· διαβεβαιοῦται. delta.461 διατεθρυμμένος· διακεκλασμένος. delta.462 διατεθρυλημένος τὰ ὄτα (Pl. Reip. 2, 358c)· οἷον κατηδολεσχημένος. ἢ οἷον πλειστάκις καὶ περὶ τῶν αὐτῶν πλεῖστα ἀκηκῶς. delta.463 διατεθώκηται· διακεχώρισται. delta.464 διατεκμαίρεται· στοχάζεται. delta.465 διατελεῖς τυραννίδας (Pl. Reip. 10, 618a)· ἄς ἔχων ἄν τις †διατελέσας† ἀφίκοιτο. delta.466 διατίθεται· πράττει. delta.467 διατιμᾶται· δοκιμάζεται. delta.468 διατιμητικός· δοκιμαστικός. delta.469 διατιτράν· διατρυπᾶν. delta.470 διατοιχεῖῳ· ἀντὶ τοῦ ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τοίχου τοῦ πλοίου, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γίνεται. delta.471 διάτορον· ἐξάκουστον, μεγαλόφωνον. delta.472 διατραπήναι· διὰ φόβον ἀλλάξαι τὸ χρῶμα καὶ ὠχριάσαι. delta.473 †Διατραμεῖσα†ῳ· διερρηγυῖα τῶν ἰσχύων καὶ οἶονεὶ ξηρά. delta.474 διατρίβει· στραγγεύεται, χρονίζει. delta.475 διατριβήῳ· τόπος ἐν ᾧ τινες μανθάνουσιν. ἢ καιρὸς καθ' ὃν ἀναστρεφόμεθα περὶ τινα διάλεξιν φιλόσοφον. delta.476 †Διατταχῶς†ῳ· ἀντὶ τοῦ διχῶς. delta.477 διάττειν· ὀρμᾶν, διατρέχειν. ἢ δάκνειν. delta.478 διαύλια· μεσαύλια. delta.479 διαύλιον· τὸ μεταξὺ τῆς ὠδῆς αὐλούμενον. λέγεται καὶ μεσαύλιον. delta.480 δίαυλος· ὁ διστάδιος τόπος. delta.481 διαυλίζων· βαθύνων ἢ μηκύνων. delta.482 διαυανθῆναι· ξηρανθῆναι. delta.483 διαφανήσ· ὁ ἐπιφανῆς καὶ ἐπίσημος. delta.484 διαφέρον· ἀντὶ τοῦ συμφέρον. †Ἀριστοφάνης†. delta.485 διαφαίνει· διαδείκνυσιν. delta.486 διαφόρως· διαφερόντως. delta.487 διαφόρων· διαστάσεων καὶ χωρισμῶν τῶν κατὰ τὴν ὀργὴν γινομένων· διαφέρονται γὰρ πρὸς ἀλλήλους οἱ μὴ λέγοντες τὰ αὐτὰ ὑπὲρ οἰουδήποτε πράγματος, ἀλλὰ διχοστατοῦντες. delta.488 διαφρυκτοῦν· διαψηφίζειν, διακληροῦν· τὸν γὰρ κύαμον ἐκάλουν φρυκτόν. ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουσιν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. delta.489 διαφανῶς· σαφῶς ἢ συμφώνως. delta.490 διαφεῖναι· διαλύσαι. delta.491 διαφερόντως· ἐξαιρέτως. delta.492 διαφερώμεθα· φιλονεικῆσωμεν. delta.493 διαφοράῳ· ἔχθρα. delta.494 διαφοράῳ· τὸ ἐν τῇ συνθηεῖα ἢ παραλλαγῇ καὶ ἀνομοιότης. delta.495 διάφοροι· ἐχθροί. παρὰ τὸ διαφορεῖσθαι τὰς γνώμας. <Θουκυδίδης> (1, 57, 2. 3, 61, 2, al.). delta.496 διάφορα· ἀναλώματα. {Θουκυδίδης}. delta.497 διαχειρίζε· διοίκει. delta.498 διαχειρίσαι· φονεῦσαι. delta.499 διαχειροτονία· διάκρισις τις χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης. τοῦτο Δημοσθένης (24, 25, al.). delta.500 διαχεῖται· χαίρει, διαχέεται. delta.501 διάχυσισ· χαρά, τέρψις. delta.502 διαχύτλαζε· διακίνει, διάχει. delta.503 διαψαίρουσα· διασύρουσα. καὶ Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταρρέουσαν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἡρεμαίαν κίνησιν. Εὐριπίδης (fr. 926 N.2) ἐπὶ τοῦ καθαίρειν κέχρηται τῇ λέξει, <οἷον γλώσση διαψαίρουσα μυκτῆρων τόπους>. delta.504 διαψαίρουσιν (Ar. Av. 1717)· διαπνέουσιν· ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ ναυτικοὶ λέγουσι. delta.505 διαψαλάττεσθαι· τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ἔρευναν· τὸ γὰρ ἀψάλακτον ἄθικτον. οὕτως Κρατῖνος. delta.506 διαψήφισις καὶ ποψήφισις· οἱ πολῖται συνίαςιν ἕκαστοι κατὰ τοὺς αὐτῶν δήμους καὶ περὶ τῶν αἰτίων ἐχόντων ἢ παρεγγεγραμμένων εἰς τὴν πολιτείαν ψήφον φέρουσι κρύβδην· οἷον Ἀχαρνεῖς περὶ Ἀχαρνέων καὶ περὶ Ἐλευσινίων οἱ Ἐλευσῖνιοι καὶ οἱ λοιποὶ δημόται παραπλησίως. καὶ τοῦτο †διὰ ψήφου†. οἱ μὲν οὖν πλειόνων ψήφων τυγχάνοντες ἀναμφισβητήτως τὴν πολιτείαν ἔχουσιν, ὅσοι δ' ἂν ἐλάττονας ψήφους λάβωσιν, οὐκέτι νομίζονται, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀποψήφισις. delta.507 διαψήφισις·

ιδίως ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων, αἱ γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστίν, ἢ ξένος ὧν παρεγγέγραπται. delta.508 διαψήφισις· ἀπλῶς μὲν τὸ ἐνέγκαι ψήφους, κυρίως δὲ ἢ τῶν δημοτῶν ἐξετάσις, ἢν ἐποιοῦντο ἐν ἑαυτοῖς ἐπὶ τὸ ἀποψηφίσασθαι τοὺς ξένους καὶ ἐκβαλεῖν τοῦ δήμου καὶ τῆς πολιτείας. ἐδίδου δὲ ἕκαστος τῶν δημοτῶν τῷ δήμῳ διαψήφισιν ἰδίαν, εἴτε πολίτην ἐδόκει τὸν ἐξεταζόμενον εἴτε μή. καὶ εἰ ἀπεψηφίσθη παρ' αὐτῶν, εἰσηγήτο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ξενίας ἐκρίνετο. καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος. εἰ δὲ ἀπέφυγεν, οἱ δημόται πάλιν αὐτὸν ἀνεδέχοντο. delta.509 δίγονος μάσθλησ· διπλοῦς ἰμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφήν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς Ἄνδρομέδα (fr. 125 N.2 † 129 R.)· δίδου δαφοινὸν μάσθλητα δίγονον. delta.510 διδάσκαλον· ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμωδιῶν ἢ τῶν τραγωδιῶν. delta.511 διδάσκαλον, οὐ καθηγητὴν λεκτέον. ἰδίως μέντοι διδασκάλους οἱ Ἄττικοὶ τοὺς μουσικοὺς βούλονται καλεῖν. οὕτως Φερεκράτης (fr. novum). delta.512 διδαχὴ· ἀντὶ τοῦ διδασκαλίου. Ἡρόδοτος γ' (134, 4). delta.513 δίδραχμον· συντέλεσις, εἰσφορά, λειτουργία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ἑ. delta.514 δίδυμοι· συνήθως ἡμῖν καὶ οἱ συμφυεῖς, ἰδίως δὲ οἱ μόνοι. ἢ δισσῶς. καὶ ἀυλοῖσι διδύμοισιν (τ 227). delta.515 διέγνωκα· κέκρικα. delta.516 διέθει· διέτρεχεν. delta.517 διέβαλεν· ἠπάτησεν. οὕτω Θουκυδίδης. delta.518 διεγγύησιν· ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυητῶν. Δημοσθένης (24, 73). delta.519 διειδέσ· λαμπρόν, διαυγές. delta.520 διδαξάμενος· τελέσας τι ὑπέρτερον διδασκάλου. delta.521 δίειμι· διέρχομαι. delta.522 ὄφΔεδιοίκησε†9· διέτριψεν. delta.523 διεῖπεν· διώκει, περιήρητο. delta.524 διέζευξε· διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς διεζευγμένον λέγεται τὸ τετράχορδον. καὶ συνεζεύχθαι λέγουσι τὸ ἐν αὐτῷ εἶναι. delta.525 διεκόρησας τὴν παῖδα· delta.526 διεκωδώνισεν· ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἢ ἀπὸ τῶν περιπολούντων τοῖς κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακάς, ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τὰς μαχίμους ὄρτυγας τῷ ἦχῳ τοῦ κώδωνος. delta.527 διεκοσμήθησαν· διετάχθησαν. delta.528 διεκπαίσαντες· διεκτρύπησαντες, διεκδραμόντες. delta.529 διελάφωξασ· διερρόφησας, ἀνήλωσας. delta.530 διειλκύσθησαν· διέτριψαν, διηνέχθησαν. delta.531 διενέγκαντες· ὑπενέγκαντες. delta.532 ὄφΔιεδοιδύκησε†9· διέγραψε τῇ χειρὶ στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοῖδουκα. delta.533 ὄφΔιέξιν†9· διεξέλευσιν. delta.534 δι' ἐνιαυτοῦ· ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ δι' ἡμέρας· ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. delta.535 διεπηνήκισα (Cratin. fr. 282 K.)· ἐξηπάτησας. ἀπὸ τῆς delta.535 πηνήκης· τὴν γὰρ περιθέτην οὕτως λέγουσιν, ἢν ἔχοντες ἐξαπατῶσι τοὺς ὀρώντας. delta.536 διέπει· ἐνεργεῖ, διοικεῖ, καθίσταται. delta.537 διέπληντο· ἐπεπλήρωντο. delta.538 διέπτυσεν· διεσαφήνισεν. delta.539 διεπυνθάνετο· ἠρώτα. delta.540 διερός· ὑγρός. delta.541 διεργασθείς· ἀναλωθείς. delta.542 διερειδόμεθα· στηριζόμεθα. delta.543 διερικνοῦντο· διεκαμπυλοῦντο. delta.544 διερέττοντα· διακωπηλατοῦντα. delta.545 διερπύσαι· διελθεῖν. delta.546 διέρρει· διεφθείρετο. delta.547 δίσιν· διαχωρισμόν. καὶ ἡ πρώτη κατὰ μουσικῆς ᾠδῆς κίνησις. delta.548 διεσαρδώνισεν· διεγέλασεν, οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἶονεὶ Σαρδάνιον γέλωτα. delta.549 διεσκίασται· ἀποκέκρυπται. delta.550 ὄφΔισκεδασμένον†9· διατετυπωμένον. delta.551 διεσκαριφησάμεθα· σκαριφήσασθαί ἐστι τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. <διεσκαριφησάμεθα· ἀντὶ τοῦ διελύσαμεν· σκάρηφον γὰρ ἐστὶ τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. οὕτως Ἰσοκράτης (7, 12)>. delta.552 διεσμυμένον· διεσχιμένον, ἠκριβωμένον, ἐξεσμένον, περικεκαθαυμένον. delta.553 διέσχεν· διήλθεν. delta.554 διεσπυσάμην· ἀντὶ τοῦ διασπυδῆς ἐποίησάμην. ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. delta.555 διεσπαθικότα· διερριφότα. delta.556 διεσφηκωμένον (Ar. Vesp. 1072)· διαδεδεμένον. delta.557 διετείνετο·

διαρρήδην εἶπεν. delta.558 9†Διετείνεται9· ιδίως Ἀντιφῶν (5, 46). ἀντὶ τοῦ διὰ
 συντόνου σπουδῆς ἀπηνήσαντο. delta.559 διευκρινῆ9· σαφῆ. delta.560
 διευκρινημένοι· διακρίνοντες. delta.561 διευκρινησάμενος· ἀντὶ τοῦ διαλυσάμενος,
 ἀπὸ τοῦ εὔ διακρίνειν. delta.562 διηγκυλωμένον· delta.563 διηθεῖται· ἀφυλίζεται.
 delta.564 διηθεῖν· διυλίζειν. delta.565 διήκει· διέρχεται. delta.566 διήκουσαν·
 διελθοῦσαν, διερχομένην. delta.567 διήλλαξεν· ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν, ἔτελεύτησεν.
 delta.568 διηνέχθη· ἐμαχέσατο. delta.569 διηρθρωμένον· δεδηλωμένον,
 ἠκριβωμένον. delta.570 διήρκεσεν· διέμεινεν, παρέμεινεν. delta.571 διήρξα· ἀντὶ τοῦ
 διὰ τέλους ἦρξα. Λυσίας (fr. 177 S.). delta.572 διήρεσ· ὑπερῶν. delta.573 διήρτησεν·
 ἐξηπάτησεν, ἐπλάνησεν. delta.574 διηθύθεν· ἐκώλυσεν. delta.575 διθύραμβος·
 ὕμνος εἰς Διόνυσον. delta.576 διθύροις· διπτύχοις, διπλαῖς θύραις. delta.577 διῖεναι·
 διέρχεσθαι. delta.578 διῖεῖς· διαπέμψας. delta.579 διῖκνούμενος· διερχόμενος.
 delta.580 διῖξισ· διεξέλευσις. delta.581 διῖ Συκασίω9· ἀντὶ τοῦ καθαρσίω9· τῆ γὰρ συκῆ
 ἐχρῶντο ἐν τοῖς καθαρμοῖς. delta.582 διῖστάσ· διαχωρίζων. delta.583 διῖσταται·
 διαχωρίζεται. delta.584 διυπασία καὶ 9†Ανιππασία†9· τῶν ἵππων ἄμιλλα· ὥσπερ δὴ
 διωμοσία καὶ ἀντωμοσία τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ. delta.585 διῖπόλια· ἑορτὴ ἀγομένη Διί,
 Σκιροφοριῶνος μηνὸς ἕκτη ἐπὶ δέκα. delta.586 δίκη ἐμπορικῆ9· ἢ πρὸς τοὺς
 ἐμπόρους περὶ ὅτου λαγχανομένη. ἦσαν δὲ αὗται ἔμμηνοι ὑπὲρ τοῦ μὴ τριβεσθαι
 αὐτοὺς καὶ ἀργεῖν δικαζομένους. delta.587 δίκροτος ναῦσ· ἢ δύο στοίχους ἐρετῶν
 ἔχουσα, ὥσπερ τριήρης ἢ τρεῖς λέγεται. delta.588 δίκρα· διπλῆ, καὶ δίκροοι ὄφεισ
 παρὰ Ἀριστοτέλει οἱ δικέφαλοι. delta.589 δίκρον· τὸ δίκρανον οὕτως ἔλεγον δύο
 ἔξοχὰς ἔχον, οἷον δίκρανον, δικέφαλον. delta.590 δίλογχον Βενδῖν· διαπλάσσεται
 παρὰ τισιν ἢ Ἄρτεμις δύο λόγχας ἔχουσα. παρὸ καὶ Ἀθήνησι πομπεύοντες δύο
 λόγχας ἔχουσι τοῖς Βενδιδείοις. ἢ δύο τιμῶν λελογχυῖαν, οὐρανίων καὶ ἐπιγειῶν. ἢ
 τὴν δύο λαμπάδας ἔχουσαν· λόγχας δὲ καὶ ἔγχη τὰς δᾶδας λέγεσθαι. delta.591
 δικαίτερον σταχάνης ἢ τρυτάνης· ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων· σταχάνην γὰρ οἱ
 Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν, ἴσως παρὰ τὴν στάσιν. delta.592 δικαιογένης·
 ὄνομα κύριον, ὃς τραγωδίας (TrGF 52 T 1) καὶ διθυράμβους ἔγραψεν. delta.593
 δικαιοπόλις· πόλις ἐν Θράκη. delta.594 δικαιώσεις· Λυσίας (9, 8) τὰς δικαιολογίας,
 Θουκυδίδης δὲ τὰς κολάσεις λέγει (8, 66, 2). delta.595 δικαιοῦν· δύο δηλοῖ· τό τε
 κολάζειν καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν. οὕτως Ἡρόδοτος (1, 100, 2 et 3, 42, 2). delta.596
 δίκας πρᾶττόμενοι· delta.597 δικασπόλοι· δικασταί. delta.598 δίκη· ἢ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν
 ἀδικημάτων συνισταμένη κατηγορία καὶ ἥς τὸ τίμημα ὠρίσται τοῖς νόμοις. delta.599
 δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην· ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας
 δίκαις. delta.600 δίκη· κρίσις, καὶ σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ιδίως δὲ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν
 ἐγκλημάτων λέγεται, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος δῆλον ποιεῖ (54, 1).
 delta.601 δείκηλα· μιμήματα, εἰκάσματα. delta.602 δίκησ· δικαιοσύνης ἢ τιμωρίας.
 delta.603 δικητροπεῖ9· φυγαδεύει. delta.604 δίκης ἀνάκρισις· οὐ πάσας δίκας
 κελεύουσιν οἱ νόμοι εἰσάγεσθαι, ἀλλ' ὅταν ὁ φεύγων ἀντιλέγη καὶ παραγράφηται,
 λέγων εἰσαγωγίμον μὴ εἶναι αὐτήν, πρότερον ἐπὶ τούτῳ γίνεται κρίσις, ἣτις δίκης
 ἀνάκρισις λέγεται. delta.605 δικαιοῦμενος· κολαζόμενος. δίκης τυγχάνων. delta.606
 δικαιοτήρια (Pl. Phaedr. 249a)· οἷον δικαστήρια. delta.607 δίκροσον· δίκρονον.
 delta.608 δικορραφεῖν· δίκας συρράπτειν, ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι.
 delta.609 δικραέσ· δικέφαλον. delta.610 δικτάτωρ· ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὃς
 παρὰ Ῥωμαίοις δισύπατος καλεῖται. ἀρχὴ δ' ἦν πρόσκαιρος, οὐ διὰ βίου, καὶ
 ἀνεύθυνος. delta.611 δικτυωτή9· καγκελλωτή. delta.612 δικτύω ἄνεμον θηρᾶ9· ἐπὶ
 τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων. delta.613 διλήμματον· διχῶς νοούμενον.
 delta.614 δῖναι· αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. delta.615 δῖνος· σχῆμα χορικόν. delta.616
 δίκυμα· τὰ διδυμοτόκα πρόβατα. delta.617 δινεύοντες· στρέφοντες. delta.618

δινήεντος· δίνας ἔχοντος, συστροφὰς ὕδατος περιφερεῖς τινὰς πεποιημένας. delta.619 δινήασσ' στρέψας. delta.620 δίνησ' συστροφῆς ὑδάτων. delta.621 διογενέσ' εὐγενέστατον. delta.622 9†Διοβελία†9· δύο ὀβολοί. delta.623 διοικιεῖν· ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν, ὥστε μὴ ἐν ταύτῳ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος. delta.624 διμοιρίτησ' τοῦτο† ἐνίστε τριώβολον ἀποδεδώκασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρόν ἐστι τῆσ' δραχμῆσ'. ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις καὶ στρατιωτικὴ ἀρχή, ὡς λοχαγός, διὰ τὸ παρὰ τοὺς ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. delta.625 διοιδηκῶσ' πεφυσημένος. delta.626 διοιδούντων· ἐκφυσώντων. delta.627 διοικίζεσθαι· χωρίζεσθαι. delta.628 διοικίσαι τοῦ συνοικίσαι <διαφέρει>9· συνοικίζει μὲν γὰρ τις τοὺς διεσπαρμένους εἰς ἓν, διοικίζει δὲ ἀπὸ ἐνὸς χωρίου εἰς πολλοὺς διανέμων τόπους. delta.629 διοικητήσ' ὁ ἐπὶ τῶν ἀναλισκομένων. καὶ ἀρχὴ Ἀθήνησιν ὁ ἐπὶ τῆσ' διοικήσεωσ, οἷον τῶν προσιόντων τῇ πόλει καὶ ἀναλισκομένων. delta.630 διολούφειν· τὸ διατίλλειν. delta.631 διολκή9· τὰνακωχὴ χρόνου†. delta.632 διωλύγιον· ἄνυδρος τόπος. delta.633 διωλύγιον· τὸ μέγα. Ἰσαῖος (fr. 123 S.) καὶ Πλάτων (Theaet. 162a. Leg. 10, 890e). delta.634 διοίσασα· διαπεράσασα. delta.635 διοίσειν· διαφέρειν. delta.636 διομεῖσ' δῆμος τῆσ' Ἀττικῆσ' ἐν ᾧ ὁ Ἡρακλῆσ'. delta.637 διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία ἀπὸ τοῦ Τυδέωσ ἢ ἀπὸ τοῦ Θρακός, ὃσ' ἠνάγκαζε τοὺς ξένους αἰσχροῖσ' οὖσαισ' ταῖσ' θυγατράσιν αὐτοῦ μίσεσθαι, ἅσ' καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ, εἶτα ἀνήρει. οἱ δὲ ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺσ τὸ Παλλάδιον κλέψαντεσ νυκτὸσ ἐπανήεσαν. ἐπόμενος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺσ τὸν Διομήδην ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι. ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν τὴν σκιὰν τοῦ ξίφουσ ὁ Διομήδης δήσασ τὸν Ὀδυσσεά ἐποίησε προάγειν παίων αὐτοῦ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ ἀνάγκην τι πραττόντων. delta.638 διωμοσία καὶ ντωμοσία· ὅταν οἱ κατηγοροῦντεσ ὁμνύωσιν, ὡσ' ἀληθῶσ κατηγοροῦσι, τοῦτο διωμοσία· ὅταν δὲ οἱ κατηγορούμενοι ὁμνύωσι τὸν αὐτὸν ὄρκον διαλυόμενοι τὰ ἐγκλήματα, τοῦτο ἀντωμοσία. delta.639 διον· ἔνδοξον. delta.640 διονύσιον· τὸ ἱερὸν τοῦ Διονύσου. delta.641 9†Διόνεια· δῆμος Αἰνιήδοσ†. delta.642 διόπαι· ἐνώτια. τινὲσ δὲ εἶδοσ ὑποδημάτων. delta.643 διοπετέσ' ἐξ οὐρανοῦ κατερχόμενον. delta.644 δίοποι· βασιλεῖσ, παρὰ τὸ διοπτειν ἢ διοπτεύειν. delta.645 δίοποσ· ναυφύλαξ, ἄρχων, ναύαρχοσ, οὐχὶ πρῶρεὺσ, ὡσ' τινεσ νομίζουσιν· οὐ γὰρ ὡσ' προόπτῃσ τις ὠνόμασται, ἀλλ' ὡσ' ἐπισκοπῶν καὶ ἐφορῶν. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει ὁ διῖθύνων τὴν ναῦν. delta.646 διοπομπεῖσθαι· τὸ ἀποτρέπεσθαι καὶ ἀποπέμπεσθαι τὸν προστρόπαιον Δία. delta.647 διοπτεύωσιν (K 451)· διοψόμενοσ, κατασκοπήωσιν. delta.648 διοπομπεῖσθαι· ἀποτροπιάζεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι. delta.649 διοπτεύωσιν· δίοποσ λέγεταὶ ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων. delta.650 διοπτῆρα (κ 562)· κατάσκοπον, οἰκονόμον. delta.651 διοριστέον· διαχωριστέον. delta.652 διόρμησον· κατασκευάσον, εὐτρέπισον, ἔτοιμον ἀπέργασαι. delta.653 διὸσ ἄνθοσ· φυτὸν ἀκανθῶδεσ. delta.654 διὸσ βαλάνουσ (Hermipp. fr. 63, 20 K.)· ἃ καὶ καστάνια καλοῦσί τινεσ. delta.655 διὸσ ἐγκέφαλοσ· τὸ κάλλιστον βρῶμα. delta.656 διὸσ Κόρινθοσ· ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων παροιμία. ἐρρέθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην· Μεγαρεῖσ ὑπακούοντεσ Κορινθίοισ ἐβαροῦντο τοῖσ ἐπιτάγμασι καὶ φανεροὶ δυσανασχετοῦντεσ ἦσαν ἐπὶ τούτῳ. Κορινθίων δὲ πρέσβεισ ἦλθον εἰσ τὰ Μέγαρα καὶ τοῦ δήμου μὴ προσέχοντοσ αὐτοῖσ ἀγανακτοῦντεσ ἐβῶων· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα <ὁ> Διὸσ Κόρινθοσ. φασὶν οὖν τοὺσ Μεγαρεῖσ ἐκβάλλοντασ αὐτοὺσ παίειν καὶ λέγειν· παῖε τὸν Διὸσ Κόρινθοσ. delta.657 διὸσ κῶδιον· οὗ τὸ ἱερεῖον Διῖ τέθυται. θύουσιν δὲ τῷ τε Μειλιχίῳ καὶ τῷ Κτησίῳ Διῖ. τὰ δὲ κῶδια τούτων φυλάσσουσι διὰ προσαγορεύοντεσ. χρῶνται δ' αὐτοῖσ οἱ τε Σκιροφορίων τὴν πομπὴν στέλλοντεσ καὶ ὁ δαδοῦχοσ ἐν Ἐλευσίनि καὶ ἄλλοι τινὲσ πρὸσ τοὺσ καθαρμοὺσ ὑποστρωννύντεσ αὐτὰ τοῖσ ποσὶ τῶν ἐναγῶν. delta.658 δίοψιοσ· διάβλεψισ, διάσκεψισ. delta.659 διὸσ ψῆφοσ· οὕτωσ καλεῖται, ἐν ᾧ Ἀθηναῖ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. Κρατῖνοσ Ἀρχιλόχοισ (fr. 7 κ.)· ἔνθα Διὸσ μεγάλου

θᾶκοι πεσσοί τε καλοῦνται· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἐκρίθησαν, Διὸς ψῆφος καλεῖται. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων. delta.660 διοτρεφής· ὑπὸ Διὸς τεθραμμένος. delta.661 διότι· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβάνεται· οὕτω γὰρ ἄλλοι πολλοὶ καὶ Ἱεροκλῆς (fr. 4 Arnim). delta.662 διότιμος· κύριον. καὶ διόφαντος ὁμοίως. delta.663 διποδία· εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως. delta.664 διπτύχια· δύο περιβόλαια ἔχοντα, ὡς τὸ μὲν ὑπεστρώσθαι, τὸ δὲ ἕτερον ὑποβεβλήσθαι†. delta.665 δίπυρον· Δωρίδα ἑταίραν δύο ἔραστὰς ἔχουσαν. οὕτω Μένανδρος (fr. ponium). delta.666 δῖρκοι· φθειρες. delta.667 δίσεπτα· ὕφ' ἐν λέγειν καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξυτονεῖν ἀξιοῦσιν Ἀττικοί. delta.668 δις ἑπτὰ πληγαῖς πολύπους πιλούμενος· ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. παρ' ὅσον ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. delta.669 δισκεύων· ἐκδεχόμενος, κυλίων. delta.670 δίστομον· τὸν διπλοῦν λέγουσιν. delta.671 διφᾶν· ζητεῖν. {καὶ ὑπὸ τρυφῆς διαρρεῖν}. delta.672 διφροφόροι· Στράτις ἐν Ἀταλάνταις (fr. 8 K.). διφροφορουμένουσ' Ἡρόδοτος (3, 146, 3) τοὺς παρὰ Πέρσαις φορεῖοις φερομένους. delta.673 δίφρον· ἄρμα ἢ καθιστήριον. delta.674 δίφορος· συκῆ τις. Ἀριστοφάνης (Ecccl. 708). delta.675 διφυᾶ9· δύο φύσεις ἔχοντα. delta.676 διχη9· διχῶς. delta.677 διχοφορία· ἢ εἰς δύο διαμεριζομένη. delta.678 διχομηνιαία· πεντεκαίδεκαταῖα τοῦ μηνὸς ἢ τῆς σελήνης. delta.679 δίωκε· ἀντὶ τοῦ κατὰτρεχε. delta.680 δίωκε· ζήλου, ἐπιτήδευε. delta.681 διωθόμενοι· ἀνατρεπόμενοι, ἐκβαλλόμενοι. delta.682 διωκισμένος· κεχωρισμένος. delta.683 διωλύγιον· μέγα, ἐπὶ πολὺ διῆκον, δι' ὅλου τοῦ πράγματος <ἰόν>, μακρόν. Αἰολεῖς δὲ τὸ μὴ ἀπολλύμενον. delta.684 διωλύγιον κακόν· ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑφισταμένων· διωλύγιον γὰρ ἐστὶ τὸ μέγα καὶ <ἐπὶ> πολὺ διῆκον. οὕτως οὐ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία. Πλάτων (Theaet. 162a). delta.685 διωμοσία· ὄρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δικαζομένων γινόμενοι, τοῦ μὲν ὀμνύοντος ὅτι παθῶν ἐγκαλεῖ, τοῦ δὲ ὅτι οὐκ ἐποίησεν. delta.686 διωμοσία· <ὄρκος ἐστίν, ὄν> ὤμνου καὶ οἱ φόνου ἀγῶνα διώκοντες καὶ οἱ φεύγοντες καὶ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν πάντα λόγον καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν· ὁ μὲν ἢ μὴν τὰ ἀληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ ἢ μὴν τὰ ἀληθῆ ἀπολελογῆσθαι. καὶ ἐπενεχθείσης δὲ λοιπὸν ἤδη τῆς ψήφου πάλιν ὤμνου ὁ κρατήσας, ἢ μὴν δικαίως νενικηκέναι ἐξώλειαν αὐτῷ ἐπαρώμενος, εἰ ἐξηπάτησεν. delta.687 διώνυμον· διαβόητον, ὀνομαστόν, περίφημον. delta.688 διωρυχή9· διάνοιξις τοίχων ἢ χωμάτων ἢ ποταμῶν. delta.689 διωρίζετο· διεβεβαιοῦτο. delta.690 διωσόμεθα· ἀπωσόμεθα καὶ πεμψόμεθα. delta.691 διωστήρσιν (Exod. 38, 10)· ἀναφορεῦσι τοῖς ἀναβαστάζουσιν. delta.692 δηθέντα· δαμασθέντα, ὑπείξαντα. delta.693 δνοπαλίξεισ'· τουτέστι διὰ τῶν χειρῶν κινήσεις καὶ δονήσεις καὶ ἐκτινάξεις. delta.694 δνοφερόν· μέλαν, σκοτεινόν. delta.695 δοάζω· ἀμφιδοξῶ. delta.696 δογματίζει· θεολογεῖ, φυσιοῦται. delta.697 δόκησις· ὑπόνοια. ἢ τὸ μὴ ὄν, νομιζόμενον δέ. ὃ ἐστὶ φαντασία καὶ σκιά καὶ ὄναρ. delta.698 δοκεῖν· ὅταν ἐξωθῆν τι προσδοκῶμεν. delta.699 δοκιμάσασ' κρίνας. delta.700 δοκιμασθεῖσ' Δημοσθένης μὲν (30, 6) ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφεῖς· λέγει γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τὸ δοκιμασθῆναι (57, 25). ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων τὸ δοκιμασθῆναι, εἰ καὶ μηδ' ἦντινα ἦρχον ἀρχήν. ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτῶν ἐξητάζετο ὁ βίος. Λυκοῦργος δὲ (fr. 18 C.) τρεῖς δοκιμασίας φησὶ κατὰ τὸν νόμον γίνεσθαι· καὶ γὰρ μία μὲν ἐστίν, ἦν οἱ ἐννέα ἄρχοντες δοκιμάζονται· ἄλλη δέ, ἦν οἱ ῥήτορες, τρίτη δέ, ἦν οἱ στρατηγοί. λέγει δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. delta.701 δόκωσις· ἢ στέγη. delta.702 δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι· τὸ δίκην ἑταιρήσεώς τινα καταγγεῖλαι. γίνεται δὲ ἡ τῆς ἑταιρήσεως δοκιμασία οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ πολιτευομένοις ῥήτορσι καὶ ψηφίσματα γράφουσιν. delta.703 δοκιμασία· ἰδίως ἢ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχόντων καὶ ῥητόρων ἐξέτασις, εἰ προϊστασθαι τῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειοί εἰσιν. delta.704 δολιχά9· μακρὰ, πολλά. delta.705 δόλιχον· τὸ ἀγώνισμα. Ἐπίχαρμος. delta.706 δολιχεύειν· περιοδεύειν. delta.707 δολιχὸν κύκλον·

μακρόν, πολύν. delta.708 δολομήτησ· δολιόβουλος. delta.709 δόνακα ὑπολύριον (Ar. Ran. 233)· πρότερον ταῖς λύραις ἀντὶ κέρατος ὑπετίθεσαν καλάμους. delta.710 δόνακεσ· κάλαμοι ἀλιευτικοί. ἢ αὐλοί. delta.711 δόξα· ὑπόνοια, ὑπόληψις. delta.712 δοξάριον· δόξα ὑποκοριστικῶς. delta.713 δοξοκοπία· κενοδοξία. delta.714 δοξασία· δόξης, ὑπολήψεως. Δίων ἐν Ῥωμαϊκῶν νύ' (19, 6)· προσέεται δὲ καὶ τῆς ἐμῆς δοξασίας. delta.715 ὄδοξίασ· ὁμοίωσ†. delta.716 δόρατα· λογχάρια. delta.717 δορπία· ἡ πρώτη ἡμέρα ἢ τῶν Ἀπατουρίων· ἢ δὲ ἐξῆς Ἀνάρρυσις, ἢ δὲ τρίτη Κουρεῶτις. delta.718 δόρπιστος· δείπνου ὥρα. delta.719 δορίδεσ· σκευὴ μαγειρικά. delta.720 δόρπος· δείπνος, βορά. delta.721 δορυξείον· †δορύξεστον†. delta.722 δόρυ ἐπ' ἐκφορᾷ⁹· ἔθος ἦν ἐπάγεσθαι δόρυ καὶ πηγνύναι τοῖς τάφοις τῶν βιαίως ἀνηρημένων εἰς παράστασιν τῆς μαιφονίας. delta.723 δόρυ κηρύκειον· παροιμία ἐπὶ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων. οἱ δεκατεθέντες εἰς Δελφοὺς ὑπ' Ἀθηναίων Γεφυραῖοι λαβόντες χρησμὸν (Delphic Oracle II 312 P. .W) ἀνδρὶ Γεφυραίῳ φίλος οἶκος, ἀκολουθοῦντες βουσίν, ἕως ἂν ἐκεῖνοι κοπιάσωσιν, ὡς ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ὅπως ἐκεῖ καταμείνωσιν, πολεμουμένων Ἀθηναίων ὑπὸ Εὐμόλπου ἐπὶ τὴν Τάναγραν καλουμένην ὤδευσαν, δόντες μὲν τῷ προηγουμένῳ κηρύκειον, καθοπλίσαντες δὲ κατόπιν τοὺς νέους. delta.724 δορύξενος· ὁ ἐκ τῶν πολεμίων φίλος, ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγρηθεῖέν τις. delta.725 δορύκτητος· αἰχμάλωτος. delta.726 δορυφορεῖ⁹· τιμὴν περιποιεῖ. delta.727 δορύληπτος· αἰχμάλωτος. delta.728 δορυφόροι· φύλακες, ὑπηρέται βασιλέως, ὀπλοφόροι, ὑπασπισταί. delta.729 δούλων πόλις· ἐν Λιβύῃ. Ἔφορος πέμπτη (FGrHist 70 F 50). καὶ ἕτερα ἱεροδούλων, ἐν ἧ εἷς ἐλεύθερός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης <ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Κρητικῶν> (FGrHist 461 F 2). ἔστι δὲ τις καὶ περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἧ Φίλιππὸν φασὶ συνοικίσαι τοὺς ἐπὶ πονηρία διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας, ψευδομάρτυρας καὶ τοὺς συνηγόρους καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους, ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ' τῶν Φιλιππικῶν φησι (FGrHist 115 F 110). delta.730 δούπησεν (Δ 504)· ἔπεσεν, ὥστε ψόφον ἀποτελέσαι. delta.731 δοῦπον· ψόφον. delta.732 δουροδόκησ (α 128)· τῆς τὰ δόρατα δεχομένης. delta.733 δορίσκοσ· χωρίον Θρακικόν. delta.734 δόσις· ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι συμβόλαιον γραφόμενον, ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διαδῶ διὰ τῶν ἀρχόντων. delta.735 δοχμόλοφοι· ἐκ πλαγίων τοὺς λόφους ἔχοντες. delta.736 δόχη· σπιθαμή. delta.737 δρᾷ⁹· ποιεῖ. delta.738 δραμητέον καὶ τροχαστέον.⁹ delta.739 δράγματα· χειρόληπτα θερίσματα. delta.740 δρακοντίδης· εἷς τῶν λ'. delta.741 δράκων· ἐπιφανέστατος γέγονε νομοθετῶν. delta.742 δραπετίνδα· παιδιᾶς εἶδος. {ὅταν ἐτέρῳ δείξαντες ἄλλῳ μεθῶσιν}. delta.743 δρᾶμα· ποίημα, πρᾶγμα, ὡς καὶ δρᾶσαι πρᾶξι. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὰ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα ὡς ἐν ὑποκρίσει. delta.744 δραματουργήσασ· συνθεῖς. delta.745 δραπετεύσασ· φυγῶν. delta.746 δρασμός· φυγή. delta.747 δράσασ· ποιήσας. delta.748 δρασκάζειν· περιΐστασθαι. delta.749 δραστήριος· πρακτικώτατος. delta.750 ὄδραυκαλος†⁹· Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς (fr. 585 N.2.643 r.). ἐπεὶ ἢ Ἀθηναῖα δοκεῖ παρ' αὐταῖς αὐλίσαι τὸν δράκοντα ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. ὅτι συναυλίζονται κατὰ τὸ εἶκος Κέκροπι ὄντι διφυεῖ. ὅτι συναυλίζεται μία τῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι προσημερεύουσα τῇ θεῷ. delta.751 δραχμήν· ἐπὶ χρυσοῦ λέγουσιν, ὅταν ἔλκη μὲν ἡμίχρυσον, ἰσχύη δὲ δραχμᾶς ἰ'. delta.752 ὄδρέμνα†⁹· κλάσμα. delta.753 δρεπανηφόρος· ξιφοφόρος. delta.754 δρέπεται· θερίζεται, τρυγᾶται, ἀπανθίζεται. delta.755 δρέπου⁹· τρύγα. delta.756 δρεφθῆναι· ἀποδρεπανισθῆναι. delta.757 δρογγίλον· χωρίον Θρακικόν. delta.758 δρόμοις· τοῖς γυμνασίοις κατὰ Κρήτας. delta.759 δρομοκήρυκεσ· ἡμεροδρόμοι. delta.760 δρόμοι· οἱ περίπατοι. delta.761 δρομοκήρυκεσ· οἱ δρόμῳ τι ἀπαγγέλλοντες καὶ σημαίνοντες. delta.762 δρυαχαρνεῦ⁹· δρύινε Ἀχαρνεῦ,

ἀναίσθητε· ἐκωμωδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροὶ (com. adesp. fr. 75 K.), Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους, <Θυμοιτάδαί καὶ Προσάλτιοι ὡς δικαστικοί>. delta.763 δρυμός· <ἐν τῷ Παραπρεσβείας> Δημοσθένης (19, 326). πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. delta.764 δρυμός· χωρίον τῆς Ἀττικῆς. delta.765 9†Δρυμαράξεις†9· σπαράξεις. delta.766 δρύϊνος· ξύλινος, ὡς ἄν τις εἴποι λίθινος· πᾶν γὰρ ξύλον δρυῶν καλεῖται κατὰ τὸ ἡγεμονικόν. ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἀκρόδρυα. καὶ δρύφακτοι καὶ δρυμοὶ καὶ δόρατα καὶ δούρειος ἵππος καὶ δρυπεπεῖς ἔλαια. delta.767 δρύοχοι· δρυόχους ἐν Τιμαίῳ (81β) καλεῖ τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεώς. delta.768 δρυοπαγὴ στόλον· τὸν δρύϊνον στόλον. delta.769 δρυπεπήσ· ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. delta.770 δρυπολεῖν· τὸ ξύλοις πολιορκεῖν. delta.771 δρύπτεται· ζύεται. delta.772 δρυῶν· εἶδος δένδρου. καὶ πᾶν δένδρον. delta.773 δρυῶν· ἔστι μὲν πόλις ἐν Ἠπείρῳ, ἔστι δὲ καὶ ἕτερα ἐν Θράκῃ. delta.774 δρυτόμος· ὑλοτόμος, δενδροτόμος. delta.775 δρύφακτοι· ξύλινοι θώρακες. τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα. delta.776 δρυφάκτους· τὰς θύρας τοῦ δικαστηρίου, ἃς καὶ κικλίδας ἔλεγον. φασὶ δὲ καὶ οὐς ἡμεῖς ἔπανωγέω† περιπάτους λέγομεν. delta.777 δρύφουσαι· περαίνουσαι. delta.778 δρύφη· ξέσματα. delta.779 δρύψαι· ἀποξέσαι. delta.780 δρωπακίζουσαι· οἱ μὲν ψιλίζουσαι, οἱ δὲ λεαίνουσαι, οἱ δὲ πιττοκοπεῖν. delta.781 9†Δρώπειν†9· διασκώπτειν. delta.782 δρώμενα· πραττόμενα, ἐνεργούμενα. delta.783 9†Δυάζει†9· φλυαρεῖ, ἀλογεῖ. delta.784 δύησ· κακοπαθείας· δύη γὰρ ἡ δυστυχία. ὅθεν καὶ δοῦλος· δύηλος τις ὢν. delta.785 δύναι· κατελθεῖν. ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν. delta.786 δύο τοίχους ἀλείφουσαι· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπαμφοτεριζόντων καὶ διὰ μέσου χωρούντων ἐν μάχαις ἢ φιλίαις. εἴρηται δὲ ἴσως ἀπὸ τῶν δύο τοίχους εὐφραγέας ποιούντων. delta.787 δυοῖν· ἀντὶ τοῦ δύο. delta.788 {δυσαγωγούς, δυσμετόχους, τοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων· ἡνῖαι γὰρ τὰ λῶρα}. delta.789 δυσάγωγος· δυσχερῆς, ἀπειθής. delta.790 δύσαι· ἀποδύσαι. delta.791 δυσάλητος· ἀσυμπαθής. delta.792 δυσάλθησ· δυσίατος. delta.793 δυσάλωτος· δύσληπτος. delta.794 δυσανασχετοῦσι· βαρέως οἴσουσι, παραιτοῦνται. delta.795 9†Δυσάνισος†9· Ἀντιφῶν (87 B 89 D. K). ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώνμενος, κἂν μικρὸν κἂν εὐκαταφρόνητον ἦ. delta.796 δυσάντητον· δυσχερές, δυσάπτητον. delta.797 δυσαρεστούμενος· μὴ ἀρεσκόμενος. delta.798 δυσάυλησ· οὗτος αὐτόχθων μὲν ἦν, συνώκησε δὲ Βαυβοῖ καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσαν. delta.799 9†Δυσβάρκανος†9· δυσκατανόητος· βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα. delta.800 δυσαριστοτόκεια (54)· δυστυχῶς τὸν ἄριστον τεκοῦσα. ἢ διὰ τὴν ἀριστείαν δύστηνον. delta.801 δυσαχθέσ· βαρὺ, ἀβάστακτον. delta.802 δυσβουλία· κακοβουλία. delta.803 δυσγενής· ὁ ἐκ κακοῦ γένους. delta.804 δυσγάργαλις· δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ τὸ εἰς γέλωτα κινεῖν καὶ πείθειν. delta.805 δυσδιάλλακτον· †δυσθρήνητον†. delta.806 δυσδιάφευκτον· δυσχερῶς λανθάνον. delta.807 9†Δυσεάκτου†9· δυσθρηνήτου. delta.808 δυσέκλυτα· δυσχερῶς λυόμενα. delta.809 δύσερμος· ὡς δύσελπις. delta.810 δυσέκτων· δυσγνωμόνων. delta.811 δυσέμβολος· δυσεπιχείρητος. delta.812 δυσερμίασ· κακῆς ἀποτυχίας· εὐερμίαν γὰρ τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσιν. delta.813 δυσέξοιστον· δυσεκκόμιστον. delta.814 δύσεριν· φιλόνηκον. παρὰ τὸ δυσ, ὃ ἐστὶ κακόν, καὶ τὴν ἔριν. delta.815 δύσερως· κακὸς ἔρως. delta.816 δυσθήρατος· δυσέυρετος. delta.817 δυσθύροισ· δυσφυλάκτοις. delta.818 δυσήνεμον· τὸ κακοὺς ἀνέμους ἔχον, δυστάραχον. delta.819 δυσηκεῖ9· δυσιάτῳ. delta.820 δυσηνίουσ· δυσπειθεῖς, ἀνυποτάκτους, δυσαγωγούς, δυσμετόχους, <τοὺς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων· ἡνῖαι γὰρ τὰ λῶρα>. delta.821 δυσήνυτον· δυσκατόρθωτον. delta.822 δυσῆρες· δυσχερές. delta.823 δυσκάθεκτον· δυσνόητον, ἀκατάληπτον. delta.824 δυσκελάδου9 (Π 357)· κακοήχου. delta.825 δυσκλεέσ· ἄδοξον, ἄτιμον, ἀπρεπές. delta.826 δύσλοφα· χαλεπῶς φερόμενα. delta.827 δύσκωφος· ὁ ἐκ μέρους

ακούων. delta.828 δυσμαῖς βίου· τῷ τέλει τῆς ζωῆς. delta.829 δυσμένεια· ἔχθρα, κακόνοια. delta.830 δύσμηνις· βαρύθυμος, ὀργίλος, μνησίκακος. delta.831 δυσξύμβολα· δυσνόητα. delta.832 δύσοδος· τραχεῖα, δυσχερῆ διάβασιν ἔχουσα. delta.833 δυσοῖζου{σα}· ἄγαν ὑπόπτειε καὶ οἰωνίζου. delta.834 δυσόμοια· ἀνόμοια. Στράτις (fr. 75 K.). delta.835 δυσοῖκτου· δυσθηρητήτου. delta.836 δύσοιστος· δυσφόρητος. delta.837 δύσοιμος· δύσοδος, οἶον ἐπὶ κακῷ ἄγουσα. delta.838 δυσόρφναια· μέλανα. delta.839 δύσοσμος· δυσώδης. delta.840 δυσπαίπαλος· τραχεῖα. delta.841 δυσπάλαιστος· δυσκαταγώνιστος. οὕτως Εὐριπίδης (Alc. 889). delta.842 δύσπαρι (Γ 39)· ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένε, οἶον ζήσας ὡς Πάρις, δυσώνυμε. καὶ δυσπάριτον χωρίον· τὸ ἄβατον. οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει (4, 1, 25). delta.843 δυσπέμφελον· δυσάρεστον, χαλεπὸν, μεμψίμοιρον. delta.844 δυσπετοῦντα· κακῶς πάσχοντα. delta.845 δυσπετήσ· δυσχερῆς. delta.846 δυσπόριστον· δυσεύρετον. delta.847 δυσπρόσιτα· δυσχερῆ ἐγγισθῆναι. delta.848 δυσποτμότερον· ἀθλιώτερον. delta.849 δυστεκμαρτότερον· δυσκαταληπτότερον. delta.850 δύστηνος· ταλαίπωρος, δυστυχῆς, ἄθλιος. delta.851 δύστροπον· σκολιόν, δυσάρεστον. delta.852 δυστόπαστος· κακοῦπονότητος. delta.853 δυστοπώτατα· δυσχερέστατα. delta.854 δυστρέπελος· δύστροπος, ἄμορφος, δυσμετάθετος. delta.855 δυσφώρατος· δυσκόλως ἐλεγχόμενος, {ἢ ὁ κακῶς ὑφορώμενος καὶ ὑπονοῶν}. delta.856 δυσχεραίνειν· μισεῖν. delta.857 δυσώνυμος· κακῶνυμος. delta.858 δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι καὶ ὑπόπτως ἔχειν, φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας. delta.859 <δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας, σκυθρωπάζειν>. ἔνιοι δέ, εἰ καὶ μὴ τῶν Ἀττικῶν, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. ἢ δὲ συνήθεια καὶ ἐπὶ τοῦ ἰκετεύειν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται. delta.860 δυσωποῦμαι· Δημοσθένης <ἐν Φιλιππικοῖς> (9, 65) καὶ Ξενοφῶν <ἐν Ἀπομνημονεύμασιν> (2, 1, 4) ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι. delta.861 δύω· καὶ ἐν τῷ ω δύω λέγουσιν ἑκατέρως. delta.862 δῶ· κατὰ ἀποκοπὴν δῶμα, οἶκος. delta.863 δωδωναῖος· ὁ Ζεὺς, παρόσον ἐν Δωδώνῃ τῆς Θεσπρωτίας τιμᾶται. delta.864 δωδώνη· πόλις ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ Πελασγία. delta.865 δωδεκάκρουνος· κρήνη Ἀθήνησιν, ἣν Θουκυδίδης Ἐννεάκρουνον (2, 15, 5). delta.866 δωδωναῖον χαλκεῖον· Δήμων μὲν φησι (FGrHist 327 F 20) ἐν τῇ Δωδώνῃ πολλῶν παραλλήλων κειμένων λεβήτων, ὅταν τις ἐνὸς ἄψηται, ἐκ διαδοχῆς πάντας ἡχεῖν. †Αριστοτέλης† δὲ ὡς πλάσμα διελέγχων δύο φησὶ στύλους εἶναι καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου λέβητα, ἐπὶ θατέρου δὲ παῖδα κρατοῦντα μᾶστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκῆους ὄντας σειομένους ὑπ' ἀνέμου τῷ λέβητι προσκρούειν, τὸν δὲ τυπτόμενον ἡχεῖν. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Αὐλητρίσι (fr. 60, 3 K. .ΤΗ). [...] πρὸς Δήμωνα. εἰ πολλοὶ ἦσαν, οὐκ ἂν ἐνικῶς ἐλέγετο ἡ παροιμία. delta.867 δωδεκῆδεσ· θυσία δώδεκα ἱερείων, ὡς τριττύς, ἢ ἐκ τριῶν. delta.868 δωδεκαμήχανος· πόρνη δώδεκα σχήμασι χρωμένη, Κυρήνη τὸ ὄνομα. delta.869 δωμάτιον· οἰκημάτιον. delta.870 δωριάζειν· παραγυμνοῦσθαι· Δωρικὸν γὰρ ἐστὶ τὸ παραφαίνειν τὸ σῶμα διὰ τὸ μηδὲ ζώνας ἔχειν, τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν. ἐν δὲ Σπάρτῃ καὶ τὰς κόρας γυμνάς φαίνεσθαι. delta.871 δωρογραφῆ· ὅταν τις αἰτίαν ἔχοι τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν, τὸ ἔγκλημα τὸ κατ' αὐτοῦ διχῆ ἐλέγετο, δωροδοκία τε καὶ δῶρων γραφή. delta.872 δωροδοκήσασ· δῶρα λαβῶν. delta.873 δωροδόκος· δῶρα δεχόμενος. delta.874 δωροδόκησιν· τὴν δωροδοκίαν. Θουκυδίδης (5, 16, 3). delta.875 δωροξενία· ὅταν τις γραφεὶς ξενίας καὶ δῶρα δούς ἐκφύγη τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται. delta.876 δῶρα θεοῦς πειθεῖ καὶ αἰδοίους βασιλῆας.9 delta.877 δειλὸν ὁ πλοῦτος· παρόσον οἱ πλούσιοι τὰς οἰκίας ἀσφαλίζονται καὶ κύνας τρέφουσι καὶ πολλὰς αὐτῶν ποιοῦνται φυλακάς. delta.878 δωριάζειν· τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος· αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι διημέρευον ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορημένα.

epsilon.10.20 Ὁ ἑπώνυμοι: διττοὶ εἰσιν οἱ ἑπώνυμοι· οἱ μὲν δέκα ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαί· ἕτεροι δὲ δύο· καὶ τοῖς μὲν, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πο λιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος· ἀπὸ ἡ' ἔτους μέχρι ξ'. Ὁ ἑπώνυμοι: οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες, ἄστοι καὶ ξένοι, χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο· ὑφ' ὧν ἐνίων καὶ epsilon.11 ταῖς φυλαῖς ἐτέθη ὀνόματα· φασι δὲ ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς φυλάς ἐξηγήσασθαι· ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι· καὶ ἕκαστον ὀνόματα ἴδια γραψάμενον κληρῶσαι· παρὰ οὖν τὰς εἰκόνας τῶν ἐπώνυμων τούτων εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους· ἴν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγοροῖεν. Ὁ ἑπωπευκότων: οἱ μνηθέντες ἐν Ἐλευσίνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μῆσει ἐποπεύειν λέγονται. Ὁ ἑπώχετο: ἐπεπορεύετο. Ὁ ἑραῖος: ἐπιθυμεῖ. Ὁ ἑρανεμπόλοισι: τοῖς ἐκ τῶν ἐράνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν. Ὁ ἑρανεμπολοῖ: ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες. Ὁ ἑργάτης: φιλεργός. Ὁ ἑργασεῖν: ἐργαστικῶς ἔχειν. Ὁ ἑρανα: δῶρα. Ὁ ἑρανον: ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. Ὁ ἑρανος: ἐντολή· εἰσφορά· ἢ συλλογή· ἢ σπουδαῖο τερον [...]. Ὁ ἑρανόσασ: Δημοσθένης· ἀντὶ τοῦ ἑρανον αἰτήσας· ἐρανοστής μέντοι κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων· καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἐκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων. epsilon.12 Ὁ ἑρανοστάς: ὡς ἡμεῖς καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι· πρῶτον ἐρανοστάς ἐστὶν ἡψῆσ' ἔτος. Ὁ ἑρανοσταῖ: τὸ λαβεῖν ἑρανον καὶ συλλέξαι παρὰ τινος. Ὁ ἑρανοῖν: ἐρανοσθησόμενος. Ὁ ἑραστριάδης καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν. Ὁ ἑρατειχεύειν: στρατεύεσθαι. Ὁ ἑργάνη: ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιστατεῖν· ταύτης εὐραμένης τὰς τέχνας. Ὁ ἑργαστίτερον λέγουσιν. Ὁ ἑργα νέων: παροιμία τίς ἐστίν· οὕτως προσαγορευομένη· ἑργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερῶν τῶν. Ὁ ἑργίσκη· τῆς Θράκης ἐστὶν ἀπὸ ἑργίσκου τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης. Ὁ ἑργοκλῆς καὶ ἑργόφιλος: στρατηγοὶ Ἀθηναίων. Ὁ ἑργον εἰπεῖν: χαλεπὸν εἰπεῖν. Ὁ ἑργολαβῆσαι λέγουσιν. Ὁ ἑργον: ὁ μισθός· καὶ λαβεῖν ἑργον· τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν. Ὁ ἑργολάβοι: οἱ προϊστάμενοι τινῶν. Ὁ ἑρεβίνθινος Διόνυσος: ἀντὶ τοῦ ζωμός· παροιμία· τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμᾶς τῶν εἴτε χρῆστων, εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων. epsilon.13 Ὁ ἑρέβινθος: αἰδοῖον. Ὁ ἑρεῖδινος: τὸ ἐσθίειν σφοδρῶς· ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόμως· Ταγηνισταῖς· ἑρεῖδετον, κάγω κατόπιν σφῶν ἔψομαι. Ὁ ἑρεσθαῖ: ἐρωτῆσαι· πυθέσθαι. Ὁ ἑρέσσειν: συντόμως ἐσθίειν· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ὁ ἑρεσχηλεῖν: πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρὰ Ἴωσιν· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐράν καὶ ἀπὸ τῆς λέσχης. Ὁ ἑρεσχηλοῦντα: σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα. Ὁ ἑρετρικὸς κατάλογος: ἐπὶ Διφίλου ἄρχοντος ἔγραψαν ψήφισμα τοὺς ὀμήρους καταλέξαι ἐξ ἑρετριατῶν πλουσιωτάτων. Ὁ ἑρεφθεῖς: ἐπιστεγάσας. Ὁ ἑρήμη δίκη: ὅτ' ἂν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικασθῆι. Ὁ ἑρήμη ἀλῶναι: Ὁ ἑρημον ἐμβλέπειν: ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἷον ὅτ' ἂν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπω μεν· Ἀριστοφάνης Πολυίδω. Ὁ ἑριθος: ἡ μισθοῦ ἔρια ἐργαζομένη. Ὁ ἑρεῖκη: εἶδος φυτοῦ. Ὁ ἑρικτῶν: τῶν διχερικτῶν πυρῶν καὶ μὴ εἰς ἄλευρα ἀηλεσμένων· ἀλλ' ὥστε δύο ἐξ ἐνὸς γεγονέναι· τοῦτο λέγουσιν ἐρικτόν. epsilon.14 Ὁ ἑρινάζειν: ὀλύνθους περιάπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν καὶ ἀγρίων συκῶν· ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι ψῆνες μετεισέρχονται εἰς τὸν τῶν ἡμέρων συκῶν καρπὸν καὶ κρατύνουσιν αὐτόν· ὥστε μὴ ἀπορρυῆναι τῶν δένδρων. Ὁ ἑριούνιον ἄρον: τὸν χθόνιον. Ὁ ἑρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι. Ὁ ἑρικνωμένον: ἑρίω στέφαντες· ἀντὶ τοῦ στέμμα περιθέντες· Πλάτων Πολιτείας ἴ. Ὁ ἑρκάνη: φραγμός. Ὁ ἑρκεσι: δικτύοις. Ὁ ἑρκη: πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν οἱ κωμικοὶ οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν. Ὁ ἑρκειος: γενναῖος· λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς. Ὁ ἑρρεῖν: ἰέναι. Ὁ ἑρκεῖου Διός: ἔρκον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν· τὸν οὖν φύλακα τοῦ οἴκου ἰδρυσάμενοι, ἑρκειον Δία καλοῦσιν. Ὁ ἑρκειος Ζεὺς: ὡς βωμοὶ ἐντὸς ἔρκου ἐν τῇ αὐλῇ ἰδρυνταί· τὸν γὰρ περίβολον ἑρκος ἔλεγον· μετὴν δὲ τῆς πολιτείας οἷς εἶη Ζεὺς ἑρκειος. Ὁ ἑρκόπεζα· τὰ περιτεθειμένα ἀκανθώδη ξύλα πρὸς

τὸ μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι. epsilon.15 Ὁ Ἑρμῆς: ὄφραλος πέτρα· Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστοφάνης. Ὁ Ἑρμαῖος: Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταυτί· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖοι καλούμενοι· ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ Ἰππάρχειοι Ἑρμαῖοι ἀπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου. Ὁ Ἑρμαῖος: τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν· ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. Ὁ Ἑρμαφρόδιτος: ἢ τὸν ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα τὰ μῦθια, ἀρρένων καὶ θηλειῶν, φασίν· ἢ τὸν αἰσχροῦ καὶ ποιῶντα καὶ πάσχοντα. Ὁ Ἑρμῆς τρικέφαλος: Ὁ Ἑρμῆς στροφεύς: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος· ἀπὸ τοῦ στροφέως τῆς θύρας. Ὁ Ἑρμῆς τετρακέφαλος: ἐν Κεραμεικῷ Τελεσαρχίῳ δουρῶν. Ὁ Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι: Φιλόχορος λέγει ὡς οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθεσαν Ἑρμῆν παρὰ τὸν πυλῶνα. Ὁ Ἑρμείας: ὄνομα κύριον· ὁ εὐνοῦχος ὁ τρίπρατος· οἱ κείως δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. epsilon.16 Ὁ Ἑρμῆς: πόσεως εἶδος· ὡς ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτήρος. Ὁ Ἑρμιοὶ καὶ ἐξ Ἑρμοῦ: τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ὁ Ἑρμιόνη: χωρίον ἄστυλον· ἢ πόλις ἢ ἐν Πελοποννήσῳ ἔχουσα ἱερὰ Διμήτρος καὶ Περσεφόνης ἄστυλα. Ὁ Ἑρμοκοπίδαι: οἱ τῶν Ἑρμῶν τοὺς τραχήλους καὶ τὰ αἰδοῖα ἀποκόψαντες· φασὶ δὲ Ἀλκιβιάδην συμπράττοντα Κορινθίοις τοῦτο πράξαι. Ὁ Ἑρμοκοπίδαι: οὕτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἑρμῶν (αἴτιοι)· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὁ Ἑρμοῦ κληῖρος: ὁ πρῶτος ἀνεκτόμενος· εἰώθεσαν γὰρ κατὰ τιμὴν τοῦ θεοῦ φύλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας καὶ πρῶτον ἀνέλκειν τοῦτον· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τοῦτον. Ὁ Ἑρμος: δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος· Διονύσιος δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ Ἑρμος ὡς ἔρκος. Ὁ Ἑρμώνιος χάρις: ἢ κατὰ ἀνάγκην διδομένη. Ὁ Ἑρόμενος: ἐρωτῶν. Ὁ Ἑροιάδαι: οἱ Ἑροιάδαι δῆμος ἐστὶ τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς. Ὁ Ἑρπει: τῇ κοιλίᾳ βαδίζει. Ὁ Ἑρπήνη: πάθος ἐστὶ χαλεπὸν, ἀπὸ τοῦ ἔρπειν καθ' ὅλου τοῦ σώματος· ἦτοι ὑπονέμεσθαι. Ὁ Ἑρπύζων: ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων. epsilon.17 Ὁ Ἑρρε: φθείρου· ἀπαλλάττου. Ὁ Ἑρρει: κατέπιπτεν. Ὁ Ἑρρειν: φθείρεσθαι. Ὁ Ἑρρέτω: οἰμωζέτω· φευγέτω. Ὁ Ἑρρηκε: φθείρεται. Ὁ Ἑρρήσετε: φθερεῖσθε· καὶ ἐρρήσας, φθαρεῖς. Ὁ Ἑρρηνοβοσκός: ὁ προβατοβοσκὸς ἐν Τυροῖ β' Σοφο κλέους· ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄρην. Ὁ Ἑρρήσειοι: μετὰ βίας εἰσελεύσει. Ὁ Ἑρρήσαντο: ἐψηφίσαντο. Ὁ Ἑρριον: εἰς φθορὰν· Εὐριπίδης. Ὁ Ἑρριον: τάχιον. Ὁ Ἑρριπίζετο: ἠΰξετο· ἀντὶ τοῦ ἐνεκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται. Ὁ Ἑρρόντων: φθειρέσθωσαν. Ὁ Ἑρρώγασιν: ἐσχίσθησαν. Ὁ Ἑρρωγότες: διεσπασμένοι. Ὁ Ἑρρων: μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος ἢ πορευόμενος. Ὁ Ἑρρωπίζομεν: σύμμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν· ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος. Ὁ Ἑρρώσαντο: ἐπωρῶθησαν. Ὁ Ἑρρῶσθαι φράσσα: οἰμώζειν εἰπὼν· κατεγνώκως. Ὁ Ἑρρήσειοι: πρόσφατος· ἐνυγρὸς τε καὶ ἀμόλυντος. Ὁ Ἑρρήεντα: δροσώδη καὶ ἀπαλόν· νεαρὸν. Ὁ Ἑρυγγάνειν: ὁ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι. epsilon.18 Ὁ Ἑρυθαίνει: πυρρὸν ποιεῖ· ὅθεν καὶ ἐρύθημα, ἢ ῥίζα ἢ λεγομένη ἐρυθρόδανον. Ὁ Ἑρυθραῖοι: οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἑρυθρᾶς καλουμένης. Ὁ Ἑρυμα: φύλαγμα καὶ τεῖχος. Ὁ Ἑρυμνήν: ἡσφαλισμένην. Ὁ Ἑρυσίβη: θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον· ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν· τινὲς νόσον ἐπιγινόμενην τοῖς σπέρμασιν· ἢ ἢ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου. Ὁ Ἑρυσμον: λάχανον οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσι αἱ κύουσαι γυναῖκες. Ὁ Ἑρυσσο: σπυρίς. Ὁ Ἑρύσταζεν: εἶλκεν. Ὁ Ἑρύσιμον: ἐλκυσίμον. Ὁ Ἑρυφον: οὐκ ἐρρόφησα. Ὁ Ἑρχθέντα: ὕδατι ἀποπνιγένη. Ὁ Ἑρχιάδαι: Ἑρχία δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ὁ Ἑρωδιός: ὀρνέου εἶδος. Ὁ Ἑρώμεθα: ἐρωτήσωμεν. Ὁ Ἑρωμαῖοι σε: ἐρωτήσω σε. Ὁ Ἑρῶν: ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν. Ὁ Ἑσάλευε καὶ ἀπεσάλευε: τοῦτο καὶ ἐπὶ νεῶν λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων· ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαίκοις· ὀλίγα μὲν γὰρ καὶ τὰ κουφότατα τῶν πλοίων πρὸς τῇ γῆϊ ὥρμει· τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ epsilon.19 μείζω μετέωρα διὰ τὰ τεναγῆ ἀπεσάλευεν· ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, ἐφ' ἐνὶ δὲ τῶν παίδων ἀπεσάλευε· σημαίνει δὲ (ἢ λέξις τὸ, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ τούτῳ εἶχεν.) Ὁ Ἑσβη:

ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. ἑσδραμύλιξον· εἴσδραμε. ἑσέφθην· τὸ ἐσεβάσθην· Σοφοκλῆς. ἑσθήματα· ἱμάτια. ἑσθλά9· ἀγαθά. ἑσθοντες· ἐσθίοντες. ἑσθος· ἱμάτιον. ἑσθ' ὅτε· ἔστιν ὅτε. ἑσίνοντο· ἐβλάπτοντο. ἑσκαλεν· ἐσκάλευεν· ἐσάλευεν· ἠρεύνα. ἑσκήνησαν· ἀντὶ τοῦ ὠϊκήσαν. ἑσκληκότα· προσλιπαροῦντα· προσεσκληκότα· μετ ἦκται δὲ ἀπὸ τῶν προσζηραιομένων. ἑσκοπεῖτο· ἀνεσκόπει. ἑσκοπίαζε· περιέβλεπεν. ἑσκοροδισμένος· παρωξυμμένος· ἀπὸ τῶν σκορόδων· μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων τῶν διὰ τὴν νόσον χριομένων σκόροδα. ἑς κόρακας· εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον. ἑς κόρακας· Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν, ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν epsilon.20 Παγασιτικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκάκων γυψωθέντας κόρακας ἰδόντες περιπετομένους· τοῦ Ἀπόλλωνος ὠϊκήσαν χωρίον κόρακας· ὕστερον δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτούς, τοὺς φυγαδευομένους εἰς αὐτὸ ἔπεμπον· οἱ δὲ, ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυνατικοῦ τῶν ἀνθρώπων ὄντος· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ· λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτούς καὶ περικαθαίροντας, ἔαν ζῶντας· καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῶϊ, φεῦγ' ἐς κόρακας· ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς· κολιὸν μέγαν νομίσαντα τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, πρὸς αὐτούς πορευθῆναι· ἠττηθέντα δὲ, πάλιν εἰς τοὺς κολιοὺς ὑποστρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας, παίειν αὐτὸν λέγοντας· φεῦγ' ἐς κόρακας· Ἀριστείδης δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν τραχέσι τόποις καὶ κρημνωδέσι νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς· φεῦγ' ἐς κόρακας. ἑσμα· Ἀριστοτέλης· ὅπερ Θεόφραστος μίσχον· ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων. ἑσμός· πληθὺς· ὄχλος· κυρίως τῶν μελισσῶν· παρὰ τὸ ἅμα πετομένας ἴεσθαι. ἑσμυρνισμένος· σμύρνη ἐπεστυμμένος· μύρον γὰρ παρὰ τὸ τηῖ μοίραι συνέψεσθαι. ἑς ὀλβίαν· ὡς εἰς μακαρίαν· τὸ εἰς Αἴδου. ἑς ὀψιγόνους· τοὺς μετὰ ταῦτα. ἑσπάριζεν· οὐκ ἐσκάριζεν. ἑσπάθα· σπάθη ὕφαινεν ἢ διέφθειρε τὰ οἰκεία. epsilon.21 ἑσπαθημένος· πεπυκνωμένος· ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην. ἑσπαθάτο· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο· παρὰ τὴν σπάθην· ἢ τὸ ἐρρίπτετο· ἢ διεκόπτετο· ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο, ἀπὸ τῆς τῶν ὕφαντων σπάθης, ἣτις συντίθησι τὰ ὕφαινόμενα. ἑσπέραν λέγουσι τὴν τοῦ ἡλίου δύσιν· καὶ ἀφ' ἐσπέρας· οὐκ ἀφ' ἐσπέρου. ἑσπερον κέλευθον· ἐσπέριον· ἐπὶ δυσμᾶς ὁδόν. ἑσπέται· εἰπεῖν ποιήσαντες. ἑσταλκεν· ἐμείωσεν. ἑσταθευμένος· τὸ κεχλιασμένον τῷ πυρὶ· καὶ σταθεῦσαι διὰ τοῦ ᾠ· οὐχὶ στατεῦσαι. ἑστ' ἄν· ἕως ἄν. ἑστηλιτευμένος· ἀναγεγραμμένος. ἑστηῆξι· τὸ μέλλον λέγουσι· καὶ ἔστηξε καὶ τὰ ὅμοια οὕτως. ἑστιᾶν· τρέφειν· καὶ ἐστιᾶσθαι· τρέφεσθαι· εὖω χεῖσθαι. ἑστία· δίαίτα· οἴκησις· βωμός· χυτρώπους· ἐσχάρα. ἑστιατόρια· ἐστίασις. ἑστιάτωρ· ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην καλῶν· δαιτυμόνες δὲ οἱ ἀριστηταί. ἑστία θύομεν· ἀφ' ὧν οὐκ ἔξεστι μεταδοῦναι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν· ἢ ἐφ' ὧν οὐκ ἐκφέρεται ἀπὸ τῆς θυσίας. ἑς τί ἔτι· μέχρι τίνος. ἑστιν· ἢ πρώτη ὀξεῖα ἐπειδ' ἂν ἀποφαινόμεθα αὐτοὶ epsilon.22 περὶ τοῦ ὑπάρχειν τί· ἑστι πόλις Ἐφύρη· ὅτ' ἂν δὲ πρὸς ἐρώτησιν ἀποκρινόμεθα, τὴν ὑστέραν ὀξυ τονητέον. ἑστιῶν· ἀριστοποιῶν. ἑστόμφασεν· ἠλαζονεύσατο· ἢ σπάθη καθύφηναν· ἀντὶ τοῦ διέφθειραν τὰ ἐν τηῖ οἰκίαι. ἑς τὸν λιμένα· ὅτ' ἂν γὰρ ὀρῶνται ἀπὸ τῆς πόλεως σφοδρότερον ἐρέσσουσιν· ὅθεν παροιμία κατὰ τὸ ἐλλιπές· Ἀττικὸς ἐς τὸν λιμένα· λείπει γὰρ ἰσχυρός. ἑστρωμνημένος· ὁ ἐν τηῖ στρωμνῇ μένων. ἑστορέσθη· ἐστρώθη· ὠμαλίσθη. ἑσφάλιζεν· ἠσφάλισεν· ἔσφηλεν· ἔδησεν· οὕτω καὶ τὸ πέδαις δῆσαι, πεδησαι. ἑσφηκωμένος· ἐσφιγμένος· ἀπὸ τῶν σφηκῶν· οἱ κατὰ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι· ἔνθεν καὶ ὁ σφήν· Σοφοκλῆς Αἰθίοψι τοὺς ἐσφιγμένους μύρμηκας τηῖ σαρκῶσει· Τετράπτεροι γὰρ νῶτον ἐν δεσμῷ μασί Σφηκοὶ κελαινόρινες· Ὀμηρος· χρυσῶι τε καὶ ἀργύρω ἐσφήκωντο. ἑσφηλε· κατέβαλε. ἑς φοινικίδας καταξάναι· αἱματόρρυτον ποιῆσαι· οἱ δὲ ὅτι εἰς φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔρια· οἱ δὲ ὅτι οἱ Λάκωνες ἐν φοινικίσι παρετάττοντο. epsilon.23 ἑς Φρεάτου9· Φρεάτος τόπος τῆς

Ἄττικῆς· ἐν ωῖ ἐδίκαζον περὶ φόνου. Ὁἔσχάρα: ἡ ἐπὶ γῆς ἐστία στρογγυλοειδῆς· ἀφ' ἧς ἐσχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφερῆ ἔλκη· ὁ δὲ βωμὸς, τὸ ἐν ὕψει ἐστὶ πρὸς θυσίαν οἶκο δόμημα. Ὁἔσχάρα: ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι Λυκοῦργος καὶ Ἀμμώνιος τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην· ἢ κοίλην· παρὸ καὶ τοὺς ἰατροὺς τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας καλεῖν. Ὁἔσχάραι πυρόσ: ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιάι. Ὁἔσχάρας: τὰ τῶν γυναικῶν αἰδοῖα. Ὁἔσχάριον: θυμιατήριον κοῖλον. Ὁἔσχαρίτην: ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου. Ὁἔσχάτη ἀδικία: ἄκρα τὲ καὶ τελεία. Ὁἔσχατιά9: τὰ πρὸς τοῖς τέρμασι τῶν χωρίων ἐς χατιάς ἔλεγον· οἷς γειτνιαῖ, εἶτε ὄρος, εἶτε θάλασσα. Ὁἔσχατίαν: ἔσχατον τόπον γῆς· ἢ τὰ νομὰς ἔχοντα χωρία, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ' περὶ τῆς Πολιτείας. Ὁἔσχατος Μυσῶν: Ἑλλησι λοιμῶι κρατουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν· αὐθις δὲ τὴν Αἰολίδα παρὰ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μυσίας εὗρον· ἔνιοι τὴν παροιμίαν ἔκ τινος χρησιμοῦ λέγουσι Τηλέφω μαν epsilon.24 τευομένω γεγονέναι περὶ γονέων, ἐπὶ τινὰς τόπους ἐλθῶν, εὗροι τοὺς γονεῖς· τὸν δὲ θεὸν προστάξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν· ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν, νέμεσθαι γὰρ ταῦτα τὰ χωρία Μυσοῦς, ἐπιτυχεῖν τῇ μητρὶ αὐτοῦ· τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ ἐπιτασσομένων. Ὁἔσχε: κατέπαυσε. Ὁἔσχεδιάζον: ἠτοίμαζον. Ὁἔσχάτως: ἄκρως· Μένανδρος· φοβοῦμαι σ' ἐς χάτως. Ὁἔσχεν: ἐπέσχε· Μένανδρος. Ὁἔσχετο: ἐπεσχέθη. Ὁἔτεοβουτάδαι: γένος πολὺ, λαμπρόν· ἀπὸ Βούτου· ἀφ' οὗ ἱερεῖς καθίστανται Ἀθήνησιν. Ὁἔτεοβουτίδαι: γένος Ἀθηναίους· οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου γεγονότες· ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία τῆς Πολιάδος· καθαρῶς δὲ ἦν Ἀττικὸν τὸ γένος καὶ γνήσιον· τὸ γὰρ ἔτεδὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ. Ὁἔτερομόλιος δίκη: εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον. Ὁἔτειρε: κατεπόνησε. Ὁἔτεόν: ἀληθῶς. ετια: Ὁἔταιρας Ἀφροδίτης ἱερὸν Ἀθήνησιν· ἀπὸ τοῦ συνά γειν ἑταίρους καὶ ἑταίρας. Ὁἔταιρα: φίλη· πόρνη. Ὁἔταιρικός: ὁ εἰς ἑταίρας καταφερῆς. epsilon.25 Ὁἔταιρίστριαι: γυναῖκες φίλιας κτώμεναι. Ὁἔταιριζομένη: ἐρεθιζομένη· προσκνωμένη. Ὁἔταιρισάμενος: συνεργήσας. Ὁἔταιρία: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως τούνομα τέταχεν Ἀνδοκίδης. Ὁἔταιρήσας: πορνεύσας. Ὁἔταιρίστριαι: αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ὁἔταιρῶν ἀνθίνων: νόμος Ἀθήνησιν τὰς ἑταίρας ἀνθίνα φορεῖν. Ὁἔταισ: ἑταίροις. Ὁἔταιρεῖν: καὶ ἐπὶ τοῦ φιλονεικεῖν. Ὁἔτερότοιχα: ἀσύμφωνα. Ὁἔτέλει: ἐτέτακτο. Ὁἔτελέσθησαν: ἐμίανθησαν· μετέσχον τῆς μιαρᾶς συνουσίας. Ὁἔτέλεσε: κατήνυσε· Θουκυδίδης· ἐς Φάρσαλον ἐτέλεσεν. Ὁἔτεραλκέα: ἑτεροκλινῆ. Ὁἔτεροιοῦμενοι: ἀλλοιοῦμενοι. Ὁἔτεροῖον: ἀλλοῖον. Ὁἔτερος: Φερεκράτης ἐπὶ πολλῶν. Ὁἔτερος: ἐπὶ δυεῖν λέγουσιν. Ὁἔτερόγναθος: ἀπειθής· ἢ ὁ ἄπληστος καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Ὁἔτερομάσχαλος: χιτῶν δουλικός, ἦν ἐξωμίδα λέ γουσιν. epsilon.26 Ὁἔτερόφθαλμος: ὁ ἐν Λοκροῖς νομοθετήσας· Δημο σθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ὁἔτέρωθι: ἐν ἐτέρω τόπῳ. Ὁἔτέρωσέ ποι: ἐφ' ἕτερον τόπον. Ὁἔτερόπλουν λέγουσι καὶ ἀμφοτερόπλουν. Ὁἔτερόφθαλμος: οὕτως λέγουσιν, οὐ μονόφθαλμος. Ὁἔτέρωσε: ἀλλαχόσε. Ὁἔτειον: ἐνιαύσιον· ἐπέτειον δὲ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀκμάζον. Ὁἔτλησ: ὑπέμεινας. Ὁἔτνος: εἶδος ὀσπρίου. Ὁἔτνα: τῶν ὀσπρίων τὸν χυλόν. Ὁἔτνος: ἔψημα. Ὁἔτνήρυσιν: λέγουσι δὲ καὶ ζωμήρυσιν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ὡ μητερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνή ρυσιν. Ὁἔτησῖαι: οἱ ἀπὸ Βορέου ψυχροῦ πνέοντες ἄνεμοι. Ὁἔτήσιοι: πρόσκαιροι· Ἐτήσιοι γὰρ πρόσσι' αἰὶ πρὸς τὴν τέχνην· Κρατῖνος Δηλιάσιν. Ὁἔτιθήνευσεν: οὐκ ἐτρόφησεν. Ὁἔτος: μάτην. Ὁἔτόπασεν: ὑπενόησεν· ἐνόμισεν. Ὁἔτραγώδουν: ἐχόρευον. Ὁἔτρύχωσεν: ἐξέτριψεν. Ὁἔτύγχανεν: ἔτυχεν. Ὁἔττημένα: σεσημένα· Φερεκράτης. epsilon.27 εὐαγέσ: ἀγνόν· εὐσεβές· ὅσιον· θειότατον. εὐάγωγον: εὐχερές. εὐάγωγον: εὐθήρατον· εὐληπτον. εὐαγωγή: εὐπαιδευσία. εὐαγγέλειν ὑφ' ἑν λέγουσι καὶ καταγγέλλειν. εὐαγής: μεταφορικῶς κύκλος. εὐάγκαλον: εὐβάστακτον. εὐαγόρας: ὄνομα κύριον. εὐαίων:

ὄνομα κύριον. εὐανδρία: Δείναρχος· εὐανδρίας ἄγων ἤγετο. εὐάνθης γλῶσσα: εὐαλδεῖ9· εὐεξεῖ. εὐάντητος: εὐαπάντητος. εὐάντητος: εὐικέτευτος· ἄντεσθαι γὰρ τὸ ἵκετεῦσαι. εὐάντυγα: εὐάξονα. εὐαφές: εὐμάλακτον· εὐψηλάφητον. εὐ βεβηκότα: εὐσταθῆ. εὐβοιεῖς: οὐκ Εὐβοεῖς. εὐβοτον: καλὰ βοσκήματα ἔχον. εὐβουλος: δημαγωγὸς ἦν ἐπιφανέστατος· ἕτερος δὲ ἐστὶν ὁ κωμικὸς, οὗ μνημονεύει Ὑπερίδης. εὐγε: καλῶς· ὁσίως· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. εὐγενέστερος Κόδρου9: τοῦ υἱοῦ Μελάνθου τοῦ Μεσση νίου· πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νεΐλεω· οὗτος ὁ Κόδρος Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίους· epsilon.28 ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ἐδέξατο· ἐν οἷς καὶ Μέλανθον· χρησιμοῦ δὲ αὐτοῖς δοθέντος, αἰρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν ἀπόσχωνται τοῦ τῶν πολεμίων βασιλέως· νοήσας τὸν χρησμόν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἕνα ἐξ αὐτῶν ἀνεῖλε· διοργισθέντες δὲ οἱ λοιποὶ συλλαβόντες αὐτὸν ἀνεῖλον· ὡς Δήμων. εὐγνρότατος: καλὸς γέρων· ἀξιότιμος. εὐγμαοδείων: εὐχῆς ἀξίων. εὐγνώμων: τὸν εὐγνωστον λέγουσι· καὶ τὸν μὴ γινωσκόμενον ἀγνώμονα. εὐγνωμοσύνη: εὐνοια· γνησιότης. εὐδείπνου: τὰς τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιφερομένας χοάς. εὐδιάλογος: ὁ εὐόμιλος. εὐδαιμονία: εὐτυχία· εὐπραγία. εὐδικος: εἷς ἐστὶν οὗτος τῶν κατασταθέντων ὑπὸ Φιλίππου κυρίων Θετταλίας ἀπάσης. εὐδίαιος: χειμάρρους· καὶ τὸ τρήμα τῆς νεῶς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ. εὐδαιμονέστατος: εὐτυχῆς· πλουσιώτατος· μακαριστότατος. εὐδμητον: καλῶς ὠικοδομημένον. εὐδοκιμοῖ9: καὶ εὐδοκιμοίη· τὸ εὐκτικὸν ῥῆμα· καὶ ποιοῖ καὶ ποιοίη· καὶ τᾶλλα τὰ ὅμοια σὺν τῷ ῥη καὶ ἄνευ τούτου. εὐδοντι δ' αἰρεῖ κύρτος: παροιμία· καθεύδουσι γὰρ epsilon.29 καθέντες τοὺς κύρτους· παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· Εὐδοντι δ' αἰρεῖ πρωκτός, εὐδον: ἐκάθειδον. εὐδρανῆς: εὐ δρώσι· καλῶς ποιοῦσιν. εὐ εἰδότες: καλῶς γινώσκοντες. εὐεν: ἔβρεχεν. εὐέδρωσ: βεβαίως. εὐειρον: εὐέριον. εὐεικτον: εὐπειθές· καλῶς εἶκον. εὐ ἔχειν στόμα: τὸ εὐφημεῖν· οὕτως Εὐπόλις. εὐεκτικῶς: σχετικῶς. εὐεξία: εὐρωστία σώματος. εὐεπήσ: εὐερμία· εὐτυχία· ὡς δυσερμίαν ἀτυχίαν· ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὐρήματα κοινὸν Ἐρ μὴν ἔλεγον. εὐερνήσ: εὐθαλῆς βλαστός, εὐερκήσ: εὐ τετειχισμένη. εὐερνῶ9: εὐτυχῶ. εὐετηρία: εὐθηνία· εὐνομία· εἰρήνη· τὸ καλῶς διακεῖσθαι. εὐζῶϊτου9: καλῆς ζωῆς. εὐζωνοι: ἔνοπλοι· ἢ οἱ μὴ ἔχοντες φορτία. εὐζωνος: ἢ εὐτοκος· καλή. εὐζωρον: εὐκέραστον. εὐθηείας: μωρίας· ἀνοίας. epsilon.30 εὐήθησ: βλάξ· ἀνόητος· ἢ ἄχρηστος τὸ ἦθος· ἢ μωρὸς εὐφήμωσ, εὐθηεσ: ἐπὶ τοῦ βελτίονος· καὶ Θουκυδίδης καὶ ὁ φιλόσοφος, εὐήλατον: τὸ καλῶς ἐληλασμένον. εὐειλος: εὐήλιος· Ἀριστοφάνης. εὐερκίας: εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως. εὐέστω: εὐθένεια· παρὰ τὸ ἐστάναι. εὐζωρότερον: ἀκρατότερον. εὐήθησ: οὐ μόνον ὁ μωρὸς καὶ ἄνους· ἀλλ' ἐσθ' ὄπη καὶ ὁ χρηστός, ἀπὸ τοῦ εὐ ἔχειν τὸ ἦθος. εὐθηεσ: ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ· ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους λόγῳ. εὐημερίαν: τὴν εὐδαιμονίαν· καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς καὶ Φερεκράτης. εὐημερία· ὡς ἐν τῇ συνηθείαι· Ἄλεξις Ὀλυνθία· Εὐημερία δέσποινα καὶ Μοῦσαι φίλαι· καὶ εὐημερῆσαντος Ὑπερίδης. εὐηνέμουσ: εὐδιδεινούς· καλοῦς· ἀχειμάστους. εὐηνιώτατα: εὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ παραχώδης· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων. εὐήνιον: εὐπειθές· καλῶς ἠνιοχούμενον· ἠνία γὰρ τὰ λῶρα. εὐήνιος: πρᾶος· ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενος· ἢ εὐπειθής· ἀπὸ τῶν ἵππων μετάγοντες. epsilon.31 εὐήνορα: τὸν ἀνδρείαν ποιοῦντα· ἐπὶ τοῦ οἴνου· ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ, τὸν εὐ (τὸν ἄνδρα τιθέντα.) εὐήνοσ: δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητὰς· καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. εὐήρεια: εὐπλοια· εὐχέρεια. εὐηρέσ: ἐπεικές· πρᾶον. εὐήροτον: καλῶς ἠροτριασμένον. εὐήτριον: ἱμάτιον εὐυφές· ἢ τὸ ὀμαλὸν ὕφασμα. εὐήρεσ: εὐάγωγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. εὐθέ9: λέγουσι καὶ εὐθέως· τὸ δὲ εὐθῶ, χωρὶς τοῦ ῥη, ἐπὶ τόπου τιθέασιν. εὐθέος: φανεροῦ· εὐθοῦς. εὐθενεῖν: ἐν τῷ ῥη λεκτέον· οὐχὶ εὐθηνεῖν. εὐ θέσθαι: καλῶς διοικῆσαι. εὐθετῆσαι: κοσμηῆσαι· συνθεῖναι. εὐθημονεῖσθαι: εὐ τίθεσθαι· ἢ συγκεῖσθαι. εὐθίας: τῶν ἐπὶ συκοφαντία

διαβεβλημένων ἦν ὁ Εὐθείας. εὐθικτον: εὐαφές· εὐψηλάφητον. εὐθिनος: ἀρχὴ ἦν τίς· ἐξ ἐκάστης δὲ φυλῆς ἓνα κλη ροῦσι· τούτω δὲ δύο παρέδρους. εὐθρυπτα: ψωμοὶ οἶνω βεβρεγμένοι· οἷς ἐπιχειῖται καὶ φακὴ. εὐθύ9: κατευθύ· καὶ κατεναντίον· ἐπ' εὐθείας. εὐθυβόλωι: ἐξ εὐθείας βάλλοντι. epsilon.32 εὐθυγενής: ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. εὐθυγνώμιασ: ὁ μάρτυς· ὡς τὴν οἰκείαν γνώμην εὐθεῖαν διὰ λόγου παριστῶν. εὐθυμοσύνη: τάξις. εὐθύδημον: ἀπλοῦν δημότην. εὐθυεπίαισ: ὀρθολογίαίς. εὐθυδικία: ὅτ' ἂν εἰσάγηται τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδέπω γνώσις ἐγένετο δικαστηρίου· τοῦτο εὐθυδικία καλεῖται· περὶ ὧν γὰρ κεκρίσθαι τίς φησὶ, περὶ τούτων παραγράφεσθαι ἐφεῖται. εὐθύ Λυκείου9: τὸ εἰς Λυκείον· ὅθεν Ἐρατοσθένης καὶ διὰ τοῦτο ὑποπτέυει τοὺς Μεταλλεῖς· καὶ Εὐριπίδης οὐκ ὀρθῶς· Τὴν εὐθὺς Ἄργους καὶ Ἐπιδαυρίας ὁδόν. εὐθύναι: οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρξάντων· καὶ εὐθύνοι οἱ τούτους ἀνακρίνοντες· Νόμων ἰβ'· εἰ δὲ μὴ τοῦ τους κατευθύνειν αὐτοὺς κατευθύνοντα· καὶ μετ' ὀλίγα· διὸ δὴ δεῖ πάντως τοὺς εὐθύνους θαυμαστοὺς πᾶσαν ἀρετὴν εἶναι· ἡμεῖς τούτους λογιστὰς λέγομεν. εὐθύνα: κυρίως ἦν εἰσάγουσιν οἱ λογιστὰι πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως· ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογιστὰι κλη ροῦσι· κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἀλοῦσιν. εὐθύναι: ὄνομα ἀρχῆς παρὰ Ἀθηναίους· δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν· παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσ epsilon.33 βεῦσαντες, ἢ ἄρξαντες, ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύννας. εὐθύναι: ἐξετάσαι ὀρθῶς. εὐθύνοντασ: ὁρμώντας. εὐθύνος: εὐθύντης. εὐθύνας: δίκας· τιμωρίας. εὐθύνουσιν: ἐρωτῶσι· δίκας εἰσπράττουσιν. εὐθύωρον: ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν. εὐθύωρον: τόπος ἐστὶν ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὄρον. εὐθυτενίζουσα: ὀρθῶς βαδίζουσα· ἐπιτατικῶς τρέχουσα· ὀρθῶς φρονούσα· ἀπταιστώως ψηφιζομένη· τὸ εὐθὺ σκοποῦσα· καὶ εὐθυτενίζων, ὁ μάρτυς ὁ τὰ εὐθῆ ἀπαρέγκλητα διατηρῶν· καὶ εὐρυθμον τὴν οἰκείαν γνώμην διὰ τῆς εὐθυλογίας παριστῶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἐπιτεταμένης νευρᾶς. εὐθυρήμων: ἐτοιμολόγος. εὐθὺς καὶ εὐθέως: ἀμφοτέρω Ἑλληνικά· τὸ δὲ εὐθὺ διαφέρει τούτων· οὐ γὰρ τὸ παραχρήμα σημαίνει· ἀλλὰ τὸ ἔως καὶ εἰς· οἶον, εὐθὺ σκοποῦ· ἀκριβὲς κατ' εὐθεῖαν. εὐθύ9: σύνεγγυς σημαίνει. εὐθυωρίαν: τὴν εὐθύτητα. εὐιλατεύειν: εὐμενῆ εἶναι. εὐ ἴσθι: καλῶς γνώθι. εὐκατάπριστος: εὐκατάκαυστος. epsilon.34 εὐκερματεῖν: Εὐβουλός που κέχρηται τῷ ὀνόματι. εὐκηλον: εὐκαυστον· εὐσχιστον· Ἴων ἐν Ὀμφάλῃν Ἐξανθρακώσας πυθμέν' εὐκηλον δρυός. εὐκλευέσ: εὐκληροσ: εὐεπίτευκτος. εὐκλεία: καὶ τὰ ὅμοια· μακρὰ ἢ τελευταία καὶ παροξύνεται· ὡσπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν ἰβ' περὶ (κωμωδίας.) εὐκληρία: εὐτυχία. εὐκολος: ράδιος καὶ οὐ συχνός· ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλω. εὐκόμιστος: ἐπιμελείας εὐ τετευχώς· κομιδὴ γὰρ ἢ ἐπιμέλεια· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα. εὐκρας: εὐκρατος· Εὐριπ. Βροτοῖσιν εὐκρας οὐ γένοιτ' ἂν ἡδέως· ἐν Ἀντιόρῃ. εὐκρινής: συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιάνας λέγεται, διὰ τὸ εὐ κεκρίσθαι· οὗτοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τιθέασιν κατὰ ἀντίφρασιν. εὐκρινέσ: εὐχερές. εὐκτάζου9: εὐχου. εὐκταῖον: εὐχῆς ἄξιον πολύτιμον· ὑγιές. εὐκυκλος: εὐχορος. εὐλάβησον: καὶ εὐλαβῆσαι λέγουσιν. epsilon.35 εὐλαβοῦ9: φυλάσσου. εὐλαχα: τὸ ἄροτρον παρὰ Θουκυδίδη· Δώριος δὲ ἡ λέξις. εὐληματεῖ9: εὐ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας. εὐλόγηκεν: ἐβλασφήμησεν. εὐλογιστίασ: εὐλογίας· εὐβουλίας. εὐμάρεια: εὐχέρεια. εὐμαρῆσ: εὐκολος· εὐχερῆς. εὐμάρειαν: ῥαστώνην· εὐχέρειαν· οἱ δὲ Ἴωνες τὸ περὶ τινα τῶν ἀναγκαίων τοῦ σώματος ἐκκρίσεων ἀσχοληθῆναι· οἶον οὐρῆσαι· ἀποπατῆσαι. εὐμαρίδες: ὑποδημάτων γένος. εὐμενίδες: Αἰσχύλος Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ ἐπράυνε τὰς Ἐρινύας· ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην· Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν· εἰσὶ δὲ τρεῖς· Ἀληκτώ· Μέγαιρα· Τισιφόνη. εὐμεταβολώτερος κοθόρνου9: κόθορνος ὑπόδημα ἀρμόζον δεξιῷ τὲ καὶ εὐωνύμῳ ποδί· ὅθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, κόθορνον

ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐπὶ τῶν συστρεφομένων οὖν συνεχῶς ἡ παροιμία κεῖται. εὐμοιρία: εὐκληρία. εὐμολπία: πολλάκις τῆς ἡμέρας τρεπόμενος· ἢ εὐ φρονία· ἢ εὐμενεία. εὐμολπίδαι: πατρία Ἀθήνησιν ἀπὸ Εὐμόλπου· ἐγέ epsilon.36 νοντο δὲ τρεῖς· ὁ μὲν ἐκ Θράκης ἐπιστρατεύσας, ὃν οὐ προσποιοῦνται οἱ Εὐμολπίδαι· ὁ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀστυκόμης· ὁ δὲ Μουσαίου καὶ Διῆος. εὐμολπίδαι: γένος ἀπὸ τοῦ Θρακῶς, ὃς καὶ τὴν μῦθον σιν εὔρεν· ἢ ἀπὸ τοῦ Μουσαίου υἱοῦ, ὃς ἦν ἀπὸ τοῦ δευτέρου πέμπτου. εὐνάσ: κοίτας· ἢ ἀγκύρας. εὐνάσ: ἰδίως Θουκυδίδης τὰ ἐπίγεια· τὸ ἡμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτώ· τὸ δὲ ἡμισυ ἐν ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ. εὐναῖος: ἐγκεκρυμμένος· Σοφοκλῆς Δόλοψιν· Εὐναῖος εἶη δραπετὶν στέγην ἔχων. εὔ νένηται: εὔ πεπλήρωται. εὐνηθέντες: κατακοιτασθέντες. εὐνεῖδαι: γένος Ἀθήνησι μουσικόν· ἀπὸ Εὐνέω τοῦ Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης. εὐνεῖδαι: γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ὄνομα ζόμενον· ἦσαν δὲ κιθαρωδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρεῖαν. εὔνοι: οἱ εὐνοοῦντες. εὐνοίασ: φιλίας. εὐνομουμένη: εἰρηνεύουσα· εὐθηνουμένη· καλῶς διακειμένη. εὐνούστατα: φιλίως. εὐνοῦχος: οὐ σπάδων ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν καλεῖται. epsilon.37 εὔογκον: οὐ τὸ μέγα· ἀλλὰ τὸ μέτριον τῷ ὄγκῳ. εὔνοστος: θεὸς ἐπιμύλιος· ἡ δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. εὐοί· σαβοί9: μυστικὰ μὲν ἐστὶν ἐπιφθέγματα· φασὶ δὲ τῆι Φρυγῶν φωνῆι τοὺς μύστας δηλοῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαβάζιος Διόνυσος. εὐοί· σαβοί9: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος· Βακχικόν τι ἐπίφθεγμά ἐστιν. εὐορνιθίαν: Σοφοκλῆς ἐπὶ οἰωνῶν. εὐόφθαλμον: τὸ εὔοπτον. εὐοφθάλμωσ: Ἀντιφῶν· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς. εὔξεινον: ὄνομα πελάγους. εὔξοον: καλῶς ἐξεσμένον. εὐόρητος: πρᾶος. εὐόχοον: πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆκται. εὔ παρασχόν· ἀντὶ τοῦ παρασχόντος· δῆλον δὲ τοῦ δαίμονος· ὃ ἐστὶ δωρησαμένου τὴν νίκην. εὐπάρεδρον: καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς. εὐπάθεια: διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφή. εὐπατρίδαι: οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες. εὐπάριστον: εὐπαράγωγον. εὐπάρυφα: εὐκατέργαστα ἢ πλούσια. εὐπάρυφος: ὁ πλατεῖαν παρυφὴν, τουτέστι πορφύραν, ἔχων. εὐπατρίδαι: εὐγενεῖς. εὐπερίστατον: μωρόν· ταχέως περιτρεπόμενον. epsilon.38 εὐπετήσ: εὐχερῆς. εὐπετῶσ: ῥαδίως· εὐχερῶς· εὐκόλως καὶ εὐσταλῶς. εὐπινέσ: τὸ ἀφελές καὶ μὴ λίαν τετημελημένον· ἀλλὰ μέτριον πίνον ἔχον. εὐπλοκαμίδες: καλλιπλόκαμοι. εὔπονος: εὔποτος. εὐπότμωσ: εὐτυχῶς. εὐπραξίαν: οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ᾤ· Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ ᾤ· γ. εὔπρωρον: εὐπρόσωπον. εὔπρηστον: εὐφύσητον. εὔπτορθον: εὐκλαδον. εὐράχαντες: ἦκοντες· ῥαχίας γὰρ ἐκάλουν τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους. εὔρασθαι: ἐκποιήσασθαι· περιποιήσασθαι. εὐρέσθαι: ἐκπορίσασθαι. εὐρήματα: βουλευματα. εὐρήματα: οὐχὶ εὐρέματα. εὐρησιεπήσ: καινολόγος, εὐρεσιέπεια: εὐρεσιλογία. εὐρεσιλόγος: φλύαρος· ἐτοιμολόγος. εὐρήσεται: ἀντὶ τοῦ εὐρεθήσεται. εὔριζον: πλατὺ ὄν· ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιοὺς ἔχον. εὔωνον: εὐτελές. epsilon.39 εὐώνυμον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἀριστερόν· καὶ παρὰ Θουκυδίδηι πλεῖστον. εὐωρεῖ9: παίζει· μετεωρίζεται. εὐωρία: ὀλιγωρία· εἴληπται δὲ ἐκ τῶν ἐναντίων. εὐωρία: ψιλῶς τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν· ἀλλὰ ῥαθυ μότερόν πως ἔχειν. εὐωριάζειν: ἀφροντιστεῖν κατὰ ἀντίφρασιν· ὥρα γὰρ ἢ φροντίς. 9᾽Εφα: εἶπεν. 9᾽Εφάλια: παραθαλάσσια. 9᾽Εφάμιλλον: ὅμοιον· ἴσον. 9᾽Εφάπαξ λέγουσιν. 9᾽Εφάυλιζον: εὐτέλιζον. 9᾽Εφάψασθαι: ἄρξασθαι· ψηλαφησαί. 9᾽Εφάψαι: ἐπὶ τοῦ δῆσαι λέγουσι τὸν λελυμένον ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. 9᾽Εφεδρεύει: ἐπικάθηται. 9᾽Εφεδριάζειν: παιδιὰ τίς. 9᾽Εφ' ἑαυτῆς: δι' αὐτῆς. 9᾽Εφεδρον: δίφρον τραπεζοειδές. 9᾽Εφεδρος: ταυλιστῆς τρίτος· καὶ ἐνεδρεύων. 9᾽Εφεῖτο: συνεχωρεῖτο. 9᾽Εφεῖτο: ἐνετείλατο. 9᾽Εφεκτοὺς τόκους: οἱ ἔγγραφοι τόκοι· οἷον ἐπεχόμενον epsilon.40 καὶ ὠρισμένοι· μὴ μέντοι προϊόντες μήτε συλλεγόμενοι. 9᾽Εφεκτος τόκος: ὁ ἐπὶ τὸ ἔκτον τοῦ κεφαλαίου. 9᾽Εφελκυστήσ: βοηθός. 9᾽Εφέζεται: ἐπικάθηται. 9᾽Εφέξει: σταθῆ· ἐφελκύσει. 9᾽Εφέσια γράμματα: ἐπωδαί τινες

δυσπαρακολούθητοι ἄς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἶπειν· καὶ ἐν Ὀλυμπία Μιλησίου καὶ Ἐφείου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα· φανεροῦ δὲ τούτου γενομένου καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα τὸ ἐξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. Ἐφέσια: δυσπαρακολούθητα· ὡς Ἐφείων τινῶν οὐσῶν ἐπαοιδῶν δυσπαρακολουθήτων, ὡς προ εἰρηται. Ἐφέσια γράμματα: καὶ Ἐφέσια ἀλεξιφάρμακα· ὀνόματα ἄττα καὶ φωναὶ ἀντιπάθειαν τινὰ φυσικὴν ἔχουσαι. Ἐφεσις: ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐφιευμένη δίκη· ὑπὲρ τοῦ κριθῆναι πάλιν· ἐγένετο δὲ Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἀποψηφισθέντων· ἐφεῖσθαι γὰρ αὐθις ἐξῆν αὐτοῖς εἰς δικαστήριον περὶ τῆς πο λιτείας· καὶ εἰ μὲν ἐάλωσαν, ἐπωλοῦντο ὡς ξένοι· εἰ δὲ μὴ, ἐπανήεσαν εἰς τοὺς ἐξ ὧν ἀπεψηφίσθησαν δήμους. epsilon.41 Ἐφεσις: ἔπεμπον. Ἐφέσειος: ὄρμας. Ἐφεσις: ἐπιθυμία· ὄρμη· ἔκκλητος αἴρεσις ἄλλου δικαστηρίου· καὶ μεταγωγή. Ἐφεσις: ἡ ἐξ ἐτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μετα γωγή· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἔκκλητος καλεῖται· καὶ τὸ ἐφεῖναι δὲ ῥῆμα ἐξ αὐτοῦ. Ἐφέστιοι: αὐτόχθονες· σύνοικοι. Ἐφεστιασάμενος: εὐωχηθεὶς. Ἐφεστρίς: χλανίς. Ἐφεστρίδες: ἐπιβολαί. Ἐφέται: ἄνδρες οἵτινες περιμόντες ἐδίκάζον· ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ἦτοι ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν· ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι· τουτέστιν ἔκκλητος. Ἐφέται: ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες· καὶ ἄριστα βεβιωκέναι ὑπόληψιν ἔχοντες· οἱ καὶ τὰς φονικὰς δίκας ἔκρινον· ἐκαλεῖτο δ' αὐτῶν τὰ δικαστήρια, Ἐφετῶν. Ἐφέται: οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματος κρίσεις· ἐπὶ Παλλαδίῳ καὶ ἐπὶ Πρυτανείῳ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ καὶ ἐν Φρεατοῖ· ἐφέται καλοῦνται. Ἐφετικός: ἐπιθυμητικός. Ἐφετίνδα: παιδιὰ τίς· ὅτ' ἂν ἄλλω προδείξαντες τὴν σφαῖραν, ἄλλω ἀφῶσιν. Ἐφεψιόμενοι: ἐμπαίζοντες καὶ ἐπισκώπτοντες. epsilon.42 Ἐφεβεία: νεότης. Ἐφεβος: παῖς νέος ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ· ὅθεν ἐφεβεύων. Ἐφεβον: καὶ τὴν παρθένον ἐνίοτε λέγουσιν. Ἐφεήδοιτο: τέρποιτο. Ἐφεῆκα: ἔπεμψα. Ἐφεκε: ἐπᾶνελθε· ἡ πρώτη ὀξεῖα. Ἐφεηλος: ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν. Ἐφεηλον: καλοῦσιν ὡς ἡμεῖς. Ἐφεήγησις: ἐφήγησις ἐστὶ δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων ἐπὶ βαίνειν τῆς χώρας· οἷον φυγάδα ἢ ἀνδροφόνον· ἢ ὅτ' ἂν τῶν δημοσίων τί κατέχειν δοκῇ τις κρύφα. Ἐφεημερία: ἡ πατρία· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία. Ἐφεήμερος: πρόσκαιρος. Ἐφεηνεν: ἔδειξεν. Ἐφεῆπτο: ἐπεκρέματο· ἐπέκειτο. Ἐφεησεῖεν: ἐπιχαρεῖεν. Ἐφεήσθη: ἐχάρη. Ἐφεθαλέου9: ἐφθοῦ· καὶ ἐφθοῦν· τὸ ὀπτοῦν. Ἐφεθάραται: φησὶ Θουκυδίδης καὶ τετάχαται· πάντα τὰ τοιαῦτα ἀρχαῖκά. Ἐφειάλας: ἐπιβαλλόμενος. epsilon.43 Ἐφειείς: ἐπιπέμπων· ἐπιβάλλων. Ἐφειέμενοι: ἐπιθυμοῦντες. Ἐφειερὸν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος· ἱερὸν ἐστὶ τῶν ἰβ' θεῶν ἐν Βοσπόρῳ. Ἐφείεται: ἐπιθυμεῖ. Ἐφειέτω: ἀνεῖτω. Ἐφειζάνει: ἐπικάθηται. Ἐφείζεται: ἐπικαθίζεται. Ἐφεήσιν: ἐπιτρέπει. Ἐφεικέσθαι: καταλαβέσθαι. Ἐφεικνούμενος: καταλαμβανόμενος. Ἐφείκοντο: ἐφήσαντο. Ἐφεικτόν: δυνατὸν καταληφθῆναι. Ἐφείπιον: ἀγώνισμα ἐφ' ἵππων τρεχόντων. Ἐφειππον: Εὐπολις Αἰζίν. Ἐφελα: ἔθλα· ἐμάλασεν. Ἐφελιπεν: ἔθλιπεν. Ἐφεοδουσάτωσαν: κατασκοπησάτωσαν. Ἐφεόδια: τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπιτήδεια ἀναλώματα. Ἐφεοδος: ὄρμη. Ἐφεόλκια: τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημοῦσι σκευή. Ἐφεόλκια: καράβια μικρά· παρὰ τὸ ἔλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων· καλοῦνται δὲ καὶ οἱ τῶν πόλεων τὰ ὄνια ἐπισκοπούμενοι. Ἐφεολκὰ λέγοντες: ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγᾶ. epsilon.44 Ἐφε' ὄρμην: ὁ ἐναντίος τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν. Ἐφεορία: ἀγορὰ Ἀθήνησιν οὕτω λεγομένη. Ἐφε' ὄρμην: ἐν τῷ ἐφεδρεύειν· οὕτως Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἐφεορεία: ἡ ἐπὶ τῶν ὄρων γιγνομένη προαγόρευσις· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἐφεορεία: ἐπισκοπή. Ἐφεορος: ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. Ἐφεορεύειν: ἐποπτεύειν. Ἐφεοροι: ἐν Λακεδαίμονι ἄρχοντες εἰσὶ,

κληθέντες ἀπὸ τοῦ πάντα ἐφορᾶν. Ὁ ἔφ' ὅτι: ἐφ' ᾧ τινί. Ὁ ἔφρασεν: ἐμήνυσεν. Ὁ ἔφυ9: ἐγένετο. Ὁ ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον: νόμος Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυῖνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλεόν, τοῦτο λέγειν· αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. Ὁ ἔφ' ὕδωρ: ἐπιμελητῆς κλεψύδρων ἐν δίκαις. Ὁ ἔφ' ὕδωρ: ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις ἐλάγχχανεν ὁ ἐπιμελησόμενος τούτου. Ὁ ἔφυδρος: ὕδωρ ἐπάγων. Ὁ ἔφύμνιον: τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνω ἄσμα. Ὁ ἔφυντο: ἐνέφυσαν σφόδρα· ἐπεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι. epsilon.45 Ὁ ἔφύπερθεν: ὑπὲρ ἄνω. Ὁ ἔφυρον: ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον. Ὁ ἔφώδευσαν: ἐπέτρεχον. Ὁ ἔχέγγυον: πιστόν· καὶ ἀνέγγυον, ἄπιστον. Ὁ ἔχέγγυος: ὁ ἀσφαλῆς ἐγγυητής· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος. Ὁ ἔχε δῆ9: ἀντὶ τοῦ ἄγε δῆ· ἢ ὅρα δῆ· πρόσεχε· ἢ τὶ τοιοῦτο. Ὁ ἔχεεν: ἔχωσεν. Ὁ ἔχει αὐτὸν ὁ τοῦ θανάτου ζόφος χαλινώσας: ἀντὶ τοῦ τέθνηκεν. Ὁ ἔχεμυθία: σιωπή· μυστήρια. Ὁ ἔχεμυθεῖ9: ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ὁ ἔχέμυθον: μυστήριον κρύπτον ἢ φρόνιμον. Ὁ ἔχέτλη: τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα. Ὁ ἔχελιδών: τόπος ἔχων ἵππόδρομον· ἀπὸ Ἐχέλου ὀνομασθεῖς. Ὁ ἔχθεζινόν: τὸ ἐχθεσινόν. Ὁ ἔχθέσ: καὶ μονοσυλλάβως χθέσ· ἄμφω Ἑλληνικά· καὶ χθιζινόν, καὶ ἐχθεζινόν. Ὁ ἔχθημα: μίσημα. Ὁ ἔχθιζόμεθα: κακυνόμεθα· ἐχθραίνόμεθα· ἢ ἐχθροὺς παρασκευάζομεν. Ὁ ἔχέφρων: συνετός. Ὁ ἔχηρώθησαν: ἀνδρῶν ἐστερήθησαν· ἐχῆρευσαν. Ὁ ἔχθραίνει: μισεῖ. Ὁ ἔχθιστος: ἐχθρότατος. epsilon.46 Ὁ ἔχθοδοπόν: ἐχθροποιόν. Ὁ ἔχθόμενος: ἐχθρὸς ἢ μισούμενος. Ὁ ἔχθος: ἐχθρα· μῖσος. Ὁ ἔχῆνος: ἄγγος τί εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκαις ἐτίθεντο· μνημονεύει δὲ Δημοσθένης τὸ ἄγγος τοῦτο· ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης· ἦν δὲ καὶ πόλις ἦν μνημονεύει Δημοσθένης ἐν ἑφίλιππικῶν· ἔστι δὲ τι καὶ ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάσσιον ὄστρεον. Ὁ ἔχῆνος: καδίσκος τίς ἐστὶ χαλκοῦς· εἰς ὃν αἶτε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα. Ὁ ἔχῆνος τὸν τόκον ἀναβάλλη: λέγεται ἐφ' ᾧ τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῆνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἴθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ. Ὁ ἔχῆνοι: οἱ μὲν χαλκοῖ· οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς καθιᾶσιν οἱ δαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἃ τινὲς ἐμαρτύρησαν· καὶ κατασημνάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθεῖν ἢ δίκαια τοῖς δικασταῖς, ἐπεδίδων. Ὁ ἔχόμενος: ἐγγύς· ἢ κατέχων. Ὁ ἔχοντες: οἰκοῦντες. Ὁ ἔχυρῶς: ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς. epsilon.47 Ὁ ἔχύρωσεν: ἰσχυροποίησεν. Ὁ ἔψειν: βάπτειν τὰς τρίχας. Ὁ ἔψεται: ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ. Ὁ ἔψημυθισθαι: τὸ προστετρίφθαι τὸ πρόσωπον τρίμματα λευκῶ. Ὁ ἔψητοῖ9: πληθυντικῶς τὰ ἰχθύδια· ὡς ἀφύται καὶ μεμβράδες· Εὐπόλις Αἰξίν· καὶ τῆς λοπάδος· ἔνεισι δ' ἐψητοὶ τινές. Ὁ ἔψησθαι: παίζειν. Ὁ ἔψιουσα: τροφὰς διδοῦσα χόνδρου· καὶ τὰ ἐψητά· Αἰσχύλος Τροφοῖς· βιοτὴν αὐξίμον ἐψιούσα· Ἴππώναξ. Ὁ ἔψυχαγώγησεν: ἐπήλπισε· παρεμυθήσατο· ἢ ψυχὰς διὰ μαγγανείας τῶν τελευτησάντων ἀνήγαγεν. Ὁ ἔωθινὰς δίκας: τὰς κρινούσας ἐντὸς ν' δραχμῶν. Ὁ ἔωθῶς: χωρὶς τοῦ ἑ Ἄρχιππος· καὶ Ἀραρῶς ἔωθας· καὶ Θουκυδίδης ἢ ἐώθησαν. Ὁ ἔώκει: ὁμοία ἦν. Ὁ ἔώην: λέγουσι τὸ ἀφείην. Ὁ ἔώθουν: τὸ ὥθουν οὕτως λέγουσιν. Ὁ ἔωλοκρασία: τὸ χθιζὸν βρῶμα κυρίως. Ὁ ἔωλοκρασία: Δημοσθένης· αἴτιος δ' οὗτος, ἐώλο epsilon.48 κρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας αὐτοῦ κατασκεδάσας. Ὁ ἔωλοκρασία: ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι καὶ νυκτερεύουσι καταχεῖν τῶν κοιμωμένων τῶν ἐώλων δειπνῶν τοὺς ζῶμους, πρὸς τὴν τοιαύτην παιδιὰν κεκραμένους· ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας, κατὰ γορεῖ ὁ Αἰσχίνης. Ὁ ἔωλον: ἐχθεσινόν· ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελές· ἀνίσχυρον. Ὁ ἔωλον: τὸ μὴ πρόσφατον· ἀεὶ δασέως τὴν πρώτην συλλαβὴν· καὶ γὰρ διὰ τοῦ θ συναλείφεται. Ὁ ἔωνημένοι: ἀγοράσαντες· ἢ ἡγορασμένοι. Ὁ ἔωρα: ὕψωσις, ἢ μέταρσις.

ῥῶρηθητό: κρεμασθήτω. ῥῶράκη: τὸ πρῶτον πρόσωπον· ὡς ἐπεπόνθη· καὶ ἐπεποιήκη· καὶ ἠΐδη τὸ ἠΐδειν· Πλάτων τοῖς τοι οὗτοις χρῆται σχηματισμοῖς. ῥῶρησις: κρέμασις. ῥῶροκοπίασι: ὑψηλοφροσύναις. ῥῶρων: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ δὲ ἀνάλογον ὥρων· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὠ ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, ἐπὶ τοῦ παρεληλυθότος ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὠ πάλιν ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ὠ· λέγουσι epsilon.⁴⁹ δὲ ὅμως καὶ ὥρων ἄνευ τοῦ ὠ οἱ νεώτεροι· Θουκυ δίδης δὲ μόνος ὥρων. ῥῶσι: ἢ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. ῥῶσι: οὐχὶ ἤως τὸ Ἀττικόν ἐστι· Ξενοφῶν δὲ ἤως λέγει ποιητικῶς κατακόρως ἐν Κύρου παιδείᾳ· ἦν τε πρὸς ἡῶ, ἦν τε πρὸς ἐσπέραν. ῥῶνυχον: ἡμερονύκτιον. ῥῶσι: καὶ ῥῶσατο λέγουσι τὸ ἀνέτρεψε καὶ ἀπέ κλεισε τὴν θύραν. ῥῶσφόρος: ἀνατολικὸς ἀστήρ· πρῶϊνός· καλούμενος φωσφόρος. {1Περὶ τῶν ἔνδεκα.}1 ῥῶνδεκα ἄνδρες ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότες, κλήρωι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐλάμβανον· ἐπεμελοῦν το δὲ τῶν ἐν δεσμοτηρίωι· κλέπτας δὲ καὶ λω ποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς, εἰ μὲν ἐπ' αὐτοφώρωι λάβοιεν, ἐκόλαζον θανάτω· εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν, εἰς κρίσιν καθίστων. {1Τέλος σὺν Θεωῖ τοῦ ὠ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεῶ ὠ ζ.}1 ζαβρόν: πολυφάγον. ζάγρα: λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος. ζαγρεύς: ὁ Διόνυσος παρὰ ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ zeta.⁵⁰ Ζεὺς μιγῆναι τῆι Περσεφόνῃ· ἐξ ἧς χθόνιος Διὸ νυσος. ζάειρα: ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον. ζαῖσι: μέγα· πολύ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν. Ζαῖσι ἄνεμον: τὸν σφοδρῶς πνέοντα. Ζάκορος: νεωκόρος· Μένανδρος Διὸς ἐξαπατῶντι· οὐ Μεγάβυζος ἦν, Ὅστις γένοιτο ζάκορος· καὶ ὁ ὑπηρέτης· Λευκαδία· Ἐπίθετος τὸ πῦρ ἢ ζάκορος οὕτως καλῶς· ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κο ρεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. Ζάκοτον: ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ ἢ ὀργή. Ζάλη: μεγάλη ἄελλα· ἀπὸ τοῦ σφόδρα ἀλίξεσθαι· καὶ ζάπλουτος ὁ σφόδρα πλούσιος· Πολιτεία· οἷον ἐν χειμῶνι ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου ὑποτείχιον ὑποστάς· καὶ ἐν Τιμαίωι· εἶτε ζάλη πνεύματος ὑπὸ ἀέρος φερομένη καταληφθεῖ· συστροφὴν γὰρ καὶ συρμὸν βούλεται δηλοῦν· τινὲς ἄνεμος λάβρος· πνεῦμα θορυβῶδες· Κλήμησις· δύναται ζάλη τίς εἶναι μεγάλη συστροφή ἀνέμου· τινὲς ζάλην τὴν χάλαζαν. Ζαμβύκη: μουσικὸν ὄργανον. Ζάμολξις: Πυθαγόρα δουλεύσας, ὡς Ἡρόδοτος δ'· Σκύθης· ὃς ἐπανέλθων ἐδίδασκε περὶ τοῦ ἀθάνατον εἶναι τὴν ψυχὴν· Μνασέας δὲ παρὰ Γέταις τὸν zeta.⁵¹ Κρόνον οὕτω τιμᾶσθαι καὶ καλεῖσθαι Ζάμολξιν· Ἑλλάνικος δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νομίμοις φησὶν, ὅτι Ἑλληνικὸς τε γεγονὼς τελετὰς κατέδειξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκη καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὗτ' ἂν αὐτὸς ἀποθάνοι, οὗθ' οἱ μετ' αὐτοῦ· ἀλλ' ἔξουσι πάντα ἀγαθὰ· ἅμα δὲ ταῦτα λέγων, ὠκοδόμει οἴκημα κατάγειον· ἔπειτα ἀφανισθεὶς αἰφνίδιον ἐκ Θρακῶν, ἐν τούτῳ διητιᾶτο· οἱ δὲ Γέται ἐπόθουν αὐτόν· τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται· καὶ οἱ Θραῖκες αὐτῷ πάντα ἐπίστευσαν· λέγουσι δὲ τινες ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδούλευσε Πυθαγόρῳ Μνησάρχῳ Σαμίου· καὶ ἐλευθερωθεὶς ταῦτα ἐσοφίζετο· ἀλλὰ πολὺ πρότερός μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρου γενέσθαι· ἀθανατίζουσι δὲ καὶ Τερέτιζοι καὶ Κρόβυζοι· καὶ τοὺς ἀποθανόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἴχεσθαι· ἦξιεν δὲ αὐθις· καὶ ταῦτα ἀεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν· θύουσι δὲ καὶ εὐωχοῦνται, ὡς αὐθις ἦξον τὸς τοῦ ἀποθανόντος. Ζάπλουτος: μεγαλόπλουτος. Ζατῶσαι: ὑποπεῦσαι. Ζέα: λιμὴν Ἀθήνησιν. Ζεῖλα: τὸν οἶνον οἱ Θραῖκες. Ζεῖδωρον: τὴν πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. Ζειρά: ἦτοι σειρὰ, ὡς τινες· ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενεδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὡσπερ ἐφαπτίδας. Ζειρά: ζώνης ἐστὶν εἶδος. zeta.⁵² Ζειραί: χιτῶνες ἀνακεκολλαμμένοι· ἢ ἀνάκλωι· Ξενοφῶν· καὶ ζειράς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν· ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ζειροσις: ἐνδύματος εἶδος. Ζέσας θυμῶι: ἐξαφθεὶς τῆι ψυχῆι. Ζέτνα: Φρύγιος ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τὴν πύλην. Ζευγῆσιον: ὃ ἐτέλει ὁ ζευγίτης· τρεῖς δὲ τάξεις Ἀθῆνησιν ἦσαν· πεντακοσιομέδιμνοι· ἵππεῖς, οἱ ἵπάδα τελοῦντες· καὶ τὸ θητικόν· οἱ μὲν πλουσιώτατοι πεντακοσιομέδιμνοι ἐκαλοῦντο. Ζεύγλη: τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ· καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῶα. Ζεύγλη: ζυγός. Ζεῦγμα: οὐ τὸ

σχοινίον· ἄλλ' ἢ ἐζευγμένη σχεδία, ἐν ποταμῷ ἢ θαλάττῃ· καὶ Θουκυδίδης ζ'· τὸ ζεῦγ μα τοῦ λιμένος. Ζεῦγος· τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἄλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἴσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπεν· καὶ Αἰσχύλος· Ζεῦγος τεθρίππων· ὥστε κἂν ἐκ τεσσάρων, κἂν ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλοῦσιν. Ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοεικὸν ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἢ ἐστὶν ὁμοία διέδρωι, τὴν τῆς νύμφης μέθ' ὁδὸν ποιοῦνται· παραλαβόντες δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς πατρώας ἐστίας ἐπὶ τὴν ἄμαξαν, ἄγουσιν εἰς τὰ τοῦ γαμοῦντος ἐσπέρας ἰκανῆς· κάθηνται δὲ τρεῖς ἐπὶ τῆς ἀμάξης· μέση μὲν ἢ νύμφη· ἑκατέρου δὲ τε ὁ νυμφίος καὶ ὁ πάροχος· οὗτος δὲ ἐστὶ φίλος ἢ zeta.53 συγγενῆς ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος· ἐπειδὴ δὲ ἢ ἄμαξα ὄχημα ἐλέγετο, ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος πάροχος ἐκλήθη· καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς συνηθείας, κἂν πεζοὶ μετίωσι τινὲς κόρην, ὁ τρίτος συμπαρῶν πάροχος λέγεται. Ζεῦξις· Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἴσοκράτους χρόνον ζωγράφον. Ζευξίλειωσ· ὡς ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. Ζεὺς κτήσιοσ· ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμειείοις ἰδρύνοντο ὡς πλουτοδότην. Ζέφυρος· Λίψ' ἄνεμος. Ζῆ· ἀντὶ τοῦ ζῆθι· Εὐριπίδης. Ζηλοτυπία· ζῆλος ἐξ ὑπονοίας· τοῦ ἄρρενος κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Ζηλοτυποῦν· Αἰσχίνης ἀντὶ τοῦ μισοῦν· ζηλοῦν γὰρ τὸ μακαρίζειν· ζηλοτυπεῖν δὲ, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλοῦ· μιμοῦ. Ζηλῶ· μακαρίζω. Ζηλωτός· μακαριστός· ἐπαινετός. Ζητητής· ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν ἢ κατὰ καιροὺς καθ' ἰσταμένην, εἶποτε τοὺς ἀδικοῦντας τι δημοσίᾳ δέοι ζητεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Ζημίαν λαβεῖν· ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι· οὕτως Σοφο κλῆς. Ζήσει· ἀντὶ τοῦ ζήσεται. Ζητηταί· ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν κατὰ καιροὺς καθ' ἰσταμένην· πρὸς ἣν ἐμηνύοντο οἱ ὀφείλοντες χρήματα τῇ πόλει καὶ μὴ ἀποδεδωκότες. Ζητεῖν· ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί· μὴ δὲ σὺ ζήτηι τι πυθέσθαι. Ζητήσεται· ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον· Εὐπόλις. Ζητόρων· ζητητῶν. Ζιβύνη· ὀλοσίδηρον ἀκόντιον· λόγχη· σπάθη. Ζιγγοῦν· τὸ ὑποπίνειν Κίλικες· οὕτως Νικόστρατος. Ζόφον· δύσιν. Ζυγάδην· συνεζευγμένως. Ζύγαστρον· κιβωτός· κυρίως δὲ ἢ ξυλίνη σορός· παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι· οὕτως Εὐριπίδης· παρὰ Δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον. Ζύγιοι· ἐρέται τινὲς οὕτω καλοῦνται. Ζυγόν· οὐδετέρως τὸ τῶν ὑποζυγίων. Ζυγόν· ἐν μὲν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς, τὸ ἐκ τῶν τριῶν· ἐν δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τῶν τεττάρων. Ζυγός· τοῦ σανδαλίου τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους. Ζυγόδεσμος· ὁ ἱμᾶς τοῦ ζυγοῦ. Ζυγομαχεῖ· στασιάζει· ὡς οἱ βόες ἐζευγμένοι· μετ' ἤκται ἢ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὄτ' ἂν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερείδουσι τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους· κέχηρηται Ὑπερίδης. Ζυγός· ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλήθος· ἐρετικὴ καθέδρα· τὰ τοῖς ξώοις ἐπὶ zeta.55 τιθέμενα· καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς· τὸ τὰς ἰσότητας διακρίνον σκεῦος· καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου· καὶ ἢ ζυγοτρυτάνη· τρυτάνη δὲ τὸ στάσιμον· καὶ ὁ περικείμενος ἱμᾶς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. Ζυγοφορούμενα· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγώσω· καθέξω· δαμάσω. Ζῦθος· οἶνος ἀπὸ κριθῆς. Ζωαρκῆ· τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. Ζωάγρια· δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται. Ζωγρεῖ· ζῶντας λαμβάνει. Ζωήν· τὴν κτήσιν· τὴν οὐσίαν. Ζῶμα· ὁ θώραξ καὶ τὸ περίζωμα. Ζῶμα· χιτῶνος τί ζωστοῦ γένος· οὕτω Μένανδρος. Ζωμεύματα· ὑποζώματα. Ζωμίλη· ἄνηθον. Ζωμός μέλας· ἢ λεγομένη αἱματία. Ζῶμα φαεινόν· τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι· ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα. Ζώννυσθαι· καθοπλιζέσθαι. Ζῶον· καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γεγραμμένον λέγουσι. Ζωοδότειρα· ζωὴν παρέχουσα. Ζώπυρα· τοῦ ζῆν ποιητικά. Ζώπυρα· φυσητῆρες ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ φυσῶσι. Ζώπυρα· λείψανα. zeta.56 Ζωπυρεῖ· ἀναζῆν ποιεῖ ἢ ἐκκαίει. Ζωπυρησαί· ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός, ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους λέγουσιν οἱ Ἄττι κοί. Ζωπυρεῖα· φυσητήρια. Ζώπυρον· πεπυρακτωμένον· ἔνθερον. Ζωπύρου

τάλαντα: Ζώπυρος ὁ Πέρσης αἰκισάμενος ἑαυτὸν, Δαρείῳ Βαβυλῶνα εἶλεν, ὡς Ἑρόδοτος ἐν γ' πιστευθεὶς ἀποστάτης εἶναι. Ζωπύρου τάλαντα: Κρατῖνος ἐν Πυλαία· τοῦτον φησὶ Θεόπομπος, ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν περὶ Φίλιππον, Πέρσην ὄντα ὑπὸ φιλοτιμίας χαριζόμενον βασιλεῖ μαστιγῶσαι ἑαυτὸν· καὶ τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὠτων ἀποστερήσαντα, εἰσελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ πιστευθέντα διὰ ταύτην τὴν κακουχίαν, καταλαβεῖν τὴν πόλιν· ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἶπε τάλαντα καὶ ζυ γὰ· οἶονεῖ ἔργα καὶ πράξεις. Ζωροπόται: ἀκρατοπόται. Ζωρότερον: ἀκρατότερον. Ζωστήρ: ἡ ἑπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. Ζῶστρα: ἐνδύματα τινὰ ἀνδρῶν· οἶον χιτῶνας βαθεῖς. Ζωφυτεῖσθαι: ζωογονεῖσθαι. Ζώννυται: ἡ ζώνη. {1Τέλος ζ.}1 eta.57 {1Ἀρχὴ σὺν Θεῷ η.}1 Ἡ: ἀντὶ τοῦ ὦς, καθῶς. Ἡ: βαρέως ἀντὶ τοῦ ἄρα. Ἡ: χωρὶς τοῦ ἄν ἢ περισπωμένως, ἀντὶ τοῦ ἔα, ἤμην· καὶ παρῆ ἀντὶ τοῦ παρήμην· περὶ ψυχῆς· καὶ αὐτὸς οὐκ ἦ μυθολόγος· ἢ σὺν τῷ ἄν. Ἡία: δισυλλάβως· τὸ ἐπορευόμην, σὺν τῷ ἄν γράφεται· οἱ γοῦν Ἴωνες ἦια λέγουσι· καὶ ἦισαν, τὸ ἦισαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδη οὕτως ἀναγνώσκειν· ὅτι ἀκμάζοντες τε ἦισαν ἐς αὐτόν· οἱ δὲ Ἴωνες ἦισαν καὶ ἦισαν· Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν· Ἐπεὶ δ' ἐγενόμην οἵπερ ἦι' ἐπὶ ξύλα. Ἡβαῖ: ἀκμάζει· σφριγαῖ. Ἡβαιόν: μικρόν· ὀλίγον. Ἡβάσκει: ἀκμάζει. Ἡβη: νεότης· ἀκμή. Ἡβηδόν: ἡβῶντας· ἢ τὰς στρατείας· ἢ ἀθρόον· ὅλα καθ' ἡλικίαν. Ἡβήσαντες: ἀκμάσαντες. Ἡβούλονται: καθὸ βούλονται. Ἡβρυνόμην: διεχεόμην. Ἡβυλλιάν: ἡβᾶν· ἀκμάζειν. eta.58 Ἡγαλλεν: ἐθεράπευεν· Δίων ἐν ἰ' λόγῳ Ῥωμαϊκῶν· διὰ τε οὖν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀκριβῶς ἠγαλλε· κέχρηται οὖν τῇ λέξει ταύτῃ ἄλλοι τὲ καὶ Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής. Ἡγάμην: ἀπεδεξάμην. Ἡ γάρ: ἀντὶ τοῦ οὐχ' οὕτως. Ἡγάσαντο: ἐθαύμασαν. Ἡγάσθην: ἐθαύμασα. Ἡγγύα: ὠμολόγει δώσειν. Ἡγγυᾶτο: ὁ λαμβάνων. Ἡγειρα: παρώξυνα. Ἡγεῖσθέ μοι: ἄγετέ μοι. Ἡγεμονεύω: διοικῶ. Ἡγεμονία δικαστηρίου: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλους τῶν ἀρχόντων ἐλαγχάνοντο δίκαι· τὰς δὲ ἀπενεχθείσας αἰ ἀρχαὶ κατὰ τὸν αὐτῶν ἐκάστη νόμον εἰσηγον εἰς δικαστήριον· ἡγουμένη καὶ προεστῶσα· οἶον πρὸς μὲν τὸν ἄρχοντα αἰ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπὶ κλήρων· πρὸς δὲ τὸν βασιλέα αἰ τῆς ἀσεβείας· πρὸς δὲ πολέμαρχον ἀπροστασίου τὲ καὶ ἀπρονοήσιου· πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἰ τῆς ξενίας τὲ καὶ δωροξενίας καὶ συκοφαντίας· καὶ ψευδογραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως καὶ ἄλλων. Ἡγεμῶν συμμορία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ὁ προέχων πλούτῳ καὶ διὰ τοῦτον τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἐπειλημμένος. Ἡγουμένου: Πολιτείας θ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἐρωτος πάσαις ταῖς δορυφόροις ἡγουμένου· ἀντὶ τοῦ πασῶν προηγουμένου τοῦ Ἐρωτος. Ἡγηγόρειν καὶ ἔγηγόρειν: φησὶ Μένανδρος. Ἡγεμονία δικαστηρίου: τοῖς ἄρχουσιν οὐ πάσας πᾶσιν ἐφεῖτο δίκας εἰσάγειν· ἀλλὰ τῷ μὲν ἄρχοντι τὰς τῶν ὀρφανῶν καὶ τὰς τῆς παρανοίας καὶ τὰς τῶν ἀποκλήρων ἐπιδικασίας· τοῖς δὲ λογισταῖς τὰς κατὰ τῶν ἀρξάντων εὐθύνας· τῷ μὲν τοι βασιλεῖ τὰς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας· καὶ ἂν τις ἱερωσύνης ἡμφισβήτει· πρότερον δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις· προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νόμων εἶργεσθαι τοὺς ἐναντία· τῷ πολέμαρχῳ δὲ ὅσαι ἀποστασίου γραφὴν ἔφερον· ἔτι μὴν καὶ ὅσαι ὁ ἄρχων ἐν τοῖς ἀστοῖς, ὁ πολέμαρχος τοῖς μετοίκους διηίτει· οἱ θεσμοθέται συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ὕβρεων καὶ μοιχείας καὶ βουλευσεως· τοῖς ἑνδεκά ὅσαι ληστὰς καὶ λωποδύτας καὶ ἀνδραποδιστὰς εἰσάγουσι· τῷ στρατηγῷ περὶ τριηραρχίας καὶ ἀντιδόσεως· οὕτως οὖν διαιτοῦντες ἡγεμονίαν δικαστηρίου ἔχειν λέγονται· ἀλλὰ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ τῶν μυστηρίων ἅμα τοῖς ἐπιμεληταῖς προϊσταται· ἔχει δὲ μόνος καὶ στέφανον. eta.60 Ἡγεμονικόν: ὁ νοῦς. Ἡγίμων: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς ἦν τῶν Μακεδονιζόντων· καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. Ἡγεν: ἐν Τιμαίῳ· ἡγεῖτο. Ἡγέτησ: ἡγεμῶν. Ἡγημα: βουλή· γνώμη. Ἡγημαι: λελόγισμαι· ἔσχον. Ἡγμένος: τεθηρευμένος καὶ παντὶ πειθαρχῶν. Ἡγήσιππος: οὗτός ἐστιν ὁ Κρόβυλος

ἐπικαλούμενος· οὐ δοκεῖ τισὶν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικός, Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. Ἑγησοίτο: προηγήσοίτο. Ἑγητηρία: παλάθη ἦν σύκων· ἦν ἐν τῇ πομπῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσιν· ὅτι ἡμέρου τροφῆς πρώτης ταύτης ἡγήσαντο. Ἑγήτορες: ἡγεμόνες. Ἑγλαϊσμένη: χαίρουσα· λαμπруνομένη. Ἡ δέ: ἀντὶ τοῦ ἢ αὐτῆ δέ. Ἑδαξήσατο: ἐκνήσατο. Ἡ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν: τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στροφούς ποιεῖ· πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν Δήμων· eta.61 ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδύντων μὲν πρᾶγμα, στραγ γευσαμένων δέ· φασι δὲ ταύτην Τερψίωνος εἶναι. Ἡ δὲ αἶξ τὴν μάχαιραν: ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐπιφερόντων κακόν· ἀπὸ Κορινθιακῆς παροιμίας· ἢ αἶξ δοῦσα τὴν μάχαιραν· οὕτω γὰρ λέγεται· Κορινθίων γὰρ Ἑραι Ἀκράια θυόντων, ἦν λέγεται ἰδρῦσθαι Μήδειαν, οἱ τὴν παροχὴν μεμισθωμένοι, γῆ κρύψαντες τὴν μάχαιραν, ἐσκήπτοντο ἐπιλελιῆσθαι· ἢ δὲ αἶξ αὐτὴν τοῖς ποσὶν ἀνεσκάλευσεν. Ἡδει: τέρπει· καὶ ἤδη· ἀντὶ τοῦ νῦν. Ἡδη: ἀντὶ τοῦ πάλοι. Ἡδη: ἀντὶ τοῦ ἠΐδειν· Εὐθύδημος· καὶ τῶν δὴ περὶ ψυχῆς· ἀλλὰ σχεδὸν μὲν τι ἤδη ὁ Κρίτων. Ἡδη: πρὸ τούτου· λοιπόν· ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου· μέρος δὲ χρόνου ἢ τοῦ μέλλοντος· ἢ τοῦ παρεληλυθότος· ἤδη τὲ γὰρ βαδιεῖσθαι φαμέν· καὶ τὸ συνάπτον τὸ νῦν· ἤδη τὲ βεβαδικένας· οὐ πολὺ ἀφιστάντες τοῦ νῦν τὸν χρόνον. Ἡδιστα: ἡδέως. Ἡδίων: ἡδύτερος. Ἡδόμενος: ἀρεσκόμενος. Ἡ δ' ὅς: οἱ μὲν περὶ Ἑρατοσθένην ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην· ἐντετάχθαι γὰρ ἄρθρον τὸ ὅς· καὶ ἢ ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἀλλὰ περιμενοῦμεν, ἢ δ' ὅς ὁ Γλαύκων· καὶ ἦν δὲ ἐγὼ· ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγὼ· παρὸ δὴ καὶ Ἑρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς eta.62 γοναῖς ἡσὶν ἀντὶ τοῦ φησὶν· Ὁ Ζεὺς, δίδωμι eta.62 Παλλάς, ἡσὶ, τούνομα· Ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἢ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς· τὸ δὲ ἦν δ' ἐγὼ, ἔφην δ' ἐγὼ· τὸ δὲ ἢ τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξειδίον· Ὀμηρον δὲ οὐ κατὰ πάντα χρῆσθαι αὐτῷ· οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· τὸ ἀνάλογον μὲν, ὡς ὅτ' ἂν λόγου τελευτὴν σημαίνει· Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι· καί· Ἡ καὶ ἐπ' Ἀντινώ· τοὺς δὲ μεθ' Ὀμηρον ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν. Ἡ δ' ὅς: ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ οὗτος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφη· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφασαν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε· τοῦτο Χάρης μὲν φησι καὶ Κριτόλαος σημαίνει· διελέγεται δὲ ὑπὸ πλειόνων. Ἡδος: ἡδονή· ὄφελος. Ἡδρασεν: ἐστήριξεν. Ἡδυεπής: ἡδυλόγος. Ἡδύλειον: ὄρος ἐστὶν ἐν Βοιωτία τὸ Ἡδύλειον. Ἡδυλισμός: εἶδος τι κολακείας· καὶ Μένανδρος ἐν Ἀλιεῖ κέχρηται τῷ ἡδυλίζειν. Ἡδυπαθής: φιλήδονος· πάθει χαίρων. Ἡδύς: εὐήθης· ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομῶρους. Ἡδύσματα: βρώματα· ἢ εὐοσμία. Ἡδυντῆρες: ἄλλες· τινὲς δὲ λέγουσιν ἡδυντῆτες. Ἡδύνθαι: ἡρτύσθαι. eta.63 Ἡδύχρους: τὸ ἐν γάλατι ὑπάρχον ἀρνίον· καὶ μήπω γεγευμένον πόας· ὃ καὶ ἡδύπνουν λέγουσιν. Ἡέ: βαρυτόνως διαζευκτικός σύνδεσμος· Ἡὲ διατμηξαι κοῖλον δόρυ· περισπωμένως δὲ ἀπορηματικόν· περιπταίη μαχεούμενον ἡὲ καὶ οὐχί. Ἡει: πορεύεται. Ἡῖσαν: ἐπορεύοντο. Ἡ ἐν ὄδῳ καθελόν: ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἐλών· τουτ' ἐστὶν ἕν τι ἐν ἐνέδρα καταβαλόν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ἡετιωνεία: οὕτως ἐκαλεῖτο ἢ ἕτερα τοῦ Πειραιῶς ἄκρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν Ἡετίωνος. Ἡεμεν: ἡδαιμεν. Ἡεροφοῖτις: ἢ ἀοράτως ἐρχομένη· κατὰ τὸν ἀέρα. Ἡθάδων: συνήθων. Ἡ θέμις: ὡς νόμος· ὡς προσῆκον. Ἡθεῖος: παρὰ Ἴωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προσαγόρευσις. Ἡθεος: ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας. Ἡθη: συνηθείας· μετὰ τ' ἦθεα καὶ νόμον ἵππων· γράφεται καὶ ἔθη. Ἡθημένος: διυλισμένος· οὕτως Ἐπίλυκος. Ἡθμωδεῖν: ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας. Ἡθνευμαί: ἡκολάστηκα. eta.64 Ἡθεσι: τοῖς συνήθεσι τόποις· ταῖς ἐξ ἔθους διατριβαῖς. Ἡθολόγος: θεατριστής. Ἡία: τὴν τῶν ὀσπρίων καλάμην· οὕτως Ἑρατοσθένης· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπλῶς ἔοικε βρώματα· ὠών παρδαλίον τε λύκων τ' ἦια πέλονται· καὶ τὸν εἰς τὰς ναῦς ἐπισιτισμὸν ὁμοίως. Ἡίθεος: ὁ ὦραν γάμου ἔχων καὶ μηδέπω γεγαμηκός· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἐπίγαμος. Ἡία: βρώματα· καὶ τὸ ἐπορευόμην. Ἡίκειν: ὁμοῖος ἦν. Ἡίσμεν: ἐπιστάμεθα. Ἡιόνεντι: καλόν, αἰγιαλὸν ἔχοντι. Ἡιόνα:

αἰγιαλόν· ὄχθον. Ἦκειν: ἀντὶ τοῦ ἦκων. Ἦκειν: τὸ ἐώκειν ἐπὶ γ' προσώπου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἦκαιρεῖσθε: ἐκωλύεσθε· καιρὸν οὐκ εἴχετε. Ἦκεν: ἐφῆκεν. Ἦκέσατο: ἰάσατο· ἐθεράπευσεν. Ἦκιδωμένος: ἀκίδας ἔχων. Ἦκισμένους: ἠφανισμένους. Ἦκιστα: οὐδαμῶς· οὐχ ἦττον· καὶ Λιβάνιος φησὶν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον ὄν ἠκιστα ὠφθη μετελθών· ἐν τῷ ὀ ἐπὶ τῇ φιάλῃ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ πάπυ. Ἦ κόνησατο: ἀντὶ τοῦ ἠ κόνησεν. eta.65 Ἦϊς: ὑπάρχεις. Ἦϊσαν: ἐπίσταντο. Ἦκόντων: ἀντὶ τοῦ ἠκέτωσαν. Ἦκρωτηριασμένος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησι φώντος· ἠκρωτηριασμένοι τὰς αὐτῶν ἕκαστοι πατρίδας· ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γὰρ λυμαίνοντο τισὶν εἰώθασιν περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα· τὸ μέντοι ἠκρωτηριασμένοι ἀντὶ τοῦ ἠκρωτηρια κότες. Ἦκται: εἴλκυσται. Ἦκον δέ: ἐληλύθειν. Ἦκω: ἦλθον. Ἦ κυῶν ἐπὶ τῆς φάτνης: παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλοις μεταδιδόντων. Ἦλακάται: καλάμων ῥαβδία· ἀφ' ὧν καὶ τὰ κῶλα τῶν σταχύων. Ἦλακάτη: ἐργαλεῖον γυναικός. Ἦλασεν: ἔσκαψεν· ἔπληξεν. Ἦλαστρημένον: τὸν περιεφθαρμένον καὶ περιπεπ λανημένον. Ἦλεᾶτο: ἔθαλπεν. Ἦλέκτραι: τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα. Ἦλεκτρον: ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλωι καὶ λιθία. Ἦλέκτρων: τῶν ἐν ταῖς κλίνας ποικιλλομένων. eta.66 Ἦλέκτωρ: ὁ ἥλιος. Ἦλιόμην: ἠλισμένος ἤμην. Ἦλεγχον: ἐφανεροποιούν· ἢ ἀνέκρινον ὡς Ξενοφῶν. Ἦλεισ: ἠλθες. Ἦλιαῖα: τόπος Ἀθήνησιν, εἰς ὃν συνάγεται δύο δικαστήρια, ὅτ' ἂν χίλιοι δικάζωσιν· ὧν προέστη κεν εἷς γραμματεὺς. Ἦλιαῖα: καὶ ἠλιάζεσθαι· ἠλιαῖα μὲν ἐστὶ τὸ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, χιλίων δικαστῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων· συνίασι δὲ οἱ μὲν χίλιοι ἐκ δυοῖν δικαστηρίων· οἱ δὲ χίλιοι πεν τακόσιοι ἐκ τριῶν. Ἦλίβατον: ὑψηλόν· ἄβατον· ἢ ἐστὶν ἀλεῖν βαί νοντα· ἢ ὅπου ἥλιος πρῶτον βάλλει· ἀλὶ βεβη κυῖαν· Στησίχορος δὲ Τάρταρον ἠλίβατον βαθὺν λέγει· ἔνιοι ἠλίφατον ἀποδιδόασιν, ἠλίω φαινόμενον. Ἦλίβατος: ὑψηλή· ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ὕψος ὁ ἥλιος βαίνει. Ἦλίθιος: ἄφρων· ἢ σκληρός· ἢ ἀναίσθητος. Ἦλίκον: μέγα· πηλίκον. Ἦλικία τῆς πόλεως: ἀντὶ τοῦ ἐν ἠλικία οἱ νέοι· οὕτω Λυσίας καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἦλινδημένον: ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου· ὅπη Ἰσοκράτης καλινδεῖσθαι λέγει. eta.67 Ἦλιος: ὄνομα κύριον Ἀθηναίου τινός. Ἦλισγημένος: μεμιασμένος· μεμολυσμένος· ἠρτυ μένος. Ἦλίσκον: τὸν μικρὸν ἦλον· Ἀριστοφάνης. Ἦλίσκοντο: ἐπορθοῦντο· ἠλέγχοντο. Ἦλίσμην: ἠλισμένος ἤμην. Ἦλιτόμηνον: τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν. Ἦλιωμένος: ἐπικεκαυμένος. Ἦλύγη: σκιά· σκέπη· καὶ ἐπηλυγησάμενος παρὰ Πλάτωνι τὸ προβαλόμενος καὶ ἐπισκιασάμενος. Ἦ Λύκου δεκάς: Λύκος Ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἤρωσ· μορφήν ἔχων θηρίου· δεκάς δὲ τὸ δεκάζεσθαι· πρὸς ὃ ἡ παροιμία· καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἠρωῖ ἐκλήθησαν. Ἦλύσιον: ἱερὸν περίοδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ περὶ Λέσβον· οἱ δὲ τὸ κεκερανωμένον χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστὶν ἄβατα· καλεῖται δὲ καὶ Ἐνηλύσια· Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὴν χωρίον καλεῖν. Ἦλυσις: πορεία. Ἦλω τὸν ἦλον ἐκκρούεις: ἀντὶ τοῦ ἀμαρτήματι τὸ ἀμάρτημα σπεύδεις ἐξελάσαι. Ἦλω: ἐλήφθη· ἐφανερῶθη· ἐπορθήθη. Ἦλωσαν: ἐνικήθησαν· ἐλήφθησαν. Ἦμαθόνετος: ἀμμώδους. eta.68 Ἦμαρ: ἡμέρα. Ἦματα: ἡμέρας ἢ ἱμάτια. Ἦμάλαπτεν: ἔκρυπτεν· ἠφάνιζεν. Ἦμέδιμνον: τὸ ἡμιμέδιμνον. Ἦμεδαπῶν: ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ ποδαπός, ἀντὶ τοῦ ποῖον λαμβάνεται ἢ ποίας χώρας ἢ τῶν πατρίδων. Ἦμείβετο: ἀνταπεκρίνετο. Ἦμείφθη: ἠλλάγη. Ἦμειψα: ἠλλαξα. Ἦμένη πελειάς: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀκακοήθων ταττομένη· κατ' ἀντεξέτασιν τῶν παλευτριῶν· αἱ ἐξιπτάμεναι ἄλλας προσάγουσιν. Ἦ μὲν κλέος, ἢ δὲ καὶ ἦσθα: παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμη. Ἦμερίδα: τὴν ἄμπελον· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἦμεροδρόμος: ὁ ἥλιος· λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. Ἦμεροκαλλές:

ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμος· οὐκ ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποι-
 κιμένον, ὡς χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθήνησιν· ὡς Θεόδωρος ὁ παναγῆς
 προσαγορευόμενος ἐν τῷ α΄ περὶ τοῦ Κηρύκων γένους· καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀνόματος
 ἀποδιδούς· γράφει δὲ· καλεῖται ἡμεροκαλλὲς διὰ τὸ πεπλῦσθαι καὶ βεβάφθαι καὶ
 εἰργάσθαι ἐν μιαῖ ἡμέρα· κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη. eta.69 Ἡμερόλεγον· τὸ
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν. Ἡμερῶα· ἡμεροφυλάκια. Ἡμερωρεῖν·
 ἡμεροφυλακεῖν. Ἡ μήν· ὄντως δὴ· καὶ ἄλλ' οὖν· καὶ ἄλλ' ὅμως. Ἡμιδιπλοῖδιον·
 γυναικεῖον βραχὺ περίβλημα· ὃ ἔνδον φοροῦσιν ὑπὸ τὸν μηρόν. Ἡμιδαῆς·
 ἡμίκαυστος. Ἡμιδαπήσ· ἡμιτελής. Ἡμίεκτον· τὸ ἕκτον μέρος τοῦ μεδίμνου.
 Ἡμιθνήτα· τὸν ἡμιθάνατον. Ἡμίεκτον καὶ ἡμιμέδιμνον· τοῦ μεδίμνου ἔχοντος
 χοίνικας μῆ', τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονότι κδ' εἶχεν· ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν δ' χοίνικας·
 τὸ γὰρ ἕκτον χοίνικες ἦ'. Ἡμιλλᾶτο· ἡπείγετο. Ἡμιμάλλονες· μαινάδες· Νύμφαι ἢ
 Βάκχαι. Ἡμιμέδιμνον· μέτρον χωροῦν ἡμισυ μεδίμνου· τουτ' ἐστὶ χοίνικας κδ'. Ἡμῖν·
 ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς. Ἡμιολία· ληστρικὸν πλοῖον· οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν ἐρετῶν
 ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι· τριημιολία δὲ, οὐ τριπλασία ταύτης, ἀλλὰ τριήρης.
 Ἡμιολία· τὸ ἡμισυ τοῦ κεφαλαίου. Ἡμιολίασ· ἡμίσεας. Ἡμιολασμός· Ἀντιφῶν· ἀντὶ
 τοῦ τὰ ἡμιόλια δοῦναι· eta.70 ἡμιόλιος δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον ὄλον καὶ τὸ
 ἡμισυ αὐτοῦ. Ἡμίοποι· κυρίως ἡμιτέλειοι αὐλοί. Ἡμιπέλεκα· αἱ μονόστομοι ἀξίνοι.
 Ἡμιτύβιον· δίκροσσον· Ἀριστοφάνης Πλούτω· Ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβῶν.
 Ἡμιφόριον· ἡμισυ ἱματίου. Ἡμμένοι· συνημμένοι. Ἡμοιρηκῶς· μὴ μετέχων.
 Ἡμπέσχετο· περιεβάλλετο. Ἡμοροσ· ἄμοιρος. Ἡμόριξεν· ἄμοιρον ἐποίησεν. Ἡμων·
 ἐθέριζον. Ἡμύναθον· ἡμυνα. Ἡμπείχετο· περιεβέβλητο. Ἡμπλάκομεν· ἡμάρτομεν.
 Ἡμφιέσθαι· τὸ περιβεβλήσθαι. Ἡν· ἡμην. Ἡν· ἀντὶ τοῦ ἦσαν. Ἡν· ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν.
 Ἡν· ἀντὶ τοῦ ἡμην· τὸ δὲ παλαιὸν ἔλεγον τὸ ἡμην (ἦ) κατὰ συναλιφὴν, οἶον ἦα καὶ
 ἔα. Ἡν· ἀντὶ τοῦ ἦ τοῦ ὑποτακτικοῦ. Ἡν· δασέως ὅτ' ἂν ἠθικῶς λέγηται· οἱ δὲ
 παλαιοὶ ἐν Μενάνδρῳ αὐτὸν τιμωρομένω· τὸ δὲ ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδού· Ἄλλ' ἦν
 χιτῶν σοι. Ἡνδανεν· ἠρεσκεν. eta.71 Ἡνδρῶθησαν· ἀνδράσιν ὠμίλησαν· οὕτως
 Δίων πολ' λάκις ἐχρήσατο. Ἡναυε πῦρ· λέγουσι τὸ ἦπε πῦρ. Ἡνας· κόψας. Ἡν δ'
 ἐγώ· ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ· τάττεται καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἡνδρωμένη·
 παρθένος ἢ γεγαμημένη. Ἡνεμόεσσαν· ὑψηλήν. Ἡνεγκα καὶ ἠνεγκον· ἄμφω
 λέγουσι· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκαι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνεγκεῖν. Ἡνέγκατο· ἀντὶ τοῦ
 ἠνεγκεν. Ἡνείχετο· καὶ ἠνώχλει· καὶ ἠκηκόει καὶ ἠντιβόλει· κοινὸν τῶν Ἀττικῶν
 ἰδίωμα. Ἡνίκα ἀνταποδίδοται τῷ τηνικαῦτα καὶ τηνικάδε· σημαίνει δὲ τὸ μὲν ἠνίκα,
 καθ' ἣν ὥραν· τὸ δὲ τηνικαῦτα, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὅτε δηλοῖ
 καὶ τότε· τὸ δὲ ὀπηνίκα, καθ' ὅποιαν ὥραν. Ἡνίαι· λῶροι χαλινῶν. Ἡνίοχοι· οἱ
 εὐπορώτατοι Ἀθήνησι κατελέγοντο· ἄρματοτροφήσοντες ὥσπερ οἱ ἵππεῖς. Ἡνιόχους·
 τοὺς ἀκροκέρους κάλους· οὓς νῦν ἐκφόρους λέγουσιν. Ἡνυστρον· ἡ πρώτη κοιλία
 τῶν μαρυκουμένων ζώων. Ἡνυστρον· τὸ παχυμερὲς τῆς κοιλίας ἔντερον· ὡς εἰς
 eta.72 τρία τέτμηται ἢ γαστήρ· ἦνυστρον· ἐχῖνον· κεκρὺ φαλον. Ἡόνησας·
 κατήντλησας· ἔλουσας· τάχα καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἠϊόνας φασι, παρὰ τὸ ἐπικλύζεσθαι.
 Ἡοῦσ· ὄρθρου· ἡμέρας· ἀνατολῆς. Ἡπάτησεν· ἐπλάνησεν. Ἡπήτην· οὐδεὶς εἶρηκε
 τῶν Ἑλλήνων· οὐδὲ ἠπήτριαν· ἀλλὰ ἀκέστριαν. Ἡπειρον· τῷ Ἰσοκράτει σύνηθές
 ἐστὶ τὴν ὑπὸ βασιλεῖ τῶν Περσῶν γῆν οὕτω καλεῖν. Ἡπειρος· χέρσος γῆ· οἶον
 ἄπειρος τις οὔσα· ἠπειρος δὲ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἢ γῆ καταχρηστικῶς·
 κυρίως δὲ ἢ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς Εὐριπίδης· Ἡπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβάλλων
 πόδα. Ἡπίαλος· ὁ ῥιγοπύρετος. Ἡπιάλης· ἐπιάλης· ὁ πνιγαλίων ὑπὸ τινων.
 Ἡπιόδωρος· ἠπία καὶ προσηνῆ δωρουμένη· χρηστή. Ἡπιος· πρᾶος· ἢ λιπαρός. Ἡ
 Περγαῖα Ἄρτεμις· τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν καὶ πλανητῶν· παρόσον καὶ ἢ θεὸς ἐν
 αὐτῇ. Ἡ ποθεν· ἀμόθεν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἡ που· ἄρα γε. Ἡπου· ἴσως· σχεδόν.

Ἦπου γε: πολλῶι πλέον. Ἡράκλειο: ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· τὸ δὲ Ἡρακλεὶς κλητικὴ πτώσις· ὡσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ Δή μητερ διαφέρει· ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ τοὺς Ἡρακλείητα. ⁷³ δας ὁμοίως· Μένανδρος· Ἄλλ' Ἡρακλείδαι καὶ θεοί. Ἡράκλεια: πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἦτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει· ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Ἡρακλείαν λίθον: τινὲς τὴν μαγνητικὴν ἀπέδωσαν· διὰ τὴν Ἡρακλείαν τῆς Μαγνησίας· ἔνιοι δὲ, ὅτι ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, Ἡρακλεῶτις· ἡ δὲ μαγνητικὴ ὁμοία ἐστὶν ἀργύρω [ὁμοία ἐστὶν] ὡς Εὐρ. Οἶν. τὰς βροτῶν Γνώμας σκοπῶν, ὡστε μαγνητικὸς λίθος, τὴν δόξαν ἔλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν· οὐ λέγει νῦν ὑπὸ τῆς μαγνητικῆς λίθου τὸν σίδηρον· ἀλλὰ τὴν τῶν θεωμένων δόκησιν ἔλκεσθαι πλανωμένην ὡς ἐπὶ ἀργύρω. Ἡράκλεια λουτρά: τὴν Ἀθηναίων ἐν Θερμοπύλαις κατιόντι Ἡρακλεῖ ἀνεῖναι· οἱ δὲ ἐν Σικελίᾳ τὰς Νύμφας· οἱ δὲ αὐτὸν αὐτὰ κατασκευάσαι. Ἡρακλεῶτις λίθος: ὁ ὑφ' ἡμῶν μάγνης ὁ ἐπισπώμενος τὸν σίδηρον· Ἡρακλεία γὰρ ἐλέγετο ἡ Μαγνησία. Ἡρακλείδην: τὸν Ἡρακλέα οὕτως ἔλεγον. Ἡραρεν: ἤρμοσεν. Ἡρασάμην: ἠράσθη. ⁷⁴ Ἡρας δεσμούς ὑπὸ υἱέος: Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ· ὃ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς καὶ φασὶ δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ· Κλήμεντος ἡ ἱστορία· καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ. Ἡραον τεῖχος: χωρίον ἐστὶν ἐν Θράκῃ· ὑπὸ Σαμίων δὲ ὠκίσθη. Ἡραῶτο: εὗξατο. Ἡραδαλωμένος: λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. Ἡραδεν: ἀντὶ τοῦ ὑγραινεν, διέβρεχε. Ἡρέμα: ἀτρέμα· πράως· ἡσυχῇ· ἢ γὰρ ἡρεμία ἡσυχία. Ἡρετο: ἠρώτησεν. Ἡρεφεν: ἐστέγαζεν. Ἡρειδε: σφοδρῶς κατηγορεῖ· ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἡρία: οἱ τάφοι· φασὶ δὲ τινες κοινότερον μὲν πάντας τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαιρέτην δὲ τοὺς μὴ ἐν ὕψει ὠκοδομημένους· ὀνομάζεσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Ἡρηκότες: πεπορηκότες. Ἡρημένον: ἐπικριθὲν· ἐκλελεγμένον. Ἡρήρειστο: ἠρμοστο. ⁷⁵ Ἡρθη: ἠρξήθη· ὑψώθη. Ἡρη: ὄρθρου· ἔωθεν· ἢ ἔαρι. Ἡρηγένειαν: τὸν ὄρθρον. Ἡριδανός: ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὗ αἱ πηγαὶ ἐντὸς τῶν Διοχάρους πυλῶν. Ἡρικνωμένον: ἐρρυτιδωμένον· παλαιόν. Ἡρινού τόκου: ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο. Ἡρειπεν: εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν. Ἡριστάναι: Ἐρμιππος· ὡς καὶ δεδειπνάναι φασίν. Ἡρκεσεν: ἐβοήθησεν. Ἡρματισμένον: ἠσφαλισμένον. Ἡρμόττετο: οὐχ ἠρμόζετο. Ἡροάνθια: ἐορτὴ γυναικεῖα ὅτε τὸ ἔαρ ἀνθεῖ. Ἡροῦτο: ἠροτριᾶτο. Ἡρησεν: ἐφθάρη· ἦλθεν· ὄθεν καὶ τὸ εἰσήρησεν. Ἡρηται: κρέματα. Ἡρητα: ἐκρεμάννουν. Ἡρητικροτοῦντο: συνεφώνουν. Ἡρητίζον: ἀστραγάλοις ἔπαιζον. Ἡρητκῶς: κατηρητκῶς. Ἡρητύνητο: παρεσκευάζετο. Ἡρηυγεν: ἠρεύξατο· ἦντλει. Ἡρύγη: λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες κάρφος. Ἡρωὶς ἰατρός: οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. Ἡρωὶς ποικίλος: τοῦτο ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐστιγμένων· ⁷⁶ ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄφεις ποικίλους ὄντας ἠρωὶς καλεῖσθαι. Ἡρωσ: ἠμίθεος· δυνατός· γενναῖος. Ἡρωῖσαι: αἱ ἠρωῖδες. Ἡρωῖναι: ὁμοίως ἠρωῖδες. Ἡσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρημοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων. Ἡσασ: χάριν ἐποίησας· ἔδοξας. Ἡσασ: ἠδύνας. Ἡσθα: ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Ἡσθην: ἐχάρην. Ἡσσητο: ἠττητο. Ἡσσον ἐτοιμῶς κατέχειν: ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὁμοίως. Ἡσεισ: ἀντὶ τοῦ ἀφήσεις. Ἡσι δέ: ἀντὶ τοῦ φησὶ δέ. Ἡσκάριζεν: ἀντὶ τοῦ ἠσπαιρεν. Ἡσμεν: ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχομεν· ἀπὸ τοῦ ἐσμέν. Ἡσθην: ἐκαθίζοντο δυϊκῶς. Ἡσυνθέτηκασ: ἢ συνέθου καὶ ὠμολόγησας. Ἡσχατίσεν: ὑστέρησεν. Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τάν: ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην· ἐκείνην. Ἡττήσομαι: ἠττηθήσομαι. Ἡττον: οὐδαμῶς. Ἡταίρηκεν: ἠτάκτησεν. ⁷⁷ Ἡτημένην: ἀντὶ τοῦ κεχημένην· καὶ γὰρ αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κυχᾶσθαι. Ἡτίμησεν: ἠτίμασεν· ὕβρισεν. Ἡτορ: ψυχῇ. Ἡτριαῖον ἢ ἠτριον: ἐφ' ὕψους τάττεται ἢ φωνή. Ἡτριον: ἔνδυμα ὑμενωδες. Ἡ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι: τὸ γὰρ παλαιὸν τρεῖς ἐχρῶντο κύβοις πρὸς τὴν παιδίαν· διχῶς δὲ λέγεσθαι, καὶ ὁ ἀναρριπτούμενος καὶ ἰδίως ὁ

κενός. Ἦτρον: τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. Ἡῦδα: ἔλεγεν· εἶπεν. Ἦσχατίσεν: ἔταπεινώσε· καὶ Ἦσχατίσμαι· τετα πείνωμαι· ἔσχατίζω γὰρ τὸ θέμα. Ἡὐλήσαντο: ἔταράχθησαν· ἔστράφησαν· πεφύ σηνται. Ἡῦχεν: ἀντὶ τοῦ ἤλιπεν. Ἦ Φανοῦ θύρα: τὸν Φανὸν φησὶ Δήμων ὀβολοστάτην εἶναι· ἄλλως δὲ τυφλόν· ὑπανοιγομένης δὲ αὐτῷ τῆς τοῦ ταμείου θύρας, κατασκευάσαι τοιαύτην ἦν οὐκ ἂν τις ἤνοιξε μὴ ψόφον ποιήσας· ἐνίους δὲ λέγειν ὡς μοιχευομένης αὐτῷ τῆς γυναικὸς, τὴν αὐλείον θύραν εἰργάσατο ὡς μὴ ἄνευ ψόφου ἀνοίγεσθαι· τῆς δὲ κατὰ τοῦ τέγους δεχομένης τὸν μοιχὸν, χλευά ζοντας τοὺς γείτονας ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων ἐν τῷ φυλάττειν, τὴν Φανοῦ θύραν εἶναι λέγειν. Ἦ φάρυξ: λέγεται θηλυκῶς. Ἦφαιστος: ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ. eta.78 Ἦφαιστία: δύο πόλεις ἦσαν τῆς Λήμνου· Μύρρινά τε καὶ Ἦφαιστία. Ἦφειδικότες: καταπαύσαντες· μὴ φεισάμενοι. Ἦφείθη: ἐάθη· συνεχωρήθη. Ἦχαρίστηκα: τὸ ἀχαριστεῖν λέγουσιν. Ἦχῆν: ἦχον· ἢ φήμην. Ἦχθαι: τεθηρεῦσθαι. Ἦχθησμένην: καταβεβαρημένην. Ἦχλυσε: συνεσκότασεν. Ἦχῶ πετραῖα: ἢ Αἶγινα· ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμια. Ἦψιμάχουν: συνῆπτον μάχην. Ἦών: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους πόλις ἐστὶ Μενδαίων ἀποικία. Ἦώσ: ἡμέρα ἀπὸ ὄρθρου. Ἦώσ: πρωτὶ ἡμέρα· ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἦώσ δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· ἦδε (δὲ) μοι νῦν Ἦώσ ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας· Ἦσσεται ἢ ἡώσ, ἢ δειλη, ἢ μέσον ἡμαρ. {1Τέλος ἠ.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἠ.}1 Ἦθαλαμαῖα: καταδύσεις· θαλάμαι δὲ τόπος ἱερὸς τῶν Διοσκούρων. Ἦθαιρούς: τοὺς στροφεῖς τῆς θύρας. theta.79 Ἦθᾶκοι: θρόνοι· καθέδραι. Ἦθαλαμηπόλος: ἢ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη καὶ φυλάττουσα. Ἦθάλαμος: οἶκος ἢ κοιτῶν. Ἦθαλαμίδιοι κῶπαι: αἱ ἡρέμα ἐλαύνουσαι. Ἦθαλαττοκοπεῖς: ματαιολογεῖς. Ἦθαλλός: λέγεται καὶ ὁ στέφανος τῆς ἐλαίας. Ἦθαλλοφόροι: οἱ γεραίτατοι παρὰ Ἀθηναίοις ἐλέγοντο. Ἦθάλασσα κοίλη: τὸ θέατρον. Ἦθάλεια: εὐωχία· ἀπὸ τοῦ θάλλειν. Ἦθαλεροί: δίυγροι· νέοι· ἀκμαῖοι· ἢ ταχεῖς. Ἦθαλίασ: ἐορταῖς. Ἦθαλλός: κλάδος ἐλαίας· ἢ πᾶν τὸ θάλλον. Ἦθαμᾶ: συνεχῶς· πυκνῶς· διηνεκῶς. Ἦθαμάκισ: πυκνῶς. Ἦθαμίζεις: πυκνάζεις· συχνάζεις. Ἦθαμινὰ καὶ Ἦθαμινῶσ: συνεχῶς πυκνῶς. Ἦθάμνος: ἔστι μὲν τὸ χαμαίζηλον φυτόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. Ἦθανατήσιον: οὐ θανάσιμον λέγουσιν. Ἦθανατῶν: θανάτου ἐπιθυμῶν· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπο κτέννων. Ἦθαργηλία: ἐορτὴ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος· καὶ μὴν Ἦθαργηλίων· ὁ τῶν σπερμάτων μεστὸς χύτρος ἱεροῦ ἐψέματος· ἦψουν δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαρχὰς τῷ θεῷ τῶν πεφηνότων καρπῶν· ὀνομαζόμενον ἀπὸ theta.80 τοῦ θέρειν τὴν γῆν τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ Ἦλίῳ· ἴσταντο δὲ ἐν αὐτῇ καὶ χοροὶ καὶ ἀγῶν Ἦθαργήλια. Ἦθαργήλεια: Ἀγησαγόρου θυγάτηρ, βασιλεύσασα Θετταλῶν λ' ἔτη· Μιλησία τὸ γένος, ἀναιρεθεῖσα δὲ ὑπὸ τινος Ἀργείου δεθέντος ὑπ' αὐτῆς. Ἦθαργήλια: ἐορτὴ τὰ Ἦθαργήλια· ἄγεται δὲ Ἦθαργη λιώνι μηνί, ὅς ἐστιν ἱερὸς Ἀπόλλωνος. Ἦθαργηλιών: μὴν Ἀθήνησιν ἰα' ὀνομάσθη δὲ ἐπεὶ ὁ ἥλιος τότε πυρῶδης· τὸ δὲ θερμὸν Ἦθαργήλιον ὀνόμαζον· τὰ δὲ ἄνθη τότε ἐξηραίνετο. Ἦθάρνυται: θαρσύνεται. Ἦθάρνυσθαι: συγγίνεσθαι. Ἦθαρραλέον: θάρσος. Ἦθάρσυνος: τεθαρρηκῶς. Ἦθασίαν: καὶ ῥάφανον καὶ ἄλμην λέγουσιν. Ἦθάσιος πάϊς Ἀγλαοφῶντος: Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος οὕτως ἐπεγέγραπτο. Ἦθάτερα καὶ Ἦθάτερον: λέγεται τό, τε ἐνικόν καὶ τὸ πληθυντικόν· τὸ δὲ ἀρρενικόν ἄτερος λέγεται· τὰ δὲ θηλυκὰ οὕτω συναλείφεται· ἢτέρα καὶ Ἦθητέρα. Ἦθάτερον: ἕτερον μέρος. Ἦθᾶττον: τάχιον. Ἦθᾶττον ἢ Βούτης: οἶον κατεσκευάσθη· Νίκων γὰρ ὁ ζωγράφος ὀφθαλμὸν ποιήσας καὶ κράνος περιφαι νόμενον, ἐπέγραψε Βούτης. theta.81 Ἦθᾶττον ἢ βάδην: λέγουσι συνήθως τάχιον ἢ βραχέως. Ἦθαύματα: ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται. Ἦθαυματίζομαι: ἐκπλήσσομαι. Ἦθαυμαστήν ὄσην: τουτέστιν, λίαν πολλὴν, ὥστε θαυμάσαι. Ἦθαυμαστικά: ἀντὶ τοῦ θαυμαστά. Ἦθαυμάζω: ὅτε πρὸς γενικὴν συντάσσομεν, τὸ καταγινώσκω σημαίνει· πρὸς δὲ αἰτιατικὴν τὸ ἐπαινῶ. Ἦθαυμαστότερον: οὕτως Πλάτων. Ἦθάψινον χρῶμα: ἀντὶ τοῦ ξανθόν. Ἦθάψος: ξύλον ὡς ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς τρίχας· ὁ Σαπφῶ

Σκυθικὸν ξύλον λέγει. Θέαν: τὴν ὄψιν καὶ τὴν θεωρίαν. Θεατήρ: ὁ τὸ θέατρον ὄρων· ἢ ὁ τὸ θέατρον συνιστῶν. Θέαν παρ' αἴγειρον: τὴν πόρρωθεν λέγουσιν· αἴγειρος γὰρ ἦν τῶν ἰκρίων πλησίον. Θεαιδέστατον: θεοῦ ἰδέαν ἔχον· εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμοιοῦς οὕτως· ἄνθρωπος ὃς φησὶ πάντων θηρίων θεαιδέστατος γενέσθαι. Θεατροκορασία: ὄχλοκορασία. Θεάμονας: θεατάς. Θεηγόροι: θεολόγοι. Θεήλατος: ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. theta.82 Θεηπολεῖν: θεῶν εἰκόνας ἔχοντα περιπολεῖν ἀργύριον εἰσπρασσόμενον. Θέειν καὶ θεῖν: τρέχειν. Θεῖα: εὐθεια· καὶ ὀρθά· καὶ θαυμαστά. Θειαζόντων: μαινομένων. Θειάσαντες: θεόληπτοι γεγονότες. Θιάσω μαινόλη: χορῶ μανικῶι. Θιασῶται: χορευταί· οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες. Θιασώτης: ὁ τῶν θυσιῶν κοινωνός· ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀργεῶνες· ἐκλήθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ θιάσου, ὅσπερ ἔστιν ἢ ἀπὸ τοῦ πίνειν συναγωγή. Θεῖεν: ποιήσιν. Θεῖναι: ποιῆσαι. Θεῖον: ἀντὶ τοῦ θεός. Θέλγει: ἀγαπᾷ· ἢ κακοῖ· ἢ ἀπατά· ἢ θάλλει. Θέλητρον: τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θέλιν: ἀντὶ τοῦ δύνασθαι. Θέλημος: ἀντὶ τοῦ ἥσυχος. Θελητή: εὐκαρπος καὶ γονιμωτάτη. Θελκτώ: κολακευτική. Θέμεθλα: τὰ ἐσώτερα μέρη· τὰ ἐν βάθει. Θέμενος τὰ ὄπλα: ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὄπλι σάμενος· Δημοσθένης καὶ Ὅμηρος καὶ Αἰσχίνης. Θέμιν: δικαιοσύνην. Θέμισ: τὸ δίκαιον. Θεμισσέτω: αἰκίζέτω. theta.83 Θεμιστεύειν: ἀντὶ τοῦ χρησμιωδεῖν· Λυσίας· γέγονε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Θεμίσων: τυράννου ὄνομα· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Θεμιτῶς: νομίμως. Θεμιστός: δίκαιος. Θέμιστα: νόμον ἢ δίκην. Θεμιστεύσαντος: ἄρξαντος· δικάσαντος. Θέναρ: τὸ κοῖλον τῆς χειρός· λέγεται δὲ καὶ τὸ τοῦ ποδὸς ἐλλύχνιον. Θεογενεσίαν: Θεόδμητος: ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεσκευασμένος. Θεοδρομῶν: κατὰ θεὸν πορευόμενος. Θεοειδής: θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοεἰκελος: θεῷ ὅμοιος. Θεόθυτα: ἱερόθυτα. Θεογείτων: Δημοσθένης καὶ Δείναρχος καὶ ἄλλοι Θεογένην ὀνομάζουσιν. Θεόγνις: εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίους λ' τυράννων· ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς ὁ Θεόγνις· οὗτος δ' ἦν Μεγαρέυς. Θεοίνιον: τὰ κατὰ δήμους Διονύσια Θεοῖνια ἐλέγοντο· ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἀπέθουν· τὸν γὰρ Διόνυσον Θεοῖνον ἔλεγον. Θεοῖνιον: ἱερὸν Διονύσου, ἀφ' οὗ καὶ γένος. theta.84 Θεοὶ Μολοττικοί: οἱ χθόνιοι· ἐπεὶ ψυχοπομπεῖον ἦν ἐν Μολοττοῖς. Θεοκλυτήσαντες: θεοῦ ἀκούσαντες· θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. Θεοκλυτοῦμαι: θεόθεν μυοῦμαι· θεοφοροῦμαι· θεόθεν δοξάζομαι. Θειοτελής φύσις: οἱ ἄγγελοι οἱ τὰ θεῖα τελοῦντες· λέγεται καὶ θεοτελής φύσις. Θεοκρίνης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἦν δὲ συκοφάντης. Θεόκλυτος: θεότιμος. Θεόληπτος: Θεομητί: θεόφρονι· θεοβούλωι. Θεομάντις: οἱ ἐνθουσιῶντες. Θεοπροπία: ἀμαρτία· καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα. Θεοπολεῖν: τὸ περὶ θεοῦ ἀναστρέφειν. Θεοπρόπος: μάντις ἢ θεοῦ προφήτης. Θεορημοσύνη: τὴν θείαν διδασκαλίαν· τὴν κατὰ χριστιανισμὸν. Θεόρρυτον: ἐκ θεοῦ προῖον ἢ προχεόμενον. Θεοσέπτωρ: θεοσεβής. Θεοστυγής: θεομίσητος. Θεός ἢ Ἀναΐδεια: λέγεται ἐπὶ τῶν δι' ἀναίσχυντιαν theta.85 ὠφελουμένων· ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθηναῖοις ἢ Ἀναΐδεια· καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἰστρὸς ἐν ἰδ'. Θεσσαλὸν σόφισμα: ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχοῦντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν, ἀλλὰ κακουργούντων. Θεοφορία: θεοφόρησις. Θεραπίς: ἢ θεραπεύτρια. Θεράπναι: τόπος ἔστιν ἐν Λακεδαιμόνι· οὗ μνημονεύει καὶ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκαῖος. Θεράποντες: δοῦλοι· ὑπηρέται. Θέρεται: καίεται. Θεριστον καὶ θέριστρον: θερινὸν ἱμάτιον. Θερίζειν: τὸ ἀμᾶσθαι τὸν καρπὸν. Θεριῶ καὶ κομιῶ καὶ ποριῶ καὶ ὀριῶ καὶ πάντα τὰ εἰς ᾧ βαρύνοντα καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχυνό μενον τὸ ᾧ ἔχοντα, ἐν τῷ μέλλοντι ἄνευ τοῦ σ ἐκφέρουσιν Ἀττικοί· τὰ γοῦν ὀριστικά καὶ ἀπαρέμφοτα· τὰ δὲ ὑποτακτικά οὐδαμῶς· σολοικισμὸς γὰρ τὸ ἐὰν θεριῶ καὶ ἐὰν κομιῶ· ἐφ' ὧν δὲ τὸ ᾧ ἐκτείνεται, καὶ σὺν τῷ ᾧ ὁ μέλλων λέγεται χρόνος, καὶ ἐκτεινομένης τῆς παρεσχάτης συλλαβῆς· οἷον δανείζω, δανείσω· οὐκέτι δὲ τὸ δανειῶ· βάρβαρον οὕτως· ὥστε καὶ τοὺς Ἀθηναίους φασὶν ἀθρώως εἰς ἐκκλησίαν συναθροισθέντας ἐπὶ τῶν διαδόχων· ἐπειδὴ εἰς ἀπορίαν καθειστήκεσαν

χρημάτων· ἔπειτά τις αὐτοῖς τῶν πλουσίων ὑπισχνεῖτο ἀργύριον, οὕτω πως λέγων, ὅτι ἐγὼ ὑμῖν δανειῶ· θορυβεῖν καὶ οὐκ ἀνέχεσθαι λέγοντος διὰ τὸν theta.86 βαρβαρισμόν· καὶ οὐδὲ λαβεῖν τὸ ἀργύριον ἐθέλειν· ἕως αἰσθόμενος ὁ μέτοικος, ἢ καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ τινός, ἔφη, δανείσω ὑμῖν τοῦτο τὸ ἀργύριον· τότε δὲ ἐπαινέσαι καὶ λαβεῖν· διὰ τοῦτο βαδίσω καὶ βαδῶ ἀμφοτέρω δόκιμα· ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεσθηκὸς ἐκατέρως λέγεται, καὶ ἐκτεῖ νομένου καὶ συστελλομένου τοῦ ἐν τῇ μέσῃ συλλαβῇ ἱ· οὐκέτι δὲ ἀγορῶ, οὐδὲ κολῶ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τὸ ἱ παραλήγει. Θέρμα: ἡ πύρωσις· Θέρμη δὲ ἡ πόλις, ἀφ' ἧς ὁ κόλπος καλεῖται. Θερμάν: Θράκιον πόλισμα. Θερμαυστρίς: ἡ σύντονος καὶ διάπυρος ὄρχησις. Θερμοπύλαι: ἔνιοι μὲν τὴν πόλιν ταύτην Πύλας καλοῦσι· Φιλέας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθηναῖα θερμὰ λουτρὰ Ἑρακλεῖ ἐποίησε. Θερμός: θρασύς. Θέρος: ὁ θερισμός. Θέσθαι: ὑποθέσθαι. Θέσις: πρᾶξις. Θέσμιον: νόμιμον. Θέρσανδρος: οὗτος εἰς παιδευασίαν δεινῶς διεβάλλετο. Θέσθαι: ἀντὶ μὲν τοῦ ὑποθήκην λαβεῖν Ὑπερίδης· ἀντὶ δὲ τοῦ προέσθαι καὶ κυρῶσαι νόμον Δημοθῆθης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν ἐν μέντοι τῷ κατὰ Στεφάνου φησὶν, ἑαυτῷ νόμους θέμενον, ἀντὶ τοῦ θέντα. Θεσμοθέτης: νομοθέτης ἢ νομοφύλαξ. Θεσμοθέται: ἀρχὴ Ἀθηνησιν ἀνδρῶν ἕξ· οἱ τὴν τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο· καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσήγγελλον εἰς τὸν δῆμον· καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἀπάσας καὶ γραφὰς παρανόμων· καὶ ἦσαν διορθωταὶ τῶν νόμων. Θεσμοθέται: ἀρχὴ τίς ἐστὶν Ἀθηνησιν· ἕξ δὲ ὄντων τὸν ἀριθμὸν καίτοι ἐκ τῶν καλουμένων θ' ἀρχόντων· καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν τὸν ἕκαστον, εἴρηκεν Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Θεσμός: ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἰς ἕκαστον τῶν νόμων θεσμός· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους εἶπεν. Θεσμοφορία: ὄνομα ἑορτῆς. Θεσμοφορίων ἡμέραι δ': δεκάτη Θεσμοφορία· ἐνδεκάτη κάθοδος· δωδεκάτη νηστεία· τρισκαιδεκάτη Καλλιγένεια. Θεσμοφόρος: ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. Θεσπέσιος: θεῖος· θαυμαστός· πρᾶος. Θεσπίζει: νομοθετεῖ. theta.88 Θεσπίσματα: θεῖα δόγματα. Θεσσαλὸν νόμισμα: παροιμιῶδες τοῦτο τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. Θέτης: ὁ εἰσποιησάμενος θετοῦς τινὰς· μήποτε δὲ θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὅτιοῦν. Θετταλικά πτερά: τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας· πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἐκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ εἰοικέναι πτέρυξιν. Θετταλικοὶ δίφροι: διάφοροι. Θετταλικὴ ἔνθεσις: ὁ μέγας ψωμός. Θετταλίσ: ὑπόδημα ποιόν. Θετόν: εἰσποιητόν· οὐ γνήσιον. Θετταλός: εἷς τῶν Κίμωνος παίδων οὕτως ἐκαλεῖτο. Θετταλῶν σόφισμα: καὶ ἐπὶ μάχης καὶ ἐπὶ σχήματος καὶ ἐπὶ παρακρούσεως καὶ ἄλλων μυρίων τάσσουσιν· ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης· Ἀρατίω γὰρ κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάσασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἕξ ἐναντίας εὐχῆ μείζονι καὶ λαμπροτέρῃ κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι· ὁ δὲ ἐκατόμβην ἀνδρῶν εὗξατο θύσειν τῷ Ἀπόλλωνι· κατορθώσας δὲ ἂ ἐβούλετο, τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπῆ εἶναι ἀνεβάλετο. Θεουδουσία: χωρίον κείμενον ἐγγὺς Σκυθῶν· ὁ πολιορκῶν Σάτυρος ἐτελεύτησεν. Θεωρικὸν καὶ θεωρικὴ· Ἀθηνησιν ἦν χρήματα κοινὰ, ἃ θεωρικὰ ἐκαλεῖτο, διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις theta.89 εἰς διανομήν· προήχθη δὲ οὕτως· τὸ παλαιὸν ὄχλου γενομένου ἐν τοῖς θεάτροις καὶ τῶν ξένων τὰς θεὰς προκαταλαμβάνοντων, διεδίδοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικόν, ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί· ἵνα τοῦτο λαμβάνοντες οἱ πολῖται διδώσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θεᾶς· ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων τούτων ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν· ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ, ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς ἢ πόλις. Θεωρικά: ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις θεωρίαις, ἀγώνων τελουμένων φιλοτίμων, συνέβαινε τινὰς τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι· ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι προῖκα θεωρεῖν· ἐκμισθοῦν δὲ ταῖς θεαῖς τοὺς τόπους· πλεονεκτουμένων δὲ τῶν πενήτων, διὰ τὸ ῥαδίως τοῖς

πλουσίοις πλείο νος τιμῆς τοῦτο γίνεσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμῇ καὶ μόνον εἶναι τὸ τίμημα· θεωρικὸν αὐτῇ θέντες ὄνομα· καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐφεστηκότα θεωρικὴν ἀρχὴν ἔλεγον ἄρχειν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον, θεωρικὰ εἴρηται. Θεωρικά: χρήματα τινὰ ἦν ἐν κοινῷ ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα· ἃ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάττετο καὶ ἐκαλεῖτο στρατηγικά· ὕστερον δὲ κατετίθετο εἰς τε τὰς δημῶν κατασκευὰς καὶ διανομὰς τῶν πολιτῶν· ἦν δὲ τὸ μὲν πρότερον νομισθὲν δραχμῇ τῆς θεᾶς, ὅθεν καὶ θεωρικὰ ἐκλήθη· Φιλῖνος δὲ φησιν, ὅτι theta.90 διὰ τοῦτο ἐκλήθη θεωρικὰ, διότι τῶν Διονυσίων ὑπογύων ὄντων, διένειμεν Εὐβουλος εἰς τὴν θυσίαν, ἵνα πάντες ἐορτάζωσι καὶ μηδεὶς ἀπολείπηται δι' ἐνδείαν ἀναλωμάτων· ἄλλοτε δὲ ἄλλως ὠρίζετο τὸ διδόμενον· εἰς τε τὰς θεᾶς καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐορτάς· οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἀποδημοῦσι θεωρικὸν λαμβάνειν· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τίς ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δηλοῖ. Θεωρίς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος· μάντις ἦν ἡ Θεωρίς καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν. Θεωροί: οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι φύλακες τῶν θυσιῶν καὶ χρησίμων· θεωροὶ μέντοι λέγονται οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι· καὶ ὅλως τοὺς τὰ θεῖα φυλάττοντας ἢ τὸ θεῖον φροντίζοντας οὕτως ὠνόμαζον· ὡρὴν γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα. Θεῶν ἀγορά: ἐπὶ τῶν τολμώντων τι λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι. Θήγοντες: ἀκονῶντες. Θηλάζειν: τὸ τρέφειν τῷ γάλακτι οἱ ἀρχαῖοι πάντες· οὕτως μάλιστα οἱ Ἴωνες. Θηλάστριαν: ἦν θηλάσεται τις· ἰδίως· οὕτως Κρατίνος. Θηλή: μαστὸς ὁ γαλουχῶν. Θηλυδρία: τεθηλυμμένος. Θήλυνοι: ἥσυχοι. theta.91 Θημακεύς: δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος ὁ Θημακός. Θημαχός: δῆμος Ἐρεχθίδος. Θημώνες: οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. Θηραστεύεσθαι: ἀναβάλλεσθαι. Θηραμένης: οὗτος ἀνηρέθη κατηγορήσαντος αὐτοῦ Κριτίου ἐπὶ τῶν λ'. Θηράτορας: κυνηγούς. Θηραίων: ποικίλον ἱμάτιον. Θηρικλέους τέκνον: κύλιξ, ἦν λέγεται πρῶτος κεραμεύσαι Θηρικλῆς. Θηρίκλειον: ποτήριον ὑέλινον. Θηρώντες: ἐπιτηροῦντες. Θῆσαν: μισθωτικὴν ἢ εὐτελεῖν (Θῆσαν τράπεζαν) δουρικὴν τροφήν. Θῆσα: ἡ πενιχρὰ ἀπολειφθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ ἐπιδικαζομένη γάμου τῶν ἀγχιστεῖων. Θησεῖον: τὸ Θησεῶς ἡρώων, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄσυλον ἦν· ἐλέγοντο δὲ δίκαι καὶ ἐνταῦθα. Θησεῖον: τέμενος ἐστὶν ἀνειμένον τῷ Θησεῖ. Θῆσομαι: ὀρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω. Θητεία: παραμονὴ ἢ δουλεία. Θῆτες: οἱ ἔνεκα τροφῆς δουλεύοντες. theta.92 Θητεὺς καὶ θητικόν: εἰς τέσσαρα διαιρουμένης παρ' Ἀθηναίους τῆς πολιτείας, οἱ ἀπορώτατοι θητεῖς ἐλέγοντο καὶ θητικὸν τελεῖν· οὗτοι δὲ οὐδὲ μιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, οὐδὲ ἐστρατεύοντο· καὶ θῆσαν δὲ ὠνόμαζον οἱ Ἀττικοὶ τὴν πενιχρὰν κόρην, ἦν ἐπάναγκες ἦν τοὺς ἔγγιστα γένους ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον, ἢ πέντε μνᾶς δίδοναι. Θητεύειν: μισθῷ ἐργάζεσθαι. Θίασος: τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τέλει καὶ τιμῇ θεοῦ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Ξενοφῶν· Ἴων δὲ ἐπὶ παντὸς ἀθροίσματος τάττει τοῦνομα· θιασῶται δὲ ἐκαλοῦντο οἱ κοινωνοῦντες τῶν θιάσων· οὕτως Ἰσαῖος. Θίβη: κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες. Θιβρώνιον νόμισμα: ἐδόκει ἀπὸ Θίβρωνος τοῦ χαράξαντος εἰρησθαι. Θίγειν: ψαῦσαι· ἐγγίσει. Θιγγάνει: ἄπτεται. Θίμβρων: Λακεδαιμόνιος· οὗτος ἦν πεμφθεὶς εἰς τὴν Ἀσίαν ἀρμοστής μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. Θίνα: αἰγιαλόν· σωρόν. Θλαδίασ: εὐνοῦχος. Θλίβει: ἐκπιέζει. Θοάσ: ταχείας ὁρμάς. Θοηρός: τεταραγμένος. Θοιμάτιον: τὸ ἱμάτιον. Θοινάται: εὐωχεῖται. theta.93 Θοῖνη: τροφή· εὐωχία· κατάβρωμα. Θόλος: οἶκος περιφερῆς· ἐν ᾧ οἱ πρυτάνεις εἰσιτῶντο· πρυτάνειον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πύρων ἦν ταμείον. Θόλος: τόπος ἐν τοῖς ἀρχαίοις θολοειδῆς· ὀροφὴν ἔχων ἐξ οἰκοδομῆς, ἀλλ' οὐχὶ ξυλίνην· ἢ διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτὸν στρογγύλον· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἢ θόλος. Θολερὸς προσβαίνεισ: μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων· ἀλλὰ ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προῖων. Θοραί: δῆμος Ἀντιοχίδος. Θόρικος: δῆμος Ἀκαμαντίδος. Θοῦ:

κατάθου. Θορός: τὸ σπέρμα τοῦ σώματος. Θορών: πηδήσας. Θουῖρον: πηδητικόν· ταχύν· πολεμικώτατον. Θουριομάντεισ: τοὺς περὶ Λάμπωνα· τὴν γὰρ εἰς Σύβαριν ἀποικίαν οἱ μὲν Λάμπωνι ἀνατιθέασιν· οἱ δὲ Ξενοκρίτω· οἱ δὲ τῷ Χαλκιδεῖ Διονυσίω· οἱ δὲ καθάριοι τῷ Λάκωνι· οἱ δὲ Πλησίππω Ἀθηναίω. Θράκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται: ταύτης μέμνηται Μέ νανδρος ἐν τῇ πρώτῃ· λέγει γὰρ ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ theta.⁹⁴ γῆ ὁ πρεσβύτατος ἀκοντισθεὶς διὰ τοῦ στήθους ἀπώλετο· καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν αἰνιγμα ἐγένετο· Θράκες ὄρκια οὐκ ἐπίστανται. Θράνος: ὑποπόδιον· καὶ θρανίδιον λέγουσιν. Θρανίου: δίφρου. Θράττειν: ταρασσεῖν· ἐνοχλεῖν· νύσσειν· δυσωπεῖσ θαι καὶ ὑφορᾶσθαι. Θρανεύομαι: συντριβομαι· συγκόπτομαι. Θρανιτρίδες: κῶπαι θρανιτῶν. Θραύεται: κλάται. Θραύματα: νευροσπάσματα. Θραῦσις: φθορά· ἦττα ἐν πολέμῳ· θάνατος· ἀρρωσ τία· συντριβή· πληγή. Θρεῖα: δῆμος Οἰνηΐδος. Θρεκτός: δρόμος. Θρέμματα: πρόβατα. Θρέπτρα: τροφεῖα. Θρέψας: πήξας. Θρησκεύει: θεοσεβεῖ· ὑπηρετεῖ τοῖς θεοῖς. Θρησκος: ἐτερόδοξος. Θρία: τὰ φύλλα τῆς συκῆς. Θρία: αἱ μαντικά ψῆφοι. Θριαμβεύσας: δημοσιεύσας. Θριάμβους: τοὺς ἰάμβους ἔνιοι ἔλεγον. Θριάμβος: ἐπίδειξις νίκης· πομπή· καὶ τὸ σεμνύ νεσθαι. theta.⁹⁵ Θριάσαι: πύλαι οὕτως καλοῦνται. Θριάσιον: πεδῖον. Θριγκός: τὸ περίφραγμα· στεφάνη· μικρὸν τειχίον· περίβολον. Θριδακίνας: εἶδος μάζης. Θρίναξ: ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν. Θριπηδέστατα: τὰ ξύλα τὰ ὑπὸ θριπῶν διαβεβρω μένα, οἷς ἀντὶ σφραγίδων ἐχρῶντο· θριψ γὰρ ζῶον ἐστὶ κατεσθίον ξύλα καὶ κέρατα. Θριπηδεστόν: Ὑπερίδης τὴν Ἑλλάδα εἶπεν· ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένην· ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσ μένων ξύλων. Θρόνιον: πόλις ἐστὶ τῆς Λοκρίδος. Θροῦς: ἦχος· φωνὴ ἄσημος· λαλιά· θόρυβος. Θρυαλλίς: ἐσχάρα· λύχνος· ἀκτίς· καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἀρμόζουσα· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Θρυαλλίς: ἄνθος λυχνίδος ἢ λύχνου· τὸ περικαιόμε νον τοῦ ἔλλυχνίου. Θρυλεῖ: λαλεῖ· κυκᾶ. Θρύλος: ψιθυρισμός· ὁμιλία μὴ φανερώς γινομένη. Θρυμματίς: σκεύασμα διὰ στέατος καὶ σεμιδάλεως καὶ συκαλλίδων. Θρύπτεται: μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται· χαννοῦται ἢ ἀνακλάται. Θρωίσκει: πηδᾶ. theta.⁹⁶ Θρωσμός: βουνοειδῆς τόπος· ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντα θορεῖν, ὃ ἐστὶ θεάσασθαι. Θυγατριδῆ: ἐγγόνῃ· τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. Θυγατρίζουσα: θυγατέρα καλοῦσα. Θύειν: τὸ ὀρμᾶν· καὶ τὸ θυμιᾶν. Θύελλα: συστροφή ἀνέμου. Θυηλαί: αἱ διὰ τῶν θυσιῶν μαντεῖαι. Θυηπόλος: ὁ θύων ἱερεύς. Θυηπολοῦσι: περὶ τὴν θυσίαν ἀναστρέφονται. Θυηπολοῦσι: περιπολοῦσι, διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοὺς ἐξιλάσκεσθαι. Θυηχοοί: οἱ ἱερεῖς οἱ ὑπὲρ τῶν ἄλλων θύοντες τοῖς θεοῖς. Θυηκετάδαι: δῆμος Ἴπποθωντίδος. Θύλακος: ὁ ῥαπτὸς φάσκωλος. Θυλακοφόροι: οἱ μεταλλεύοντες, ὅτι θυλάκους ἐφό ρουν. Θυλήματα: πέμματα· ἀπαρχάς· ἄλφита ἃ ἔμισ γον οἴνω καὶ ἐλαίω εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θυμαλγέα: λυπηρά. Θυμάλωψ: δαίμων τις οὕτως καλεῖται· καὶ θυμά λωπες, οἱ κεκαυμένοι ἄνθρακες, ἢ ἡμίκαυτα ξύλα, ἢ σπινθῆρες. Θύματα: θυμιάματα. Θυμβροφάγον: δριμύ. Θύμελον: τὸν βωμόν. theta.⁹⁷ Θυμηδία: τέρψις· τρυφή· εὐφρασία. Θυμηρέστερον: ἡδύτερον. Θυμῆρες: καταθύμιον. Θυμικόν: ὄργιλον. Θυμαϊτάδαι: δῆμος Ἴπποθωντίδος· ἀπὸ Θυμαίτου τοῦ ἥρωος. Θυμοβόρος: ἡ τὴν γῆν διαφθείρουσα. Θυμολέων: θυμώδης τὴν ψυχὴν. Θυμόμαντις: ὁ διὰ τοῦ συλλογίζεσθαι προγινώσκων τὸ μέλλον. Θυμός: ἡ ψυχὴ. Θυμόσοφος: εὐμαθής· φυσικός· εὐφυής. Θυμοφθόρα: τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θύνων: ὀρμῶν. Θυννάζοντες: ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες· τοὺς γὰρ μεγά λους θύννους τριόδοις ἐλάμβανον. Θυσοκόπος: ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος. Θυσοκόποι: καὶ ἱερούργοι, καὶ ἱεροσκοποὶ· καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον. Θύραζε καὶ θύραθεν καὶ θύρασιν: τὸ μὲν εἰς τὸ ἐκτός· τὸ δὲ ἔξωθεν· τὸ δὲ ἔξω. Θύραζε Κᾶρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια ἦ: οἱ μὲν διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρήσθαι φασίν· ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων· τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς· Θύραζε Κᾶρες· theta.⁹⁸ οὐκέτ'

Ἄνθεσθήρια ἦ· τινές δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· Θύραζε κῆρες· οὐκ ἔνι Ἄνθεσθήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἄνθεσθηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. Θυρέαν· τὴν τοῦ μεσοτοίχου διακοπήν. Θυραῖα· τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας· Μένανδρος. Θυραυλεῖν· πλανᾶσθαι κατὰ τὴν πόλιν· ἢ παρὰ ταῖς θύραις ἀυλίζεσθαι· ὅπερ ἔστι καθέζεσθαι καὶ προσεδρεύειν. Θυργωνίδα· δῆμος Πτολεμαΐδος φυλῆς. Θύρετρα· θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα. Θυρσόσ· βακχική ῥάβδος, ἢ λαμπὰς ἦν ἐβάσταζον εἰς τιμὴν τῷ Διονύσῳ. Θυρσοί· θύματα. Θυρσόν· τὸ ὄπλον· Φιλήμων. Θυσάνοις· κροσσοῖς. Θύστιον· πόλις τῆς Αἰτωλίας· τινές δὲ Θύτιον, ἄνευ τοῦ ῥσ. Θύσθλα· ῥάβδοι· νάρθηκες. Θυτεῖον· ὁ τόπος ὅπου ἔθουον. Θυτηρίοις· θυμιατηρίοις. Θύψαι· καπνίσαι. Θύψαντα· πῦρ καύσαντα. Θυωμάτων· θυμάτων· μύρων· ἀρωμάτων· θυμιαμάτων. Θωή· κόλασις. Θώμιγξ· λεπτόν σχοινίον. theta.99 Θωμοί· οἱ τῶν σπερμάτων σωροί. Θωμίξει· τῷ κέντρῳ ἐρεθίζει· καὶ τὸ μαστίζει. Θωπευτικός· κολακευτικός. Θωπεία· κολακεία. Θῶπεσ· οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακεία. Θωρακείοις· προμαχῶσιν ἢ δρυφάκτοις· λουρικοίς· διὰ διφθόγγου· οὕτως αὐτὸ Ἑρωιδιανός. Θώραξ· πύργος· χιτών· στηθος· σῶμα· καὶ τὸ ὄπλον. Θωραχθεῖς· ὀπλισθεῖς. Θωρήσαστο· καθωπλίζετο. Θωρόντες· ὀρμήσαντες. Θωχθεῖς· θωραχθεῖς. Θῶψαι· τὸ θωπεῦσαι. Θῶων· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. {1Τέλος τοῦ θ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν θεῷ ῥι.}1 Ἰαίνει· εὐφραίνει. Ἰαλεμῶ· θρηνῶ· Ἰάλεμος γὰρ θρήνου εἶδος· λέγεται δὲ καὶ Ἰάλεμος ὁ υἱὸς Καλλιόπης· καὶ ὁ καλός· iota.100 καὶ ὁ ὀρφανός· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν κακὸν δαίμονα· καὶ Ἰαλεμῶδη, τὰ ψυχρὰ καὶ οὐδενὸς ἄξια. Ἰακχος· Διόνυσος ἐπὶ τῷ μαστῷ· καὶ ἦρος τίς, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῷ ὠδή· καὶ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν εἰς αὐτὸν ἡ πανήγυρις· ἔνιοι δὲ θόρυβος. Ἰαμβίζειν· τὸ χλευάζειν. Ἰαμβύκη· ὄργανον μουσικόν· εἴρηται δὲ ἐν ἑτέροις καὶ ὠνομάσθη, ὡς φασίν, ὅτι πρὸς αὐτὸ ἰάμβους ἦδον· ἢ δὲ σαμβύκη νεώτερον· καὶ ὅψε ὑπὸ Σάμ βυκός τινος εὐρέθη. Ἰαμβύκαι· ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ἦδον· οἱ δὲ σαμβύκαι. Ἰάνθη· ἡσθη· ἐχάρη· διεχύθη. Ἰάπυξ· ἄνεμος ἐλαφρός. Ἰατήρ· ἰατρός. Ἰαχή· βοή· ἦχος ἢ θρήνος. Ἰβισ· ὄρνειον ὀφιοφάγον. Ἰβύ μέγα· ἀντὶ τοῦ ἀναφθεγξάμενοι μέγα· οὕτως Τηλεκλῆς. Ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὀπίσω τοῦ γόνατος. Ἰδάλιμος· εὐειδής. Ἰδαρναῖοι· μάντιες ἀπὸ τινος Ἰδαρνοῦ μάντεως· οἱ δὲ ἀπὸ πόλεως Καρικῆς· Καλλίστρατος δὲ τοὺς ἕκτο μίας. Ἰδέασ· μορφάς· ἐν Ἀλκιβιάδῃ· ἀπὸ τοῦ ἰδέσθαι. Ἰδέρωσ· ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Ἰδίαις δαπάναις· ταῖς ἰδιωτικαῖς, iota.101 Ἰδιάσαι· τὸ ἰδιολογήσασθαι. Ἰδιάν· ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικῆν· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· καὶ ἴδιον, τὸ ἰδιωτικόν. Ἰδη· πᾶν σύμφυτον ὄρος. Ἰδίειν· ἰδροῦν· καὶ ἀνιδιτῖ, τὸ ἀνιδρωτῖ. Ἰδιαίτερον· ἰδικώτερον. Ἰδιόξενος· ἴδιος φίλος. Ἰδιόξενος· ὁ ἴδια καθ' αὐτὸν ξένος ὢν· πρόξενος δὲ ὁ ὅλης πόλεως ξένος· παρ' ᾧ καὶ οἱ πρέσβεις κατὰ γονται· καὶ προσάγει τὰς πρεσβείας οὗτος πρὸς τὸ δημόσιον· καὶ τὰ ἄλλα διοικεῖ καὶ διαπράττει ἐν τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ τὰ τῇ πόλει ἐκείνη διαφέροντα ἢς προξενεῖ· δορυξένος δὲ ὁ ἐκ πολέμου ξένος γεγονὼς τινί· ἀστόξενος δὲ ὁ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν αὐτὸς δὲ ξένος καὶ ἀνανεώσεως δεόμενος· οἷον Ἀγαμέμνων ἐν Λυδία. Ἰδιοπραγεῖ· τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει. Ἰδιώσασθαι· ἰδιοποιήσασθαι. Ἰδίων· ἰδιωτικῶν. Ἰδιώτας· τοὺς πολίτας· οὕτως Θουκυδίδης. Ἰδνωθεῖς· καμφθεῖς. Ἰδριεύς· δυνάστης ἦν οὗτος ἐν Καρία· υἱὸς Ἐκατόμνου· ἀδελφὸς δὲ Μανσωλοῦ καὶ Ἀρτεμισίας. Ἰδρις· ἔμπειρος. Ἰδρυμένος· τεθεμελιωμένος. Ἰδρύσαντο· ἐκάθισαν· ἰδρυσαν. iota.102 Ἰδρυσισ· ἐδραῖα· ἀσφάλεια. Ἰδύουσι· τοὺς μάρτυρας· οὕτως Σόλων. Ἰει· πέμπει· ἀμφιβάλλει. Ἰέμενοι· ἐπιθυμοῦντες. Ἰένοι· πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι. Ἰένται· ὀρμῶσιν. Ἰέντες· ἀφιέντες. Ἰεῤῥασθαι· ἱεουργεῖν. Ἰέραξ· εἷς ἦν τῶν Ἀμφιπολιτῶν πεμφθέντων πρέσβων Ἀθήναζε, βουλομένων αὐτῶν Ἀθηναίους παραδοῦναι καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν. Ἰερά σκυῖ· οὕτω λέγεται ἢ παρὰ τὴν Ἐλευσίνα ὁδός. Ἰερά ὁδός· ἦν οἱ μύσται πορεύονται ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπὶ Ἐλευσίνα.

Ἱερὰ τριήρης: λέγοιτ' ἂν ἡ πάραλος. Ἱεράτω: κατὰ νόμον ὀργιαζέτω· καὶ θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται. Ἱερεῖον: θῦμα· πᾶν τὸ θυόμενον. Ἱερείας ἐνύπνιον: ἄλλοι δὲ φασὶ δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι· Ἱμεραῖα δὲ γραῦς τίς, ὡς φασὶν, ὄρᾶν ἑαυτὴν ἐδόκει εἰς οὐρανούς ἀναγομένην, καὶ δῆτα ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκίματα θεᾶ σασθαι ἄνδρα πυρρὸν δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸν βασιλεῖον θρόνον· πυθομένην δὲ τίς εἶη, ὁ ἀλάστωρ, ἀκοῦσαι, τῆς Σικελίας· τὸ μὲν ἐνύπνιον ἰοτα.103 ἐν τούτῳ· ὕστερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τό, τε ὄναρ πολλοῖς διηγήσατο καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν τεθεαμένον ἀπήγγελλεν· ἦν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινεν ὁ Διονύσιος. Ἱερευσεν: ἔθυσεν. Ἱερή: θαυμαστή. Ἱερομηνία: αἱ ἐορτώδεις ἡμέραι ἱερομηναίαι καλοῦνται· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. Ἱερομηνία: ἱερά ἐορτή· ἢ καταμήνια. Ἱερομνήμονες: οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ἱερομνήμονες: οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἐκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν· ἢ οἱ συνθύοντες εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως· ὠνο μάσθησαν δὲ παρὰ τὸ μνημονεύειν τῶν ἱερῶν· ἱερά δὲ τὰ Ἀμφικτυονικὰ δόγματα· καὶ ἱερὸν τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον. Ἱερομύστης: ἱερά μυστήρια εἰσηγούμενος· ἅγιος. Ἱερὸν γάμον: Ἀθηναῖοι ἐορτὴν Διὸς ἄγουσι καὶ Ἥρας, ἱερὸν γάμον καλοῦντες. Ἱερὸν τί νεωκορήσατο: ἀντὶ τοῦ εὐφημότερον ἱερά τεύσας. Ἱεροποιοί: κληρωτοὶ ἄρχοντες, δέκα τὸν ἀριθμὸν· οἱ τὰ τεμαντεύματα ἱεροθυτοῦσι· κᾶν τις καλλιερῆση, συγκαλλιεροῦσι τοῖςμαντεύμασι· καὶ θυσίας τὰς νομιζόμενας ἐπιτελοῦσι· καὶ τὰς πενταετηρίδας ἰοτα.104 ἀπάσας διοικοῦσι, πλὴν Παναθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱεροποιοὶ τῶν σεμνῶν θεῶν, οἱ τὸν ἀριθμὸν εἰσὶν ἀόριστοι. Ἱερώνυμος: στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἕτερος δὲ ἐστὶν Ἱερώνυμος Μεγαλοπολίτης, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Ἱερώσυνα: τὰ εἰωθότα διδύσθαι ἱερά ἐξάιρετα τοῖς ἱερεῦσιν ἐπὶ τιμῇ τῆς ἱερωσύνης. Ἱεροφάντιδες: αἱ τὰ ἱερά φαίνουσαι τοῖς μουμένοις. Ἱεροφάντης: μυσταγωγός· ἱερεύς. Ἱεροφάντης: οὕτως ὠνομάσθαι φησὶ τὸν πρῶτον ἱεροφάντην· τὸν ἀποφῆναντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπιόντα τὰ ἱερά. Ἱεροφωνῶν: μεγαλοφωνῶν. Ἱερωῖ: θεῖω· ἦτοι μεγάλω. Ἱερωσθαι: φησὶ Θουκυδίδης· νομίσαντες κατὰ δὴ τινα παλαιὰν αἰτίαν οὐ καθαρὸς ὄντας ἱερωσθαι· σημαίνει γὰρ τὸ ἱερὸς νενομίσθαι καὶ οἷον καθ' ἱερωσθαι. Ἱέσθην: ἐπροθυμοῦντο· ἐπορεύοντο. Ἱεταί: προθυμεῖται· πορεύεται. Ἱζει: καθίζει ἢ κάθηται. Ἱησιν: ἀφήσιν. Ἱθαγενής: αὐτόχθων· γνήσιος. Ἱθέωσ: ὀρθῶς. Ἱθι: ἔρχου ἢ πορεύου. Ἱθματα: ἵχνη· βήματα· δικαιώματα· ὀρμάς. ἰοτα.105 Ἱθορος: παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν παρακελυομένων. Ἱθὺ καὶ ἰθύς: ἐπ' εὐθείας. Ἱθυμβος: ὠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκαϊος. Ἱθύνει: διοικεῖ· κατευθύνει· ὀρθοῖ. Ἱθунτήρ: ὀδηγός· κυβερνήτης· χαλινός· πηδάλιον. Ἱθυσεν: ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν. Ἱθυτενές: εἰς εὐθείαν τεταμένον. Ἱθύφαλλοι: οἱ ἐπίορκοι καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες· λέγεται δὲ φαλλός ὅτε μὲν καὶ τὸ αἰδοῖον καὶ ποιήματα δὲ καλεῖσθαι ἃ ἐπὶ τῷ ἰσταμένῳ φαλλῷ ἄδεται. Ἱθύφαλλοι: οἱ τοὺς ἰθυφάλλους ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ὀρχούμενοι· ποιήματα δὲ τινα οὕτω λέγεται, τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ἀδόμενα· ἐλέγετο δὲ κυρίως ἰθύφαλλος τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. Ἱκάνειν: παρεγένετο. Ἱκαριεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγιήδος· καὶ Ἱκάριοι οἱ αὐτοί. Ἱκελος: ὅμοιος, Ἱκέσθην: παρεγένοντο. Ἱκέτω: παραγενέσθω. Ἱκετηρία: Αἰσχίνης ἐν τῇ ἀπολογία· Ἱκετηρία καλεῖται ἐλαίας κλάδος, στέμματι ἐστεμμένος. Ἱκνοῦμαι: εὐχομαι· Ἱκετεύω. Ἱκνούμενος: παρακαλῶν. ἰοτα.106 Ἱκοντο: παρεγένοντο. Ἱκρια: ὀρθὰ ξύλα· ἢ σανιδώματα τῆς νεῶς. Ἱκρια: τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν Διονύσου θέατρον. Ἱκταρ: ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐφικνεῖσθαι· οὕτως Πλάτων. Ἱκτερος: λέγουσιν εἶναι πόνον ὠχροειδῆ ἀποθυμοῦ ἐγειρόμενον· ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν κεκρατημένων ὠχρὸς καὶ μέλανας ποιεῖν, ὡς καὶ τῶν ἰκτίνων, ἀφ' οὗ καλεῖται. Ἱλαδόν: ἐν ἀθροίσει· κατὰ ἴλας· δηλοῖ

δὲ καὶ τὸ δασύ. Ἰλαπινάζω: εὐωχοῦμαι. Ἰλαπίνας: θυσίας· ἐορτάς· εὐωχίας. Ἰλασ: ἀγέλας ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχας ταξίαρχας. Ἰλασμός: εὐμενής· πραότατος· συγχώρησις. Ἰλαστήριον: θυσιαστήριον. Ἰλεός: κατάδυσις θηρίου. Ἰλεω: ἰλασμόν. Ἰλεωσ: ἰλαρὸς καὶ εὐθυμος. Ἰλεωτήριον: ἰλαστήριον. Ἰλιάς κακῶν: ἀπὸ παροιμίας τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν. Ἰλιγγιᾶ: ὅτ' ἂν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο λέγουσιν Ἰλιγγον. *iota.107* Ἰλιον: τὸ ἐφήβιον. Ἰλισσός: ποταμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἰλλειν: συνέχειν. Ἰλλόν: στρεβλόν· στραβόν. Ἰλλώπτειν: ἐμβλέπειν ἐπιμύουσι καὶ ἐγκεκλασ μένοις ὀφθαλμοῖς. Ἰλλωτρύει: στραβίζει. Ἰλύς: βόρβορος. Ἰλυσπῶντες: συνειλούμενοι ἢ τὴν ἰλὺν σπώμενοι. Ἰμᾶν καὶ ἰμῆν: ἀντλεῖν· ἀνέλκειν· ἀνασπᾶν. Ἰμᾶν: τὸ ἀνασπᾶν· τὸ γὰρ παλαιὸν ἰμάντας ἐνδησάμενοι, ἀνίμων ἢ καθίμων. Ἰμάντας: τοὺς τῶν ἰστίων Ἀρισταγόρας. Ἰμάντες: λῶροι· δεσμοί. Ἰμάντωσις: δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν. Ἰμαοιδός: ἢ ἐπιμύλιος ὠδή· ἰμαλιά γὰρ ἢ τροφή· καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων. Ἰμασεν: ἐμάστιξεν. Ἰμάσω: πλήξω· πατάξω. Ἰμαῖος: ἢ ἐπιμύλιος ὠδή. Ἰμβριοι: οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκεπ τοντο ἐν Ἰμβρω εἶναι. Ἰμείρω: ἐπιθυμῶ. *iota.108* Ἰμερόεντα: λάμποντα. Ἰμερος: ἐπιθυμία. Ἰμερτός: καλός· ἐπέραστος· ποθεινός. Ἰμονιά: τὸ τοῦ ἀντλήματος σχοινίον. Ἰνα: ὅπου Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμονοίας· ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Ἰναῖσθαι: καθαίρεσθαι· ἐκκενοῦσθαι· καὶ ὑπέρινος· ὁ ὑπερκεκαθαρμένος. Ἰνδάλλεται: καταφαίνεται· ὁμοιοῦται. Ἰνδάλματα: φαντάσματα· ὀνειράτα· ἅπερ μὴ παρ ὄντα ὑπονοεῖ τίς ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα. Ἰνεσ: νεῦρα. Ἰννος: ἐξ ἡμίονου καὶ θηλείας ἵππου· πεντήκοντα ἔτη ζῆ ἡμίονος· ὁ δὲ γ' ἴννος ἐξ ἀμφοτέρων ἵππων, ἐν τῇ κυήσει νοσησάσης τῆς ἵππου· οἶον νάννος. Ἰνύκιος οἶνος: ἡδύς· Ἰνυκος δὲ πολισματίον Σικελικὸν ἐν ωῖ γίνεται οἶνος κάλλιστος. Ἰξάλη: ἢ αἰγεία· ἐπεὶ ἰξαλοὶ οἱ αἴγες· καὶ ἰξαλος πηδητικός. Ἰξία: ὁ παρ' ἐνίοις λεγόμενος κισρός· ἔστι δὲ αἷμα νενοσηκός, ὀνομασθεὶς ἀπὸ τῶν δρυῶν, ἐν αἷς συστροφαί εἰσιν, ὅθεν ὁ ἰξὸς ἀπορρεῖ. Ἰξύν: τὴν ὄσφύν. Ἰοδόχη: βελοθήκη. Ἰόν: τὸ βέλος. Ἰόνιον πέλαγος: ὁ νῦν Ἀδρίας· καὶ Ἰόνιος κόλπος· τὸν γὰρ Ἀδριαν οὕτως ὠνόμαζον. *iota.109* Ἰόντες: πορευόμενοι. Ἰοντο: προεθυμοῦντο· προηροῦντο. Ἰού: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ οἴμοι. Ἰούλος: ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ· πολὺπουν δὲ τι ζῶον· καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων· καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος· καὶ ὠδῆς τί γένος ἰοῦλος καὶ ὁ προσφιλέτης τῇ Ἀρτέμιδι· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρείαις γιγνόμενον πολὺποδα καὶ συστρεφόμενον ἰοῦλον καλοῦσιν. Ἰούλος: τὸ δασύ ἐπισειὸν τῶν γενείων· καὶ ὠδῆ εἰς Δήμητρα· τοὺς γὰρ ἐκ πολλῶν δραγμάτων δεσμοὺς ἰούλους καλοῦσι. Ἰοῦλος: χνοῦς τριχῶν· ἥτοι ἡ πρώτη τῶν γενείων βλάστη. Ἰουλίζων: ὁ τῆς γενειάδος ἀρχόμενος. Ἰοῦσαν: πορευομένην. Ἰπορος: πικρὸς περὶ τὰς τιμωρίας. Ἰπαργέται: τρεῖς οὔτοι ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ. Ἰπάκη: Σκυθικὸν βρῶμα· διὰ γάλακτος ἵππου σκευαζόμενον. Ἰπαλεκτρῶν: γρύψ· διὰ τὸ τετράσκελον εἶναι· καὶ πτέρυγας καὶ ῥύγχος ἔχειν ἐπικαμπές· ἔνιοι τὸν μέγαν ἀλεκτρονά· ἔνιοι παράσημον. Ἰπαρχοι: δύο ἦσαν· οἱ τῶν ἰπέων ἡγοῦντο, διελόμενοι τὰς φυλάς ἑκάτερος ἀνὰ πέντε· ἐπιμεληταὶ δὲ εἰσὶ τῶν ἰπέων καθάπερ οἱ ταξίαρχοι δέκα ὄντες εἰς ἑφ' ἑκάστης φυλῆς τῶν ὀπλιτῶν. *iota.110* Ἰπαρχος: ὁ τῶν ἵππων ἄρχων. Ἰπάσ: Σόλων τοὺς νόμους Ἀθηναίοις γράψας, εἰς πέντε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος αὐτῶν διέταξε καὶ τῶν κατὰ τὰς οὐσίας τιμημάτων· καὶ τὸ πρῶτον ὠνόμασε πεντακοσιομεδίμων· τὸ δεύτερον ἰπέων· τὸ τρίτον ζευγῶν· τὸ τέταρτον θητῶν· τὸ πέμπτον ἰπάσ ἑκαλεῖτο. Ἰπάσ: Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Σόλων εἰς τέσσαρα διεῖλε τέλη τὸ [δὲ] πλῆθος τῶν Ἀθηναίων· εἰς πεντακοσιομεδίμους· εἰς ἰππέας, ζευγίτας καὶ θήτας· τῶν οὖν ἰπέων οἱ ἰπάδες. Ἰπαρχος: τύραννος Ἐρετρίας· ἕτερος δὲ Ἰπαρχος ὁ Πεισιστράτου· ἄλλος δὲ Ἰπαρχος ὁ Χάρμου· ὃς συγγενὴς ἦν Πεισιστράτου τοῦ

τυράννου· καὶ πρῶτος ὑπέστη τὸν ἔξοστρακισμόν διὰ τὴν ὑπο ψίαν τὴν Πεισιστράτου· ὅτι δημαγωγὸς ὢν καὶ στρατηγὸς ἔτυράννησεν· ἄλλος δὲ ἐστὶν Ἴππαρχος ὑποκριτὴς οὗ μνημονεύει Δημοσθένης· λέγεται δὲ Ἴππαρχος παρ' Ἀθηναίοις καὶ ὁ τῶν ἵππέων ἄρχων· δύο δὲ ἦσαν οὗτοι. Ἴππέας εἰς πεδίον προκαλεῖ· δηλονότι ἔνθα ἂν εὐη μερῆ τῖς· τὰ γὰρ ἵππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ· Πλά των εἰς τὸν Θεαίτητον ἐχρήσατο. Ἴπες· θηρίδια λυμαντικά τῶν ζύλων καὶ τῶν καρπῶν. Ἴππος· ὁ φοῦρνος· ἢ κάμινος· ἢ ὁ φανός. *iota.111* Ἴππος· μέρος τί τῆς οἰκίας, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον· λέγεται δὲ κυρίως ἵππος ἢ κάμινος. Ἴππέρων· τὸν ἐφ' ἵπποις ἔρωτα. Ἴππεῖς· ὁ ἐκ τεσσάρων σταδίων δρόμος. Ἴππήλατον· εὐρύχωρον· πλατὺ· λεῖον· ἐψιλωμένον. Ἴππικαί· αἱ ἐξ ἵππων· ἵππικαὶ νευραί. Ἴπποδαμῆ· δῆμος Οἰνηΐδος. Ἴππόβοτος· μεγάλην γῆν ἔχων· δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἴπποδάμοι· ἐφ' ἵππους ἀναστρεφόμενοι. Ἴπποδάμου Νέμεσις ἐν Πειραιεῖ· ἦν δὲ Ἴππόδαμος Εὐρυκόοντος Μιλήσιος· ἢ Θούριος μετεωρολόγος· οὗτος διένειμεν Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἴπποδάμεια· ἀγορᾶς τόπος καλούμενος οὕτως ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ Ἴπποδάμου τοῦ Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ τὸν Πειραιᾶ κατασκευάσαντος καὶ τὰς τῆς πόλεως ὁδοῦς. Ἴπποδασείη· ἐξ ἵππειῶν τριχῶν λόφον ἐχούσης· ὃ δὴ δασὺ ἐστὶν. Ἴππόθορος· ἵππους βιβάζων· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα· ἔστι δὲ καὶ αὖλημα. Ἴπποθοῶντειον· τὸ ἠρώων· ἀπὸ τοῦ Ἀλόπης καὶ Ποσειδῶνος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ φυλή. Ἴπποκλειδην· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· παρὰ τὸ ἵπ πεύειν. *iota.112* Ἴππόλυτος· σωφροσύνης παράδειγμα. Ἴππομανές· ὡς χρῶνται πρὸς φίλτρον Ἴππόστρατος οφθορα ζῶα· γαλεώτης καταπίνων τὸ γῆρας· φάρμακον ὃν ἐπιλήπτων· καὶ ἔλαφος τὸ δεξιὸν κέρασ ἐνορύττων· ὅτι εἰς πολλὰ χρήσιμον· καὶ ἵππος τῶν πῶλων τὸ ἵππομανές· χρήσιμον γὰρ πρὸς φίλτρον. Ἴππία Ἀθηναῖα· ταύτην Ποσειδῶνος εἶναι φασὶ θυγατέρα καὶ Πολύφης τῆς Ὠκεανοῦ· ἄρμα δὲ πρώτην κατασκευάσασαν, διὰ τοῦτο Ἴππίαν κληθῆναι. Ἴπποδαμεία· ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἴπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος τοῦ οἰκοδομησαμένου τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. Ἴππότης· ἵππεύς· ἔφιππος. Ἴππότροχος· τὸ τρυσίππιον· διὰ τὸ τοῖς διὰ γῆρας ἐκτροχωθεῖσιν ἵπποις ἐκτυποῦσθαι τροχὸν ἀπολεγόντων αὐτοῦς τῶν στρατηγῶν. Ἴππόπορνε· ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε· σπανίως. Ἴππούμενος· πιεζόμενος· ἀναγκαζόμενος. Ἴππουριν· τὴν ἐξ ἵππειῶν τριχῶν κατασκευασμένον λόφον ἔχουσαν. Ἴππόφορβος· ἵππότροφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή. Ἴππαται· πέτεται. *iota.113* Ἴρις· νέφος· ὑγρότης κατ' ἔμπτωσιν ἡλίου πεποι κιλμένον οἶον τόξον. Ἴρος· ὁ πτωχός. Ἴσ· δύναμις· νεῦρα. Ἰάζει· ἴσα ἦ. Ἰσαία· ἡ μερίς. Ἰσα λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ παροῦ· ἔστι δὲ σχῆμα λόγου. Ἰσαι ψῆφοι· τὸν νόμον τὸν τοῦ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορούμενον, ἐὰν ἴσων τύχη ψήφων. Ἰσαι ψῆφοι· ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων· ἀναλύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ τῶν δικαζομένων· καὶ ἴσαι γεννῶνται ψῆφοι· ἐν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Ἰσαι ψῆφοι· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ἕτερος δὲ πλευσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνδρῶς ἠνεγκεν, πρῶην μὲν ποτε εἰσηγγέλη καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπὲρ ἐπέσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν. Ἰσα βαίνων Πυθοκλεῖ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσ χίνου ἀντὶ τοῦ συνῶν ἀεὶ καὶ μὴ βραχὺ ἀφιστάμενος· καὶ Μένανδρος· Παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἐταίρα πολυτελής. *iota.114* Ἰσαῖος· εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων· μαθητὴς δὲ Ἰσοκράτους· διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους· Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδικέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. Ἰσακίωι· ἀνδρείωι. Ἰσαν· ἐπορεύθησαν. Ἰσσα· ἐπιφθέγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὄλως δυσπραγούντων· ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίαι Μενάνδρου καὶ ἐτέρωθι. Ἰσηγορεῖ· ἐπίσης λέγει· ἰσολογεῖ. Ἰσθι· γίνωσκε. Ἰσθμια· περιστόμια· περιτραχήλια. Ἰσθμιον· τὸ τοῦ φρέατος περιστόμιον. Ἰσθμιάζει· καταπίνεται· ἰσθμὸς γὰρ ὁ τράχηλος. Ἰσθμός· θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν· πορθμὸς γὰρ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. Ἰσκεῖν· λέγειν· παλαιὸν τὸ λεξείδιον. Ἰσμεν· οἴδαμεν. Ἰσμηνίας· εἷς παρ' Ἀθηναίους ἦν πολέμαρχος

ἐπιφανής. Ἴσοβόλων: ἰσοστασιών. Ἴσοκλής: ἰσόδοξος. Ἴσόκτητον: ἴσην ἔχουσαν τὴν κατασκευήν. *iota.115* Ἴσοπαλῆ: ἴσα ἐν κλήρωι· πάλος γὰρ ὁ κλήρος. Ἴσορροπον: ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον. Ἴσοσθενής: ἰσοδύναμος. Ἴσοστάσιον: ἰσόσταθμον. Ἴσοτελεῖς: ἴσα τελοῦντες· ἴσα τοῖς ἀστοῖς, ὃ ἐστὶ τοῖς πολίταις, τέλη διδόντες. Ἴσοτελής: ὁ ἐξελεύθερος μετέχων τῶν νόμων· μετοῖ κιον δὲ οὐ φέρων. Ἴσοτελής καὶ ἰσοτέλειαι: πολλάκις τιμὴ τίς ἐδίδοτο τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων· καθ' ἣν τοῦ μετοικίου ἄφεις αὐτῶν ἐγίνετο· ὅτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔπραττον οἱ μέτοικοι, ἄφεισιν εἶχον ἴσο τελεῖς, Θεόφραστος λέγει· καὶ πόλεσι δὲ ὅλαις ἐψη φίζοντο τὴν ἀτέλειαν Ἀθηναῖοι· ὡσπερ Ὀλυνθίοις καὶ Θηβαίοις· ὁ δὲ ἰσοτελής ὠρισμένον τι τέλος ἐδίδου. Ἴσοδαίτης: ξενικός τις δαίμων ὡς τὰ δημῶδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Ἴσουργός: ἴσα ἐργαζόμενος. Ἴσοφαρίζειν: ἐξισοῦσθαι. Ἴσοφυᾶ: ἴσα. Ἴστε: γινώσκετε. Ἴστεα: δῆμος Αἰγιήδος. Ἴστη: ἰσάναι προστακτικῶς. Ἴστιάτορία: δειπνητόρια. *iota.116* Ἴστιάτορία: τὰ ἐν οἷς εἰσιτῶντο χωρία· ἃ νῦν καλεῖται *_0_ἄ_γ_υ_τ_ή_ρ_ι_α0_1_ε_υ1*. Ἴστιόν: ἄρμενον. Ἴστιοφόρος: ἄρμενοφόρος. Ἴστοπέδη: ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος ὡς προσδέεται ὁ ἰστός. Ἴστορήσαι: θεάσασθαι. Ἴστορι: μάρτυρι ἢ κριτηῖ. Ἴστωρ: ὁ ἐπ' ἄκρωι τῶι ῥυμῶι ἐμπεπηγμένος πᾶτ ταλος. Ἴστος καὶ κεραία: ὁ μὲν ἰστός, τὸ ἐπίμηκες ξύλον ἄνω τεταμένον· κεραία δὲ, τὰ πλάγια, ὡστε γε νέσθαι γράμμα τὸ τ-α-υ· διετείνεται δὲ πολλάκις ὁ τῆς Ἀθηνᾶς πέπλος εἰς τοιοῦτο σχῆμα ξύλων καὶ ἐπόμευσεν. Ἴσχάνει: κωλύει. Ἴσχανδρος: τραγικός ὑποκριτής. Ἴσχε: κατέσχε. Ἴσχεσθαι: παύσασθαι. Ἴσχίον: τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ ἐν ὧι ἡ κοτύλη στρέφεται. Ἴσχιάζειν: τὸ ἐν τῶι βαδίζειν ἐπιπολὺ ἐκατέρωσε ἑαυτὸν μεταφέρειν. Ἴσχομυθία: λεπτολογία. Ἴσοευρῆς αὐλός: ἴσον εὖρος κεκτημένος· ὡσπερ τεῖχος, *iota.117* εὐτειχῆς· καὶ σθένος, ἰσοσθένης· οὕτως εὖρος, ἴσο ευρῆς. Ἴσοπαχῆς: ἴσον πάχος κεκτημένος. Ἴσομήκης: ὁμοίως· τὰ γὰρ παρὰ τὸ μῆκος σύνθετα βαρύνεται· εὐμήκης· ὀλιγομήκης· ἰσομήκης. Ἴσχομυθοῦντες: ἀκριβολογοῦντες. Ἴσχνός: σχοιζός· ἰσχροὶ γὰρ οἱ παλαιοί· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ἴσχυρικοί: ἰσχυροί. Ἴσχυρίσκος: ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός· οὕτως Ἀλεξίς. Ἴσωνία: ἰσοτιμία. Ἴταβύριον: ὄρος οὕτω καλούμενον. Ἴταλιάζειν: ἐν Ἰταλίαι διατρίβειν. Ἴταλιώδης: ὁ ἀλαζῶν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν διὰ τὴν Σύβαριν ὁ λάγνος. Ἴταλιώτης: Πυθαγόρειος· ἐκεῖ γὰρ διέτριβον. Ἴταμός: ἀναιδής· σκληρός· ὠμός· παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀρμαῖν· τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ ἀναιδεῖς. Ἴτέον: πορευτέον. Ἴτέας: τὰς ἀσπίδας. Ἴτεαῖος: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς Ἴτεα, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ἴτεαῖος. Ἴτην: ἐπορεύθησαν. *iota.118* Ἴτης: ὁ ἰταμός· οὕτως Ἀριστοφάνης· Θρασύς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης. Ἴτηλον: τὸν οὐκ ἐξίτηλον· ἀλλ' ἀνεξάλειπτον· οὕτως Αἰσχύλος. Ἴτρία: καπυρώδη πλάσματα. Ἴτυξ: ὄρνεον. Ἴτυς: περιφέρεια ὄπλου. Ἴτω: ἰέτω· ἐρχέσθω. Ἴυγαί: γυναικῶν οἰμωγαί· ὀλοφύρσεις. Ἴυγες: λεπτοὶ πόροι καὶ αἱ τέρψεις. Ἴυγξ: Ἡχοῦς ἢ Πειθοῦς θυγάτηρ ἱερὰ Νίκης καὶ Ἀφροδίτης· καταφαρμάττουσα δὲ τὸν Δία ἐπὶ Ἰοῖ ἀπελιθώθη ὑπὸ Ἡρας· καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων κιναιδίον· ἔστι δὲ καὶ ὄργανόν τι Ἴυγξ καλούμενον ὅπερ εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες στρέφειν ὡς κατακαλούμεναι τοὺς ἀγαπωμένους· ἔστι δὲ καὶ ὄρνεόν τι ὡς πρόκειται τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν· ὅθεν δεσμεύουσι τοῖς τροχίσκοις. Ἴυγξ: τὸ ἐφέλκον τὴν διάνοιαν εἰς ἐπιθυμίαν καὶ ἔρωτα. Ἴφθιμος: ἰσχυρός. Ἴφι: ἰσχυρῶς. Ἴφικρατίδες: αἱ Ἐπικρατίδες· ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος. Ἴφυον: λάχανόν τι ἄγριον. *iota.119* Ἴχθυόκεντρον: τὴν τρίαιναν· χρῶνται γὰρ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων. Ἴχθυουκός καὶ ἰχθυοβόλεύς: ὁ ἀλιεύς. Ἴχθυοπτός ἐσχάρα: αὕτη ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων. Ἴχνευταί: οἱ ἰχνεύμονες. Ἴχνηλατῆσαι: κατ' ἴχνος ἀναζητῆσαι. Ἴχνος: ὁδόν· πορείαν· βῆμα. Ἴωκᾶς: ὀρμαῖς· διώξεις. Ἴων: βελῶν ἢ πορευθεῖς. Ἴων: τραγωδίας ποιητής, Χίος τὸ γένος. Ἴωνες: Ἀσιῶται καὶ Ἀττικοὶ Ἀθηναῖοι Ἴωνία: ὁ λειμῶν τῶν Ἴων. Ἴωνία: πόρνης ὄνομα. Ἴωνίδα: δῆμος Αἰγιήδος φυλῆς. Ἴωρός: θυρωρός· φύλαξ.

Ἴωνόκυσος: κατεαγώς· οὕτως Κρατῖνος. {1Τέλος τοῦ ἱ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τῆς ἠ}1 Κάβαξ: πανοῦργος. Κάβαιοσος: ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον. karra.120 Κάβειροι: δαίμονες ἐκ Λήμνου διὰ τὸ τόλμημα τῶν γυναικῶν μετενεχθέντες· εἰσὶ δὲ ἦτοι Ἑφαιστοὶ ἢ Τιτᾶνες. Κάβησις: ὄρνέον τι. Καβύλη: χωρίον τῆς Θρακίης ἰδρυμένον πρὸς τῷ Τάξωι ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. Κάγκανον: ξηρόν. Καγχάζει: ἀθρόως γελαῖ. Καδίσκος: οὗ αἱ ψῆφοι τῶν δικαστῶν βάλλονται. Καδίσκος: ἀγγεῖον τί, εἰς ὃ ἐψηφοφόρουσιν οἱ δικασταί, οὕτως ἐκαλεῖτο· Φρύνιχος Μούσαις· Ἴδου δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι Ὅ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί. Καδμεία: ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις. Καδμεία νίκη: παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ νικῶντων· οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἠττήθησαν· οἱ δὲ ὅτι Οἰδίπους τὸ αἰνίγμα λύσας ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημεν· τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσίτε λῶν· ὡς δὲ αὐτὸς ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν τὴν Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα· θητεύσας Ἄρει ἡ ἔτη. Καθαγιάζεται: ἀφιερουῖται. Καθάπαξ: παντελῶς. Καθαίρωμεν: ἀντὶ τοῦ διακαθαίρωμεν· Πολιτείας γ'. karra.121 Καθαίρων: στάμνος ἐν ᾧ ὁ καταδικάζων τὰς δύο ψῆφους ἔπεμπε. Καθάπτω: καθιερῶσω· συντελέσω. Καθαρῶς: ἀκριβῶς. Καθάρσιον: χοιρίδιον ἦν ὄπτρον ᾧ ἐκάθαιρον τὴν ἐκ κλησίαν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι· περιστάρχοι δὲ ἀπὸ τοῦ περιστεῖχεν. Καθάρσιον: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα· καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον καθάρσια· τοῦτο δὲ ἐποιοῦν οἱ λεγόμενοι περιστάρχοι, ὀνομασθέντες οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ περιστεῖχεν ἢ ἀπὸ τῆς ἐστίας. Καθαίρησονται: καταλήψονται. Καθαίρησεται: οὐ καθελεῖται· Θουκυδίδης καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους. Καθεδοῦνται: καθεστήσονται. Καθέδρα: ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδη. Καθέδρα: τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ τελευτήσαντος οἱ προσήκοντες συνελθόντες ἐδείπνουν ἐπὶ τῷ τελευτήσαντι κοινῇ· ἐκαλεῖτο δὲ καθέδρα· ὅτι καθεζόμενοι ἐδείπνουν καὶ τὰ νομιζόμενα ἐπλήρουν. Καθεῖναι: ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολυῖσαι. Καθέντες: καταγαγόντες. karra.122 Καθελών: Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν ἦτοι ἀποκτείναν· καὶ Στησίχορος καὶ Σοφοκλῆς. Καθέξει: κρατήσει. Κάθεος: χάλασον. Καθεστηκῶς: καθεσταμένος. Κάθετον: ἔστι μὲν γραμμὴ τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις· σημαίνει δὲ καὶ βουὴν τινὰ καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίαι τῷ Ποσειδῶνι. Καθηγεῖσθαι: τὸ ὑψηγεῖσθαι· οὕτως Φερεκράτης. Καθηκάν: κατέβαλον. Κάθετος: ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός· οὕτως Λυσίας καὶ Μελίτων. Καθηκόντως: δεόντως· πρεπόντως. Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν ἰα' Φιλιππικῷ φησίν· ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν· ἀντὶ τοῦ τὰ ἤκοντα. Καθηστο: ἐκαθέζετο. Καθιγμένος: καθελών· φθάσας. Καθιγνῦσαι· νεκροῖς θῦσαι. Κάθιδρος: κεκμηκῶς. Καθιεροῖ: θεωῖ ἀνατίθησιν. Καθίζεσθε: καταπήξετε. Καθίκετο: καθήψατο. Καθικνεῖται: ἄπτεται. Καθίμησης: κατήντησεν. Καθιμῶσιν: χαλῶσιν· καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι σχοινίον ἢ τί τοιοῦτον. karra.123 Καθόδοις: ἀγωγαῖς· περιόδοις. Κάθοιμον: κάθοδον. Καθόρμια: περιθέματα. Καθοσίωσις: δικαίωσις. Καθύπερθεν: ὑπεράνωθεν. Καθυπέρτερον: μείζον. Καθυφῆκεν: ἐκδέδωκεν· ὑπεκατέβη. Καθωσιωμένος: ἀνακείμενος· ἐγγεγραμμένος. Καὶ ἀπόδοσ' καὶ κατάστησον καὶ σπεῖρον. Καὶ δὴ: ὡς δὴ. Καικίαις: ἄνεμος ἀπὸ Καΐκου τοῦ ἐν Μυσίαι ποταμοῦ. Καὶ μάλα: καὶ πάνυ μὲν οὖν. Καινοτομεῖν: καινὴν λατομίαν τέμνειν κυρίως. Καιρός: σειρά τις ἐν ἰστωῖ δι' ἧς οἱ στήμονες διείρονται. Καιρός: καιρῖος τόπος καὶ συνήθως. Καὶ τέως: καὶ πρότερον. Καὶ τὸ ἦδη: ἀντὶ τοῦ ἦδειν· καὶ τὸ πεπόνθει ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. Καὶ τὸ τοῦ λύκου: φασὶ λυκὸν ἰδόντα τὸν ποιμένα ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν πρόβατον ἐσθίοντα, εἰ karra.124 πεῖν· ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποιοῦν, πόση κραυγὴ ἐγένετο. Καὶ μὴν: ἀλλὰ μὴν. Καινοτάφια: τινὰ εἰσιν ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ. Καὶ δὴ: ἦδη. Καινοτομεῖ: καινουργεῖ. Καινός: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ ὅς τοῖς

νεωτέροις ἄρ μόνττει πράγμασιν· οὕτω δὲ καὶ Ἔφορος. Καινόφιλον: λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον αἰεὶ. Καίριον: φθοροποιόν· θανατώδες. Καίριον: εὐκαιρον. Καιριώτατα: ἐπικινδυνότατα· θανάσιμα. Καιροφυλακῆσαι: καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. Καιροφυλάκιον: [...]* Καὶ τάχα ἴμεν: καὶ ταχέως πορευόμεθα. Καὶ χερσί: καὶ ἔργοις. Κακὰ κακῶν: Διοκλῆς Βάκχη· Πλύνει τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς. Κακεργέτησιν: κακοἔργοις. Κάκη: κακία· οὕτω Πλάτων. Κακὴ μὲν ὄψις: κόμμα· παροιμία· Κακὴ μὲν ὄψις· ἐν δὲ δειλαῖαι φρένες· Μένανδρος Σικυωνίωι. Κακιζόμενοι: ταπεινούμενοι. Κακκάβην δεῖ λέγειν, οὐχὶ κάκκαβον· σημαίνει δὲ τὴν χύτραν. kappa.125 Κακκάβη: ὃν ἡμεῖς κάκκαβον· ἔστι δὲ λοπαδώδες, ἔχων ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας. Κακκάζειν: μίμησις τικτουσῶν ὀρνίθων φωνῆς. Κάκαλον: τεῖχος. Κάκη: δειλία καὶ κακία· ἐν ᾧ τὸ μετὰ κακίας περιποιεῖσθαι τὸ ζῆν, ρίπτουντα τὰ ὄπλα· διαβέβληκεν Νόμων ἢ. Κάκκη: ἡ δειλία· παρὰ τὸ ἀποπατεῖν· τὸν γὰρ ἀπὸ πατον κάκκην καλοῦσιν. Κάκη: βαρέως ἢ κακία· ἐν Νόμοις Πλάτων· μετὰ κάκης μᾶλλον ἢ μετὰ ἀνδρείας. Κακοδαίμων: ὁ θεοῖ ἐπαχθῆς· καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Κακοήθησ: κακότροπος. Κακοεπία: βλασφημία. Κακοπαθεῖν: στραγγεῦεσθαι. Κακοραφίαι: κακοςυνθέσεις. Κακοτεῖαν: κακοφημίαν· βλασφημίαν. Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα· εἰσήεσαν δὲ ταύτην οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν κατὰ τῶν παρασχομένων αὐτοῦς. Κακοτεχνιῶν: δίκης ὄνομα· ἦν οἱ ἐλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν. Κακόχαρτον: κακοῖς χαίροντα. Κακῶς εἰδότες: ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες· Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ εἰρήνης. kappa.126 Κακώσεωσ: δίκης ὄνομα ἔστιν ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων· καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι· καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν· οὕτω Δημοσθένης καὶ Λυσίας καὶ Ὑπερίδης. Κακώσεωσ: δίκης ὄνομα ἔστιν κατὰ τριῶν ταττόμενον· ἢ γὰρ κατὰ τῶν ἀνδρῶν ταῖς γυναιξίν· ἢ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν ἐξιοῦσιν· ᾧ ἢ μὲν ἐλέγετο κακώσεωσ· ἢ δὲ παίδων κακώσεωσ. Καλὰ δὴ παταγεῖσ: ἀντὶ τοῦ λέγεις. Κάλλαια: τὰ τῶν ἀλεκτρούνων γένεια. Καλλαβίδεσ: τὸ διαβαίνειν ἀσχημόνως καὶ διέλκειν τὰ ἰσχύια ταῖς χερσίν. Καλαμίνθα: ὕλη ὁμοία ἡδυόσμωι. Καλαμᾶσθαι: τὰ λείψανα τῶν τετραγυμένων συνάγειν. Καλαμώμενοσ: σταχυολογῶν. Καλάσειρισ: χιτῶν πλατύς· δῆμος πολεμικός· οὗ τωσ Αἰγύπτιοι. Καλαύρωψ: βουκολικὴ δίκη. Καλαύρεια: νῆσος πλησίον Τροιζῆνος· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη. Κάλλειον: δικαστήριον Ἀθήνησιν ἀπὸ Καλλείου τοῦ πεποικηκότος ἐπώνυμον. kappa.127 Καλιά: νοσσία· ἢ οἶκος ξύλινος κυρίως· κάλα γὰρ τὰ ξύλα. Καλινδούμενοι: κυλιόμενοι. Καλήβορον: ἀπεσκολυμμένον. Καλλιέρημα: θυσία εὐπρόσδεκτοσ. Καλίδιον: μικρὸν οἶκημα. Καλιόσ: ξύλινον δεσμοπήριον. Καλλιγένειαν: Ἀπολλόδωροσ μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸσ καὶ Δήμητροσ θυγατέρα· Ἀριστοφάνησ δὲ ὁ κωμικός τροφόν. Καλλικύριοι: οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακόσσαισ γενόμενοι πολλοὶ τινεσ τὸ πλῆθος· δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων ὡσ Τιμαῖοσ ἐν ὄθεν τοὺς ὑπερβολῆ πολλοὺσ Καλλικυρίοουσ ἔλεγον· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰσ ταυτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντεσ, ὡσ Ἀριστοτέλησ ἐν Συρακοσσίων πολιτείαι, ὅμοιοι τοῖσ παρὰ Λακεδαιμονίοισ Εἰλωσι, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖσ Πενέσταισ, καὶ παρὰ Κρησὶ Κλαρώταισ. Καλλιρόην: κρήνην. Καλλίροον: καλῶσ ρέοντα. Καλλιώνυμοσ: τὸ θαλάσσιον αἰδοῖον. Καλλύνειν: κοσμεῖν· λέγουσι δὲ καὶ σαροῦν. Καλλυντήρια καὶ πλυντήρια: ἐορτῶν ὀνόματα· γίνονται μὲν αὐται Θαργηλιῶνοσ μηνόσ, ἐννάτη μὲν ἐπὶ δέκα καλλυντήρια· δευτέρα δὲ φθίνοντοσ τὰ πλυν kappa.128 τήρια· τὰ μὲν πλυντήρια φησὶ διὰ τὸν θάνατον τῆσ Ἀγραύλου ἐντὸσ ἐνιαυτοῦ μὴ πλυθῆναι ἐσθῆτασ· εἶθ' οὕτω πλυθείσασ τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν ταύτην· τὰ δὲ καλλυντήρια, ὅτι πρώτη δοκεῖ ἢ Ἀγραυλοσ γενομένη ἱερεία τοὺσ θεοὺσ κοσμησάι· διὸ καὶ καλ λυντήρια αὐτῇ ἀπέδειξαν· καὶ γὰρ τὸ κοσμεῖν καὶ λαμπρύνειν ἔστιν. Καλλωπίζεσθαι: οἶον καλοκαγαθίαν ἐνδείκνυσθαι ἢ σεμνύνεσθαι· οὕτω Πλάτων.

Καλοκαγαθία: ἀγαθότης. Κάλος: σχοινίον. Καλὸς κ' ἀγαθός: λέγεται κατὰ συναλιφὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. Καλοῦμεν: ἀντὶ τοῦ καλέσομεν. Καλύμματα: ἅ τινες φατνώματα· οὕτως Ἄριστο φάνης. Κάλπη: ὑδρία. Κάλυκας: σύριγγας. Κάλυντρα: κόσμητρα. Κάλυξ: ἄνθος ῥόδου μεμυκός. Καλώδιον: σχοινίον. Καλχαίνει: ἐκ βάθους ταρασσεται. Καλῶς: τιθέασι κατὰ τὸν ἐπιδέξιον· διωτῶν καλῶς ταύτη μετὰ παιγνίας· ἐπὶ τοῦ ἀνανεύειν τιθέασι· καὶ ὅτε καλούμενοι ἐπὶ δεῖπνον ἀρνοῖντο. kappa.129 Καμάριον: κοιτῶν καμάραν ἔχων. Καμάριον: δωμάτιον καμαρωτόν· καὶ ὅλως ἢ καμάρα Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα. Κάμπτεισ: ἀντὶ τοῦ θραύεις. Κάμαξ: χάραξ· ὀρθὸν ξύλον. Καμπυλιάζειν: κάμπτειν καὶ στρέφειν. Κάμπιος δρόμος: δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἀπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Κάναστρον: τρυβλίον. Κάνδυσ: ἔφαμμα χειριδωτόν, τοῖς ναυτικοῖς στε γάστροις εἰκός. Κάνδυσ: χιτῶν Περσικός. Κανδύτανες: ἱμάτιοφορίδες· οἱ δὲ εἶδος ἰχθύος· ἔστι δ' ὅτε τὸ αἰδοῖον. Κάνδυτος: σκευασία ὀψοποιική· μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος· ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ· οὕτως Ἄριστοφάνης. Κανηφόροι: παρθένοι αἱ τὰ κανᾶ φέρουσαι τῇ Ἀθηναίᾳ ἐν τῇ Παναθηναίων πομπῇ· αὐταὶ δὲ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἦσαν. Κανηφόροι: Φιλόχορος φησὶν ὡς Ἐριχθονίου βασι λεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρ θένου φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ ἔφ' ὧ ἔπέκειτο τὰ kappa.130 πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς. Κάνθαρος: ποτηρίου εἶδος. Κανθάρου μελάντερος: παροιμία· Μένανδρος Θη σαυρωῖ. Κανθήλιοι: τοὺς βραδεῖς καὶ νωθεῖς οὕτως λέγουσιν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὄνων. Κανθήλιοι: ὄνοι· καὶ τὰ ἐπὶ τῇ πρῦμνῃ σκηνώματα τῶν στρατηγῶν. Κανθήλιος: βραδὺς νοῆσαι ἢ ἀφυής. Κάνθων: ὄνος. Κάναβις: φυτὸν λινωῖ παραπλήσιον, ἐξ οὗ καὶ ἐσθῆτες γίνονται· ἥς τὸ σπέρμα θυμιώμενον ἰδροῦν ποιεῖ πάντας. Κάνιτρον: λυχνίσκιον· κανίσκιον. Κάνναι: πλεκτὰ τινὰ ἐκ καλάμων. Καντήρια: καταβατήρια. Κανοῦν: κανίσκιον. Καπανοί: ἀλφίτων εἶδος. Κάπηλος: μεταβολεύς, πραγματευτής. Καπηλίας: ἐμπορείας. Καπηλεύειν: μεταπωλεῖν. Κάπειτα: καὶ ἔπειτα. Καπνίας οἶνος: κεκαπνισμένος. Καπνίας: Ἐκφαντίδης, διὰ τὸ μὴ δ' ἐν λαμπρὸν γράφειν. kappa.131 Κάπνοι: ἄλφιτα· οὕτω Φερεκράτης. Καπρῶντας: ὀρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Καραδοκεῖ: προσδοκεῖ· κατασκοπεῖ. Καρανούσθω: τελειούσθω. Καρατομεῖται: ἀποκεφαλίζεται. Καραντες: καταφέρεις. Καρβατίνη: ἀγροικικὸν ὑπόδημα. Καρβανίζει: βαρβαρίζει. Κάρδακες: οἱ στρατιῶται ἐν Ἀσίαι· λέγονται δὲ καὶ οἱ φύλακες κάρδακες. Καρδαμάλη: μάζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη· βρῶμα γινόμενον Περσικόν· οἱ δὲ καρδαμάλη λέγουσιν. Καρδάμη: ἐπὶ ἐργάτιδος ὄνου καὶ βοὸς λέγεται. Καρδιαλγία: λύπαι καρδίας. Καρδιουλκία: τὰς καρδίας ἔλκειν τῶν θυμάτων. Καρδιώττειν: τὴν καρδίαν ἀλγεῖν Σικελιώται· ὁ ἡμεῖς βουλιμιᾶν· Ἀπολλόδωρος ἐν ἑπιπέδῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶν τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν· ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν· καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσιν. Καρδοπεῖον: καρδόπου πῶμα· ὧ καὶ παυσικάπη χρῶνται. kappa.132 Καρδοπίων τὴν μητέρα: μύθου ἀρχή. Κάρδοπος: ἡ μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. Καρηβαρῶν: τὴν κεφαλὴν βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου. Καρηβοᾶν: ὑπὸ ἤχων τὴν κεφαλὴν ἰλιγγιᾶν· ὑπὸ βοῆς ἐσκοτῶσθαι. Κάρηνα: ἀκρόπολις. Κάριος Ζεὺς: ἐν Θεσσαλία καὶ Βοιωτία. Καρκίνοι: ὑποδημάτων εἶδος. Καρκίνος: πυράγρα. Καρκίνος: Λυσίας· ἐλυμαίνοντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες· καὶ ὅτ' ἂν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαι φασί· Φερεκράτης· Ὅποταν σχολάζης, νῆσον, ἵνα τὰ λήϊα Συγκαρκινωθῇ· λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν, ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται· εὐρίσκειται δὲ πολλάκις· καὶ κύριον ὄνομα. Καρκίνου ποιήματα: Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ· αἰνιγ ματώδη· ὁ γὰρ Καρκίνος Ὁρέστην, ὑπὸ Ἥλιου ἀναγκαζόμενον ὁμολογήσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον. Κάρκαρον: τὸ δεσμοτήριον· οὕτως Σώφρων.

Καρκαδόνα: τοῦτο λέγεται Χάροντος δανεῖον, συνα γόμενον ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς kappa.133 τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομα φασὶν εἶναι. Καρικῆ μούση: τῆ θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνωδοί τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκρούς ἐπὶ μισθῶν θρηνεῖν· τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῆ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. Καρπαία: εἶδος ὀρχήσεως· οὕτως Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει· λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος ταύτης. Καρποῦ δίκη: οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προση κούσης αὐτοῖς λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἴτα ἐλόντες, λαγχάνουσι καὶ περὶ ἐπικαρπίας· τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. Καρποῦ δίκη: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπὶ τροπῆς· εἰ γὰρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μεираκίῳ καὶ τῶν σῶν τί ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικά ζεται. Καρπασίνοι: κορτῖνοι. Καρπίζουσιν: ποτίζουσιν· εὐκαρπα ποιοῦσιν. Κάρπωμα: θυσία· προσφορά. Κάρτα: λίαν ἢ μεγάλως. Καρτερώνυχας: ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Καρυάνδα: πόλις Καρίας. Καρυάτεια: ἑορτὴ Ἀρτέμιδος· τὰς δὲ Καρύας, Ἀρκάδων οὔσας, ἀπετέμοντο Λακεδαιμόνιοι. kappa.134 Καρυβοᾶν: ὑπὸ βοῆς κεκαρῶσθαι. Καρυκεύων: ἀρτύων· ἠδύνων. Καρυκεία: ἡ ἠδύτης τῶν ζυμῶν. Καρύκη: ἔδσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Κάρυννος: βόλων ὀνόματα. Καρυστεία: γένος καρῶν. Καρφαλέον: ξηρόν· καὶ καρχαλέον· κατάξηρον. Καρχαρίασ: ἰχθὺς ποιός· καὶ κήτους εἶδος θαλαττίου. Καρχαρόδου: τραχεῖς ὀδόντας ἔχων· καὶ κάρχαρον τὸ τραχύ. Καρχήσιον: τὸ ἄκρον τοῦ ἰστοῦ. Καρωθείσ: βαρηθείς τῇ κεφαλῇ. Κασθανέα: πόλις ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκ τῶν περιπεφυ κόντων δένδρων, ἢ ἀπὸ τῆς νύμφης. Κασαύριον: οἴκημα, ἐφ' οὗ αἱ πόρνοι. Κασίγνητος: γνήσιος ἀδελφός. Κάσις: ἀδελφός. Κάσιν: τὴν πρώτην τῶν σταχύων ἔκφυσιν, ἢ καὶ ἀμφίκουστις ἐλέγετο. Κατάβα: ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. Κατάβαλε: οἶον ρίψον· ἄφες καὶ κατάθου. Καταβολή: περιοδικὴ λήψις πυρετοῦ. Καταβολή: τὸ ἐκ περιόδου γινόμενον. Κατά: κυρίως, ἔξ· ἐπὶ· ἐκ· ἀπό· ἢ ἀντὶ τοῦ εἴτα. Καταβραβεύετω: καταλογιζέσθω· κατακρινέτω· καταγωνιζέσθω. Καταβολή: Δημοσθένης Φιλιππικῶ· ὥσπερ περίοδος kappa.135 ἢ καταβολὴ πυρετοῦ· ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεται τις καταβολή, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προῖέναι χρόνῳ· καθάπερ οἱ ἔρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων. Καταγευσθείσ: τῇ γεύσει νικηθείς. Καταγιγαρτίσαι: συνουσιάσαι. Καταπελτάσονται: καταδραμοῦνται. Καταγλωττίσματα: περίεργα φιλήματα. Καταγλωττίζειν: τὸ βλασφημεῖν· ὡς ἐν Ἀχαρνέῳσι· ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου. Κάταγμα: κατάσπασμα ἢ μῆρυμα. Καταγοητεύων: ἀπατῶν. Κατάγραπτος: ποικίλος. Καταγώγιον: τὸ κατάλυμα· καὶ καταγωγή, ἢ κατὰ λυσις· καὶ κατάγεσθαι, τὸ καταλύειν· οὕτως φασὶν Ἀττικοί. Καταγωνίζεσθαι: νικᾶν. Καταδαρθάνειν: κατακοιμᾶσθαι· καθυπνοῦν. Καταδεδέσθαι: ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ. Καταδείσασ: φοβηθείς. Καταδεῖται: φοβεῖται. Κατὰ δὲ φρόνιν ἠγάγεν: ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν. Κατὰ δήμους δικασταί: οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ'· kappa.136 καὶ κατὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον· ὕστερον δὲ γεγόνασι μ'. Καταδηοῦν: κατακόπτειν· καταπραιδεύειν. Καταδιστᾶσι: καταχωρίζουσι. Καταδικασάμενος: ἀντὶ τοῦ νικήσας· καὶ καταδικα σθῆναί τινα ποιήσας· Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διο κλέους ὕβρεως. Κατάγειν τὰ πλοῖα: Δημοσθένης ἐν ἡ' Φιλιππικῶ· ἀντὶ τοῦ ληΐζεσθαι καὶ κακοῦν καὶ μὴ ἔαν τοὺς πλείοντας ὅπου βούλοιντο πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεία χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν. Κατάδουπος: καταράκτης ἢ ψόφος. Καταδύεται: καταβυθίζεται· κρύπτεται. Καταδύνοντα: κρύπτοντα. Καταδύσεις: φωλεούς· ὑπονόμους· σπήλαια. Καταθεῖναι τιμῆν: καταβαλεῖν. Καταθέειν: κατατρέχειν. Καταθεῶτο: βλέποιο. Καταθλήσαντες: καταγωνισάμενοι. Καταθρήσομεν: κατασκοπήσομεν. Καταθύμιον: κατὰ ψυχὴν εὐάρεστον. Καταθῶμαι: ἀπερείσωμαι· καταπαύσωμαι. Καταιγίς: ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ· λέγεται δὲ καὶ ἡ

ζάλη. Καταιγίσασ: κατασχίσασ· οί γάρ ἀνατιθέντες τί τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν ἵνα μή τις ἄρη. kappa.137 Καταιδεῖ: καταισχύνει. Καταινέσαι: συγκαταθέσθαι καὶ συνεπινεῦσαι. Καταίροντες: καταπλέοντες. Κατ' αἶσαν: κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ προσῆκον. Καταῖτυξ: εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον· κατωφερής. Καταιονῶσι: βρέχουσιν· ἀντλοῦσιν· ἀλείφουσιν. Κατακά: κατακαύσει. Κατὰ κάθετον: τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα. Κατακάνειν: ἀνελεῖν. Κατακαχρύσω: καταφρύξω· καὶ συντρίψω· ἀπὸ τῶν καχρύων μετενήνεκται. Κατακεγχροῦται: τραχύνεται· καὶ ἐντεῦθεν καὶ κέγχρος. Κατακεκερματίσθαι: εἰς πολλὰ μέρη διηρῆσθαι. Κατακεχρίσθαι: τὸ λιπαρῶς ἀληλείφθαι. Κατακερτομεῖν: καταχλευάζειν. Κατακηλοῦσαν: θέλγουσαν· πραῖνουσαν. Κατάκλιτα: κλίνας· θρόνους εἰς ἀνάκλισην ἐπιτη δειούς. Κατακορῆς ξυνοῦσία: ἐπιπλεονάζουσα. Κατακαχρύσαι: ῥῆξαι· ψοφῆσαι· ποιῆσαι ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν. kappa.138 Κατακρήσαι: καταχέαι. Κατακορμίσαι: κατακόψαι ξύλον. Κατακριδεῦσαι: καταλαλήσαι· καταναστίσαι· λάλοι γάρ αἱ ἀκρίδες. Κατακροτεῖ: ἄγαν ἐπαινεῖ. Κατακωκῦσαι: θρηνησαι. Κατὰ κῶλον: κατὰ λέξεις. Καταλαβεῖσ: πάσσαλοι. Καταλαμβάνειν: τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ νοεῖν. Καταλεγέσθω: καταταττέσθω. Καταλελάβηκεν: τὸ κατείληφεν Ἡρόδοτος. Καταλεύσιμον: τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι λίθοις· εἶπεν Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. Καταλείβει: καταστάζει. Καταλήϊζεται: διαρπάζει. Καταλιναί: καταλιψαι. Κατάλληλον: ἀρμόδιον. Καταλλήλωσ: ἀκολούθως· ἀρμοζόντως. Καταλογάδην: τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογεύσ: Ἀθήνησι τινὲς ἦσαν κατάλογον διδόντες ὀνομάτων τῶν τὰ κοινὰ διοικεῖν δυναμένων πράγματα· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ συγγραφεῖς ἐκαλοῦντο· ὅτι ἐνέγραφον τινὰς ὡς χρὴ μετέχειν τῆς πολιτείας. Καταλογεῖται: καταριθμῆσει. Κατάλογος: ἡ ἀπογραφή τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι· καὶ ἡ ἐξαριθμησις. Καταλοφάδεια: κατὰ τοῦ τραχήλου. kappa.139 Καταλύσαι: τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν. Καταλύσασ: καταστρέψασ· ἀφανίσασ· ἢ εὐωχηθεῖς· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατε νέξεως· οὐ γὰρ δεῖ λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλύσαι. Καταμεμυγμένα: τὰ τὰς ἀμυχὰς ἔχοντα. Καταμηλῶν: μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὸ μήλην καθεῖναι που· ἦν δὲ καὶ παροιμία τίς ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων· λέγεται δὲ κατα μηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια ὅτ' ἂν πιέζηται κινού μενα. Καταμόνασ: κατιδίαν. Καταμνίων: κατεσθίων. Καταμυκτηρίζειν: τὸ καταγελαῖν. Κάναβος: τὸ πρῶτον τιθέμενον ξύλον ὑπὸ τῶν πλαστῶν· περὶ ὃ τὸν πηλὸν τιθέντες πλάσσοουσιν. Καταμούουσιν: κλείονται. Κατὰ ναῦν: κατὰ τάξιν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παρ οἰμίας· κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα. Κατανδρίζεσθαι: καταπαλαίειν. Κατανεανιεύεται: κατισχύει ἢ καυχᾶται. Κατάντικρυ: κατ' ἐναντίον. Καταντικρὺ καὶ κατευθῦ: τῆι τὰ οἰκεῖα συναγούση ἀποτυπώματα. Κάταντες: καταφερές. Κατάνυται: συντελεῖται. Κατανυγεῖσ: λυπηθεῖς· μεταγνοῦς. Κατανωτίσασθαι: ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν. kappa.140 Κατάξαι: συντρίψαι. Καταξανεῖ: κατατρίψει. Κατάξεται: καταλύσει. Κατὰ ξυμφοράν: κατὰ συντυχίαν. Καταπέρπερος: [...] Καταπέλτησ: εἶδος κολαστηρίου. Καταπημῆνειν: καταβλάψειν. Καταπινεύσ: τὸ ἐπιόρκῆσαι. Καταπεπλησμένον: κατάπλεων. Καταπίονα: λιπαρά. Καταπλαστόν: τὸ περιπεπτόν· προσποιητόν. Καταπλήσαι: μολῦναι. Καταπλήττεσθαι: κατανίστασθαι. Κατὰ πόδα: παραυτά· κατὰ τάξιν. Καταποντοῦν: καταποντίζειν. Καταπόσον: πλεονάκις. Καταπρέσβην: κατὰ πρεσβυτερίαν. Καταπροῖξεται: καταφρονήσει· καταπροδώσει· οἶον προῖκα ἐκφύγοι. Κατὰ πρόσκλισην: καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν. Καταπρωτεῖρασ: πρωτεῖραι οἱ περὶ εἴκοσι ἔτη παρὰ Λάκωσι. kappa.141 Καταπύγουσ: κιναιδούς. Καταπύγων: ὁ μέσος δάκτυλος. Καταπύγων: κατασελγαίνων. Καταπύγων: ὁ λάγνης· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλφιστῶν οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἔπονται κατ' οὐράν· ἢ γενικὴ δὲ καταπυγόνος καὶ κατα πυγόνα ἢ αἰτιατικὴ καὶ αἰ ἄλλαι πτώσεις εὖ ρηνται· εὖρηται

καὶ τὸ θηλυκὸν καταπυγῶν· καὶ ἡ πρᾶξις καταπυγοσύνη. Καταπυγίζειν: τὸ τὴν πυγὴν ἐπιπολὺ μεταφέρειν ἐν τῷ βαδίσει. Κατὰ ράβδον ἔφρασεν: κατερραψώδησεν ἢ κατὰ στίχον διήλθεν. Κατάρψωδήσει: φλυαρήσει. Κατάρξασθαι τῶν τριχῶν: ἀπάρξασθαι τοῦ ἱερείου. Κατάρουν: κατὰ τρόπον· κατ' εὐθείαν. Κατάρρους: τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥεῦμα καταρρέον διὰ μυκτῆρων· οἱ δὲ τὴν διάρροϊαν οὕτω καλοῦσιν. Κατάρρησις: κατάγνωσις. Καταρρυῆναι: καταπεσεῖν. Κατασεῖει: καταράττει· καταβάλλει. Κατασεσεῖκασι: καταβεβλήκασιν. Κατασίνεσθαι: καταβλάπτεσθαι. karrā.142 Κατασκελετούμενα: λελεπτυσμένα· ἐξησθηνηκότα. Κατασκήψαντος: ἐμπροσθέντος. Κατασκεδάζειν: ἔθος ἦν Θράκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅτ' ἂν πῖωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον δύνανται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδά ζειν· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῷ ζ' τῆς τοῦ Κύρου ἀναβάσεως· μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις· καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· ἀναστὰς ὡς εὐθύς συνέπιεν καὶ συγκατεσκεδάσατο αὐτοῦ τὸ κέρας. Κατασκιδναμένη: σκορπιζομένη. Κατὰ σκοπόν: κατὰ τὸ προκείμενον δέον. Κατασοβεῖται: καταδιώκεται. Κατασοβῆσονται: καταδιωχθήσονται. Κατασοφισθεῖσα: χλευασθεῖσα. Κατασοφισόμεθα: τεχνασόμεθα· μηχανῆ τινι κακῷ σομεν. Κατασπέρχων: σπουδάζων. Κατάστασις: ἔοικεν ἢ κατάστασις ἀργύριον εἶναι ὅπερ οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει· οὕτω Λυσίας· ἀλλὰ καὶ Εὐπολις φησὶν· Οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρὸς βῦτα, τὴν κατάστασιν Τήνδε λαμβάνων ἄφνω πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικὴν· ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο· ἀπήτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι. karrā.143 Καταστολή: ἡ στολή. Κατὰ στόμα: κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς. Καταστοχάζεται: κατὰ σκοποῦ βλέπει· κατὰ σκοποῦ βάλλει. Καταστρέψαντες: τελευτήσαντες. Καταστροφή: τέλος. Κατὰ σφέας: καθ' ἑαυτούς. Κατὰ σχολήν: πρᾶως καὶ λάθρα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κατατεθήπεσαν: κατεθαύμασαν· ἐξεπλάγησαν. Κατατεΐνας: συντεΐνας. Κατατεΐνας ἐρῶ: ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι· Πολιτείας β'· διὸ κατατεΐνας ἐρῶ. Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: ἔοικεν νόμος περὶ ὠνίων κεῖσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγοραῖ· Θεόφραστος γ' οὖν ἐν τοῖς περὶ νόμων φησὶν· δυοῖν τούτων ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνούμενους. Καταतिकόν: χιτωνίσκου γένος· οὕτως Μένανδρος. Κάτα τί: εἶτα τί. Κατατομήν: οἱ μὲν τὴν ὀρχήστραν· οἱ δὲ μέρος τι τοῦ θεάτρου. Κατατομή: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους· karrā.144 καὶ καθηήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομηῖ· καὶ Φιλόχορος· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομήν τῆς πέτρας. Καταπλήξ: ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· Θεόπομπος· Ἄλλ' ἢ μὲν Εἰλείθια συγγνώμην ἔχει Ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὕσα καταπλήξ τὴν τέχνην. Καταῦσαι: καταντλήσαι. Καταφαγεῖν: ἀντὶ τοῦ φαγεῖν. Καταφάναι: κατεπιεῖν. Κατάφασις: πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως. Καταφάσκει: προλέγει· ἐπινεύει. Καταφερήσ: οὐχ ὁ ἄσωτος, ἀλλ' ὁ κάτω φερόμενος. Καταφιλοσοφῶν: διὰ τῆς σιγῆς νικῶν. Καταφορικῶς: σφοδρῶς. Καταφυέν: γεννηθέν. Κατάφωρος: φανερός. Κατὰ χειρας: εὐκόλως. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδὲ ἐπὶ χειρας, οὐδὲ ἄλλως πως· καὶ τὸ ραῖστον πάντων καὶ εὐχερέστατον κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν· οὕτως Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἀπάντων ἦν ὡσπερ ὕδωρ κατὰ χειρῶν. Καταχειροτονίασ· ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καταχειροτονεῖν τὸν ἄρχοντα· μάλιστα δὲ στρατηγὸν, εἰ δόξειεν ἀδικεῖν. Καταχήνη: κατάγελως. karrā.145 Καταχήνη: καταχάσμησις. Κατάχυσμα: ἐνίοτε τὸ καταχεόμενον κατὰ τῶν ὄψων ὑπότριμμα· καταχύσματα δὲ πληθυντικῶς· τὰ παρὰ τὴν ἐστίαν κατασκεδαννύμενα τῶν γαμούνων καὶ τῶν πρωτοθεωρῶν· ταῦτα δὲ ἐστὶν ἰσχάδες καὶ πανσπερμία. Καταχύσματα: τῶν νεωνήτων οἱ δεσπότηται τραγῆματα κατέχεον· ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπὸ θεωρίας ἐλθόντων· κατεχεῖτο δὲ καὶ τῶν

νυμφίων, φασίν, ὡς Θεόπομπος. Καταχύσματα: ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἱ κέτης εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων πλῆθος κατα χεῖν αὐτοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν· φασὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβευόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποίουν. Κατάχυτλον: σκευῶς τι. Καταψαίρουσι: κινουῦνται. Καταψευδομαρτυρησάμενος: ἀντὶ τοῦ παρασχῶν τοὺς τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Καταψηφίζεται: κατακρίνει. Καταψήχεται: ἀντὶ τοῦ καταψύχεται τῆς γλισχρό τητος χωριζομένης· ἢ καταψᾶται· οὕτως Πλάτων ἐν Τιμαίῳ. kappa.146 Κατεβαυκάλισεν: κατεκοίμησεν. Κατεαγότα: κεκλασμένα. Κατεβρόχθισεν: κατέπιεν. Κατεγγυᾶν: παραδίδοναι. Κατεγγυῶ: ἀνεγγυῶ. Κατεγλώττιζεν: κατεφλυάρει· κατηγόρει· ἐλοιδόρει. Κατεγνυπωμένωσ: νωθρῶς· ἀνάνδρως· οὕτω Μέναν δρος. Κατεδηδοκῶσ: καταβεβρωκῶσ. Κατεδάρθη: κατεκοιμήθη. Κατεδιήτησεν: κατεδίκασεν. Κατέδραθεν: κατεκοιμήθη. Κατέδων: κατεσθίων. Κατέθεμεν: τὸ κατεθήκαμεν. Κατέθορεν: κατεπήδησεν. Κατειργάσατο: κατηγωνίσαστο. Κατείρηκεν: κατεῖπεν λάθρα. Κατειλλώπτειν: καταβλεφαρίζεσθαι. Κατειρωνεύεται: μεγαλοφρονεῖ· ὑποκρίνεται· δολιεύεται. Κατειρωνευσάμενοι: καταρραθυμήσαντες· καὶ στραγ γευσάμενοι· ὅθεν καὶ εἴρωνα τὸν ἄργον λέγουσι. Κατεκλήσαν: κατεπράυναν. Κατεκίκλασκε: κατέκλα. Κατέλεκτο: κατεκοιμήθη. Κατέλευσαν: ἐλίθασαν. kappa.147 Κατέληξεν: κατέπαυσεν. Κατεντευκτὴν: κατεντυγχάνουσαν· καὶ κατεντευκ τῆς· κατήγορος. Κατεντευχθέντα: κατεντυχηθέντα. Κατεπερπερεύετο: ἐχαριεντίζετο. Κατεπτήχασιν: συνεστάλησαν. Κατέρεψεν: ἐστέγασεν ἢ ἐστεφάνωσεν. Κατεργάσασθαι: ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι· Θουκυ δίδης. Κατερικτά: τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ σχιζόμενα. Κατερρινημένοι: εὐτελέσιν. Κατερρύηκεν: ἐσάπη· ἠφάνισται. Κατέσβη: ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. Κατέσειε: λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπι νόντων· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. Κατεσκιρωμένη: πεπαλαιωμένη. Κατεσκλητευμένος: ἐξίτηλος· τεταλαιπωρημένος. Κατέσκηψεν: κατέσχεν. Κατεσκληκῶσ: κατεξηραμμένος. Κατεστιγμένον: πεποικιλμένον. Κατεστόρεσεν: κατέστρωσεν. Κατεστρατοπέδευσεν: κατέδραμεν πολεμικῶσ. Κατεστυγημένος: μεμισημένος. kappa.148 Κάτευγμα: κατάρα. Κατευθικτήσασ: ἐπιτυχῶν. Κατευμαρίζων: κατευχειρίζων. Κατευμεγεθεῖν: καταδυναστεύειν. Κατευνάζεται: κατακοιμίζεται. Κατεύχεσθαι: τὸ καταρᾶσθαι· οὕτως Πλάτων. Κατεύχεσθαι τῶν Ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εὐχεσθαι· οὕτως Σοφοκλῆς. Κατεφοίνιξασ: κατέβαψας. Κατεφύοντο: κατέτρεχον. Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ· ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ· καταχειροτονία δὲ καὶ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία διαφέρει· καταχειροτονία μὲν γὰρ ἐγένετο οὕτως· ἔλεγεν ὁ κῆρυξ· ὅτω Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα· εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον [γίνεται] καταχειροτονία· (ἀποχειροτονία δὲ) ἐγένετο οὕτως· ὅτω μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινον τινὲς, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἀπο χειροτονία· λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ ποῖαι πλείους εἰσίν· ποτέρων τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν ἢ μή· καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὐρεθεῖσαι, ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. Κατέχεσθαι: θεοφορεῖσθαι. Κατεώρυκτο: κατορωρυγμένον ἦν. kappa.149 Κατηβολή: περιοδικὴ νόσος. Κατηβολή: περιβάλλει. Κατηγορευκότα: κατειπόντα. Κατηγορίας ἔχω: ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι Δημοσθέ νης περὶ τοῦ στεφάνου. Κατήδεσαν: κατήσχυναν. Κατήλιψ: μεσόδημη. Κατηλοίωσεν: οὐχ ἀπλῶσ ἀπέκτεινεν· ἀλλὰ ξύλοις παίων· ἀφ' ὧν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Κατεχορδεύθη: καθεδύνθη· κατεβομβήθη· ὄλος τῇ χορδῇ γέγονεν. Κατήλιψ: μεσοδμή. Κατημαξυμένος: τετριμμένος· ἐγγεγυμνασμένος. Κατημελήσ: κατήκοος. Κατηρεφέα: κατεστεγασμένα. Κατηρεφον: κατεστεγασμένον ἢ κατώτερον ἐστεγασ μένον. Κατῆρεν: κατέπλευσεν. Κατηφόνες: στυγνοὶ, ἢ ἀναίσχυντοι. Κατηθημένος: καταβεβαρημένος. Κατιαλίζειν:

καταδύνειν. Κάτιμεν: κατερχόμεθα. Κατισχνοῦν: καταλεπτύνειν. Κατ' ὄναρ, οὐ χρῆ λέγειν: βάρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ· καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους· καὶ ἐνύπνιον. Κατοκωχή: ἔνιοι ἀντὶ τοῦ κατοχή. kappa.150 Κατόπιν: μετὰ ταῦτα· ἀπὸ τοῦ ὀπισθεν ἴεσαι. Κατόπιν: ἢ μετὰ ταῦτα, ἢ μεταξύ. Κατοιόμενος: ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν ὑπερήφανος. Κατοιχομένου: νεκροῦ· τεθνεῶτος. Κατ' ὄρφναίαν: κατὰ τὴν σκοτεινὴν. Κατοργᾶν: ὑπερακμάζειν. Κατορώρυκται: κατακέχωσται. Κατουλάδα: Σοφοκλῆς Ναυπλίωι· Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι· τὴν κατίλλουσαν καὶ κατεῖρ γουσαν· καὶ ἐξούλης δίκη, ἢ ἐξείρξεως· οἱ δὲ τῇ πανωλέθρῳ ἐσομένηι τοῖς Ἑλλησιν· οὐλον γὰρ τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ ἄκᾶ τᾶ ἀ πρόθεσις αὕξησιν ἔχει· ἢ ζοφώδη, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς· μελάντεροι γάρ· καταιγίδας ἔχουσαν καὶ συστρο φὰς ἀνέμων· εἴλλειν γὰρ τὸ συστρέφειν· Ὀμηρος. Κατ' οὐράν: κατόπισθεν· ἐκ τῶν ὀπίσω. Καττύεσθαι· Ὑπερίδης τὸ ὑποδεδέσθαι· ἀπὸ τῶν καττυμάτων. Καττύεισ: μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ραπτόντων τὰ δὲρ ματα. Καττύει: συρράπτει· [καττύει]. Καττύμα: ἀπάτη· δόλος. kappa.151 Καττύν: ἀπότριμμα δερματίου βαλλόμενον εἰς τὴν στελλείαν ὅταν μὴ σφίγγη. Κατωθούμενος: ἀνατρεπόμενος. Κάτω κᾶρα: κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχοντα. Κατωκοδόμησεν: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα καὶ ἀπέκτεινεν. Κατώλισθον: κατέπεσον. Κατωμαδόν: κατὰ τῶν ὤμων. Καθωραΐζεται: σεμνύνεται. Κατωρχήσαντο: κατεχάρησαν· ἔπαιξαν. Καυλός: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. Καυνός: σκληρός. Καύνακας: ἔνδυμα ποιόν. Καυρός: κακός· οὕτως Σοφοκλῆς. Καυσία: εἶδος πῖλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς τιάρα. Καυστόν: καρπωτόν· ὃ ἐναγίζεται τοῖς τετελευτη κόσιν. Καχλάζει: ταράττεται· φλεγμαίνει· βράττει. Κάχρυσ: κριθαὶ πεφρυγμέναι. Καχυπότοπος: καχύποπτος· τοπάσαι γὰρ τὸ ὑπο νοῆσαι. Κάψα: κίστη ἢ θήκη. Κέβρινα: πόλις Τρωάδος Κυμαίων ἄποικος. Κεδνός: συνετός· σώφρων ἢ φρόνιμος. Κεγχρεών: τόπος Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ ἡ ἀργυρίτις ἐκαθ αἶρετο κέγχρος· καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων ἀνα φερομένη ἄμμος. kappa.152 Κεγχρεών: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον γραφῇ· κάπειτα ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθ αριστήριον· ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον. Κέδρον: οὐδετέρως λέγουσι τὸ θυμίαμα. Κεδρίδες: κέδρου καρπός· λέγονται δὲ καὶ ἀρκευ θίδες. Κέδροπα: ὄσπρια· καὶ οἶον χέδροπα. Κειμήλια· κτήματα· ἢ ἀποκείμενα χρήματα. Κεῖρει: ἐσθίει· κατεσθίει. Κειριάδαι: δῆμος Ἰπποθωντίδος. Κεῖρυλοι: οἱ ἄρσενες τῶν ἀλκυόνων· οἵτινες γηρὰ σαντες ὑπὸ τῶν θηλείων βαστάζονται. Κεκάληκας: καλὸς γέγονας. Κεκαρυκευμένα: συγκεκρυμμένα. Κεκασμένον: κεκοσμημένον. Κεκαυτηριασμένος: μὴ ἔχων ὑγιὴ τὴν συνείδησιν. Κεκιβήλευται: διαβέβληται· κατέγνωσται· ἀπο δεδοκίμασται· νενόθευται. Κεκλασμένουσ: ἰσχύοντας. Κεκλιμένος: περιεχόμενος. Κέκλοιο: ἀντὶ τοῦ λέγοις. Κεκηκῶσ: κάμνων. Κεκομψευμένος: σεμνός· ἢ ἀστεῖος ἢ εὐκαλλώπιστος. Κεκοινωνημένοι: κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν· ὡς φησὶν Λυσίας. kappa.153 Κεκοτυλισμένοι: συνεσπειραμένοι. Κεκοῦρος: εἶδος πλοίου βραχέος. Κεκραγμόν: τὴν βοήν. Κεκραιπαληκῶσ: εὐφραμμένος. Κεκριγόντα: τρίζοντα. Κεκρόπη: Ἀθηνῆ. Κεκροπίσ: μία τῶν ἐν Ἀθήνησιν δέκα φυλῶν. Κεκρύφαλον: κεκρύφαντον· σαββακάθιον· σουδάριον. Κεκτώμεθα: κекτημένοι ὄμεν. Κεκυπτάκασιν: ἀσχολοῦνται. Κεκωδωνισμένος: ἐξητασμένος· ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων· καὶ διακώδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν. Κεκωφῶσθαι: κωφὸν γεγονέναι. Κελάδησαν: ἐβόησαν. Κελαδεινή: κυνηγός· θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποι οὔσα. Κελαδοῦσιν: ἠχοῦσιν. Κελέοντες: κυρίως κελέοντες καλοῦνται οἱ ἰστόποδες· Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γρα φῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασεν. Κελέοντες: ἰστόποδες· καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. kappa.154 Κελέος: οὗ αἱ θυγατέρες ὑπεδέξαντο τὴν Δήμητραν ἐν Ἐλευσίनि. Κελαρύζειν: μετὰ ἠχοῦς ῥεῖν. Κελενδρύονα: κичήσιππον· ἀπὸ

τοῦ κελέοντος καὶ τῆς δρυὸς, ὡς μακρὸν καὶ δασύ. Κέλευθος: ὁδός· ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὃ ἔστιν εἰς τούμ προσθεν ἰέναι· ὅθεν καὶ ἔξω[κέλης, τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος] κέλλειν ὃ ἔστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. Κέλησ· τὸ ληστρικὸν πλοῖον ἢ ἄστρωτος ἵππος. Κέλυφος· τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ. Κελύφανα· τὰ λεπίσματα τῶν τραγημάτων. Κελωρύειν· βοᾶν. Κεμάσ· ἔλαφος· ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίωι· κοιμάς τις ὦν. Κένανδρον· κένον ἄνδρα. Κενέβρια· ἐν οἷς τὰ νεκριμαῖα καὶ τοὺς ἀπέργους ὄνους κατακόπτουσιν· καὶ τὰ θνησιμαῖα. Κενεμβατεῖν· εἰς κενὰ βαίνειν· κενὰ ἐπιχειρεῖν. Κενεόν· μάταιον. Κενεών· ὁ περὶ τὸν λαγόννα τόπος. Κένκω· πεινῶ. Κενταυρικῶς· ἀγροίκως. Κενοφωνίασ· ματαιοφωνίας· ἀσεβείας· ἡγοῦν αἰρετι κάς. Κενοφροσύνη· ἢ ματαιοφροσύνη. kappa.155 Κένταυρον· τὸ μόριον· ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οὕτω Θεόπομπος. Κεντριάδαι· πατριὰ κηρύκων. Κεντρότυπος· μοχθηρός. Κεντυρίων· ἐκατόνταρχος. Κενῶν φάουσ· τυφλῶν. Κέοιτο· ὑπάρχοιτο. Κέφφος· εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον. Κεφωθεῖς· ἐπαρθεῖς· ἐρεθισθεῖς· ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κεραμῖς· δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κεραμικαί· πλατεῖαι πληγαί· τοὺς γὰρ ῥαθύμωσ τρέχοντας τύπτουσιν. Κεραμικαί· ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ πόρνοι. Κέραμος· οἱ μὲν τὰ κεράμια· ἀφ' οὗ καὶ κεραμεύς· οἱ δὲ τὰς ὀπτάς πλίνθους. Κεραυνόουσι· κέρνουσιν· Ὑπερίδης. Κεράον· τέλειον. Κέρασ· τὸ τοῦ πολέμου μέρος καὶ τόξον. Κέρασ· κέρωσ· κέρα· ἐπὶ τῆς παρατάξεωσ· Θουκυ δίδης ἢ· τοῦ εὐωνύμου κέρωσ· ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρωι αὐτῶν κέρα· καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως. Κεραμικὴ μᾶστιξ· ὀστρακισμός. Κεραΐζει· πορθεῖ· ἀναιρεῖ· διαρπάζει. Κεραμῖς· δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ kappa.156 Κεραμῖς· εἴληφε δὲ τούνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης καὶ τοῦ θύειν Κεράμω τινὶ ἥρωϊ. Κεραμικός· δύο ἦσαν Κεραμικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεωσ· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμωι τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. Κερασβόλα· τὰ σκληρὰ καὶ ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα· τῇ μὲν χροιά μέλανα· στρογγύλα δὲ καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται· εἴρηται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν· ὅτ' ἂν οὖν λέγη κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί. Κερασφόρος· κερατοφόρος. Κεραυνός· ἱμάτιον ποιόν. Κέραμον· λέγεται ἐπὶ τῶν λεκανίδων· αὗται δὲ εἰσιν αἱ λεκανίδες κεραμεαῖ παραπλησίαι τῇ κατασκευῇ κρατῆρι· ἃς νῦν ὀψοδόκας αἱ γυναῖκες καλοῦσιν· ἀρώματα οὖν εἰς ταύτας ἐμβάλλουσι καὶ στήμονας· κομίζουσι δὲ αὐτὰς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νυμφίων οἰκίας. Κερβέριοι· οἱ παρ' Ὀμήρωι Κιμμέριοι· τὴν δὲ πόλιν οἱ μὲν Κίμμερον, οἱ δὲ Κερβερίαν. Κερδίασ· κερδοσύνης· φιλοκερδίας. kappa.157 Κερδαλέοσ· ποικίλος· πανοῦργος· κερδαλῆ γὰρ ἢ ἀλώπηξ. Κερδαλεόφρων· δολιόφρων· σκολιὰ βουλευόμενος. Κέρδιον· κρεῖττον· ὠφελιμώτερον. Κέρδιτος· πανουργότατος. Κερδοσύνη· πανουργία. Κερκίδασ· εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων. Κερκίς· φυτὸν αἰγείρωι ὅμοιον. Κερκίται· ἔθνος Ἰνδικόν· ὃ χρῆται μακροῖ πηδαλίωι ὃ καλεῖται κερκέτης. Κέρκος· ἢ οὐρά. Κέρκουρος· εἶδος πλοίου οὕτως καλοῦσιν. Κερκώπη· τέττιγι παρόμοιον, ἕνα φθόγγον προῖ ἔμενον. Κέρκωπεσ· πανοῦργοι δόλιοι· ἀπατεῶνες· κόλακες· οἱ, καθάπερ ἢ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνας ἀπαταῖ, τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκωι τῶν λόγων. Κερκωπίζοντεσ· χλευάζοντεσ· μωκίζοντεσ ὡς οἱ πίθηκοι. Κέρκωψ· ἀπατεών· ἢ καὶ γένος πιθήκου. Κέρκωπεσ· ἔξαπατητῆρεσ· ἱστοροῦνται καὶ ψεῦσται οἱ Κέρκωπεσ· Ξεναγόρας δὲ εἰς πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί· καὶ τὰς Πιθηκούσσας νήσους kappa.158 ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι· δύο δὲ ἦσαν οἱ Κέρκωπεσ· ὧν ὁ μὲν Ἄνδουλος, ὁ δὲ Ἄτλαντος ὀνομάζεται. Κερματίζει· εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. Κερουτιᾶν· γαυριᾶν. Κεροβάτασ· ὁ Πάν· ὅτι κέρατα ἔχει ἢ κερατίνας βάσεις. Κερουτιασμός· ἀπὸ τοῦ κόρου λέγουσιν. Κερσοβλέπτησ· παῖς μὲν ἦν Κότυος· καὶ νεώτατος ὧν, βασιλεὺς κατεστάθη ὑπὸ τοῦ

πατρός Θραίκης. Κερτόμιος: ἐρεθιστικός. Κερτομών: χλευάζων· ἐρεθίζων· σκώπτων. Κέρχανα: τὰ ἐντάφια. Κερχνοῖ: τραχύνει. Κερχνηῖς: ὄρνειον. Κέρχνος: τραχύ τι ἐν τοῖς ἐνωτίοις. Κερχνῶ: πίνω. Κεστόν ἱμάντα: ποικίλον ἱμάντα. Κεστός: ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· οἷον ἔνδυμα Ἀφροδίτης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ τῶν γυναικῶν φαντασιώδη ἐνδύματα. Κεστρεῖς νήστες ἐκάλουν κεχηνότας καὶ πεινῶντας· λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες· καὶ ἡ παροιμία· kappa.159 κεστρεὺς νηστεύσεις· εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιόπρα γούντων μὲν, ἦττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό· μετενήγκεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, μόνος ἀπέχεται· νέμεται δὲ ἰλὺν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων· καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ καταδυόμενος εἰς τὴν ἰλὺν καὶ ἦττον τι φέρεται. Κέσκος: ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα· δι' ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν. Κέστραν: τὴν μύραιναν. Κεστρίνουσ: τὰ τεμάχη τῶν ἰχθύων. Κεστόν: ποικίλον. Κεστρίνουσ: εἶδος ἰχθύος· σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει κεστρέως. Κέφαλος: ἔστιν καὶ ὄνομα δημαγωγοῦ. Κεύθειν: κρύπτειν. Κευθήμων: φωλεῶν· ἀποκρύφων τόπων. Κευθμώνων: κρυπτῶν τόπων· ἐνδοτάτων. Κεφάλαιον: παραλαμβάνεται ἐπὶ ἐπιγράμματος· καὶ λόγου· καὶ ἀργυρίου· οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. Κεφαλή: δῆμος Ἀκαμαντίδος· καὶ Κεφαλήθεν· ἐκ τῆς αὐτῆς, kappa.160 Κεφαλαίωσον: συντόμισον· συνάγαγε. Κεχαρισμένε: πεφιλημένε. Κεχαρισμένωσ: εἰς χάριν αὐτῶν πάντα ποιεῖν. Κεχειρωμένοι: ἠττημένοι. Κεχήληνται: καταπεπράυνται. Κεχήνη: κεχηνῶς ἤμην· ὡς τὸ ἦδη (ἦδεα) ἦδειν. Κεχηνότες: χαυνῶς ὀρώντες. Κεχραμμαίνειν: πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας συγκρούειν. Κεχηρωμένων: μεμαντευμένων. Κηδεῖα: ταφή· ἐκφορά. Κηδεῖν: κακοῦν· λυπεῖν. Κηδεῖουσ: οἰκείουσ· προσφιλεῖσ. Κηδεμονία: πρόνοια· καὶ κηδεμῶν, φροντιστής, προνοητής. Κηδεστήσ: ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκείος· ἢ πενθερός. Κηδέται: φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται. Κηδεύειν: φροντίζειν· ἢ θάπτειν. Κηδίδησ: διθυραμβοποιητῆς ἀρχαῖος. Κηδήσαντες: θεραπεύσαντες ἢ λυπήσαντες. Κηδος: ἡ συναλλαγή τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους. Κηδωνίδησ: οὗτος τεθρυλημένος ἦν ἐπὶ παιδραστία ἀνυπερβλήτωι. Κηθία: ὀξύβαφα οἷς κυβεύουσιν. kappa.161 Κηθιον: πλεκτόν τι σύστομον· εἰς ὃ ἐντιθέντες τοὺς ἀστραγάλους βάλλουσιν. Κηκάζειν: κακολογεῖν. Κηκίσ: ἔστι μὲν καὶ καρπὸς τις περιφερῆς· ἔστι δὲ καὶ βάμμα τί καὶ στύμμα· ἢ καὶ ὀπὸς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. Κηλίδεσ: σπῖλοι. Κηλησισ: πειθῶ μετὰ τέρψεωσ. Κηλίσ: ῥύπος· μῶμος· μορφή· ἔλκος· οὐλή. Κηλούμενοσ: φλεγόμενοσ· τερπόμενοσ· οἷον αὐλοῖσ καὶ ἠδωφωνίασ. Κημόσ: εἶδος χαλινοῦ· ἢ φιμός. Κημόσ: πλέγμα κωνοειδέσ· δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον· καὶ τὸ τοῖς ἵπποισ ἐπιτιθέμενον· καὶ γυναικεῖον προκόσμημα· καὶ αἱ ἀύλητικαὶ φορβειαί· καὶ κρίκου τι γένος· καὶ πόα τίς· καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραζίν. Κήνυγμα: σκιά καὶ εἶδωλον. Κήπος: πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω καλουμένη. Κήπος: κουρά τίς ἐπὶ καλλωπισμῶι διαβαλλομένη. Κήπος: γυναικὸς αἰδοῖον. Κήπος καὶ παράδεισοσ διαφόρως παρ' αὐτοῖσ λέγεται. Κήπουρέυμα: τὸ ὕδωρ τοῦ κηπουροῦ, εἰς ἄρδουσιν πεποιημένον. kappa.162 Κήρ: ψυχὴ· θανατηφόροσ μοῖρα· καὶ κήρες, θανατηφόροι μοῖραι. Κήρυκεσ: γένος ἐν Ἀθήναισ ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ. Κηρίναι: μαστιγες γίνονται τινὲσ οὕτωσ ὡσ οἱ κηρίωνεσ· εἰ μὴ ἄρα αἱ διπλαῖ· ἢ διπύξιναι. Κηρίω βῦσαι: αἱ ὑποβαλλόμεναι κηρίον ἐπετίθεσαν τοῖσ παιδίοισ ἵνα μὴ βοᾷ. Κηρυκίδα: γένος Ἀθηνησιν. Κηραίνει: τήκει· πρὸσ φθορὰν ἄγει. Κημᾶν: φιμοῦν· χαλινοῦν. Κηρυκίνην: γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν. Κητειον: λάχανον ἀνθερῶι ὁμοιον. Κηττόσ: δῆμοσ Λεοντίδοσ φυλῆσ. Κητταν: τὴν περὶ τὸν στόμαχον τῶν κυουσῶν γυναικῶν διάθεσιν· καὶ τὸ ὄρνειον ὁμοίωσ καλοῦσιν. Κηφισόδωροσ: ἄλλοσ μὲν ὃσ κεκωμώδηται ὡσ ὀνώδησ· ἕτεροσ δὲ ὁ ὕπαρχοσ ὃσ ἐν Μαντινεῖαι μετὰ Γρύλλου τοῦ

Ξενοφώντας απέθανεν. Κηφισόδοτος: οὗτος Ἄλωπεκόννησον πολιορκῶν ἀπεχειροτονήθη· καὶ κριθεὶς ἐάλω· καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα. Κηφὴν: ἀργός· ἀπρόκοπος· μετέωρος. kappa.163 Κηφῆνεσι κοθούροισι: τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὗροι γὰρ οἱ φύλακες· καὶ θυρωροὶ, οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. Κηφισιεύς: δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος. Κίαλον: χρῶμα ὑπόφαιον. Κιβαδες: ἡμέραι. Κιβδηλιᾶν: ὠχριαῖν. Κιβδηλιῶντας: ὠχριῶντας. Κιβδῶνες: οἱ μετάλλιοι. Κίβδηλον: οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον καὶ ἀδόκιμον νόμισμα καὶ παρακοπὴν· Νόμων ἰα΄ ὁ μὲν δοῦλος φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν· κίβδηλον μὲν ἔστιν ὅταν ἔχη ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ἢ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. Κιβωτός: λάρναξ· κίστη. Κιγκλίζει: σαλεύει· μοχλεύει· ἤχον ποιεῖ· κινεῖ. Κιγκλῖς: ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος· ἦτοι τοῦ ἱεροῦ οἴκου. Κιγκλίδες: αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. Κίγκλος: ὄρνειον τὴν ὄσφυν πολλὰ κινουῖν· ὃ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν· σφόδρα λεπτὸν· καὶ kappa.164 ἢ πτωχότερος κίγκλου παροιμία· ἢ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι. Κίδαρις: περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἦτοι εἶδος καλαμαυκίου, ὃ καὶ τιὰρα νοεῖτε τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι· περικράνιον πῖλιον· ἢ στέφανον ἢ φακιόλιον ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν· ἢ τὸ στρόφιον ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. Κιγκιόπραγοι: ἀντὶ τοῦ δασεῖς. Κιγχάνειν: τὸ ἐπεξίεναι· οὕτως Σόλων. Κιδάφη: ἀλώπηξ. Κιδαφίων: πανοῦργος· δόλιος· κιδάφη γὰρ ἡ ἀλώπηξ· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν κίων. [...] Κίδναται: σκορπίζεται. Κίθαρος: ἰχθύς ποιός· λέγεται καὶ τὸ στήθος. Κιθαιρών: ὄρος ἐν Βοιωτίαι. Κικλήσκουσι: καλοῦσι. Κίκαβος: ὀνοματοπεποίηται τι νομισμάτιον ἐν Αἴδου. Κίκασος: ὄβολοῦ ὄνομα. Κικκαβίζειν: τὴν τῶν γλαυκῶν φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης. Κιλίκων: ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ τοῦ Μέρπος, ἀπὸ kappa.165 τροφῶν Κιλίσσης· ὅς τὴν πατρίδα Μίλητον προῦ δωκεν τοῖς Πριηνεῦσι· καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν· ἢ, παρόσον Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρία καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων· Φερεκράτης· Ἀεὶ πόθ' ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί. Κιλίκιος ὄλεθρος: [...] Κιλικισμόν: Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ παρανομίας φόνον λέγει. Κιλικίους: τὰς πικρὰς τιμωρίας οὕτως ἐκάλουν. Κιλλεῖα: πρὸς τῷ Ὑμηττῷ δασύ· οἱ δὲ κρήνην· Καλλίστρατος δὲ ἄγριον λάχανον τραχύ· Εὐφρόνιος δὲ τὰ ἀκανθώδη τῶν ἐχίνων. Κιλλικύριοι: ἐν Συρακόσσαις τινὲς ἐκλήθησαν· οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων μέρος καταλαβόντες τοῦ πολιτεύματος· οἷον Εἰλωτες καὶ Πενέσται τινες. Κίλικι λιμῶ: ἀντὶ τοῦ ὄλεθρου· καὶ Κιλικιστοῦς· τοὺς ἔκ τινος παρανομίας φόνους. Κιλλόν: χρῶμα παρὰ τὸ φαιόν. Κίμβικα: σφικία· ἢ μέλισσα· ἢ μικρολογία· ἢ διαστροφή. Κίμβικας· καὶ κικκάβους· τοὺς αἰσχροὺς. Κιμμερικόν: εἶδος χιτωνίσκου· οὕτως Ἀριστοφάνης. kappa.166 Κιμώνεια: ἐρείπια Ἀθήνησιν· ἐν οἷς ἀπεπάτουν καὶ kappa.166 ἐπεραίνοντο. Κιναβευμάτων: πονηρευμάτων. Κινάβρα: μικρολογία· οἱ δὲ τὰ ἀποκαθάρματα· οἱ δὲ τὴν τῆς ἀλώπεκος σόβην. Κιναβρεύεσθαι: τὸ σκευωρεῖσθαι. Κίναδος: θηρίον· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος· ἰδίως δὲ Σικελιώτας φασὶ τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν. Κίναϊδος: ἀσελγής· μαλακός. Κιναθισμόν: οἱ μὲν τὴν κίνησιν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ τὸν θησαυρισμὸν κίναθον καλοῦσιν. Κιμβάζειν: στραγγεῦεσθαι. Κίνδαξ: κίνδυνος. Κίνδασ: εὐκίνητος. Κινδαψός: ὄργανον ποιόν. Κίνδυνον ἀναρρίψαι λέγουσι μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων. Κινδυνεύει: ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει. Κινεῖ: οἷον ἐρεθίζει· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὸ ἀροτριᾶν· καὶ ἀκίνητον, τὴν ἀναροτρίατον. Κινησίασ: ὄνομα κύριον· οὗτος ἐπὶ ἀσεβείαι καὶ παρανομίαι διεθρυλεῖτο· ἦν δὲ διθυραμβοποιός. kappa.167 Κινύρα: ὄργανον μουσικόν· ἢ κιθάρα. Κινυρή: οἰκτρά· θρηνητικὴ. Κινύρεσθαι: ὀδύρεσθαι. Κίξας: τοὺς ἐν ὁδῷ ληστὰς. Κίος: νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσαν· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσιν. Κίρκον: ἰέρακα· ἢ οὐράν· ἢ κωπηλάτην. Κιρρόν: πυρρόν· ἢ αἶμα τὸ ἀπὸ ζώντος. Κιρραῖον πεδῖον: Κίρρα πόλις ἔστιν ἀπέχουσα Δελφῶν λ' σταδίου·

ἔοικεν οὖν Αἰσχίνης Κίρραιον πεδίον καλεῖν τὸ παρακείμενον ταύτη τῇ πόλει. Κισσύβιον: ἐκ κισυβίνου ξύλου ποτήριον κυρίως, Κισθήνη: ὄρος τῆς Θρακίης. Κίστη καὶ κοίτησ: ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτιά τινα· ἤγοῦν κιβώτια. Κιστοφόρος: ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱεράς εἶναι Διο νύσου καὶ ταῖν θεαῖν. Κιττοφόρος: ἔνιοι δὲ μετὰ τοῦ σ γράφουσιν. Κιχλισμός: ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως. Κιχόρεια: τὸ ἄγριον λάχανον· Ἀριστοφάνης. Κιχρᾶ: δανεῖζει. kappa.168 Κίων: ἢ ἐν τῷ στόματι σταφυλή. Κλᾶν ἄμπελον: τὸ τέμνειν. Κλαγγή: ποιά τις φωνὴ ὀρνέου. Κλαγγηδόν: μετὰ κραυγῆς. Κλαιήσει: ὁ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν. Κλαρώται: μέτοικοι· ὡς Μαριανδυνοὶ ἐν Ἑρακλείαι· καὶ Εἰλωτες ἐν Λακεδαίμονι· καὶ ἐν Θετταλία Πενέσται· καὶ Κιλλικύριοι ἐν Συρακόσσαις. Κλαστάσαι: κλάσαι· προῖεναι· ἢ παρατηρεῖν. Κλαυμυρίζεται καὶ κλαυμυριεῖται λέγουσιν· οὐ κλαίει καὶ κλαύσει. Κλέος: τὴν φαύλην δόξαν Ἀριστοφάνης. Κληῖσαι: οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν· οὐ κλεῖσαι· καὶ κληῖδα· οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Θουκυδίδης. Κλειτοριάζειν: τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναι κείου αἰδοίου. Κλειθροισ: κλειδώμασιν. Κλεινός: ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους. Κλεμμάδιον: κλεψιμαῖον. Κλεπία: κλοπή. Κλεπτόμενοι: ἀπατώμενοι. Κλέπτος: φώριον. Κλεψούμενος: λέγουσι τὸ ὑφαιρησόμενος. Κλεψύδρα: κρήνη ἐν ἀκροπόλει οὕτως καλεῖται. Κλεψύδρα: ὄργανον ἀστρολογικόν· ἐν ᾧ αἱ ὥραι μετροῦνται. kappa.169 Κλῆρος: οὐσία ἢ λαχμὸς λέγεται κλῆρος· καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων, κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία· κλῆρος καὶ μέτρον γῆς, ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. Κλῆρος Ἑρμοῦ: συνήθεια ἀρχαία· ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον ἐξήρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανεν δὲ ὁ μετὰ τὸν θεόν· Εὐριπίδης ἐν Αἰόλωι μνημονεύει τοῦ ἔθους τούτου. Κληδών: φήμη· μαντεία. Κληροῦχοι: οἱ παρὰ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον πεμπόμενοι εἰς τὸ διανεῖμαι τοὺς κλήρους ἐκάστου· ἢ δὲ κληρουχία αὕτη διανομὴ τῆς χώρας ἦν. Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον· κλήρους ἐκάστοις διανέμοντας· οὕτως Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν συμμορίων κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν ἐκπεμφθέντων εἰς ἕτεραν χώραν, ἦντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν· πῶς γάρ· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησιν τριηραρχεῖν. Κλητεῦσαι: κοινῶς μὲν τὸ κλητῆρα δίκης γενέσθαι· ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν μαρτύρων λέγεται τὸ κλητεῦσαι· kappa.170 καὶ ἐκκλητεῦσαι μετὰ τῆς προθέσεως, ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐφ' οἷς καλοῦνται· ἐπιτίμιον δὲ ἦν κατὰ τῶν ἀλόντων. Κλητῆρες καὶ κλητεῦναι: καὶ κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας προκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοι τισίν· ἔδει γὰρ παρεῖναι τινὰς ὥσπερ μάρτυρας τῆς προκλήσεως· κλητεῦσαι δὲ ἔστιν τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος· λέγεται δὲ κλητεῦσθαι καὶ ἐκκλητεῦσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ὅτ' ἂν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλια· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πυθῶνος ἀποστασίου. Κλητεῦσαι: μαρτυρεῖς. Κλητῆρες: οἱ μαρτυροῦντες τοῖς προσκαλουμένοις δίκην τινά· οὗτοι δὲ ἦσαν δύο. Κλιμακίζειν: σκελίζειν καὶ διαστρέφειν· ἔστιν γὰρ τι καὶ βασανιστικὸν ὄργανον, κλίμαξ καλούμενον· ὃ τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων διαστρέφει. Κλιμακίζειν: μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου εἰσηγορίᾳ λέγων· οὗτος κλιμακίζει τοὺς νόμους· ἔστι δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος· ἦτις οὕσα ὄργανον βασανιστικὸν διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Κλιμάζει: Δείναρχος· ὅτ' ἂν οὖν κλιμάζει καὶ kappa.171 παράγει τοὺς νόμους· ἀντὶ τοῦ παρακλίνη καὶ τρέπη· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν καὶ βιάζεται. Κλιμακτῆρας: οὓς ἔνιοι βασμοὺς λέγουσι τῶν κλιμάκων. Κλίνη ἀμφικέφαλος: ἢ ἔχουσα ἐκατέρωθεν ἀνά κλιντρον. Κλινίς: κλίνη βραχεῖα·

οἶον ἢ τε παράβυστος καὶ ἢ ἐπὶ τωῖ ζεύγει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης τιθεμένη. Κλιντήρ: εἶδος φορείου· ἔστιν δὲ καὶ κλινοκαθέδριον. Κλιντηρίδιον: κλινίδιον. Κλισιάδες: αἱ μεγάλαι θύραι τῆς αὐλῆς· δι' ὧν ζεῦγος εἰσελεύεται· καλοῦνται δὲ οὕτως διὰ τὸ κεκλείσθαι κατὰ τὸ πλείστον. Κλινοπετή: τὸν κλινήρη λέγουσιν. Κλισιάδες: θύραι δίπτυχαι ἢ σκηναί, καὶ κλισία, ἢ σκηνή. Κλίσις: ἡ πρόσκλισις· παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω Δημοσθένης. Κλίτος: μέρος. Κλοῖος: περιτραχήλιος δεσμός. Κλόνος: θόρυβος· τάραχος· ἢ στρόφος. kappa.172 Κλοπαί: παραλογισμοί. Κλυδώνιον: τὸν κλύδωνα λέγουσιν. Κλυδώνιον: κῦμα καὶ κλύδωνα ἄμφω· Θουκυδίδης β'· καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν. Κλύει: ἀκούει. Κλύθι: ἐπάκουσον. Κλύτος: δόξα. Κλώζειν: ἐκβάλλειν τῇ γλώσσει ἠχοῦντα· καὶ κλωγμὸν τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην· ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλώτταν καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον, ποιὸν ἦχον ἀπετέλουν. Κλώθει: κατασπαῖ· ἐπιμερίζει. Κλώϊος: ὁ δεσμός. Κλωπᾶσθαι: ἐπιθυμεῖν· καὶ τὸ λάθρα. Κλωπωμένη: ἐφιεμένη· ἐπιθυμοῦσα. Κλωστήρα: ἐκκεκλωσμένον. Κλώψ: κλέπτῃς. Κνάπτοντες: καταξύνοντες· κατακεντοῦντες, Κνάφος: ἡ γναφικὴ ἄκανθα. Κνάφος: ὄργανόν τι ἐν κύκλωι κέντρα ἔχον· δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιον δὲ ἔστι κναφικῶι κτενί. Κνεόμενον: καταπονούμενον. Κνήψ: εἶδος μύρμηκος. Κνεφαῖος: σκοτεινός, kappa.173 Κνέφαλον: τύλη. Κνέφασ: σκότος· νύξ. Κνέψος: σκότος. Κνέωρον: φυτὸν θαμνώδες ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν· ὧ καὶ ἰατροὶ χρῶνται· ὅτε δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κνημία: τὰ ἐν τοῖς θρόνοις καὶ τροχοῖς διερείσματα· καὶ πληγαὶ ἐν κνήμαις· καὶ τὸ κνημιοπαχὲς ξύλον, ὡς Ἀριστοφάνης. Κνίζων: λυπῶν ἢ τέμνων. Κνησιῶντα: ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι. Κνηκίδα: ὡς ἡμεῖς, τὰς τὸν χειμῶνα σημαινούσας νεφέλας. Κνηστὰ λάχανα: συγκοπτά. Κνοιθιδεύς: ὄρος τῆς Ἀττικῆς. Κνουῖς: τὸ πρὸς τωῖ ἄκρωι ἄξονι τοῦ τροχοῦ. Κνύειν: ξύειν καὶ οἶονεῖ θεῖν· Μένανδρος. Κνώδων: ἡ ἀκμή τοῦ ξίφους. Κνίσσαισιν: ἀναθυμιάσεσιν. Κνίσσης: λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως. Κνουζόμενον: στένοντα· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυ λάκων. Κνήψ: ζώφιον· τὸ τοῦ κνιπός ἢ γενικὴ μετέστη εἰς εὐθεῖαν καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα. kappa.174 Κνώδαλον: ζῶιον μικρὸν θηρίον· κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ τὸ χερσαῖον. Κόγχη: ἡ κογχύλη, ὅθεν ἡ πορφύρα. Κόγχην: τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον· τὸ οὐδενὸς ἄξιον· καὶ κόγχην διελεῖν· ἐπὶ τῶν ραϊδίων. Κόθορνος: ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. Κοῖλον: βαθύ. Κοῖλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οἶον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Κοινὰ τὰ φίλων: Τιμαῖος φησὶν ἐν τῷ θ' ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· καθ' οὓς χρόνους Πυθαγόρας ἀνέπειθεν τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτηῖσθαι· κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. Κοινὸν γραμματεῖον καὶ ληξιαρχικόν: τὸ μὲν κοινόν, εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς φράτορας καὶ γεννητάς· τὸ δὲ ληξιαρχικόν εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι. Κοίθουρον: κηφῆνα· εἴρηται δὲ, ὅτι κεύθει τὴν οὐράν· ἢ ὅτι ἄκεντρος. Κοινεῖον: πορνεῖον. Κοινολογία: κοινὴ διάλεκτος. Κοίρανος: βασιλεύς· ἄρχων. Κοινωνικόν: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν κοινωνικὸς λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνέμητον οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λει kappa.175 τουργεῖν· οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν· τάχα δ' ἂν καὶ περὶ τῶν ἐκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας ἢ τινὸς ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας. Κοῖτος: κοίμημα. Κόγχη: χήμη· σπανίως λέγεται χήμη. Κοάλεμος: ἡλίθιος· φλύαρος. Κόβαλος: ἡ προσποίητος καὶ σὺν ἀπάτη παιδιὰ κοβαλεῖα ἐκαλεῖτο· καὶ κόβαλος ὁ ταύτη χρώμενος. Κόβαλος: πανοῦργος· ἀπατεῶν· ἢ τωθαστής. Κοβαλεῖα: οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιὰ· καὶ κόβαλος ὁ ταύτη χρώμενος· ἔοικεν δὲ συνώνυμον τωῖ βωμολόχῳ· Φιλόχορος β' Ἀθίδος· οὐ γὰρ, ὃ ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν

ζ' ζῶων ἱστορίας τὸν ὦτον φησὶν κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἀλίσκεσθαι. Κόβατρα: κοβαλεύματα. Κοδομή: ὄνομα θεραπαίνης, kappa.176 Κόδρους: τοὺς ἀρχαίους. Κοδομεύτριαι: αἱ φρύγουσαι καὶ ἐν ἰπνωῖ ἀναστρεφόμεναι. Κοδράντησ: τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Κόθορνος: ὑπόδημα ἀρχαῖον κοινὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ταυτὸν ἀμφοτέρους τοῖς ποσὶν ἐφαρμόττον. Κοθύλη: καὶ Κυθήριοι· καὶ Κυδαθῆναι· δῆμος Πανδίωνος. Κοθωκίδαί: δῆμος Οἰνηΐδος. Κοικύλλειν: περιβλέπειν). [...] Κρατηρίζων: οἶνον ἐν κρατῆρι κερνῶν· ἢ ἀπὸ κρατῆρων ἐν τοῖς μυστηρίοις σπένδων. Κραναλλίδαί ἢ Κραγαλλίδαί: ἢ ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώρα. Κραυγασμός· καὶ κραυγάζειν: κραυγὰς λέγουσι τὰς μαρτυρίας τῶν ἐπαίνων· ἄς καὶ βοὰς καλοῦσιν. Κραυγή: νόσημα παιδίων. Κραυμυρίζεται: ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς λέγεται. Κραυρόν: ψαφρόν· καυρόν· ξηρόν· καὶ κραυρότερον· εὐθραυστότερον, σκληρότερον· κραύρα δὲ καὶ kappa.177 ἢ τῶν συῶν νόσος, ἰσχυρά τις οὖσα· ὡς Ἄριστος τέλης. Κρέας: τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπανάρυμα· καὶ τὸ σῶμα· τὴν περὶ τῶν κρεῶν: ὁ δὲ Ἰξίων γράφει τὴν περὶ τῶν νεκρῶν· τῶν ἐν Ἀργινούσαις ἀτάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνηρέθησαν οἱ στρατηγοί. Κρεῖων: βασιλεὺς ἢ ἄρχων· κρατῶν μεγάλως. Κρεῖττονες: οἱ ἥρωες· δοκοῦσι δὲ κακωτικοὶ εἶναι· δι' ὃ καὶ οἱ τὰ ἥρωα παριόντες σιωπῶσιν. Κρεμβαλιάζειν: ἐλεφαντίνους τισὶ κροταλίζειν. Κρέξ: ἀντὶ τοῦ ἀλαζῶν· οὕτως Εὐπόλις. Κρεόφυλος: Πολιτείας ἰ· ὁ γὰρ Κρεόφυλος, ὃν Σῶκράτης, ἴσως ὁ τοῦ Ὀμήρου ἐταῖρος· τοῦτον τινὲς καὶ διδάσκαλον Ὀμήρου λέγουσι γεγονέναι· καὶ ἔστιν αὐτοῦ ποίημα Οἰχαλίας ἄλωσις· ἀρχαῖος μὲν οὖν ἔστι· νεώτερος δὲ ἰκανῶς Ὀμήρου. Κρεῦσις: ἀντὶ τοῦ παραλογισμός. Κρήγυον: ἀληθές· ἀγαθόν. Κρήδεμνον: κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον. Κρημνοί: ἐξέχοντες τόποι. Κρημνοκοπεῖν: κυμπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι. Κρηνοφύλαξ: λέων χαλκοῦς ἐπὶ κρήνης· δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐφέρετο· ἦν δὲ καὶ ἀρχὴ τις Ἀθήνησιν. Κρηπίς: θεμέλιος· ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα. Κρηπίς: τόπος Ἀθήνησιν· οὕτω Φιλόχορος. Κρησέρα: ὀθόνιον ἀραιόν· εἰς ὃ ἐμβάλλοντες τὰ ἄλλω ρα σήθουσιν· κατασκευάζουσι δὲ ἔνιοι καὶ ἐρεᾶ· kappa.178 καλεῖται δέ τι καὶ ὑπὸ τῶν ἀλιέων, ὃ θηρεύουσι τὰς ἀφύας. Κρήσαι: καταχέαι· καὶ ἐπικρησαμένη· καταχεα μένη. Κρησφύγετα: τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στεγνὰ καὶ ὀχυρώματα· οἱ δὲ φασὶν ὅτι Κρήτες τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνωι τῷ βασιλεῖ θαλασσοκρατοῦντι ἔφυγον εἰς σπήλαια τινά· ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα. Κρητήριον: ἐπίχυσις· ἐπικρήσαι δὲ, ἀντὶ τοῦ καταχέαι. Κρητίζειν: τὸ ψεύδεσθαι· Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπέις τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. Κρητίδαί: μάντις ἀπὸ Κρήτης. Κρητικόν: μέλος τί καὶ ῥυθμός. Κρητικόν: βραχὺ ἱμάτιον· οὕτως Εὐπόλις· οὐ πάνυ ταχὺ ῥίψας ἐμοὶ τοῦτ', ἀναβαλεῖ τὸ Κρητικόν. Κριάδδεμεν: τὸ γελᾶν Βοιωτοί. Κρίβανον: οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οἶον κριθῶν βαῦνον· τοῦτέστιν κάμινον. Κρίζει: τρίζει ἀπαχθές καὶ μιάρων. Κρινάμενος: ἐπιλεξάμενος. kappa.179 Κριδὸν ἀσελγοκέρων: τὸν Ἀθήνησιν χαλκοῦν· κυρίως τοντὰ· καὶ ὑβρίζοντα κέρασιν. Κριθώτη: πόλις τῶν ἐν Χερροννήσῳ κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων. Κριδὸς τροφεῖα ἀπέτισεν: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν. Κριωεύς: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος Κριώα. Κριοῦ διακονία: παρὰ τὴν παροιμίαν· κριδὸς τὰ τροφεῖα· κυρίως γὰρ τοὺς τρέφοντας. Κρίσσαμις: Κωῖος· οὗτος ἦν πολυθρέμματος· τούτῳ φασὶν ἔγγελλεν τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀρπάζειν· καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενεῖ ἀπολέσθαι. Κρίσεως: δοκιμασίας· ἀκολουθίας. Κρίσις: ἐξέτασις· ψῆφος· βάσανος. Κριτός: ἐπίλεκτος. Κροαίνων: τοῖς ποσὶ κρούων ἢ ἐπιθυμῶν. Κρόκαι: ψῆφοι παραθαλάσσιοι. (Κρατίκλη;) kappa.180 Κρόκην νήθειν λέγουσιν· καὶ καθ' ὅλου δὲ πᾶν τὸ εἰς λεπτὸν ἀγόμενον νῆμα ἐκάλουν· ὅθεν καὶ τὰ μηρύματα νήματα λέγουσιν, ὡς Ὀμηρος· Νῆμα τὸς ἀσκητοῖο

βεβυσμένον· καὶ Εὐριπίδης. Κρόνια: ἑορτὴ Κρόνου καὶ μητρὸς τῶν θεῶν. Κρόκη: ῥοδάνη. Κροκοῦν: οἱ μύσται ὡς φασὶ κρόκη τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν πόδα ἀναδοῦνται· καὶ λέγεται τοῦτο κρο κοῦν· οἱ δὲ ὅτι ἐνίοτε κρόκωι καθαίρονται. Κρόσσασ: κλιμακίδας. Κροταλίζειν: οὐ διὰ τῶν χειρῶν κροτεῖν, ἀλλὰ διὰ κροτάλου τῆς κροταλισάσης, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ὁ κωμικὸς περὶ τῆς Ὑψιπύλης λέγων. Κρονικώτερα: ἀρχαιότερα· μωρότερα. Κροτήσατε: ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. Κρότωνος: τοῦτο δεῖ ἐπὶ τοῦ ζωίου δέχεσθαι· τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον καὶ μηδεμίαν ἔχειν δια κοπήν, ἀλλ' εἶναι ὁμαλός· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν· ὑγιέστερος κρότωνος. Κροτώνων: κυνείων φθειρῶν. Κρουπέζαι: ξύλινα ὑποδήματα, ἐν οἷς τὰς ἐλαίας ἐπάτουν· οἱ δὲ κρόταλον, ὃ ἐπιφοφοῦσιν οἱ ἀύληταί· τὸ βάταλον. Κρουστὰ γράμματα: τὰ ἀπὸ τοῦ παρακρούεσθαι καὶ μὴ εὐθέως λέγειν. kappa.181 Κρουσιδημῶν: ἀντὶ τοῦ κρουσιμετρῶν. Κρουσιμετρεῖν: φαύλως μετρεῖν. Κροῦσις: ἀναλογισμὸς. Κρύβδην: λαθραίως. Κρυψίνους: δόλιος· πανοῦργος. Κρώβυλος: πλέγμα τριχῶν εἰς ὄξυ λήγον· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων· καὶ Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι. Κρώβυλος: κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστὶ κατὰ Θουκυδίδην. Κρώβυλος: ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. Κρωβύλου ζεῦγος: ἐπὶ πονηρῶν· ἀπὸ πορνοβοσκοῦ δύο πόρνas ἔχοντος. Κρώζει: ὡς κόραξ ἢ κορώνη κράζει. Κρωνεῖα: δῆμος Λεοντίδος. Κτηδόνες: τριόδοι ἰχθύες· καὶ θηρίδια· καὶ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις. Κτηματίτην: τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυκοῦργος. Κτίλος: ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτησίου Διός: τὸν κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμειείοις ἰδρύνοντο. Κτησιφῶν: εἷς τῶν δέκα πρέσβων τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων· ἕτερος δ' kappa.182 ἂν εἴη ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένης· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσ χίνηι. Κύαθος: ἀντλητήριον· μέτρον ὑγρὸν ὀγκιῶν δύο. Κυαμεῦσαι: κυάμωι ψηφοφορῆσαι· ὧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Κυαμοτρώξ: ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς ψήφοις κυάμου. Κυαμίτης: ἥρως ἦν ὄνομα κύριον· ἴσως δὲ ἐξ ἐπω νυμίας τῶν κυάμων, δι' ὅτι παρ' αὐτῷ ἐκληροῦντο οἱ κυαμίται ἄρχοντες· ἢ ὅτι ὁ κύαμος ἐπιπράσκετο παρ' αὐτῷ. Κυάμω λαχεῖν: νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἄρχοντας τινὰς κυάμωι κληροῦν. Κυανέοι: μέλανες. Κυανοχαίτης: μελάνθριξ· πορφυρόθριξ· Ποσειδῶν. Κύβεθρον: θήκη μελισσῶν. Κυβεία: πανουργία. Κυβεία: ἐπὶ τῶν παραβόλων πραγμάτων ἔλεγον. Κυβηβᾶν: μαίνεσθαι· ἐνθουσιᾶν. Κύβηβος: ὁ κατεχόμενος τῆ μητρὶ τῶν θεῶν· θεοφόρητος· Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι. Κυβευτήν: τὸν περὶ ἀργύρου κυβεύοντα. kappa.183 Κύβηβον: Κρατῖνος Θράτταις· τὸν θεοφόρητον· Ἴω νες δὲ τὸν μητραγύρτην καὶ γάλλον νῦν καλούμε νον· οὕτως Σιμωνίδης. Κυβηλίσαι: πελεκῆσαι· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς. Κύβηλις: μάχαιρα ἢ τοὺς βούς τραχηλοκοπεῖ. Κύβηλις: ἀγγεῖον κεραμεοῦν ὡς πυξίς. Κύβηλος: τυρόκνηστις. Κυβήσινδα: ἐπὶ κεφαλὴν φέρειν ἢ κατὰ νώτου. Κύβηττον: Ἴωνες· τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκῶνος· οὕτως Ἐπίχαρμος. Κύβοι: πλάσεις τινὲς ἄρτων· οὕτως Εὐπολις. Κύβος: πᾶν τετράγωνον. Κυδάζεσθαι: λοιδορεῖσθαι. Κυδαθηναεῦς: δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς. Κυδοιδοπαῖν: ταράσσειν. Κύδαροι: πλοιάρια ἄττα· παρ' Ἀντιφάνει τὸ ὄνομα. Κυδαντίδαι: δῆμος τῆς Αἰγιῆδος φυλῆς. Κυδάλιμον: ἔνδοξον· τίμιον· εὐπρεπές. Κυδοιμός: θόρυβος· τάραχος. Κύδιστος: ἔνδοξος. kappa.184 Κύδος: λοιδορία ἀρσενικῶς· καὶ παροιμία· κύδου δίκην ὀφείλειν (ἐπὶ τῶν) συκοφαντησάντων. Κύδος: γαῦρος· δύναμις· δόξα· φήμη. Κύει: γεννᾶ. Κύειν: τὴν ἐν γαστρὶ ἔχουσαν λέγουσιν. Κυζικηνοὶ στατήρες: οἱ καλοὶ μητέρα θεῶν ἔχοντες. Κυζηθμός: ἡ ἀσαφής τῶν κυνῶν βοή. Κυθέρεια: οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδος φησὶν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφήσιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. Κυθήριος: Κυθηρὸν δῆμος τῆς Πανδιονίδος. Κύθνιοι: Κύθνος μία τῶν

Κυκλάδων. Κυκᾶ: ταράττει. Κυκᾶν: ταράττειν τὰ ἄλφιτα. Κυκεών: πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κινώμενον. Κυκήθρα: ταραχή· συμφορά· σκυθρωπότης. Κύκλα: τροχούς. Κυκλάμιнос: ὁ τῆς κομάρου καρπός· ὃν οἱ πλεῖστοι φαγόντες κεφαλαλοῦντες διατελοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ταῖς ῥαφανῖσι κυκλοειδές. Κυκλήσομεν: ἀναζεύζομεν. Κυκλόβορος: ποταμός τῆς Ἀττικῆς. kappa.185 Κύκλιον χορόν: ὃν Ἀρείων ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστη σεν. Κύκλοι: κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι ἐν οἷς ἐπωλοῦντο τινές· ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ κύκλω περιεστάναι τοὺς πωλουμένους. Κυκλοφορεῖται: κατὰ κύκλον φέρεται ἢ κινεῖται. Κύκλωπεσ: ἄγριοι ἄνθρωποι. Κύκνοι: τὸ μὲν ζωῖον δῆλον· ἔστιν δὲ καὶ εἶδος πλοίου· ἴσως ὅτι κύκνος κατὰ τῆς πρώρας τῆς νεῶς ἐκτετύπωτο ἐπισήμου ἔνεκα. Κυκώμενος: ταραττόμενος. Κύλα: τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· καὶ κυ λουδιαῖν ἐπειδὴν οἰδηῖ ταῦτα. Κυλάραβις: γυμνάσιον ἐν Ἄργει· ἀπὸ Κυλαράβειος τινός. Κυλινδεῖ: κυλίει· ἐπιφέρει. Κύλιξ: φιάλη· ποτήριον. Κυλιχνίδα: τὴν ἰατρικὴν πυξίδα· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὴν λιβανώτιδα. Κυλλήστεισ: τοὺς ὀξεῖς ἄρτους Αἰγύπτιοι. Κυλλοῦ πήραν: ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης· καὶ κρήνη ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσι· καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται· Κρατῖ kappa.186 νος δὲ ἐν Μαλθακοῖς καλιὰν αὐτὴν φησίν· οἱ δὲ κολλοπήραν· τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Κυλοδιαῖν: τὸ τὰ κύλα οἰδεῖν ἐκ μέθης· κύλα δὲ λέγεται τὰ ὑποκάτω τοῦ κάτω βλεφάρου· ἃ ἡμεῖς ὑπόπια καλοῦμεν. Κῦμα: τὸ κυούμενον. Κυμαίνει: ταρασσει. Κυμάτια: αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. Κύμβαχος: ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας. Κύμβιον: εἶδος τί ἐκτόματος ἐπίμηκες καὶ στενόν· καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη. Κύμβηκα: τὸν κύαμον λέγουσιν. Κύμινον: ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. Κύνα: τονωπα δοκεῖ πρῶτος ὀνομάσαι Σωκράτης. Κυνᾶσ: τὰς περικεφαλαίας ἦτοι τὰς ἀπὸ κυνέων δερμάτων γιγνομένας· ἢ ἀπὸ Κυνός τινός κατασκευάσαντος πρῶτου· μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως· οἱ τὰς κυνᾶς τὰς Βοιωτίας ἔχοντες. Κυνήη: περικεφαλαία. kappa.187 Κυναλώπεκα: τὸν Φιλόστρατον. Κυνη Βοιωτία: ἐπεὶ ἐκεῖ καλαὶ γίνονται αἱ κύνες. Κύνβη: πλοίου εἶδος· Σοφοκλῆς. Κυνηδόν: ὡς κύων. Κυνηδόν: καὶ τὸ χαμαὶ συνουσιάζειν· καὶ τὸ μὴ ἀπολύεσθαι συμπλακέντας. Κύνειος: Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος· ὃν ἰδρύσατο Κύνης Ἀπόλλωνος καὶ Παρνηθίας νύμφης· ὡς Σωκράτης ἐν ἰβ'· θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἀρπασθῆναι τοῦ κνύζειν· τοὺς γὰρ αἰσθομένους κύνας καὶ ποιμένας ἀνασῶσαι τῇ μητρὶ· ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν· Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει· τὸ δὲ Κυνήειον ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερὸν· Κυνεῖου τὸ ἐκ τοῦ θυννεῖου γινόμενον· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θυννεῖον Ἀληῖσι· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη· ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηῖῳ· Ἀλησίου Δημήτριος ὁ βασιλεύς. Κύννα: πόρνης ὄνομα. Κυννίδαί: γένος τι Ἀθηναίῳς οὕτω καλούμενον. Κυνόσαργες: ἐν τί τῶν παρ' Ἀθηναίῳς γυμνασίων τὸ Κυνόσαργες. Κυνόσαργες: τόπος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίῳς καὶ ἱερὸν Ἑρακλέους κατ' αἰτίαν τοιαύτην· Δίδυμος ὁ kappa.188 Ἀθηναῖος ἔθυσεν ἐν τῇ ἐστία· εἶτα κύων λευκὸς παρὼν ἤρπασεν τὸ ἱερεῖον καὶ ἀπέθετο εἷς τινα τόπον· ὃ δὲ περιδεὴς ἦν· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἀπέθετο ὁ κύων, Ἑρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἰδρύσασθαι· ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες· ἐπειδὴ οὖν καὶ ὁ Ἑρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι ἐτελοῦντο, οἱ μήτε πρὸς πατρὸς μήτε πρὸς μητρὸς πολῖται. Κυνοδέσμη: δερμάτιον ᾧ τὰς ἀκροποσθίας ἀποδοῦσιν οἱ περὶ τὰς ἀποδύσεις ἀσχημονοῦντες. Κυνοκέφαλον: ἐν τοῖς δύο ἄλ-λ λέγουσιν· οὕτως Ἄρι στοφάνης. Κυνοραιοταί: κρότῳνες· οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνόσουρα: φυλὴ Λακωνική· καὶ ἄκρα Μαραθῶνος. Κυνοφθαλμίζεται: ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Κυνοπίσ: ἀναιδής. Κυνόπιδος: ἀναιδοῦς. Κυνοῦχος: βαλάντιον ἢ θύλακος. Κυντερῶτατα: καὶ

κυντατώτατα λέγουσιν· Εὐβουλος Παρμενίσκωι· Ἄπο τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντα
τώτατα· Φερεκράτης Λήροις· ἔπειτα (καὶ) ἕτερα Τούτων ποιοῦντα πολλὰ
κυντερώτερα· καὶ Αἰσχύλος· Κύσος· κῆμα. kappa.189 Κύπασσις· ἔνδυμα γυναικεῖον.
Κύπελλον· κισσύβιον· ποτήριον. Κύπερον· ὁμορον. Κυπρίζουσαι· ἀνθοῦσαι.
Κυπρόθεμις· ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησεν Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλέως
ὑπαρχον. Κυπτάζουσιν· στραγγεύονται· ἢ διὰ μικρολογίαν περὶ τὰ βραχύτατα
ἀσχολοῦνται. Κυρβασίαν· κεφαλὴν ἀλέκτορος. Κυρβασία· τιάρα· ἢ οἱ μὲν βασιλεῖς
ὀρθῆι ἐχρῶντο· οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐπικεκλιμένη· καὶ περικεφαλαίας εἶδος καὶ πίλου.
Κύρβεις· τοὺς κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἔγγε γραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους·
εἶναι (δὲ) λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι· ἀπὸ δὲ
τῆς εἰς ὕψος παραστάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὡσπερ καὶ κυρβασίαν τὴν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείαι·
ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοαῖ τῇ βασιλίδι.
Κύρβεις· τρίγωνοι ἄξονες ἢ πίνακες ἔχοντες τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ τὰς
δημοσίας ἀναγραφάς· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος· ἢ κατ kappa.190
εσκεῖρωσθαι, ὡς Ἀπολλόδωρος· Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων·
τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Κύρβεις· τρίγωνοι
πίνακες ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ οἱ πολιτικοί· καὶ
ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἔχοντες τοὺς νόμους καὶ τετράγωνοι.
Κυρσάνια· τοὺς μειρακίσκους Λάκωνες. Κυρεῖ· τυγχάνει. Κυρηβάσασθαι·
διαμαχέσασθαι. Κυρηβάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι. Κυρήβια· πίτυρα καὶ τὰ τῶν κριθῶν
ἀποβρέγματα. Κυρήβια· τὰ ἐκ τῶν κυάμων ἐρείγματα· καὶ τὰ ἀπὸ σίτου καρφία· ἃ
τινὲς καλοῦσι γόνατα. Κυρηβίων· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἐπώνυμόν ἐστιν
Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κη δεστοῦ. Κύρημα· ἐπίτευγμα· συγκύρημα· ἔρμαιον.
Κυρήνη· πόρνης ὄνομα. Κυρσίλος· ὄνομα κύριον· ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, δι' ὅτι
ὑπακούειν Πέρσαις προτρέπετο. Κυρία ἐκκλησία· οἱ Πρυτάνεις συνῆγον τὴν βουλήν
καὶ τὸν δῆμον· ἢ τὴν βουλήν ὁσήμεραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ἦ· τὸν δὲ δῆμον
τετράκις τῆς πρυτα kappa.191 νεῖας ἐκάστης· ἐν δὲ τῇ κυρία ἐκκλησίαι ἔδει τὰς
ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἱ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν· καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς
χώρας· καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέραι οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο. Κυρία· ἢ
κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις· καὶ κυρία, ἢ ὠρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.
Κυρία ἐκκλησία· ἐν ἣ τὸς ἄρχοντας ἐχειροτόνουν· οἶον στρατηγοὺς, ἱπάρχους καὶ
τοὺς τοιούτους· ἄλλοι δὲ φασὶν κατ' ἕκαστον μῆνα ἐκκλησίας εἶναι τρεῖς, αἱ κύριαι
πρὸς σύγκρισιν ἐλέγοντο τῶν συγ κλήτων. Κυριβάσασθαι· διαμαχέσασθαι· οὕτως
Κρατῖνος. Κύρειον· Κύρειον στράτευμα Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ φησὶν· ἔστιν
δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς ἐπὶ Ἀρταξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κυρίσει· κέρατι
τύπτει. Κυρίττοντες· κυρίως ἐπὶ τῶν κριῶν, ὅτ' ἂν ἐνσειώσιν ἀλλήλοις τοῖς κέρασιν.
Κυρίσαι· φιλησαι. Κυρκανᾶν· κυκᾶν· ταρασσεῖν. Κύρνος· ἐρώμενος Θεόγνιδος·
Μακεδόνες δὲ τοὺς σκοτίους κύρνους καλοῦσιν. Κύρος· ἐξουσία. Κυραννή· ὄνομα
θεοῦ γυναικείας Κιλικίου· οὕτω Μένανδρος, kappa.192 Κύρρη· στήλη τρίγωνος
πυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ θεῶν. Κυρριβάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι· διασύρεσθαι.
Κυρσάνια· Λάκωνες τὰ μειράκια. Κυρωνίδαι· γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ
Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμωτέρους εἶναι
τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων· τριχῆ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι· Κυρωνίδας· Φιλιεῖς
καὶ Περιθοίδας. Κυρινόχωλος καὶ ἐγκυσινόχωλος· ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου
χωλός. Κυσολάκων· ὁ Κλεινίας ὁ τῷ κυσῷ Λακωνίζων· τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι
Λακωνίζειν λέγουσιν· Μελαίνη γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο, ὡς Ἄρι στοτέλης.
Κυσοχήνη· εὐρυπρωκτία. Κύστιν· οὐρήθραν· ἐφήβιον· ὑπογάστριον. Κύτος· ὄγκος·
χώρημα· βάθος. Κύτταρος· ἢ τῆς βαλάνου πυελίς· ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ροιᾶς· ἢ ἡ ἐν

τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν πυελὶς καὶ κατάτρησις. kappa.193 Κύτταροι: σφηκίαι. Κύτταροι: βόστρυχοι, καὶ τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. Κύτταρος: οἱ μὲν ἀπέδωκαν ἐν ᾧ αἱ σφηκίαι ἐγκά θηνται· μάχεται δὲ αὐτοῖς τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν Σφηξίν· Ὡσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι· ἔοικεν δ' ἐπὶ τῶν ἀγγειῶδων τίθεσθαι· τοῦτο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἀποδέδωκε· Θεόφραστος δὲ προάνθησιν τινὰ τῆς πεύκης καὶ τῆς πιτύος κύτταρον προσαγορεύει· τοῦτο δὲ ἔστιν ὡσπερ ὁ στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρήνων· ξηραίνόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπέπτει. Κύτινος: τὰ ἄνθη τῶν ροιῶν. Κύφων: ὁ εὐτελής ἄνθρωπος. Κύφων: ἔστι μὲν δεσμὸς ξύλινος, δι' οὗ τὸν τράχηλον καὶ τὰς χεῖρας διεύρουσιν· χρῶνται δὲ ἤδη τῆι λέξει καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν. Κυφόν: κεκυμμένον. Κύφωνες: ἱμάτια γυναικεῖα· ἢ χιτῶνος εἶδος· οὕτως Ποσειδίππος. Κυφός: κεκυρτωμένος· καὶ πάγκυφος ἐλαία, ἢ κατα κεκαμμένη. Κύψαι: ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι· Ἀρχίλοχος· Κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν. Κυψέλαι: φρονημάτων ἀγγεῖα· ἢ κενοὶ παντάσασιν. Κυψέλη: κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπή τοῦ ὠτός. kappa.194 Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπία: ἐν Φαίδρωι παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπία ἐστάθη κολοσσός, ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν· Κυψέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα· ὡς Ἀγά κλυτος ἐν τῷ περὶ Ὀλυμπίας φησὶν οὕτως· ναὸς τῆς Ἥρας παλαιός, ἀνάθημα Σκιλλουντίων· οὗτοι δὲ εἰσὶν Ἥλείων· ἔνεστιν δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου· φασὶ γὰρ τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων τυραννεύσει, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερῶσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον, κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν· Δίδυμος δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησὶ Περίανδρον· ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους· καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ καιρῶν β' λέγει οὕτως· ἕτεροι δὲ εἰς ἀνδρωδέστερα καταδαπανῶντες, οἷον στρατείας ἐξάγοντες καὶ πολέμους ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος· ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ὡἴετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐφόδια τοῖς ἐπιβουλεύουσιν· εἰ κασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσός, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν kappa.195 αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν· φέρεται δὲ τι καὶ ἐπίγραμμα τοῦ κολοσσοῦ· Εἰμὶ ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατος εἰμὶ κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά· ὅπερ Ἀπελλάς ὁ Ποντικός οὕτω προφέρεται· Εἰμὶ ἐγὼ ναξος παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσός, Ἐξώλης εἶη Κυψελιδῶν γενεά. Κύων: τὸ αἰδοῖον. Κύων ἐπὶ φάτνην: παροιμία ἐπὶ τῶν μῆτε χρωμένων, μῆτε ἄλλους ἐόντων. Κύων παρ' ἐντέροις: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα· καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ καὶ δυσκατάποτα. Κωβηλη: συνουσιασμός. Κώδιον: προβάτειον δέρμα. Κωδύαι: μηκώνων κεφαλαί. Κώδουα: ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. Κωδωνίσαι: ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεκται· εἰθῶσαι γὰρ οὕτως δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον· τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες. Κώθων: εἶδος ποτηρίου. Κώθων: ποτήριον Λακωνικὸν στρατιωτικόν· καὶ κουρᾶς εἶδος. Κωθωνίσαι: μεθύσαι. Κωκύοντες: θρηγοῦντες. kappa.196 Κωκυτός: ὄνομα ποταμοῦ· ἢ θρήνος· κοπετός· ὄδυρμός. Κωλακρέται: ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ· οἱ καὶ τὰ εἰς θεοῦς ἀναλισκόμενα παρεῖχον. Κωδωνοφορῶν: περιπολῶν καὶ ἐξετάζων εἰ γρηγοροῦσιν οἱ φύλακες· οἱ γὰρ τὰς φυλακὰς ἐπισκοποῦντες κώδωνας εἶχον καὶ ἐψόφουν· ἴν' οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται· οὕτως Νικοφῶν. Κωλέα: μέρος κρέατος. Κωλήβη: μήποτε ὁ λάσταυρος· κώληβοι γὰρ οἱ ταῦροι. Κωλὴν λεκτέον: οὐχὶ ἀκροκώλιον, οὐδὲ κωλεόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κωλῆν: κωλέαν. Κωλιάς: τόπος ἐν Ἀττικῇ ἐκκείμενος, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλωι· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης· ἦν δὲ καὶ ναυκληρία. Κώληπα: τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος· ἢ κόξα. Κωλύμη: κώλυμα· κώλυσις· ἐμπόδιον· ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Κωλαγρέται: οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ

καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Κωλώτης: ἀσκαλαβώτης. kappa.197 Κῶμα: κοίμημα. Κῶμαι: αἱ βραχεῖαι πόλεις. Κώμας: τὰ ἄμφοδα. Κωμάζει: κῶμον ἢ δρᾶμα ἄδει· ὑβρίζει. Κωμαστής· ὁ τρυφῶν μετ' ὠδῆς ἀσελοῦς. Κώμην: οἱ πλείστοι τὸν στενωπὸν· καὶ τὴν οἶον γειτνίασιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι· καὶ κωμήτας τοὺς δημότας ἐν πόλει· καὶ οἶον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίραι τῆς πόλεως οἰκοῦντες· οὕτως Ἀριστοφάνης· εἶρη κεν δὲ καὶ Θουκυδίδης κώμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῳ· κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἴκη θείσα. Κωμήτης: γείτων· κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα [ἐκ τῆς Κωπαΐδος λίμνης τῆς Βοιωτίας] ὅθεν καὶ τὸ ἐπι κωμάσαι, παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς κοιμᾶσθαι καὶ βιοῦν. Κῶμοι: ὠδαί· ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Κῶμος: εἶδος ὀρχήσεως. Κωμωδεῖν: σκώπτειν. Κώμυθα: δέσμη χόρτου. Κωμωδίαι: ὕβρεις· διασυρμοί· ἐμπαίγματα. Κωνῆσαι: περιενεγκεῖν· διακαῦσαι· ἀπὸ τῶν πισ σούντων· ἐπεὶ περιδινοῦσιν ἐν κύκλῳ τὰ πισσοῦ μενα· κώνους γὰρ καλοῦσι τοὺς στροβίλους· εἰκό τως καὶ οἱ πιττοῦντες τὰ ἀγγεῖα ἀπὸ τῆς περιαγῶ kappa.198 γῆς κωνᾶν· καὶ τοῦ ἐλαίου δὴ περικωνῆσαι· εἴ ληπται ἀπὸ τῆς τῶν κώνων περιαγωγῆς· οὐκ ἀπὸ τῆς πιττώσεως. Κωνειαζόμεναισιν: θανάσιμον φάρμακον πινοῦσαι. Κώνειον: θανάσιμον· δηλητήριον. Κωνοειδέσιν: σχῆμα τοιοῦτον οἶον στροβιλοειδέσιν. Κῶνοι: στροβίλοι. Κῶοσ: ἐξείτης. Κωπαΐδες: ἐγγέλυες (ἐκ τῆς Κωπαΐδος λίμνης τῆς Βοιωτίας). Κωπαῖοι: σφήκες· οὕτως Ἀριστοφάνης. Κώπην: μαχαίρας λαβὴν. Κωπήρες πλοῖον: ὡς ἡμεῖς· καὶ Θουκυδίδης ἐν δ'. Κωπητήρ: σκαλμός. Κωραλίσκον: τὸ μειράκιον Κρήτης. Κώρυκος: θυλάκιον. Κωρυκαῖος: θεὸν τινὰ παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ ἐπακροώμενον ἀπὸ παροιμίας τινός· Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις Ἄττα λία· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἴνα μηδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων τὴν ἄκραν ληστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις kappa.199 λιμέσιν ὀρμούντας κατηκροῶντο· καὶ τοῖς λησταῖς ἀπήγγελλον· καὶ τίνες εἰσὶν καὶ ποῖ πλέουσιν· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· Τοῦ δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσι· Μέ νανδρος Ἐνχειριδίῳ· Διωξίππος Θησαυρῷ μὴ κατακούσειεν δέμας Ὁ Κωρυκαῖος· ἀλλὰ μὴν κατακήκοα Σοῦ κατακολουθῶν ἔνδοθεν· ὁ δὲ Ἔφο ρος ἐν γ'· ὑπ' ἄκραι, φησὶν, ὡίκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι, ἀνατεινούση εἰς πέλαγος, συμμικτοὶ τινὲς κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυονήσωι· τοῖς οὖν ὀρμῶσιν ἐμπόροις προσήεσαν ὡς ἐωνούμενοι σύμπλοιοι· εἶτα μαθόντες τί τε κομί ζουσι καὶ ποῖ πλέουσι, τοῖς Μυονησίοις ἀπήγγελλον· κακεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων. Κῶσος: ἀστράγαλος ὁ ἐξείτης ὑπὸ τῶν πολλῶν κα λούμενος. Κώτιλος: πανοῦργος· ἢ κόλαξ· ἀπατεῶν. Κωτίλλω: λαλῶ. Κωφεῖν: βλάπτειν· πηροῦν. Κωφόν: ἄχρον· ἀσθενές· ἀμβλύ. Κωφός: ὁ οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων. kappa.200 Κωφότερος κίχλησ· παρ' Εὐβούλωι ἐν Διονυσίῳ λέ γεται ἀφωρότερος κίχλης. Κωφότερος τοῦ Τορωνέος λιμένος· περὶ Τορώνην τῆς Θράκης καλεῖται τίς κωφός λιμὴν. {1Τέλος τοῦ κ στοιχείου.} {1Ἀρχὴ σὺν Θεῷ λ στοιχείου.} Λάμβδα: ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπέγρα φον· ὡσπερ οἱ Μεσήνιοι μ· Εὐπολις· ἐξεπλάγη γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λάμβδα· οὕτως καὶ Θεό πομπος. Λαβαῖσ: ἐπαφαῖς· ἢ ἀφορμαῖς· ἢ μέμψεισιν. Λαβέ: ὄξυτονεῖν φασὶ τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον παρὰ τὴν χρῆσιν καὶ τὸ ἔθος. Λαβήν: ἡ μεταφορὰ μὲν ἀπὸ τῶν παλαιστῶν· λέγε ται δὲ ἐπὶ τῶν ἀφορμῆν κατὰ τῆς τέχνης τῆς κατ' αὐτῶν διδόντων. Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι. Λαβοῦ: ὡς καλοῦ· καὶ τὰ ὅμοια· τὸ λαβέ. Λάβρα: δημόσιος στενωπός· ἄμφοδος· ῥύμη δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. Λαβραγόρη: σφοδρῶς δημηγοροῦντα. Λαβρώνιον: εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῇ κατασκευῇ καὶ μεγάλα ὄτα ἔχον· οὕτως Μένανδρος. lambda.201 Λαβύρινθος: κοχλοειδῆς τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. Λαβεῖν τιμωρίαν: ἐκδικηθῆναι. Λαβών: κυρίως καὶ ἀγοράσας καὶ μισθωσάμενος. Λάγανα: (τὰ λαλάγγια) πλακουντάρια ὡς καπυ ρώδη. Λαγίσκα: ἑταῖρα τις ἧς Λυσίας

μνημονεύει. Λαγαριζόμενος: σκαλεύοντες· τὰς λαγόνας τύπτον τες. Λάγεσις: θεὸς Σικελιακή. Λαγκρύζεσθαι: λοιδορεῖσθαι. Λάγνασ: τοὺς καταφερεῖς εἰς τὰ Ἄφροδίσια. Λάγματα: ἱερὰ ἀπάργματα. Λάγνησ: οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται· Τοι αὐτὰ μέντοι πολλὰ ἀναγκαίως ἔχει Πάσχειν, ὅτ' ἂν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῆς· ἡ δὲ ἀναλογία, οἶμαι, καὶ λάγνητα, ὡς κράτητα καὶ μάγνητα. Λάγνος: πόρνος· αἰσχροσ· καταφερῆς πρὸς τὰ Ἄφρο δίσια. Λαγῶα: τὰ λάγεια κρέα ὀνομάζουσιν· οὕτως Ἄρισ τοφάνης. Λαγῶσ καθεύδων: παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. Λαγῶσ περὶ τῶν κρεῶν: παροιμία· δειλὸν γὰρ τὸ λᾶμβδα.202 ζῶον ὁ λαγῶσ· ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγῶσ ἐλέχθη· καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγῖνους ἐπὶ δειλία ἐκωμῶδουν· παροιμία δὲ τις ἐστίν, λαγῶσ τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶσ ἀγωνιζομένων ταττομένη. Λαθύρουσ: ἀράκουσ. Λαθῶν: ἀντὶ τοῦ λησόμενος. Λαία: ἀριστερά· ἢ κολόβιον. Λαιλαι: κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆσ αἰσχρολογίας. Λαίλαψ: μετὰ ἀνέμων ὄμβρος καὶ σκότοσ. Λαῖμα: ἀπὸ τοῦ λαιμᾶν εἴρηται τὸ βρένθυμα. Λαιμαργία: ἡ σύντονοσ ἐπιθυμία. Λαιῶν: ἀριστερῶν. Λαῖφοσ: ἱμάτιον. Λαιψηρόν: ταχύ· ἔλαφρόν· κοῦφον· Λάκωνεσ τὸ ἡμίξηρον. Λακερῶζεσθαι: λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. Λακεδαίμων: τὴν κλητικὴν περισπῶσιν· οὕτωσ Ἄριστοφάνησ. Λακεδαίμονα καὶ Σπάρτην ὀρίζουσι τινέσ: Λακεδαί μονα μὲν πᾶσαν νομίζοντεσ καλεῖσθαι τὴν Λάκαι ναν· Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν· οἱ δ' οὖν Ἄττι κοὶ τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην, ἀλλὰ καὶ Λακεδαίμονα καλοῦσιν· οὕτωσ Κρατῖνοσ. λᾶμβδα.203 Λακέρυζα κορώνη: ἡ μεγάλη κράζουσα. Λακεῖν: ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι. Λακιάδα: καὶ Λουσία: δῆμοσ Οἰνηΐδοσ. Λάκισμα: σχίσμα. Λακκατάρatoi: οἱ ἄγαν κατάρatoi· καὶ λακκατα πύγων, ὁ ἄγαν καταπύγων. Λάκκοι: σιροί· οἰκοδομήματα χριστά· οἴνου· ἐλαίου ὑποδοχεῖα. Λακκόπλουτον: Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτωσ ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτησ· Ξέρξην ἠττηθέντα ἐν τῆσ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίασ φεύγειν ἐξ Ἀθηνῶν· ἔσταθ μευκότοσ δὲ τινὸσ τῶν Περσῶν ἐν τοῖσ Καλλίου καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότοσ· τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, βαλεῖν τοὺσ οἰκέτασ τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσοῦν εἰσ λάκ κον, ἐλπίζοντοσ ὕστερον ἀνασῶσειν ἐπανελθόντασ· οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν. Λάκκοσ: ὄρυγμά τι κατασκευαζόμενον ἐν οἰκία ὄμ βρουσ ὑποδέξασθαι· ἢ πρὸσ ἄλλων τινῶν ἀπό θεσιν. Λάκκοσ: Ἀθηναῖοι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινέσ ὀρύγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντεσ εὐρυχωρῆ καὶ στρογ γύλα καὶ τετράγωνα, καὶ κονιῶντεσ αὐτά, οἶνον λᾶμβδα.204 ὑποδέχοντα καὶ ἔλαιον εἰσ αὐτά· ταῦτα καὶ λάκ κουσ καλοῦσιν· καὶ Δημοσθένησ ἐν τῶσ πρὸσ Ἄφο βον ψευδομαρτυριῶν· τῆσ οἰκίασ τὰ σκευὴ λαβῶν καὶ τὰ ἀνδράποδα ἀπαγαγῶν καὶ τὰ λακκῶματα ἀποσπάσασ· καὶ μονονοῦ δὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμ πρήσασ, Μεγάραδε ἐξωκίσθη. Λακωνικὸν τρόπον: περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτάσ τοῖσ ξένοισ· ἦκιστα γὰρ τὰσ γυναῖκασ φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνεσ. Λακωνίζειν: παιδικοῖσ χρῆσθαι· Ἄριστοφάνησ Θεσ μοφοριαζούσαισ β'. Λακωνικόσ: στερρόσ· ἀνδρεῖοσ. Λακόπεδον: τοὺσ ὄρχεισ· οὕτωσ Ἄνταγόρασ. Λακκοσκαπέρδαν: ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπερδον· ὡσ καὶ λακκαταράτοουσ, τοὺσ ἄγαν καταράτοουσ. Λακκοσσχέασ: τοὺσ καθειμένον ἔχοντασ τὸν ὄσχεον· ὅ ἐστί τῶν διδύμων ἀγγεῖον. Λακκοσσχέων: μαλακῶν. Λακπατεῖν: Φερεκράτησ Πετάλη· Παίειν με, τύπτειν, λακπατεῖν, ὠθεῖν, δάκνειν. λᾶμβδα.205 Λακρατίδασ: τὰ κατεψυγμένα· ἐπὶ γὰρ Λακρατίδα ἄρχοντοσ πολλὴ χιῶν ἐγένετο. Λάκωνεσ: κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Λακωνικά: ὑπόδημα ἀνδρεῖον· σεμνόν. Λαλίστατον: τὸ κατὰ λόγον σοφόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ εὐγλωττοσ καὶ ὁ εὐφωνοσ. Λαλίστερον: ἀδολεσχέςτερον. Λάμια: θηρίον. Λάμια: ταύτην ἐν τῆσ Λιβύησ Δοῦρισ ἐν δευτέρωσ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι· μυχθέν τοσ δὲ αὐτῆσ Διοσ, ὑφ' ἧρασ ζηλοτυπουμένην ἄ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπό τῆσ λύπησ δύσμορ φον γεγονέναι· καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπά ζουσαν διαφθεῖρειν· ἔστί δὲ

καὶ πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ὀρηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντι ποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν· Μένανδρος Ἀνδρογύνωι· Πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ παρατάξεως ποθὲν τὰς ἐν Λαμῖαι πάσας. Λάμια: γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σκύ ταλον ἔχουσα καὶ ἐπιφοφοῦσα· ἔστι δὲ καὶ θηρίον. Λαμπάδιον: ὁ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν· οὕτω Δείναρχος καὶ Πλάτων. Λαμπάδος: τρεῖς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος· Παναθηναίους· Ἡφαιστεῖους· καὶ Προμηθεῖ λ²⁰⁶ οἰς· Ἴστρος δὲ φησὶν λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίου, Ἡφαιστῶι θύοντας· ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρεῖαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. Λαμπάδιον: Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέουσιν· Ἔρια οἴσου πηρὰ· οἱ μὲν τὸ λεπτόν ἐρίδιον, ὡς καταδεῖται τὰ κατάγματα· οἱ δὲ δεσμοῦ τί γένος· οἱ δὲ τὴν χοῖνικα εἰς ἣν καθιάσιν τὴν κνήμην οἱ ἀφηρημένοι τὸν πόδα· οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καλάμους, οἷς δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην κατάξαντας. Λαμπάς: ἄγων Ἀθήνησι Πανὶ καὶ Προμηθεῖ ἀγὸς μενος. Λαμπή: παχὺς ἀφρὸς ἐπιπολῆς τοῦ οἴνου. Λαμπήνη: εἶδος ἄρματος ἀμάξης· οὕτω Μένανδρος. Λαμπιστίνη: ἄμαξα βασιλική· ἥρδιον περιφανές, ὃ ἔστιν, ἄρμα σκεπαστόν. Λαμπουρίς: ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν, οὐ καθαρὰν. Λαμπραί: δῆμος Ἐρεχθίδος. Λάμιος: ἐκαλεῖτο τίς Ἀθήνησιν· οὕτω καὶ Μνησίθεος. Λαμπριεῖς: δισσοὶ δῆμοι τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς. Λαμπροεῖμων: λαμπροφορῶν. Λαμπρός: ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ οἴνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς. λ²⁰⁷ Λαμπρόψυχος: ἀντὶ τοῦ μεγάλῳψυχος. Λαμπρῶς: τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. Λαμπτήρ: ὁ νῦν φανός· φανός δὲ ἡ ἐκ κλημάτων δέσμη. Λαμπτρεῖς: Λαμπτραὶ δῆμος τῆς Ἐρεχθίδος· δύο δὲ εἰσι Λαμπτραί· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν. Λάμπων: κυβιστικὸς βόλος· οὕτως Εὐβουλος. Λαμύνθιος: ποιητὴς ἐρωτικῶν μελῶν. Λαμυρόν: εὐλαλον· εὐτράπελον· καταπληκτικόν· τερπνόν. Λάξ ἐντείνων: λακτίσματι τύπτων· λάξ δὲ ἔστιν ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος. Λάξ ποδὶ κινήσας: τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαξευτήριον: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· λαοξόος γὰρ ὁ οἰκοδόμος. Λαοξόος: ὁ λιθοκόπος. Λαοσσός: ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα. Λαπαδες: τὰ ὄστρεα· καὶ λαπάδες τὰ ἀγγεῖα. Λάπαθον: ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρὸς· ὅθεν καὶ τὸ λαπάσαι· κενῶσαι· Ὅμηρος· νέων ἀλάπαξε φάλαγγας· ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου. λ²⁰⁸ Λαπάττων: παλάσσων καὶ λαρον ποιῶν. Λαπήττειν: τὸ ψεύδεσθαι· καὶ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ λαπήκτης, ὁ ψεύστης διὰ τοῦ ᾠκ· ὡς σαλπύγκτης· συρίγκτης· οἱ δὲ Δωριεῖς διὰ τοῦ ᾠσ· λαμπιστὴν καὶ λαμπίζειν. Λαπιεῖς: λαπίξεις. Λαπιστήσ: ψεύστης· προπετής. Λαπίστρια: μετεωριζομένη· ῥεμβομένη· θέλουσα εὐωχεῖσθαι. Λαπτῶμενος: ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται· ὁ αἰσχρολοῖχος. Λαρινοὶ βόες: οἱ ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ Λαρείνου βουκόλου κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, ὡς Λύκος· ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε· Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινὰς τῷ Δωδωναίῳ Δί· Ἀπολλόδωρος δὲ τοὺς εὐτραφεῖς λαρίνους· λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Λαρινοί: οἱ πίονες· σιτιστοί· λιπαροί. Λάρκος: φορμὸς ἔστιν εἰς ὃν ἄνθρακας ἐνέβαλον· κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης καὶ ἕτεροι. Λάρκος: ἄνθρακικὸν σκεῦος. Λαρόν: χλιαρόν· προσηνές· ἡδύ. λ²⁰⁹ Λάρναξ: σορὸς ἢ κιβωτός. Λάρος ἐν Νεμέσει: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων. Λάρυγγα: ἀρρενικῶς λέγουσιν· οὕτως Εὐπόλις. Λαρυγγίζειν: τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι· ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περὶ ἐργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Λάσανα: χυτρόποδες κυρίως· ἤδη δὲ καὶ τὸ παραπλήσιον ἐφ' ὧν ἄν τις ἵπνον ἐπιστήσειεν ἢ τί τῶν τοιούτων καὶ τῶν ὁμοίων· ἐφ' ὧν ἔψεται τι καὶ φρύγεται· καὶ ἐφ' ὧν ἀπεπάτου ἔλεγον· οὕτω Φερεκράτης. Λάσια: δασέα. Λάσιοι: πολύτριχοι ἢ συνετοί. Λάσιον: λινοῦν περιζῶμα. Λασιόκωφος: ὁ λίαν κωφός· οἶον,

λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν. Λάσθαι: συμφοραί. Λάσκε: λέγε. Λάσταυροι: λασιόταυροι καὶ ἐξωστρηκότες σφόδρα. Λάταγες: οἱ κότταβοι· εἰώθασιν γὰρ παρὰ τὰς μέθας, χαλκίον στρογγύλον ἐμφορὲς κρανίωι τιθέντες ἐν μέσῳ καὶ τούτου στοχαζόμενοι, τοὺς κοττάβους βάλλειν περί τινων ἄλλων καθάπερ οἱ κυβεὺ $\lambda\mu\beta\alpha.210$ οντες· ἐκρίνετο δὲ νικᾶν ὁ τοῦ χαλκίου τυχὼν καὶ μέγιστον ποιήσας ψόφον· ἐτίθετο δὲ ἔπαθλα ὡὰ καὶ τραγήματα· ἃ ἐκαλεῖτο κοττάβια. Λάτρις: θεράπαινα· δούλη· προσαίτις. Λατύπη: λιθουργική· ἢ τὸ λεπτόν τοῦ λίθου. Λαύρα: ῥύμη· δι' ἧς ὁ λαὸς ἐπανερχεται. Λαυκανία: τὸ ἀπηρητημένον τοῦ γαργαρεῶνος. Λαυρεῖον: τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρεα ἦν μέταλλα. Λαυροστάται: μέσοι τοῦ χοροῦ· οἶονεὶ γὰρ ἐν στε νωπῶ εἰσί· φαυλότεροι δὲ οὗτοι· οὕτω Κρατῖνος. Λάφυρα: τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν σκύλα λέγεται. Λαφύξας: διασπαράξας· ἀφειδῶς θοινησάμενος. Λαφύττειν: ἀναλίσκειν ἀθρόως καὶ ἀσώτως· καὶ λαφυγμός ἢ τοιαύτη δαπάνη· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λαχανίζεσθαι: ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς ξυλί ζεσθαι καὶ φρυγανίζεσθαι. Λαχεῖν δίκησ: τὸ παλαιὸν πολλῶν ὄντων οἱ ἐβούλοντο εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, ἢ οἱ ἄρχοντες ἵνα κατὰ τάξιν εἰσιώσιν, κλήρω λαχεῖν αὐτοὺς τῆς δίκης διέταπτον· ἢ λαχεῖν δίκης ἔστιν, ὡς ἔνιοι, οἷον τὸ τυχεῖν· ὡσπερ ὕπνου λαχεῖν καὶ τροφῆς καὶ τῶν τοιούτων. $\lambda\mu\beta\alpha.211$ Λαχεῖν δίκην: δικάσασθαι. Λάχνη: τρίχωσις· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς κεφαλῆς ἀφρός. Λαχνήεντα: δασέα· τετριχωμένα. Λάχνοσ: δασύς. Λάχοσ: μέρος· κλήροσ. Λάψαι: τῆι γλώττῃ πιεῖν. Λάων: δεδορκῶς· διὸ καὶ κατὰ ἀπόφασιν ἀλαὸσ ὁ τυφλόσ· ἔνιοι δὲ ἀπέδωκαν φθειγγόμενοσ· μαχόμενοσ ἄμφω. Λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδοσ: σχῆμα ἀκολάστων· Ἄρι στοφάνης. Λεβαδεῖα: πόλις Βοιωτίας, ἐν ἧι Διὸσ μαντεῖον, Τροφωνίου κατασκευάσαντοσ. Λεβερῖσ: τὸ γῆρασ ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφισ. Λεβηρίσ: ὄρνεόν τι δυσοιώνιστον. Λέγει: τοὺσ χρόνουσ ἐναλλάσσουσιν· ὡσ καὶ τὸ γαμεῖ ἀντὶ τοῦ ἔγημεν. Λέγειν: ἀντὶ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ συλλέγειν. Λεγνώδεσ: ποικίλον. Λεγωνῆσαι: ἀντὶ τοῦ παῖσαι· οὕτωσ Ἀριστοφάνης. Λεηλασία: αἰχμαλωσία. Λεηλατεύειν: ληστεύειν· ἀρπάζειν. Λεῖα: ἢ ἐν πολέμῳ ὠφέλεια· καὶ λεῖα, ἀροῦραι. Λεῖασ: πραΐδασ ἀπὸ πολεμίων. $\lambda\mu\beta\alpha.212$ Λεῖβει: βάλλει· στάζει. Λεῖβηθρον: ὀχετὸσ ὕδραγωγικόσ. Λειόβατοσ: ἰχθύοσ εἶδοσ· ἔστι δὲ ὅμοιον νάρκηι. Λειπομαρτύριον: ἀδικήματοσ εἶδοσ· ἐφ' ᾧ γραφή ἦν, εἴτισ ἐκλείπει μαρτυρίαν· ἔοικεν δὲ πωσ τῶι ἐκ κλητεύειν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσασ μαρτυρεῖν ἐξεκλητεύετο· ὁ δὲ ὑποσχόμενοσ μὲν, ἐκλιπὼν δὲ, λειπομαρτυρίου ἐκρίνετο· ὡσπερ καὶ ὁ μὲν μὴ δ' ὄλωσ στρατευσάμενοσ ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενοσ μὲν, λιπὼν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας. Λειπομαρτυρίου δίκη: τοῖσ ἐπισταμένοισ τί τῶν πεπραγμένων καὶ μάρτυσιν ὑπεσχημένοισ ἐν δικᾶ στηρίωι· εἴτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν ἐλάγχανον δίκην· κἂν μὲν ἤλωσαν, ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἔλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο δραχμῆν. [Λειμῶι Μηλίωι: παροιμία· ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκά κωσαν Μηλίουσ πολιορκοῦντεσ λιμῶι· ὡσ Θουκυ δίδησ ἐν τῆι ε'.] Λειμών: ἀνθηρόσ τόποσ. Λεῖρια: ἄνθη· ἢ κρίνα. Λειριόεντα: ἀπαλὰ παρὰ τὴν λειότητα· λείριον γὰρ τὸ ἄνθοσ· προσηνῆ· τερπνά· ἠδέα. Λειτά: τὰ δημόσια· λειτὰ δὲ ὡσ εἰ τὰ ἱμάτια παρ' Ὀμήρωι. Λειτόν: τὸν πένητα ὡσ ἡμεῖσ· οὕτω Μένανδροσ. $\lambda\mu\beta\alpha.213$ Λειτουργίασ: ὑπηρεσίασ. Λειτουργική: κυρίωσ μὲν ἢ ἱερατική· καταχρηστικῶσ δὲ ἢ δουλική. Λειφαιμεῖ: λείπεται αἷματοσ. Λειώσασ: διακόψασ. Λεκανεισ: ἐν τοῖσ ἐπαυλίοισ οἱ πατέρεσ ταῖσ νύμφαισ δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν ταῖσ κοίτισι χρυσία· ἐν δὲ ταῖσ λεκανῖσι παρθενικά παίγνια. Λεκανεισ: κεραμέα λοπάσ· καὶ τὰ ἐκπέταλα τρυβλία. Λεκάνη: παρώνυμοσ ποῦ λέκουσ· οὐχὶ ἀπὸ τοῦ λάλακοσ· λάλαικοσ δὲ πλατὺ καὶ ἐκπέταλον καὶ ἀναπεπταμένον ἀγγεῖον· ἀλλ' οἱ παλαιοί, ὃ ἡμεῖσ λεκάνην, ποδονιπτῆρα ἐκάλουν· λεκάνιον δὲ καὶ λεκανίδα ἀγγεῖα ὦτα ἔχοντα πρὸσ ὑποδοχὴν ὄψων καὶ τοιούτων τινῶν· οὕτωσ Ἀριστοφάνης. Λεκάρια: λεκανῖδια. Λεκαρύταινα: εὐρεῖα. [Λέαινα ἐπὶ

τυροκνήστιδος: σχῆμα ἀκόλαστον.] Λέκрана: οἱ ἀγκῶνες. Λέκτροις: κοίταις. Λέκτρον: κοίτη. Λελάβηκεν: Ἡρόδοτος· καὶ καταλελάβηκεν. Λελάφασιν: οἶον πεπώκασιν. Λελιουργημένα: κεκαλλωπισμένα. Λέλογας: ἀντὶ τοῦ εἴρηκας λέγουσι. Λέλογχεν: ἔτυχεν· ἀπήλαυσεν. lambda.214 Λέκος καὶ λεκίσκιον· καὶ λεκάνη καὶ λεκανίς· τὰ ἐκπέταλα τρυβλία· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λελεπασμένον: πεπεμμένον· οὕτως Στράτις. Λελυθρωμένον: ὄλον ἐξ αἵματος πλυνόμενον· αἵματω μένον. Λέμβον: μικρὸν πλοῖον. Λέμβος: εἶδος νεώς. Λέμβος: ἐφόλκιον· καὶ λέμβαρχοι, οἱ τοῖς ἐφόλκιοις πλέοντες. Λέμμα: λέπισμα. Λέμμα: κυρίως μὲν ὁ φλοιός· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ἀνθρωπέιου· ἐν Τιμαίῳ. Λέμφας: πέπωκας. Λέμφοι: τὰ θνησεΐδια τῶν θρεμμάτων καὶ ξηρὰ ὑπὸ νόσου. Λέμφος: ἀνόητος· μυζώδης. Λέμφουσι: τὰς πεπηγυῖας μύξας. Λέξεται: λεχθήσεται. Λέοντα ξυρᾶς: παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύ νατα ἐπιχειρούντων. Λεοντή: ἡ δορὰ τοῦ λέοντος. Λεοντίς: φυλὴ Ἀθήνησιν· ἀπὸ Λεῶ τοῦ Ὀρφέως. Λεωφόρος: δημοσία ὁδός. Λεπαδεύομενος: λεπάδας συλλέγων. Λεπάδνα: οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. Λεπαργοί: οἱ τὰς λαπάρας λευκὰς ἔχοντες. lambda.215 Λεπάσαι: κύλικες τινὲς οὕτως ἐκαλοῦντο· Κρατῖνος. Λεπάτνα: οἱ περὶ τὰ στήθη τῶν ὑποζυγίων ἱμάντες. Λέπραι: λεπίδας ἔχοντα ταρίχη· καὶ λεβία κα λούονται. Λέπρεον: τῆς Τριφυλίας πόλις· ἀπὸ τοῦ παρακειμέ νου τραχέος ὄρους· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν νόσωι χρήσασθαι λέπραι. Λεπτὰ πλοῖα: τὰ μικρά· ἢ Θουκυδίδης. Λέπτει: κατεσθίει· οὕτως Εὐπόλις. Λεπτῆκεισι: λέπτας. Λεπτὴν πλέκειν: λεγόμενον τί ἐπὶ τῶν πενήτων· οἶον ἀκριβῆ· στενήν· ἀσθενῆ. Λεπτογέα: κακὸς ἀγρός· λεπτὴ γῆ· λυπρά. Λεπτολογία: Ἐρμιππος Δημόταις. Λεπτόμιτον φάρος: τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λέρνη θεατῶν: ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον· Κρατίνος· οἱ μὲν διὰ τὴν ὕδραν· οἱ δὲ διὰ τὸ τοὺς Ἀργεῖους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν· ὁ γὰρ Δαναὸς ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιάδων ἀπέθετο· καὶ, ὡς εἰκὸς, ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσεν τὰ δεισαῖα ἐκεῖ ρίπτειν. Λεσβίων ἀξία: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Λεσβιον ὠδόν: τὸν Φρύνιχον· οἱ δὲ Εὐαίνετον. lambda.216 Λεσβίσαι: μολῦναι τὸ στόμα· Λεσβιοὶ γὰρ διεβάλ λοντο. Λέσχαι: οἱ τόποι εἰς οὓς συνιόντες ἐλέσχαινον. Λέσχαι: λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος· Οὐκ ἐθέλεις εὔδειν χαλκῆϊον ἐς δόμον ἐλθῶν, Ἡέ που ἐς λέσχην· Κλεάνθης δὲ φησὶν ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας· ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀπόλλω παρ' ἐνίοις λέσχην ὄρειον ἐπικαλεῖσθαι. Λέσχη: πολλὴ ὁμιλία· φλυαρία· τὸ δὲ παλαιὸν αἰ καθέδραι καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν φιλοσοφεῖν ἀθροιζόμενοι, λέσχαι ἐκαλοῦντο· οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν ἁ φιλοσοφουμένων. Λεσχηνεύειν: φλυαρεῖν. Λευγαλέα: διάβροχος· οὕτω Σοφοκλῆς. Λευκάσι: νῆσος ἐστὶν πρὸ τῆς ἠπείρου κειμένη. Λευκαὶ φρένες: μαινόμεναι· καὶ ἀγαθαί, ἢ ἡμεροί. Λευκάτης: σκόπελος τῆς ἠπείρου· ἀφ' οὗ ρίπτουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς· Σαπφῶ δὲ πρῶτην ἐπὶ Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν ἑταίραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη Λεσβία ἑταίρα. Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· ἐσ τέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον· τὴν δὲ λεύκην πε lambda.217 φυκέναι φασὶν πρὸς τῷ Ἀχέρωντι· ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐτὴν παρ' Ὀμήρωι. Λευκὴ ἀκτὴ: πλειόνων ὄντων λευκῶν, Λυσίας τοὺς ἐν Προποντίδι μνημονεύει. Λευκὴ ἡμέρα: ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνη· Εὐπόλις Κόλαξι. Λευκὴν μάζαν φυρῶ σοι: παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων. Λευκὴ στάθμη: ἐπὶ τῶν ἀδηλα ἀδήλοισι σημείου μένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· Σοφοκλῆς Κη δαλιῶνι· Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῶι λίθῳι λευκὴ στάθμη. Λευκόνιον: δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνιοι. Λευκοί: οἱ δειλοὶ καὶ λευκόπυγοι. Λευκοπύγους: δειλοὺς· ὡς

μελαμπύγους τούς ἄν δρείους. Λευκόσυροι: οἱ Καππάδοκες· καὶ οὓς οἱ Ἴωνες Σύρους. Λευκορύτους: δειλούς. Λευκώλενος: λευκοβραχίων. Λεύκωμα: τοῖχος ἐστὶ γύψωι ἀηλιμμένος, πρὸς γραφὴν τινῶν πολιτικῶν ἐπιτήδειος. Λεύκτρα: χωρίον Βοιωτίων περὶ Θεσπίας. Λευχείμων: λευκοφόρος. Λέχαιον: ἐπίνειον Κορινθίων. lambda.218 Λέχος: συνουσία· κοίτη· μίξις. Λεχώ: ἡ ἀρτίτοκος. Λεωκόρητος: ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἔστι τε λέως· Ἀρχίλοχος· Λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον· καὶ λεουργὸς ἀπὸ τούτου, ὁ μεγαουργός. Λεωκόριον: ἱερὸν Ἀθήνησι· τοῦ δὲ Λεῶ θυγατέρες ἐγένοντο τρεῖς· Φρασιθέα· Θεόπη· Εὐβούλη· αἱ παρθένοι ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐσφαγιάσθησαν κατὰ χρησμόν, ἐκόντος τοῦ πατρὸς ἐπιδόντος· ὁ δὲ Λεῶς υἱὸς ἦν Ὀρφέως, οὗ ἐπώνυμος καὶ ἡ Λεοντίς φυλή. Λεωκόριον: ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ ἡρώϊον· Λεῶς γὰρ ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας δὲ τρεῖς, Φρασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους ἐτίμη σαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρώϊ. Λεοπετρία: λεῖος λίθος. Λεωργόν: ἐν τῷ ῶ, καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες· καὶ Ξενοφῶν· θερμουργότατον καὶ λεωργότατον· Δωρι εἰς δὲ διὰ τοῦ ῶ οὐ, λεουργόν. Λεῶς: ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς. Λῆγε: παύου. Ληθεδών: λήθη. Λήθην κυνῶν: λήθην ἐμποιοῦντων φαρμάκων. Ληΐδιον: ἱμάτιον· τριβώνιον· ληΐδιον δὲ τριβωνώδης ἢ χλαμύς. lambda.219 Λήϊον: ὁ χλωρὸς σῖτος. Ληϊσθεῖς: ληστευθεῖς. Ληϊστάς: καὶ τοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ. Λήϊα: σιτοφόρα πεδία· χωράφια. Ληϊσταί: ἀντὶ τοῦ πειραταί. Ληϊτόν: δημόσιον. Ληΐσατο: ἐμερίσατο ἢ ἐλαφυραγωγῆσεν. Ληΐζεται: αἰχμαλωτίζει· διαρπάζει· πορθεῖ· ἐρη μοῖ· ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημασινομένῳ λέγεται. (Ληστικὸν καὶ ληστρικὸν διαφέρει: τὸ μὲν γὰρ ἐκ τὸς τοῦ ῶ, σημαίνει τὸ σύστημα τῶν ληστῶν· τὸ δὲ μετὰ τοῦ ῶ, τὸ κτῆμα τῶν ληιστῶν· Θουκυδίδης ἀ· τό, τε ληστικὸν καθήρει ἐκ τῆς θαλάττης.) Ληκᾶσθαι: περαίνεσθαι. Ληκῆσαι: παῖσαι· καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται· οὕτως Φερεκράτης. Ληκούμεσθ' ὄλην τὴν νύκτα: τουτέστι διαπαιζόμεθα· οὕτως Φερεκράτης. Λήκυθον: τὴν τοῦ μύρου Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἀλάβαστον· ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστον εἶπεν Ἡρόδοτος. Λήκυθος: εἰώθεσαν ἐν ληκύθοις νομισμάτων ἔχειν νέων τινές· ὅθεν καὶ τοὺς ἐκδημοῦντας αὐτοληκὺ θους ἔλεγον. Ληκυθιστῆς: ὁ μικρόφωνος· οὕτως Σοφοκλῆς. lambda.220 Ληκῶ: τὸ μόριον λέγουσι τὸ ἀνδρεῖον. Ληλάντου πεδίων: τῆς Εὐβοίας ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως. Λῆμαι: κανθοί· ὄμματα. Λημᾶν χύτραις καὶ λημᾶν κολοκύνταις: ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωττόντων. Λημᾶν καὶ γλαμᾶν: τὸ λήμας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχειν. Λημάτια: τὰ βουλεύματα. Λῆμμα: φρόνημα· κέρδος. Λήμματα: προφητεῖαι· λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἱ κείας καρδίας ἀποφθέγματα. Λήμματα λέγουσι: λήψομαι δὲ οὐκέτι· οἱ μέντοι Δωριεῖς φυλάσσουν τὴν ἀναλογίαν τοῦ λήψομαι. Ληματίασ: φρονηματίας· γεννάδας. Λῆμη: λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. Λημνία δίκη: ἡ κακίστη. Λῆμνιον πῦρ: ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λῆμνῳ πυρὸς χαλεπὴ τίς. Λῆμνιον κακὸν βλέπων: πυρῶδες· καὶ παροιμία· lambda.221 Λῆμνιον κακόν· ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες γυναικας οἱ Λῆμνιοὶ καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν, κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων· ἐπὶ δὲ Θόαντος αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἅμα ταῖς τῶν Θραικῶν γυναῖξιν· ἐπὶ τῇ δυσωδία ἦν Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ τῇ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· Καύκασος δὲ διὰ τὸ ὀλιγορῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας· ἐνθεν τὰ μεγάλα κακὰ Λῆμνια λέγεται. Λῆνος: τὸ ἔριον οἱ ἀρχαῖοι. Ληναῖον: περίβολος μέγας Ἀθήνησιν· ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἤγον, πρὸ τοῦ τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι, ὀνομάζοντες ἐπὶ Ληναίῳ· ἔστιν δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν Διονύσου Ληναίου. Ληνός: γεωρικὸν σκεῦος· ἡ ἄγχος ξύλινον οἴνου δεκτικόν. Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῶια οἰκονομεῖν· παρὸ καὶ τούνομα γέγονε διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δὲ εἰσιν οἱ τε κληροὶ καὶ αἱ οὐσαί· λήξις τὸ ἔγκλημα· καθ' οἷον λόγον φαμέν καὶ λαχεῖν

δίκην. Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα προστιθεμένων τῶν δῆμων αὐτοῖς· καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς. lambda.222 Λήξεις θεῶν: λάχοι· κληροῖ· τεμένη· ἀρχῆς δὲ λήξιν, ἀντὶ τοῦ διακλήρωσιν. Λήξιν δίκης καὶ λαχεῖν δίκην: τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασίν· τὸ δὲ ἀντικαλέσαι, ἀντιλαχεῖν· τὸ δὲ διανεῖμασθαι χρήματα, δια λαχεῖν. Λῆξις: παῦσις· ἢ μερίς· κληρονομία. Λῆροι: κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. Λῆρος: φλύαρος· ματαιόφημος. Λήσομαι: ἐπιλάθωμαι. Ληστικήν: ἀφαιρετικήν. Ληστοσαλίγκτας: τοὺς Τυρρηνοὺς· ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὐρόντος. Λιάζειν: λῖαν ἐσπουδακέναι. Λιαινούση: πραῦνούσης. Λῖαν ἐντόσ: σφόδρα πόρρω. Λιβαδία: πόλις τῆς Βοιωτίας. Λιβάδα: σταγόνα· κρήνην· ἔνυδρον τόπον. Λιβάζεις: ἀπορρυεῖς ἢ ἀποφθαρεῖς. Λιβάζω: φθερῶ. Λίβανον: τὸ δένδρον θηλυκῶς· Πίνδαρος. Λίβερνα: καράβια. Λίβηθρα: τὰ ἔφυδρα χωρία· καὶ αἱ διαρῦσεις τῶν ὑδάτων· οὕτως Εὐπόλις. Λιβρόν: τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀόρατον· οἱ τραγικοί. lambda.223 Λιγαίνειν: τὸ τύπτειν· ὡσπερ λέγειν εἰώθαμεν τὸ ξαίνειν. Λιγαίνειν: ὀξέως ὀρμᾶν. Λιγαίνων: κηρύσσων. Λίγδην: οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας. Λίγδος: χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῆ τέσσαρα παρα πλήσια, δι' ὧν ὁ χαλκὸς ἠθεῖται. Λιγνύς: ἢ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. Λιγύς: ἡδύς· ὀξύς. Λιγύφωνος: ἡδύφωνος. Λιθολόγοι: οἰκοδόμοι. Λιθόλευστος: λιθοβόλητος. Λίθων ποτίμων: μήποτε τῶν πῶρων λέγει· οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων. Λίθων χοαί: ἄργυρος καὶ χρυσός· καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί· Λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀχουῶσιν μέγα. Λιθῶντας: τρισυλλάβως, οὐ λιθιῶντας· Πλάτων ἰά· Νόμων· καὶ βραγχᾶν λέγουσιν, οὐ βραγχιᾶν· καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Λίθον ἔψεις: παροιμία· ἀδυνάτω ἐπιχειρεῖς. Λίθος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· τῶν τε παρόντων καθ' ἓνα ἡμῶν οὕτως πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἔξορκοῦντες· εἰρήκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρὸς τινι λίθῳ τοὺς ὄρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἄριστο τέλης καὶ Φιλόχορος ὑποδηλοῦσιν. lambda.224 Λιθουργός: λιθογλύπτης. Λιθουλκῆσαι: τὸ στήσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λικμήσονται: λείξουσιν. Λιμοδωριεῖς: Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον. Λικμῶ: κοσκινεύω· διασκορπίζω. Λιμῶι Μηλίωι: παροιμία· ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λίμῳ· ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. Λικνευτής: ἐπὶ δὲ τοῦ Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν ἧ τὰ παιδιά κοιμᾶται. Λίκνον: κόσκινον ἦτοι πτύον. Λικνοφόρος: ὁ φέρων τὸν λίκνον· καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐτίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. Λικνοφόρος: τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειον ἐστίν· ὁ δὲ τοῦτο φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν. Λίμνην: τὴν θάλασσαν κυρίως. Λιμόν: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοὶ τὴν λιμόν. Λινεύς: κεστρεύς. Λινὸν λινῶι συνάπτεις: ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων· Στράτις Ποταμοῖς· καὶ Ἄρι στείδης ὁ ρήτωρ καὶ Πλάτων. Λινόν: κοινῶς μὲν ἄνθος· Θεόφραστος δὲ νάρκισσον· Μυρσίλος δὲ Λεσβιακοῖς εἶδος ἄνθους. lambda.225 Λινόν: Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ λινοῖς ἀντὶ χορδῶν ἐχρῶντο· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος ἤδη χορδὰς ἐπιστάμενος λινὸν καλεῖ· ἐγένοντο δὲ τρεῖς ἥρωες Λίνοι· Καλλιόπης· ὁ δὲ Ἄλκιόπης καὶ Ἀπόλλωνος· τρίτος δὲ Ψαμάθης τῆς Κροτίου καὶ Ἀπόλλωνος. Λινόπται: οἱ ἀποσκοπούμενοι τὰ ἐμπίπτοντα τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις θηρία· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τοὺς φυλάσσοντας τὰς οἰκίας ὁμοίως ἔλεγον. Λινόπληγος: φρενόπληγος. Λίξαι: ἐκτεταμένως· Ἄριστοφάνης Ἰππεῦσιν. Λίπα ἀλείψασθαι: τὸ ἐλαίῳ ἀλείψασθαι λέγουσιν. Λιπάρα: μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων· περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα. Λιπαρέετε μένοντες: προσεδρεύετε μένοντες· ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Λιπαρεῖ: παρακαλεῖ. Λιπαρεῖν: τὸ σφόδρα προσκαρτερεῖν καὶ δεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ λῖαν παρεῖναι καὶ ἀξιοῦν. Λιπαρέος: συνεχές. Λιπαρής: καρτερικός· λῖαν ἐγκείμενος. Λιπερνοῦντας: πενιχροὺς. Λιπέρνητες: ἦτοι λιποπόλεις ἢ πένητες· τὸ δὲ

ὄνομα καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ὅτ' ἂν παρωδῶσι τοὺς Ἴωνας. Λιπομαρτύριον: Λυσίας· καὶ λειποτάξιον Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι. lambda.226 Λιπογνώμων: ὁ μηκέτι ἔχων ὀδόντας· γνώμα γὰρ καὶ γνώμων, ὁ τῶν ὑποζυγίων ὀδούς· ἀφ' οὗ τὰς ἡλικίας αὐτῶν διαγινώσκομεν. Λιποτάκτης: φυγὰς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. Λιποτακτήσας: καταλείψας· φυγών. Λιπῶσι: λιπαρῶσι. Λίριον: κοινῶς τὸ ἄνθος· καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν Ἀττικοί. Λισσάνει: ἀγαθὴ ἢ φίλε· Λάκωνες. Λίσσομαι: ἰκετεύω. Λίσπασ: ἐκωμωδοῦντο λίσπαι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως· ἐπεὶ Ἡρακλῆς δοκεῖ ἀρπάσαι ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Θησέα ὁ τὴν ἐν Αἴδου ὡς μείαν τὴν πρὸς τὴν πέτραν τῶν ἰσχύων. Λίσπαι: οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτετριμμένοι· καὶ λίσπη γλῶσσα, ἢ ἐπιτετριμμένη· λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικούς ὄντας ἔνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλύτους εἶναι· ἐν οἷ δια τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς Αἴδου καὶ πρὸς τινὰ πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπι καθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ· Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν lambda.227 ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγ καταλειφθῆναι τὸ προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλου τῶν μέρος· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι. Λίστριον: στρογγύλον· πρυπτυον· ὃ ἡμεῖς τηγανό στροφον. Λισχρός: φειδωλός. Λιτάζομαι: παρακαλῶ· δέομαι. Λιτανεύει: εὐχεται. Λιταργίζειν: τρέχειν. Λιταργίαι: κνίσαι. Λιταργιοῦμεν: ὀξυνοῦμεν. Λιτή: τῆς Μακεδονίας· ἢς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει. Λιτή: παράκλησις. Λιτοῖς: ψιλοῖς· εὐτελέσιν. Λίτρα: ἦν μὲν καὶ νόμισμά τι, ὡς Δίφιλος· ἐπὶ δὲ τοῦ σταθμοῦ Ἐπίχαρμος τε καὶ Σώφρων ἐχρήσαντο· Σοφοκλῆς δὲ λιτροσκόπον φησὶ τὸν ἀργυραμοιβὸν ἀπὸ τοῦ νομίσματος. Λίτρα: τὴν νομισμοδόκην καλοῦσι· τὴν δὲ αὐτὴν καὶ λιτροδόκην καλοῦσιν. Λίτρον: οὐ νίτρον Ἀττικοί· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λιτύεραν: ὠδὴν τινὰ ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημον τινὰ γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Λιτύεραν ἀνακαλούμενοι· ἦν δ' οὗτος Μίδα υἱὸς νόθος, οἰκῶν lambda.228 δὲ ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίας τοὺς παριόντας ἠνάγλambda.228 καζεν σὺν αὐτῷ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τῷ δρεπάνῳ, τὸ λοιπὸν σῶμα τοῖς δράγμασιν ἐνειλῶν ἦιδεν· ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· ἢ δὲ ὠδὴ βάρβαρος· Φρύγες γὰρ αὐτὴν ἦδον. Λιτύερα: εἶδος ὠιδῆς· Μένανδρος Χαλκηδονίῳ· Αἴδοντα Λιτύεραν ἀπ' ἀρίστου τέως· οἱ δὲ αὐλή σεως γένος· Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτύερας νόθος υἱός· κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς, τοὺς παριόντας ὑπο δεχόμενος, ἠνάγκαζεν μετ' αὐτοῦ θερίζειν· εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν· ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ Μίδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. Λιφαιμεῖ: αἱμορροεῖ· λείπει τῷ αἵματι. Λιχνεύουσα: λίχνως ζητοῦσα. Λιχνεία: πύκνωσις. Λίχνος: προαπτόμενος τῶν ὄψων· κατεπιθυμῶν· λιμβός· λαίμαργος. Λιψύδριον: χωρίον τῆς Ἀττικῆς. Λοβός: τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου. Λογγάσω: στραγγεύσομαι· ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπὸ γεια δοῦσιν, τὰ λογγάσια. lambda.229 Λογάδην: ἐπίλεκτος. Λογία: ἐκλογαί· καρποφορία. Λογισμὸν: ἢ λογιστικὴ τέχνη· ὡς Ἰσοκράτης Βου σίριδι. Λογισμός: ὅτε μὲν συνήθως· ὅτε δὲ ἐπὶ ψήφου ἔλεγον. Λογισταί: οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι. Λογισταί· καὶ λογιστήρια: ἀρχὴ τίς παρ' Ἀθηναίους οἱ λογισταί· εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διωικημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα· ὅτ' ἂν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες· λογιστήρια δὲ ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσιν. Λογιστής: κριτής· δοκιμαστής· ἐξεταστής. Λογογράφος: ὁ δίκας ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων. Λόγον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φροντίζειν· Θεόπομπος Φιλίπ πικῶν πρώτῳ. Λογοποιός: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος· Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. Λογοποιῶν: πλάττων λόγους ψευδεῖς. Λόγου τυχεῖν: ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου· Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος. Λόγου χάριν: φησὶν Ὑπερίδης. Λογάρια: Φαίδων

Σωκρατικός Ζωπύρωι. Λοιβή: σπονδή· θυσία. Λοιγόν: φθοράν· ὄλεθρον. lambda.230 Λοιδίασ: ποταμὸς Μακεδονίας· οὗ Αἰσχίνης μέμνηται. Λοιδορούμενος: ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. Λοιδορησμός: λέγουσιν ἀντὶ [...] Λοιμεύεται: φθοροποιεῖ· βλάπτει. Λοιπὰ ἄττα: λοιπὰ τινά. Λοίσθω: ἐσχάτωι. Λοκρῶν ξυνθήματα: παροιμία· τάσσεται ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λολλοῦν: τὰ παιδιά τὸν θεόν· οὕτως Ἑρμιππος. Λοξίασ: εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἰδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ Ἄγυιᾶ. Λοξά: σκολιά· καμπύλα· οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. Λοπασίν: κλέπταις. Λοπάσ: σορός. Λοπάδα: τὴν θεὸν Θεόπομπος. Λοπίζειν: οὐ λεπίζειν. Λόπισμα: καὶ λέμμα. Λοπος: ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμίου λεπίς· καὶ πᾶν λέπος· φλοιός· δέρμα· λεπτόν· ξηρόν. Λορδόν: τὸ ὑπόκυρτον· καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσι μωμένον καὶ ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λορδός: ἀπεξυλώμενος· συγκεκαμμένος τὸ σῶμα. lambda.231 Λοῦσθαι λέγουσιν, οὐχὶ λούεσθαι· καὶ λούμενος, οὐχὶ λούμενος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λουσιεύς: δῆμος τῆς Οἰνηΐδος Λουσία· ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. Λουτρά: ἔθος ἐστὶ κομίζειν ἐπὶ ζεῦγος ταῖς γαμου μέναις καὶ τοῖς γαμοῦσιν· ἔφερον δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τῆς Ἑννεακρούνου λεγομένης κρήνης ὕδωρ· νῦν πάντοθεν λουτροφόρους εἰς τοὺς γάμους ἔπεμπον· καὶ λουτροφόρον ἐπετίθεσαν τοῖς ἀγάμοις ἐπὶ τῶν τάφων. Λουτρίδες: δύο κόραι περὶ τὸ ἔδος τῆς Ἀθηνᾶς· ἕκα λοῦντο δὲ αὐταὶ καὶ πλυντρίδες· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λούτριον: ἀπόλουμα καὶ ἀπόνιμμα. Λουτροφόρον: τὸ ἀγγεῖον, οἶον ἢ ὑδρία· καὶ λουτροφόρος, ὁ φέρων ἢ ἡ φέρουσα τὸ λουτρόν. Λουτροφόρος καὶ λουτροφορεῖν: ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθηνησὶ λουτρά μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγχευτὰ γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἔλουτροφόρου· ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν καὶ ἐπὶ τὸ μνήμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων· τὰ δὲ λουτρά ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν Ἑννεακρούνου καλουμένης κρήνης· πρὸ τερὸν δὲ Καλλιρῶς. lambda.232 Λοφαδία: κατὰ τοῦ αὐχένος. Λοφίασ: ὁ τράχηλος. Λοφαῖν: λόφου ἐπιθυμεῖν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Λόφος: γῆς ἀνάστημα· ἢ περικεφαλαία. Λοφοπωλεῖν: ἐπινεύειν· οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς. Λούτριον: τὸ τῶν νενιμμένων ῥυπαρὸν ὕδωρ. Λόφος: τράχηλος· καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λοχαγοῖς: στρατηγοῖς ταξιάρχαις. Λοχαῖος σῖτος: ὁ βαθύς· ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλημένος. Λοχεία: ἡ τῶν τετοκυῶν ἐπιμέλεια· ὡς νοσηλεία, ἢ τῶν καμνόντων. Λοχεύει: ἐνεδρεύει. Λοχεύονται: γεννῶσι. Λόχοι: Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης· Θουκυδίδης δὲ ε'. Ἀριστοτέλης ζ'. Λόχη: πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης. Λόχος: ἐνέδρα· τάξις. Λοχῶντες: ἐνεδρεύοντες. Λυγαίωσ: σκοτεινῶς. Λυγίζει: στρέφει· κάμπτει· ἀπὸ τῶν λύγων. lambda.233 Λυγιζόμενος: στρεφόμενος· κάμπτόμενος· ἀπὸ τῶν λύγων· λύγος δὲ φυτὸν ἱμαντῶδες· δίδη μόσχοισι λύγοισιν· ἐν Γοργία· πάσας στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην· τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ τιμωρίας βασανίζειν, λυγίζειν· καὶ αἱ μᾶσ τιγες αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, λύγοι καλοῦνται. Λυγίσμασιν: συγκλάσμασιν. Λύγκεσ: εἶδος θηρίου ὀξυδερκέος. Λυγμός: ὄλολυγμός. Λύγος: φυτὸν ἱμαντῶδες. Λυγρόν: χαλεπὸν· ὀλέθριον· κακόν· ἰσχυρόν· πενθὶ κόν· ἔλεεινόν. Λυγῶδες: ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγνυμένων ξύλων οἱ τέκτονες συνάγουσι τὰς ἀρμονίας. Λυδία λίθος: καὶ βάσανος· ἢ τὸν χρυσὸν ἐξετάζουσα· ἢ δὲ μαγνητικὸν τὸν σίδηρον προσάγει, ἦν καὶ Ἡρακλειῶτιν ὀνομάζουσιν. Λυδιάζων: Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ διεσκευάσθησαν. Λυδὸς ἐν μεσημβρία παίζει: ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταίνοντων. Λύειν τέλος: λυσιτελεῖν. Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίασ: [...] Λύθρος: φόνος· ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συν lambda.234 ιστάμενος δι' ἰδρώτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰχώρος. Λυκάβηττος: ὄρος τῆς

Ἀττικῆς. Λύκαμβις ἀρχή: τοῦ πολεμάρχου· ψυχρῶς· ἐπεὶ ἐπο λέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβει· ἐπὶ δὲ τούτου ἀποστασίου καὶ ἐπικλήρου αἱ δίκαι ὑπήγοντο. Λύκειον: ἐν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον· ὃ Θεόπομπος μὲν Πεισιστρατον ποιῆσθαι φησὶν· Φιλόχορος δὲ ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι. Λυκεῖον: ἐν τούτῳ τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις ἐποι οὖντο. Λύκισος: ἐκ τῆς Λυκίας· Ἀπόλλων δὲ Λύκειος ἐκ τεταμένως. Λυκιουργία: εἶδος φιαλῶν ἐπονομασθὲν ἀπὸ τοῦ σκευάσαντος Λυκίου. Λυκιουργεῖς: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον κέχρηται τῇ λέξει· Δίδυμος δὲ φησὶ τὰς ὑπὸ Λυκίου κατασκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρησθαι· ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἂν τις εὖροι γινόμενον· μᾶλλον δὲ ἀπὸ πόλεων καὶ ἔθνων· ὡς κλίνη Μηλιουργῆς καὶ τὰ ὅμοια· μήποτε οὖν γραπτέον καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἐν τῇ ἡ', ἀντὶ τοῦ προβόλου δύο Λυκοεργεῖας, Λυλambda.235 κιοεργεῖας· ἵνα, ὡς περὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζεται τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα. Λυκάβασ: ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· ἢ λυγαίως βαίνειν· ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. Λύκος ἀετὸν φεύγει: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφυλάκτων. Λύκος ἔχανεν: παροιμία· λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ἐπειδὴ ἂν ἀρπάσαι τί βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅταν οὖν μὴ λάβῃ ὃ προαιρεῖται, κατακενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασὶν· ἐπὶ τῶν συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ λέγουσιν· Ἄριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει: παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων ἐπὶ τι μάτην· καὶ ὅτι ἄπρακτος περιεῖσιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν· ἐπὶ δὲ διώκοντος αὐτοῦ τί, τὸ διωκόμενον ἐμπέση εἰς φρέαρ. Λυκοσπάδες: ἵπποι αἱ Ἐνετίδες. Λυκόποδας: Ἄριστοφάνης Λυσιστράτη· τοὺς πρὸς Ἴππιαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ, ὡς γενναίους· ἔλαθον γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατελιεῖσθαι δέρμασι τοὺς πόδας, καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διονυσίου πρώτου. Λύκου δεκάς: ἥρωσ πρὸς τοῖς Ἀθήνησι δικαστηρίοις τῶν θηρίων μορφὰς ἔχων· πρὸς ὃ οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα συνεστρέφοντο. Λύκου δεκάς: παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρωσ ἴδρυτο λmbda.236 παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται· ἀφώριστο δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς ἡμέρας. Λυκοῦργος: εἷς τῶν δέκα ῥητόρων· οὗ πάππος Λυκοῦργος ἐνομοθέτησεν. Λυκοφιλίωσ: ὑπόπτως· ὑπούλως· οὕτω Μένανδρος. Λυκόφωσ: τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶσ. Λυλω: ἄρωμά τι παιδίων ἐν Εὐβοίᾳ, γινόμενον ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων κεκομμένων. Λύλλοσ: ποιητὴς ἐπὶ μωρία κωμωδούμενος. Λυμαίνεσθαι: καθαίρεσθαι ἢ ἀγνεύειν. Λυμαίνων: φθειρών· βλάπτων. Λύματα: καθάρματα· αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις. Λύμη: βλάβη· φθορά· ὕβρις. Λύξ: οὐχὶ λυγμός καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ: διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταδικάζεσθαι δυσχερεῖαν λέγεται. Λυόμενος: ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος καὶ ἀπολύων· οὕτως Πλάτων. Λυπρόν: λυπηρόν. Λυσάμενον: λυτρωσάμενον. Λυσανδρεία: πανηγυρις ἤγετο ἐν Σάμῳ. Λυσανίασ: λύων τὰς ἀνίας· οὕτως Ἄριστοφάνης. Λύσανδρος: ναύαρχος Λακεδαιμονίων. Λύσεται: ὠνήσεται. λmbda.237 Λύσιμα ἐνέχυρα: τὰ λυτρώσιμα. Λύση: ἀντὶ τοῦ λυσάτω· Νόμων θ' παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένος αὐτὸν μὴ λύση, πρὶν ἂν ὁ δοῦλος πείσῃ τὸν πληγέντα. Λύσιοι θεοί: οἱ καθάρσιοι· λυτικοὶ κακῶν. Λυσίμαχος: οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής. Λυσιτελὲς καὶ λυσιτελεῖν: ἡ πρώτη συλλαβὴ μακρά· ἡ μὲν γε λυσιτέλεια βάρβαρον. Λυσιτελέσ: τὸ λῦον εἰς ἃ δαπανώμεθα. Λύσιοι τελεταί: αἱ Διονύσου· Βοιωτοὶ γὰρ ἀλόντες ὑπὸ Θρακῶν καὶ φυγόντες εἰς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θραξίν ἔλυσαν ἀλλήλους· καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· ὡς Ἄριστοφάνης δὲ, διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ

Ναξίων Ἄμπελον. Λυσιτελέσ: ὠφέλιμον ἢ συμφέρον. Λύματα: ἐνέχυρα· οἶον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λυσόμενος: λυτρωσόμενος. Λύτρα: μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας· ἐπὶ τὸ λυτρώσασθαι βάρβαρον δουλείας. Λύχνα: οὐδετέρως Ἡρόδοτος. Λυχνισ: σκληρὸς καὶ διαυγής· Πάριος λίθος. Λυχνίον: ἢ λυχνία· λυχνία λεκτέον, οὐχὶ λυχνίαν. lambda.238 Λύχνον ἐν μεσημβρία ἄπτεισ: ἐπὶ τῶν ἐν καιρῶ ἄνεπιτηδεῖω τί ποιούντων. Λυχνοῦχος: φανός· λαμπτήρ. Λυχνοκαυταί: οὐχὶ λυχνοκαΐαι. Λυχνοῦχον: τὸν κεράτινον φανόν, ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι· φανός δὲ ἢ ἐκ ξύλων λαμ πάς· Φιλιππίδης· ἐγένοντο δὲ καὶ ἐκ τῶν καθαρῶν καὶ διαφανῶν δερμάτων λαμπτήρες· καὶ κεραμεοὶ διατετηρημένοι, ὥστε διαφαίνεσθαι· οὕτως Ἄριστο φάνης. Λυχνοκωσα: λυχνοκαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλείδης. Λύων: καὶ ἐκτείνοντες καὶ συστέλλοντες λέγουσιν ὡς λίαν. Λωβάται: βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζει. Λώβη: βλάβη· ὕβρις. Λωβητήρα: ὑβριστήν. Λώϊον: βέλτιον. Λωῖστος: βέλτιστος. Λώπην: ἱμάτιον· περίβλημα. Λωποδύτης: ἱματίων κλέπτης. Λωλω: σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένων ἐμπερὲς παλασίους. Λῶπος: ἱμάτιον. Λωτός: βοτάνη εὐώδης· ἦν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν. Λωφᾶν: τὸ ἡρεμεῖν· καὶ τὸ ἐνδεδωκέναι· καὶ ἀνα παύεσθαι δηλοῖ· οὐ τὸ πεπαῦσθαι καὶ παντελῶς. Λωφήσομεν: ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ εἴρηται lambda.239 λωφήσαι τὸ τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λωφήσαντος: ἀναπαυσαμένου· ἡσυχάσαντος. Λώφησι: παῦσις· πῶσις. {1Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ ἄλ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἄμ.}1 Μα: ἀντὶ τοῦ οὐ μα· τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι· ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ ἄμ-α τῶι ναὶ χρῆται· ὡς, Ναὶ μα τόδε σκῆπτρον· ὅτε ὄμνυ σιν· ὅτε δὲ ἀπόμνυσι τίς, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀπο φάσεως· οἶον, Οὐ μα γὰρ Ἀπόλλωνα· καὶ ἐν Ὀδυσσεΐαι· Οὐ μα Ζῆν' Ἀγέλαε· ἡμεῖς δὲ τὸ ἄμ-α ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες· ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπευκτικόν. Μάγαδις: ψαλτικὸν ὄργανον· οὕτω Σοφοκλῆς. Μαγγανεύειν: μίσγειν καὶ κυκᾶν καὶ ἀρτύειν. Μαγγανεία: ἦν ἡμεῖς μαγείαν· μάλιστα δὲ ἢ τῶν ἀγύρτων οὕτω λέγεται. Μάγαρον: οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικά ἱερά κατα τίθενται· οὕτως Μένανδρος. Μάγασ: σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῆς τὰς τῆς κιθάρας νευράς. mu.240 Μάγγανον: παράδοξόν τι λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία. Μαγγανευτής: ὁ μιγνύς παντοδαπὰ πρὸς φενακισ μόν. Μάγιδες: μάζαι· καὶ τὰ τῆ Ἐκάτη συντελούμενα δεῖπνα· οὕτως Ἄριστοφάνης. Μαγίστερ: διδάσκαλε. Μαγίς: μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων. Μάγνον: Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ· τὸν μέγαν· τὸν ἀπο μάσσοντα καὶ καθαίροντα. Μάγους: τοὺς μαγγανεύοντας· καὶ μαγείαν οἱ τρα γικοὶ λέγουσιν. Μαγύδαρις: φυτὸν σιλφίου μανώτερον καὶ ἦττον δριμύ· ἔνιοι τὸν τοῦ σιλφίου καυλόν. Μα Δία: οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία ἔλεγον, ὡς οἶονταί τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ μα Δία ὥσπερ καὶ τὸ νῆ Δία ἐπὶ τὸ ναί· ὅθεν καὶ τὸ ναὶ Δία λέγουσι καὶ νά. Μαδαγένειον: τὸν μαδαρὰ ἔχοντα γένεια. Μάζα: ἄρτος· φύραμα. Μάζαν: τὴν τροφήν ἐνίοτε ἔλεγον. Μάζης ὄνιον: ἄρτου πρᾶσις. Μαζονομία: οἱ μεγάλοι καὶ κοῖλοι πινες. Μαζουρωθ: τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῆ mu.241 συνηθεία ζωῖδια καλοῦνται· Ἑβραϊστὶ δὲ τινες λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῶν κύνα. Μαθηματικόν: ἀντὶ τοῦ φιλομαθῆ· ἐν Τιμαίωι· τὸν δη θη μαθηματικὸν ἢ τινα ἄλλῃ σφόδραν μελετὴν διάνοιαν κατεργαζόμενον· καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀποδοτέον κίνησιν γυμνασίαι προσομιλοῦντα. Μάθος: ζήτησις. Μάθος: λέγουσι τὴν μάθησιν· οὕτως Ἄριστοφάνης. Μαΐαν: ὡς ἡμεῖς τὴν ὀμφαλήτομον· ἢ δὲ ὀμφαλή τομος, Ἄττικὸν μᾶλλον ὄνομα· καὶ μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ μαιοῦσθαι. Μαιευτικῆς: ἰατρικῆς. Μαιεύομενοι: ζητοῦντες· ἐρευνῶντες. Μαίμακον: τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικὴ ἢ λέξις. Μαιμακτηρίων: καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησι ε' ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον· μαιμάξαντες γὰρ, ὅ ἐστιν ὀρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον καὶ οἶνον ἐποίησαν. Μαιμάσσει: σφύζει· προθυμεῖ· κυματοῦται· πηδᾶ· καχλάζει· κλονεῖται.

Μαιμακτηρίων: ὁ εἶ μὴν παρὰ Ἀθήνησιν ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δὲ ἔστιν ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος, ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ ὁ ἄηρ τα ράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει. Μαιμώσα: ἐνθουσιώσα. mu.242 Μαινάδας: μαινομένας· ζητούσας βακχεύειν· παρα φόρους. Μαινάς: βάκχη. Μαινόμενον: μανιοποιόν. Μαινόμενος οἶνος: μανιοποιός. Μαινόλησ: μανικός. Μαίνω: ἐνθουσιωδῶς κινουῖμαι. Μαιωθήσονται: λοχευθήσονται· γεννηθήσονται· θερα πευθήσονται. Μάκαιραν: μακαρίαν. Μακαρίτας: τοὺς τεθηκότας· οὕτως Μένανδρος. Μακκοῶν: παραφρονεῖν· κοῶν γὰρ καὶ κοεῖν τὸ νοεῖν, τὸ φρονεῖν. Μακαρίτας: τοὺς τεθνεῶτας εὐφήμως· ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονται τινός· Δωριέων τινὲς αὐτοὺς ζαμερίτας καλοῦσιν· οἶον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας· τὸ γὰρ ᾠζα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται, ὡς ζάπλουτος. Μακάρων νῆσος: ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίαι Θηβῶν τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας. Μάκελλα: δίκελλα. Μακρὰ γραμμὴ: ἡ καταδικάζουσα· ὁ δὲ ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο. Μακρὰν οὐσίαν: λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί. mu.243 Μακρὰν τίμησιν: τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτε τινα καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δὲ, ὅτ' ἂν ἀπολύοιεν καὶ μὴ καταδικάζοιεν. Μακρὰν: εἰς τόπον καὶ ἐν τόπῳ· μακρόθεν δὲ τὸ ἐκ τόπου· λέγουσι δὲ καὶ τὸ μακρὰν ἐκ τόπου πολὺ λάκις. Μακραίωνας: μακροβίους. Μακρὰ χαίρειν: οἰμώζειν· στενάζειν. Μακρὸν ποιῶ: ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης. Μακροκεφάλου: ἔθνος ἔστιν οὕτω καλούμενον· Παλαίφατος δὲ φησὶν ἐν ζ' τῶν Τρωϊκῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς μακροκεφάλους. Μακροπόνηρος: (ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν καὶ μνησικακῶν.) Μάκτρα: λίθινον ἢ κεραμεῦον σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ξύλινον· ἐν ᾧ τὰς μάζας ἀναδεύουσιν· οὕτως Ἀρι στοφάνης. Μάκτραν καὶ καρδοπόν: διχῶς λέγουσιν. Μάλα εἰκότως: πάνυ δικαίως. Μαλακίζεται: ἐν ταῖς νόσοις φασὶν Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν. Μαλακία: νόσος. Μαλακόν: ἀπαλόν· ἢ καὶ ὁ ἀσελγής. Μαλακὸς καὶ μαλθακός: ἐκατέρως· Θουκυδίδης δὲ ἄνευ τοῦ ᾠθ· καὶ μαλακίζεσθαι, οὐχὶ μαλθακίζεσθαι. mu.244 Μαλαν: ἀντὶ τοῦ οὐ καλά. Μαλάχιον: κόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος· οὕτως Ἀρι στοφάνης. Μαλάχη: οὐ μολόχη· παρ' οὐδενὶ γὰρ κεῖται· εἴρηται δὲ διὰ τὴν μαλακότητα. Μαλερόν: μαραντικόν. Μαλερόν: λαμπρόν· σπουδαῖον· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθε νές· ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερόν πῦρ, τὸ ὀξύ ἢ μαραντικόν· καὶ σφοδρόν· καὶ μαλερὰς φρένας· τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. Μάλειρον: τὸ ἄλειρον· Ἀχαιοί. Μαλθακόν: εὐλυτον· [μαλθακόν.] Μαλθακόν: ἀντὶ τοῦ ἀγαθόν· οὕτως Ἀρι στοφάνης. Μαλθάξει: ἀγαθῦναι· καταπραῦναι. Μάλθη: ὁ μεμαγμένος κηρός. Μαλκιῆν: ὑπὸ κρύους κατεσκληκέναι καὶ δυσκίνητος εἶναι. Μαλκίειν: τὸ νεναρκεκέναι τὰς χεῖρας ὑπὸ κρύους. Μαλκίομεν: Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησὶν. Μάλιστα: ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει. Μᾶλλον μᾶλλον: οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ ᾠκ· α· ι συνδέσμου· οὕτω Μένανδρος. Μᾶλλον μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ αἰεὶ καὶ μᾶλλον· Ἄλεξις mu.245 Ἀτθίδι· Πῶς ἐπινεφεῖ τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠσυχῆ· Ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον· Ἀναξίλας Ὡραις· Ἄλεξις Πεζονίκη. Μᾶλλον Φρύξ: ἡ παροιμία· ἐνθένδε οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου τίς τῶν σοφῶν εὐδαιμονέστατος, οἱ μὲν ἀπεκρίνοντο, τὰ ἄγρια ζωῖα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ πελαργοὶ δίχα νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσιν· Σόλων δὲ οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας· παρεστῶς δὲ ὁ λογοποιὸς Φρύξ τὸ γένος, τοσοῦτον, εἶπεν, ὑπερέχεις [...] Μαμμάκυθος: μωρὸς καὶ τηθαλαδοῦς. Μαμμᾶν: Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν· οὕτω Καλλίας. Μάμμη: τὴν μητέρα καλοῦσι καὶ μαμμίαν· καὶ τὸν πατέρα πάππαν καὶ παππίαν. Μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, ἀπὸ τοῦ τὰ παιδιά μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν. Μαμωνᾶς: χρυσός· γήϊνος πλοῦτος. Μανά: ἀραιά· καὶ μανότης· ἀραιότης· οὕτω Πλάτων. Μανασ: θυσία· σπονδή. Μανδαλωτόν: εἶδος φιλήματος· ὡς

γιγγλιμωτὸν καὶ δράπετον καὶ ἕτερα. Μανδαλωτὸν: μήποτε κλειστόν· μάνδαλος γὰρ ὁ θύραν κλείων. Μάνδρα: ἵππων σηκοί. mu.246 Μανδραγόρασ: ὑπνωτικὸς καρπός. Μανδύασ: εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον. Μανδύη: τήβεννα. Μάνην: τὴν μανίαν· λέγουσι δὲ καὶ μάναν· Ἄρι στοφάνης. Μάνησ: ποτηρίου εἶδος. Μάνησ: βόλος φαῦλος· καὶ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάτα γὰς ἠφίεσαν. Μανόν: ἀραιόν· ἢ χαῦνον· ἢ ἀνωφερὲς ὡς φλόξ· καὶ ὁ μαινόμενος ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί· καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται. Μανθάνειν: καὶ τὸ παραλαμβάνειν τί μάθημα καὶ τὸ συνιέναι. Μανοῦμαι: ἀντὶ τοῦ μανήσομαι λέγουσιν. Μάραγνα: μάστιξ. Μάραγνα: μάστιγος γένος· οἶον ταυρεία τίς. Μαράθω καὶ λεύκη: ταῦτα φυτὰ μυστικά ἐστί· καὶ ἡ μὲν μάραθος ἀγωγός ἐστίν ὄφρων· καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ γῆρας ἀποδύονται· ἡ δὲ λεύκη ὅτι Ἑρακλῆς ἀν ελθὼν ἐστέψατο τούτῳ. Μαραθῶν: δῆμος Αἰαντίδος. Μαραθῶνιον ποίημα: Αἰσχύλος· εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ Μαραθῶνι σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγεῖρω. Μαντινέων διοικισμός: εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντι νέων διωίκησαν πόλιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός. mu.247 Μαντινοσύνων: μαντειῶν. Μαργίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρωι Μαργίτην ἔθετο· ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως. Μαργίτης: ἐπὶ μωρία κωμωδούμενος· ὃν φασὶν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν πέντε δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἄψασθαι αὐτῆς· ἀλλὰ φοβεῖσθαι λέγοντα μὴ τηῖ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλη· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγεννημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἶ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη. Μαργαίνει: μαίνεται. Μάργος: μαινόμενος. Μαργῶσαν χέρα: μαινομένην χεῖρα. Μαρμαίρει: λάμπει· καταυγάζει. Μαρμαρέην: λαμπράν. Μαρμαρυγή: ἄστραψις· λαμπηδών. Μαρεινη: ἡ μεμαρασμένη ὕλη· καὶ τοὺς ἀνθρακευτὰς Σοφοκλῆς. Μαρίλη: ὁ χνοὺς τῶν ἀνθράκων· καὶ ἡ ἀπ' αὐτῶν ἀσβόλη. Μαριανδυνὸν θρηνητήν: οὕτως Αἰσχύλος. Μάρσιππος: σάκκος· θυλάκιον· σακέλλιον. Μάσθλησ: δέρμα· καὶ ὑπόδημά τι Ἰακώτερον. Μαρμάριον: τῆς Εὐβοίας ὄρμος· καὶ ἱερὸν Ἀπόλ λωνος· οὕτω Μένανδρος. mu.248 Μαρτύρωνται: ὅτ' ἂν ἀντὶ τοῦ μαρτυρία ἐπάγωνται ἢ παρέχωνται· Πολιτείας β'· τὸν Ὀμηρον μαρτύ ρωνται. Μάρτυσ: ὁ μάρτυρ· καὶ τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα· Μένανδρος. Μαρώνεια: τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς· οὗ Δημοσθέ νης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημο νεύει· ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκη· ἣν φησὶν εἶναι τὴν ὑφ' Ὀμήρου Ἴσμαρον καλουμένην. Μασσαλία: Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμωι, ὡς Φωκαεῖς, φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσ ποτεῖαν, εἰς Μασσαλίαν ἀπώικησαν· μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης. Μάσμα: μάστευμα· ζήτημα· οὕτω Κρατῖνος. Μάσσει: φυρᾶ· ζυμοῖ. Μασταρῦζει: τρέμει· ἀγωνιᾶ. Μάστακα: μάσημα· τροφήν. Μάστακασ: τὰς ἀκρίδας· Σοφοκλῆς. Μαστιγίασ: δοῦλος ὁ δι' ἀμάρτημα μαστιζόμενος. Μαστηρῦζειν: τὸ κακῶς μασᾶσθαι· Κυρηναῖοι. Μαστῆρες: οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράτ τοντες· οἰονεὶ ζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημά των· τῶν ἀειφυγία φυγαδευθέντων· ἐκλήθησαν δὲ μαστῆρες ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούντων τὰ θηρία. Μαστίξω: ἀντὶ τοῦ κνίσω. Μαστιγῶσιμος: μαστίγων ἄξιος. mu.249 Μαστροπόσ: μαβλιστής· πορνοβοσκός. Μαστυλεῖον: τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον. Μάστηρα: ἐν ἡ Φιλιππικῶν Δημοσθένης· τῶν μὲν ἐν Θράκη κακῶν· τί γὰρ ἄλλο τις εἶποι Δρόγγι λον καὶ Καβύλην καὶ Μάστειρα· μήποτε δὲ γραπ τέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Πίστει ραν, ἢ Ἐπιμαστόν· ταύτας δὲ τὰς πόλεις εὐρίσ κομεν παρὰ Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν οὐδαμοῦ. Μάττεσθαι: μαλακεύεσθαι. Ματτύησ: σκευασία τίς περιφορημάτων χρήσιμος εἰς ποτόν· καὶ κῶμον πλείω· Φιλήμων. Ματρυλεῖον: τόπος ἐν ὠῖ γρᾶες μαστροποὶ διατρίβου σιν ἑταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους· ἐκάλουν δὲ αὐτὰς καὶ μαστράσ εὐφήμωσ. Μασχάλην αἴρεισ: ἀντὶ τοῦ καθωμισθήση· οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰσ μασχάλασ καταμωκώμενοι· καὶ οἱ μνηστῆρες Χεῖρας ἀνίσχοντες γέλω ἔκθανον.

Μασχαλίσματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτραι κεῖσθαι τὴν λέξιν ἔθος σημαίνουσαν· οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ μῆνιν ἐκκλίνειν ἀκρωτηριάσαντες μόρια τούτου καὶ ὀρμάσαντες ἐξεκρήμνασαν τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν διεύραντες· καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν· σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὰ τοῖς μηροῖς *mu.250* ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις. Μαστήρησ: ἀρχὴ τις ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου· ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελ λήνῃ μαστροί. Ματαῖσαι: μαται Μάτην: ματαίως. Μάτην: ἄλλως· Ἵωνες. Ματηρεῦειν: μαστεύειν· ζητεῖν. Ματιολοιχός: ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος· μάτιον γὰρ ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ μικρόν. Μὰ τῷ θεῷ: γυναικεῖος ὄρκος· δυϊκῶς δὲ ὀμνύουσι τὴν κόρην καὶ τὴν Δήμητραν· ἀνδράσι δὲ οὐ πρέπει τοῦτον ὀμνύναι. Μαυρόν: τὸ ἀμαυρόν καὶ ἀσθενές. Μαυρός: μωρός. Μαχασαί: κρατήσιν λέγουσι. Μαχαιρίδες: αἱ κουρικαὶ μαχαῖραι· οὕτως Εὐπολις. Μαχλάδας: πόρνας. Μαχλός: ἀσελγής· ἄσωτος. Μαχλοσύνη: κατωφερία· γυναικομανία. Μαχλῶντες: πορνεύοντες. Μαύσωλος: ἄρχων Καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομ πος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἔνεκα. Μαχάτας: ὄνομα κύριον. *mu.251* Μάψ: ματαίως. Μαψίδιον: μάταιον· δαψιλές· χαλεπόν· πολὺ· δει νόν· ἐκούσιον. Μεγάβυζος: στρατηγὸς βασιλέως, ἀναπεμφθεὶς εἰς Αἴγυπτον, ὑφ' οὗ ἐνικήθησαν Ἀθηναῖοι. Μεγάθυμος: μεγαλόψυχος. Μεγάλην θεόν: Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως Τελ βαιναιν· Θραίκιος γάρ. Μεγαίρων: φθονῶν. Μεγάλλιον μύρον: ἀπὸ τοῦ εὐρομένου τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ Μεγάλλου Σικελιώτου· λέγει δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὄσμων τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλίου. Μεγαλήτωρ: μεγαλόψυχος. Μεγαλόνοια: ἡ περιφάνεια· μεγαλοφυΐα. Μεγαλοπρεπής: μεγαλοφανής. Μεγαλόφρων: μεγαλόψυχος. Μεγαλῶνυμον: μεγαλόδοξον· περίφημον· ὀνομαστόν. Μεγάμκος: μεγαλομύκτης· ἡ ὄνος. Μεγάνορος πλούτου: ἰσχυροῦ· δυνατοῦ· ἀνδρίαν ἐμ ποιῶντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός· νεῦρα γὰρ πολέμου λέγεται εἶναι. Μεγαρέων δάκρυα: ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόρδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρύντων. *mu.252* Μεγαρίζοντες: λιμώσσοντες· ἢ μεγάλα λέγοντες. Μεγαρικά Σφίγγες: αἱ πόρνοι οὕτως εἴρηνται· ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγγεται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν· ἢ καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτως λεγομένης ἐν Μεγάρῳ. Μέγαρον: ὑπερωῖον· οἴκημα. Μέδεσθαι: φροντίζειν. Μέδιμον: μέτρον χοινίκων μή. Μέδων: βασιλεύων. Μεθαρμοζόμενος: μετερχόμενος. Μεθεῖναι: ἀφεῖναι· ἀμελήσαι. Μεθήκειν καὶ μετιέναι καὶ μετελθεῖν: τὸ ἐπὶ τινα ἐλθεῖν. Μεθῆκεν καὶ ἐμέθηκεν: λέγουσιν ἑκατέρως· μᾶλλον δὲ μεθῆκεν· τό γ' οὖν ἐμέθηκεν Ἰακὸν καὶ παλαιόν. Μεθείσ: ἔων· ἀφιών. Μεθειώ: ἀφῶ· ἐάσω. Μέθεξις: μετοχὴ κοινωνία. Μεθέσθαι: καταλιπεῖν. Μεθημοσύνη: ἀμέλεια· ραθυμία. Μεθήμων: ἀμελής. Μεθέορτοι ἡμέραι: ἅς τινες ἐπίβδας· αἱ ταῖς ἐορ ταῖς ἐπαγόμεναι· καὶ ἄνθρωπος μεθέορτος, ὁ κατὸ πιν ἐορτῆς ἤκων. Μεθήσειν: ἀμελήσειν. Μεθίει: ἀμελεῖ· ἀφεῖ. Μεθιεμένουσ: ἔωντας· προδίδοντας. *mu.253* Μεθίετο: προῖετο· ἠφίετο. Μεθοδείας: τέχνας ἢ δόλους. Μεθοδεύει: μετέρχεται· τεχνάζεται· ἀπαταῖ. Μεθῶνη: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λέγοι ἂν τὴν ἐν Θράκῃ, ἣν πολιορκῶν Φίλιππος ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· τέσσαρας δὲ εἶναι φησὶ Μεθῶνας Δημήτριος ὁ Μάγνης. Μεθόριον: τὸ μεταξὺ τῶν ὄρων. Μεθορμιζόμενος: μετερχόμενος. Μέθυ: οἶνος. Μεθόδιον: τὸ μετὰ τὴν ὄδον. Μεθώδιον: τὸ μετὰ τὴν ὠδήν. Μεθύμνιον: τὸ μετὰ τὸν ὕμνον· ἢ ἡ μετὰ μέθης ὠδή. Μειαγωγῆσαι: θῦσαι· μείον γὰρ ἐστὶ τὸ ἱερόν τὸ θυόμενον, ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας εἰσάγωσιν. Μειλίγμασιν: ἀπαιτήμασιν. Μειλικτηρίοις: προσηνέσιν· ἠδέσιν· πραέσιν. Μειλίξασθαι: πραῦναι. Μειλίχιος: πᾶος· χρηστός. Μείον καὶ μειαγωγός: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατο κλέα φησὶ· παρέστη μείον· θῦμα δὲ ἐστὶν ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους· ὅθεν τὰ μὲν ἱερεῖα μείον προσηγορεύθη. Μειαγωγός: ὁ

εισάγων· Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν· οἱ φράτορες, ἵνα μείζονος μερίδος, ἐπεφώ
 mu.254 νουν ἔστῶτες· ἰσάνειν δεῖ· μείον γάρ ἐστιν μεί αγωγῆσαι δέ ἐστι τὸ
 ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ μείον. Μηρεύεται: σωρεύεται· εἰλεῖται· καὶ μηρευόμενον·
 καὶ μήρευμα· καὶ μηρεύω, τὸ εἰλῶ καὶ σωρεύω. Μεισητία: πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις
 ἀπληστία. Μελανίππιον: Μελανίππου τοῦ Θησεῶς ἠρώδων ἐστιν. Μελανωπος: οὗτος
 κηδεστής ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος. Μείον: ἔλαττον· μικρότερον. Μείον: τὸ ὑπὲρ
 τῶν ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας θυόμενον ἱερεῖον· οὐ μείζον ἀποδεδει
 γμένου τινὸς σταθμοῦ· ὡς ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μείζον εἶη, ὅτι μείον·
 καὶ μειαγωγός, ὁ τοῦτο παρέχων. Μειονεκτεῖν: τὸ ἦττον φέρειν· ἐλαττοῦν.
 Μειονεκτούμενοι: ἐλαττούμενοι. Μειρακιεύεσθαι: [...]·* Μέλαθρα: οἶκον. Μελαίνη:
 βαθεῖα. Μελάνυδρος: βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος. Μελεαγρίδες: ὄρνεα ἅπερ
 ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει· λέγουσι δὲ οἱ μὲν τὰς ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου
 μεταβάλλειν εἰς τὰς Μελεαγρίδας ὄρνιθας· οἱ δὲ mu.255 τὰς συνήθεις Ἰοκαλλίδος
 τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου, ἦν τιμῶσι δαιμονίως. Μελάγχρωσ καὶ μελάγχρως:
 ἀμφοτέρα Ἀττικά· μάλλον δὲ διὰ τοῦ ᾗ· Κρατῖνος. Μελαναίων: τοῦ πλοίου τὸ
 πεπιττωμένον· τὸ ἔναλον· Ἀριστοφάνης. Μελαμπύγους: ἀνδρείους. Μέλασμα: τὸ
 βάμμα τῆς κεφαλῆς· Ἀπολλόδωρος. Μελεδήματα: μεριμνήματα. Μελεδωνοί:
 ἐπίτροποι· φροντισταί· προεστηκότες. Μελαμπύγου τύχησ: μελάμπυγοι ἐγένοντο
 πέρπεροι Λίμνης υἱοί· ἀκολασταίνοντων αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι,
 μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον· ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἀνα φόρων
 ἐδειήθησαν· εἶτα ὄρων αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυθάνετο τὴν αἰτίαν·
 οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ
 γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα ἀφείναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν. Μέλεος: ἄθλιος· μάταιος·
 ταλαίπωρος· δυστυχής. Μέλημα: φρόντισμα. Μελίαι: βέλη. Μελινεωσ: ἀμπέλου
 εἶδος. Μελίνη: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῶ· ὄσπριόν ἐστιν· ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς
 λέγεται· Σοφοκλῆς μὲν γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπον· μελίνη·
 Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει καὶ μέλινον καὶ mu.256 μελίλους εἶπεν· ἔνιοι δὲ
 εἶδος τι κέγχρου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ τινὰς καλεῖν ἔλυμον· Θεόφραστος δὲ
 ἐν ἔβδόμῳ περὶ φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει· κέγχρον ἢ μελίνην ἢ
 ἔλυμον. Μελίνη: εἶδος ὄσπριου· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἄρρε νικῶς καὶ θηλυκῶς.
 Μελιτέα κάπρον: Ἀριστοφάνης ἐν Γήρῃ λέγει ἀντὶ τοῦ Εὐκράτης, ἐπεὶ δασύς ἐστιν·
 καὶ γὰρ ἄρκτον αὐτὸν ἔλεγον· ἢ ὅτι μυλῶνα εἶχεν ἐν οἷς ἐτρέφοντο σὺς. Μελιτέων
 οἶκος: ἐν τῷ δήμῳ παμμεγέθης ἦν οἶκος· εἰς ὃν οἱ τραγωδοὶ φοιτῶντες ἐμελέτων.
 Μελίτη: δήμος Κεκροπίδος. Μελίτη: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· δήμος δὲ ἐστὶ
 τῆς Κεκροπίδος· ὀνομασθεῖς ἀπὸ Μελίτης, κατὰ μὲν Ἡσίοδον, θυγατρὸς Μύρμηκος·
 κατὰ δὲ Μουσαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος. Μελίπνουσ: ἠδύπνουσ. Μελιτίδης: εἷς καὶ
 οὗτος τῶν εὐθητῶν· ὡς ὁ Μαρ γίτης· ὃς οὐκ ἤδει πλέον τῶν πέντε ἀριθμεῖν· τοι οὗτος
 δὲ καὶ ὁ Κόροιβος καὶ ὁ Ἀμφιστείδης. Μελιττοπτηχεῖν: τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν,
 ἵνα μὴ αἰ μέλισσαι πρόσπτωνται. Μελιτοῦττα: μάζα διὰ μέλιτος. Μελλήδρυν: ἡ τῆς
 δρυὸς μήτρα. mu.257 Μελίφρων: ἠδύς· γλυκαίνων τὰς φρένας. Μέλω: ἐν ἐπιμελείαι
 εἰμί. Μέλλει: ἔοικεν. Μελλήσασ: ὑπερθέμενος· βραδύνας· καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.
 Μέλλησισ: ὑπέρθεσισ. Μελληταί: ὑπερθετικοί. Μελλήσω: σπουδάσω· φροντίσω.
 Μελλόντων: ἐπιμελείσθωσαν. Μέληθηρα: παίγνια· σπαράγματα. Μέλποντες:
 αἰδόντες· ἀνυμνοῦντες. Μεμάχηται: οὐχὶ μεμάχεσται· καὶ μεμαχημένος, ὁ
 μεμαχεσμένος. Μεμελημένος: πεπονημένος. Μέμηλεν: μέλει. Μεμηλώσ:
 ἐπιμελούμενος. Μέμηλεν: μαίνεται. Μεμισθαρηκῶσ: ὁ μισθῶι καμῶν.
 Μεμοιραμένων: λαχόντων· κληρωσαμένων. Μεμοίραται: μετέχει· εἴληφεν. Μέμονα:
 προθυμοῦμαι. Μέμορται: μεμοίραται. Μεμύηται: πεπείραται. Μεμυκότα: κρύψαντα·
 καμύσαντα· ἢ κεκολλη μένα. Μέμφειραν: τὴν μέμψιν· Τηλεκλείδης. Μεμφθῆ: τὸ

μέμψηται· Θουκυδίδης. mu.258 Μεμφωλή: ἀντὶ τοῦ μέμψις. Μέμφιδος: Ἀττικοὶ τὰ πολλά· Ἴωνες δὲ καθ' ὑφαίρεσιν τοῦ ᾧδ Μέμφιος· μήτιος· σύρτιος· Αἰσχύλος Πέρσαις· Ὅ, τε τῆς ἱεραῆς Μέμφιδος ἄρχων Μέγας Ἀρσάκης. Μεμψιβολεῖν: μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος: φιλεγκλήμων. Μέμψιν καὶ μομφήν: ἄμφω λέγουσιν. Μεμωκημένος: καταπεφρονημένος. Μέν γε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ μέν. Μένδη: ἢ ἐν Πελλήνῃ πόλις· καὶ Μενδαῖος ἄνθρωπος· καὶ οἶνος ὁ ἐκ ταύτης· Μένδης δὲ ὁ ἐν Αἰγύπτῳ νόμος· καὶ ὁ ἐντεῦθεν Μενδήσιος. Μενέλαος: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος. Μενθηριῶ: μεριμνήσω· διατάξω. Μένος: δύναμις· ὀργή. Μενοῦνγε: ἐκ συνδέσμων τριῶν· τὸ ἀληθές. Μέντοι: τὸ δὲ σὺν τῷ ᾧε παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. Μέντοι: τὸ δὲ μέντον βάρβαρον· ὡς καὶ Χρῦσιππος χρῆται. Μερὶς οὐ πνίξ: τῶν δυνατωτέρων ἀρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστερῶν· καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκεῖ νων πνιγομένων ὅτι αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος ἕκαστῷ τὸ ἴσον λαμβάνων ἐπεφώνει· μερίς, οὐ πνίξ. mu.259 Μεριδάρχιας: μεριτίας· κατὰ δεκαρχίας. Μερμερῶ: φροντίζω ἢ χολῶ. Μέρμερα: μερίμνης ἄξια· χαλεπά. Μέρμηρα: ἢ εἰς ὕπνον καταφορά. Μερμηρίζω: μεριμνῶ. Μέροπεσ: οἱ ἄνθρωποι· παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἥτοι τὴν φωνήν. Μεσάγκυλος: μεσοπόλιος· ὠμογέρων. Μεσάπιον: ὄρος Εὐβοίας· ἀπὸ Μεσάπου τοῦ μετοὶ κήσαντος εἰς Ἰταλίαν. Μεσαύλιον: κυρίως μὲν ἡ μέση θύρα· καλεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. Μεσαύχενες: οἱ ἀσκοτηδὲς ἀχένης. Μέσσαβον: τὸ μέσον. Μεσεγγύημα: ἀργύριον παρακείμενον ἐφ' ὁμολογίαι τῶν δόντων ἐπὶ τῷ διαπραζάμενον λαβεῖν αὐτό. Μεσέγγυος: μεσίτης· ἐγγυητής· μέσος δύο μερῶν. Μεσεγγύονται: ἐγγυηταὶ γίνονται· ἐγγυητὰς ποι οὖνται· ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ κατὰ τῶν σοφιστῶν. Μεσεγγύς: μεταξύ. Μεσεύειν: μέσῃν. Μεσόκοποι αὐλοί: ὑποδεέστεροι τῶν τελείων καὶ ὄντες μέσοι. Μεσοκρινεῖς: οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἔργα mu.260 ζομένους τὰ μέταλλα· ἐκαλοῦντο δὲ μεσοκρινεῖς, ὅτι μέσοι ὄντες τῶν ἔργων, διέκρινον τοὺς ὄρους τῶν μισθουμένων. Μεσομέρδην: ἐκ τῶν μέσων· ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην μεμενηκότα τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων. Μέσον: δικαστήριον Ἀθήνησι. Μεσοπορῶν: μέσῃν ὁδεύων. Μεστοῦται: πληροῦται. Μετα: ὁ τοῦ Ἀρχιβίου πέντε δηλοῦν· ᾧεᾧν· Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν· ᾧεᾧπᾧι· Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· οὐ μετόπισθε νεῶς κυανοπρώοιο· ᾧυᾧπᾧο· χαῖται δ' ἐρρώνοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο· ᾧεᾧιᾧς· μετὰ ἔθνος ἐταίρων· ᾧσᾧυᾧν· Σὺν δ' αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσιν· ᾧπᾧρᾧοᾧς· Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφιπόλους βασιλεία. Μεταβαλῶν: στραφεῖς. Μετάβολοι: πραγματευταί· μεταπράται. Μεταγειτνίων: μὴν Ἀθήνησι δεύτερος· ὠνομάσθαι δέ φασιν ἀπὸ τῆς μεταβάσεως τῆς εἰς τὸ ἄστῦ· ταύτης τῷ μηνὶ τούτῳ γενομένης ὑπὸ Θεσέως. Μεταγειτνίων: δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσιν. Μεταδόρπια: ἐπίδειπνα. Μεταγενής: μεταγενέστερος. mu.261 Μεταίχιμιον: μετὰ δύο φαλαγγῶν τοῦ πολέμου. Μετακόσμιον: τοῦ κόσμου κρείττονα. Μετακέρας: τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ψυχρόν· Φιλύλλιος. Μέταλλα: τὰ ἀργυρεῖα· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ μεταλ λᾶν· ἐζητεῖτο γὰρ ἡ ἀργυρῖτις ἄμμος. Μεταλαγχάνειν: μετέχειν ἢ ἀφυστερεῖν· ἢ ἀποτυγ χάνειν κλήρου. Μετὰ Λέσβιον ὠδόν: παρὰ Κρατίνῳ παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακε δαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῶδους πρώτους προσ ἐκαλοῦντο· ἀκαταστατούσης γὰρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμός ἐγένετο τὸν Λέσβιον ὠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτῶν ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν. Μεταλλεῖς: οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι. Μεταλήξαντι: παυσαμένῳ. Μεταλλεύει: μεταφέρει. Μεταμαθεῖν: μεταγνῶναι. Μεταμεΐβων: μεταλλάσσω. Μεταναστεύου: φεύγε· μετοίκει. Μετανάστης: μέτοικος· φυγάς. Μετάπεμπος: προκληθεῖς. Μεταποιοῦμαι: φροντίζω· προνοοῦμαι. Μεταπεττεύειν:

τὸ μεταβάλλεσθαι καὶ μεταβαίνειν· mu.262 ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεττευόντων· οἵτινες πολλάκις μεταβάλλονται ἐν τῇ παιδιαί. Μεταποιεῖσθαι: ἀντιποιεῖσθαι· Πολιτικῶι Πλάτων· ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης· ἀντι ποιουμένους· Θουκυδίδης ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι· σημαίνει ἀντιποιοῦμενοι. Μεταπύργιον: ἐν μέσῳ οἰκοδομημάτων ἐπὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο· οὕτω καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας. Μετάρσιος: μετέωρος· ὑψηλός. Μετασοβῶν: ἀποδιώκων. Μετασπώμενος: ἐπακολουθήσας· μεταδιώξας. Μεταστῆσαι: καὶ τὸ αἰτῆσαι καὶ τὸ χρῆσασθαι. Μεταστοιχειοῦσα: μετασχηματίζουσα. Μετασχεῖν: ἐπιλαβεῖν. Μετατάξασθαι: ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν. Μεταφρένων: μεταξὺ τῶν δύο ὤμων. Μεταφῦναι: μεταπλασθῆναι. Μεταχειρίζειν: ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι· Θουκυδίδης. Μεταχρῶννύντες: μετασχηματίζοντες. Μετελλήχει: μετέσχεν. Μέτειμι: μετέρχομαι. Μετελεύσομαι: ἐπελεύσομαι. Μετεκβολή: μεταβολή· καὶ ἐξάλλαξις· Κρατίνος. Μετελθῶν: ἐπελθῶν. mu.263 Μετ' ἐμέ: πρὸς ἐμέ. Μετεμόσχευσεν: μετεφύτευσεν. Μετοίκιον: μέτοικος μὲν ἐστὶ ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέραι καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος· ἐδίδοντο δὲ ὑπὸ αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ δώδεκα· ὅπερ ὠνόμασται μετοίκιον· Ἰσαῖος δὲ ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον· ἡ δὲ γυνὴ ἕξ· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δὲ αὐτὴ ἐτέλει· καὶ οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον· Μένανδρος φησὶ πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμαῖς καὶ τριώβολον τούτους τελεῖν· ἴσως τῷ τελῶνι· οἱ μέντοι τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, ἀπήγοντο πρὸς τοὺς πωλητὰς, καὶ εἰ ἐάλοντο, ἐπιπράσκοντο· ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους· ὡς Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι. Μετοιωνίσασθαι: ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἶωνόν. Μετοίκων λειτουργία: αἱ σκαφηφορία· εἰσὶ δὲ μέτ' οἱ ξένοι· οἱ Ἀθηναῖοι οἰκοῦντες, διδόντες τὸ μετοίκιον δραχμῶν δώδεκα. Μετεωρολέσχειν: περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες. Μετεωροπολῶν: τὰ οὐράνια σκοπῶν. mu.264 Μετῆ: ἐξῆ. Μετῆλθε τὴν ἄλοχον: ἀντὶ τοῦ προσωμίλησεν αὐτῇ. Μετ' ἴχνια: κατὰ ἴχνη πορεύεσθαι. Μετοιχῆσονται: μεταπορεύσονται· μετέλθωσιν. Μετοίχεσθαι: μετελθεῖν· μεταβαίνειν. Μετοκλάζειν: μετακαθίζειν. Μετόν: ἐξόν. Μετόπισθεν: ἐν ὑστέρω· μετὰ ταῦτα. Μετουσία: κοινωνία. Μετοχετεύειν: μετακομίζειν. Μετρεῖσθαι: δανεῖζεσθαι. Μετρήσαντες: διελθόντες. Μετρήσαι: ἐπὶ τοῦ ἀριθμῆσαι· Ἀλκαῖος. Μετώχετο: ἐπορεύετο. Μετρίως ὠργασμένος: ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος. Μετρίως: τὸ συμμετρῶς· Θουκυδίδης. Μετριάζει: ταπεινοφρονεῖ. Μέτριοι: εὐγνώμονες. Μετριοπαθεῖν: ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι· συγγινώσκειν. Μέτριος: ὁ μεμετρημένην ἔχων οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής. Μέτρον: ἐν Τιμαίῳ τὸ ὅσον μέτρον ὅσοις τὴν συμμετρίαν τῆς μίξεως. Μετρονόμοι: ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ὧν mu.265 πέντε μὲν ἐν ἄστει· πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μετρονόμοι: ἀρχὴ τις Ἀθηναίων ἢ τῶν μετρονόμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ· ἑννέα δὲ εἰς ἄστυ· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ἦ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρία δὲ μάζαν ἔδοντες: οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἕκ τινος χρησιμοῦ· ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις· ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν· τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη. Μέχρι αἰδοῦς: ἀντὶ τοῦ μέχρι αἰδοίων. Μέταυλος: ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή· οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Μήδεα: βουλευματα. Μηδικὴ πόα: ἡ τρίφυλλος λεγομένη. Μηδοσύνη: βουλή. Μηκάδες: ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες· ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς. Μηκύβερνα: πόλις ἐστὶν ἐν Θρακίᾳ σταδίου εἴκοσι ἀπέχουσα τῆς Ὀλύμπου ἢ Μηκύβερνα. Μήκων: ἄμμος μεταλλική. Μηλαφήσαι:

ψηλαφήσαι. Μήλα: πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα μηλωτὴ καλεῖται. mu.266 Μηλοβοτῆα: γῆν εὐτραφῆ· ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων. Μηλόβιος: εἷς τῶν λ' τῶν παρὰ Ἀθηναίους τυραννησάντων· Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους μέμνηται. Μηλοβοτῆρ: ὁ τῶν προβάτων ποιμὴν· καὶ μηλονόμος. Μηλόβοτος: ἡ κατασκαφεῖσα καὶ ἀνεθεῖσα τοῖς μήλοισ· ἦτοι τοῖς κτήνεσιν, εἰς νομὴν διὰ τὴν ἐρμίαν. Μηλολόνη: χρυσοκάνθαρος. Μηλολόνη: τὰ χρυσιζοντα πτηνά. Μηλοσφαγία: θυσίαις προβάτων. Μήλωθρα: τὰ βεβαμμένα ἔρια· καὶ τὸ βάψαι, μηλῶσαι· ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως. Μήλω βαλεῖν: τὸ πτοῆσαι τινὰ καὶ εἰς ἔρωτα ὑποβαλεῖν. Μηλῶσαι: τὸ καθεῖναι τί εἰς βάθος· καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῆσαι τῷ δακτύλῳ. Ἀριστοφάνης: Τὴν φάρυγγα μηλῶν, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας. Μήν: τὸν μηνίσκον. Μηναγύρτης: ἀπὸ μηνὸς συνάγων. Μήνη: σελήνη. mu.267 Μήνιγξ: ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου. Μήνισ: ὀργὴ ἔμμονος. Μήνισ: ὑμένας· πέταλα· περιτραχήλια κόσμια. Μηνίσκουσ: τοὺς ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθεμένους, ἵνα τὰ ὄρνεα μὴ προσίζηται. Μηνίω: ὀργίζομαι. Μηνοειδῆσ: σεληνοειδῆσ. Μὴ νόμισον: ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσης· οὕτω Θουκυδίδης. Μηνύεσθαι: μηνυτρίζεσθαι. Μηνύτην: τὴν γυναῖκα· Κρατῖνος. Μηονία: ἡ Λυδία ὑπὸ Ἰώνων. Μὴ οὔσα δίκη: οἱ ἐπὶ διαιτητοῦ ἐρήμην λαχόντες· καὶ λέγοντες ἀδίκως καταδεδιτηθῆσαι· ἀντελάγχανον τῷ ἐλόντι αὐτήν· οὐ μόνον δὲ οἱ φεύγοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ διώκοντες· ἐντὸς δὲ ἡμερῶν δέκα ἐξῆν λαχεῖν τὴν μὴ οὔσαν δίκην· μετὰ δὲ ταύτας οὐκ ἐτί. Μὴ παιδί μάχαιραν: ἐπὶ τῶν εἰκῆ ἐγχειριζόντων· καὶ Εὐπολις Δήμοις· Μὴ παιδί τὰ κοινά. Μήρυνθος: σπάρτος ἦτοι σχοινίον· δεσμός· βρόχος. Μήρυμα: σπεῖραμα· κάταγμα· νῆμα. Μηρυομένη: ἔλκουσα· ἐκτεινομένη. Μήστωρ: βουλευτικός· ἔμπειρος. Μῆτι: μηδαμῶσ. mu.268 Μῆτι γε: πόσω γε μᾶλλον. Μητιοχεῖον: δικαστήριον. Μητιόχοσ: ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ τῶν οὐ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων. Μῆτισ: βουλή· γνώμη· σύνεσις. Μητίσομαι: βουλεύσομαι· ἐρήσομαι. Μητραγύρτης: ἐλθὼν τίς εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοι φασίν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν· ἐμβάλλοντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλὴν· λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον· καὶ διὰ τοῦτο ὠκοδόμησαν βουλευτήριον· ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην· καὶ περιφράττοντες αὐτόν καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου· ἐχρῶντο δὲ τῷ μὴ τρωίῳ ἀρχεῖω καὶ νομοφυλακίῳ, καταχῶσαντες καὶ τὸ βάραθρον. Μητραλοία: ὁ τὴν μητέρα τύπτων. Μητρίδα: τὴν πατρίδα· καὶ Πλάτων καὶ Φερεκράτης. Μητροπάτωρ: κατὰ μητέρα πάππος. Μητρύιον: Θεόπομπος· τὸν πατρύιον. Μητρῶιον: τὸ ἱερὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· ἐν ᾧ ἦν γράμματα δημόσια καὶ οἱ νόμοι. Μητρῶον: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογεί mu.269 τονος· τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράψαι ἐν τῷ μὴ τρώῳ. Μὴ φέρειν: ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν· καὶ μισθοφορεῖν οἱ λαμβάνοντες. Μηχανή: βουλή. Μηχανικόν: Ξενοφῶν τὸν πανοῦργον καὶ δεινόν. Μηχανορράφος: ἐπινοητής· κακῶν κατασκευαστής. Μιαινεσθαι· καὶ ἐκμιαίνεσθαι: τὸ ὄνειρώττειν· Σοφοκλῆς. Μιαιφόνος: φονεύς. Μία λόχη: παροιμία· οὐ τρέφει μία λόχη δύο ἐριθάκουσ· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐριθάκος δὲ ἐστὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μὴ νότροπον. Μίαν μάχαιραν: τὴν ψαλίδα Ἀριστοφάνης. Μία χελιδών: παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἕαρ οὐ ποιεῖ· βούλεται δὲ τι εἰπεῖν· μία ἡμέρα καὶ εἰ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν· καὶ δυσσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν· μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς. Μιὰρ ἡμέρα: ἐν τοῖς Χουσὶν Ἀνθεστηριῶνος μηνὸς, ἐν ᾧ δοκοῦσιν αἰψυχαὶ τῶν τελευτησάντων ἀνιέναι, ῥάμνῳ ἔωθεν ἐμασῶντο καὶ πίττη τὰς θύρας ἔχριον. Μίασμα: βαφή. Μιάστωρ: ὅτ' ἂν τις αὐτόν μὴ καθαρὸν εἰδὼσ παρέρχηται· ἵνα μὴ δεῖ μειγμένους. mu.270 Μιάστορα: λυμεῶνα· φονέα. Μιγάδεσ: τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα. Μίγδα καὶ μίγδην: μειγμένως. Μίδασ: βόλου εἶδος· καὶ θηρίδιόν τι

λεπτὸν, ἐν τοῖς ὀσπρίοις γινόμενον. Μίθρου: Μίθραν νομίζουσιν εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον· καὶ τούτῳ θύουσιν πολλὰς θυσίας. Μίκαιον: μικρότατον. Μικρολόγος: σκνιπός· φειδωλός. Μικροῦ δεῖν: παρὰ μικρόν. Μικροῦ δέω: παρὰ μικρὸν λείπω. Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ: τίμιον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πο νηρῶν· Εὐπολις Μαρίκα· Τῶν γὰρ πονηρῶν μι κρόν ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ. Μιλισσόμενος: παρακαλῶν· πραΰνων. Μίλιχον: πρᾶον· χρηστόν. Μίλον: ἄνθος τί. Μιλτωρυχία: τόπος ἐν ᾧ μίλτος ὀρύσσεται· οὕτως Ἀμειψίας. Μιμαΐκυλος: ὁ τῆς κρανίας καρπός· οἱ δὲ τῆς κομά ρου. Μίμαρκυς: ἡ κοιλία καὶ τὰ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα. Μίνθα: τὸ παρ' ἐνίοις ἡδύοσμον· εἰς ὃ μεταβάλλειν φασὶ τὴν Αἴδου παλλακὴν· ἀφ' ἧς καὶ τὸ περὶ τὴν mu.271 Ἴλιν ὄρος· Ζηνόδοτος δὲ τὴν Ἰυγγα ὑπ' ἐνίων Μίνθαν λέγεσθαι, θυγατέρα μὲν οὖσαν Πειθοῦς, Ναΐδα δὲ νύμφην· Ἀριστοκλῆς δὲ ἐν τῷ περὶ γι γάντων διαπλασθῆναι τὸν ἐπ' αὐτῆ μῦθον, διὰ τὸ καρπῶδες εὐρεθὲν τῷ καταφρονηθῆναι τὸ φυτόν. Μίνθη: καλαμίνθη· ἡδύοσμος· βοτάνη εὐώδης. Μινθωθῆναι: τὸ μολυνθῆναι· καὶ μινθοῦν, τὸ ὀσφραίνεσθαι ἀσχημόνως. Μινύθει: ἐλαττοῦται. Μινυνηθάδιον: ὀλιγοχρόνιον. Μινύρεται: κλαίει· θρηνηῖ· εὐφώνως λέγει. Μινυρίζω: θρηνῶ· ἢ τὸ ἡρέμα ἄδω· παρὰ τὸ μείω· Πλάτων ἐν γ' Πολιτείας· μινυρίζων τε καὶ γεγα νωμένος ὑπὸ τῆς ὠδῆς. Μίξοφρυς: σύνοφρυς. Μίσασθαι: τὸ μιτώσασθαι· Πλάτων. Μισγαγκείαν: τόπος ποικίλος, εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσηται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. Μισθάρνης: μισθὸν ἀντικαταλλάττων. Μισθάριον: τὸν μισθόν· Εὐπολις. Μισθαρνία: ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. Μισθαρχίδης: ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὠψω νιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες. Μισθοφόρος: ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. Μισθός: τὸ ἔπαθλον. Μισθώσασθαι: τὸ ἐπὶ τόκῳ δανείσασθαι. Μισητή: τὴν καταφερῆ μισητὴν ἔλεγον· τὸ γὰρ mu.272 μῖσος οὐκ ἀποθὲν ἐστὶ τοῦ μιαινέσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται καὶ ἀμιγές ἐστίν· οἷον μισητὴν τινα οὖσαν· ὃ καὶ βέλτιον· καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον· Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή· κατά τι τοιοῦτο εἰρησθαι δοκεῖ· καὶ ὁ Κρα τίνος που τοῦτο ἔφη· Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσι βοῖσι χρήσονται· τὸν δὲ ἀπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον λέγει· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλήτου κατὰ τὴν τροφήν τίθεται ἡ λέξις. Μισητία: ἡ πρὸς ὅτι οὖν ἄχαρις ἀπληστία. Μίτρα: διάδημα ἢ ζώνη. Μιχθῆναι ἢ μιγῆναι: ἀπαντῆσαι· συμμίξαι· ὅμι λῆσαι. Μνᾶ: ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. Μναρόν: μαλακόν· ἡδύ· ῥάδιον· οὕτως Κρατίνος. Μνᾶται: μνηστεύεται. Μνειάν: τὴν μνήμην· Σοφοκλῆς. Μνειεῖν: κατεσθίειν. Μνημα μὲν ὁ τάφος· μνημεῖον δὲ πᾶν μνημόσυνον· οὕτω Θεουκυδίδης. Μνημήϊα: μνημόσυνα. Μνημοσύνη: μνήμη. Μνησικακεῖν: τὸ ὑπομνησθεσθαι τῶν κακῶν. Μνηστή: ἡ κατὰ μνηστεῖαν γαμηθεῖσα· ἢ ἡ ἐκ παρθενίας μένουσα μνηστῆς· ὃ ἐστὶν ἀπείρανδρος. Μνία: τὰ τῆς θαλάσσης ἐξανθήματα, ἢ βρύα. mu.273 Μνίει: ἐσθίει. Μνῶ: μνήσκω. Μνώμενος: μνηστευόμενος· καὶ ἐμνήσατο· ἐμνηστεύσατο· Εὐπολις. Μνωμένη: μνηστευομένη. Μογερῶν: μοχθηρῶν. Μογήσας: καμών· κακοπαθήσας. Μογόστοκος: περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα· ἔνιοι δὲ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα. Μόγω: κακοπαθεῖα. Μόθος: μάχη· πόλεμος· τάραχος· φόνος· σπάσις· θόρυβος. Μόθων: ὄρχημα φορτικὸν καὶ κορδακῶδες· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ὁ ἀνάγωγος καὶ ὁ ἀκόλαστος ἄνθρωπος. Μοιμυᾶν καὶ μοιμύλλειν: τὸ τὰ χεῖλη διαστρέφειν. Μοῖρα: μερίς· καὶ τὸ καθῆκον· καὶ ἡ εἰμαρμένη. Μοῖρα: σύνταγμα ἐστὶ Λακωνικόν· καὶ ὄνομα λόχου· ἦν δὲ ἀνδρῶν, οἱ μὲν φασὶ, φ'· οἱ δὲ, α'. Μοιρηγενέσ: ἀγαθὴ μοῖρα γεγεννημένη. Μοισᾶν: πληθυντικῶς τὰς Μούσας. Μοιχάγρια: τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα. Μοιχίδιον: τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον· οὕτως Ὑπερίδης. mu.274 Μολεῖν: ἐλθεῖν. Μολοῦσα: παραγενομένη· πορευθεῖσα. Μολπή: ὠδή. Μόλπησ: μετὰ τοὺς λ' δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπης. Μολύβδαινα: μολυβδίδα. Μολών: ἐλθών· ἐλληλυθώς. Μομβρώ: ἡ μορμώ· καὶ τὸ φόβητρον. Μοναυλίαν: τὸν δίχα γάμου βίον. Μονίπποις: τοῖς ἐπὶ ἐνὸς ἵππου

ἀγωνιζομένοις δρόμον. Μονιός: ἄγριος ὕς. Μονοείμονα: μονοχίτωνα. Μονόζωνοι: ἔφοδοι· βάρβαροι· ἢ ἀπελάται· μάχιμοι. Μονόλοπα: μονόφυλλα· μονόδερμα. Μονοπέρας: τοὺς μὴ ἀθρώους, ἀλλὰ μόνον ληστάς· οὕτω Μένανδρος. Μυχόπεδον: γῆς βάθος· Αἴδης· καὶ μυχόνους, ὁ κρυψίνους· καὶ μυχορήμων, ὁ βαθύγλωσσος καὶ δεινὰ λέγων. Μονωιδεῖν: θρηνεῖν. Μονονουχί: σχεδόν· ἐγγύς. Μονοστόλωι: μίαν στολὴν ἔχοντι. Μονότροπος: μόνος τραφεῖς· ἄγαμος· ἀγύναιος. Μονουχία: ὁ μόνος βίος· χωρὶς γάμου. Μονωιδία: ἢ ἀπὸ σκηνηῆς ωἰδῆ ἐν τοῖς δράμασι· καὶ μονωιδεῖν, τὸ θρηνεῖν· ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνηῆς ωἰδαὶ ἐν τῇ τραγωιδίᾳ θρηνοὶ εἰσὶ. mu.275 Μονωιδία: λέγεται ὅτ' ἂν εἷς μόνος λέγη τὴν ωἰδὴν καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μορίαὶ ἐλαῖαι: ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια· ἦσαν δὲ πρῶται ἰβ' τὸν ἀριθμόν· αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν· ἦτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἀλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως· ἢ ὅτι ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες. Μορμολύκεια: τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα. Μοιροδοκῆσαι: ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν· Ἄν τιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπο λογία. Μορμολύττεται: φοβεῖ. Μορμορύζει: ἐκφοβεῖ· παρὰ τὴν μορμῶ. Μορμορύζει: καταράττει· ἡχεῖ· ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Μορμυρίων: ποταμὸς ρεύματα ἔχων. Μορμῶ: ὄν ἡμεῖς μορμόφοβος. Μόρον: τὸ συκάμινον· Αἰσχύλος. Μόρος: ὀδύνη· πόνος· θάνατος. Μόρσιμον: εἰμαρμένον· μεμοιραμένον. Μορυχαία: οἰκία τίς ἀπὸ Μορύχου· ἐν ἧ καὶ Ἄρτεμις. Μορφή: εἶδος· ἰδέα· πρόσοψις. Μορφνόν: εἶδος ἀετοῦ. mu.276 Μόρφωσιν: σχηματισμόν· εἰκόνα. Μόσσυνες: ἐπάλξεις· πύργοι. Μοσχεύηται: τρέφεται· κυρίως γὰρ μοσχεῖα, ἢ τῶν λεπτῶν λαχάνων φυτεῖα. Μοσχεύματα: ἀπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων. Μοσχεύων: μεταφυτεύων. Μοσχεῖα: ἀπαλὰ φυτὰ. Μόσχον: ἀπαλόν. Μοτοῖ: τιτρώσκει· ταρασσει. Μοτοφαγία: θυσία τις ἐν Σαλαμίῃ τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη. Μοτώσει: ἰάσεται δι' ὀθονίων. Μουνυχία: τόπος τοῦ Πειραιῶς· ἀπὸ Μουνυχίας Ἀθηνᾶς· ἣτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Παντακλέους. Μουνυχία καὶ Ζεῖα: λιμένες ἕτεροι Πειραιῶς. Μουνυχία: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ Ἀττικῇ· Ἑλλάνικος δὲ ἐν β' Ἀτθίδος ὀνομασθῆναι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως τοῦ Παντακλέους. Μουνυχιῶν: ὁ δέκατος μῆν παρὰ Ἀθηναίους· ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθουον Μουνυχία. Μουνυχιῶν: καὶ οὗτος μῆν Ἀθήνησι δέκατος· ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς ἐν Μουνυχίᾳ Ἀρτέμιδος· ἡρώος τινὸς καθιερώσαντος αὐτήν· ἐπὶ τῷ τοῦ Πειραιῶς ἀκρωτηρίῳ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ· δεῖ εἰδέναι ὅτι μετροῦσιν Ἀθηναῖοι τοὺς μῆνας τοῦτον τὸν τρόπον· mu.277 νομηνία· εἶτα δευτέρα ἰσταμένον· καὶ τρίτη καὶ τετάρτη· καὶ οὕτως μέχρι τῆς ἐνάτης· εἶτα δεκάτη· ἐνδεκάτη· δωδεκάτη· καὶ λοιπὸν τετάρτη ἐπὶ δέκα· ἕως εἰκάδος· ἔπειτα εἰκάς· καὶ εἰκάς δευτέρα· καὶ λοιπὸν καθ' ὑφαίρεσιν ἐνάτη φθίνοντος· ὀγδόη φθίνοντος· ἐβδόμη φθίνοντος· ἕως δευτέρας φθίνοντος· ἣτις ἔστι παρ' ἡμῖν εἰκάς ἐνάτη· τὴν δὲ τριακάδα ἔνην καὶ νέαν ἐκάλουν· ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχει παρωι χημένον, ὅπερ ἔνον ἐστίν· τὸ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος, ὅπερ νέον ἐστίν. Μουσαῖος: Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν· εἰ γνήσιος· καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολουθούς εἶναι· ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον· ὅτι ὁ μὲν ὁ κρινόμενος ἐπετίθευε τοὺς οἰκέτας τοῦτο καλεῖν, δῆλον· περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θράκης εἰρήκασιν τὸν ἄνδρα εἶναι· οἱ δὲ αὐτόχθονα ἐξ Ἑλευσίνος. Μουσικά: τερπνὰ τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. Μουσικήν: καὶ τὴν μαντείαν οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν ποιητικὴν· λέγεται δὲ καὶ τὸ εὐπαίδευτον καὶ ἐπὶ δέξιον μουσικόν· καὶ τὸ ἐμμελές. Μοχθεῖ: κακοπαθεῖ. Μοχθηρός: ἐπίπυρος ἢ πονηρός· ἢ κακός· καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται· οὕτω Δείναρχος· mu.278 Ἀντιφῶν δὲ ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων τῷ μὲν μοχθηρῶι ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν

μοχθηρόν ἔταξεν· καὶ φησὶν οὗτος ἐν προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· καγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὃν τινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς καταγέλωτος. Μυᾶτε: σκαρδαμύττετε. Μύαγρος: ὁ μυοθήρας. Μύγησ: γέροντος ἀδυναμία. Μύγματα: καταξέσματα. Μυδαλέον: δρυῖνον· παρὰ Ἀρχιλόχῳ διάβροχον· λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρον καὶ κάθυγρον αἶμα· τὸ ἐννότερον· ῥυπαρόν. Μυδαλέον: βεβρεγμένον. Μυδαλέας: διαβρόχους. Μυδιᾶν: νοτιᾶν· δίυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι. Μύδροσ: σίδηρος πεπυρωμένος. Μυδῶντες: βρεχθέντες· διυγραμμένοι· σαπέντες. Μυελόντα: τροφήν ἔχοντα. Μύζει: θηλάζει· λείχει. Μύζοντες: ἐκπιέζοντες. Μύησις: μαθησία· κατήχησις· ἐπιστήμη. Μυθήσασ: εἰπών. Μῦθος: λόγος ψευδῆς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. mu.279 Μῦθος ἐσώθη: ἐπίρρημά ἐστι λεγόμενον ἐπ' ἐσχάτω τοῖς λεγομένοις μύθοις τοῖς παιδίοις. Μυῖα χαλκῆ: καὶ μυῖνδα· παιδιᾶς εἶδος, ἣν οἱ παῖδες ζοντες ἀποτετακότες τὰς χεῖρας ἐπιμύουσιν, ἕως ἂν ἐπιλάβωνται τινός. Μῦα: καὶ γράφεται καὶ λέγεται ἄνευ τοῦ ῑ· καὶ δυσλλάβως παρὰ τῶν Ἀττικῶν. Μύκησ: τὸ παρὰ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου διεγειρόμενον. Μυκηθμός: ἡ τῶν βοῶν φωνή. Μυκόνιον: τὸν γλίσχρον· πλεονέκται γὰρ ἐν μικροῖς οἱ Μυκόνιοι· ἢ διὰ τὸ λυπρὰν εἶναι τὴν Μύκονον. Μυκτῆρας: τὰ ἐκατέρωθεν τῆς ῥίνος τρήματα. Μυκτηρίζει: ἐξουθενεῖ. Μυκωμένοις: βοῶντας. Μυκῶνιος γείτων: αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλίσχρότητι καὶ σμικροπρεπείαι· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. Μυλαβρίδες: σίλφαι αἱ μαλακαί· ἔλλευκοι· ἢ τρωξαλλίδες καὶ ἀετρίδες· Πλάτων Λάκωσι. Μύλακες: μυλώδεις λίθοι. Μύλη: τὸ κάτω τοῦ μύλου· τὸ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται: Μυλάσ: ἡ πόρνη. Μύλος ἀκούει: ἐπὶ τῶν ἀκούοντων μὲν, μὴ προσποιουμένων δὲ ἀκούειν. Μύλωθρον: ὅπου ἄλφιτα ἀλεῖται. mu.280 Μύλωθρος: ὁ μυλῶνα κεκτημένος καὶ ἐργαζόμενος ἑαυτῷ. Μύξαν: αὐτὸν τὸν μυκτῆρα καλοῦσιν, οὐχὶ τὸ ὑγρόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Μυούμενος: τελούμενος· μυσταγωγούμενος. Μύραινας: δῆμος Πανδιονίδος. Μύραινα: καταφερῆς· ἀπὸ τοῦ ζώου· ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγῆ καὶ μύραινα σύ. Μύρρινος: ὁ στέφανος τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων· μυρρίνας γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. Μυρρινῶν: ἀρχῆς ἐπιθυμῶν· μυρρίνας γὰρ ἐστεφανοῦντο. Μυρία: πολλά· ἀναρίθμητα. Μυρίοι ἐν Μεγαλοπόλει: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἀπάντων· οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. Μυρίων: συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς Ἀρκαδίας. Μυρμηκίας: τοὺς εἰς μυρμηκίαν λαλήσαντας ἔλκοῦσθαι τὴν γλῶτταν φασί. Μύρμηκος ἀτραπός: ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀντιφωνεῖ ἢ τί τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα· ἔστιν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκιβῶ νιδῶν ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλω πρὸς τοῦ Ζευξίππου. Μυρομένη: ὄδυρομένη· θρηνοῦσα. mu.281 Μυροκλῆσ: Σαλαμίνιος τὸ γένος· τῶν παρὰ Ἀθηναίων mu.281 ναίων οὐ καλῶς πολιτευσασμένων. Μύρτα: ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. Μύρτησ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας ἐκάστην πόλιν φησὶν Ἀργείους Μύρτησ· Τελέδαμος· Μνασέας· Θεόπομπος δὲ Πασέα καὶ Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας· ἰδεῖν οὖν εἰ γραφικὰ ἔστιν ἀμαρτήματα. Μύρτον: τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου· οὗ τὸ μετὰ ἀξὺ κλειτορίς· ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι, κλειτορίζεσθαι· τὸ δὲ χεῖλος ὑποδορίς· τὸ δὲ σύμπτωμα μυρτοχείλη. Μυρών: οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ ἀμβλὺ βρῶμα καὶ ἄναλον ὥστε μήτε ἄλμυρόν εἶναι, μήτε μωρόν ἐς τὸ πᾶν. Μύσαι: τὸ μετὰ ἀνάγκης τί ὑπομεῖναι. Μύσαντος: καμύσαντος. Μυσικάρφησ: ὄνομα Μυσικάρφους· οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὄνομα τὸς τινὰ ἀηδῶς ἐπιγλῶτταν· οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μυσικάρφει, ὡς ἀκονιτί· τὸ μεμυκῶς καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γελαῖν· Κρατῖνος Ὀραις. Μυρτόνιον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ. mu.282 Μυσικέλενδρον: τὸ τοῦ μύδος ἀποπάτημα· μύχοδον. Μύσκλαι: οἱ λείψωμοι. Μύς λευκός: οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν

πρὸς τὴν ὀχείαν κекίνηται, μάλιστα οἱ λευκοί· οὔτοι δὲ εἰσὶ θήλεις· ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἢ παροιμία εἴρηται. Μύσος: μίασμα. Μῦς πίσης γέυει: ἐπὶ τῶν νεωστὶ ἀπαλασσόντων· καὶ ὅσα Μῦς ἐν Πίσση· ἀπὸ Μυδὸς τοῦ Ταραντίνου πύκτου κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντος. Μυόχοδον: οὐδενὸς ἄξιον· Μένανδρος Ῥαπιζομένη· ὁ μυόχοδος γέρων Λεληθῆναι σφόδρ' οἰόμενος. Μυσταγωγεῖ: μυστήρια ἐπιτελεῖ· εἰς μυστήρια ἄγει· ἢ ἐκδιδάσκει. Μυσταγωγός: ἱερεύς. Μυστήρια: τελεταί. Μύστης: ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος ἢ διδάσκων. Μύστακα: τὸ χεῖλος. Μυστιπόλος: ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μυστηρίων ἐπιμελητής: ὁ ἐπιμελούμενος τῆς ἑορτῆς τῶν μυστηρίων· ὃς ἦν χειροτονούμενος ἄρχων. Μυστίλην: ψωμόν· κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποιοῦν, ἵνα ζω μὸν ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι. Μύστις: ὁ ἔχει ἀντὶ σπλάγχνων τὰ μὴ ἔχοντα σπλάγχνα ζῶα· ἐφ' οὗ τὸν θόλον ὃν πλεῖστον καὶ μέγιστον ἡσίοδος ἔχει· κεῖται δ' εὖ πως ταμα δία mu.283 δέ τις μύστιχος ὁ στόμαχος τείνει ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζῶων φησί. Μυσῶν λείαν: παροιμία τίς ἔστι, λαβοῦσα τὴν ἀρ χὴν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τὲ καὶ ληστῶν τὴν Μυσίαν κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασι λέως ἀποδημίαν. Μυττωτόν: ὑπότριμμα τὶ διὰ σκοροδίου. Μυττωτεύσωμεν: συγκύψωμεν· ἀπὸ τοῦ διὰ σκορό δων τρίμματος. Μυσῶν λεία: ἐπὶ τῶν καταφρονητῶν καὶ εὐκατα φρονήτων. Μυχάλη: βυθὸς θαλάσσης. Μυχέστατον: ἐσώτατον. Μυωξία: ὑβριστικὸς λόγος· σημαίνει δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. Μυωπιζόμενος: μυωπάζων· παρακαμύων· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μυωτός: χιτῶνος εἶδος. Μύωψ: μυατὶς ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. Μῶκος: χλευαστής· μωρός· σκώπτης· καὶ μωκω μένης, χλευαζομένης. Μῶλυ: ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἣτοι πήγανον ἄγριον. Μωλύτερον: ἀμβλύτερον καὶ ἀπαθέστερον καὶ ἦχον οὐκ ἔχον. Μῶλωψ: ἔναιμον ἄλγος. mu.284 Μωμάται: ψέγει. Μωμητά: ψεκτά. Μῶν ἄρα: σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν· τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν. Μῶν ἐστί: ἄρα ἔστιν. Μῶνυχα: ἀπλήν καὶ μὴ διεστῶσαν. Μωρός: ἔνιοι τὴν πρόσκαιρον εὐήθειαν προπερισπωμέ νως· τὴν δὲ κακίαν ὀξυτόνως· οἱ δὲ ἀπλῶς προπε ρισπῶσι· σύγκειται δὲ κατὰ στέρησιν τῆς ὥρας. Μωρότερος Μωρύχου: παροιμία· Πολέμων λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως· μωρότερός εἰμι Μωρύχου, ὃς τᾶνδον ἀφείξω τῆς οἰκίας κάθηται· Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατεπέθετο, διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τηῖ τρύγῃ γλεύκει τὲ καὶ σύκοις· μορύξαι δὲ τὸ μολύ ναι· Ὀμηρος γ' οὖν τὸ μεμολυμένος μεμορυχ μένος φησίν· εὐήθειαν τούτου καταγνωσθῆναι, παρ' ὅσον ἔξω τοῦ νεῶ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τηῖ εἰσόδῳ· τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθῆς τί διαπραττομένων. Μωρῶν: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· συντάγματα τινὰ Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται· φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ μοῖραι ἐπτὰ ὠνομασμένοι· καὶ διή ρηται εἰς τὰς μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες· Ξενοφῶν δὲ φησὶν ἐν τηῖ Λακῶνων πολιτεία· ἐκάστη mu.285 δὲ τῶν πολιτικῶν μωρῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα· λοχαγούς τέσσαρας· πεντηκοστῶν ὀκτώ· ἐνωμο τάρχας ἑκακίδεκα. Μῶ: τὸ ἄστοιχεῖον· Δημόκριτος, {1Τέλος τοῦ ἄστοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἄστοιχείου.}1 Νάβλα: εἶδος ὀργάνου. Νάει: στάζει· ῥέει. Ναΐδες: πηγαί· ἢ νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι δια τρίβουσαι. Ναῖς: ἑταῖρα τίς, ἣς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης. Ναὶ μὰ Δία: Ἀττικὴν ἔχει συνήθειαν· ἴσον δὲ ἔστι τοῦτο, ναὶ μὰ τὸν Δία. Ναικισήρεις: καὶ παρὰ Φερεκράτη καὶ Ἑρμίππῳ· τουναντίον δὲ σημαίνει τῷ ἀληθεύειν. Ναὶ μήν: ναὶ οὕτως. Ναίουσιν: οἰκοῦσιν. Ναὶ τάν: οὕτως ὤμνον. Ναιχί: τούτῳ χρῶνται συνεχῶς. nu.286 Νακην: προβάτου δοράν. Νάκος: ἐντριχὸν δέρμα· ἣτοι δορὰ προβάτου. Νακοτίλται: οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς. Νᾶμα: ὕδωρ· ποτόν. Ναματιαῖα: τὰ ἀπὸ ναμάτων ὕδατα, καὶ πηγῆς, οὐκ ἀπὸ ὑετοῦ. Ναμεργία: ἀλήθεια. Ναράς τὲ Δίρκης: ῥευστικῆς· Αἰσχύλος. Νανός: ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει· καὶ ὁ Θεόφραστος· ὡς νάννον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γ' οὖν νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσιν. Νάννος:

κονδὸς μὴ αὔξων. Ναναρισταί: γένος τί ἄσων. Ναξίανθος: ἡ ἀκοή. Νασμούς: τὰς ἀποροιάς. Ναός: ἀπὸ τοῦ νάειν. Ναῤῃς τε Δίρκησ: ῥευστικῆς· Αἰσχύλος. Ναννίον: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν· αἶγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν· διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ· ἔστιν δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Ναννίον φησὶ προσκῆνιον ἐπονομάζεσθαι διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι. nu.287 Ναξία λίθος: ἡ Κρητικὴ ἀκόνη· Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης. Νάπη: ὄρεινός ὑλώδης τόπος. Νάπυ: σίνηρι. Νάρκη: μυρμηκίαισις. Ναστόν: πυκνόν· μεστόν· πλήρη· μὴ ἔχον ὑπόκου φον τί. Ναστός: πλακοῦντος εἶδος· καὶ ναστοφαγεῖν· λέγουσι δὲ καὶ τὸν ζυμίτην ἄρτον· ὡς ἐπίπαν καὶ μέγα. Ναύαρχος: ὁ τῶν νηῶν ἄρχων. Ναυβάτης: ἐπιβάτης ἢ ναύτης. Ναύειν: ἰκετεύειν· ἐπεὶ ἐν τοῖς ναοῖς ἦσαν· ἢ παρὰ τὴν ἐστίαν παρὰ τὸ ἐναῦσαι. Ναύκληρος: ὁ τῆς νεῶς κύριος· καὶ ὁ ἐπιπλέον αὐτῇ, ἐπὶ τῷ τὰ ναύλα λαμβάνειν. Ναύκληρος: Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέ χρῆται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθω μένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίας ἢ συν οἰκίας. Ναυκληρεῖν: καὶ τὸ οἰκίας δεσπόζειν· Ἄλεξις. Ναυκραρία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· μήτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς ναυ κρατητικά· ἵνα ἢ ἀπὸ ναυκρατητικοῦ πλοίου ἢ ναυκρατητῶν ἐμπλεόντων· ἢ γὰρ Ναύκρατις τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου· ἐὰν δὲ ἢ Ναυ κρατητικά, ἢ ἀντ' αὐτῶν ἀρχόντων· ναυκράρους nu.288 γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον· ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ἑ' ἱστοριῶν. Ναυκράροι: τὸ παλαιὸν Ἀθήνησιν οἱ νῦν δήμαρχοι· καὶ οἱ ἐκμισθοῦντες τὰ δημόσια. Ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουν ναυκραρία καὶ ναύκραρος· ναυκραρία μὲν ὁποῖον τι ἢ συμμορία καὶ ὁ δήμος· ναύκραρος δὲ ὁποῖον τί ὁ δήμαρχος, Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος· ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶ· καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ ἂν τις ναυκραρία ἀμφισβητῆ· καὶ τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ ναυκραρίαν· ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δημόιοι εἰσίν· καὶ δήμαρχοι ἐκλήθησαν· ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Πολιτείας, ὃν τρόπον διέταξε τὴν πόλιν ὁ Σόλων· φυλαὶ δὲ ἦσαν τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσαρες· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἐκάστης ἦσαν νενεμημένοι, τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαὶ δὲ δώδεκα καθ' ἐκάστην· ὁ Κλειδῆμος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν, ὅτι Κλεισθένους δέκα φυλάς ποιήσαντος, ἀντὶ τῶν τεσσάρων, συνέβη καὶ εἰς πεντῆ κοντα μέρη διαταγῆναι· αὐτοὺς δὲ ἐκάλουν ναυκράρια· ὥσπερ νῦν εἰς τὰ ἑκατὸν μέρη διαιρεθέντα καλοῦσι συμμορίας. Ναυκρατία: Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῶ. Ναυλοχεῖν: ναῦς λοχῶν καὶ ἐνεδρεῦειν· Θουκυδίδης ἐβδόμῳ· καὶ ναυλόχιον, ὁ τοιοῦτος τόπος, ὡς λιμένες ἔνεισιν. nu.289 Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ· Ἀριστοφάνης Βαβυλω νόις. Ναυλοχεῖ: ἐν τῇ νηϊ κατατέτακται. Ναύλοχον: εὐδῖον ἐν ὧ αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται. Ναύμαχα: μακρὰ δόρατα, ὥστε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. Ναυμαχησεῖντες: πρὸς ναυμαχίαν ἐτοιμῶς ἔχοντες. Ναύποδες: οἱ νησιῶται. Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ ᾠσ· καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια διττῶς· Ἀριστοφάνης. Ναῦσ: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ νεῦς ἢ νηὺς· καὶ τὰς πλαγίους Ἴωνες νεῦς ἢ νηὸς· νηϊ· νηϊτήν δὲ πληθυντικήν. Ναυσίουσα: ναυσίῳσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα. Ναυσίπορος: ὑπὸ νηῶν περῶμενος. Ναύσταθμον: τὸν λιμένα. Ναυστολοῦν: ναύστολον. Ναυστολίαν: πλοῦν. Ναυτικὴ συγγραφή: τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, ὃ ποιεῖται τίς ἐπὶ ὑποθήκη. Ναυτίδα: γυναῖκας ὡς ναύτας. Ναυτιλλόμενος: πλέων. Ναυτοδίκαι: Ἀθήνησιν οἱ τὰς τῆς ξενίας δίκας εἰσάγοντες. Ναυτοδίκαι: ἀρχὴ τίς ἦν Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι· nu.290 Κρατερὸς γ' οὖν φησὶν· ἐὰν δὲ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιον γεγωνῶς φρατίζη, διώκειν δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθηναίῳ οἷς δίκαι εἰσίν· λαγχάνειν δὲ τῇ ἔννι καὶ νέαι πρὸς τοὺς ναυτοδίκας. Ναυτοδίκαι: ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις, ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντες τινὲς ἐπὶ τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς. Ναυστολία: ὁ πλοῦς. Ναυτιᾶν: ἐν τοῖς δυσὶ τ-α-υ λέγουσιν. Ναύφρακτον: καὶ ναύφρακτον τὴν Ἀττικὴν δύναμιν

καλοῦσιν. Ναύφαρκτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαρθροῦντος καὶ σεμνῶς ἰόντος· Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύ φαρκτον βλέπεις. Νεαλήσ: ἐκτείνεται τὸ ᾠ· Ἀριστοφάνης Λημνίαις· Ἔως νεᾠ αλῆς ἐστὶν αὐτὴν τὴν ἀκμὴν· Μένανδρος. Νεαλήσ: κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκῶς ἰχθύς· λέγεται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθείς. Νεᾶν: οὐ νεοῦν τὴν γῆν· καὶ νεατὸν Ξενοφῶν, οὐ νέωσιν· Εὐπολις Αἰξίν· Ἐπίσταμαι γὰρ αἰπολεῖν, σκάπτειν, νεᾶν, φυτεύειν. Νεάζομεν: μειρακιευόμεθα· καὶ ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ἤκομεν. Νέακασ: τοὺς νέους· Κτησιφῶν Πανδώρα. Νεανίασ: τολμηρούς. nu.291 Νεανιεύεται: νέου ἔργα ποιεῖ. Νεανισκεύεται: Ἄμφις Ἐρίθοις· Ποσειδίππος Δημόταις· Εὐπολις Σφιγξὶν ἰδίως ἐσχημάτικεν τὸ νεανισκεύειν ἐν Δήμοις· Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλὴν τὴν ἀγαθὴν· Αὐτὴ νεανικοῦντος ἐπεθύ μῆσέ μου. Νεανιεύματα: κομάσματα· καινὰ τολμήματα. Νέα νουμηνία: ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἥτις ἔστι νουμηνία Ἑκατομβαιῶνος μηνός. Νεαροί: νέοι· νήπιοι. Νεάσαι: μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριασμένην γῆν· ἐπα ροτριάσαι. Νεάτη: ἐσχάτη. Νεάτην: οὐχὶ νήτην λέγουσιν· καὶ παρανεάτην καὶ τρισνέατον· Κρατῖνος Νόμοις. Νεβλάρετοι: περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Νεβρίζειν: ἢ νεβροῦ δέρμα φορεῖν, ἢ διασπᾶν νεβρούς· κατὰ μίμησιν τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον πάθους. Νεβρίζων: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένον· ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος· νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ νεβρούς διασπᾶν κατὰ τινὰ ἄρρητον λόγον. Νεβρίσ: ἐλάφου δέρμα. Νεβρόσ: ἐλάφου γέννημα· οἰοῦνται ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιδὸν καὶ νεμόμενον. nu.292 Νέεσθαι: πορεύεσθαι. Νεηκέσ: νεωστὶ ἠκονημένον. Νεήλατα: τὰ νεωστὶ ἀλληλεσμένα ἄλφιστα καὶ μέλιτι δεδευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι συνεφυρῶντο· ἐκάλουν δὲ τινὲς αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν· κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ νεή λατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιστα. Νεήλατα: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· κατ' ἔλλειψιν ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀλληλεσμένα· ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας δὲ καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον· ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμ βροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. Νεήλυδες: νεωστὶ ἐληλυθότες. Νεῖα: τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ξύλα. Νεῖκασ: τιμὰς ὁμοίως Ἀττικοί. Νεικεῖ: ψέγει· φιλονεικεῖ. Νεῖκος: διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην· φιλονεικίαν· λοιδορίαν· Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νεῖκα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν· καὶ Νεῖκος Ὀδυσσῆος· καὶ μάχη· ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη· Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη. Νεῖν: κολυμβᾶν· καὶ τὸ νήθειν. Νεκάδες: νεκροί. Νεκτάρεον: ἡδύ· καλόν· εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ· Νεκταρέου nu.293 ἔανοῦ· καὶ νέκταρ, θεῶν πόμα· καὶ οἶνος οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης· καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός. Νεκταρέου: θεῖου. Νεκνιζομένου: καινουργουμένου. Νέκταρ: θεῖον πόμα. Νεκνομάντισ: ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν. Νέκυς: νεκρός. Νεμέας χαράδρα: τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ. Νεμέασ ἀλητριδὸς μνημονεύει Ὑπερίδης. Νεμεσσᾶ: μέμφεται. Νεμεσσᾶν: φθονεῖν ἢ μνηεῖν. Νεμεσητόν: μεμπτόν. Νεμεσία: ἢ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γενομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ Νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Νεμεσία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου· μὴ ποτε ἐορτὴ τίς ἦν Νεμέσεως· καθ' ἣν τοῖς κατοικοῦσι ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. Νεμεσθαι: ὡς τὸ πολὺ, τὸ λαμβάνειν πρόσδοτον παρὰ Θουκυδίδη. Νεμεσίζει: μέμφεται· καὶ νεμεσίζομαι· φθονῶ. Νέμεσις: μέμψις· δίκη· ὕβρις· φθόνος· τύχη. Νεμήσασθαι: διαμερίσασθαι. Νεμήσεις ὑποκριτῶν: οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτὰς κλήρω νεμηθέντας ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τουπιὸν ἄκριτος παραλαμβάνεται· ἔστιν οὖν οἶον διαιρέσεις. nu.294 Νέμοιτο: καρποῖτο. Νεμόμενα: μεριζόμενα· καὶ νομῆ, διαίρεσις καὶ μερισμός. Νέμοντα: διοικοῦντα. Νέμω: νομήσω. Νενησμένην: σεσωρευμένην. Νένηται: πεπλήρωται ἢ σεσῶρευται. Νένωμαι: διανενοῦμαι. Νενώμεθα: διανενοῦμεθα. Νένοφεν: νενέφωται. Νενώπηται: καταπέπληκται καὶ κατεστύγνακεν. Νεοαρδέα: νεωστὶ πεποτισμένην. Νεογαμήσ: ὁ νεωστὶ γήμας.

Νεογιλόν: νεογέννητον. Νεόδητον: νεοδάμαστον. Νεοεργές: προσφάτως
 είργασμένον. Νεοθήσ: ό νεωστή τεθνεώς. Νεοθαλήσ: νεωστή άνελθών.
 Νεοκαταστάτοις άνθρώποις: φησί Θουκυδίδης άντί τοϋ νεωστή κατωικισμένοις.
 Νεοθηλήσ: νεωστή βλαστήσασα. Νεόκημητον: νεωστή κατεσκευασμένον. Νεοκράσ:
 νεόκρατος· και χαλκοκράς και άλικράς. Νεόκρατος: κρατήρ διττός· ό μέν έν
 σπονδαΐς, ό δέ έν περιδείπνοις. nu.295 Νεόκρατος: νεωστή κεκραμένος. Νεωκορήσει:
 ένίοτε άντί τοϋ ίεροσυλήσει· κορεΐν γάρ λέγουσι τó καλλύνειν· τó σαροϋν· και
 έκκαλλύ νειν· τό, τε έκκορηθείης, άντί τοϋ έκκαλλυνθείης. Νεολαία: νέος λαός· και
 οϋ πάλαι εις άνδρας έγγε γραμμένος. Νεολαίαν: τήν νεότητα τετρασυλλάβως οί
 Άττικοί· Βαβυλωνίοις· Ω Ζεϋ, τó χρήμα τής νεολαίας ως καλόν. Νεολώφητος:
 νεωστή λελωφηκυΐα. Νεολέωσ: έφηβος. Νεόνανον: τó παραχρήμα γεγονός· παΐζειν τι
 δέ έχειν· ως τούς μετοίκους νέου προστάτην· άντί τοϋ έχειν. Νεοπεφθή: άρτιμαθή.
 Νεοσπαδη: νεωστή τά σπάργανα περικείμενον. Νεορρύτοις: νεωστή ρέουσι. Νέορτος:
 έφηβος. Νέος έστι και όξϋς: άμαθής έστι και προπετής. Νεοπέπειρος: ό άρτι
 πεπανθείς. Νεουργόν: νεωστή είργασμένον. Νεοτελήσ: νεωστή τετελειωμένος.
 Νεοτευχές: νεωστή κατεσκευασμένον. Νεοττός: ή τοϋ ωοϋ λέκιθος· και τó πυρρόν·
 Μέναν δρος Άνδρία· Και τετάρων ώων μετά τοϋτο, φιλ nu.296 τάτη, Τó νεοττόν·
 Κλέαρχος έν τωΐ περι οΐνων συγγράμματι φησίν· ωΐ διαδίδοται ή άρχή ύπό τόν
 ύμένα λευκόν· έν τούτω γάρ τó σπέρμα και οϋκ έν τωΐ καλουμένωι νεοττωΐ·
 διεψεύσθησαν γάρ οί πρώτοι τοϋτο φήσαντες· και έστι τó ώχρόν πε ρίττωμα τοϋ
 σπέρματος· ότι δέ τó ώχρόν νεοττόν έλεγον, μαρτυρεΐ και Χρύσιππος έν τωΐ περι
 χρυσ μών· όναρ γάρ τινα φασίν θεασάμενον εκ τής κλί νης αϋτοϋ κρέμασθαι ώά,
 προσαναθέσθαι όνειρο κρίτη· τόν δέ ειπειν, όρύττων θησαυρόν εύρήσεις κατά τόν
 τόπον εκείνον· εύρόντα δέ σταμνίον, έν ωΐ άργύριον ήν και χρυσίον, ένεγκεΐν τί τοϋ
 άργυρίου τωΐ μάντει· τόν δέ μάντιν ειπειν· τοϋ δέ νεοττοϋ οϋδέν μοι δίδωσ; και
 Δίφιλος κέχρηται τηΐ λέξει· Όων δ' έν αϋτηΐ διέτρεχεν νεόττια. Νεόφθιτον: νεωστή
 τελευτήσαν· νεωστή φθαρέν. Νεοχμόν: νέον. Νεύματα: βουλήματα. Νέφος: πλήθος.
 Νεφώσεωσ: συννεφεΐας. Νεωκόροσ: ό τόν ναόν κοσμών και εύτρεπίζων. Νεολαία:
 νέων συναγωγή. nu.297 Νεών: Δημοσθένης έν τωΐ ύπερ Κτησιφώντος περι τής πρòς
 Φίλιππον τούτου φιλίας φησίν. Νεώνασ: τούς νεών οΐκους Ίωνες. Νεώρια και
 νεώσοικοι: μήποτε νεώρια λέγεται ό τόπος άπας, εις όν άνέλκονται αί τριήρεις, και
 πά λιν έξ αϋτοϋ καθέλκονται· ως ύποσημαΐνουσι Λυ κοϋργος τέ και Άνδοκίδης.
 Νεωρεΐν: νεωφυλακεΐν. Νέωρον: νέον. Νεώσ: Άττικώς ό ναός. Νεώσατε:
 άροτριάσατε. Νεώσοικοι: οΐκήματα παρα τηΐ θαλάττη οΐκοδομού μενα εις ύποδοχήν
 νεών ότε μη θαλαττεύοιεν. Νέωσι: Δημοσθένης κατ' Αΐσχίνου· πόλις έστιν έν
 Φωκίδι, ήν Ηρόδοτος μέν έν ή Νέωνα όνομάζει, Άνδροτίων δέ έν ' Άτθίδος
 Νεώνας. Νέωτα: τó έπίον έτος, ήτοι εις τó μέλλον. Νεωτερίζει: καινά πράττει.
 Νεωτερικόν: νεανικόν· λέγουσι δέ τόν άνδρικόν. Νεωτεροποιός: Άνάρτης τύραννος
 έπιθέτης. Νήα: ναϋν· πλοΐον. Νηγάτεον: λεπτόν· καινόν· άπαλόν· λευκόν· εύυ φές.
 Νηδι: και νηδία έκατέρως. nu.298 Νηδϋς έλαιάεσσα: έπί Κύκλωπος· Σικελή· από
 Ύβλης τής έλαιηράς. Νηδϋς: γαστήρ· μήτρα. Νηεσ: τά πλοΐα. Νηεον ύλην: έσώρευον
 ύλην· και νηήσας, σωρεύσας. Νηΐδα: άπειρον· άμαθή· ασθενή. Νηΐσ: οϋκ ειδώς·
 άπειρος· τήν δέ Νηΐδα νύμφην παρα τά νάματα ένιοι· και τόν Νεΐλον· και έν Σάμωι
 δέ θηρία γενέσθαι, ών φθεγγομένων ρήγνυσθαι τήν γήν· έκαλοϋντο δέ νηία ωσεϋται
 αν. Νηθειν: οϋ μόνον νεΐν τήν κρόκην φασίν. Νηκερδήσ: άνωφελής· ασύνετος.
 Νηκούστησεν: παρήκουσε. Νηκτά: ένυδρα· κολυμβητά. Νηλεώσ: άπανθρώπως·
 σκληρώς. Νημερτέσ: αληθές. Νεΐν: νήθειν κρόκην. Νηνεμία: άνέμων άπουσία.
 Νήνεμος: άνεμον οϋκ έχων. Νηνίποδεσ: άνυπόδητοι. Νηπενθέσ: άπενθές. Νηποινί:
 άνευ τιμωρίας και ποινής. Νηπύτιος: άνόητος· άφρων. Νηρίται: κόγχης τί γένος.

Νηρίθμοι: ἀναριθμήτους· ἀπείρους. Νήσουσιν: σωρεύουσιν. Νησαίη λίθος: οἱ μὲν τὸ σαρδόνιον ἀπὸ τῆς νῆς πν.299 σου· οἱ δὲ σμάρραγον· ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται. Νισαίασ: ἵππουσ. Νισαῖον: πεδῖον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Νήστιν: τὸ ἔντερον ἢ σπλῆνα ἢ γλῶτταν· Ἄριστο φάνης. Νήστισ: ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον. Νήστισ: ἔντερον ἐν ᾧ περιελίττουσιν οἱ μάγειροι τὰσ χορδάσ. Νήστησ: Σικελικὴ θεὸσ· Ἄλεξισ. Νήστειραν: στερουμένην τροφῆσ. Νησὺδριον: νησίον μικρόν. Νήτην: μάτην. Νητικὴν: ἄνευ τοῦ ὄσ· τὴν περὶ τὸ νήθειν τέχνην. Νῆ τὸν καὶ ναὶ μὰ τόν: κατομοτικὰ ταῦτα· ἀπομοτικὰ δὲ, οὐ μὰ τὸν Δία· ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν μὰ τὸν Δία ποιήσον. Νηφάλια θύματα: δίχα σπονδῆσ. Νηφάλιοι θυσίαι: ἐν αἷσ οἶνοσ οὐ σπένδεται· ἀλλὰ ὕδωρ καὶ μελίκρατον. Νηφάλια ξύλα: τὰ μὴ ἀμπέλινά· μήτε σύκινα μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἶνόσπονδα λέγεται. Νήχεται: κολυμβᾶ. Νίβα: χιόνα· καλεῖται δὲ οὕτωσ καὶ κρήνη ἐν Θράκη. πν.300 Νιγλαρεύων: τερετίζων· καὶ ὁ νίγλαροσ· κρουματικῆσ διαλέκτου ὄνομα· Εὐπολισ Δήμοισ· Τοιαῦτα μὲν τοι νιγλαρεύων κρούματα. Νιγλάρουσ: τερετισμοὺσ. Νίγλαροι: τερετίσματα· καὶ περίεργα κρούσματα. Νίδεσ: αἰδοῖα ἢ ὄρχιδια παιδιῶν· Σικελοί. Νίζει: ῥύπτει· πλύνει· νίπτει· κλύζει· ἀποσμήχει. Νικαίην: νίκην. Νίκαστρον: νικητήριον. Νίκαια: Αἰσχίνησ ἐν τῷ περὶ τῆσ παραπρεσβείασ· ἔστι δὲ πόλισ τῆσ Λοκρίδοσ ἐπιθαλαττίδιοσ. Νικάνωρ: τρεῖσ γεγόνασι Νικάνορεσ· ὁ μὲν υἱὸσ Βαλάκρου· ἕτεροσ δὲ Παρμενίωνοσ· ἄλλοσ δὲ Σταγειρίτησ τὸ γέννοσ· οὗ καὶ Ὑπερίδησ μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένουσ. Νίκη Ἀθηνᾶ: Λυκοῦργοσ ἐν τῷ περὶ τῆσ ἱερείασ· ὅτι δὲ Νίκησ Ἀθηνᾶσ ξόανον ἄπτερον· ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥοάν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράτοσ, ἐτιμᾶτο παρὰ Ἀθηναίοισ, δεδήλωκεν Ἡλιόδωροσ ὁ περιηγητήσ ἐν ἀ· περὶ ἀκροπόλεωσ. Νιοβιδῶν: ἐπὶ τῶν ἀρσένων καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. Νιφάδεσ: σταγόνεσ. Νίφαργον: νιφάδι λελευκασμένον. Νεΐφει: χιονίζει. Νιφετόσ: ἡ κατὰ λεπτόν καταφερομένη χιών· τέσ σαρεσ εἰσὶν πήξισ τῆσ ἐν τῷ ἀέρι ὕδατῶδοσ πν.301 [πήξεωσ] ὑγρότητοσ· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών· ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆσ δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλοσ· ὁ δὲ νιφετόσ πήξισ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρεῖαν ἢ ποιότητοσ αὐτή. Νιφέσσοσ σελήνη: λευκή. Νίψαι: μακρὰ ἢ πρώτη συλλαβὴ ὁπότε ἐπὶ νιφετοῦ τάττεται· καὶ ἐνιψεν· καὶ ἐνίφθη ἢ γῆ. Νοητά: τὰ μὴ αἰσθητά· τὰ ἀόρατα. Νοθεῖα: τὰ τοῖσ νόθοισ ἐκ τῶν πατριῶν διδόμενα οὕτωσ καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν· οὕτω Λυσιάσ καὶ Ἰσαῖοσ καὶ Ἄριστοφάνησ καὶ Ὑπερίδησ καὶ Δημοσθένησ ἐν τῷ κατὰ Ἄριστο κράτοσ. Νοβακκίζειν: τὸ ὀρχούμενον τοῖσ δακτύλοισ ἐπιψοφεῖν· σεισμὸσ Νιόβη. Νοθεύει: ἀπατᾶ· ἀπαλλοτριοῖ. Νόθοσ: ὁ μὴ δύο ἀστών. Νομάδεσ: βοσκόμεναι ἀγέλαι. Νομαδόστοιχοι: ἀπὸ τῶν νόμων κατὰ στοιχόν ὀρχούμενοι. Νομάδων: ἀγρίων· βαρβάρων. Νομαί: μερισμοί. Νομεύσ: βοσκόσ· ποιμήν. Νομήσ: ἐνκοιλία πλοίου. Νομιζόμενα: νόμιμα· ἢ ὑπολαμβανόμενα. πν.302 Νομίζουσιν: ἀντὶ τοῦ νομίσματι χρῶνται. Νομικόν: τὸν ἐπιστήμονα τῶν νόμων· Ἄλεξισ Γαλατεία. Νόμιον: δίκαιον. Νομοθέται: καὶ οἱ εἰσηγούμενοι, καὶ ἐκκλησία τίσ Ἀθήνησιν οὕτωσ ἐκαλεῖτο, ἠὲ τοὺσ εἰσφερομένουσ ἐδοκίμαζον νόμουσ. Νομοῖστορεσ: νομομαθεῖσ. Νομόν: νομήν· βοσκήν. Νόμοσ: θεσμόσ· συνήθεια. Νομοφύλακεσ: ἀρχὴ τίσ παρὰ Ἀθηναίοισ οὕτωσ ἐκαλεῖτο· διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν· οἵτινεσ τὰσ ἀρχὰσ ἐπηνάγκαζον τοῖσ νόμοισ χρῆσθαι. Νοσακερῶσ: τρυφερωδῶσ· μαλακῶσ· νοσοδῶσ. Νόμοσ: ὁ κιθαρωδικὸσ τρόποσ τῆσ μελωδίασ· ἀρμονίαν ἔχων ταύτην καὶ ῥυθμόν ὠρισμένον· ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ὧν εἷσ ὄρθιοσ· τετράδιοσ ὀξύσ· Δωριεῖσ δὲ ἐπὶ νομίματοσ χρῶνται τῇ λέξει· καὶ Ῥωμαῖοι παραστρέψαντεσ νοῦμμον λέγουσιν· Ἀττικοὶ δὲ τὰ διανενημένα μέρη τῆσ γῆσ, ὡσ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὸ δίκαιον ἔγγραφον. Νοσηλεία: ἡ τῶν νοσοῦντων ἐπιμέλεια· καὶ νοσηλεύεσθαι, τὸ νοσοκομῆσαι. Νοσηλεύεσθαι: νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶσ. Νοσηλεύω: νοσοῦντα θεραπεύω.

nu.303 Νορύη: ὄσπριόν τι· Θεόφραστος δὲ συνώνυμα φησὶ τρύχον· νορύη·
 τιθύμαλλον. Νορτή: τιθύμαλλον. Νόσον ἔχειν: ἀντὶ τοῦ φαῦλον ἔθος ἔχειν·
 Εὐριπίδης Ἀντιόπη. Νοστήσας: ἐπανελθών. Νόστος: ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος· ἢ ἡ ἀνάδοσις
 τῆς γεύσεως. Νόστον: ὁδόν· νευχάσας· νεανιευσάμενος. Νοσφιζόμεθα: χωριζόμεθα.
 Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύριοις: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττομένη. Νοσφιζόμενον:
 ὑφαιρούμενον· ἰδιοποιούμενον. Νότιον: χωρίον προκείμενον τῆς Κολοφωνίων
 πόλεως. Νότιος: ὑγρός. Νότοθεν: ἐκ μεσημβρίας. Νουβυστικόν: νοῦ βεβυσμένον καὶ
 γέμον. Νουβυστικῶς: νουνεχῶς. Νουθετίαν: καὶ νουθετησὸν λέγουσι. Νύκας:
 ἀνοίξας. Νυκτερίδος αἴνος: αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος ὅπερ ἔκκειται ἐν
 τοῖς μετὰ ταῦτα. Νυκτερινοὶ κύνες: οἱ λύκοι. nu.304 Νυκτίβιος: ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν
 ἡμέραι διάγων. Νυκτιλόχοι: οἱ λησταί. Νυκτῶν μέσον: διὰ μέσης νυκτός. Νυμφαῖον:
 νυμφῶν ἱερόν. Νυμφαγωγόν: τὸν παράνυμφον. Νύμφαι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες, καὶ
 οἱ ἐν τοῖς κήποις σκώληκες. Νυμφεύτρια: ἡ παράνυμφος. Νυμφεύτρια: ἡ
 συμπεπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῆ νύμφη· καὶ ἡ νεόγαμος δὲ καὶ ἡ γαμετή· καὶ
 πρεσβυτέρα Πηνελόπη· καὶ ἡ Ἑλένη παρὰ Ἀθηναίους· καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ· καὶ ἡ θεὰ
 ἢ ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Νύμφαιον: ὄρος Ἀρκαδίας. Νυμφαῖον: ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶν τὸ
 Νυμφαῖον· καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει
 τάλαντον. Νύμφαι: σκώληκες· οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις, ὅτ' ἂν ἦδη
 πτεροποιεῖν ἄρξωνται· οἱ δ' ἀπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας Σάμιοι· καὶ τὸ
 ἀναμέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν· καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ
 μεμυκῦται, νύμφαι· καὶ αἱ νεόγαμοὶ κόραι, νύμφαι· καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν,
 νύμφαι· ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δηλον· περὶ δὲ τῶν θεῶν
 Διονύσου πᾶσα ἱστορία συνῆκται ἐν τριῶν ἀκόντα τρισὶ βίβλοις. nu.305 Νυμφικὰ
 λουτρά: τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα. Νύμφη: πηγὴ· καὶ ἡ
 νεόγαμος γυνή. Νυμφίος: κτητικῶς· ὡς Τύριος, Φρύγιος, Λύδιος. Νυμφόβασ: ὁ
 Σειληνὸς τῶν νυμφῶν ἀνήρ. Νυμφόληπτοι: αἱ νύμφαι κατημμένα. Νυμφοστόλος:
 νυμφαγωγός. Νῦν: τὸν παρόντα χρόνον δηλοῖ. Νῦν δὲ: ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν·
 Νόμοις ἢ· νῦν δὲ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὕτω ταῦτ'
 ἐτίθεμεν· νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα· καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἰπολύτῳ· Νῦν δὲ μὲν ὄρος βᾶσ'
 ἐπὶ θήρας Πόθον ἐστέλλον· νῦν δὲ ψαμάθοις (Ἐπ') ἀκυμάντοις· καὶ ἐν Μελεάγρῳ·
 Ὅρας σὺ νῦν δὲ μ' ὡς ἐπράϊνας τύχην· Μάγνης δὲ ἐν Πυ τακίδη· Εἶπέ μοι, νῦν δὲ
 μὲν ὦμνυς μὴ γεγονέναι· νῦν δὲ φῆς· ἐν δὲ τοῖς Νόμοις διαλελυμένον εἶρη κεν· τὸ
 μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου· τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου· ὅς δὲ πάντων τῶν
 πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμέν ἡμεῖς νῦν δὲ. Νυνὶ μ' ἔπεισας· μᾶλλον νῦν λέγω.
 Νύξ: εὐφρόνη· καὶ ἡ σκοτία. Νυός: καλεῖται μὲν ἐπίπαν ἡ τοῦ υἱοῦ γυνή τοῖς γο
 νεῦσιν αὐτοῦ· χρῶνται δὲ τῷ ὀνόματι ποικίλως οἱ ποιηταί. nu.306 Νυρίζει: ζῦει
 νύσσει. Νύρων: νύττων. Νύσσα: καμπτήρ· τέρμα· βαθμὶς. Νύχιος: νυκτερινός. Νύχος:
 νύξ. Νωδός: ὁ μὴ ἔχων ὁδόντας. Νωγαλεύματα: τὰ κατὰ λεπτόν ἐδέσματα· τὰ ἐπὶ
 δορπίσματα. Νώδυνον: ἀνώδυνον. Νωθείας: βραδυτήτος. Νωθήσ: βραδύς·
 δυσκίνητος· ἄλογος. Νωθρός: ἀσθενής. Νῶ: ἡμεῖς. Νωειν: οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι
 ὁδοί. Νώμενος: ὁ νηθόμενος. Νωνακρεύς: πύκτης· παγκρατιαστής. Νῶντας: ῥέοντας.
 Νῶντος: σωρεύοντος. Νῶτα θαλάσσης: ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Νώνυμος:
 ἀνώνυμος· ἄδοξος. Νωτίσαι: ἐπάρασθαι. Νωταλεύματα: Ἀραρῶς Καμπυλίων· Τὰ
 κομψὰ δῆτα ταῦτα νωταλεύματα· Κόγχαι τὲ καὶ σωλῆ νες αἱ τε καμπύλαι Καρῖδες·
 Ἀντιφάνης Βουσίριδι· Βότρυς· ῥόας· φοίνικας· ἕτερα νωταλαῖν. Νωτόπληγα:
 μαστιγίαν τὸν εἰς τὰ νῶτα πληγὰς nu.307 λαμβάνοντα· Φερεκράτης Κραπατάλοισ·
 Καὶ νῶ τόπληγα μὴ ταχέως διακονεῖν. Νωτοφόρος: ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων. Νῶτον:
 οὐδετέρως λέγουσι τὸ νῶτον· καὶ πληθυντι κῶς τὰ νῶτα. Νωχελῆ: βραδεῖα.
 Νωχελῆς: βραδύς· ὁμαλός· ἄχρηστος. Νωχελῶ: οὐ δυναμένῳ κινεῖσθαι· φεύγοντα.

{1'Αρχή σὺν Θεωῖ τοῦ ᾤξ.}1 Ξάνθιον: ἐπικοπτόν. Ξάνθοισιν: ὀρνέοις. Ξανθίζεσθαι: κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. Ξανθίν: πυρροειδῆ. Ξανήσει: κοπιάσει. Ξάνιον: κτένιον ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδε ματίοις· κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Ξανῶ: κοπιάσω· Σοφοκλῆς Ποιμεσίν· Ἐκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι φησίν· Ἴδὺ ξανῆσαι καὶ προγυμνάσαι χέρα. Ξαίνω: νήθω· σωρεύω. Ξανᾶν: πονεῖν τοὺς καρπούς τὰς γυναῖκας τῶν χειρῶν· διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν. Ξεῖνοι: οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι. xi.308 Ξεναγός: ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγῶν: ξενοδοχῶν. Ξενηλατεῖν: Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους. Ξενίαν: καταγώγιον· κατάλυμα. Ξενίζειν: ξένην χρῆσθαι φωνῇ ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι. Ξενίζειν: οἱ μὲν ξένην διαλέκτῳ χρῆσθαι· οἱ δὲ ἐν τῇ ξένη διατρέβειν. Ξενικὸν ἐμπόριον: ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται· ὡς περ ἄστικόν, ὅπου οἱ ἄστοι. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ Ἀριστοφάνης· συνεστήσατο δ' αὐτὸ πρῶτον Κόνων· παρέλαβεν δὲ αὐτὸ Ἴφικράτης ὕστερον· καὶ Χαβρίας· ὡς χρησάμενος τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψεν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἴφικράτους καὶ Καλλικλέους. Ξένιος: ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. Ξενιτευόμενος: ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· Ἀριστοφάνης Εὐθυδίκῳ· Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην. Ξειρησ: φυτὸν ἀρωματικόν· Ἀριστοφάνης. Ξενοκοπεῖν: ἐπὶ τοῦ πληγὰς ἔλαβον· οὕτω Μεταγένης. Ξενολόγος: ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος: καὶ ὁ καταγόμενος καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. Ξενίζειν: τὸ ξενικῶς διαλέγεσθαι. xi.309 Ξενίσεις: ξενοδοκίας· Θουκυδίδης. Ξεστόν: ὠμαλισμένον. Ξηραλοιφία καὶ ξηραλοιφεῖν: τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι. Ξηραλοιφεῖν: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι· μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο. Ξηρὸν καὶ αὔρον ἐκατέρως. Ξηρὸς ἰδρώς: ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξεναπάτας: ἰδίως ἐπὶ τῶν [...] ὅτ' ἂν μὴ τοι οὗτοι πνέωσιν ἄνεμοι ἐν τοῖς πελάγεσιν, ὅποιοι ἐν τοῖς λιμέσιν· Εὐριπίδης Σθενεβοῖαι· Τίς ἄνδρα τι μᾶ ξεναπάτην. Ξιφισμός: σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης· καὶ ξιφίζειν, τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα. Ξιφήρης: ξίφος ἔχων. Ξιφηφόρος: ξιφήρης. Ξόανον: ἄγαλμα· εἶδωλον· ζώδιον· ἀνδριάς. Ξουθόν: λεπτόν· ἀπαλόν· ἐλαφρόν· χλωρόν· ὑγρόν· ξανθόν· καλόν· πυκνόν· ὀξύ· ταχύ· οἱ δὲ ποικίλον· εὐειδές· διαυγές. Ξοῦθος: ὄνομα κύριον. Ξυεῖ: γράφει· ὡς παρ' Ὀμήρωι· ἔνθεν καὶ τὰ ξύσματα γράμματα. xi.310 Ξυήλην: ἦν ξυάλην λέγομεν· Ξενοφῶν Κύρου Ἄναβάσει· εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἥτρου· ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα· εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνική· ἦν Ἀττικοὶ κνήστιν, Λάκωνες ξυήλην λέγουσι μόνον· ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν Κνήστι χαλκείη· οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτω λέγουσιν· καπικνήν καπεσθίειν· οἱ δὲ Λάκωνες τούνομα ξυήλην· ὡς καὶ Ξενοφῶν φησὶν ἐν δ' τῆς Ἄναβάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἔτι ὢν, ἀποκτείνας ξυήλην Λακωνικήν παῖδα· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ κνήν οἱ Δωριεῖς ξυεῖν λέγουσιν· ὡς καὶ Σώφρονα τίς τὸν ξύοντα ἀντιξυεῖ· καὶ πάλιν· ὁ χοραγὸς ξυεται. Ξύλων ἐρεψίμων: στεγάσματα ἔστι τὰ ἐρέψιμα εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα. Ξυλοῦχος: σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος· δρυμός· ὕλη· χέρσος· ἀγρός· τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου. Ξύλον πρῶτον: τὸ βάραθρον. Ξύλοχον: ὑλώδη τόπον. Ξύμβαθι: σύμβαθι· ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ᾤξ σχηματισμὸς κοινὸς ἔστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν. Ξυμβῆ ἢ πεῖρα: ἀντὶ τοῦ ἐπιτευχθῆ παρὰ Θουκυδίδη. Ξύμβολον: ἀρρενικῶς λέγουσι τὸ ξύμβολον. xi.311 Ξυμβόλους: οὕτω τοὺς διὰ τῶν παρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον· ἀντιθέμενο δὲ οὗτοι Δήμητρι. Ξυμφέρειν: συμφωνεῖν. Ξυναυλία: αὐλησις τίς συμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη, αὐλωδία. Ξύν: Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ ᾤσᾤν καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια· οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες. Ξυन्दύο: καὶ ξυντρία λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ξυμβάλλεται: καὶ

συμβάλλεται. Ξυναίρεται: συνάπτεται. Ξυνάορον: γαμετήν. Ξυνήϊα: κοινὰ χρήματα. Ξύνες: λέγουσι καὶ σύνες. Ξυννένοφε: ἐπινεφῆ καὶ συννεφῆ καὶ συννέφελα ἔσ τίν· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρωι· Καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾶ μάλ' εὖ· καὶ ἐν Νήσοις· Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει· ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζουσα. Ξύνθημα: καὶ σύνθημα. Ξυνηρέτης: σύμφωνος· ὡς ὁ ἐναντίος, ἀντηρέτης. Ξυμφορά: συντυχία. Ξύνηβον: συμπότης. Ξυνοθόκος: ξενοδόχος. Ξυνωρίς: συζυγία· ἡ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγ μένον. χι.312 Ξυρηκῆς: ὁ ξυρήσιμος καὶ κουριῶν. Ξυπεταίωες: δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς Ξυπε ταιή· ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταίων. Ξυρίδες: καμπάγια· ζυγάβδια· ἡ ἄλλο ὑπόδημα διάφορον. Ξυροῦ ἀκμήσ: τοῦ ὀξυτάτου· κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων. Ξυσταρχεῖς: τοῦ γυμνασίου ἄρχεις. Ξυστίδα: λεπτὸν ὕφασμα· περιβόλαιον. Ξυστίς: γυναικεῖον τί ἔνδυμά ἐστι πεποικιλμένον· ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τὲ τῶν κωμικῶν καὶ Ἀν τιφάνης ἐν Εὐπλοίαι· ἔστι μέντοι καὶ τραγικὸν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατίνος ἐν Ὁραις· ἔστι δὲ καὶ ἵππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Ξυστίς: χιτῶν ποδήρης γυναικεῖος· οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα· οἱ δὲ τὸ λεπτὸν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι· ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα. Ξυστόν: δορύλλιον· ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. Ξυνωμοσάμην: συνήγαγον καὶ φίλους ἐποίησα. Ξυνῶνα: τὸν κοινωνόν· Σοφοκλῆς. Ξυναλλαγῆναι: τὸ συμβῆναι· Θουκυδίδης. Ξυνσάσεται: συσκευάζεται. χι.313 Ξυρεῖσθαι: οὐδὲ ξυρᾶσθαι λέγουσιν. Ξυρόν: ἐκτεταμένως τὰ πολλὰ λέγουσιν. Ξυστίδες: εἶδος ὑποδημάτων· ἡ κόσμος γυναικεῖος· ἡ σκεῦος ἱματίων τί. Ξύστης: περισκελὲς ἔνδυμα. Ξυστόν: κοντόν· ἀκόντιον. Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν. Ξύστραν: καὶ στλεγγίδα λέγουσι. Ξυστάς: ἀμπελοτόμον δρέπανον· καὶ γῆ ἀμπελο φόρος. {1' Ἀρχὴ τοῦ ὀ στοιχείου}1. Ὁα: ἀκροδρύων εἶδος, μήλοισ μικροῖς ἐμφορές. Ὁαὶ τῶν ἱματίων· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν· ὅτε τὰς ὄας ἴσας ἐποίησατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύ ταις οἰὸς δέρμα προσέρραπτον, ἵνα ἤκιστα τρί βοιντο. Ὁαρισμοί: διάλογοι. Ὁασ: μηλωτάς· οἷς γὰρ πρόβατον. Ὁασ: τὰς τῶν ἱματίων. Ὁβελίας ἄρτος: ὁ ἐπὶ ὀβελῶν ὀπτώμενος· λέγονται δὲ καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβε λίας ἄρτους αἴροντες· ἐτάσσετο δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροίκων. Ὁβελός: ὀβελίσκος. omicron.314 Ὁβελίας ἄρτος: περιπεπρασμένος μακροῦ ξύλωι καὶ οὕτως ὀπτώμενος· γίνεται δὲ παραμήκης καὶ γασ τρώδης. Ὁβολὸν ἐκβαλεῖν: τὸ ἐλάχιστον καὶ τὸ μηδὲν ση μειωθῆναι. Ὁβολός: ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος· ὀβολός δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἕξ ἐστὶ χαλκῶν· ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτὰ· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων καὶ νομισμάτων ὀκτῶ καὶ ἕξ· ἡ δὲ μνᾶ ἐξηκοστόν ἐστὶ τοῦ τάλαντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσοῦ ἐξαπλάσιόν ἐστὶν. Ὁβολοστατοῖ: ἀντὶ τοῦ δανεῖζοι· Λυσίας· οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται· ἔλεγον δὲ ὀβολοστατάτας τοὺς δανειστάς, ὡς Ὑπερίδης καὶ ἡ κωμωδία. Ὁβολοῦ χίμαιρα ἐν Ἄδου. Ὁβολός ἡλιαστικός: ὅς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο. Ὁβολοστάτης: δανειστής ἐπ' ἐνεχύροις· στήσασθαι γὰρ τὸ δανείσασθαι. Ὁβολοστατήσαι: τὸ λαβεῖν τόκους. Ὁβρια καὶ ὀβρίκαλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία· Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Ὁβριμος: ἰσχυρός. Ὁγε: ὁ δῆ. Ὁγκίαν: τὸν σταθμόν· Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος. Ὁγκοι: αἱ ἀκίδες. omicron.315 Ὁγκύλλεσθαι: ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλ λεσθαι· σεμνύνεσθαι. Ὁγκυλωμένος: ὑπερήφανος. Ὁγμος: ἡ κατὰ στοῖχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν· καὶ ὄγμοι σταχύων. Ὁγχνα: ἀχράδες ἢ ἄπιοι. Ὁδάξ: τοῖς ὁδοῦσιν ἐνδεδηχτός. Ὁδαξησμός: κνησμός· καὶ ὀδόντων τρισμός. Ὁδαγός: διὰ τοῦ ἄ-λ-φ-α, οὐχ ὀδηγός. Ὁδαῖος Ἐρμῆς: ὁ ἐνόδιος. Ὁδακτάζειν: δάκνειν. Ὁδ' ἐγώ: αὐτὸς ἐγώ. Ὁδησαι: τὸ ὠνήσασθαι· Εὐριπίδης Ἀλόπη καὶ Κύκλωρι. Ὁδιός: Ἐρμοῦ ἐπίθετον. Ὁ Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάν των. Ὁδοιπόριον: τὴν ἐπὶ τῶι

συμπλεῦσαι εὐωχίαν. Ὀδμή: ἀποφορά· ὁσμή. Ὀδοιδοκος: ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς· πανοῦργος· κλώψ. Ὀδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς· λεγόμενον· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Ὀρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρῦν. Ὀδός: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ ἐν omicron.316 ὁδῶ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρα· τοι οὔτον δὲ καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Ἡ ὁδὸν ἐλθέμενοι· εἰ δὲ ψιλῶθῃ ἢ προτέρα συλλαβῇ, σημαίνει τὸν βαθ μόν. Ὀδοντισμός: εἶδος ἀυλήσεως. Ὀδοποιοί: οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί. Ὀδός: ἀρσενικῶς· καὶ οὐδός, ὁ τῆς θύρας· οὗ χρῆ ὁδός ὀδεύειν οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἐπίστασθαι· παρ' Ὀμήρῳ δέ ἐστιν. Ὀδουρις: πρῶτος. Ὀδουρεῖς: προπορεύη. Ὀδουρούς: τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας. Ὀδυνήφατος: ἢ τὰς ὁδύνας ἀφανίζουσα. Ὀδυσσέα: ἢ ἐσχάτη μακρά· καὶ τὰ ὅμοια. Ὀδωδεν: ὄζει. Ὀδωρεῖν: ὀδοφυλακεῖν. Ὀζαι: τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων. Ὀζειν: οὐ μόνον ὀδωδέειν λέγουσιν. Ὀζος: κλάδος. Ὀθι: ὄπου. Ὀθνεῖος: ἀλλογενής· ξένος· ἀλλότριος· Ἰσαῖος καὶ Πλάτων. Ὀθόνας: λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἄν μὴ λινοῦν ἦ. Οἰστούχου: φαρέτρας. Οἰστόν: δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος. omicron.317 Οἶδια: προβάτια. Οἶ: ὄπου. Οἶ: περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ· ὄξυτόνως δὲ τὸ οὔτοι· συμποσίω· οἶ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδα τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα· καὶ οὔ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· Πολιτεία· πλὴν οὔ. Οἶητας: τοὺς κωμῆτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. Οἶηθεν: δῆμος Πανδιονίδος ἢ Οἶη· καὶ τὸ Οἶηθεν τοπικὸν ἐπίρρημα· Φιλόχορος δὲ τὴν Οἶην φησὶν Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, Χαροποῦ δὲ γυ ναῖκα. Οἶαι: διφθέραι· μηλωταί. Οἶακες: πηδάλια· ἀυχένες. Οἶακίζει: κυβερνᾷ. Οἶακιστής: κυβερνήτης. Οἶακοστρόφος: κυβερνήτης. Οἶακοστρωφῶν: κυβερνῶν. Οἶγνυεῖ: ἀνοίγει. Οἶδαίνων: φλεγμαίνων· ψύχων. Οἶδαίνει: οἶδεῖν ποιεῖ. Οἶδεῖ: φλεγμαίνει· πεφύσηται. omicron.318 Οἶδημα: ὄγκωμα· φλεγμονή· ἀπόστημα· ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. Οἶδήματα: ἐπάρματα ἢ φυσήματα. Οἶδησις: φλεγμονή· φύσημα. Οἶδημα: κύμα ἢ πέλαγος. Οἶεσθαι: ὑπονοεῖν. Οἶεσις: προβάτοις. Οἶζύς: πόνος· ταλαιπωρία. Οἶηθεῖς: ὑπολαβῶν. Οἶησις: ἔπαρμα· ὑπόνοια. Οἶκαδε: εἰς τὰ οἰκεῖα. Οἶκέα: τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι· οἰκέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν πάντας. Οἰκάριον: τὸ οἰκίδιον. Οἰκείαν: τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς τὴν οἰκείαν· ὅτι οὐ κυρίως κέχρηται τῷ ὀνόματι· οἰκεῖους γὰρ ἐκτίθενται ἐν τῷ περὶ συγγενῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβάνων ἔστι συγγενής· οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής. Οἰκεῖλαι: ἐκβληθῆναι. Οἰκεῖος: ἴδιος. Οἰκεύς: οἰκέτης. omicron.319 Οἰκίδιον: τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια. Οἰκίσκος: περδικοτροφεῖον· Ἀριστοφάνης Πελαρ γοῖς. Οἰκογενές: τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον. Οἰκέωσ: [...] Οἶκημα: ἀντὶ τοῦ δεσποτήριον· Δείναρχος· ἀντὶ δὲ τοῦ πορνεῖον· Αἰσχίνης. Οἰκίσκω: ἀντὶ τοῦ μικρῶ τινὶ οἴκῳ· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Οἶκοθι: ἐπὶ τῆς οἰκίας. Οἶκοι: ἐν τῷ οἴκῳ. Οἶκοι γενοίμην: ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων. Οἰκόπεδον: ἔρημον κατάπτωμα οἴκου. Οἰκόσιτος: ὁ τὰ οἶκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν πέλας. Οἰκυπορεῖα: τὰ κατ' οἰκίαν σκευή. Οἰκότριψ: οἰκέτης. Οἰκοτρύβλιον: τὸ οἰκογενές παιδάριον. Οἰκουρός: οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ. Οἰκουρὸν ὄφιν: τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο. Οἰκούρια: ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοις τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν· ἢ παίγνια. omicron.320 Οἰκουρουμένης: τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποὶ κουρουμένης ὑγρότητος· ἦτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἔνδον κατεσπαρμένης. Οἰκονόμουσ: τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους. Οἰκότριβες: οἱ ἐκ δούλων δούλοι, οἱ καὶ οἰκογενεῖς λέγονται· ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν ὠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων, οἱ δὲ ἐξ ἐλευθέρων ἐγένοντο· καὶ οἱ μὲν αἰεῖ

δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον. Οἴκτιστον: ἔλεεινόν. Οἴμησεν: ὠρμησεν· καὶ οἴματα, ὄρμηματα. Οἴμος: ὁδός· ἢ στίχος· ἢ ῥάβδος κύκλου· ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. Οἴωγή: στεναγμός. Οἴμωζει: στενάζει. Οἴμώκτιαν: ἀντὶ τοῦ οἴμωξίαν. Οἴναρα: τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἴνάνθη: ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὄρεινόν εὐοδμον. Οἴνήρυσσις: κοτύλη· οἴνοχόη. Οἴναῖοι τὴν χαράδραν: ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείαι παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἴναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα. Οἴνηῖς: μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίους. Οἴνότη· καὶ Οἴνέως: δῆμος τῆς Ἰπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευσίνα· ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα· ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ δημότης Οἴνέως. omicron.321 Οἴνιαστήρια: σπονδὴ τῷ Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὐπόλις Δήμοις. Οἴνοβαρές: μέθυσε. Οἴνηβόλος: καινὸς καὶ ἀντικείμενος τ' ἐξει. Οἴνιζει: μονάζει. Οἱ νομοφύλακες τίνες: ἔδοξε τισὶ τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθετοῦνται κατὰ τὰ πάτρια ἔστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες στροφίους λευκοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο· κατάντικρυ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμου· ὅτε κομὶ ζοῖτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ

καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει. Οἴνοποτάζων: οἴνοποτῶν· εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ. Οἴνόπται: εὐτελής ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχ νους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἐορταῖς τισίν. Οἴνόπται: ἐπιμεληταὶ τοῦ τοῦ φράτορας ἡδὺν οἶνον ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελής ἀρχὴ τίς Ἀθήνησιν. Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν: δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, οἶνος καὶ ἀλήθεια· ἡ δὲ, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθείς· λαμ omicron.322 βάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοιοζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. Οἴνοσπονδα: αἱ γινόμεναι θυσαίαι μετ' οἴνου σπονδῆς. Οἴνουῦττα: μάζα οἴνω δεδευμένη· μελιτοῦττα δὲ ἡ μέλιτι. Οἴνοχοεῖ: κερνᾶ. Οἴνοχόος: πιγκέρνης. Οἴνώνησις: οἶον οἶνον συνωνούμενος. Οἴνωπόσις: οἴνωδης· διαυγής· ἢ μέλανος. Οἴξασ: ἀνοίξας. Οἴόθεν οἶος: ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον. Οἴοι: μόνοι· ἢ δυνατοί. Οἴόμενος: νομίζων. Οἶον: τὸ θαυμαστικόν. Οἶον: δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι· καλεῖσθαι δὲ φασὶν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἶον ἐκάλουσαν οἱ ἀρχαῖοι· ἔστι δὲ τὸ μὲν Κεραμικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς, τὸ δὲ Δεκελικὸν Οἶον τῆς Ἰπποθοωντίδος φυλῆς· οἱ δὲ δημόται ἐκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου· ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι Οἴηθεν, ὡς προείρηται. Οἴον τε: δυνατόν· ἀρκούντως ἔχειν· κατὰ δυνατόν. Οἴος: μόνος· ἢ ὁποῖος. omicron.323 Οἴος εἶ καὶ οἴος τε εἶ: τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τ-ε σημαίνει τὸ βούλει καὶ προηίρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τ-ε τὸ δύνασθαι· ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο. Οἴος: προβάτου. Οἴος: ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἴος τε, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος· καὶ οἴος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἴος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἴος ἦν ὁ πατήρ. Οἶον: τὸ ἀνταποδοτικόν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τὸ, οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως καλόν, οἶον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Οἴος: αἶξ ἢ πρόβατον. Οἴσει: κομίσαι. Οἴσεται: λήψεται. Οἴσθα: ἀντὶ τοῦ οἴδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ-· μετὰ δὲ τοῦ σ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνα. Οἴσθεις: εἰκασθεις· ὑπολαβών. Οἴσόμενος: κομίσων. Οἴστά: φορητά. Οἴσπότη: οἴων ῥύπος· οἴσπος· Ἀριστοφάνους Λυσιστράτη· Ἐκπλύναντας τὴν οἴσπότην ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλίνη. Οἴστεύσας: τοξεύσας· σαγιτεύσας. omicron.324 Οἴστόσις: βέλος· σαγίτα. Οἴστρα: συντόμως καὶ μανικῶς κινεῖται. Οἴστρεῖ: ἐρεθίζει· ἐκμαίνει.

Οϊστρηλατούμενοι: πυρούμενοι· ἐκμαινόμενοι. Οϊστροπλήγα: τηῖ μανία πεπληγότα. Οϊστροσ: ἐρεθισμός· ἔκκαυσις· πύρωσις ἐμμανής. Οϊσύμη: πόλις τῆς Θράκης. Οϊούπη: ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οϊσυπηρός: ῥυπαρός. Οἴσω: κομίσω ἐνέγκω. Οἴφι: χοϊνίξ. Οἴχεται: πορεύεται. Οἰχήσομαι: πορεύσομαι. Οἰχόμενος: πορευόμενος. Οἰωνόβρωτος: ὀρνεόβρωτος. Οἰωνοί: σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα. Ὁ κάνης τῆς κοίτης ὑπερέχει: ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαστικῶν καὶ πλείων τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων. Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· ἢ τὴν ἡλιαίαν λέγει διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφιδὸν γεγραμμένης· ἢ ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχομένων νόμων, κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης· ὅτι γὰρ φησι βουστροφιδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ ἐπεὶ φησι τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευσθῆναι.325 τήριον καὶ τὴν ἀγορὰν μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὡς φησὶν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ. [Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, λέγων Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τηῖ ποικίλῃ στοαῖ· οὐδεὶς γὰρ τοῦτο εἴρηκεν.] [Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς· Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν φησὶν οὕτως· ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν μὴ τὰ ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται· ἦτοι οὖν γραφικὸν ἐστὶν ἀμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει ἵνα δοκῇ πλεῖον τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἢ πόλις εἰς τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον.] Ὁκέλλει: προσορμεῖ· ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Ὁκιμβάζειν: καὶ σκιμβάζειν, τὸ στραγγεῦσθαι. Ὁκλαδίας δίφρος: ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορὰν ἠκολούθουν φέροντες. Ὁκλάζει: χωλεύει· εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται· διστάζει· ἀποκάμνει· λαγγάζει. Ὁκλάξ: οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ὁκνεῖν: τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρά τοῖς παλαιοῖς. Ὁκνεῖ: εὐλαβῶς ἔχει. Ὁκνῶν: ἀναδυόμενος. Ὁκρίβαντας: ἐμβάδας. Ὁκρίβας: σχῆμα ἡνιόχου.326 Ὁκρίβας: σκηνή· ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικά πηγματα· ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερέσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων· βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τραγωδοί. Ὁκρίβας: τὸ λογεῖον, ἐφ' ᾧ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. Ὁκόρνους: τοὺς πάρνοπας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτη· οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους. Ὁ Κρῆς τὴν θάλασσαν: ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ἠΐδειν σε. Ὁκριάζων: τραχυνόμενος· Σοφοκλῆς. Ὁκτώπηχος καὶ ὀκτώπους: Φιλήμων. Ὁκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις. Ὁκτώπας: ἦτοι ὁ σκορπίος. Ὁκτώπους: ἢ ὁ μακρὸς ὀκτῶ ποδῶν. Ὁκτώπων: Κρατῖνος Θράτταις· Ὁκτώπων ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γάρ· σκορπίον ὀκτώπων ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἢ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησὶν· ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα, Κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.327 Ὁλασ: οὐχὶ ἄλλας λεκτέον. Ὁλαγμεύειν: ὄλλας βάλλειν. Ὁλβιοδαίμων: εὐδαίμων· εὐτυχέστατος. Ὁλβιος: πλούσιος· εὐδαίμων· μακάριος. Ὁλβοδότης: πλουτοδότης. Ὁλέθρου πείρατ' ἐφήπται: ἐπιδέδεται καὶ ἐξήπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· οἷον δεδέσθαι τῷ ὀλέθρῳ. Ὁλεθρον: τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον. Ὁλέκει: φονεύει. Ὁλέκρανον: ἀγκῶν· οἷον τῆς ὠλένης κάρα ἢ κράνιον. Ὁλέκρανον: τὸ ὄστον τοῦ ἀγκῶνος. Ὁλέκρανα: τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πήχεις τῶν ποδῶν λέγουσι. Ὁλέσκει: ὀλοθρεύει. Ὁλετήρα: φονέα. Ὁλίγα ἄττα: ὀλίγα τινά. Ὁλιγαρχοῦμενοι: ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δὲ εἰσὶ πολιτεῖαι· βασιλεία· ὀλιγαρχία· δημοκρατία. Ὁλιγγοί: γένος ἀκρίδων. Ὁλιγίστου: παρὰ μικρόν. Ὁλίγωρος: σὺν τῷ γ. Ὁλιγογνώμων: ὀλίγωρος.328 Ὁλιγγοσ: ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων. Ὁλιγοδεῖς: ὀλίγα χρήζων. Ὁλιγοδρανῆς: ὀλίγα ἰσχύων. Ὁλίγου δεῖν: σχεδόν· παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν. Ὁλισθηρός: εὐόλισθος· εὐχερῶς μεταγινώσκων. Ὁλιγωρήσετε: ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· ὀλιγωρεῖν γὰρ λέγεται

τὸ ὀλίγην ὥραν ἔχειν· ἔστι δὲ τὸ μὲν ὀλίγην ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγην· ὡς ἐν τῷ, ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεύς· ὥρα δὲ ἡ φροντίς. Ὕλιζον· ἔλασσον. Ὕλισβοι· δερμάτινα αἰδοῖα. Ὀλκάδεσ· πλοῖα. Ὀλκειον· χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων. Ὀλκῆ· δυνάμει· ἢ βάρει ἢ σταθμῷ. Ὀλκήν· ἐπαγωγὴν τροπὴν. Ὀλκοί· σχοινία εἰς τὸ ἔλκειν ἐπιτήδεια. Ὀλκὸς ἄνθρωπος· ὁ ἔλκυστικός καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος. Ὀλκοῖσ· ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυνάμενον. Ὀλκόν· ἰσχυρὸν τόνον· ἢ ἔλκυστικόν· ἢ ὄρμον· ἢ ὁδόν. Ὀλκός· ὁδός· ἢ ἀγωγὸς ρεύματος· ἢ οὐρά· ἢ ὀλκὸς κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τροπίδος ἔκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ πάσης τῆς νεῶς διῆκον. Ὀλκοῦσ· ἐφέλκομένας. omicron.329 Ὀλκοῦσ· ναυστάθμους. Ὀλμοι· καὶ ὑφόλμια· ἐπὶ αὐλῶν· Εὐπολις Φίλοις· ῥέγειν δὲ τοὺς ὄλμους οἴμοι τῶν κακῶν. Ὀλοκαρπούμενον· ὄλον προσφερόμενον. Ὀλόκληρος· οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὀλόκληροι εἰσίν· Μένανδρος Θετταλῆ· Ὀλόκληρος οὗτος σοὶ ξένη. Ὀλοκαυτισμός· ὀλοκαρπία. Ὀλος· θόλος. Ὀλοσχερῶσ· ὀλοτελῶσ. Ὀλοσχοίνων· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσ βείας· Θεόφραστος δὲ τρία εἶδη σχοίνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκία διαφέρων, ὀλόσχοι νος καλεῖται. Ὀλοσπάδεσ· ὄλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι· Σοφοκλῆς. Ὀλόσφυρον· τὸ ὀλοσφύρατον. Ὀλολυν· Μένανδρος τὸν γυναικῶδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον. Ὀλολύττουσιν· οὐχὶ ὀλολύζουσι· Μένανδρος. Ὀλόλους· τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι· Μένανδρος Δεισιδαίμονι· Θεόπομπος Τισαμενωῖ καὶ ἄλλοι. Ὀλόσχοινοσ· ἢ σχοῖνος· καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι. Ὀλοῖτροχος· στρογγύλος λίθος· ἢ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέχων. omicron.330 Ὀλούφειν· τίλλειν ἢ κατασπᾶν· οἶον ὀλοσφίζειν. Ὀλοφυκτίσ· φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης. Ὀλοφυκτίσ· οἶον ἐπινυκτίσ ἢ δοθίην· ὅτ' ἂν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὅσα ποθεῖς τίς σοι μερίδα ἐπέδωκεν· δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται. Ὀλοφύρεται· ἀποδύρεται· κλαίει. Ὀλόφωνοσ· ὁ ἀλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος. Ὀλοφυρμός· θρῆνος. Ὀλύμπια· τὰ ἐν Πίσῃ Ὀλύμπια· Ἀθήνησι· καὶ τὸ ἱερὸν Ὀλυμπίειον πεντασυλλάβως ὡς Ἀσκληπίειον· Ἀριστοφάνης. Ὀλυμποσ· οὐρανός· θεοῦ οἰκητήριον· καὶ ὄρος ἐν Μακεδονία. Ὀλυρα· ζεαία· εἶδος σπέρματος. Ὀλώλαμεν· ἀπολώλαμεν. Ὀλω ποδί· ὄληι δυνάμει. Ὀμαδοσ· θόρυβος· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. Ὀμαιμοσ καὶ ὁμαίμων· ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδους. Ὀμαιχιμία· ὁμομαχία· συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ὀμαλέσ· ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλὸν ἐπὶ τόπου· Θουκυδίδης· καὶ προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ omicron.331 πάλιν· ἐν τῷ ὁμαλωῖ τὴν μάχην ποιεῖσθαι. Ὀμαμαιτα· τὰ οὐρήματα· Αἰσχύλος. Ὀμμα ραπτόν· ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιστερῶν. Ὀμαρτῶν· ἀκολουθῶν. Ὀμαυλον· ὁμόκοιτον. Ὀμβρήσαντοσ· πηγάσαντοσ. Ὀμέθνιον· ὁμόφυλον. Ὀμείρειν· ὁμοῦ ἡρμόσθαι. Ὀμείρονται· ἐπιθυμοῦσι. Ὀμέστιον· ὁμόοικον· ὁμωρόφιον. Ὀμηρεῦντασ· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπὶ τῶν ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ· ἦσαν δὲ ν'· ὄμηροι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ συμβάσει διδόμενοι· ὄμηρῶσαι γὰρ τὸ συμβαλεῖν· Θεόπομπος δὲ ὄμηρεῖν φησὶ λέγεσθαι παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθία τῶν ὁμολογουμένων διδομένους ἐντεῦθεν ὄμηρους φησὶ λέγεσθαι. Ὀμηρίδαι· γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὄνομασ μόνον· οἱ δὲ φασὶν ἀμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντασ· ὄνομάζεσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὄμηρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμηρα νυμφίους καὶ νύμφασ ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδασ λέγουσιν. Ὀμηρίταισ· ὁμοψήφοισ· ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσειν· ὁμογνώμοσιν. omicron.332 Ὀμήρουσ· τὰ ἐνέχυρα· παρὰ τὸ ὄμηρεῦσαι, ὃ ἔστι συντυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφόρων. Ὀμευνέτου· συγκοίτου· ἀνδρός. Ὀμήγυριν· ἄθροισμα· πλῆθος. Ὀμηρεύειν· συμφωνεῖν. Ὀμηρίδαι· οἱ τὰ Ὀμήρου ὑποκρινόμενοι. Ὀμηρον· ἐνέχυρον τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον. Ὀμιλαδόν· κατ'

ἄθροίσματα καὶ τάγματα. Ὅμιλεῖ: συναναστρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει. Ὅμιλος: ἄθροισμα· ὄχλος· πλῆθος. Ὅμιχλη: ἀορασία· ἢ παχὺς ἀήρ. Ὅμνύναι καὶ ὀμνύειν: διττῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ὄμν-ἰ- καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἰσάναι μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἰσάνειν. Ὅμνυθι: καὶ ἔκδυθι καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ ὄμν-ι. Ὅμόδουλος: σύνδουλος. Ὅμόγνια: ὁμογενῆ· ἢ γνήσια· ἢ φίλα. Ὅμοερκές: Δείναρχος ἀντὶ τοῦ ὄφ' ἐν ἔρκος· τουτ' ἐστὶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον. Ὅμοθυμαδόν: ὁμοφρόνως· ὁμοψύχως. Ὅμοδίαιτος: ὁμοτράπεζος. Ὅμοίας λαβάς: ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις. Ὅμοθύμωσ: ὁμοψύχως· ὁμοφρόνως· ὁμολόγως. Ὅμογάλακτες: οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος· οὐς καὶ γεννήτας ἐκάλουν. omicron.333 Ὅμόγνιοι θεοί: οἷς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν. Ὅμοεῖρκτης: ὁμοτόιχος· ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. Ὅμόθεν: ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Ὅμολώϊος Ζεὺς: ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτίας· καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ Ὅμολώας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως· ἦν προφήτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι ὁ Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν. Ἰστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὄμολον λέγεσθαι· ἔστι δὲ Δημήτηρ Ὅμολωῖα ἐν Θήβαις. Ὅμόπτεροι: ὁμότριχες. Ὅμονήδουοι: ἀδελφὸς γνήσιος. Ὅμόνοια: συνέδριον· ἀρχὴ τίς· καλεῖται δὲ ὁμονοίας ἐπιστάται. Ὅμόργνησι: ἀπομάσσει· ἀποψύχει. Ὅμόρξασ: ἐκμάξας· ἀποψήσας. Ὅμοροσ: πλησιόχωρος. Ὅμοροῦσα: γειτνιώσα· πλησίον ἔλθοῦσα. Ὅμορροθεῖ: συμφωνεῖ. Ὅμορρόφιον: ὁμόσκηνον. Ὅμόσε: ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας· σφοδρῶς· θρασέως. Ὅμόσε ἰέναι: ἀντὶ τοῦ παραβάλλεσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι ἀντὶ τοῦ omicron.334 ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι· καὶ μὴ στρέφουσθαι, μὴ δὲ φεύγειν. Ὅμοῦ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος φησὶν· ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· Ἥδη γὰρ (ἔστιν ἦδε) τοῦ τίκτειν ὁμοῦ. Ὅμόσιτον: ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὅμόσπονδος: φίλος. Ὅμοτέρμονας: πλησιοχώρους· τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας. Ὅμότεχνον: οὐ σύντεχνον. Ὅμότιθον: οὐχ ὁμότιθον. Ὅμοῦ: ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμιξ ὁμοῦ. Ὅμοῦ: Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶν γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγύς τῶν (δισ)μυρίων εἰσὶν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον· Λυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων· δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τῷ Λυσίᾳ κεχρηθῆναι ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις πρὸς Ἀχιλλεῖα· φησὶ γάρ· Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθῆμεναι ὅστέ' Ἀχιλλεῦ, Ἄλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν. omicron.335 Ὅμπην: Ἀθηναῖοι ὅτ' ἂν τὸν νεῶν ἰδρύνωνται πυροὺς μέλιτι δεύσαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἴθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἐξῆς· χρῶνται δὲ τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἰδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες ὄμπην, εὐθένηϊαν οἰωνιζόμενοι· ὄθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ὅμπνια. Ὅμπνεύειν: αὔξειν. Ὅμπναι: πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι. Ὅμπνίου νέφους: μεγίστου. Ὅμφαλόν: τὸ μεσαίτατον. Ὅμφαλητομία: ὅτε αἱ μαῖται τὸν ὄμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὄμφαλητόμοι λέγονται. Ὅμφακα: πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν. Ὅμφάλειος: εἶδος σύκου· ἰσχάδος. Ὅμφαλιστήρ: ὡς τοὺς τῶν παιδίων ὄμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν. Ὅμφή: θεῖα κληδὼν ἢ φήμη. Ὅμφήν: φωνήν· κληδὼνα· φήμην θεῖαν· ἢ ὄνειρα· φάσματα. Ὅμφύνειν: σεμνύνειν. Ὅμώμοκα: Ἄρχιππος Ὄνωι. Ὅμωχέτας: Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους· Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις. Ὄναίμην: ἀπολαύσω· ἐπιτύχοιμι. Ὄναιντο: ὠφελῆθεῖεν· καὶ ὄνασθαι, ὠφελῆθῆναι. Ὄνειρόπληκτον: ὑπὸ ὄνειρων πληττόμενον. omicron.336 Ὄνειροπολεῖ: φαντάζεται. Ὄνειροπόλος: ὄνειροκρίτης. Ὄνησασθαι: ὠφελῆθῆναι· ἀπολαύειν. Ὄνησιφόρος: ὠφελείαν φέρων. Ὄνητήν: ἀγοραστήν· ἐναπόλαυστον. Ὄνήτωρ: ὄνησιν φέρων· καὶ ὄνάτωρ ὁμοίως.

Ὀνήτωρ: πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψεν τοὺς ἐξούλης λόγους· εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὗ καὶ ἴσο κράτης ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως μέμνηται. Ὀνθος: βόλβιτον· τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ὀνιαία: τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. Ὀνίνασθαι: ὀνειῖσθαι· ὠφελεῖσθαι. Ὀνίνησιν: ὠφελεῖ. Ὀνοι: ἐν ᾧ κρόκην νήθουσιν. Ὀνοι: κανθήλιοι. Ὀνοκίνδιος: ὀνηλάτης· ἀστραβηλάτης. Ὀνομήνω: ὀνομάσω. Ὀνομάζων: ἀντὶ τοῦ φράζων· ἐρμηνεῖαι χρώμενος· Δημοσθένης. Ὀνος: τὸ ἐπάνω τοῦ μύλου· Ἀριστοτέλης δὲ κατ' ἀμφοτέρων τάσσει. Ὀνος ἄγων μυστήρια: ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούν *omicron*.337 των καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ και ρῶι τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσί ναδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν ἀγὸ μενα βαστάζοντες· Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε. Ὀνος εἰς ἄχυρα: Παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπίπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρω μένων. Ὀνος ἐν μελίτταις: Κράτης Τόλμαις· καὶ, ὄνος ἐν μύρῳι παροιμία. Ὀνος λύρας: Μένανδρος Ψοφοδεεῖ· ἡδοχη παροιμία· Ὀνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὅς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μὴ δὲ ἐπαινούν των. Ὀνος ἀκροᾶται σάλπιγγος: Εὐπόλις Ταξιάρχαις. Ὀνος ἰσόσπριος: ζῳῖον πολὺπουν σκωληκῶδες, ὃ συνειληθὲν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται. Ὀνος ὕεται: ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων· Κηφισὸ δωρος Ἀμαζόσι· Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι· Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ πυππά ζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται. Ὀνου γνάθος: τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πο λυφάγον. Ὀνου πόκοι: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ὡσπερ *omicron*.338 αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἀσκὸν τίλλειν· χύ τραν πλύνειν. Ὀνου θάνατος: ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων. Ὀνου παρακύψεως: ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιαθες πτοη θεῖσαι ἰστὸν ἀνέρρηξαν· ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἰστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότηι ἐνεκάλεσεν· ὄθεν ἡ παροι μία. Ὀνου πόκαι: ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὡσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν· ἀσκὸν τίλλειν· χύτραν ποικίλλειν· εἰς κοπρῶνα θυμιά· Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Αἴδου σχοινίον πλέ κοντα· ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα· οἶον ἀπο κείροντα. Ὀνου σκιά: καὶ περὶ ὄνου σκιάς· Σοφοκλῆς Κηδα λίωνι· Ὅτι ἂν τι γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριστοφάνης Δαιδάλωι· Περὶ τοῦ γὰρ ὕμιν ὁ πό λεμος νῦν ἐστί· περὶ ὄνου σκιάς· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγρα φήν, ὄνου σκιάν· οἱ δὲ πρῶτον φθέγγασθαι Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπὲρ τινος ἐπὶ μεγάλας αἰτίαις κρινομένου· ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκρο ωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσ ἔχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι· ὡς Μεγάραδε ἀπιὼν μισθῶσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῶι γενομέ νου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ὄνου βουληθεῖη ἀναπαύσασ θαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦ τον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέσαι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὡστε *omicron*.339 διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τοῦ του γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ πο θοῦντας τὰ ἐξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιάς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρα καλοῦσιν· ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύον τος, οὐκ ἐθέλουσιν ἀκοῦειν· δῆλον δὲ ὅτι λεγομέ νωι τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρωδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ διαφέρεισθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς. Ὀνοταζομένη: ἐκφραυλιζομένη· Ἴων μεγάλῳ δράματι. Ὀντως: ἀληθῶς. Ὀνουχίζεται: ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὀνουχος ἔλκος: οἶον ἔλκυσμα· ἡ μακρὰ γραμμὴ. Ὀνωι τίς ἔλεγε μῦθον: ἐλλείπει ὅτι, ὁ δὲ ἀκούων, ἐκίνει τὰ ὦτα. Ὀξάλειοι: συκαὶ τινες. Ὀξίνη διάθεσις: ἦν φασὶν οἱ πολλοὶ τοῦ στομάχου ὄξιδα. Ὀξίνη: τὸν οἶνον, οὐκ ὄξιναν· καὶ Ἐρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Ὀξίς: λαγύνιον ὄξηρόν. Ὀξος Σφήττιον: ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὄξεις, ὡς οἱ Ἀχαρνεῖς κακολόγοι.

omicron.340 Ὀξύβαφον: οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον. Ὀξυβελήσ: ὀξέως βάλλων· ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυθύμια: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί· περὶ οὗ πολλῶι ἂν δικαιότερον ἐν τοῖς ὀξυθυμίαις ἢ στήλῃ σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς· ἔνιοι μὲν οὖν, ὧν ἔστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγουσιν ὅτι φασὶ τὰ ξύλα ἀφ' ὧν ἀπάγχονται τινές· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δὲ ἐκκόπτου τε, ἐξορίζουσι καὶ καίουσιν· Δίδυμος δὲ φησὶν ὀξυθυμίαν τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν. Ὀξυθύμια: ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι, νύκτωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τεθῆναι, ταῦτα ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυθύμια: τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχιονιμαῖα ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κατεκαίετο· Εὐπολις Δήμοις. Ὀξυθυμείσθαι: οὐχὶ ὀξυθυμῆν λέγουσιν· τὸ ὀργί ζεσθαι ἀκραχόλως. Ὀξυπρώρι ταύρωι: ὀξυκέρατι. Ὀξυρεγμῆν: ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίση ἢ τροφή· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνᾶς καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυμίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα, Καὶ κρῖνον αὐτῆ, μὴ μετ' ὀξυρεγμίας. Ὀξύρροπον: ὀξέως θέον.

omicron.341 Ὀξυωπέστερος: ὀξύτερον βλέπων. Ὀξυωπεῖν: ὀξέως βλέπειν. Ὀπαζόμεναι: θεραπεύουσαι καὶ ἐπόμεναι. Ὀπασθεῖς: ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεῖς. Ὀπαῖα κεραμίς: ἢ τὴν κάπνην ἔχουσα· Δίφιλος Χρυσόχοῳ· διακύψας ὀρῶ Διὰ τῆς ὀπαῖας κερα μίδος καλὴν σφόδρα. Ὀπα: φωνήν. Ὀπαδόσ: ἀκόλουθος. Ὀπάξει: θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ δίδωκε. Ὀπη: ὄπου. Ὀπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην. Ὀπή: δι' ἧς ἐστὶν ἰδεῖν· ἔνθεν καὶ ὀπήτιον. Ὀπιπεύειν: παρατηρεῖν. Ὀπισθόδομος: τὸ ὀπισθεν παντὸς οἰκῆματος· ἢ ταμί εἶον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει· ὀπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς νεώ. Ὀπισθοτείλαν: τὴν σηπίαν οἱ Βοιωτοί· ὀπισθεν ἀ(ποτιλῶσαν.) Ὀπισθεν καὶ κατοπιν: Ἰππεῦσιν. Ὀπιάντορον: τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ. Ὀπικίαν: τὴν τῶν Ὀπικῶν χώραν· Θουκυδίδης. Ὀπικοί: οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες. Ὀπισθόδομος: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως· ἀνέωξαν δὴπου πρῶιην τινές τὸν ὀπισθόδομον· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ὁ ὀπισθεν τοῦ νεώ τῆς Ἀθηνᾶς οἶκος, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα.

omicron.342 Ὀπίστατον: τελευταίωτον. Ὀπλαί: αἱ πυξίδες· τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες. Ὀπλα φωτός: αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι. Ὀπλή: ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν· οἶον, βοῶν· προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις. Ὀπλιτεύειν: ὀπλίζεσθαι. Ὀπλίττομαι: οὐ πείθομαι· καὶ τοῦτο Βοιωτίον· Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις. Ὀπνιος χεῖρ: πλουσία χεῖρ· πλούσιος. Ὀπνιον νέφος: μέγα· πολὺ· ἠύξημένον· Σοφοκλῆς Θησεῖ. Ὀπνιος λειμών: ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· ἐπεὶ Ὀπνία ἢ Δημήτηρ λέγεται. Ὀπνιερὸν ὕδωρ: τὸ τρόφιμον. Ὀποι: ὄπου. Ὀποι ποτέ: ὄπου ποτέ. Ὀπόσ: τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος. Ὀπότερος: ὀποῖος. Ὀποτέρωθεν: ἀπὸ ποίου μέρους. Ὀπου γε δὴ: [...] Ὁ προτυχῶν: οὐχ ὁ προστυχῶν. Ὀπτανεῖον: τὸ μαγειρεῖον. Ὀπτῆρας: κατασκόπους. Ὀπτῆρια: ἀνακαλυπτῆρια. Ὀπωπα: ἔθεασάμην. Ὀπωπένας: ἔωρακένας. omicron.343 Ὀπωρώνας: ὠνητάς ὀπώρας. Ὀρα δὴ καὶ σκόπει: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ὀραῖτε: ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπροσβείας. Ὀργᾶν: τὸ ἐπείγεσθαι· καὶ κατοργᾶν, τὸ κατεπεῖ γειν. Ὀργανα χρόνου: ἐν Τιμαίωι· τοὺς πλανήτας· τοὺς δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνου. Ὀργάσ: χωρίον· οἶον ἄλσος μέγα· καὶ ὄργεῶνες, οἱ εἰς τοῦτο συνάγοντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὄργιά ζοντες. Ὀργάσ: τὰ λοχμῶδη καὶ ὄρεινά χωρία καὶ οὐκ ἔπερ γαζόμενα οὕτως καλεῖται· ὅθεν καὶ ἡ Μεγαρικὴ ὄργας προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὕσα. Ὀργάσ: θυσία· τελετή· μυστήρια. Ὀργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἐστὶ πρὸς Ὀργεῶνας· ὄρ γεῶνες δὲ εἰσὶν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὄργιάζειν γάρ ἐστὶ τὸ θύειν καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὄρεγειν τῷ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὄργασι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερά δρᾶν· οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τούνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων· μήποτε δὲ ὕστερον

νενόμι σται τὸ ἐπὶ τιμηῆ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι· ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν. *omicron*.344 Ὀργάσας· μαλάξας. Ὀργιάζων· θύων· ἐπιτελῶν. Ὀργᾶν· ἐπιθυμεῖν. Ὀργᾶς· ἡ εὐγυειος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία. Ὀργια· μυστήρια· ἱερά. Ὀργεῶνες· οἱ τοῖς ἰδίοις ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες· ὀργιάζειν δὲ ἔστι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· τουτ ἔστι μυστήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ'· μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια· Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων· ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινὰς ἥρωας ἢ θεοῦς· ἤδη δὲ μετα φέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν· ὁ γ' οὖν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδηῖ· Γενεαῖ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργείωνας· καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργέων· Εὐχαῖς δὲ σωίζοις δεσπότης Παιωνίας· περὶ δὲ τῶν ὀργεῶνων γέ γραφεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς γεννητὰς καλοῦμεν. Ὀργάδες· τὰ ἱερά χωρία· ἦτοι ἀπὸ τῶν ὀργίων ἢ *omicron*.345 τῶν μυστηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾶν· ὃ ἔστιν ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾶν τὰ ἱερά φυτὰ, οὐ τολμῶσι, διὰ τὸ ἐπάρατα εἶναι. Ὀργεῶνες· πρῶτοι ὀργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλλαχοῦ οὕτως. Ὀργάνη· ἢ Ἐργάνη· ἢ Ἀθηνᾶ. Ὀργεῶνες· σύνταγμα τι ἀνδρῶν· ὡς τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ κοινῆ ὀργιάζειν· οἷον θύειν καὶ εὐχεσθαι. Ὀργεωνικά ἔστι θύματα, τὰ κοινὰ τῶν ὀργεῶνων. Ὀργιασταί· οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες. Ὀργῶσα· ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιῶσα. Ὀργιούμενοις· ἐπιθυμοῦσιν. Ὀρέγει· παρέχει. Ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ. Ὀρεγνύς· ἐκτείνας. Ὀρειοὶ πόδες· αἱ κῶπαι. Ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν· ταυτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν. Ὀρεῖχαλκος· ὁ διαυγῆς χαλκός. Ὀρέξει· δώσει· ἐκτείνει. Ὀρεξις· ἐπιθυμία. Ὀρεωκόμος· ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. Ὀρέστης· ἐν ὄρεσι δαιτώμενος. Ὀρεῖς· ἡμιόνους· καὶ ὀρεωκόμους, τοὺς ἐπιμελουμένους τῶν ἡμιόνων. *omicron*.346 Ὀρδάνιον· ἐν ὣ ἦν ὕδωρ, ἴν' οἱ περιρραϊνόμενοι καθαροὶ ἀπέρχονται. Ὀρθάνησ· Πριαπώδης θεός· ἐντέτακται Ἐρμηῖ καὶ Νύμφαις. Ὀρθοκέρως· ὀρθόθριξ· Σοφοκλῆς. Ὀρθόκωμος Ἡρακλῆς· ἴδρυται Ἀθήνησιν. Ὀρθοῖ· σωίζει. Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις· ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης· Ὑπερίδης φησὶν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης· Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. Ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει· ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ὑπερίδης. Ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον· τοὺς δύο νόμους· ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασεν Τέρπανδρος· ἀνατετραμμένοι δ' ἦσαν. Ὀρθόπληξ ἵππος· ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσω· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Ὡς δ' ὀρθόπληξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κο λωνοῦς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περίστωα. Ὀρθογόη· χελιδῶν. Ὀρθόφρων· ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· οὕτως Σοφοκλῆς. Ὀρθοστάδιοι· οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ συρόμενοι, συρτοί. *omicron*.347 Ὀρθριον· ἀντὶ τοῦ ὄρθρου. Ὀρθριάζειν· μαντεύεσθαι. Ὀρθριοφοίτησ· ὁ παραγενόμενος ὄρθρου. Ὀρθῶς· κατ' ὀρθὴν γνώμην· καὶ ἔστιν ἀμείνων ἢ λέξις τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν. Ὀριγνηθῆναι· ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι. Ὀριγνώμεθα· ὀρεγόμεθα. Ὀρικά ζεύγη· τὰ τῶν ὀρέων, τουτέστι, τῶν ἡμιόνων. Ὀρκάνη· περίφραγμα τι ἀκανθῶδες. Ὀρκάνη· ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρκος· ὃ ἔστι περιβόλου φράγμα. Ὀρκάνη· Λυκούργος κατὰ Λυκόφρονος β'· μήποτε ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασιά, οὕτως καλεῖται· παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι· Ὀμηρος· Αἵμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος. Ὀρκάνας· εἰρκτάς. Ὀρκαπάτην· χλευαστὴν δι' ὄρκων. Ὀρκάνην· τὴν σαργάνην λέγουσιν. Ὀρκίζειν· καὶ ὄρκοῦν· ἐκατέρως. Ὀρκιον· σκῆπτρον· καθ' ὃ ὦμνον οἱ βασιλεῖς ἢ ῥάβδος. Ὀρκίλλεσθαι· τὸ διακενῆς ὀμνύναι. Ὀρκύπτεσθαι· ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων ἰστάμενον. Ὀρκωμοσία· τὰ θύματα καὶ

ιερεΐα. Ὀρκωμοτεῖν: τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους. Ὀρκωντας: οὐχὶ ὀρκιστὰς, οὐδὲ ὀρκωμότας λέγουσιν. *omicron*.348 Ὀρμᾶν: οὐ τὸ ἐξιέναι που· ἀλλὰ τὸ ὀρμητῆ πρός τι χρῆσθαι. Ὀρμαθός: σύνδεσμος· στοῖχος. Ὀρμενα: τὰ τῆς κράμβης· Ποσειδίππος Συντρόφοις· ἔνδοθι προνομεύειν ὄρμενα: παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ εὐρομεν· Νικοστράτωι· ῥήτορες Ἐξωρμενι κότες δυσχερεῖς, πάλιν αἰρετοί. Ὀρμιάν: Ἀντιφάνης Ἀλιευομένη. Ὀρμον: λιμένα. Ὀρμενον: τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλοῦ μενον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυ λικὸς παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους. Ὀρμίσκος καὶ ὄρμος: περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια· χαλαστήρια. Ὀρμωμένους: προθυμουμένους· λέγεται δὲ καὶ ὁ γενε αλογούμενος. Ὀρνιθευομένου: μαντευομένου δι' ὄρνιθος. Ὀρνιθευτήσ: ὁ ὄρνιθοθήρας. Ὀρνίθεια δίκτυα: ἐν οἷς τὰ ὄρνεα ἀλίσκεται. Ὀρνιθευτήν: ἰξευτήν. Ὀρνιθοκλόνοι: ὄρνιθοσκοποί. Ὀρνισ: Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγαι ἀκολούθως· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἄπαξ ὄρνις· Ἀδεὺς ἦτορ ἔχων ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις. *omicron*.349 Ὀρνυται: ὄρμαϊ. Ὀροβοι: ὀσπρίου τι εἶδος γνωρίμου. Ὀρογυῖα λέγουσιν, οὐχὶ ὄργυῖα· Ἀριστοφάνης. Ὀρόγκουσι: τοὺς τῶν ὄρων ὄγκους. Ὀροσι: καὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας· καὶ τὰ τέλη ὄροι ὀνομάζονται. Ὀρος ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαισι. Ὀρόσι: τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥυπόν· ἔστι δὲ ὑπο στάθμη γάλακτος. Ὀροσαγγαί: σωματοφύλακες βασιλέως. Ὀροσι: οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις ἢ χωρίοις γράμματα· ἃ ἐδή λουν ὅτι ὑπόκεινται δανειστητῆ· οὕτως Δημοσθένης καὶ Μένανδρος. Ὀρονύχιον: ὄρος νυκτερινὸς, τουτέστι φυλακή. Ὀρον: σκεῦος τί γεωργικόν· ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ· μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Με νάνδρῳι ξύλον τί σημαίνει, ὡς τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὀρρωιδεῖν: ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ὄρρωιδία, τὸ δέος. Ὀροτύπος: ὑλοτόμος. Ὀροτύπουσι: τοὺς γίγαντας, ὅτι ταῖς τῶν ὄρων κορυφαῖς ἔβαλλον. Ὀροφος καὶ ὄροφή: στέγη. Ὀροφοιτῶντα: εἰς ὄρη περιερχόμενα. Ὀρπηξ: κλάδος. Ὀρρωιδεῖ: φοβεῖται. *omicron*.350 Ὀρρωιδία: φόβος. Ὀρσοθύρη: θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου. Ὀρροσι: τράμις· καὶ ὄρροπύγιον· οὕτως καὶ οἱ Ἴωνες· ὄρροπύγιον δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. Ὀρροσι: ὁ ταῦρος. Ὀρρολοπεῖν: λοιδορεῖν· πολεμεῖν. Ὀρρολοπεῖται: διαπολεμεῖται. Ὀρτάλιχοι: οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί. Ὀρτυγασ: συστέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν τὸ ὄρτυξ· καὶ τὸν ὄρτυγοκόμον βραχέως· δηλοῖ Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν. Ὀρτυγοκόπος: παιδιὰ τις, ἐν ἣ ὄρτυγας ἰσθᾶσιν ἐν γύρωι, οὐς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλὴν· καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρωι καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἐξῆς οὐς ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρωι τοὺς ὄρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποι οὔσιν· λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν δεῖ σὲ ἀποβλέποντα τὸν ὄρτυγοκόπον καὶ τοιοῦτους ἄλλους· ἐν Φαίδωνι· ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἔστι· πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διὸ περ οὐ ῥαθυμητέον. Ὀρτυγομήτρα: ὄρτυξ μέγας. Ὀρτυγοσκοπεῖν: ἐν γύρωι τιθέντες ὄρτυγα, εἰώθασι ἐπ' αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ' ἐὰν μὲν πληγεῖς ὁ ὄρτυξ ἔλθοι πτερουσόμενος, περὶ τὸν πατάξαντα γίνεται τὸ βραβεῖον, καὶ ἀποφέρει τὸν ὄρτυγα· ἐὰν δὲ μείνη *omicron*.351 περὶ τὸν ἄντικρυς, καὶ ἀποφέρει τοῦτον τε αὐτὸν καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος. Ὀρτυγμα: ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο· ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο. Ὀρυμαγδός: θόρυβος· τάραχος· κτύπος. Ὀρφανισταί: ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὄρφανικῶν· ἵνα μηδὲν ἀδικῶνται. Ὀρφναῖν: σκοτεινὴν. Ὀρφνη: σκοτία· νύξ μελαίνη. Ὀρχαμος: ἡγεμών. Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοισι: στίχοις ἀμπέλων ἢ ἐτέρων φυτῶν. Ὀρχίλος: βασιλικὸς σαλπικτῆς· ὄρνεον ὁμοίως σάλ πιγγι φθειγγόμενον. Ὀρχιπεδεῖν: τὸ περὶ τὰ παιδιὰ κακοσχολεῖσθαι. Ὀρχήστρα: πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγοραῖ· εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον· οὗ καὶ οἱ χοροὶ ἠῖδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὄρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θεάν ὠϊκεῖτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. Ὀρχουσι: τὰς κατὰ στίχον φυτείας. Ὀρχήστρα: τὸ νῦν τοῦ θεάτρου λεγόμενον σίγμα· ἐκεῖ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί.

Ὀρωῖτο: βλέποιο. Ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν: ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν. omicron.352 Ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι: τὸ δ' ἀληθές κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι: ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ ἐξῆς. Ὅσημέραι: διαπαντός: πάντοτε· καθ' ἡμέραν. Ὅσια: τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερά. Ὅσια ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις: οἷον ἐφεῖται καὶ ὅσιον ἐστὶ γεύεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθῶ μένων. Ὅσιον χωρίον: τὸ βέβηλον· καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἔξες τιν εἰσιέναι· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· Ὡ πότνι! Εἰλείθουα, ἐπίσχες τοῦ τόκου, Ἔως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον· καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά· λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὅσιον. Ὅσιον: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα φησί· καὶ τὰ χρήματα τὰ τε ἱερά καὶ τὰ ὅσια· καὶ Ἴσο κράτης· τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ὄσιοις· τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες· καὶ Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο· Δίδυμος δὲ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον· τό, τε ἱερὸν καὶ τὸ ἰδιωτικόν. Ὅσιους θαλάμους: τοὺς μὴ θεῖους, ἀλλ' ἀνθρωπίνους. Ὅσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ ἱεράς, ἀλλ' ὄσιας νομισθῆναι. Ὅσμη· ἡ δὲ ὁδμὴ Ἰακόν. Ὅσμύλια: ἰχθύδια εὐτελεῆ· Ὅσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια· φησὶν Ἀριστοφάνης. Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι. omicron.353 Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: ἀντὶ τοῦ σχεδόν. Ὅσον οὐ̄πω: ταχύ· μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη. Ὅσσοσ: ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγωιδίᾳ ἄρσενικῶς· παρ' Ὀμήρῳ οὐδετέρως. Ὅστακός: οἱ δὲ ἀστακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν πόλιν τὴν Ἄστακον, Ὅστακον Ἴωνες· Κάρ' ὦ χάρων· Ὅστακος ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων. Ὅσταφίδα: οὐχ ὅπως Κρατίνος Νόμοις· ὁ δὲ Ζεὺς ὄσταφίσειν ὕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλάτων ἢ Νόμοις· τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὄσταφίδος. Ὅστινον: οὐκ ὀστέϊνον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. Ὅστοῦν: δυσλλάβως· οὐκ ὀστέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Ὅστολογεῖν: ὀστᾶ συλλέγειν. Ὅστολόγος: παρὰ Ἐπιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὅστολόγοι. Ὅστράκων: τῶν τοῦ ὠοῦ· Αἰσχύλος. Ὅστρακίνδα: παιδιὰ ἢ ἐπ' ὀστράκων. Ὅστράκου περιστροφή: παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τί ποιούντων λεγομένη. Ὅστρακισμός: οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξω στρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις ἐγγρα φόντων τὸν ὄνομα τοῦ φευξομένου. Ὅστρακισμός καὶ ἐξοστρακισμός: φυγῆς ἐστὶν εἶδος, ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ εἰς ὄστρακον ἐγγράφειν ἕκαστον τῶν Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομίζετο πρέπειν μεθίστασθαι τῆς πόλεως. omicron.354 Ὅστρεια: σὺν τῷ ἱ μᾶλλον. Ὅστριμα: περίβολοι κτηνῶν καὶ οἷον ἐπαύλεις· Ἀντίμαχος Θηβαΐδι· βοῦς ὀστρίμου ἐξήλασεν. Ὅσφραίνεσθαι: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Ὅσχη: τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλήμα. Ὅσχοφορεῖν: ἐορτὴ τις ὀσχοφόρια καλουμένη· ὄσχος γὰρ καλεῖται κληματὶς· ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυας· ἢ οὖν εὐγενῆς παῖς ἔφευγεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκιράδος· ὁ τρόπος δ' ὄν τοῦτο ἐγένετο, διάφορος τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη. Ὅσχοφόροι: δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ διαφερόντων· ἢ δὲ ὄσχη κλήμα ἐστὶ βότρυς ἐξηρητὴ μένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν. Ὅτ' ἂν οὖν: πάνυ μὲν οὖν. Ὅτι νόμος ἐστίν, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν. Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτῷ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργεῖω καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξηιτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος· Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ παραπροσβείας φησὶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξηιτήσατο· καὶ ἔοικεν μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει· Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν. Ὅτι οἱ ἀλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ, εἶχον εἰς διοί omicron.355 κησιν τῶν ἰδίων· Δημοσθένης τὲ ἐν τῷ κατὰ Ἄριστοκράτους ὑποσημαίνει· καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἰγ' τῶν Νόμων. Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου. Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενα τισὶ χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο. Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι. Ὅτι παιδί καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν ἐμβάλλειν πέρα με δῖνον κριθῶν. Ὅτι χιλίας ἐζημιῶντο

αί κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες. Ὅτι ποτε: ἀντὶ τοῦ ποτέ. Ὅτλος: ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὀτλεῖν, τὸ μοχθεῖν. Ὅτοβος: θόρυβος. Ὁ τὸν πατέρα εὐρῶν χαλκοῦ χρεῖαι. Ὁ τὸν κῦσον τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου μάλιστα τοῦ κρά νους χρεῖαι. Ὅτου χάριν: τίνος ἔνεκεν. Ὅτρηρός: ταχύς· ὀξύτατος· δραστήριος. Ὅτρυγηφάγον: τὸν κριθοφάγον· Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ὄ· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρ πός. Ὅτρύνοντες: κελεύοντες. Ὅττα: φήμη· μαντεία διὰ κληδόνος· καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι. omicron.356 Ὁ τυχῶν: ὁ παρατυχῶν· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσ πάθειαν καὶ τὸ φιλόστοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυ χῶν. Ὅτωι γὰρ φίλον: ὡς τινι ἀρέσκει. Οὐ γὰρ ἄκανθαι· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων· ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς. Οὐδαμηῖ: ἀντὶ τοῦ οὐδαμοθί· Τηλεκλείδης Ἡσιόδωι. Οὐδαμαῖ: οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης. Οὐδαμῶς: κατ' οὐδένα τρόπον. Οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν: ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφυγε· Δίω δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς β' διαπυκτεύσαντα ἠττηθῆναι. Οὐδεὶς δυσῶνης χρηστὸν ὀψῶνει κρέας. Οὐδεῖς: οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ ῥ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ ῑθ, οὐθεῖς. Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται. Οὐδεῖ: ἐδάφει. Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός· Ἀττικοί. Οὐδένες: τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς· καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας. Οὐδ' ἐν δέρματι: ἀντὶ τοῦ γυμνός ὑπερβολικῶς. Οὐδὲν γὰρ οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου: οὐ γὰρ τοι οὔτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἶον ὁ νόμος. Οὐδὲν ἱερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον· ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων omicron.357 ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον. Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος: [...] Οὐδὲν πρὸς ἔπος: [...] Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγωιδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησαν τινὲς τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἡγωνί ζοντο, ἄπερ καὶ Σατυρικά ἐλέγετο· ὕστερον δὲ με ταβάντες εἰς τραγωιδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτρέπησαν· μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν· καὶ Χαμαι λέων ἐν τῷ περὶ Θεσπιδος τὰ παραπλήσια ἴστο ρεῖ· Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παρράσιον φησὶ τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὀρῶντας τά, τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. Οὐδ' ἐν σελίνοις: ἐπὶ τῶν μὴ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἢ παροιμία, οὐπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. omicron.358 Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστυκῶς ἀνήρ: [...] Οὐδὲ πυρφόρος: ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλόμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη· οἶον, οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ· ἢ τις τῶν παραπλησίων. Οὐδὲ τάρχαϊον ποιεῖ: ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ' ὀξὺ κριθεὶς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων. Οὐδόσ: φλιά· βατήρ· τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός. Οὐδ' ὑφ' ἔνων: Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες. Οὐδ' ὦς: οὐδαμῶς. Οὔθαρ: τὸ γονιμώτατον μέλος. Οὔθατα: οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Οὐκ ἀθεεῖ: οὐ χωρὶς θείας προνοίας. Οὐ καθέστηκεν: οὐ νήφει· μαίνεται. Οὐκ ἄλλως πονεῖται: ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην. Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν. Οὐ καλῶς: ἀντὶ τοῦ κακῶς. Οὐκ ἂν ἐβίω· οὐκ ἂν ἐβίωσα. Οὐκ αἰσθήσομαι: οὐ προσποιήσομαι. Οὐκ ἀπὸ τρόπου: οὐ πόρρω τρόπου. Οὐ κατὰ κόσμον: οὐ κατὰ τὸ πρέπον. Οὐκ ἂν φθανοίμην τὴν μάχαιραν παρακονῶν. omicron.359 Οὐκ ἀσκίω: ἀντὶ τοῦ κενῶ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδιά μορμύσσεται. Οὐκ ἀποτευκτῆσει: οὐκ ἀποτεύξει λέγουσι· καὶ οὐκ ἀτυχήσεις. Οὐκ ἀποψάλακτος· οὐκ

ἀκρότης· οὐδὲ ἀράπιστος. Οὐκ ἄτραχυς· ὁ τραχύς. Οὐκ ἐμποίνιμον· οὐ δόκιμον. Οὐκ ἐκφρῶσιν· οὐκ ἐξαφῶσι· Σοφοκλῆς. Οὐκ ἐντελεῖς· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις. Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι· οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδ' ἐν περιδείπνωι· ἐπὶ τῶν μηδε νὸς ἀξίων ἢ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περι δείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν. Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀρμῆ τοῖς πολλοῖς· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἕλλι πῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν τὸ ἀγκύ ρας. Οὐκ ἐσκοράκισεν· οὐχ οἶον ἔφη, οὐκ ἐς κόρακας· ἀλλ' οἶον οὐχ ὑπερηφάνησεν· οὐκ ἐφρυάξατο. Οὐκ ἐς μακράν· ἀντὶ τοῦ ταχέως. Οὐκ ἐτός· οὐκ ἀπεικώτως· ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώ σιον, ὃ ἐστι μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως. Οὐκουν· οὐδαμῶς. Οὐκ ὤφιζεν· οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ τεράρωι Σατύροις. Οὐλάδεσ· πῆραι. οmicronn.360 Οὐλαμός· ἀπὸ τοῦ ἴλλω· καὶ ἴουλος καὶ οὐλή, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. Οὐ λελήθασι· φανεροί εἰσιν. Οὐλή· ἐπιπόλαιον ἔλκος· εἰς ὑγείαν ἦκον. Οὐλοκόμοσ· Ἕλεξις [...] Οὐλόθριξ· οὐχὶ οὐλότριχος· καὶ οὐλότριχα, οὐχὶ οὐ λότριχον. Οὐῖλον· ἀπαλόν· μαλακόν. Οὐ μάλα κυκκᾶ· τὸ μηδέν. Οὐ μάλα κυκκᾶσ· παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα. Οὐ μὲν δῆ· ἀντὶ τοῦ ὅμως δῆ· ἦκιστα δῆ· ἀλλὰ οὐ δῆ. Οὐ μηκέτι· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτι· Μένανδρος. Οὐ μὴ δ' ἐρεῖς· ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων. Οὐ μήν· ἀλλὰ μήν· οὐδαμῶς· οὐ μόνον· ἢ ἔτι μήν· ὅμως δέ. Οὐ· ἑαυτοῦ· ὦν δέ, ἑαυτῶν. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· διὰ τὸ τὰς ἐταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι, φασίν, ἐν τῷ μεγάλωι πολέμωι τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἐταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς. Οὐ παρῆν· οὐ παρήμην. Οὐπω· ταυτὸν τῷ οὐδέποτε. Οὐραγεῖ· τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. Οὐπως· οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ε'· καὶ Ὅμη ρος· Ἦ γέρον, οὐπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι οἴω. οmicronn.361 Οὐραγίαν· στρατιάν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Οὐ ραιδίωσ· ἀντὶ τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριστο γείτων ὕστερον λαμφθεῖς, οὐ ραιδίως διετέθη· Ἀρ μόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται. Οὐρανία αἶξ· ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖ νος Χείρωσιν· Αἶξ οὐρανία. Οὐράνιον· μέγα. Οὐράνιον παιδιάν· ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν. Οὐρανιζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖσθω· Αἰσ χύλος. Οὐράνιον ἄχος· τὸν κονιορτόν· Σοφοκλῆς. Οὐράνιον νέφος· ἦτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐλαυνόμενον. Οὐράν· αἰδοῖον· Σοφοκλῆς. Οὐρητιᾶν· ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν. Οὐρία πλεῖν· λέγουσιν. Οὐρίσαι· ἀποκαταστῆσαι εἰς οὐρίον. Οὐρίοσ· ἐπιδέξιος· ἐπιτήδειος ἄνεμος. Οὐροδόκη· τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· οὐρειον δὲ βίκον Ἀντισθένης. Οὐροσ· ὁ τῆς γῆς ὄρος καὶ φύλαξ. Οὐρούς· ὀξυτόνως τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν νηῶν Οὐσίας δίκη· οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν οmicronn.362 δίκην· ἢ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων, ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, καὶ εἰ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ ἢ τοῦ ἐνοικίου, ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἠττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἀλοῖεν, οὐκ ἔτι ἐξῆν κρατεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς κατα δικασαμένοις. Οὐσίας δίκη· οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἐάλω κότας ἐν προτέραι δίκηι χρέους ἢ καρποῦ· ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατε δίκασαν. Οὐσίαν· τὰ χρήματα, ὡς ἡμεῖς· Εὐπολις Πόλεσιν· Ὅς τὴν [ἐν] Μαραθῶνι κατέλιψ' ἡμῖν οὐσίαν· Ἀρι στοφάνης Πλούτωι· κ' οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν. Οὐσίας δίκη· οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν, πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι· προτέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευτέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγίνετο ἢ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἐλοῦσι τοῦτο κρατεῖν τῶν κτημάτων, κ' ἂν ἠττηθεῖεν τὴν πρώτην τοῦ ἐνοικίου δίκην, καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ δὲ καὶ τὴν τρίτην ἠττηθεῖεν τὴν ἐξ οὐλης, οὐκ ἔτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν· ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων. Οὐσ· ὠτὸς ἢ γενική· οἱ

δὲ Ἴωνες, οὐάτος. Οὐτοσί: ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν. *omicron.363*
 Οὐτιδανός: οὐδενὸς ἄξιος. Οὐτοί: οὐδὲν οὐδαμῶς. Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο
 ἐριθάκουσ: ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δὲ ἐστὶν
 ὄρνειον μονῆρες καὶ μονότροπον. Οὐ φροντίς Ἴπποκλείδῃ: παροιμία, ἧς μέμνηται
 Ἐρμιππος ἐν Δημόταις· Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν
 Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου· ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων
 ἡμέρῃ, ἀπωρήσατο περιττῶς· μετὰ βουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ
 Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἴπποκλείδην φανερώς
 εἰπόντος, ὅτι ἀπώρηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης· ὑποτυχῶν ἔφη· οὐ φροντίς
 Ἴπποκλείδῃ. Οὐχ ἤκιστα: μάλιστα· πάντῃ· οὐχ ἤττον. Οὐχὶ καὶ ναῖχι: Ἑλληνικά. Οὐχ
 οἶόν τε: οὐ δυνατόν. Ὁφελμα: αὔξημα· Σοφοκλῆς. Ὁφελον καὶ ὄφελος καὶ ὄφελος:
 τοῖς προσώποις συσχηματίζουσι ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ὠ· ὄφελον ἐγώ· καὶ ὄφελος
 σύ· καὶ ὄφελον οὗτος· τάττουσι αὐτὰ ἐπὶ πραγμάτων ἤδη γεγονότων, ἃ ἐβουλόμεθ'
 ἂν ἄλλως γεγονέναι· οἶον, ὄφελον μὴ γεγενῆσθαι τόδε· ὄφελον μὴ πεπραχέναι
 τοῦτο· Μένανδρος. Ὁφεισ: ψέλια δρακοντωτά. Ὁφισ: ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἐνικόν.
 Ὁφισ ὀροφίασ: λέγεται οὕτως. *omicron.364* Ὁφεις παρείασ: τοὺς ἐπηρμένους ἔχοντας
 τὰς παρείας· δοκοῦσι δὲ ἡπιοὶ εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις
 καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. Ὁφελον: εἶθε· μακάριον. Ὁφθαλμίασ: φθονῆσαι·
 ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς· ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν. Ὁφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ
 περιέργως θεάσασθαι· οὕτως Ἀλεξίς. Ὁφθαλμὸν βασιλέωσ: [...] Ὁφιομάχησ: εἶδος
 ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὁφλημα: χρεώστημα. Ὁφλησισ: χρέος· ὀφειλή. Ὁφλειν: ἀντὶ
 τοῦ ἠτῶσθαι ἐν δικαστηρίῳ. Ὁφλάνειν: ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν. Ὁφλειν καὶ ῥόφειν:
 τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιούτων οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσι. Ὁφλίσκουσι καὶ ὀφλουσι:
 χρεωστοῦσιν. Ὁφρυάζειν: τὸ συναγεῖν τὰς ὀφρῦς. Ὁφρα: ὅπως· ἢ μέχρι· ἢ ἕως· ἢ ἴνα.
 Ὁφρύην: τὸ μετέωρον· Εὐριπίδης. Ὁφρυόεντες: ὑπερήφανοι. Ὁφρύνιον: πόλις ἐστὶ
 τῆς Τρωάδος· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. Ὁφρυόεσσα: ὑψηλή. Ὁφρυόεις:
 ὑπερήφανος. *omicron.365* Ὁχανον: ὄθεν ἢ ἀσπίς κρατεῖται τῇ χειρὶ· [Ἵχοις
 Ἀκεσταιοῖσιν ἐμβεβαῶς πόδα]. Ὁχάνοισ: δεσμοῖς. Ὁχα: ἐξόχως. Ὁχεα: ἄρματα.
 Ὁχεία: μίξις· συνουσία. Ὁχεῖον: ἄρμα· δίφρος· ἄμαξα. Ὁχεῖον: ἀντὶ μὲν τοῦ ὄχημα
 Δείναρχος ἐχρήσατο· ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχεῖαν ἀποδεδεῖ γμένον· φησὶ
 γάρ· ὠνοῦνταί μοι τὸν ἵππον ὀχεῖον· Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ οἰκίσεως γείτονος,
 τοῦ ὀχεῖου φησὶ· καὶ μήποτε ἐπὶ τόπου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται
 κτηνῶν· ἢ ὀχήματα μισθοῦται. Ὁχετλα: ὀχήματα· ἐν ἄλλῳ· σχήματα. Ὁχετόκρανα:
 τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλινα ἢ κεράτινα· οἱ δὲ
 φασὶ τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς. Ὁχετεύει: σαλεύει· μεταφέρει.
 Ὁχετηγός: ὑδρηγός. Ὁχετός: σῶλην· ἀγωγός· ῥύαξ. Ὁχεύσ: ὁ ἰμάς τῆς
 περικεφαλαίας· ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν
 θωρακοζώνην ἰμάς. Ὁχῆεσ: δεσμοί· μοχλοί. Ὁχθασ: τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ. Ὁχθεῖ:
 στενάζει. Ὁχθήσασ: στενάξας. *omicron.366* Ὁχθοί: αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι·
 αἱ ἐξοχαί. Ὁχθοίβουσ: λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν ἀλουργῆ, στρόφιον,
 ὄχθοιβον, κτένα. Ὁχθοίβουσ: τὰ λῶματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στήθος τοῦ χιτῶνος
 ἀλουργῆς πρόσραμμα. Ὁχθουσ: ὕψη· ὑψηλοὺς αἰγιαλοὺς. Ὁχλίζειν: μοχλεύειν·
 κινεῖν. Ὁχλοσ: τὸ πλήθος· καὶ τὴν ὄχλησιν. Ὁχλῶν: ὀχευτικῶς ὀχῶν. Ὁχμάζεται:
 συνέχεται· χειροῦται. Ὁχος ἀκεσσαῖοσ: ἐδόκουσ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι
 σπουδαῖαι· ἢ γὰρ Ἀκεσσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις· (Ἵχοις
 Ἀκεσσαῖοῖσιν ἐμ βεβῶς πόδα). Ὁψανον: τὴν ὄψιν. Ὁψαρτυτήσ: μάγειρος. Ὁψέ:
 βραδέως. Ὁψαρτυτική: μαγειρικὴ. Ὁψεπέδων: οὐχὶ ὀψὲ πεπεδημένος· ἀλλὰ ὀψὲ
 λελυμένος. Ὁψὲ ὁδοῦ: ὀψὲ πορείας. Ὁψείοντες: ὀπτικῶς ἔχοντες· ἰδεῖν βουλόμενοι.
 Ὁψιαίτερον: οὐκ ὀψίτερον. Ὁψιγόνων: τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἔσο μένων.

omicron.367 Ὀψιπέδων: ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύν ηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα. Ὀψιν: οὐ τὸ πρόσωπον, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς· ἀλλὰ τὴν πρόσοψιν λεκτέον. Ὀψισθῆναι: τὸ ὀψὲ ἔλθειν λέγουσιν. Ὀψ' ἤλθες· ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο: παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. Ὀψιγεννήσ: βραδέως γεννηθεῖς. Ὀψιο: ὄρασις. Ὀψιτέλεστον: βραδέως τελειούμενον. Ὀψον: πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον. Ὀψοσ: μοχθηρός. Ὀψώνια: κέρδη· χαρίσματα. Ὀψώνιον: τὴν ὀψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὀψώνιον μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον. {1Τέλος τοῦ ὀ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ τὸν Θεωῖ τοῦ ὀπῖ στοιχείου.}1 Πάγασ: δίκτυα· παγίδας. Παγασαί: Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς· ἐπὶ νεῖον ἐστὶ Φεραίων. Πάγη: θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον. Παγκάλησ: πάνυ καλῆς. Παγκρατιασταῖς: ἀθληταῖς· πύκταις. ρι.368 Παγκράτιον: πυγμὴ· ἀγών· ἄθλησις. Πάγκυφος ἐλαία: ἡ κατακεκαμμένη. Πάγοι: αἱ ἔξοχα τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων. Πάγον εὐτειχῆ: ἐν ὄρει τετειχισμένην. Παθαίνεσθαι: οὐ δεινοπαθεῖν. Παιάν: εἶδος ᾠδῆς. Παιᾶνας: κώμους· εὐφημίας. Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι: δῆμοι διττοὶ εἰσι Παιανί ἔων, τῆς Πανδιονίδος φυλῆς· οὗς Διόδωρος καλεῖσθαι φησὶ Παιανίαν καθύπερθεν καὶ Παιανίαν ὑπέ νερθεν· τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα· διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν· δῆμος δὲ ἐστὶ καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος. Παιανίσαι: τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. Παιανίαζε ἐπορεύετο: μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν. Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν: ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν. Παιδάρητος: τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἔστιν οὗτος ἀρμοστής· ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν. Παιδάριον: οὐ μόνον τὸ ἄρρεν, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι. Παιδάρια: τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται. ρι.369 Παιδέρωσ: σφραγίδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος. Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν. Παιδιὰν καὶ παίγιον: ἑκατέρως λέγουσιν. Παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἢ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἔρασταῖς δηλὸν ὡς οὕτως ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικίαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ· Παπαῖ, τὰ παιδίχ', ὡς ὄραῖς, ἀπὼ λεσας· καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπη νῦν· ὅτι δὲ ἐκά λουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὐπολις· φησὶ γὰρ ὡς πρὸς ἀυλητρίδα τίς· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὠραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ, μακάριος τῶν παιδικῶν· οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλάτων Φαίδρωι· ἐσπούδα κας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμην, ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριώδες, οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί· ἢ δὲ λέξις, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. [Παιδεύειν: παιδοτροφεῖν.] Παιδικώτερον: ἰλαρώτερον. Παιδισκάριον: κοράσιον δὲ οὐ λέγεται· ἀλλὰ καὶ κεκωμώδηκεν Φιλιππίδης, ὡς ξενικόν. ρι.370 Παιδεῖαν: παιδικὴν ἡλικίαν. Παιδιά: παῖγμα. Παιδοκόμον: παῖδα τρέφοντα. Παιδολέτειρα: παιδοφόνον. Παιδοτρίβασ: ἀλείπτας· γυμναστάς. Παιδουργία: παιδοποιΐα. Παιδοῦσα: ἐγκύμων. Παίει: τύπτει. Παίειν: ἐσθίειν. Παιπάλη: ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου. Παιπάλημα: τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίαι, καὶ παμπόνηρον σύν ἀγχινοῖαι. Παιπάλημα: οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὀμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὄρων παιπάλημα καλεῖ· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου. Παῖσαι: τύψαι. Παισθεῖς: τυπτηθεῖς. Πεττεῖαισ: παιδιαῖς· τάβλαις. Παιῶνας: ἰατρούς· καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνί ζειν, τὸ ἀλαλάζειν. Παιωνεῖον: ἰατρεῖον· θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον. Πακτώσαι: σφηνῶσαι θύραν. Παλάθαι: μάζαι σύκων. Παλαιόν: οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καὶ τοι

εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιὰς, ὡσπερ οὗτος φησί. ρι.371 Παλαιγενέσ: πρεσβύτατον. Πάλαι: τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν. Πάλαι: καὶ τρίπαλαι· καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν. Παλαιοθέτησ: παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος. Παλαιθέου: παλαιᾶσ θεοῦ. Παλαιότερον: καὶ ἄνευ τοῦ ᾧ λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερ θετικὸν, παλαίτατον. Παλαιστάσ: σπιθαμάσ· ἢ ἔμπαλιν. Παλαιφάτου: παλαιᾶσ καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧσ ἔφα σαν ἔκπαλαι μῦθοι. Παλαμᾶσθαι: τεχνάζεσθαι. Παλαμίσ: τεχνίτησ. Παλαμναῖοσ: φονεύσ· ἢ μιάροσ· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸσ ἀνδροφονοῦντεσ· παρὰ τὴν παλάμην· καὶ Ζεὺσ παλαμναῖοσ, ὁ τοὺσ τοιοῦτοὺσ τιμωρούμενοσ· καὶ προστροπαῖοσ, ὁ προστρέπων τὸ ἄγχοσ αὐτοῖσ. Παλαμωμένων: χερσὶν ἐργαζομένων. Παλαμῶν: χειρῶν. Παλάσια: τὰ συγκεκομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσιν καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σῦκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖσ. Παλαστή: θηλυκῶσ· Κρατῖνοσ Νόμοισ· μεῖζον τὸ δέοσ παλαιστήσ· Φιλῆμων Ἐφεδρίταισ· Σκιμπόδιον ἐν καὶ κώδιον καὶ ψιαθῖον Ἴωωσ παλαστήσ. Παλεύετε: θηρεύετε· καὶ τὰσ περιστεράσ τὰσ θηρευ οὔσασ, παλευτρίασ καλοῦσιν. ρι.372 Παλευτά: τὰ λῖνα οἷσ τὰ θηρία ἀλίσκεται· ὡσ καὶ παλευτρίδεσ, αἱ περιστεραί. Παλεῦσαι: ἐξαπατῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύ τρια, περιστερά πλάνοσ. Παλεῦσαι: ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆσ πάλησ ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτωσ δὲ ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον. Παλημάτιον: λεπτὸν ἄλευρον. Παλίλλογα: παλισύλλεκτα. Παλιλλογία: ταυτολογία. Παλιμβάλησ: ὁ ἀνάταυρα πεσῶν. Παλίμβιοσ: ὡσ ἐξ ἀναβιώσεωσ. Παλιμβολία: ἢ εὐμετάβλητοσ γνώμη. Παλίμβολοσ: ἀδόκιμοσ· εὐμετάβολοσ· ἀνελεύθεροσ· Κλήμησ· δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολοσ, ἕναν τίόβουλοσ· ἕναντιογνώμων· ὡσ καὶ παλίνδησ ὄνοσ. Παλιμπετήσ: ὀπισθόρμητοσ. Παλίμφημα: δύσφημα· κακά· ἕναντία. Παλινάγγελοσ: ὀπίσω ἐπανελθῶν ἄγγελοσ. Παλινάγρετον: πάλιν καὶ αὐθισ· ὑστερόληπτον. Παλιναίρετα: ἐπεσκευασμένα· καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ. Παλιναίρετα: φευκτά· ἔκκλιτα· τὸ ἕναντίον αὐτῆ τῆ αἰρέσει πάθοσ ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ παλαιά· Πλάτων ἐν Τιμαίωι παλιναίρετα γὰρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα. ρι.373 Παλιναίρετοσ: Δείναρχοσ ἐν τῆ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντοσ ἐνδείξει· μήποτε δὲ αἰρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον· ἐπειδὴ γὰρ συκο φαντῶν τινὰσ, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα τούτοισ αὐτοῖσ ἐβόηθει· ἢ ὅτι συκοφάντησ ἀλοὺσ ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν, πρὶν ἀποτίσαι τὴν ζημίαν ἢν ὤφειλεν· ἔπειτα ἀποτίσασ τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν· ἐκάλουν δὲ τοὺσ τοιοῦτοὺσ παλιναιρ ἔτοὺσ· ἀλλὰ καὶ τοὺσ ἀποχειροτονηθέντασ ἄρχοντασ τινὰ ἀρχὴν καὶ πάλιν χειροτονηθέντασ· Πίνδαροσ δὲ ἐν Διθυράμβοισ ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῆ λέξει. Παλινδικεῖ: ἐπισυνάπτει δίκην. Παλινδορία: σκύτοσ. Παλινδρομῶν: ὑποστρέφων. Παλιγκάπηλοσ: ὁ μεταπράτησ. Παλιγκάπηλοσ: ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· λέγουσιν δὲ καὶ παλινέμποροσ. Πάλιν: καὶ αὐθισ· καὶ αὐτισ· ταῦτα τὰ τρία ταυτὸν σημαίνει· ὡσπερ καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν· αὐτισ πάλιν, πάλιν αὐτισ λέγοντεσ. Παλινοδία: ἕναντία ὁδόσ. Παλινόροσοσ: ὀπισθόρμητοσ. Παλινοστήσασ: ἐπανελθῶν. Παλινσκίωι: σκοτεινωῖ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡσ παλιγκάπηλοσ καὶ παλίμπρατοσ. Παλιντράπελον: ἀντίστροφον· ἕναντίον· ἀντεστραμμένον. ρι.374 Παλινωιδία: ἕναντία ωιδίῃ· ἢ τὸ τὰ ἕναντία εἰπεῖν τοῖσ προτέροισ. Παλίνρυτα: κύμβαλα. Παλίνσκιον: τὸ ὑπὸ ἄλλου σκιαζόμενον. Παλίμβολον: Αἰσχίνησ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείασ· ὁ πολλάκισ ἐπ' ἐμποληῖ μεταβεβλημένος, καὶ λεγόμενοσ ἐν τῷ βίωι παλίμπρατοσ, παλίμβολοσ ἐλέγετο· ὡσ Δείναρχοσ δηλοῖ καὶ Μένανδροσ. Παλιρρόθιον: ἐκ τουπίσω ἐφωρηκόσ. Παλίνσκιον: Ἰσαῖοσ μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον· Ἀρχίλοχοσ δὲ ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν· καὶ Σοφοκλήσ· χειμῶνι (σὺν) παλινσκίωι· ἀντὶ τοῦ ζοφερωῖ. Παλίωξισ: ἢ ἐξ ἐπιστροφῆσ δῖωξισ· ὅταν οἱ φεύγοντεσ μεταβαλλόμενοι δῖώκωσιν. Παλιώρουσ: ἀκοντιστάσ. Παλλάσ: παρθένοσ μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶσ, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνηρηκέναι Πάλλαντα ἕνα

τῶν Τιτάνων. Παλλάδος πρόσωπον: τοὺς στατήρας· ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηναῖς πρόσωπον ἦν. Παλλακίς: κόρη. Παλλακόν: τὸν παλλακευόμενον. Παλαμναῖος: τοὺς αὐτοχειρία τινὰς ἀνελόντας τῆ παλάμη παλαμναίους ἐκάλουν. Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος· τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα, Παλλήνηθεν· ὁ δὲ δημότης, Παλληνεύς· ὅτι δὲ ἐστὶ καὶ ἐν Θρακίῃ Παλλήνη, γνῶριμον. ρι.375 Πάλλει: κινεῖ· σειέται· ἄλλεται. Παλλόμενον: ἀλλόμενον· κληρούμενον. Παλμός: τρόμος· σεισμός. Πάλος: κλῆρος. Παλτά: τὰ δόρατα. Παλτάρια: σεμίδαλις. Παμμάχιον: παγκράτιον. Παμμήστορα: πάντων τεχνίτην. Πάμπαν: παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλιφὴν εἶναι φησὶν ἐκ τοῦ (παντάπασι). Παμπίδην: παντελῶς. Παμπησία: παγκτησία. Παμπληθεῖς: πάνυ πολλάς. Παμύλης: Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης. Παμφαῆς: ἢ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης. Πάμφορος: παντοῖα φέρων. Παναγέος: καθαρὸν· ἄγος γὰρ καὶ ἀγνεία, καὶ μύσος κατὰ ἀντίφρασιν. Παναγῆς: ὁ κατὰ πάντα ἀγνός. Παναθήναια: Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἥφαιστου καὶ Γῆς Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως· πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος· καὶ ἀγενείου· ἀνήρ· τῷ δὲ νικῶντι δίδεται ἄθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίαι πλεκτῆ. ρι.376 Παναθήναια: ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν. Πανάκεια: θεραπεία. Παναλκῆς: ἰσχυρότατον. Πανάμερον: δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Πανάνυτον: παντοδύναμον. Πανάπυστος: ἀνήκοος. Παναρμόνιον: πάντοθεν ἡρμοσμένον. Παναυγέος: πάνυ λαμπρόν. Πανδαισίας: πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας. Πανδαισία: ἢ πάντα ἔχουσα ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί. Πανδαῖσιον: πολυτελὴς τράπεζα. Πανδαμάτωρ: πάντας ὑποτάσσων. Παναθήναια: διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὰ δὲ διὰ πεντετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν· ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος ὁ Ἥφαιστου· τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο. Πάνακτος: πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας· Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον, Μένανδρος δὲ ἀρσενικῶς. Πάνδια: ἑορτὴ τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίωνος, οὗ ἐστὶ καὶ φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διὶ ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διί. Πάνδια: ἑορτὴ τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη. Πανδείνωσ: εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως. ρι.377 Πανδερκεῖς: πάντα ὀρῶντες, Πάνδημος Ἀφροδίτη· οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν· διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συναγεσθαι τὸ παλαιόν· ἃς ἐκάλουν ἀγοράς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον. Πανδήμου: παντὸς τοῦ πλήθους· ἢ παντὸς τοῦ δημῶδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Πανδιονίς: μία τῶν ἰφυλῶν παρὰ Ἀθηναίους· ἀπὸ Πανδίωνος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα. Πανδοκεῖον: καταγωγίον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στε γανόμιον· λέγεται καὶ διὰ τοῦ ᾠχῆ, διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν. Πανδοσία: πόλις μία τῶν ἐν Κασωπία. Πάνδροσος: ὄνομα γυναικός. Πανδωρία: ἡ γῆ. Πανιάς αἴσα: ἀπὸ τοῦ Πανός. Παγκαρπία: πανσπερμία. Παννύχιον: ὅλην τὴν νύκτα. Πανομφαίωι: ὡς πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται. Πανόν: ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμωι. Πανόπτης Ζεὺς: πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια. Πανὸς σκῶλος: ὄνομα σχήματος. Πανός: δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης. ρι.378 Πανός: σκοπός· μανιώδης· ἐπεὶ τῶν φανταστῶν αἴτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος. Πανοσπρία: ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις. Πάνοψ: ἥρως Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις. Πανοῦργος: ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος· λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. Πανσέληνον: λεκτέον, οὐ πληροσέληνον. Πανσθενέστατον: ἰσχυρότατον. Πανσπερμία: παγκαρπία. Πανστρατεία: οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι. Πάντα θεῖ κάλαύνεται: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων. Πάντα κάλων σειεῖν: παροιμία

ἐπὶ τῶν πάσῃ προ θυμίας χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλόντων. Πάντα κάλων· ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πρατ τόντων. Πάντα λίθον κινεῖν· Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησ μὸς ἐξέπεσεν· πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὐρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρήσθαι φασὶν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρεύον των. Πάντα ὀκτώ· οἱ μὲν Στησίχορον φασὶν ἐν Κατάνη ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχο ρείοις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμούς, καὶ ὀκτὼ γωνίας· ρι.379 οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμόν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλάς ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκ ταμερῆ τὴν πόλιν. Παντάπασιν· ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὀλοσχερῶς· σφόδρα. Πανταχιῆ· πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῖ δὲ καὶ παντα χόσε, εἰς πάντα τόπον. Παντέλειον· ὀλόκληρον. Παντευχίαν· πανοπλίαν. Παντὶ σθένει· ὅλη δυνάμει. Παντὶ τῷ· παντὶ τινι. Παντοδαπά· παντοῖα. Παντοδαπώτερον· συγκρίνοντες λέγουσιν. Παντὸς μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ πάντως. Πάντοσε· πανταχοῦ. Πάνυ· λίαν. Πάνυ σφόδρα· ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ. Πανύστατον· πάντων ἔσχατον. Παμφάλα· τὸν πομφόλυγα· Σώφρων. Πανώλησ· πανώλεθρος. Πάξοι· νῆσοι κατ' Ἰταλίαν. Παπάζοιεν· πατέρα καλοῖεν. Πάπασ· τοὺς πατέρας καλοῦσιν. Πάππος· αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω. Πάπποι· αἱ τῶν ἀκανθῶν ἔξανθήσεις. ρι.380 Παπταίνειν· ἐρευνᾶν. Παρά· διά. Παραβαλέσθαι· τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Παραβάλλεσθαι· τὸ ἐξαπατῆσαι· Θουκυδίδης α' οὐ τως καὶ Ὀμηρος· παραβλήδην ἀγορεύων. Παραβαλεῖς· παραθήσεις· ὁμοιώσεις· ἐπιφοιτήσεις. Παραβάλοιο· ἀντὶ τοῦ παραπέμψαιτο· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Παραβαλοῦ· παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας. Παραβάλλεσθαι· παρακαθῆσθαι· συνθέσθαι. Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς· τὸ παθητικὸν τοῦ παρα βεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης. Παραβιβάζεσθαι· παραβαίνεσθαι. Παραβλέπειν· ὑποβλέπειν. Παραβλήδην· ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς. Παραβληθησόμενος· συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμε νος. Παραβλῶπεσ· παρορῶντες· στραβοί. Παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις. Παράβολος· [...] Παραβύουσα· παρακαλύπτουσα. Παράβυστον· παρακεκρυμμένον· λάθραι γινόμενον. Παράβυστον· οὕτως ἐκαλεῖτο τί τῶν παρὰ Ἀθη ναίοις δικαστηρίων· ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα'· ἐκαλεῖτο δὲ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παρὰ ρι.381 βυστος· ἥς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μετα φορὰν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτέστι, παραπληρωμάτων. Παραγγείλας [...] Παραγκωνίσας· ἀποστρέψας· ἐκ τῶν ἀγκώνων δὴ σας. Παραγούσ· παρανοήσας. Παραγγελία· (ὄση σπουδὴ καὶ παραγγελία) περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε· καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ᾧ ἄν δρες Ἀθηναῖοι, καὶ παράταξιν ὄση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνται τινές· Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεή σεις. Παραγραφὴ· δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγωγί μον εἶναι τὴν δίκην· μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδι κίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ'· διὰ προσώ πων· διὰ χρόνων· διὰ τόπων· διὰ τρόπων. Παραγράφεται· ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλε ται. Παραγραφὴ· οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπογραφῆς· καὶ ἔστι ρι.382 τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῦ ἀφ' οὗ ἀντέγραψαν· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησὶν· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὠρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶ περιγεγραμμένου. Παραγραφὴ· ὅτ' ἂν λέγητι τίς, ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικασ τήριον, καὶ γένηται

περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτο φησὶ μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικασταῖς· οἱ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως, καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτο ἔστι παραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνην τῆς δίκης, περὶ ἧς οὐδὲν ὠρίσται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὡσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δι κῶν προστέτακται ἐκάστωι τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτον τί ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται. Παράδειγμα: εἰκῶν· ἡ χαρακτήρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος· ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γὰρ ἔστιν, ὅτ' ἂν ἀντιπαραθῆ τις ὁμοιον ὁμοίωι· οἶον, λογικῶι λογικόν· παραβολή δὲ, ὅτ' ἂν ἀνόμοιον ἀνομοίωι· οἶον, ἀλόγωι λογικόν· ἡ ἔμπαλιν. ρι.383 Παράδειξις: ὁμοιότης· δήλωσις. Παράδεισος: τὸ ἐνεστώς· σημαίνει δὲ οἶον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθητῶν· ἔστι δὲ τοῦ νομα Περσικόν, καὶ λέγεται φαρδαιθί. Παραδαιτᾶσθαι: τὸ παρ' ἐτέρω τινὶ τρέφεσθαι. Παρὰ δίκην: παρὰ τὸ δίκαιον. Παράδοξον: ἀπροσδόκητον· θαυμαστόν. Παραζηλῶν: παροξύνων· ζηλοτυπῶν. Παραθέουσι: παρατρέχουσιν. Παραθήγειν: ἀκονᾶν· παροξύνειν. Παραθήκη: Πλάτων Συμμαχία. Παιρημάτων: τῶν ἱματίων· Θουκυδίδης. Παρασαβάζειν: παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίω βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς· καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν. Παραθήζονται: παρακονήσονται. Παραθήσειας: παρίδης. Παιρηξορυσσον: Ἀριστοφάνης Ταγνησταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδος τί· Εὐφρόνιος δὲ παροιμωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἤκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι. Παιρηθήσεται: ἀφαιρήσεται. Παιρηοῦνται: ἀφαιροῦνται. Παρακαρήσ: ὀλίγου. ρι.384 Παραΐσια: ἀπαΐσια. Παιρητεῖσθαι: παρακαλεῖν· συγγνώμην αἰτεῖν. Παιρητήσ: παρακλήτωρ· ἀπολογούμενος. Παρακαταβολή: πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. Παρακαταβολή καὶ παρακαταβάλλειν: οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν· καὶ οἱ περὶ κληῖρον ἢ ἐπὶ κληῖρον πρὸς ιδιώτας ἀντιδικοῦντες ἀργύριον τί κατετίθεσαν· καὶ τοῦτο ἐχρήν αὐτοὺς στρέφεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖν· ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων, δήλόν ἐστιν ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφοισβητουμένου κατετίθετο· Δημοσθένης μὲν τοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖται μὲν μετὰ τὴν δίκην πάλιν· ἐπειδὴ θάττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς. Παρακαταθήκη: ἐνέχυρον. Παρακατάστασις: ἀργύριον ἐν μιαῖ δραχμῇ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῶν ὑπομνημένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπὶ τισὶ γραφαῖς. Παρακεκομμένος: ἐξεστηκώς· παράφρων· μαινόμενος. Παρακελεύεται: προτρέπεται· διεγείρει. Παρακέλευστοι: οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες. ρι.385 Παρακέλευστοι: οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ. Παράκλησις: ἀντὶ τοῦ προτροπή· Ἰσοκράτης Παιρηθήσει· διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὐρόντες, ἀλλὰ παραινεσιν γράψαντες· Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν, καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως. Παρακινούντα: ἐξιστάμενα. Παράκλητος: ὡς ἡμεῖς, εἴρηκεν Λυκοῦργος. Παρακοίτησ: ἀνήρ. Παρακοᾶν: παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν. Παρακονᾶν: τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν. Παρὰ κωφὸν ἀποπέρδειν: παροιμία· ἐπὶ ἀναισθητῶν. Παρακροτοῦντες: παραθαρσύνοντες· παρορμῶντες. Παρακρούεται: ἀντὶ τοῦ ἔξαπαταῖ· μετῆκται δὲ τοῦ νομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἴσταντας τί ἢ μετροῦντας κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖν, ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακεχόρδικεν: οἶον παρημάρτηκεν· λέγουσιν Ἄττικοί, καὶ παράχορδον. Παρακρούεσθαι: ἔξαπατῆσαι· ἦτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίαι, ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί. Παρακρουσιχοίνικος: παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν· ρί.386 τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούεσθαι ἔλεγον· ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν. Παραλέγειν: τὰς ὑπερέχουσας ἐν ταῖς ὀφρῦσι τρίχας ἐκλέγειν. Πάραλοι: οἱ τε ἐν τῇ νηϊ τῇ παράλωι πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὡσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἣτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγουσῆαις χρεῖαις ὑπηρετεῖ· ὅποτε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς με ταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο, ὡσπερ Ἄλκι βιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλωι ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς· Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς. Παραλογισμός: ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογιστήσ: ἀπατεῶν. Παράλογον: λέγουσιν ἀρσενικῶς οἱ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἂν τις προσδοκῆσειεν· οἶον, τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. Παράλογος: τὸ ἀνέλπιστον· τὸ παρὰ προσδοκίαν. Παράλιον: ἠρωῖον Παράλου τινὸς ἠρωος, ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ πάραλος ναῦς. Πάραλος: ἱερὰ τριήρης, ὡσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις β'· Ἀντιγονίς καὶ Δημητριάς· ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας· εἷς τε Δῆλον φημὶ ρί.387 καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικούς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὐταὶ αἱ τριήρεις. Πάραλος: ναῦς ἱερὰ· θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἕτερα Σαλαμινία. Παράλλαξον: παρέλθε. Παραλοῦμαι: παροιμιακῶς εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλοῦειν τοὺς πένητας· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἔαν' συνεισῆναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι. Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρεῖας διαπεμπομένων τριηρῶν, ἀπὸ τινος ἥρως τούνομα λαβοῦσα· πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐταῖς· οἱ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν, τέσσαράς τε ὄβουλοὺς ἐλάμβανον· καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἱ κοί τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως. Παράλληλον: ὅμοιον· ἀκόλουθον· ἐγγὺς ἀλλήλων· ἐξ ἴσου. Παραλουργίος: παράβαφος. Παραμείψασ: παραλλάξας. Παραμπυκίζεται: παραπλέκεται τὰς τρίχας. Παραμυθῆσαι: συμβουλεῦσαι· καὶ παραμυθῆσασθαι ὡσαύτως. ρί.388 Παραπαίων: ληρῶν. Παραπέτασμα: τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν· ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημασιόματα ἢ λέξις. Παραπεπτωκός: ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκός· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Παραπέτασμα: παρακάλυμμα· παράπλωμα. Παράπηγμα: κανόνα· καὶ εἶδος τί ὄργανου ἀστρονομικοῦ. Παραπλαγιάσας: πλασάμενος. Παράπηχυ: ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλωι τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον. Παραπλέξαι: ἐμπλέξαι. Παραπλήξ: μαινόμενος· παράφρων· τὰς φρένας βεβλαμμένος. Παραπληγας πέτρας: παραλίας· πλησομένης ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Παραπληξία: μανία. Παρὰ πόδας: εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον. Παραπτερυγίζειν: κολακεύειν· ἀπὸ τῶν ἀλεκτρούων. Παραρρητοῖς: παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις· οἱ δὲ συμβόλοις. Παναρμόνιον: ὄργανον μουσικόν· Ἄλεξις· ἐν ωῖ· Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν. ρί.389 Παράρυμμα ποδός: τὰ ὑποδήματα τὰ ρυόμενα τοὺς πόδας. Παραρύμματα: δέριες σκεπάσματα. Παραρυῶμεν: παραπέσωμεν. Παρασάγησ: εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὃ ἐστὶ στάδια τριάκοντα. Παρασημαίνει: δηλοῖ· χαράττει. Παράσημος: ἀδόκιμος. Παράσημος ρήτωρ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα οἱ τοιοῦτοι χαράττειται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημειῶι τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπεται καὶ πα

ρακεχάρακται. Παράσημος ρήτωρ: ὁ φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ φαῦλα παράσημα λέγεται. Παράσιτοι: οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἰρούμενοι· κεῖται ἢ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ. Παρασεῖσαι τὰς χεῖρας: τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον. Παρασκήνια: αἱ εἴσοδοι αἱ εἰς τὴν σκηνὴν. Παρασκήνια: ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἄγωνα παρασκευαῖς· ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἐκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι. ρι.390 Παράστασις: στάσις παρὰ τινὰ ἄτιμος· γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν. Παράστασις: τὸννομα πολὺ παρὰ τοῖς ρήτορσι· ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας· Μένανδρος Μισογύνη· ἔλκει δὲ γραμματίδιον Ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις μία Δραχμὴ· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων φησὶν· εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ἂν τις δῶρα δούς ἀποφύγοι τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητίας καὶ βουλευέσεως καὶ (ἄγρα)φίου καὶ μοιχείας· Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας τοὺς διαιτητὰς φησι λαμβάνειν τὰς δραχμὰς· μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ κατὰ ὑπωμοσίαν ἐκάστην. Παρράσιος: ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος, δῆλον· φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος. Παράσιτος: κοσσοτράπεζος. Παρασπιστήσ: παρεστῶς ὀπλίτης. Παράστασις: ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν. Παρασπονδήσας: παραβάς τὰς σπονδὰς. Παρασπονδοῦμαι: παραβαίνομαι. ρι.391 Παραστησάμενος: παραλαβῶν· ἐλών· καταστρεψάμενος. Παρασταδόν: παραστατικῶς· κατὰ τρόπον· κατὰ τὸ δέον. Παραστάται: οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἔνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς. Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: Πολιτείας ἢ· ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας τὸ ὄνομα εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπηρετοῦ τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσιν. Παρὰ σφίσι: παρ' αὐτοῖς. Παρασχεδόν: παραυτίκα. Παραταχθεῖς: παρ' αὐτὸν ταχθεῖς. Παρατέθηγμα: ἡκόννημα. Παρατενεῖς: ἀπολεῖς· ἐπὶ πλέον παρελκύσεις. Παρατηρημάτων: ἐπιτηρήσεων· κληδονισμῶν· καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντιῶν. Παρατίλτρια: οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος, ὁ πιττούμενος. Παρὰ τούτου: ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦ τον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἄρριανός. Παρατρύζει: παραφρονεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ρι.392 ὀρνέων, ὅτι ἂν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνοῦσιν. Παρατεῖναι: τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους. Παραυδήσας: παραμυθησάμενος. Παραύλια: πρόσχωρα. Παραυτίκα: ἔγγιον τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει· καὶ ὑπογώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δὲ τις τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ζυμμαχεῖν. Παραφέρων: παράγων. Παράφορος: ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. Παραφрукτωρεῖν: τὸ τοῖς φрукτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φίλων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. Παραχαράκτης: διαστροφεύς. Παραχειμάζοντι: Δημοσθένης· καὶ παρεχείμασεν Ὑπερίδης. Παραχράται πολὺ: σφοδρῶς συνουσιάζει· ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου πράγματος ὃ ἐκ περιουσίας γίνεται. Παραχορδίζειν: διαφωνεῖν· ἀμαρτάνειν. Παραυχενίζων: παρακρούων. Παρέγγραπτον: νόθον. ρι.393 Παρεγγεγραμμένος: ὁ μὴ ἄστος. Παρεγγύησεν: καὶ παρεγγυηθέντος· παρεγγύησεν μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν· Ἰσαῖος· καὶ παρεγγυηθέντος δὲ ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος· ὁ αὐτός. Παρεγγράπτου: ξένους· νόθους. Παρεγγυαῖ: παραδίδωσι· παραγγέλλει· παραινεῖ· παρακατατίθεται. Παρεγγυήσαντος: παρασχόντος. Παρεγγυῶν: παραινῶν· διαβεβαιούμενος. Πάρεδρος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ φησὶ λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους, ὅ, τε ἄρχων καὶ ὁ

πολέμαρχος· δύο ἐκάτερος, οὐς ἂν βούληται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὶ παρεδρεύωσιν· ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης· οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς. Παρεθείς: παραλυθείς. Παρεθέντος: ἐκλυθέντος. Παρεΐαι ὄφεις: ὀνομάζονται τινὲς ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν· ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου· εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεισι· τούς τε γὰρ ὄφεις μισητούς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφειων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρειὰς, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. Παρεΐαι ὄφεις: ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας ἱεροί· ρί.394 οὐ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδι κοῦντες. Παρείετο: παρητεῖτο. Παρείεμαι: παραιτοῦμαι. Παρεικάθη: παρέλθη. Παρειά: γνάθος· καὶ μέρος τῆς νεώς. Παρήκοντα: παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτεῖ νόμενα. Παρειακότος: παραλελυμένου. Παρειμένον: κεχαυνωμένον. Παρειμένος: παρεωραμένος. Πάρειμι: παρελεύσομαι. Παρείπη: παραπέσει. Παρειπών: παραινέσας. Παρείς: ἑάσας· ἀφείς. Παρείσακτον: ἀλλότριον. Πάρεισι: παρελεύσεται. Παρείσεται: παραιτήσεται. Πάρεισι: παραρρηθήσεται. Παρεισκρίνει: παρεισέρχεται· παρεισβάλλει. Παρείτε: παραγίνεσθαι. Παρ' ἑκάστα: ἐκάστοτε. [Παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν: τοῦτο μὲν καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλω τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον.] ρί.395 Παρεκβατικῶς: συντόμως. Παρεκόπτου: ἠφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων. Παρεκότει: ὠργίζετο. Παρέλαβεν τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν, σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν. Παρελαχάνιζες: παρέπρασές τι καὶ μετεῖχες. Παρελθεῖν: ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· Δημοσθένους ἐν τῇ τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Παρέλεξας: τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι. Παρελθών: ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. Παρέλκον: περιττόν ἢ παρατείνον. Παρέλκεσις: ὑπέρθεις. Παρελογίσασθε: ἠπατήσατε. Παρέλυσαν: ἀπήλλαξαν· μετέστησαν· Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. Παρεμβαλόντων: κυκλωσάντων. Παρεμβολή: σκηνή· κάστρον· στρατόπεδον. Παρέμφασις: παραίνεσις· συμβουλή. Παρενδατη: παρεντεθη. Παρενθήκη: ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν. Παρεξερεσίαν: τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων· ἐν δ' Ἰου κυδίδης. Παρεξηλυμένον καὶ κατατετριμμένον: τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμένων ρί.396 μένων· Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς καὶ παρεξηλυμένους. Παρενεΐρει: παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει. Παρεπλεξάμη: παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν. Παρέπτῃ: παρήλθεν. Πάρεργος: ὀλίγωρος· καὶ παρέργως, ὀλιγώρως. Παρέργεται: ὑπερβάλλει. Πάρες: ὑποχώρησον. Πάρεσις: νέκρωσις. Πάρεστιν: ἐκ παντὸς δυνατὸν ἐστίν. Παρέσφηλεν: παρεσφάλῃ· ἀπερρῦη. Παρετέον: σιωπητέον· παραληπτέον. Παρευδοκιμησάσης: νικησάσης· ἦτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. Παρευθύνει: παραφέρει· βιάζεται. Παρευνηθείς: παρακοιμηθείς. Παρηβηκῶς: γεγηρακῶς. Παρηβῆσαι: παρακμάσαι. Παρηγορία: συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως. Παρήκαμεν: ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν. Παρήλασεν: υπερέλασεν ἦτοι ἐνίκησεν. Παρήν: παρήμην. Παρήσθα: παρήν. Παρήσω: παράσχω. ρί.397 Παρθένιος: ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώμενος. Παρθένοι: οἱ γεννώμενοι παρθένω πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γοργίαι παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι. Παρθένοι: τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ· πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ Πανδώρα· τρίτη Πρόκρις· τετάρτη Κρέουσα· πέμπτη Ὠρείθυια· ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγωι ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες· καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι, μεμνημένος

τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπωι. Παρθενοπίπασ· ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν. Παρίαμβοι· καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· κιθαρωδοὶ κοὶ νόμοι, οἳ προσήλουν. Παριεμένους· παρερχομένους. Παρίεται· παραλύεται. Παρίεμαι· παραιτοῦμαι. Παριλλαίνουσαν· παραβλέπουσαν. Παριππεύσαντες· παραδραμόντες. Παρ' ἵππον καὶ κόρην· τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλοῦ ρι.398 μενος· ἐπειδὴ τίς τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἴππο μάνης τούνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίω τινὶ μεθ' ἵππου μαι νομένου, διότι λαθραῖω μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν ἐποίησατο· ἀφ' οὗ ἀριππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Παρίσθι· παραγίνου· παρατύγγανε· Ἐρμιππος Δημόταις. Παρίσθμια· τὰ περὶ τὸν φάρυγα. Πάρνησ· τὸ ὄρος θηλυκῶς· Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὄργι σθεῖσαι φροῦδαὶ κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἄριστο φάνης Νεφέλαις καὶ ἐξῆς. Παρνησόσ· ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Πάρνοπεσ· ἀτέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν. Πάρνοψ· εἶδος ἀκρίδος. Πάροιθεν· ἔμπροσθεν. Παροιμία· λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἢ ὁδός. Παροιμία· ὕβρεις. Πάροινοσ· μέθυσοσ. Παροισθέντι· παρενεχθέντι. Παροιστῶσα· ἐξεστηκυῖα· ἐρεθίζουσα. Παροιστῶσι· παρακαθίσωσι θυμῷ. Παρό· διό. ρι.399 Παροκλάζων· γονατίζων. Παροκωχή· παροχή παρὰ Θουκυδίδη· ὡς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή. Παρολκή· ὑπέρθεσις. Παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ. Παρ' ὄντινα οὖν· παρὰ πάντα. Παρόν· ἐξόν· δυνατόν· δέον. Παρορμαῖ· διεγείρει· παροξύνει. Πάροσ· χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. Παρ' οὐδέν· εὐκόλον· εἰς οὐδέν. Παρουσία· ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἦτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου· ἢ οὐσία· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συν τάξεωσ· καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, Παρουσίαν τε χρημάτων. Παροχεύει· παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἐτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. Παροχετεύοντες· μεταφέροντες. Παροχλίζουσι· μετακινουσιν. Παροχήσομαι· πάροχοσ ἔσομαι. Πάροχοσ· ὁ παροχοῦμενοσ ἐκ τρίτων τῷ νυμφίω καὶ τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἀμάξης. Παροψίδασ· (σκευὴ ὑπηρετικὰ τραπέζης.) Παροψίσ· ἐμβάφιον· ὀξυβάφιον. Παροψίσ· οὐ τὸ ἀγγεῖον, ἀλλὰ καὶ ὄψον καὶ μακα ποιαὶ ρι.400 Παρουσία· λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνοσ Φάωνι· ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολὺ ἐστὶν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖσ· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται, ὡς καὶ ἐν τοῖσ Νίπτροισ Σοφοκλέουσ· τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγύσ ὄντων· Θουκυδίδησ ἐν τῇ α' Βυζάντιον γὰρ ἐλὼν τῇ προτέραι παρουσίαι· τούτω γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἢ ἀπουσία. Παρρησία· ἐξουσία· ἄδεια. Παρρησίασ· ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας· Ἰσοκράτης Βουσίριδι. Παρυφή· ἢ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία. Παρύφωσ [...]. Παρῶ· ἀφῶ· συγχωρῶ. Παρῶαι· ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ χρώματος. Παρωδούμενοσ· λεγόμενοσ. Παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες. Παρῶμαι· ἐν ὑπεροψίαι εἰμί· Μένανδροσ Ἠνιόχωι. Παρώνυμον· ἐκ τοῦ συμβεβηκότοσ λεγόμενον. Παρώπια καὶ ἀντήλια· τὰ παρὰ τὰσ ὄψεισ τῶν ἵππων δερμάτια. Παρῶπτο· παρεωρᾶτο. Παρώσασ· παρεκβαλὼν. Παρώτρυναν· παρῶξυναν. Παρώχετο· παρήχετο. ρι.401 Πάσασθαι· γεύσασθαι. Πάσση τέχνη· ἐκ παντὸσ τρόπου· Ἄριστοφάνησ Λυσιστράτη· Σὺ δ' ἦν σχολάσης πάσση τέχνῃ πρὸσ ἐσπέραν Ἐλθὼν ἐκεῖνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον. Πασῖνοσ· ὄνομα κύριον. Πασίων· ὄνομα τραπεζίτου. Πασπάλη· τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα· Ἴππώναξ· πασπαληφάγον γρόμφιν. Πασπακίωι· πασσάλωι. Πανσυδῆ· μετὰ πάσης ὀρμῆσ· πανστρατιαῖ· ὁμοθυμαδόν. Πασσυδί· παντελῶσ· ὁ Θουκυδίδησ ἢ· μὴ οὕτωσ τε πασσυδί διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντέσ τινεσ γράφουσι πασσυδί· ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοισ Φερεκράτουσ. Παστά· ἔτνοσ ἀλφίτοισ μεμιγμένον. Παστοφορεῖον· τὸ φέρον τὸν παστόν. Πάσσουσοσ· παχυτέρουσ. Πασχητιᾶ· πάσχειν θέλει. Πάταγοσ· ψόφοσ. Πατάνια· τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαστρέφουσιν ὡσ Ῥωμαϊκόν τὸ ὄνομα. ρι.402 Πατάσσει· πλήττει. Πάταχνα· ποτήρια φιαλοειδῆ

ἐκπέταλα. Πατεκίων: ὄνομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Πάτορες: κτήτορες. Πατάγημα: ἀντίλαλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἶον πατάγημ' ἤκεις, Πάτος: ὁδός. Πατραλοία: πατρατύπτης. Πάτρις: ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις. Πατρίληκτος: ἡ οὐσία ἢ πατρική· καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰλημμένη κλήρωι. Πατριώτης: ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρωι καὶ οὐ πολίτης. Πατριῶται: οἱ δοῦλοι τῶν Ἑλλήνων· πολίται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας. Πατριάι: χῶραι· φυλαί· τοπαρχαίαι. Πατρονομούμενοι: οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες. Πατρούχου παρθένου: τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου· ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πατρώζοντα: τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. Πατρώων· πατρίων· καὶ πατρικῶν· πατρωῖα λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, ὅτ' ἂν αὐτοῖς ὁ λόγος ἦ περὶ χρημάτων ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια δὲ, τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα· καὶ τὰ μυστήρια· καὶ τὰς ἑορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δὲ, ρι.403 ὅτ' ἂν περὶ προσώπων ποιοῦνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσ χίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Πατταλεῦσαι: προσπῆξαι. Παῦ: τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως. Παῦλα: ἀνάπαυσις. Πανσικάπη: μηχανήματα τροχῶν ἔμφορες· δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἔσθιεν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν. Παφλάζοντα: ἡχοῦντα· ἀναζέοντα. Παχεῖς: Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Πάχνη: δρόσος πεπηγυῖα· κρύσταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρῦου συνεσταλμένον καὶ πεπηγός. Παχνουμένης: ἀνωμένης. Παχνουῖται: πήσσεται· πήγνυται· λυπεῖται. Παχύνοοι: παχύνοες· ἀνόητοι. Παχύτερον: ἀμβλύτερον· οὐκ ἀκριβές. Πεδία καὶ πρόβατα: τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται, ἐν ᾧ πρόβατα ἐγένετο καλὰ νεμόμενα. Πεδίον: ἀπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὀμαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλοῦμενον. Πεδοικουσία: μετοικουσία. Πέδαι: δεσμά. Πεδικά: μοῖρα τῆς Ἀττικῆς· ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· εἶχεν καὶ προβάτων νομάς· ρι.404 ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίαι καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσιν. Πέδιλα: ὑποδήματα. Πεδῆται: πεπεδημένοι· συνδεδεμένοι. Πέδον: γῆ· ἔδαφος. Πεδότριψ: ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς, καὶ ὀψιπέδων. Πέδουρος: μετέωρος. Πεζέταιροι: οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουροὺς οὕτως ὀνομάζει· οἱ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται τῶν πεζῶν, αἱ εἰσι τῶν ἱματίων ωῖα· ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμένα. Πεζὰς μόσχου: ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γὰρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος Συμμαχία· ἀυλητρίδα πεζήν· καὶ Εὐπολις Κόλαξι. Πεζίδα: τὴν ὠάν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηναὶς καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζαν τινὲς οὕτως εἰρήσθαι. Πεζῆ: τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῆ φράσαι, τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελωδοῦσ', ἀλλὰ πεζῆ μοι φράσον, ὁ Κωμικός· τὰς ἑταίρας τὰς μὴ ρι.405 μουσικὰς, ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πέζας καλοῦσιν. Πέζα: τὸ ἄκρον· ἢ τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ὠάν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον. Πεζέταιροι: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Ἀναξιμένης δὲ ἐν ἀ' Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησὶν· ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἵππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσεν· τοὺς δὲ πλείους καὶ τοὺς πεζοὺς εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελών, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες. Πεζολόγος: συγγραφεύς. Πεζοφοροῦσιν: ἦτοι πέζαν ἔχόντων τῶν χιτῶνων· ἢ τοῖς ποδηρέσιν. Πεζῶ γόωι: ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας· ὡς καὶ πεζαὶ ἑταίραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων μισθαρνοῦσαι. Πειρᾶν: τὸ πειράζειν ἐπὶ φθοραῖ καὶ συνουσίαι· Μένανδρος. Πειρατῶν: καταποντιστῶν· κατὰ θάλασσαν ληστῶν. Πειρῶντα: πειράζοντα διὰ λόγων. Πείρινθα: τὸ ἐπάνω τῆς ἀμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον. ρι.406 Πείσματα: τὰ ἀγκύρεια σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν. Πεισόμενον:

παθεῖν μέλλοντα. Πείσων: εἷς τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τριάκοντα τυραν νησάντων. Πείσονται: πάθωσιν. Πεκτούμενος: τιλλόμενος. Πέκτειν: κείρειν πρόβατον. Πελαγίζειν: Ὑπερίδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιουῖσ θαι. Πελάζειν: πλησιάζειν· ἐγγίζειν. Πειρᾶν: τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυ δίδης· πειραθεῖς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι· ση μαίνει ἢ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. Πελανός: γίνεται πέμματα τινὰ τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλλω· Δίδυμος δὲ φησι κυρίως εἶναι πελανὸν τὸ ἐκ τῆς πετάλης πέμμα· ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύν θαι· ἢ ὅτι λευκὸν ἐστίν, ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι, ὃ ἐστὶ λευκόν· Εὐριπίδης μέντοι ἐν τῷ Ὀρέστη ἰδίως φησὶν· ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου Στόματος ἀφρῶ δη πελανόν· ὅπερ τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δη λοῖ. Πελανοί: πέμματα ἐκ πολλῆς, τουτέστιν ἀλεύρου, ρι.407 εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θράξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πελανὸς καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρὸς, καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δά κρυον· οἶον, λιβανωτὸς, κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός. Πελαργικοί νόμοι: ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριστοφάνης. Πελαργικόν: τὸ ὑπὸ τῶν τυράννων κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι πελαργούς, οἶον Πελασγούς, ὡς πλανήτας τινὰς· ἢ ὅτι ἰδόντες αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργεῖς εἶκασαν. Πέλας: πλησίον· γείτων. Πέλαθρα: πλέθρα· ἔστι δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον, σταδίου ἕκτον. Πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτῆμοροι· ἐπειδὴ ἕκτωι μέρει τὸν καρπὸν εἰργάζοντο τὴν γῆν. Πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες· ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγ γύς· οἶον ἐγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης. Πελάτης: ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων. Πέλει: γίνεται· ἔστιν. Πέλεκυς: ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον. ρι.408 Πελληνικαὶ χλαῖναι: διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασιν τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο. Πελιάδες: περιστεραί· καὶ πελιάν, περιστεράν. Πελιδνόν: μέλαν· λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδη. Πελιοί: μέλανες· ὠχροί. Πέλλησ: ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι· σκάφην τινά. Πέλικαν: Βοιωτοὶ τὴν ξυλίην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκ πεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος. Πελιτνόν: Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ. Πέλται: λόγχοι· καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. Πελτασταί: τοξόται· ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Πελτασταί, οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται· πέλη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν· οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοός· ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη. Πελλοῖρα: κόσμος τίς. Πέλησ: ὄπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ ἔχον· ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός. Πέλωρ: μέγα τεράστιον. Πελώριος: μέγας. Πέλωρον: μέγα. Πελώρου: τέρατος μεγάλου. Πέμματα: πλακούντια. Πέμπτα: πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί· πεμπάζειν γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ ρι.409 πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα, καὶ Ξενοφῶν. Πέμπειν: τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαῖω ἢ Ἀγροίκω· Μικρὰ Παναθηναῖα, ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἄρματος· καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες· Θουκυδίδης. Πέμπτη φθίνοντος: ἐν ταύτῃ αἰ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι. Πέμφιξ: πνοή· Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίων. Πέμφιν: ἀποστολήν. Πενέσται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται, οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἴλωτες· οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς πενέστας καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλοὶ τας. Πενέσται: οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνω δούλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἴμονος ἐν Αἰγίνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν· οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν, ἀλλὰ μὲν νάντων μέχρι τῆς γ' γενεᾶς, φιληδούντων τῆς χώρας· παρέδοσαν δὲ ἑαυτοὺς ἐφ' ὄρκω· ἐπὶ τῷ μῆτε παθεῖν τί ἐργαζόμενοι, μῆτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ ἀπὸ τοῦ μείναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. Πενέσται: οἱ τῶν Θετταλῶν

δοῦλοι, ἴσως παρὰ τὸ ρι.410 πένεσθαι, ὡς περ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἴλωτες, καὶ τῶν Κρητῶν Καλαρῶται. Πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένισσαν. Πενθερὰ τῶι νυμφίῳ: ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῶι Φηγεῖ φησί· Καὶ σὲ ὦ γεραιέ, τὴν τε παῖδα μὴ δῶς ἐμοὶ Γαμβρὸς νομίζη καὶ πατήρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῶι Ἀλκμάθω φησίν· ἀξίως δ' ἐμὸς Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδα μοι ξυνοικίσας· Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἴφιγενείᾳ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν· ἀντὶ γαμβρῶν. Πενταετηρόν· ἐ' ἐτῶν. Πένταχα· εἰς ἐ' μέρη. Πεντακοσιομέδιμνον· τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἐν τέλος καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι. Πεντέπηχυ· καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμηνον, καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ᾤ. Πεντέκτενοι· περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ τὰς ὥας πέντε κτένας πορφυροῦς. Πεντεσύριγγον ξύλον· ἐ' ὅπας καὶ τρήματα ἔχον· τραχήλω· χερσί· ποσίν· Ἀριστοφάνης. ρι.411 Πέντε κριταί· οἱ τοῖς κωμωδοῖς ἀποδεικνύμενοι. ρι.411 Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας· ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός. Πεντελιθίζειν· διὰ τοῦ ᾤ λέγουσιν. Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων. Πεντηκοστολόγοι· τελῶναι· Μένανδρος. Πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ἕκα λεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἢ ὑπὸ πενήκοντα ἔρεσσο μένη ναῦς. Πεντηκοστή· καὶ πεντηκοντεύεσθαι· καὶ πεντηκοστο λόγοι· πεντηκοστή μὲν, τὸ τέλος ὃ τελοῦσι· πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν· πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τὸ τέλος ἐκλέγοντες· ταῦτα δὲ ἐστὶν εὐρεῖν ἐν τῶι κατὰ Μειδίου καὶ ἐν τῶι πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφῆν Δημοσθένους· καὶ Ὑπερίδης ἐν τῶ ὑπὲρ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν. Πεντετηρίς· πενταετηρίς. Πεξάμενος· κτενίσας· ξάνας. Πέξαι· κείραι. Πεπαλμένος· βεβαμμένος· καὶ πεπαλκέναι λέγεται, τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα. Πεπαλαγμένος· μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ παληλία, τὸ μολύνεσθαι τῆ κόνει. Πεπάρηθος· νῆσος οὐκ ἄποθεν Εὐβοίας. Πεπαίνει·πραῦνει. Πεπαρμένον· πεπερονημένον· καθηλωμένον· τετρυπη μένον. Πεπαρωινήκασιν· ἡμαρτήκασιν. ρι.412 Πέπειρον· ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὠρίμου. Πεπιναρωμένα· Πεπελτωμένα· πεπιναρωμένα. Πεπεμμένην λέγουσιν, οὐ μόνον ἀπεσταλμένην. Πεπιλημένη· συνεσφιγμένη. Πεπλαδικός· ὑγρανθέν· σεσηπός. Πεπλασμένον· κακοῦργον. Πέπλεκται· ἡττηται· Μένανδρος. Πέπλος· περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῆ Ἀθηναῖ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐστὶν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πέπλον· περιβόλαιον· ἱμάτιον γυναικεῖον. Πεπνυμένος· συνετός. Πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον. Πέπον· προσηνέστατε· προσφιλέστατε. Πέπονες· ἔκλυτοι· ἀσθενεῖς. Πεπρωμένη· εἰμαρμένη· τύχη· γένεσις. Πεπρωμένον· εἰμαρμένον· ὠρισμένον· πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πέποσχα· Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηται· ὧν καὶ Στησίχορος ἐστὶν. Πεπραδίдай· πορδαί· ἡ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι. Πέπταται· ἡπλωται. Πεπουκασμένον· ἐσκεπασμένον· περιβεβλημένον· καὶ ἀπύκαστον, ἀσκεπαστον. ρι.413 Πέπυστο· ἡκηκόει. Περαῖ· πλέει. Περαίνοντας· τελειοῦντας. Περαιτέρω· πλέον πάνυ. Περγάμιον· δήμιον. Πέργαμον· τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά. Περγασῆθεν· δήμος ἢ Περγάση τῆς Ἐρεχθίδος φυλῆς· τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαι φασί· Περγασέα τε καὶ Περγασῆθεν. Πέρδικος ἱερόν· παρὰ τῆ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς υἱὸς Καλὸς, ὡς φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ' ὧ ἡ Πέρδιξ ἐαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τούνομα. Πέρι· περισσῶς. Περίτρια· ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. Περιαιγιρόμενοι· ὡς περ οἱ νικηφόροι περιαιγόμενοι

ἀθληταί· Πολιτείας ἔ ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἔξαρχῆς ἄθλα προτίθεσαν τοῖς ἀγωνίζο μένοις· ὄν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνί ζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περισιά ρί.414 ζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτῶνας· ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλω περιπορευομένους τοὺς ἀθλη τὰς ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα· ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων· ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησεῶς τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκείνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτί μων. Περιαγός· ἐπικαμπές. Περιαγκώνισμα· [...] Περιαλγής· ὅς πενήρης τῷ γόνωι καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ. Περιάγνυται· περικατακλᾶται· οἰονεὶ περιίσχεται. Περιαγοραῖος· λάλος. Περιαθρεῖν· περισκοπεῖν. Περιάλος· τὸ ἰσχίον. Περιαιησάμενος· θερίσας. Περιαιμφί· κύκλωι. Περιάοιδος· ἐγκύκλιος ὠδή. ρί.415 Περιαιθαδίζεσθαι· ἐν ὑπερηφανίαι ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ. Περιαιτά πωσ· οἶον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν. Περιαιυτίζεσθαι· περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει. Περιαιυτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας. Περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους. Περιβαλε· οἶον περιλάβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι· σπανίως δέ. Περιβάλλον· περιλαμβάνων. Περιβάρα· ὑποδήματα. Περιβαρίδες· ὑποδήματα γυναικῶν. Περιβλεπτος· ἔξοχος· μέγιστος. Περιγηθής· περιχαρής. Περιγράφαι· οἶον ἀποκτεῖναι· ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων. Περιγίνεσθαι· περιττεῦει· Ἀριστοφάνης. Περιγυρίδα· περιφέρειαν. Περιδαρδάπτεσθαι· περικατεσθίεσθαι. Περιδεδόσθαι· τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον. Περιδείης· περίφοβος. Περιδείπνον· ἢ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐστίασις γινο μένη. Περιδέξιος· ὁ καὶ τῇ ἀριστεραῖ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τῷ θεολόγῳ λέγοντι, καὶ ὅπως ἀποφεύξει τὸ ρί.416 σὸν περιδέξιον, περιδέξιόν ἐστὶ πᾶν διλήμματον· ἐκατέρωθεν γὰρ ὁ βούλεται συνάγει. Περιδέραια· περιτραχήλια κόσμια. Περιδήλιον· πειρατήν. Περιδράττεσθαι· περιέχεσθαι. Περιδινοῦνται· περιστρέφονται. Περιδρομος· παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος. Περιδύεται· κρύπτεται· εἰσδύεται. Περιδοῦ· σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὐ τως Δίφιλος. Περιεῖπον· περὶ τινα ἦσαν φυλακτικῶς καὶ θερα πευτικῶς. Περιδώμεθα· συνθώμεθα. Περιεῖχεν· ὑπερεῖχεν. Περιειλάμενος· περιειλησάμενος. Περιεκόκκασα· περιεγάλασα καὶ κατωρχησάμην· Ἀριστοφάνης. Περιεκτικόν· περιέχον. Περιέπειν· φυλάσσειν· ἢ ἐνεργεῖν. Περιεπιτισμένον· λελεπισμένον· περιεξεσμένον· περὶ κεκαθαρμένον. Περιερέττων· κωπηλατῶν. Περιεργάζεσθαι· ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν. Περιέσσατο· περιεβάλετο. Περιέσεσθαι· περιγενήσεσθαι. Περίσει· καθαρὰ. Περιεσκεμμένος· ἠκριβωμένος. Περιεσόμεθα· περιγενησόμεθα. ρί.417 Περιέστηκεν· περιίσταται· περιέστραπται. Περιέστηξαν· περιεκύκλωσαν. Περιεστήξει· περισταθήσεται. Περιέχεσθαι· ἀντέχεσθαι. Περιεχόμενον· ἀντιποιοῦμενον. Περιήγγελλεν· ἐκέλευεν. Περιήλθεν· ἐξηπάτησεν. Περιήν· ἐνίκα· περιεγίνετο· ὑπῆρχεν. Περιήτητος· ὁ περιπόρφυρος χιτῶν. Περιηγήθην· περιεψιθυρίσθην. Περιίθετος κεφαλή· ἢ περιθέτη· Ἀριστοφάνης· Κεφαλή περίθετος ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. Περιθοῖδαι· δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς· ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δὲ ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησεῶς φιλοξενίαν· τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἦν ἐκάλεσαν Περιθοῖδας· Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ'. Περιθρέξει· περιδραμεῖ. Περιθειῶσαι· περικαθάραι. Περιθυρεῖν· περὶ

θύρας εἶναι. Περιόντα: περιερχόμενον. Περιππεύων: περιτρέχων. Περιστάμενος: φεύγων. Περίστασο: ἀντιλαβοῦ· περισκόπησον. Περικαθαίρων: ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· ἢ τὸν γεγοητευμένον. ρι.418 Περικαλλέσ: λίαν καλόν. Πέριλλος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ὄνομα κύριον. Περικατατραπήσεται: ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κά τω· συνήθως λέγουσιν. Περικόπται: κλώπες. Περικεφαλαία: ἢ ἐκ τῶν τριχῶν. Περικινύων: περιζύων. Περικονήσαι: περισπογγίσαι. Περικόρημα: τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον· ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν. Περίνησα: περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ· ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις. Μέ νανδρος Βοιωτία· Πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ. Περίνεωσ: ὁ δεύτερος ἰστὸς καὶ πάντα τὰ περιττά. Περινοεῖ: νοεῖ περιττῶς. Περίνεωσ: τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν· ὡς λειπόνεωσ, τοὺς λειποτάκτας· Θουκυδίδης. Περίνοια: ὑπερηφανία, ἢ μηχανή, ἢ τέχνη. Περινομαί: περιχωραί· ἦσαν περινομαί τῇ θεῷ· Μένανδρος. Περινοστοῦντας: περιερχομένους. Περίοδος: περιέλευσις· κύκλος. ρι.419 Περίοδος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· περιοδικὰ νοσή ματα καλοῦσιν οἱ ἱατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὐθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταίους, τεταρταίους καὶ τὰ ὅμοια· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περιοίκιον: ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος. Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην· καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν· μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Περιοίσειν: τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν· Θουκυδίδης ζ'· σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου. Περιοιστικός: ὁ φορητός. Περίον: ὑπερβάλλον. Περὶ ὄνου σκιᾶσ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις. Περίοπτον: περιθέατον· μέγα· ὑψηλόν. Περιορᾶσθαι: καταδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσ θαι· φροντίζειν· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν· περιορωμένους τὸν πόλεμον· λέγει· καὶ, ὁ Βρασιδάς τῆς Μένδης περιορώμενος. Περίοργωσ: ἄγαν παρωρημένος. Περιοργήσ: ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν· ὀργιζόμενος. Περιορίσαι: περινοῆσαι. ρι.420 Περιορισθῆναι: γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὄρον γενέσθαι. Περιορισμός: ἐξορισμός. Περιοχή: περιπέτεια· καὶ ὑπόθεσις· θλίψις· συνοχή. Περίοψεται: παρίδηι· καταφρονήσει. Περιουσιασμός: πλῆθος· ὑπαρξίς φυσική. Περιπαθῶσ: συμπαθῶς· λυπηρῶς. Περιπέριει: περικεντεῖ. Περιπέτεια: προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις. Περιπετῆ γενέσθαι: περιπεπτωκέναι [πλήρη]. Περίπλεον: πλήρη. Περὶ πλῆθουςαν ἀγοράν: περὶ ὥραν τετάρτην· ἢ πέμπτην ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πληθύνει ἡ ἀγορά. Περὶ πόδα: οἷον ἀρμόττον σφόδρα· ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί· Πλάτων· Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς τρόποις ἀρ μόντον ὡσπερ περὶ πόδα. Περιποιήσει: κτήσεται. Περιποίησησιν: κτήσιν. Περίπολος: οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύ λακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια. Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: τίμα· θεράπευε. Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείασ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων οὕτως φησί· τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένης, λα βόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περι πολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακ τηρίοις· παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ρι.421 ἓνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης δύο. Περιπολῶν: περιτρέχων. Περίπτερα: ἀποσπινθηρισμοί· καὶ περίπτερον, παν ταχόθεν ἐξέχον. Περιπτώσεισ: συμφοράς. Περίπυστον: ἐξάκουστον· διαβόητον. Περιρρηδεῖσ: οἱ ἐπὶ ὀχημάτων· ἢ οἱ ἐπικείμενοι· ἢ οἱ ἐρριμμένοι. Περισά: τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἐν, τρία· καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἷον, δύο, τέσσαρες. Περίσημα: διαβόητα. Περισκελέσ: σκληρόν· δυσχερές. Περισκελή: βρακία· φημινάλια. Περισκεπέσ: κεκαλυμμένον. Περίσκεπτον: (ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπήσαι καὶ ἰδεῖν.) Περισκυθίσαντες: σπαράξαντες. Περισκυτίζοντος: ἐκδερματίζοντος. Περισπᾶν: ἐξαπατᾶν· καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσ

θαι τί. Περισπόμενος: ἐμπαιζόμενος· ἔξαπατόμενος. Περισσο: περιφέρειν· Εὐριπίδης. Περισσαίνεται: τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι. Περισσοεπῆσαι: περισσολογῆσαι. Περισσαδόν: περιεστῶτες. ρι.422 Περίστασιν: Δείναρχος Τυρρηνικῶι· μετὰ ταῦτα τοῦ Δάμωνος ἤδη περὶ ἀναγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἐξῆς· μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον· ἐν κύ κλωι περιέστη με αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῶι, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχη τῶι, περίστατόν με ἐποίησαν· ἐν ἐνίοις δὲ παράστασιν ἀντὶ τοῦ περίστασιν γράφεται. Περίστατοι: Ἰσοκράτης ἐν τῶι περὶ τῆς ἀντιδόσεως· θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γινομέναις· ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλωι ἴστανται οἱ θεώμενοι. Περιστεῖλαι: περικαλύψαι. Περιστενεται: περιτείνεται· στενοχωρεῖται. Περίστενος: οὗτος δράκων καλεῖται. Περιστερόν: ἀρσενικῶς· Φερεκράτης. Περιστέρνιον: τὸ περιστερνίδιον· ἔστι δὲ κοσμάριόν τι. Περιστιζαι: περικυκλῶσαι· περιελθεῖν· περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ στίχους. Περιστίαρχος: ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἐστίας ἢ τοῦ περιστεῖλαι· Ἰστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περὶ ἐρχονται χοιροφοροῦντες· ἐκάστου τῶν ἱερῶν οἰκίαις ρι.423 περιελημμένου δημοσίαις· καὶ περιδρομον ἔχοντες. Περιστοιχίζεται: περιαιρεῖ· λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν· οἵτινες στοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· στοῖχοι δὲ εἰσὶν αἱ λεγόμεναι στάλικες. Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· μέλ λοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται· ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν· κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἰστάσιν, ἃ καλοῦσι στοίχους ἢ στίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα· ἵνα, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγη τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ· ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ περισχοινίζεται. Περιστοιχίσαντος: περιλαβόντος. Περίστοιχον: Δημοσθένης ἐν τῶι πρὸς Νικόστρατον· φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασεν· Δίδυμος δὲ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσεν· μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκεν, τῶν κύκλωι περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων. Περιστολή: περιβολή· ἐπαγωγή. Περίστῳιον: περίστῳλον στοὰς ἔχον. Περισφάτως ἔχων: περιωδύνως. Περισχέσθαι: ἀγαπήσαι. Περισχιδῆος: οἰκετικὸν ὑπόδημα. ρι.424 Περισχών: κατασχών· περιβαλόν. Περιτελλομένων: περιερχομένων. Περιτεύξεται: συντύχη· περιπεσεῖται. Περιτροπή: ἐν περιόδῳ. Περιτρόχαλα κείρονται: Ἡρόδοτος. Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Δίδυμος φησὶ τὴν περὶ ὄνου σκιάς παροῖ μίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λέγοντος, περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις. Περιττότης: δύο σημαίνει ἢ λέξις· τό, τε ὑπερβάλλον, οἶον, εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἀλλ' ἄχρηστον. Περιτυλίξας: περιελήσας. Περιφερῆος: κύκλωι στρογγύλον. Περιφοιτῶντα: περιερχόμενα. Περιφορά: κινήσις. Περιφοριῶσθαι: Λυσίας· τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι ἢ περιφοριῶσθαι· ἐπὶ τοῦ ἀνακεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῶι ὀνόματι· εἰσὶ δὲ τινες ὀφθαλμοὶ, κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες καὶ οἶονεὶ μόντες· ἐὰν δὲ γράφηται πεφοριῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς φορίνης· τάσσουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην. Περιφρονεῖν: ὑπερφρονεῖν. Περίφρων: περισσόφρων. Περιφύς: περιπλακεῖς. Περιχάρειαν: περιττὴν χαράν. ρι.425 Περιχλαινίζεται: περιβάλλεται. Περίχολος: ὑπέρχολος. Περίψημα: κάταγμα· ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ ἀπολύτρωσις· οὕτως ἐπέλεγον τῶι κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῆι θαλάσῃ νεανία ἐπὶ ἀπαλλαγῆ τῶν συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἦτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῆι θαλάσῃ, ὡσανεὶ τῶι Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτινύντες. Περιψηῖν: διὰ τοῦ ἦ, οὐ περιψᾶν. Περιωδυνίαν: ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην. Περιωπή: ἀκρόρεια·

ὕψηλός τόπος. Περιωπή: καὶ πισύνη· καὶ πύστις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδη· καλεῖ δὲ περιωπήν τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. Περιώσας: ὠθήσας. Περκάζει: πεπαίνει· μελανίζει. Περκνός: μέλας. Πέρπερος: ὁ μετὰ βλακειᾶς ἐπλημένος· οἶον, λάλος· προπετής· μηδὲν λογισμῶ ποιῶν. Περσέα: καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων, ἐκτείνουσι τὸ ᾠα τὸ τελευταῖον, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως. Περσικά: καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδη. Πέσημα: πτώμα. Πεσκέων: δερμάτων. ρι.426 Πεσσεύων: μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον· ἀπὸ τῶν πεσσῶν. Πεσσοί: αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσιν ἀστράγαλοι. Πεστικόν: τὸ παρὰ Θεταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ Εἰ λωτικόν παρὰ Σπαρτιάταις. Πετάλοισ: φύλλοις. Πέταυρα: τίγνα. Πέταχνον: ποτήριον ἐκπέταλον. Πεταχνοῦνται: ἐξυπτιοῦνται· τρυφῶσιν. Πέτευρον: παγίς· βάθος. Πέτευρον: πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ᾠε. Πετρήεσσα: πετρώδης· βαθεῖα. Πετρόβλητον: τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πετροβλήτους νεφροῦς, τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας. Πεττεύει: μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων. Πεττεία: ἡ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστι δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγουσι. Πεττεύουσι: ταβλίζουσι. Πέττουσιν: ἀρτοποιοῦσιν· καὶ πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα. Πεττοί: βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι. Πευθῆνες: ἐπήκοοι. Πεύσομαι: ἐρωτήσω. ρι.427 Πεφασμένον: εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος: ἀντὶ τοῦ γεγεννημένος· Λυκοῦργος· Λυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ φανερός λέγει. Πεφενάκιεν: ἠπάτησεν. Πέφηνας: τὸ εἴρηκας· Μένανδρος. Πέφηνην: ἐφανερῶθη. Πεφρυγμένα: τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς. Πεφρασμένος: παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι· προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος. Πεφοριρῶσθαι: πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ᾠν· φορίνιον γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ. Πέφρικα: ἀπὸ τοῦ φρίκη. Πέφυκεν: φύσει ὑπάρχει. Πεφυκῶς: φύσει ὑπάρχων. Πεφυσιγγωμένοι: οἶον ἐσκοροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι. Πεφώραται: πεφανέρωται· εὔρηται. Πεφωρημένα: ἐνηνεγμένα. Πέψει: πρᾶϋνη. Πηϊ: ποῦ· εἰς τίνα τόπον· Πηϊ δὲ τόνδε μολοβρὸν ἄγει· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν. Πηγαί: τόπος ἐν Μεγάροις καὶ Βυζαντίω. Πηδάλια: οἶακες· αὐχένες. Πηκτίς: πανδούριον· ἦτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρον ψαλλόμενον. ρι.428 Πηκτὸς θάνατος: ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τῷ ξίφει. Πηλέως μάχαιρα: παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρῃ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἦφαι στότευκτος ἦν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεὺς· λαμ βάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἦφαιστου κατασκευάσαντος. Πήλασθαι: κληρώσασθαι. Πηλαμύς: διὰ τοῦ ᾠυ. Πήληξ: δῆμος Λεοντίδος. Πήληκα: περικεφαλαίαν. Πηλὸς οὔτος: ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολὴν. Πήλυξ: ῥαγᾶς. Πῆμα: κακόν· βλάβη· δυστυχία. Πημαίνει: κακοῖ· βλάπτει. Πηϊ μὲν: ὅπου μὲν. Πημηνείαν: βλάβειαν· διαφθείρειαν. Πηνήκη: περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περιθέτη κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον, τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν. Πηνίκα: πότε. Πηνίον: ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη. Πηνίον: ζῶιον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κεῖσεσθον ὡσπερ πηνίω κινουμένω· ἀντὶ ρι.429 τοῦ ξηροῦ· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδος ἔστι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β' τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· πηνίον· ἐμπίς· κώνωψ. Πηνώμενον: πηνιζόμενον· τριβόμενον. Πῆρος: ὁ παντάπασι μὴ ὄρων. Πήχεων: οὕτως· οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους. Πηγύνη: κνίκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Πίδακεσ: σταγόνες· πηγαί. Πίδαξ: πηγὴ ἢ σταγών. Πιεζόμενος: βαρούμενος· δαμαζόμενος. Πιερίδες: αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. Πιερία: ὄρος.

Πιθάκη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκηνην λέγουσιν. Πιθανοῦς: τοὺς εὐπειθεῖς· Ξενοφῶν Κύρου παιδείαι· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὡσπερ φοβεροὺς τοὺς φοβουμένους Θουκυδίδης. Πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς: ὁ πιστικώτατος καὶ πείθων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδη. Πῖλον χαλκοῦν: εἶδος περικεφαλαίας εἰς ὃξὺ ἠγμένης. Πιλήσειν: πυκνώσειν. Πίλοις: πιλωτοῖς. Πιμελή: πάχος· λιπαρότης. Πίμπραται: καίεται· ἐμπυρίζεται. Πινάκια: τὰ καθιέμενα ἀντὶ τῶν κλήρων ὑπὸ τῶν ρι.430 κληρουμένων· ἔοικεν δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς ὅταν λέγηι ὁ ῥήτωρ· μικρὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον, τυχὸν πινάκιον λέγει, εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων. Πινάκιον: σύμβολον δικαστικὸν, χαλκοῦν ἢ πύξινον· ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα, ἀπὸ ᾗ ἕως ᾗ κ' ἦσαν γὰρ δέκα φυλαί. Πινακοπώλην: ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεισαν οἱ πωλοῦντες. Πίννα: εἶδος ὄστρεου. Πίναξ: σανὶς ἐζωγραφημένη. Πιναρά: εὐτελεῖ· ῥυπαρά· ταπεινά. Πινώδης: ῥυπαρά. Πιννοτήρησ: καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ στερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ. Πίονα: εὐδαίμονα· λιπαρά· καὶ εὐτραφή. Πιπίζειν καὶ τιτίζειν: μίμησις ὀρνέων φωνῶν. Πίσαι: ποτίσαι. Πίσον: τὸ ὄσπριον· Ἄλεξις. Πισσοκωνήτωι πυρί: τῷ εὐκαύτωι· ἐπεὶ τὰ καϊό μενα πίσσηι χρίεται· Αἰσχύλος Κρήσσαις. ρι.431 Πιστήριον: ποτιστήριον. Πισύγγιον: σκυτίον. Πισυνός: πεπιστευκός· τεθαρρηκώς. Πιτάνη: φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ οὐκ ἐγένετο Πιτανάτης· ὡς Θουκυδίδης. Πιτάνη εἰμί: αὕτη παρὰ Ἀλκαίωι κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἄμα καὶ εὐπραξίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνηι τοιαῦτα συμβέβηκε πράγματα· ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι. Πιτυάνη: ἀσκὸς μικρός. Πιτθεύς: δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἢ Πιθίς. Πίτυλος: κτυπητής· φαντασιοσκόπος. Πλάγγων: κοροκόσμιον κήρινον· ὅπερ δάγνυον οἱ Ἴωνες. Πλαγίως: δολίως. Πλαδαρόν: χαῦνον· ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις. Πλάδανον: ᾧ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. Πλάδος: δούλου ὄνομα. Πλαδῶσιν: ὑγροῖς· χαῦνοις· ἀσθενέσιν. Πλαίσιον: τετράγωνος τάξις στρατεύματος· καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν. Πλαισός: οὐκ ἄν τῷ ἄβ βλαισός· ὁ γονύκρουσος· οἱ Ἴωνες ἐγγονύκρουστος. ρι.432 Πλάξ: καὶ ἡ γαστήρ καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι ῥύμμα. Πλάκα: τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα. Πλάνον: τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς. Πλανύττειν: πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν. Πλάστιγξ: τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. Πλαταγώνιον: τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλάσσειν, τουτέστιν ἠχεῖν· καταχρηστικῶς δὲ ᾧ τινι οὖν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλάτη· ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν· τιθέντες ἐπὶ τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ· καὶ ἀντικόποντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο. Πλατά: προσπελαστά. Πλαταμών: πολὺς ποταμός· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον. Πλατιάζειν: ἀλαζονεύεσθαι. Πλατιάσαι: τὸ πλατεῖαι τῇ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης. Πλατίστακος: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Πλατυγίξει: τοῖς περοῖς κρούει. Πλέα: πλήρη. Πλέασ: πλείους. Πλέθρα: μέτρα γῆς ἠγοῦν ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξ' δίμοιρον. ρι.433 Πλέθρισμα: δράμημα. Πλέθρον: τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος· ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη' ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακοσίων. Πλείω καὶ πλέω: ἄμφω Ἑλληνικά. Πλέκος: πλέγμα. Πλειόνωσ: καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον. Πλειστηριάσαντες: ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων· οὕτως Λυσίας καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Πλειστηριάσας: πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο. Πλειστοβολεῖν: διαπαίζειν. Πλειστοβολεῖν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί. Πλειστός: ποταμὸς Δελφῶν. Πλείστον ὄσον: (πολύ.) Πλεκτάναι: οἱ πόδες τοῦ πολυπόδος.

Πλευμονίαν: νόσον τὴν ἐρωτικὴν. Πλεύμων: διὰ τοῦ ᾠ· καὶ Ὅμηρος· πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός. Πλήγμα: βῆμα. Πλήκτρα: τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα. Πλήμα: πλήρωμα. Πλημμέλεια: πολλὴ ἀμέλεια. Πλημμελεῖν: τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥαθυμεῖν· καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις· τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές· ρι.434 Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. Πλήμναι: χοινικίδες. Πλημμύρα: οὐ πλήμνη λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα. Πληρωτής: Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος· πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἔραναρχαί. Πλησιφαής: ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. Πλινθεύεται: ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ. Πλινθειῖον: ὁ τόπος ἐν ᾧ πλίνθοι πλάττονται· οὕτως Λυσίας. Πλωΐζει: πορεύεται· πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός. Πλοιάρια: ὑποδήματά τινα. Πλόϊμα: πλευστικά· ἢ τὰ πλωῖ πεμπόμενα. Πλόϊμοι: πλόκαμοι. Πλοιάριον: λεκτέον ὡς παιδάριον Ἀριστοφάνης. Πλοῖ: τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν τῶν πλῶν χρεῖαν, φησὶ Πλάτων. Πλοκαμίδα: Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Πλοκαμῖς: ὁ οὐλός βοστρυχος· κατὰ συστολὴν δὲ ἐκφέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή. Πλόκιον: ἀλυσίου χρυσείου πλοκή. Πληθόχωρον: τὸ πολλὰ χωροῦν. Πληθόχορος: ὁ πολλὰ χορεύων· ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πληθός χορείας συνιστῶν. ρι.435 Πληθοχορεία: ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία. Πλόκιον Γοργάδος: τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γορ γόνης Ἀστεροπητῆ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνη. Πλύνεται: λαιδορεῖται· αἰσχυρῶς ὑβρίζεται. Πλόχανον: πλέγμα ὡς ὁ σῖτος καθαίρεται. Πλυνοί: πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν. Πλυντήρια: ἑορτὴ Ἀθηναίων. Πλύσμα: οὐ πλύμα. Πλώτεσ: εἶδος ἰχθύων. Πλωθεύς: Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγιήδος, καὶ ὁ δημότης Πλωθεύς. Πλωτόν: πλεόμενον. Πνεύσασ: σφοδρῶς ὀργισθεῖς. Πνιγεύς: ὁ φοῦρνος. Πνίγος: καῦμα. Πνύξ: Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. Πόα: ἐκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἢ δὲ σμῆ χουσα, ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίας. Ποάστραι: αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην. Ποδανιπτῆρα: καὶ λεκάνην λέγουσιν. Ποδαπόν: διὰ τοῦ ᾠδ, οὐχὶ διὰ τοῦ ᾠτ· ἔστι γὰρ οἶον ποίου δαπέδου. ρι.436 Πόδεια: ἐνείληματα ποδῶν. Ποδεών: κυρίως τοῦ ἄσκου τὰ προύχοντα· ἢτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα. Ποδηγέστερον: ὀδηγητικώτερον. Ποδήρησ: ἕως τῶν ποδῶν χιτῶν· οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον. Ποδοκάκη: ξύλον ὡς ἐν εἰρκτητῇ τοὺς πόδας ἐμβάλοντες συνέχουσιν· ὁ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦσπος λέγεται. Ποδοκάκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἢτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου ᾠκ, ποδῶν τις κάκωσις οὔσα· ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὡς Δίδυμος, οἶον ποδοκατόχη. Ποδοστράβη: ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματα τινὰ ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἠλίσκετο· οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν. Ποδοστράβη: εἶδος πάγης· ὡς οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θήρας ἐχρῶντο. Πανδώνυχον: ἐσθῆς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερῆς. Πόει: χωρὶς τοῦ ᾠ λέγουσι. Πόθεν: ἐκ τόπου. Πόθι: ποῦ. Ποῖ θεῖς: ποῦ τρέχεις. Ποιήεσσαν: σιτοφόρον. Ποίαν: πᾶσαν βοτάνην. ρι.437 Ποιητέον: ἀντὶ τοῦ ἂν δεῖ ποιεῖν. Ποιήεσσις: καὶ γράψεσις· καὶ ποιήεσσις καὶ γράψεσις Ἀττικοὶ μᾶλλον· οἱ Ἰωνες δὲ καὶ οὕτω, καὶ ποιήεσσις καὶ γράψεσις. Ποίθιοι: τέσσαρες ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ Λάκωσιν· δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι. Ποῖ: εἷς τινα τόπον· τὸ δὲ ποῦ, ἐν τινὶ τόπῳ καὶ εἷς τινα τόπον. Ποῖ ἦχος· Ποῖ: ἐγγύς· εἷς τινα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς. Ποικιλομήτης: ποικιλόβουλος. Ποικιλτικήν: πολυμιταρικήν. Ποικιλόστερον: ποικιλόβουλος. Ποικιλτήσ: ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα. Ποικίλον: τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον. Ποιμένασ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν. Ποιμάνωρ: ποιμανδρῶν. Ποινήν: τιμωρίαν· ἀντέκτισιν· πρόστιμον. Ποιναν καὶ ἄποιαν: τὸ λύτρον· Σόλων.

Πλοκάδες: τρίχες. Πολέμαρχος: ἀρχὴ τίς ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· δι' οἰκεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας, τὰς τε ρί.438 τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκους, καὶ τὰλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἀρχὼν ἔστι, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ πο λέμαρχος· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός. Πολέμαρχος: Ἀθήνησιν ἀρχὼν εἷς τῶν θ'· οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο· ἀφ' οὗ καὶ τὴν κλήσιν ἔχει· ὕστερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρέθεις, προειστήκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων· οὐκ ἠμειψε δὲ τὴν κλήσιν. Πολεμησεῖν: πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'· ὡς καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Τῷ ῥ' οἶγ' ὀψείοντες ἀυτῆς καὶ πολέμοιο· οὕτως καὶ γαμησεῖν Ἄττι κοὶ φασὶ καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν. Πολεμιστὴς ἵππος: οὐχ ὡς ἂν τις οἰηθῆι, ὁ εἷς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων, ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοι οὗτον ἀγώνισμα. Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ χρῆ ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, χρῆ γαμηῖσαι· ἢ πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρῆ παραδοῦναι. Πολεορκία: φυλακὴ. ρί.439 Πόλεις παίζειν: τὰς νῦν χαρὰς καλουμένας ἐν ταῖς ζ' ψήφοις. Πολιούχοις: τοῖς τῶν πόλεων ἀρχουσιν. Πολίοχος: καὶ Πολυάκης· ὀνόματα κύρια. Πολιτεία: ἰδίως εἰώθασιν τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ· καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλίππικοις. Πολιτεύμασιν: ταῖς πολιτείας ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσιν. Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος. Πολιτικός: ἀστεῖος μετὰ τινος τέχνης. Πολλὰ χαίρειν φράσασ: ἀποταξάμενος· ἀπογνούς. Πολλοστημόριον: τὸ ἐλάχιστον μέρος. Πολλοστόν: ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχθίνος ἐν μέγα: [...] Πολλοῦ γε καὶ δεῖ: οὐδὲ ὄλωσ. Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν: σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν. Πόλου: οὐρανοῦ· ἢ κόσμου. Πολύαινος: πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. Πολυάνδρειον: μνήμα· τάφος. Πολυβότειρα: πολλοὺς τρέφουσα. ρί.440 Πολυγηθῆς: πολυχαρῆς. Πολύγνωτος: οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· Θάσιος δὲ τὸ γένος· υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφώντος· τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἢ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς. Πολυγνώτου λαγῶς: ἐζωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου. Πολυδαϊδάλου: πολλὰ ποικίλα ἔχοντος. Πολυειδῆς: πολύμορφος. Πολύευκτον: τίμιον· πολυπόθητον. Πολυζύγωι: πολυκαθέδρωι. Πολύθετον: καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον. Πολυθρύλλητον: πεφημισμένον· διαβεβοημένον· ὄνομα σπαστότατον. Πολυκηδέος: πολυφροντίστου. Πολύκλητοι: ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων. Πολύκμητος: πολυκάματος. Πολύκρημνον: δύσβατον· ὀρεινόν. Πολυμάργοις: ἠχητικοῖς. ρί.441 Πολύμητις: πολύβουλος. Πολυμνήσκει· αἰεδαίνει· γένος τίμηλοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηστος. Πολυπάμων: πολλὰ κεκτημένος. Πολυπαίπαλος: πεποικιλμένος· οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν. Πολλύνεται: πολὺς γίνεται· αὐξάνει· πληθύνει. Πολυπίδακα: πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. Πολύποδος δίκη: αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών. Πολυστεῖνοις: πολυπορεύτοις. Πολυπτύχου: πολλὰς ἀποκλίσεις ἔχοντος· οἷον πτύχας. Πολύρρηνοις: πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. Πολύς: σφοδρός. Πολύστρατος: οὗτος αἰτίαν ἔχων τὰς Ἑρμᾶς περὶ κόψαι, ἀνηρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται· ἕτερος δὲ ἐστὶν ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας· ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλίππικοις· λέγων αὐτὸν ποτὲ ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν· μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου· παρὰ μηδενὶ γὰρ φησὶν ὁ Δίδυμος εὐρηκέναι τὸν Πολύστρατον, ἠγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι. Πολυσχιδῆς: πολυμερῆς. Πολυτελής: τὸ

δαπανηρόν· Θουκυδίδης. Πολυτελεῖν: τὸ πολυδαπάνως ζῆν. ri.442 Πολυτιμητιζόμενος: θεραπευόμενος. Πολύτλας: πολλὰ ὑπομένων. Πολύτορον: δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου. Πολυφασίας: πολυλογίας. Πολυφλοίσβου: πολυταράχου. Πολυφραδέστερον: συντετὸν ἐν λόγῳ. Πολύχουν: πολυφόρητον· ἢ πολυειδῆ. Πολυωρήσεις: πολλὴν φροντίδα ποιήσεις· φυλάξεις. Πόλφοι: τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρικτῆς ἐψό μενα. Πομπεία: λαιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. Πομπείας καὶ πομπεύειν: ἀντὶ τοῦ λαιδορίας καὶ λαιδορεῖν· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἢ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομ παῖς ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λαιδορουμένων ἀλλήλοις· Μένανδρος Περινήθαι· Ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαι τινές, Σφόδρα λαιδοροί. Πομπεία: λέγεται πομπεία καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει· Φιλόχορος δὲ φησιν ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν λ' κατασκευασθεῖσιν· ὁψὲ καὶ Ἄνδρο τίων ἄλλα κατεσκεύασεν. Πομπεύει: ὡς νενικηκῶς μεγαληγορεῖ. Πομπή: θεώρημα. Πομπή: ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς. ri.443 Πομπὴν ἔπεμπον: ἢ ἀνεπόμπειον. Πομπήν: τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ'· ξύλων τε ναυπηγισίμων πομπήν. Πομπόν: συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα. Πομποστολεῖ: ἐκπέμπει τῇ νηϊ τὸν στόλον. Πομφόλυγες: αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. Πομφόλυξ: ἐκβρασμὸς ὕδατος. Πόνηρος: ἐπίπονος· ἢ πρώτη ὀξεῖα. Πονταράκη: τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων. Ποντεινοί: σπόγγοι. Ποντόβροχος: θαλασσόβροχος. Πόντος: κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα. Πονωπόνηρος: σφόδρα πονηρός. Πόπανα: πλακούντια πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ. Ποπύσματα: κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. Πορεία: τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. Πορθήσεις: ἔλοις· λάβοις. Πόρθησις: ἐρήμωσις. Πόρδαλιν: οἱ ἄλλοι Ἑλληνες· Ἀττικοὶ πάρδαλιν· Ὀμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ὄ, τὴν δὲ διὰ τοῦ ἄ. ri.444 Πορθμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Πορθμός: πέραμα· ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γὰρ ἐστὶ γῆ στενὴ, ἐκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμός δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη. Πόριμον: εὐπόριστον. Πορισταί: οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖν. Πόρκης: ὁ ἐπιδρακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος· ὁ περὶ εἰργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. Πόρκος: κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. Πόρον: διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσις ποταμοῦ. Πόρος: πέρας ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὕδατων ἢ μηχανή, ἢ τέχνασμα. Πόρος: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει· δῆμός ἐστὶ τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος· καὶ ὁ δημότης Πόριος. Πόρπαξ: τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον. Πόρπη: φίβλα. Πορποῦσθαι: φιβλοῦσθαι. Πορσύνεται: ὀδεύεται· ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς. Πορφύρει: ταρασσεται. Ποσαπλῶς: ποσαχῶς· ἀναριθμητῶς. Ποσειδῶν: καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεῖς ἀπὸ τοῦ καθιερωθῆναι τῷ Ποσειδῶνι. ri.445 Ποσειδῶν: ἔκτος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος. Πόσθιον: αἰδοῖον· ἢ τὴν Ἀφροδίτην. Πόσθων: κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δεῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφορὰν. Πόσις: ἀνήρ. Ποταγωγίδες: φάνται ἢ μηνυταί. Ποταμοί: δῆμος τῆς Λεοντίδος· οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος· ἐκωμωδοῦντο δὲ, ὡς ῥαιδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. Ποταίνιος: πρόσφατος· Δώριος δὲ ἡ λέξις. Πότε: λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, πότε ἔσται. Πότερον: τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξυτόνως δὲ ποτερός· ἄτερος· καὶ προστιθέντες τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον. Πότερον: ἄρα· ὁποῖον· ποταπόν. Ποτίκρανον: προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπεϊρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Πότις: ἡ γυνὴ ἢ μεθύση. Ποτήριον: λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριστοφάνης. Πότνα: δέσποινα. Πότμον: μόρον· θάνατον. ri.446

Ποτνιαδάς: Βάκχας· Εὐριπίδης. Ποτνιαῖται: παρακαλεῖ· ἐπικαλεῖται θεούς. Ποτνιώμενος: δυσφορῶν· μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν. Ποτώμενοι: διατρίβουσαι. Ποῦ μήν: ποῦ δὴ οὖν. Πρακτικόν: ἀνυστικόν. Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας: λεγόμενον τί. Πραμεῦσαι: παρελθεῖν· παραλλάξαι. Πράμνειος οἶνος: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἠδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὄνιον οἶνον ἢ παραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὄνομα ζομένης· ὁ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραῦνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ· ἐν ἧϊ καὶ ὁ πράγμων πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι. Πρανέσ: κάταντες. Πρανῆς: ὁδὸς κατωφερῆς. Πρανιχθῆναι: τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν. Πραξιδίκη: θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνον ἰδρύνοντο· Μνα σέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτήρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδικῆς γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν, καὶ θυγατέρας Ὀμόνοϊαν καὶ Ἀρετὴν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδικῆς κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν, Ὠγύγου θυγατέρας· Ἀλκομενίαν· Θελξινίαν· Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδικῆς ὄνομασ θῆναι. ρι.447 Πράστιλλος: πόλις Μακεδονική. Πρασσοκουρεῖς: χλωροί. Πρατήρ: οὐχὶ πράτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται. Πρατέας: ὁ τὰ δημόσια πωλῶν· κήρυξ δημόσιος. Πραττομένους: ἀπαιτουμένους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. Πραῦπάθειαν: πραῦτητα· ἡσυχίαν. Πράως: οὐ πραέως· καὶ πρᾶον, οὐ πραῦ· καὶ πρᾶος, οὐ πραῦς. Πρέμνα: τὰ παχέα ζύλα. Πρέμνον: στέλεχος δένδρου. Πρεμνίζειν: καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ζύλα. Πρέψαι: τὸ ὁμοιωσαί· Αἰσχύλος. Πρεσβεύειν: προτιμαῖν· Εὐριπίδης. Πρέσβων καὶ πρεσβευτῶν: ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον· ὅτ' ἂν εἴπωσι πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὐρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς. Πρεσβυγένεια: παλαιότερα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προυργιαίτερον. Πρεσβυτάτην: ἐντιμοτάτην. Πρεσβύτερος: μείζων. ρι.448 Πρεσβύτερος Κόδρου: παροιμία ἐπὶ τῶν παντὸς παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. Πρηγοριῶν: ὁ πράτης καὶ προαγορευῶν καὶ προλέγων. Πρηνέσ: ἐπὶ πρόσωπον. Πρημαὶ καὶ πρημάδες: γένος ἰχθύων. Πρησαι: καῦσαι. Πριάμενος: ἀγοράσας. Πριαμωθῆναι: ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν. Πριμιγγιλίων: τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων. Πριμικήριος: ὁ πρῶτος τάξεως τυχοῦσης. Πρινὴ πτίσαι τὰ ἄλευρα: παροιμία· καὶ, Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν, σὺ τὴν ἄλμην κυκᾶς· καὶ, Πρὶν ἐσ φάχθαι δέρεϊς. Πρίου: ἐλευθέρωσον. Πρηστήρ: πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. Πριῶν: ὄξυτόνως, τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῷ ἀρμένῳ τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικόν, πρίονες διὰ τοῦ ὄ· Κρατῖνος. Πριῶ: ἀγοράσω. Πρό: ἀντὶ τοῦ ἀντί· Φιλήμων Παγκρατιασθηῖ· Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότη· Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος· Ὀμηρος. Προαγήλη: τιμήσει. ρι.449 Προαγωγός: διδάσκαλος κακῶν. Προαιρούμενοι: προφέροντες. Προαλέστατον: προπετέστατον. Προάλισαντες: προαθροίσαντες. Προαναθρώσκειν: προπηδᾶν. Προανάσχοι: προανατεῖλοι. Προαύλια: προαυλήματα· ὡς προαμβολὰς καὶ προα νακρούσεις. Προαύλιον: ὃ προενδίδωσιν οἱ αὐληταί, οἶον προαύλημα. Προβάλλεσθαι: ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὄχλου μάλλον· ἔσται δὲ αἰεὶ προβαλλομένοισι· καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν αἰετολογίαν ὁρῶ αἰεὶ προβαλλομένους. Προβαλλομένους: ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένου· οἶον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος· καὶ τῷ κατ' Αἰσ χίνου, τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεῖν· ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου· καὶ προυβαλόμην, φησὶν, ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν· ἀντὶ τοῦ προβολῆ ἔχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων· ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησὶ· προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν οὔτε ἐθέλοι· ἀντὶ τοῦ προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην ρι.450 Πρόβαλλον: ἄσπιδα. Πρόβασις: ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις. Πρόβατα: πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεία: ἡ τῶν προβάτων κτήσις καὶ νομή. Προβατοκάπηλος: προβατοπῶλος· ἐλέγετο δὲ Λυσι κλῆς. Προβέβουλα: προέκρινα. Προβιβάσαντες: προάξαντες. Προβλήτας: ἕξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὁ καὶ μᾶλλον. Προβολάσ: ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνάμεων· ἐπὶ σωτηρία καὶ κρά τει γινομένων· οὕτως Δημοσθένης· παρὰ δὲ Αἰσ χίνηι ἢ προβολῆ τούνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλ λεσθαι τινὰ ἀδικεῖν. Προβουλεύματα: τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων τῶν βουλευμάτων· ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσίοιτο εἰς τὴν βουλήν· εἶτα δεξαμένης εἰσεφέρετο εἰς τὸν δῆμον, ἤδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἢ βουλή, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο· ἀλλὰ παρανομῶν ὁ εἰσάγων ἠλίσκετο· μετὰ μὲντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτονῆσαι κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μὴ τις ἐγράψατο. Προβολή: γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. ρι.451 Προβόλιον: εἶδος τί δόρατος· ὡς χρῶνται οἱ κυνηγεταὶ πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Πρόβολον: πρόμολον· πρόμαχον. Πρόβολος: τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον. Προβόλωι: προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. Πρόβολοι: αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι· καὶ οἷον ἀκταί τινες· Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Προβούλευμα: τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. Πρόβουλος: ἕξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Προβύσαι: ἐξελεύσαι. Πρόδικον δίκην: τὴν ἐπὶ φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἄρισ τοφάνης Κενταύρωι· Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἐνί. Προδόμωι: τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι. Προδοσίκομπος: ὁ ὑποσχετικός· ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς. Προδοτίστερον: λέγουσιν ὡς λαγνίστερον· καὶ κλεπτίστερον· καὶ πτωχίστερον. Πρόδρομοι: ἄδοξοι. Προεγκεῖσθαι: ἐπικεῖσθαι. Πρόεγμα: στήριγμα. Πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθηναῖσι διοι ρι.452 κοῦντες· εἷς ἐκκληροῦτο ὑπὸ τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἐκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ, ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Πρόεδροι: ἐκκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἐκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἐκάστης φυλῆς, πλην τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διώκουσαν· ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἀπάντων· ὅτι δὲ ὁ καλούμενος ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοῦς, εἶρηκεν Ἄριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείαι. Πρόεδρος: ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγός καὶ ἡγεμῶν. Προέηκεν: προέπεμψεν. Προειδόμενοι: προγνώσται. Προείλαντο: ἠθέλησαν. Προειλόμεθα: προήκαμεν. Προέμενος: ἐκδιδούς· προδούς· περιφρονήσας. Προέμενος: ἀντὶ τοῦ προαφείς τῶν αὐτοῦ τί, πρὶν πίστιν λαβεῖν. Προέπεσον: προπετῶς ἐποίησαν· Ὑπερίδης. Προδικασία: οἱ τὰς ἐπὶ φόνωι δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἐκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτο φασὶ προδικασίαν. Προέντες: προδόντες. Προέσθαι: προδοῦναι. Προετικός: χαριστικός. Προέτω: προπεμψάτω. ρι.453 Προεχόμεθα: ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα. Προηγγελκέναι: προμεμηνυκέναι. Προήκατο: προέδωκεν. Προημῶμενον: τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ μνηστευόμενον. Προηροσία: ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἡλιδι. Προηροσία: ὄνομα θυσίας. Προηροσία: αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι. Προήσομαι: προδώσω. Προήχθην: προετράπην· ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην. Προθέλυμα: συνεχῆ· ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. Προθελύμνος: ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. Πρωθήβασ: πρώτους ἀκμάζοντας νέους. Προθεσμίας νόμους: Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν ἐ' ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν. Πρόθεσις: τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν, ὥστε φανερόν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινος ἀνηρίηται· ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλωθῆναι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἦσθιον ἀλλήλους. Προϊόμενος: προδιδούς. Προϊκτας: τοὺς προϊχνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν. Προΐσταται: ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενή νεκται. ρι.454 Προϊκός:

δόσεως· ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. Προϊστορες: οἱ μαρτυροῦντες. Προΐσχηται: προβάλλεται. Προκόλιον: πρὸ τοῦ κόλλου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων. Προκόμιον: κόμην. Πρόκλησις: εἰώθεσαν ὅποτε δικάζοντο τινές, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεράποντας ἢ θεραπαίνας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προ καλεῖσθαι· τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις. Προκαλεῖσθαι: οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας· Θουκυδίδης· οἱ δὲ δι κανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. Προκαταβολή καὶ προσκαταβόλημα: τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθεσμῖαι ἐδίδοντο τοῖς ὠνού μενοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολή καλεῖται· τὸ δὲ τῆι δευτέραι προθεσμῖαι διδόμενον, προσκατάβλημα. Προκόττα: κουρᾶς εἶδος. Προκότταν: τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κόττης γὰρ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται. ρι.455 Προκνίς: γένος ἰσχάδων. Προκόπα: ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις. Προκεχωρηκός: προεληλυθός· Θουκυδίδης. Πρόκριτον: ἐκλεκτὸν ἢ πονηρόν. Προκῶνια: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου· Δίδυμος δὲ προκῶνι, φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης τὰ ἐξ ἀφρῦκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι· ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι· Δήμων δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· καὶ προκῶνι ἔστι κάχυρος κατηριγμένοι μετὰ ἀρωμάτων. Προκῶνια: ἢ ὡς Κράτης πυροκῶνια, αἱ ἀφρῦκτοι κριθαί· ἢ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Προκῶνια: κριθαὶ ἀφρῦκτοι· εἰς ἄλφιτα ἀδρὰ κε κομμένα· οἷον προκεῶνια. Πρόκωπος: ἔτοιμος· πρόχειρος. Πρόληψις: γνῶσις. Προμαντεία: τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων χρῆσθαι τῷ ἐν Δελφοῖς μαντεῖω· ἦν δὲ προεδρία τὸ αὐτό. Προμήθεια: πρόνοια. Προμηθεῖσθαι: προβουλεύεσθαι· προνοεῖσθαι. Προμηθεύσασθαι: προνοήσασθαι. Προμῶμα: προξενῶ· προμνηστεύομαι. Προμυθίζει: πρόσω χωρεῖ. Προμυλαία: θεὸς προμύλιος· ἦν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὐνοστον. ρι.456 Προνάπησ: ὄνομα κύριον. Πρόνοια: πρόγνωσις. Πρόνοια Ἀθηνᾶ: οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι αὐτήν· οἱ δὲ ὅτι προυνόησεν ὅπως τέκη ἡ Λητώ. Πρόνοια: ὠνομάζετο τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι· ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῆι ὀγδῷ Προνοίην ὀνομάζει. Προμετρητάς: Σκύθου τοῦ Προμετρητοῦ ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημόταις γέγονεν καὶ αὐτὸς ἐν τῆι ἀγοραῖ προμετρῶν διατετέλεκεν. Προνομή: διαρπαγή. Προνομίασ: τιμῆς πλείονος. Προνομίων: προλημμάτων. Προνωπις: προτεταγμένος· προέχων. Προνώπιον: τὸ προεκκείμενον. Προόδων: ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος. Προοίμιον: πρόλογος. Πρόοπτον: τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Προπάτωρ: ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος. Προπάροιθεν: ἔμπροσθεν. Πρόπεμπτα: τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν, ὅτι ἔσται ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι· ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαστον τῶν βουλῶν προεπρεπισθῆι. Πρόπεμπτα: Δίδυμος φησὶ, μήποτε ἄλλα τινὰ εἰσιν ρι.457 ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς μεταβολῆς· εἰσὶ γὰρ οἱ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασὶν· εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς Δημοσθένης πρὸς ἡμέρας πέντε· ταῖς γὰρ μεγάλας δίκαις οὐκ ἔρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν. Προπεπωκότες: ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες· ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Προπέρυσιν: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς. Προπηλακίζων: ἀδικῶν· ὑβρίζων· διασύρων· ἔξουθενῶν. Προπίνει: διὰ τοῦ οἴνου τιμαῖ· καὶ προδίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. Πρόπιον: μάντευμα. Πρόποδες: μεγάλους πόδας ἔχοντες. Προποδῶν: τὸ παρατυχόν· οἷον δήποτε. Προπολέμια: ἔοικεν εἶναι τὰ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης. Πρόπολος: δούλη προπολεύουσα. Προπόλωι: θεράποντι. Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὀρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ

τῆς Πυκνός· βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτως λέγειν ρι.458 εἰώθασιν· ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ αὐτὸς Δημοσθένης φησὶν· ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κω μικρὸν ὑποκριτὴν· Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησὶν· ἐν ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντε λῶς ἐξεποιήθη· τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ'· πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασιν. Πρόρριζον· ἐκ ρίζων. Προσαγωγίον· τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσὰ γοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. Πρὸς ἀκτῖνα· ἀνατολή. Προσανέχων· προσέχων· προσκεκολλημένος. Πρόσαντες· δυσχερὲς καὶ ἐναντίον. Πρὸς ἀπαλέξησιν· πρὸς βοήθειαν. Προσαρασσόμενα· προσρηγνύμενα· προσκρουόμενα. Προσαύρετο· προσηγάγετο. Προσβάλλει· προσέρχεται. Προσγράφει· προσκρίνει. Προσδοκᾶν· ὑπονοεῖν· ὑπολαμβάνειν· προσδέχεσθαι. Προσεῖσεται· προσελεύσεται. Πρόσειλος· πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος. Προσεῖσας· προσανακινήσας. Προσέκειτο· ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α'. Προσδεχόμενοι· προσδοκῶντες. Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτήσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπο ρίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. ρι.459 Προσεῖρων· προσάπτων. Προσέκοψεν· ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· Ἄλεξις. Προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ· ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο· οὕτως Ποσειδίππος. Πρὸς ἐμοῦ εἶ· οἰκειὸς μου· ἐγγύς μου· φίλος μου· παρ' ἐμοί. Προσεποίησιν· προσεπάξω. Προσεποίησαντο· Ἰσαῖος· ἀντὶ τοῦ ἀντεποίησαντο. Προσέπαισεν· προσέπαιξεν· Πλάτων τῷ ὄσ ἀντὶ τοῦ ὄξ κέχρηται. Προσερήσομαι· ἐρωτήσω. Προσερῥύη· προσεφοίτησεν· προσῆλθεν· οὐ προσέ ρευσεν. Προσέχειν· ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν· καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τιθέασιν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοστορ γούντων. Προσεχέσ· ἐγγύς. Πρὸς ζόφον· πρὸς δυσμάς. Προσηλαῖσθω· ἐλαμπρύνετο. Προσηγμένον· ὑψηλόν· τιμιώτατον. Προσηγορία· προσφώνησις. Προσημπόλησα· προσέλαβον. Προσηροσῖαι· αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσῖαι. Προσηρημένος· προσκεκολλημένος. Πρὸς ἦω· πρὸς ἀνατολήν. ρι.460 Προσθεῖναι τὰς θύρας· ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος ἐν γ'. Προσίσχε· τὸ πρόσσεχε· Κρατῖνος· Καὶ μὴ προσίσ χε βαρβάροισι βουκόλοισι· καὶ Εὐπόλις· Προσίσ χε τὸν νοῦν τηῖδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανίσ χον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσ χομαι, οἷ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριστοφάνης· Τὸ πρᾶγ μα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι. Προσίασι· προσέρχονται. Προσίενται· προσάγονται. Προσίεται· ἀρέσκεται· προσδέχεται. Προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες. Πρόσιμεν· προσερχόμεθα. Προσιτόν· προσδεχόμενον. Προσιών· προσερχόμενος. Προσκαλέσαι· ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι. Προσκεφάλαιον κλητέον· ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον. Προσκέψομαι· περισκοπήσω. Προσκεῖμενοι· οἱ κολλώμενοι· οἱ προσεγγίζοντες. Πρόσκλησις· κλήσις ἐπὶ δίκην. Πρόσκλησις· ἢ εἰς δικαστήριον κλήσις· καὶ προσκα λέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγνίου κλήρου. Προσκήσεις· πρὸς ἃς καλεῖ τίς (εἰς) δικαστήριον ἢ βουλήν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ ὄσ, καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ ρι.461 βάσανον τινὸς ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βάλλεσθαι. Πρόσκλησις· ἑτερομέρεια. Προσκομιστέον· προσενεκτέον. Πρόσκομμα· ζημία· βλάβη· σκάνδαλον. Προσκυροῖ· προσεγγίζει. Πρόσοδος· εἰσφορά· εἴσοδος· ἢ παρουσία· ὡς Θουκυδίδης καὶ ἔτεροι. Προσμερεῖται· προσαρμόζει. Προσουρίου· ἐπιτηδεῖον. Πρὸς ὄψιν· πρὸς θεωρίαν. Προσπάλτιοι· Προσπάλτα δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. Προσπελάζει· προσεγγίζει. Προσπήξομαι· προσκυνήσω. Προσποιεῖται· οἰκειοποιεῖται· ἢ πλάττεται καὶ ὑπο κρίνεται. Προσπορισθέν· ἐπινοηθέν· προσοδευθέν. Προσρήσεις· προσηγορίαις. Προστατήριος· Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἰδρύνοντο· Σοφοκλῆς. Προστάτης· οἱ τῶν μετοίκων Ἀθηνησιν προεσθηκό τες προστάται ἐκαλοῦντο· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστω τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην. Προστασία· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· ταῦτα οὐχ

ὁμολογουμένη προστασία· ἀντὶ τοῦ ρι.462 βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσ βείας· ὡς δεῖ τὰ τῆς Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προ πύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας· Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κείσθαι ἀντὶ τῆς προστασεως· τουτέστι τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης. Προστέρνησα: περιεπτυσάμην. Προστέτηκεν: προσκεκόλληται. Προστήσασι: προαγαγών. Πρόστιμον: ζημίαν· παραγραφὴν. Πρὸς τῆ πύλιδι Ἑρμῆς: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου· Φιλόχορος φησὶ περὶ τοῦ πρὸς τῆ πύλιδι Ἑρμοῦ· ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ θ' ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· (Ἀρξάμενοι) πρῶτοι τειχίζειν οἶδ' ἀνέθηκαν Βου λῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι. Προστιμήματα: ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων ἢ ἐπὶ βελία· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Προστρόπαιος: δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σταθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντες τινὰ τῶν πολεμίων, πρόστροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν. Προστρόπαιος: παρακαλῶν. ρι.463 Προστυχήσῃ: ὁ κατὰ τύχην ἐντυχῶν. Προστρέπεσθαι: ἀποπέμπεσθαι· τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτοῦ. Προστρόπαιον: τὸ ἄγος· τὸ μίασμα· οὕτως Αἰσχίνης· καὶ πρόστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Πρόσφατος: κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνηρημένος· φάσαι γὰρ τὸ φονεῦσαι· ἀφ' οὗ καὶ φάσανον· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός. Προσφερέστερον: βέλτιον. Προσφέρονται: ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν. Πρὸς φθεῖρα κείρασθαι: Εὐβουλος Δούλωι. Πρόσφορον: οἰκεῖον· ἀρμόδιον· ἐπιτήδειον. Προσφερεῖς: ὁμοίαις. Προσφνέσι: προσοικειούμενον. Προσφύσι: προσπλακεῖς. Προσφυῶσι: οἰκειῶς· ἀκολουθῶς. Προσφορά: ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος· ὡς Ἀντιφῶν. Πρόσχημα: προκάλυμμα. Προσχίσματα: εἶδος ὑποδήματος· Ἀριστοφάνης. Πρόσχορδα: σύμφωνα. Πρόσχωροι: περίοικοι. Προσχειρητήρια: ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἢ κόρη. Πρόσω: ἔμπροσθεν. Προσωιδία: ἢ μετὰ τοῦ ὄργανου ωῖδή. ρι.464 Προσωπεῖον: πρόσχημα. Προσοκέιλαντες: προσορμίσαντες. Προσώχτικε: προσκέκρουκε· προσκέκοφεν· ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. Προσώχτισα: βδελύσσομαι· σιαίνομαι. Προτέλεια: ἢ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος. Προτέλεια: τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ προτέλειος, ἢ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία. Προτέρα καὶ προτεραία: καὶ ὑστέρα καὶ ὑστεραία. Προτήνιον: ἡλικία τις αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιία, τράγον προτήνιον θύειν νόμος. Προτιμᾶν: τὸ φροντίζειν· καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριστοφάνης. Προτέλεια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς ῥόθιον ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα. Προτελείαν ἡμέραν ὀνομάζουσιν, ἐν ἧ ἑἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. Προτεμενίσματα: προπύλαια· ἢ προάστεια. Πρότμησις: ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. Πρότμηστιν: ὀμφαλόν. Προτομίζεσθαι: προάρχεσθαι. ρι.465 Προτομαὶ βασιλικαί: εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Προτόνιον: ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱερεῖα ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πάνδροςος μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθήτα. Πρότριτα: τῆ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ· Θουκυδίδης ἐν β'· τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Προτροπάδην: προθύμως· ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοῦμ προσθεν. Προύνεικον: οὐ τὸν ἀκόλαστον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντα τινὰ ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἐγκεῖται τὸ ἔνεια. Προύνεικος: δρομαῖος· γοργός. Προῦπτον: φανερόν. Προυνούστερος: ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος· Σοφοκλῆς. Προυνουργέστατον: προτιμώτατον. Προῦργου: προέργου· συμφέρον· πλεόν· Ἰσοκράτης φησὶν· ἵνα προῦργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλεόν. Προῦχειν: προέχειν. Προυργιαίτερον: τὸ πρὸ

τοῦ ἔργου αἰρετώτερον. Προύτυψαν: προήρξαντο. Προύχοντο: προέβαλον· οὕτως καὶ
 Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν ἀΐστοριῶν, λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ
 καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προύχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι· προτείνουσιν. ρι.466
 Προφερεῖς: οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ
 Τιμάρχου. Προφορούμενοι: Ἀριστοφάνης Ὀρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κακέῖσε
 πορευόμενοι· εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφθεῖρειν τὸν
 στήμονα τοῖς διαζομένοις. Πρόφρων: πρόθυμος· φρόνιμος. Προφυλακὴ τῷ κυρίῳ:
 εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἐκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν. Προχάζοις:
 προβαίνεις. Πρόχνη: ἐπὶ γόνυ. Προχειροτονία: ἔοικεν Ἀθηνησὶ τοιοῦτον γίνεσθαι,
 ὅπότε ἂν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη· πρότερον
 γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων
 σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα. Προχοαί: αἱ τῶν ποταμῶν
 ἐξοδευτικαὶ ἀφέςεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή. Προχοίδιον:
 σταμνίσκιον· ὡς εἰ κατάχυσιν. Πρόχουσι: ξέστης τὸ μέτρον. Προχόω: τῇ ἐπιχύσει·
 καὶ ἀγγείω τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδεύω κωθωνοειδεῖ. Πρόωμα: παραχωρήσω.
 Πρύμναν ἐκρούοντο: πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἔστι τὸ ρι.467 κατ' ὀλίγον
 ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν
 κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιῶσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερώς φεύγειν, κατ' ὀλίγον
 ὑπαπιόντες· ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες, τιτρώσκωνται. Πρύμνην:
 κάτωθεν· ἐκ ῥιζῶν. Πρυμνώρειαν: τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρύτανις: διοικητής·
 προστάτης· φύλαξ· βασιλεύς· ἄρχων· ταμίας· ἔξαρχος. Πρυτανεία: πρόσσδος εἰς τὰ
 δημόσια κατατασσομένη· ἦν οἱ δικασάμενοι τισὶ καὶ ἠττηθέντες κατέβαλον,
 ὠρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἐκάστοις. Πρυτανεία: ἔστιν ἀριθμὸς ἡμερῶν ἥτοι
 λ' ἢ λε'· καὶ ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Πρυτανεία: ἔστι παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ
 πρυτανεῖα· ἦν δὲ ἀργύριον τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ
 φεύγων καὶ ὁ διώκων. Πρυτανεύοντα: κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρυτανεῖα ὄντα· ἀντὶ δὲ
 τοῦ διοικοῦντα Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Πρυτανεία: ἐκτεταμένως μὲν καὶ
 θηλυκῶς, ἀριθμὸς τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δηλοῖ· τινὲς
 δὲ ἀργύριον τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι· ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν
 ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις· πρυτανεῖα δὲ, ὃ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸς· δέκα ἐγίνοντο κατ'
 ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον·
 ἐπέβαλεν δὲ ἐκάστη φυλὴ τῶν ρι.468 δέκα· λε' ἡμέρας· καὶ ἐπερίττεον ἐκ τοῦ
 σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες· ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις
 πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἐκάστη εἶχε τὴν
 πρυτανεῖαν ἀπαρτιζομένην εἰς λ' ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ ἀνά λε'. Πρυτανεῖσι: τὸ
 δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν φ', ν' ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ διοικοῦντες ἅπαντα
 τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα· ἐπρυτανεύον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ δέκα
 φυλαὶ κλήρω λαχούσαι· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Πρώην: τὴν τρίτην
 ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν. Πρωθήβησι: ἄρτι ἀκμάζων. Πρωί: καὶ
 τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θάττον τοῦ δέοντος, ὡςπερ ὀψέ
 καὶ τὸ ἐσπέρας καὶ τὸ βραδέως. Πρωϊαίτερον: θάττον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι
 τὸν ἥλιον. Πρωί: ἔτι ὄρθρου βαθέως. Πρωῖα: οὐ πρωῖμα· καὶ δυσυλλάβως πρωῖ.
 Πρωῖαν: οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ἐν συντάξει, δείλην πρωῖαν, τὸ πρῶτον τῆς
 δείλης μέρος· καὶ δείλην ὀψίαν, τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς. Πρωί: ταχέως· πρὸ ὥρας.
 Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνησι: παροιμία, ὅτι ἂν τις μὴ ρι.469 δύνηται ἀπονίψασθαι,
 ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρειται· ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο.
 Πρωτόλειον: ἀπαρχήν. Πρῶνεσι: ὀρῶν ἐξοχαί· βουνοί. Πρωτόγονοσι: πρῶτος· νέος.
 Πρωτόλεια: τὰ ἀπάργματα τῆς λείας, ἃ τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν· ἢ αἱ τῶν καρπῶν
 ἀπαρχαί, οἷον πρῶτολῆα. Πρῶτον ξύλον: πρῶτον βάθρον· ἢ προεδρία.

Πρωτοπραξία: τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον· εἰσπρατ τόμενον. Πρωτονέωι: οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἷς τινα τόπον καταπεπλευκότες. Πρωτόνεωσ: καὶ ἀρχένεωσ· καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεωσ· Θουκυδίδης ἄ'. Πακίδεσ: δεσμοί. Πατακίεσ: δειλός· ὁ ἐπτηκώς. Πτάμενοσ: διελθών. Πατωρεῖν: πτήσσειν· δεδοικέναι. Πτεκάδεσ: δειλοί. Πτέον: διὰ τοῦ ᾗ λέγουσιν, οὐ πτύον. Πτέρνη: οὐ πτέρνα. Πτερνίδεσ: τὰ πυθμένα τῶν λεκανίων. Πτερνίζει: ἀπατᾶ ἢ λακτίζει. Πτερόντα: ταχύκουφα. ρι.470 Πτεροφόρουσ: περὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖσ περι κεφαλαίαισ οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺσ λόφουσ. Πτέρυγασ: τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆσ. Πτερυγίζων: πετόμενοσ. Πτερυγίζειν: ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν· ἀπὸ τῶν ἐπι βαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνησ Πλούτωι. Πτερύγιον: ἀκρωτήριον. Πτήσσει: πτοεῖται. Πτήται: πέτεται. Πτίλον: περὸν ἀπαλώτερον. Πτίλλοσ: ὁ μαδαρόσ τοῖσ βλεφάροισ. Πτισάνη: κεκομμένη κριθὴ καθαρά. Πτίσαι: κόψαι. Πτοίαν: πτόησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμὸν· πτυρμὸν. Πτολίπορθοσ: ἀνδρεῖοσ· πόλεισ πορθῶν. Πτόλιμα: πόλισ. Πτόρθουσ καὶ κλῶνασ: τὰσ ἐκφύσεισ τῶν δένδρων· οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδουσ καλοῦσιν. Πτύγμα: δίπλωμα. Πύκτησ: παγκρατιαστήσ· ἀθλητήσ. Πυκτίον: βιβλίον. Πτυκτῶ: πτυσσομένω. Πτυδόωροσ: ὄνομα κύριον. Πτύσχοι: ὑποδημάτιόν τι· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ᾗσ πτύχοι. ρι.471 Πτυχαί: αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεισ· καὶ τὰ διάφορα τῆσ ἀσπίδοσ ἐπ' ἀλλήλοισ ἐλάσματα. Πτῶκα: δειλόν· καὶ πτῶκασ, δορκάδασ ἢ ἐλάφων νεβρούσ ἢ λαγωούσ. Πτῶμα: σῶμα. Πτῶματα ἐλαίων: Λυσίασ ἐν τῶι κατὰ Νικίου λέγοι ἂν ἦτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα κατὰ τινα τύχην πεπ τωκότα. Πτώξ: λαγώοσ. Πτώσσοντεσ: δειλιῶντεσ. Πτωχόσ: ἐπαίτησ· προσαίτησ· παρὰ τὸ πτώσσειν, ὃ ἐστί ταπεινοῦσθαι. Πυανοί: κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια. Πυανοψία: Λυκοῦργοσ ἐν τηῖ κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ ἡμεῖσ Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦ μεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἑλληνεσ Πανοψίαν· ὅτι πάντασ εἶδον τοὺσ καρπούσ τηῖ ὄψει· Πυανεψίωνοσ δὲ [ὅτι] ἐβδόμηι τὰ Πυανεψία Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι φασίν· δεῖν δὲ φασὶ λέγειν Πυανεψία· καὶ τὸν μῆνα Πυαν εψίωνα· πύανα γὰρ ἔψουσιν ἐν αὐτοῖσ, καὶ ἡ εἶρε σιώνη ἄγεται. Πυανοψία: ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνοσ· ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἐψόμενον ἔτνοσ τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτνοσ καὶ τὴν ἀθάραν, πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μῆν ἐστί, Πυανεψίων λεγόμενοσ. Πυανεψίων: μῆν Ἀθήνησιν δ'· ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα ρι.472 ἔψεται εἰσ τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνοσ· πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆσ ἐδώδιμα ὀσπριώδη· ἃ συνάγοντεσ ἔψουσιν ἐν χύτραισ, ἀθήραν ποιοῦντεσ. Πύγαργοσ: ἀετοῦ γέννοσ. Πύγαια: τὰσ σπείρασ τῶν κιώνων· καὶ τοῦ σώματοσ ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Πύγελα: πόλισ ἐν τηῖ Ἰωνίαι τὰ Πύγελα· λαβεῖν δὲ τούνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονοσ τινὲσ νοσήσαντεσ τὰσ πυγὰσ ἐνταῦθα κατέμειναν. Πυγμή: πάλη· σύγκλεισισ δακτύλων· γρόνθοσ. Πυγοστόλοσ: μαυλίστρια. Πυγών: τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου πρὸσ τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου. Πυδαρίζειν: σκιρτᾶν καὶ οἶον μετὰ τάχοσ σπαράττεσθαι. Πυελίσ: ὁ σφραγιδοφυλάξ. Πύελοσ: ὄρυγμα ἐμβατή, ἐνθα ἀπολούονται. Πυελίδα: τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον· οὕτωσ Λυσίασ καὶ Ἀριστοφάνησ. Πύθια: πανήγυρισ· ἑορτὴ Ἑλληνική. Πύθη: ἀντὶ τοῦ ἱστορήσεισ· καὶ μάθησ· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν. Πύθιον: ἱερὸν Ἀπόλλωνοσ Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονόσ· εἰσ ὃ τοὺσ τρίποδασ ἐτίθεσαν οἱ τῶι κυκλίωι χορωῖ νικήσαντεσ τὰ Θαργήλια. Πύθιοσ: ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνοσ. ρι.473 Πύθια καὶ Δήλια: φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλωι, πέμψαι εἰσ θεοῦ χρησόμενον, εἰ τὰ τῆσ θυσίασ ἄγει κατὰ τὸν ὠρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν, ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια· βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουροσ δὲ ἐν τινι τῶν πρὸσ Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. Πυθόληπτοσ: ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθεῖσ. Πυθόμενοσ: ἐρωτήσασ. Πύθοντο: ἠρώτων· ἤκουον. Πύθου

χελιδόνος: παροιμία από τινος Χελιδόνος θεο λόγου άνδρος και τερατοσκόπου και περι τελετων διειλεγμένου. ως Μνασέας ο Πατρεὺς ἐν τωῖ περι πλωι. οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζωῖον. οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει. Πυθῶδε ὁδός: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρᾶσ σόντων ὡς πρὸς Διὸς Κόρινθος. Πύθω: σήπω. και τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν και ἡ Πυθία. διὰ τὸ ἐν ἐκείνω τωῖ τόπω σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης και τὸ πῦον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν. ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα. Πυθῶνος: δαιμονίου μαντικοῦ. Πυκνά: συχνῶς. ἐπιμελῶς. Πυκάζει: καλύπτει. σκεπάζει. Πυκάζεται: σκεπάζεται. κοσμεῖται. ρι.474 Πυκάζουσι: σκιαζουσι. στεφανουῖσιν. Πυκνή: ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλειδῆμος δὲ φησιν Πύκναν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι. Πυκνή: ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται. παρὰ τὸ πεπυκνωσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ. Πυκασμός: δασύτης. Πυκτεύειν: εἶδος γυμνασίου και παλαιστρας. Πύκτης: παγκρατιαστής. ἀθλητής. Πυλαγόρος: ὁ πεμπόμενος εἰς τὴν Πυλαίαν εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν ῥήτωρ, ὡς τε ἐκεῖ ἀγορευσαι. Πυ λαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίαι ἀγορευεῖν. Πυ λαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον. ἦσαν δὲ Πυ λαγόροι τρεῖς. Πυλαιστάτους: τοὺς μηδὲν ὑγιᾶς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας. διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον. Πύλαι. και Πυλαία. και Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. ἐπέμ ποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμ φικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόροι. Πυλάρτης: δούλου ὄνομα. Πυλάρτου: τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. ρι.475 Πυλωρεῖ: φυλάσσει. Πύνδαξ: πυθμῆν. Πυνθάνεσθαι: μανθάνειν. διδάσκεσθαι. ἱστορεῖν. ἔρω τᾶν. ἢ ἕτερον τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἔρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἔρωτᾶν. ἔστι γὰρ τις, ὡς δῆλον, διαφθορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος και ἐρωτήματος. Πύξ: γρόνθον. Πῦον: τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν. τὸ μετα βεβληκὸς αἷμα. αὐτὸ τὸ γάλα. τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετα χθεσινουῦ γάλακτος ἐψηθὲν ἔνιοι. Πῦον: τὸ πυρίεφθον. τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον. ἢ ὁ ἂν μετα γάλακτος ἐψηθῆ χθεσινουῦ. Πύππαξ: ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ. ὡς πένθους ἀμε τάφραστον. ὡς τὸ τρισαδέκατον. Πυρά: καύματα. Πυράγρα [...]* Πυράγη: καρκίνω. παγούρω. Πυραί: πυρκαϊαί. Πυρακτῶν: ἐμπυρσεύων. σφοδρῶς καίων. Πυραμειδῆς: πυροειδῆς. Πύραυνος: ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος. Πυργηρούμεθα: ἐντὸς ἐσμέν τῶν πύργων. ρι.476 Πυργοῦται: ὑψοῦται. Πυργηδόν: στοιχηδόν. κατὰ τάξιν. Πυργηρούμενοι: τὰ τεῖχη φυλάττοντες. Πυργοβάρεις: προμαχῶνες. οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων. Πύργοι: τάξεις. Πύρδανα: τὰ λείψανα. Πυριάτη: θηλυκῶς τὸ πυρίεφθον. οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως. οὐδὲ πυρίεφθος. Πυριλαμπῆς: ὄνομα κύριον. Πυριλάμπη: πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τωῖ σκότῳ λάμ πει. καλεῖται δὲ ὑπὸ ἐνίων λαμπυρίς. Πυριλαμπῆς: τὸ ζωῖον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, οὐ λαμπυρίς. Πῦρ ἐπὶ πυρί: παροιμία ἧς μέμνηται και Πλάτων. κακὸν ἐπὶ κακῷ. Πυρεῖον: θυμιατήριον. Πυριρραγῆς: σαθρός. ἄχρηστος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου. Πυροὶ ἐπικάλαμοι: οἱ μήπω θερισθέντες. ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἄλω. οἱ μήπω ἀηλοημένοι. ἀλλ' ἐν τοῖς δράγ μασιν ὄντες. ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς, ἧτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα, ἐπι σπαρέντες. τουτέστιν, ὅτ' ἂν σῖτος ἐπὶ σίτω χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρηῖ. Πύρρα: μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. Πυρραῖς γένουσι: ξανθαῖς θριξίν. ρι.477 Πυρόεσσαν: ἐπίπνουν. πῦρ πνέουσαν. Πυρὸς μένος: πῦρ περιφραστικῶς. Πυρπαλάμην: ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν και παλαμώμενος ἴσα πυρί. Πυρπολεῖται: καίεται. ἐμπυρίζεται. Πυρρίχαις: ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν. Πυρσεύει: πῦρ ἐξάπτει. Πυρσεύσασαν: φλέξασαν. Πυρσοί: λαμπάδες. πυρκαϊαί. λαμπτήρες. φρυκτω ραίαι. Πυρσοκόρσου λέοντος: Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις.

Πυρσολόφους: τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἰμάν τας τεμνομένους· Ἀντίμαχος. Πυροφόρος: σιτοφόρος. Πυρφόρος: πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασιν τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φεῖ δεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἠττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε οὐδὲ πυρφόρος, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεὺς, ὑπελείφθη τῷ στρατῷ. Πυρῶν: φλέγων καὶ καίων. Πύσμα: ἐρώτημα. Πύστεις: ἐρωτήσεις. Πυστιᾶσθαι: πυνθάνεσθαι. Πύτυλος: ἡ συστροφή τῶν χειρῶν· ὅτ' ἂν πυκνῶς ἐπιφέρηται. ri.478 Πύτυλος: ἡ συνεχῆς τῶν πυκτῶν κροῦσις. Πυτίνη: πλεκτὴ λάγυνος· Ἀριστοφάνης. Πώγωνα πυρός: τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης Φρίξω. Πωληταί: οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ καὶ οἱ ξενίας ἀλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστά τὴν οὐκ ἔχων· καὶ ὁ ἀποστασίῳ γραφεῖς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρεκατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον. Πωληταὶ καὶ πωλητήριον: οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχὴ τις ἐστὶν Ἀθήνησιν· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἐκάστης· διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκό μενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημεύόμενα· πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλητήριον: τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπερίδης. Πωλοδάμνησ: πωλοδαμαστής. Πωλοῦσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας· ἢ ἐν τῇ ἀγοραῖ πωλοῦσιν τί ἀποπεφασμένως· Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερώς· πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι· ἐγὼ δὲ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν· φησὶ γὰρ τὸν ri.479 νόμον οὐκ ἔαν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγοραῖ πωλοῦσι τί ἀποπεφασμένως. Πῶλοι καὶ ἐπὶ βοῶν: Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ· Ἀνδράποδα πέντε, πωλικὸν ζευγὸς βοῶν. Πῶμα: τὸ πότον οὕτως λέγουσιν. Πῶμαλα: ἀντὶ τοῦ ποθέν· οἶον οὐδαμῶς· ἔστι δὲ τὸ μὲν π̄ω Δώριον· τιθέμενον ἀντὶ τοῦ ποθέν· τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν πω τοῖς ἐστὶ λεγόμενον. Πῶμαλα: οἴνου μάλα. Πῶρινον: λίθον. Πωτᾶσθαι: πετᾶσθαι. Πωλάσ: ἀντὶ τοῦ πράσεις· Ὑπερίδης· ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις. {1Τέλος τοῦ π̄ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεῶι τοῦ ρ.}1 Ῥαβάττειν: σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν. Ῥαβάττειν: ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν. Ῥάγα: ῥῶγα. rho.480 Ῥαγδαῖον: ἄθρου καὶ πολὺ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς, ἄνθρωπον ῥαγδαῖον, τὸν πολὺν καὶ ἄθρου· καὶ ὄξυς ἄνεμος καὶ πολὺς, ῥαγδαῖος. Ῥάδα: τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινὴ Ῥάδια: ὑπόδημα ποιόν. Ῥαδιουργός: οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἀπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἢ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. Ῥαθαίνεται: ἀντὶ τοῦ σπείρεται. Ῥαθαπυγίζειν: τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν. Ῥαθασσόμενοι: ῥαινόμενοι. Ῥαιβόν: σκαμβόν· καμπύλον. Ῥαϊκοῦς: οἱ βάρβαροι τοὺς Ἑλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται. Ῥαίοιτο: φθειροῖτο. Ῥά: ἀντὶ τοῦ δή· οὕτως Πλάτων. Ῥαγδαῖος: ταχὺς ἢ σφοδρός. Ῥαγδαῖους: κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεινημένους καὶ σφοδρούς καὶ βιαίους· Ἀντιφάνης Ἀγροῖκοις· Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ' ἐστίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελλήλυθεν· ἔστι καὶ ἐν πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους. rho.481 Ῥαδαμάνθυος ὄρκος: ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνός· ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινὸς ἄλλου τοιοῦτου· Οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων· Ἔπειτα χήν· θεοὺς δὲ σιγᾶν· Κρατῖνος Χείροσι· τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. Ῥάδαμνος: βλαστὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος. Ῥάδιον: εὐχερές. Ῥαδιουργός: πλαστογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς· καὶ ῥαδιουργία, ἢ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ εὐκαιρία, καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ

λέξει. 'Ραιδίωσ: εὐχερῶς ταχέως. 'Ράζειν καὶ ῥύζειν: τὸ ὑλακτεῖν. 'Ερμιππος Εὐρώπη. 'Ρυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦν τας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν· 'Ἴνα σιωπηῖ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἐξῆς· 'Ἐρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ' ἐσκάριζε καπέπαρδε. 'Ραθάμιγγες: ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ σταγόνας. 'Ραθυμία: ἀμέλεια. 'Ραῖσας: ὑγιάνας. 'Ραῖσας: ἀντὶ τοῦ ῥαῖον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. 'Ραθυμεῖν: οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμέν, τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν· ἀλλ' ἀπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾶστα τῷ θυμῷ διδόναι. rho.482 'Ρακχίζειν: τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως, ἥτοι διακόπτειν, ὡς φησὶ παρ' Εὐριπίδῃ. 'Ρακετρίζειν: τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων. 'Ράκιον καὶ ῥάκος: ἄμφω λέγουσιν. 'Ρακίδαί: δῆμος Ἀκαμαντίδος. 'Ράκτρια: ῥαϊδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσ σουσα. 'Ράμνος: φυτὸν ὃ ἐν τοῖς χουσίσι ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἔωθεν· καὶ πίττη ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων. 'Ραμνουσία Νέμεσις: αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτῃ σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἰδρὺ σατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὔσαν· ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ· ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε, Παντάρκης καλός· ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. 'Ράμφοσ: ῥύγχος ὄρνιθος. 'Ραντόν: ποικίλον. rho.483 'Ραμφάξει: ῥυγχωθήσει. 'Ράξ: θηλυκῶς ἢ ῥάξ· ὁ δὲ ῥῶξ, καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός. 'Ράξαι: ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος. 'Ράξας: τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἢ χρήσις. 'Ρᾶον: εὐχερές· εὐκόλον. 'Ραπίσαι: πατάξαι τὴν γνάθον ἀπληῖ τῇ χειρὶ, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης. 'Ραπίσ: ῥάβδος. 'Ράρ: Τριπτολέμου πατήρ. 'Ράρον: ἰσχυρόν. 'Ρᾶστα: ῥαιδίως· εὐχερῶς. 'Ραστώνη: ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥα θυμία· ἡδυπάθεια· χανότης· ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη' Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. 'Ράφανον: τὴν ῥαφανίδα· Ἐπίχαμος. 'Ράφανος: κράμβη· ῥαφανὶς δὲ, ἦν ἡμεῖς ῥάφανον. 'Ράττει: ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων. 'Ρᾶον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν, ἢ τοὺς δακτύλους. 'Ραχάδασ: τὰ δεινῶδη χωρία. 'Ράχετον: τὸ ὀπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἢ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν. 'Ραχθέντος: ῥαγέντος. 'Ραχίαν: οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἄκτῆν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν rho.484 τὸν, ὡς προσαράττει τὸ κύμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης. 'Ραχίζειν: τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιστής, ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ· Τούτων ἀπάντων ὁ ῥαχιστής Δημοφῶν. 'Ραχίζων: διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιστάς. 'Ράχιν: ὄσφυν· ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ὁ κανθὸς τοῦ νώτου. 'Ραχιστής: ὁ διατέμνων. 'Ράχοι: αἱ μυρικίνας ῥάβδοι. 'Ράχοισιν ὀρχάδος στέγησ· Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποιμένης. 'Ράχους: τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσιν. 'Ραψιδοί: τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρνῶδοι ἐκαλοῦντο, ἐπ' αὐτοῖς ὄντος ἀρνός. 'Ραψιδὸς κύων: ἢ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς. 'Ράψαι: συνθεῖναι. 'Ραψώδημα: ψεῦσμα. 'Ραψιδία: φλυαρία· λόγων συναφή· ἀδολεσχία. 'Ραψιδοί: οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἱ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψιδῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἀπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, χωρὶς ἔργου τινός. rho.485 'Ράων: εὐθυμότερος· καὶ ἀπήμων. 'Ρέας πόντος: ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου. 'Ρεδίων: ἀρμάτων. 'Ρέζει: θυσιάζει· ποιεῖ· ἱερεῖ· παρασκευάζει. 'Ρέθος: πρόσωπον· ἐρύθημα· μέλος· σπλάγχνον. 'Ρεῖα: ῥαδίως· εὐμαρῶς· ἰσχυρῶς. 'Ρεῖα ζώντες: ἀπόνως καὶ ἀμόχθως. 'Ρεῖπαι: ὄρη Σκυθικὰ, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ. 'Ρεῖτά: ἐν Ἐλευσίνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα ρεῖτά· οὕτως Σοφοκλῆς. 'Ρεῖτῶν τόπος: ἱερῶν ῥευμάτων. 'Ρέκος: ζῶμα· ζώνη. 'Ρελατρεία: ἀναφορά. 'Ρέμει: πειρᾶ· ὀδυνᾶ·

σῆπει. Ῥέξαι: ποιῆσαι· πράξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι· παρ' Ἐπιχάρμω τὸ βλάψαι. Ῥέπει: κλίνει. Ῥερυθμῶσθαι: ἐσχηματίζεσθαι· συγκεκριθῆναι. Ῥεῦμον: βρέφος νεογόν. Ῥηγίνους: τοὺς δειλοὺς· Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ Μιμογράφου υἱός, ἐκωμῶδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. Ῥηγίνου δειλότερος: Ῥῆγμα: ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή. Ῥηγμῖνι: αἰγιαλωῖ. rho.486 Ῥῆγνυται: διαιρεῖται καὶ διακόπτεται. Ῥῆμα: οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων. Ῥήνια: νῆσος πλησίον Δήλου. Ῥῆνες: πρόβατα. Ῥηξήνορες: ἀνδρεῖοι. Ῥηξίφλοια: ῥήξαντα τὸν φλοῦν. Ῥήσεις: λόγοι. Ῥῆσις μακρά: διεξοδικὸς λόγος μακρὸς. Ῥῆσις: δημηγορία καὶ συμβουλή· καὶ ὄλος ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ῥησεῖδιον: λεξεῖδιον. Ῥησκοπεῖν: δημηγορεῖν. Ῥήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἶον, Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος. Ῥῆσις: τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης. Ῥησίαρχος, ὃς ἐρέσει τὰ θέσφατα: παρ' Ἐπιχάρμω· ἦτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται· ἢ ὡς Ἀσκλη πιάδης ἐν ἄ τραγωιδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγο νέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. Ῥησκόμενον: ἀντὶ τοῦ λεγόμενον. Ῥητόν: φανερόν. Ῥήτορα: καὶ τὴν γυναῖκα· Ἀριστοφάνης. rho.487 Ῥητορικὴ γραφή: ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι, ἢ κατὰ ῥήτορος γράψαντος (ἢ) εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ, ἢ κατὰ πρυτανέως· καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου· ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικὰ γραφαὶ τινὲς καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται. Ῥητορικὴ γραφή· ἦν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντος τί, ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ, καὶ ἢ κατὰ πρυτανέως, καὶ ἐπιστατικὴ, ἢ κατ' ἐπιστάτου. Ῥήτορες: οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρωι οὕτως ὑπολαμβάνει. Ῥήτρα: συνθήκαι· λόγοι· ὁμολογίαι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους· καὶ οἶον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμο νόις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρημοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας· οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας. Ῥήτρας: συνθήκας. Ῥήτωρ: τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμωι συμβουλευών· καὶ ὁ ἐν δήμωι ἀγορεύων· εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δι rho.488 καιοτάτου συμβουλευών, εἴτε ἐπὶ οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδ' ἂν λέγη· ῥήτωρ, ἠγεμὼν καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἐτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλευών ὑμῖν ὅτι ἂν συμφέρειν ἠγῆται, ῥήτωρ ἐστίν, οὔτε ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τούνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἶους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγὼ· καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχην ἠγούμενος. Ῥήτωρ: συνήγορος· δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτῆς, παρὰ Σοφοκλεῖ. Ῥηχιάδαι ἢ Ῥηχάδαι: οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες. Ῥία: ἀκρωτήρια· ὄρθια· καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγ κείμενα. Ῥιγοῖ: ψυχεῖ· συνέχεται ἀπὸ κρύους. Ῥιζοτόμοι: φαρμακεῖς· βοτανικοί. Ῥικνά: ἐρυτιδωμένα· ἀσθενῆ. Ῥικνόν: καμπύλον. Ῥικνός: ὁ πεφρικῶς, παρὰ Σοφοκλεῖ. Ῥινᾶν: ἐξαπατᾶν· οὕτως Μένανδρος. Ῥινόν: βύρσαν· δέρμα. Ῥίνων: ὄνομα κύριον. rho.489 Ῥικνοῦσθαι: τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὄσφυν· Σοφοκλεῖς Ἰχνευταῖς. Ῥίπασ: ἀνέμου συστροφὴ. Ῥιπῆς: ὄρμηξ· φορᾶς· βολῆς. Ῥιπίζεται: παρακαίεται. Ῥίψασπισ: δειλός. Ῥινώμενος: μυκτηριζόμενος. Ῥίσκος: ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον. Ῥιψάδ' ἀγείρων Ῥοᾶς: ῥεύματα. Ῥόδια: μύρα. Ῥοδιακὸν καὶ Ῥοδιάς: εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος. Ῥοδογούνη: γυνὴ μὲν Ὑστάπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου

μήτηρ. Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τηῖ Λινδίαι Ἀθηναῖ θύοντες καθ' ἐκάστην ἡμέραν διετέλουν (ἐν) τῷ ναῷ εὐ ωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν [...] ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνε πυνθάνοντο, χαλκὴν ἢ ὀστρακίνην· ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάς σεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. rho.490 Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θραῦσσα τὸ γένος· ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ Ἰάδμονι Μιτυληναίῳ· ἐλυτρῶσατο δὲ αὐτὴν Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφῶ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ. Ῥόζειν: κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. Ῥοθεῖ: ὀρμεῖ. Ῥόθιον: ἡ εἰρεσία· καὶ Ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐ τόνως. Ῥοδωνιά: ἔστι μὲν ὁ τῶν Ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν Ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ Ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα. Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν Ῥόθον τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅτ' ἂν σφοδρῶς ἐλαύνωσιν. Ῥόθιον: τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἡ Ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ Ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους· κατάγου Ῥοθιάζων, φησὶν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων Ῥοθιάζηι σώφρονι κόσμῳ. Ῥόθῳ: ὀρμηῖ. Ῥοιάς: Ἰωνες· ἀνευ δὲ τοῦ ἱ Ῥοάς· οὕτως Ἐπίλυκος. rho.491 Ῥοιβδεῖ: ἀναρροφεῖ· ἀναρριπτεῖ. Ῥοίβδιν: ὡς ἐπὶ Ῥεύματος· σφοδρῶς· φοβερῶς. Ῥοΐδια: Ῥοάς. Ῥοιζηδόν: σφοδρῶς μετ' ἤχου ἀπειλητικόν. Ῥοῖζοσ: Ῥύμη· ἤχος. Ῥοῖζοσ: παρ' Ὀμήρῳ θηλυκῶς· Πολλῆ δὲ Ῥοῖζῳ πρὸς ὄρος τρέπε. Ῥομβεῖν: σφενδονᾶν. Ῥόμβον: κίνησιν· ἡ κύλινδρον. Ῥόμβοσ: ὁ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες ὡς τύμπανον· οὕτως Εὐπόλις. Ῥοδωνιά: ἡ τῶν Ῥόδων φυτεία· ἰωνιά, ἡ τῶν Ἴων. Ῥοδοδάκτυλοσ: Ῥοδόχρουσ. Ῥομφαία: τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα. Ῥοπαλίζει: κινεῖ, στρέφει ὡς Ῥόπαλον. Ῥοπή: κλίσις. Ῥόπτρον: Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ Ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ· νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει. Ῥόπτρον: Ῥόπαλον· ἡ παγίς· ἡ τιμωρία. Ῥοῦν: τὸ ἦδυσμα· Σόλων. Ῥοφήσομαι: ἀντὶ τοῦ Ῥοφήσω λέγουσιν. Ῥοῶδησ: Ῥεῦμα ἔχων. Ῥυάχετον: θόρυβον. Ῥυάχετον: τὸν Ῥέοντα ὀχετόν. Ῥοιβδην: δαψιλῶς. Ῥυγχάσαι: τὸ μυκτηρίσαι. Ῥύγχοσ: τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι. rho.492 Ῥύδην: ὀρμήν. Ῥύδην: σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνοσ. Ῥύζειν: ὑλακτεῖν. Ῥυζῶν: πενθῶν. Ῥυθμίξει: διατυποῖ· κανονίζει· εὐθύνει. Ῥυθμόσ: τάξις ἔμμελοσ ἀκόλουθοσ ἀρμονία. Ῥυμβονᾶν: διαρρίπτειν. Ῥυπαίνω: ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης. Ῥύπεσ: πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰ σχύλοσ. Ῥύπον καὶ Ῥύπουσ: τὰ δεχόμενα τὰσ σφραγίδασ· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ῥυπᾶν: μεστὰ Ῥύπου εἶναι. Ῥύππαπαι: ναυτικὸν ἀναφώνημα. Ῥύπτει: ἀποκλύζει· σμήχει. Ῥύπτομαι: σμήχομαι. Ῥυσά: ἡ μάρανσις, ἡ γῆρας. Ῥυσαί: Ῥυτίδασ ἔχουσαι. Ῥυσήματα: τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα. Ῥύσια: ἐνέχυρα· καὶ Ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριά ζειν. Ῥυσίαν: τὴν τῶν τόξων τάσιν. Ῥυσίοισιν: ἐλκυσταῖς. Ῥυστῆρασ: καὶ βρυτῆρασ· τὰσ ἡνίας. rho.493 Ῥυτά: εἶδοσ φιαλῶν· τάχα δὲ οἶον Ῥυτίδασ καὶ συνα γωγάσ ἔχουσῶν. Ῥυτά: πήγανα· οὕτωσ Κρατῖνοσ. Ῥυτά: συνεσταλμένωσ· εἶδοσ ἐστί ποτηρίου· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐκτεταμένωσ παρ' ἡμῖν λεγόμενα. Ῥυτῆρ: ἀπλῶσ μὲν ὁ ἱμάς· κυρίωσ δὲ ἡνία· παρὰ τὸ Ῥύεσθαι τοὺσ ἵππουσ καὶ τοὺσ ἀναβάτασ, ὅπερ ἐστί σωίζειν· ἡ παρὰ τὸ Ῥεύειν, ὃ ἐστίν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺσ ἵππουσ. Ῥυτῆρα: ἐλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα. Ῥυτῆρεσ: χαλινοί· ἡνία· ἱμάντεσ. Ῥυτῆρι κρούων γλουτόν ὑπτίου ποδόσ· Σοφοκλῆσ. Ῥυτίσ: ἀσθένεια. Ῥυτίσματα: αἱ ἀκέστρια τῶν διερρηκῶτων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα Ῥυτίσματα ἐκάλου· οὕτωσ Μένανδροσ. Ῥυφεῖν: τὸ Ῥοφεῖν Ἰωνεσ· οὕτωσ Ἰππώναξ. Ῥύψαι: σμῆξαι. Ῥωγαλέον: διεσχισμένον. Ῥῶμα: ὄρμημα. Ῥῶμα: τὴν Ῥώμην· ὡσ γνῶμα, τὴν γνώμην. Ῥωμαλέωσ: ἰσχυρῶσ. Ῥώμη: ἰσχύσ. Ῥώξ: κόκκοσ. Ῥῶπεσ: δασεῖα ὕλη· ἡ κατάκομοσ καὶ σύμφυτοσ τόποσ. rho.494 Ῥῶποσ: μίγμα· χρώματα, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοισ, μυρεψοῖσ χρησιμεύει·

ὄθεν ῥωποπώλης, ὁ μυρο πώλης· τινές δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον, ῥῶ πον εἰρήκασιν. Ῥῶπος· μηθενὸς ἄξιον. Ῥῶπος καὶ γέλη· ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος. Ῥῶσαι· ῥῆξις. Ῥῶσθαι· σπουδάζειν. Ῥωστήριον· παρορμητήριον. Ῥωχμός· ῥῆγμα γῆς. {1Τέλος τοῦ ῥ στοιχείου.}1 {1Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ῥ σ.}1 Σᾶ· περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ· σᾶ ἢ πόλις· οἶον σῶα ἢ πόλις. Σᾶ· τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως, ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν· καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδη δισυλλάβως σῶοι. Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας δὲ ἐν μεγάλοις ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ' ἀεὶ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω· εἰ μικρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμὲ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι μικρὸς· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω, καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἴσω τῆ διανοία. sigma.495 Σαβαρίχιν· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλειδης. Σαβέκ· ἄφεις ἀπὸ τῆς Σύρας. Σαβοῖ· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν Σαβούς λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῶι Σαβαζίωι, τουτέστι τῶ Διονύσωι· καθάπερ τοὺς τῶι Βάκχωι, Βάκχους· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διὸ νυσον φασίν· οὕτως δὲ φησι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς τοὺς Βάκχους Σαβούς καλεῖν· Μνασέας δὲ ὁ Πατρὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον. Σαβούς καὶ Σαβάς καὶ Σαβαζίουσ· τοὺς βακχεύοντας τῶι Σαβαζίωι· τὸ γὰρ σαβάζειν τῶι Θεωῖ τοῦτο· ὑπὸ δὲ τινῶν ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται. Σαβύττης· ξυρήσεως εἶδος. Σαβάξαι· διασαλεῦσαι. Σάβυττος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι, ὡς καὶ σάθη. Σαγγάριος· ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας. Σάγαρις· κοπὶς ἢ πέλεκυς. Σάγδασ· μύρον τί. Σάγη· τὸ πλῆθος. Σάγη φερέσβιος· τὸν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον. Σάγη· ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος. Σαγήνη· πλέγμα τί ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων. Σάγμα· τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον. sigma.496 Σάγρα· αἶ τοῦ/ ἀλήθεια· οὕτως Κρατῖνος. Σάγρα· ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ· καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρα. Σάθων· ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλε κλειδης. Σαθρὸν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν. Σαικονῆσαι· ἀντὶ τοῦ κινήθηναι· Ἀριστοφάνης. Σαίνει· κολακεύει· σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόν των τῆ οἰκείᾳ οὐραῖ. Σαίνεσθαι· κολακεύειν. Σαίνουροι· τὰς οὐρὰς σείοντες. Σαίρει· κοσμεῖ ἢ χαίρει. Σαίρειν· οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ ἀκόρητον, τὸν ἀσάρωτον· καὶ κορηθῆναι· καὶ τὸ σάρων, κόρηθρον· καὶ κόρημα, τὸ κάθαμα. Σάκαι· ἔθνος Σκυθικόν. Σάκας· ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγωδοποιὸς Ἀκέστωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος. Σακέλλιον· βαλάντιον. Σακεσφόροι· ὄπλοφόροι· ἀσπιδηφόροι. Σακεύουσι· τὸ ὑλίζουσι παρ' Ἡροδότῳ. Σακυφάνται· οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους· ἢ τῶν λινοῦφῶν οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες. sigma.497 Σακίζειν· τὸν τρυγῶδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν οἶνον· οὕτως Λυκόφρων. Σακοδερμίτης· Σοφοκλῆς Τρωίλωι· οἱ μὲν τὸν ὄφιν· οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῶι δέρματι χαλκὸν ἔχοντα· παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα. Σάκος· ὄπλον· ἀσπίδα. Σάκτρα· φορμὸς, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι· οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον. Σάκος· οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἐνὸς ῥ κ. Σακτός· ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολὺς. Σαλάβην· Σοφοκλῆς τὴν ὀπὴν. Σαλαβακχῶ· πόρνης ὄνομα. Σάλα· φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος. Σαλακωνία· ἀλαζονεία· ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλα κωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι· ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους. Σαλάκων· προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὢν. Σάλος· σαλευμός· τάραχος· καὶ ἡ φροντίς. Σαλαμίνιος· ὁ ἐκ τῆς Σαλαμίνιας καλουμένης νεῶς ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται. Σαλάμβη· ὀπή· καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς. Σαλμάκιον· κοσμαρίου τί γένος. Σαλαμός· ἀλαζών. Σαλμυδησός· αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνῳ πόντῳ. sigma.498 Σαλοῦσα· φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς. Σαλπίττει· ἀντὶ τοῦ σαλπίζει. Σάμακα· Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμὸν· ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος. Σάμαιναι· πλοῖα σάμια ὕσιν ἐμφερεῖς τὰς πύρας ἔχοντα. Σαμακιν· κομάρου τι γένος τοῖς νεωτέροις. Σάμβαλα· ὑποδήματα. Σαμβύκη· εἶδος ὄργανου

μουσικοῦ. Σαμιακὸν τρόπον: Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰσάμιαν ἐπισκώπτων μιννύω/ ναυσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλοχος ὁ Σάμιος. Σαμικόν: ἀντὶ τοῦ Σάμιον. Σαμίων ὁ δῆμος (ἐστίν,) ὡς πολυγράμματος: Ἄριστοφάνης Βαβυλωνίους· ἐπισκώπτων τοὺς ἐστὶ γμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίους εὐρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίους ἐπὶ ἄρχοντος sigma.499 Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, Σάμιοι τῇ Σαμαίνῃ, ὃ ἐστὶ πλοῖον δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νοστῶν· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν νόμισμα εἶναι. Σαμφόρας: ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐνκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος. Σανδαλοθήκη: οὐ σανδανοθήκην λέγουσιν. Σάνδυξ: χρῶμα κόκκινον. Σανίδα: τὸ δεσμωτικὸν ξύλον. Σανίδα: τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται. Σαννίονον: τὸ αἰδοῖον· ἀντικέρκιον· παρὰ τὸ τῆ κέρ κωι σαίνειν. Σανίσ: καὶ ἐν ἧ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ἧ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις· τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ δεδήλωται. Σανναν: τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος. Σάξασ: ἀντὶ τοῦ ἀμάξας· οὕτως Εὐπολις. Σαπέρδης: ἰχθὺς ὁ κορακῖνος. Σαπρόν: οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον· ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὐπολις. sigma.500 Σάπαι: ἔθνος Θράκιον. Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦ ρον καὶ ἕτερα πολλά. Σαράβαρα: ἐσθῆς Περσικῆ· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία. Σαβαρίχη: γυναικὸς αἰδοῖον. Σάραπισ: χιτῶν Περσικὸς μεσόλευκος. Σάραφιν: ἐμπρηστάς· ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαῖ νοντας. Σαργάναισι: δεσμοῖς. Σαρδαναπάλουσ: ἐν β' Περσικῶν δύο φησι γεγενῆσθαι Καλλισθένης, ἓνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγράφεται· Ἀνακунδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλῃν ἔδειμεν ἡμέρη μιῆ· ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστῶς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποιήται, ὡς ἂν ἀπολη κοῦν τοῖς δακτύλοις· ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῳ ἐπιγράφεται, ἧτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. Σαρδάζων: μετὰ πικρίας γελῶν. Σαρδόνιος γέλωσ: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελῶντων· ἦν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα sigma.501 ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθνον, γελῶντας ἔνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἰκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν, εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι μετὰ ἀνοίας· καὶ φασὶν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας· ἴδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος· ἔπειτα ὑποκαίειν· τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σι μωνίδης δὲ τοῦ σιαλον τον Ἐφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνῳα εἰς πῦρ καταλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σειληνὸς δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακόσσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδο νίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τὰς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσεῶ φησὶν Ὅμηρος· μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις· ἢ δ' ἐγέλασσε Χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῳσι κυανέησιν Ἰάνθη. Σαρεῖσας: τὰς τῶν χειλῶν σάρκας. Σάρητον:

βαρβαρικὸς χιτῶν. Σάρρισα: εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. Σαρκάζων: μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. sigma.502 Σαρπηδῶν: μεγάλη· καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα, τὸ μέγα. Σαρπηδῶν ἀκτὴ: ἄκρα τῆς Θράκης· κρατίστην· με γάλην· καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὀκεανῷ, ἐν ἧί αἱ Γοργόνες. Σαρωνία: Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροϊζῆνι Σαρωνικοῦ πελάγους. Σάσσειν: καθοπλίζειν. Σάτραι: σατράπαι. Σασσέτω: καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην. Σάτραι: Αἰθιοπῶν γένος. Σατράπησ: ἀρχηγός· στρατηγός. Σατυρικά δράματα: πλείονα ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ ταῦτα ἐμίγνυον πρὸς διάχυσιν. Σάτυρος: χορευτής. Σαῦλον: τρυφερόν. Σαυλοῦσθαι: θρύπτεσθαι· ἀβρύνεσθαι. Σαῦνιον: ἀκόντιον βαρβαρικόν. Σαυρωτήρσιν: τοῖς στύραξιν· τοῖς ὀπισθε τῶν δοράτων. Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὡσπερ Ἄστυδάμας ποτέ: Ἄστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλία Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνοσ ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ· τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπὶ γραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν, ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν, Οἱ γλώσσης sigma.503 τερπνῆσ πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· Ὡσ ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεῖσ παράμιλλοσ· Νῦν δὲ χρόνω προέχουσ', ὡί φθόνοσ οὐχ ἔπεται· διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡσ παρὰ Φιλήμονι· λέγεται δὲ καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τὸ, σαυτὴν ἐπαινεῖς. Σάφα: σαφῶσ· φανερώσ. Σαφήνισον: σαφέστερον λέγε. Σαφήσ: ἀντὶ τοῦ σαφοῦσ. Σβέσαι: παῦσαι. Σέβασ: τιμὴ· ἔκπληξις. Σεβίζει: σέβεται. Σεβαστόσ: προσκυνητόσ. Σέδασ: καθέδρασ. Σέεσ: οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεισ σέων· σῆσιν· σέασ· οὕτωσ Ἀριστοφάνησ. Σείεισ: διασεῖεισ· συκοφαντεῖσ. Σεῖν: τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν, ὅτ' ἂν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτωσ Ἀριστοφάνησ. Σειραφόρον ἵππον: *** Σεμνά: τὰ ἄρρητα μυστήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσυχου καὶ καταστύγνου. Σειραῖσ: λεπτοῖσ ἱμάσιν. Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα: σει sigma.504 ρὴν ζῶον ἐστὶ κηροποιόν, μελίσσησ παραπλήσιον. Σειρῆνασ: γυναικάσ τινὰσ εὐφώνουσ γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικόσ· αἴτινεσ ἐν νησίῳ καθεζόμενασ οὕτωσ ἔτερπον τοὺσ παραπλέοντασ διὰ τῆσ εὐφωνίασ, ὡσπερ κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακοσ καὶ ἄνω, εἶδοσ στρουθῶν· τὰ δὲ κάτω, γυναικῶν. Σειρῆνεσ: αἱ τῆσ ψυχῆσ ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαῖ δι νάμεισ. Σειρίδεσ: αἱ σειραῖ. Σειρῆνα: σείριον ἐκάλουν λεπτόν ἱμάτιον ἀσπάθη τον, οἶον θέριστρον· καθὰ φασὶν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτόσ καὶ διαφανῆσ χιτῶν, εὐθε τὸσ τε ὅτε ἐστὶν ὁ Σείριοσ· ἔστι δὲ καὶ Σειρίσ πόλισ Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργοσ εἶπεν ἐν τῷ περὶ τῆσ διοικῆσεωσ· ἐν ἐνίοισ μὲν χωρὶσ τοῦ ἱ γράφεται, σε ρῆνα. Σέρρειον τεῖχοσ· καὶ Σέρριον· ὀνόματα χωρίων. Σείριοσ: κυρίωσ τὸν τοῦ κυνόσ· ὅτε δὲ καὶ τοὺσ ἄλλουσ ἀστέρασ. Σειροί: αἱ ἐπαύλεισ. Σείρωσισ: δέσμευσισ· καὶ σειρᾶν, τὸ δεσμεῖν. Σεῖσαι: τὸ συκοφαντῆσαι· ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρουα σειόντων· Τηλεκλείδησ Ἀμφικτύοσιν· Ἄλλ' ὡ πάντων ἀσῶν λωῖστοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσαν sigma.505 τεσ Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριστοφάνησ Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον· ἠῖτουσ χρήματ'· ἠπεῖλουσ· πάλιν Ἐσυκοφάντουσ. Σεισάχθεια: χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν· ἦν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθηνησὶ τοὺσ ὀφείλοντασ τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖσ χρήσταισ· ἀποδόντασ δὲ οἶονεῖ τὸ ἄχθοσ ἀποσεισασθαι· ὡσ Φιλόχοροσ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθοσ. Σελαγεῖν: φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανοσ. Σέλασ: πῦρ· ἢ τὸν κεραυνόν· καὶ τὸ φῶσ τῆσ σελῆνησ· ἢ λαμπηδῶν. Σελατοῦλαν: δαῖδαν τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν. Σελάχια: τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ὡτο κοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖσ, εἶτα ζωτοκεῖ· τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα· καὶ σελάχια βραχέωσ· οὕτωσ Εὐπολισ. Σελήνασ: Ἴσιδοσ τῆσ λαμπηδόνοσ· τινὲσ δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματοσ. Σελήνη: πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ σεληνίσ· καὶ ἐπισηλῆνιον· καὶ ἀρεστήρ καὶ βοῦσ καλεῖται. Σελάχιον: ἰχθύδιον, ὁ μόνον ζωτοκεῖ, πρῶτον ὡτο κῆσαν ἐν αὐτῷ πλήν

βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχώζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον· λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον. sigma.506 Σελίδες: τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν. Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σελίνου στέφανος: πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων. Σελευκίς: ὄρνέον ἐστὶν εὐπεπτον καὶ ἀκόρεστον καὶ πανοῦργον. Σελλασία: τόπος τῆς Λακωνικῆς. Σελμῶν: σανίδων. Σεμναὶ θεαί: κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες· ὡσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς. Σεμναὶ θεαί: οὕτως καλοῦσιν Ἀθηναῖοι τὰς Ἐρινύας. Σεμνομυθοῦσιν: ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. Σεμνόν: ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μη δεῖαι· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἴππολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον· καὶ τὸ ἔνδοξον· Πῶς οὐ σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις· καὶ τὸ μέγα. Σεμνόν: μέγα· ἔνδοξον· ἀξιωματικόν, ὑπερήφανον. Σεμνυνόμενος: κομπάζων. Σεπτὰ: θαυμαστά. Σέρειφον: τὴν Λακεδαίμονα· διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν· καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν. sigma.507 Σέρφοι: οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες οὓς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνὸν τι μακρὸν κώνωπι ἐμφορὸς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ, στέρφονος φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας. Σέσακται: ἔσταλται. Σεσάχθαι: καθωπλίσθαι. Σεσέλλισαι: μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου· ὃς ἦν κομπαστῆς καὶ ἀλαζῶν, ἐν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. Σεσήκασμα: οἶον ὡς βόσκημα. Σεσημασμένω: ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος. Σέσηρεν: κέχηνε· διήνοιγεν. Σεσηρέναι: καὶ σαρκάζειν· τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκῆσει. Σεσοβημένω: ἄτακτος τὴν κίνησιν· τεθορυβημένος· τεταραγμένος. Σεσωρευμένω: βεβαρημένος. Σέσωται καὶ σεσωμένος: οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ· καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἀπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κε κλειμένον· πεπρημένον. Σεύθησ: εἷς τῶν ἐν Θράκῃ βασιλέων. sigma.508 Σέφθησαν: καὶ οἱ τραγικοί· καὶ Πλάτων Φαίδρωι· ἀντεσεβάσθησαν. Σέων: σητῶν· οὕτως Ἑρμιππος. Σηγάνιοι πυροί: οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέγονται. Σηκίδες: τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκίς, ἢ ἐν ἀγρῷ ταμειῖον φυλάττουσα. Σηκιννίς: Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστόξενος ἐν ἀ' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. Σηκοί: αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σῶζειν. Σηκόσ: ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ· νάος· οἶκος· τάφος. Σηκόσ: τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας· λέγει γὰρ Λυσίας· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν· μήποτε οὖν τὰς μὲν ἰδίωτικὰς καλοῦσιν ἐλαίας· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικεν, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Σηκόσ: σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρωῖον· ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν· οὐ μονοστέλεχον, ἀλλὰ πολύκλαδον· ὥστε καὶ καλάμην ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεστι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι· ὥστε τρία εἶδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἀπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται· sigma.509 αἱ δὲ μορίαι· ὅσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοί, αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι· οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς, οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἢ γὰρ θάνατος ἦν, ἢ ζημία. Σήλεκτος: χαμαιδικαστής. Σημαῖαι: σίγνα· προτομαί. Σημαίνει: ἐπιτάττει. Σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν: τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν ὡσπερ οἱ σαλπικταί· οὕτως Μένανδρος. Σημαίνειν: τὸ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν. Σημάντορες: ἐπιτάκτορες· ἡγεμόνες. Σήμαντρα: σφραγίδας. Σημασία: φανέρωσις διὰ σάλπιγγος. Σήματα: τέρατα· σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα. Σήμαχος: δῆμος Ἀντιοχίδος. Σημεῖα: μίλια. Σημεῖα: οὕτως λέγουσι τὰς σφραγίδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Σημεῖον: τὴν σφραγίδα· καὶ σημαίνεσθαι, τὸ σφραγιζεσθαι. Σήραγγες: αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις

ἐκρήξεις· οἶνει φλέβες τινές οὔσαι τῆς γῆς· ἄς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος. Σηράγγειον· χωρίον τί τοῦ Πειραιῶς. sigma.510 Σηράγγειον· τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· καὶ ἡρώϊον ἐν αὐτῷ. Σήραγξ· χάσμα· κοιλάς· καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα. Σῆρες· ἔθνος ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται· ἐξ οὗ καὶ Σηρικά τὰ ἐκ μετὰξης ὑφασμένα λέγεται. Σήσαμον· μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τῷ νυμφίῳ τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἅπαν τῷσι περιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντος ἐστὶν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἔστι δὲ ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελεῖ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον. Σησαμῆν· περισπωμένως καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Σέλευκος· ἢ δὲ χρήσις ἐτέρως. Σησαμοῦσι· πλακοῦσιν. Σθένελος· τραγωδίας ποιητής· ἐκωμωδεῖτο δὲ, ὡς τὰ ἀλλότρια σφετεριζόμενος. Σθεναρός· ἰσχυρός. Σθένει· δύναται. Σθένης· ἰσχυρός· κάρτερος. Σιγηλός· ἄφωνος· σιγηρός. Σίγειον· πόλις ἐστὶ τῆς Τρωιάδος, οὐκ ἄποθεν τῆς Ἰλίου. Σιγύνουσι· τὰ δόρατα. sigma.511 Σιδίωι· κόκκωι ῥοᾶς. Σικάριοι· ληιστῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν· οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. Σικελίζεις· τὸ ἀτηρεῦεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμωι· οἱ δὲ πονηρεῦεσθαι. (Σίκλος· ὀβολοὶ εἴκοσι.) Σικελὸς ὀμφακίζεται· ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτέοντα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὠραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι. Σίκερα· σκευαστὸν πόμα. Σίκιννισ· Σατυρική ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κάρδαξ δὲ κωμική· ὡς Ἀριστοξένος ἄ· περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως. Σίκλος· καὶ τὸ ἐναντίον καὶ σταθμὸς βαρβαρικός· δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικῶν· οὕτως Σοφοκλῆς. Σικύαν· τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὐβουλος. Σικυῶν· ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν. Σικχός· σκώπτης. Σικχός· ὁ μικρόσοιτος. Σιλλαίνει· μυλλαίνει· διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει. Σιληνοί· οἱ Σάτυροι· Εὐπόλις. Σιληπορδεῖν· τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία, ἢ ἄγαν τρυφή. sigma.512 Σιλλοῦν· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἀρχιππος. Σίλφιον· πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σιμαίθα· Μεγαρική ἐταίρα. Σίμβλοι· θῆκα τῶν μελισσῶν. Σιμικίνθιον· φακιόλιον· ἢ σουδάριον. Σιμόν· ἄναντες· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σιμός· Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος· εἷς τῶν Ἀλευάδων οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπράξει τῷ Μακεδόνι. Σίμυλος· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος φησὶν· ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλω καὶ Σωκράτη. Σίμων· ὄνομα κύριον. Σινάμωρος· ἐν τῷ ᾧ, οὐχὶ σινόμωρος· ὁ λίχνος καὶ ἀψίκωρος. Σινδοί· Σκυθικὸν γένος. Σινδονίτης χιτῶν· λινοῦς. Σίνδρων· πονηρός. Σίνεσθαι· βλάπτεσθαι. Σινιάσαι· σεῖσαι· κοσκινίσαι· θορυβῆσαι· ταράξαι· πειράσαι. Σίνος· βλάβη. Σινοῦται· βλάπτεται. Σίντης· βλαπτικός. Σινοπήσαι· τοῦτο πεποιήται παρὰ τὴν ἐταίραν sigma.513 Σινώπην· ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχισμῷ, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. Σινώπη· ἐταίρα ἣτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Σιπύα· σιτηρὸν ἄγγειον· ὡς Λυσίας τε καὶ Εὐπόλις καὶ Ἀριστοφάνης. Σιραῖον· τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν. Σιρῆνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις. Σίριον· τὸν κύνα· ὅτε δὲ τὸν ἥλιον· Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα Σίρια. Σιροῖς· ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα. Σιρομάστις· σκεῦος τί σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελῶναις εἰς ἔρευναν. Σισάριον· χρυσοῦν κοσμηρῖον ὅμοιον. Σίσυβοι· κροσσοί· ἱμάντες. Σισύρα· βαίτη· τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐκ κωδίων συρραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σισύρα· ἱμάτιον τραχύ· περιβόλαιον ἀγροικικόν· δουλικόν· παλαιόν· ἢ χιτῶν δερμάτινος. Σίτου δίκη· ὅτ' ἂν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος· ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνη τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῆ τὴν προῖκα, καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπὴλ λάγη ἡμέρας· αὕτη καλεῖται δίκη σίτου.

sigma.514 Σιταρχία: ἡ σίτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις. Σιτηρέσιον: τὸ διδόμενον τισὶν εἰς τροφήν. Σιτηρέσιον: ἐν τῷ ἔσθι οὐ σιτηρόσιον. Σιτίσεων: τροφῶν· δαπανῶν. Σιτοδεία: λιμός· ἔνδεια. Σίτος: καλεῖται σίτος καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφήν ταῖς γυναῖξιν· ἢ τοῖς ὄρφανοῖς· ὡς ἐστὶ μαθεῖν κακῶν τῶν τοῦ Σόλωνος πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας· Τιμαχίδας δὲ ἠγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σίτον λέγεσθαι τὸν τόκον, οὐκ ὀρθῶς ἠγούμενος. Σίτος: πᾶς ὁ σιτικός καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἔχουσῶν ὄρμον, αἱ μὲν σίτον ἐν τῇ γῆ ἠροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὄρμουν. Σίτου: τροφῆς. Σίτου ἐκβολή: Θουκυδίδης· ὅτ' ἂν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύεται, οὐχ ὅτ' ἂν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδεται τὰ σπέρματα. Σιτούμενος: ἐσθίων. Σιτοφύλακες: ἀρχὴ τις ἦν Ἀθήνησιν, ἣτις ἐπέμελετο ὅπως ὁ σίτος δικαίως παραθήσεται· καὶ τὰ ἄλφιστα· καὶ οἱ ἄρτοι· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ. Σίττυβα: δερμάτια. Σιτώνης: ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου. sigma.515 Σίφλος: μῶμος. Σιφλώσειεν: μέμψειεν· ἐκφαλίσειεν. Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν: ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἄρραβῶν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἄπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· Λεσβιάζειν δὲ στόματι παρανομεῖν. Σιωκόμος: νεωκόρος· Εὐπόλις. Σκαβωνίδα: δῆμος Λεοντίδος. Σκάζει: χωλεύει. Σκαιαῖ: τῇ ἀριστεραῖ. Σκαιεμβατεῖν: τὸ σκαιῶς καὶ ἀρῦθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν. Σκαιός: ἀριστερός· ἄφωτος· κακός. Σκαιότης: μωρία· ἀπαιδευσία· ἀγριότης· ἀπάτη. Σκαίροντες: χορεύοντες· σκαρίζοντες. Σκαλαθύρματα: σκαριφήματα· Ἀριστοφάνης. Σκαληνός: ἄνισος. Σκάλλοντες: σκάπτοντες. Σκάλη: Θρακία μάχαιρα. Σκαλμοί: τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν. Σκαλος: ὃν ἡμεῖς σπάλακα. Σκάλωψ: ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις Κρατίνος. Σκαμανδριαῖος: ποταμιαῖος. Σκαμβωνίδα: δῆμος τῆς Λεοντίδος. sigma.516 Σκανδάληθρα: καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· σκαν δάληθρ' ἰστάς ἐπῶν· Κρατίνος. Σκάνδιξ λάχανον ἄγριον· παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί. Σκαπανέα: λέγουσιν, οὐ σκαφανέα. Σκαπάνη: σκαφίον· ὀρύγιον· δικέλλιον. Σκαπέρδα: παιδιὰ τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίου διεκβαλόντες προσάπτουσιν τοῖς νεανίσκοις· καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον, νικᾷ. Σκαρδαμύττει: πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει. Σκάρκη: ἀργύρια Θρακιστί. Σκατοφάγος: ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός. Σκάφας: ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων· οἱ μὲν χαλκᾶς· οἱ δὲ ἀργυρᾶς· κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις, ἐνδεδικότες φοινικίους χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος. Σκαφεῖον: ἡ νῦν λεγομένη ἄμη· ἐν ἣ σκάπτουσιν. Σκάφιον: τάχα λέγει τὸν καδίσκον, ὃ καταχέονται αἱ γυναῖκες· ἔχει γὰρ τι ἐμφορὸς πρὸς τὸ σκάφος, ὃ ἐστὶν εἶδος τι πλοίου. sigma.517 Σκαφηφορεῖν: τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων λειτουργία. Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγησικλέους φησὶν· οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται· οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ· οὗτοι γὰρ ἔσκαφη φόρουν Ἀθήνησι· Δημήτριος γ' οὖν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια. Σκαφίδα: οὐ σκάφας τὰ σκευή. Σκαφίδα μίξας Μοσσυνηκᾶ μαζονομεῖα· Ἀριστοφάνης. Σκάφιον ἀποκεκαρμένην: καὶ σκαφιόκουρον, τὸν κείροντα. Σκάφιον: ἐστὶν καὶ εἶδος κουρᾶς· ὡς Ἀντιφῶν καὶ Ἀριστοφάνης. Σκάφιον: κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σκεδάζει: σκορπίζει. Σκεδαστήν: τὸν μεριστήν. sigma.518 Σκεθρόν: ἀκριβές. Σκελετεύεσθαι: ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης. Σκελλόμενα: ἀφανιζόμενα. Σκέπαρνον: ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ παρ' Ὀμήρωι. Σκέρβορε: λοῖδορε. Σκευοθήκη: τόπος τίς ὅπου

ἀπετίθετο τὰ σκεύη τῶν δημοσίων τριηρῶν. Σκευοποιούντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου· ἀντὶ τοῦ σκευωρούμενον καὶ κατασκευάζοντα καὶ πλαττόμενον. Σκεῦος: τὸ αἰδοῖον. Σκευοφορεῖον καὶ ἀναφορεῖον: τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμ φίκοιλον ξύλον· οὗ ἔξαρτῶσι τὰ βάρη. Σκευωρία: κατασκευή· ἐπιβουλή· βλάβη. Σκέψομαι: θεωρήσω. Σκηνή: ἡ οἰκία καὶ καταγωγή· ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν οὕτως Μένανδρος. Σκηνήν δὲ ἦν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδῖαν· ἔοικεν δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δὲ σκιάδειον. Σκηνίτης: Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῶ· Πυθόδωρον γὰρ sigma.51 τὸν σκηνίτην καλούμενον· ἔοικεν δὲ ἐπωνύμιον εἶναι· μήποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπειδὴ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. Σκηπάνιον: σκῆπτρον. Σκίπων: ῥόπαλον· παρὸ καὶ σκαπάνιον. Σκῆπτται: προφασίζεται. Σκηπτόμενος: ἐπεριδόμενος· στηριζόμενος. Σκηπτόμενος: ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων. Σκηπτός: κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος. Σκῆπτρον: βασιλικὴ ῥάβδος. Σκηπτοῦχος: βασιλεύς. Σκῆψισ: πρόφασις· ἢ φροντίς· ἀναβολή. Σκῆψισ: πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίαι· ἣς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκλέους. Σκῆψισ: πρόφασις· καὶ ἦν δίκη τίς οἶον ὑπωμοσία καὶ παραγραφή· Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταῖ νετον παραγραφή· ἄλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκέψεως εἰσελθὼν ἀμφοτέρ' αὐτὸν ἐπιδείξω. Σκιαγράφος: ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλό δωρος. Σκιαδείων: καρουχιῶν. Σκίαθος: νῆσος ἐστὶ πλησίον Εὐβοίας· ἣς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ Ὀμοιοῖας· ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν· Κτησίας ἐν περίπλωι Ἀσίας φησίν· sigma.520 ὑπὲρ δὲ τοῦτον Σκιάποδες, οἱ τοὺς τε πόδας οἶον χῆνες ἔχουσιν κάρτα πλατέας, καὶ ὅτ' ἂν θέρμη ἦ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιά ζονται τοῖς ποσίν. Σκιάποδες: Λιβυκόν ἔθνος· οὕτως Ἄρχιππος. Σκιάς: ἀναδενδράς· σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον. Σκιάς καὶ σκιάδειον: ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὐπόλις. Σκιδνάμενος: σκορπιζόμενος. Σκιμαλίσαι: καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως. Σκιμβάζειν: χωλεύειν καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σκίμπους: κράββατος ἢ σκάμνος. Σκινδακίσαι: τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι τινὶ ἀσελγῶς. Σκινδάλαμοι: τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες. Σκινδαλεύειν: ἀνασταυροῦν. Σκίνδαρον: προσκίνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι ἀκολάστως, σκινδακίσαι. Σκίοεντα: σύσκια. Σκιραφία: τὰ κυβία· ἢ δι' ὅτι σκιραφές ἐστὶν τὸ sigma.521 ὄργανον τὸ κυβευτικόν· ἢ ἀπὸ Σκιράφου τινὸς κυβευτοῦ· ὃς πρῶτος εὐρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηναῖς ἱερῶι ἔπαιζον οἱ κυβευταί. Σκιράφιον: κυβευτήριον. Σκιράφια: τὰ κυβευτήρια φησιν, ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκιρωῖ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος. Σκιρόν: Σκιρά ἐορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἣς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριῶν· φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε μηνῶν καὶ ἐορτῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ Σκιρόν σκιάδειον ἐστὶν· μεθ' οὗ φερομένου ἐξ ἀκροπόλεως εἷς τινα τόπον καλούμενον Σκιρόν πορεύονται ἢ τε τῆς Ἀθηναῖς ἱερεία καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι· σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηναῖν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι· ἦν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινος Ἐλευσινίου μάντεως κεκληθῆσθαι· Πραξίων δὲ ἐν β' Μεγαρικῶν ἀπὸ Σκίρωνος. Σκίρον: τόπος Ἀθήνησιν, ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζον sigma.522 το· καὶ Σκιράδος Ἀθηναῖς ἱερόν· καὶ ἡ ἐορτὴ Σκιρά· οὕτω Φερεκράτης. Σκίρος: ἐορτὴ τις ἀγομένη τῇ Ἀθηναῖ, ὅτι σκιά δειον ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια· οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτο φασίν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηναῖν ἦν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανήει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον· ἡ σκίρα δὲ ἐστὶ γῆ λευκὴ, ὡσπερ γύψος· οἱ δὲ φασίν, ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπὶ νυμῖαν ταύτην· ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμίνα. Σκιροφορία: ὄνομα ἐορτῆς. Σκιροφοριῶν: μῆν

Ἀθηναίων ἰβ' ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. Σκιτών: ἀσθενής· οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκρά της. Σκιωρίται: λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων Ἀρκαδικός· ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν. Σκληραύχενας: ἀκαμπεῖς. Σκλήφρον: τὸν κατεσκληρότα καὶ ἀγεννή τὴν ἰδέαν. Σκλήφρος: ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκῶς· ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Σκνίψ: ζῶον κωνωπῶδες. Σκνίψ ἐκ χώρας: ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδῶντων ἢ sigma.523 παροιμία· ἔστι γὰρ ὁ σκνίψ ζῶον μικρὸν ξυλοφά γον. Σκόθησ: διάβολος. Σκοῖδος: ταμίας τις καὶ διοικητής· Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα· διὸ περ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῆ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει. Σκολιόν: ἡ παροιμία ὡδή· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγῶνων, ὅτι τρία γένη ἦν ὡδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἐξῆς· τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχεν, τῆι τάξει· ὁ δὲ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστοξένος καὶ Φίλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες, ἠῖδον γνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκο λιά ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. Σκόλοψ: ξύλον ὀξὺ καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Σκολύθρια: ὑποπόδια. Σκόλυθρον: σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον. Σκομβρίζει: γογγύζει. Σκομβρίσαι: παρὰ Ἰόβα ἐν β' φθορᾷ λέξεως, παι διας ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον ἐργάσασθαι. Σκόνθυλλε: τονθόρυζε. sigma.524 Σκόνυζαν: καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι· Φερε κράτης· Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω δύο. Σκοπέλωι: ὑψηλῶι τόπω. Σκοπὴν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν: καὶ σκοπᾶν Ἄρι στοφάνης. Σκοπία: ὑψηλὸς τόπος. Σκοπιάζων: σκοπῶν· ἀποβλέπων. Σκοπιωροῦνται: φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου. Σκοπόν: τύπον· ὃ στοιχοῦσιν καὶ ἀκολουθοῦσιν. Σκοπός: σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὐπολις. Σκοπός: κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος· καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω. Σκορακίζειν: εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ χλευάζει. Σκορακίζειν: οἶον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τοῦ του γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμῶζειν ἀπὸ τοῦ οἶμοι. Σκορακίζονται: ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποιήται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας. Σκορακισμός: ὕβρις· προπηλακισμός. Σκορδινᾶσθαι: τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι. sigma.525 Σκοτοδιναῖ: σκοτοῦται· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφει· ὃ ἐστὶν ἰλιγγιά. Σκοτομήνη: νύξ ἀσέληνος. Σκότος καὶ σκότον: ἑκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας. Σκυβαλίζεται: ἀποδοκιμάζεται· ἀτιμάζεται. Σκυθικαί: εἶδος τι ὑποδήματος εἰσίν· ὡς Ἀλκαῖος ἐν η'· Σκυθικὰς ὑποδησάμενος. Σκυθρός: αὐθέκαστος· αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός, Φειδωλός. Σκυλα: τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνηρημένα. Σκυθαῖνας: Σκυθίδας· Ἄλεξις. Σκυλα: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θεοῦ κυδίδης. Σκυλόδεψος: ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος. Σκύμνος: σκύλαξ λέοντος. Σκυρθάνια: τοὺς ἐφήβους οἱ Λάκωνες. Σκυρίαν δίκην: οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκυρον ἀποδημεῖν. Σκυτάλαι: στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. Σκυτάλη: βακτηρία· ἀκροπάχη· ἢ φραγέλλιον. Σκυτάλη: ἐπιστολή Λακωνική· ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ τὴν μὲν μίαν κατ sigma.526 εἶχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῶι παρεῖχον· καὶ ὅποτε ἐβούλοντο τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον τὴν σκυτάλην· καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον· καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλοῦ μενον ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῆι ἑαυτοῦ σκυτάλη περιεῖλιπτεν· καὶ ἀνεγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολή σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή· Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι·

καὶ τὸ μὲν ἐνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν· ἐχρῶντο δ' αὐτῶ καὶ ἄλλοι· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μῦθ. Σκύτη· δέρματα· Ἀριστοφάνης. Σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης. Σκυτός· πᾶν δέρμα· ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. Σκυτοτόμος· σκυτεύς· λωροτόμος. Σκύφος· ποτήριον. sigma.527 Σκῶληξ· τὸ πρὸς τῇ γῆι οἶδημα τῆς θαλάσσης· οἶον τὸ προσαράσσον κύμα. Σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον. Σκῶπτει· παίζει. Σκῶρ· τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σκῶπευμα· σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός· οὕτως Αἰσχύλος. Σμῆνος· πλῆθος μελισσῶν. Σμῆρινθοι· σπάρτα· σχοινία λεπτά. Σμικρόν· καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται. Σμικυθίων· ὄνομα κύριον. Σμιλεύματα· [...] Σμινύην· σκαφίον ἢ δίκηλλαν ἢ ἀξίνην. Σμοκορδοῦν· συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταυτὸ τοῦτο σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν. Σμύξαι· καῦσαι. Σμυχόμενος· καιόμενος· ἀναλισκόμενος. Σμῶδιγγες· μῶλωπες. Σμῶδιξ· μῶλωψ· τὸ ἐκ πληγῶν οἶδημα. Σμῶχειν· σπουδῇ ἐνεργεῖν. Σοβάδες· διώκουσαι πόρνοι. Σοβαρός· οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός. Σοβαρός· λαμπρός· ἐπαιρόμενος· τολμηρός· αὐθάδης· ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρός sigma.528 λέγουσι γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνομα· οἱ δὲ γεγενῆσθαι φασὶν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶν μετὰ σεμνότητος προῖεναι· χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί. Σοβεῖ· διώκει· κομπάζει. Σόλοι· πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ Σο λοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλοι· οἱ μὲν Κύπριος πόλις· οἱ δὲ Κιλικίας. Σόλον· δίσκον. Σορός· μνήμη· θήκη. Σούνιον· δῆμος Λεοντίδος. Σορέλλη· σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σοφίαν· κοινόν· ἀπάτην· μάθησιν· καὶ τὴν τέχνην· τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην· τὸν νοῦν. Σόφισμα· μάθημα· καὶ ἐπινόημα· καὶ εὕρημα πᾶν· οὕτως Φερεκράτης. Σοφιστής· ἀπατεῶν· παρὰ τὸ σοφίζεσθαι· ὃ ἐστὶ λόγοις ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιστής καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστής ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. Σοφιστής· πᾶς τεχνίτης· καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἤσκη κῶς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἐκὼν ἐν τοῖς λόγοις. sigma.529 Σπάδων· εὐνοῦχος. Σπαδών· ὄξυτόνως τὸ σπάσμα. Σπαθᾶν· Μένανδρος Μισουμένωι· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Σπαθᾶν· εἰκὴ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως. Σπάθημα φρενῶν· τὸν ἄγαν φρόνιμον. Σπαθίδα· τὴν τῶν μυρσιῶν σπάθην· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπαθῶσι· σκορπίζουσιν. Σπαίρει· ἄλλεται· σκαρίζει· ἐκπνεῖ τὴν ψυχὴν. Σπάλαυθρον· σκάλαυθρον. Σπάνισ· ἔνδεια. Σπανίαν· σπάνιν. Σπαργανώματα· αἱ πρῶται φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιόκων παιδίων. Σπαργῶσα· ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινός. Σπαργῶσιν· ὀρεκτικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν. Σπάρνον· σπάνιον· οὕτως Πλάτων. Σπάρτα· σχοινία. Σπαρτοπώλιον· ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· σπαρτόπωλις ὁμογραῦς. Σπαρτωλός· πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς ἢ Σπαρτωλός. Σπατάγγαι· ἰχθύες τινές· οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης. sigma.530 Σπεῖρα· ἡ συστροφή καὶ τὸ ἄθροισμα· οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμακύθωι. Σπεῖραι· πλήθη στρατευμάτων· φάλαγγες· νούμερα· λεγεῶν. Σπειρηδόν· παραπεπλεγμένως. Σπένδεται· θύεται· ἢ θυμιᾶ· ἢ φιλιούται. Σπένδομαι· θύομαι· ἢ θεοῖ ἀνατίθεμαι. Σπένδοντασ· θύοντας· προσφέροντας παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιούσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους. Σπερματίαν· τὸν εἰς σπέρμα παρεμμένον· οὕτως Κρατῖνος. Σπερμολόγος· εὐρυλόγος· ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. Σπερμολόγος· λέγεται μικρὸν ὀρνιθᾶριον κολοιῶδες σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικεν δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν· λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελής καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος. Σπεύδειν· οὐ τὸ ἐπιταχύνειν· ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν. Σπερχνός· τραχύς. Σπερχόμενος· ἐπειγόμενος. Σπήλυγξ· σπήλαιον. sigma.531 Σπιθαμή· τοῦ βίου τὸ

ἐλάχιστον. Σπιθαμήν: οἶον χρόνου στιγμῆν. Σπιθαμή: τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμὴν τινὲς καὶ δόχημν καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος. Σπιλάδες: αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι ὡς Ἀπίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. Σπίλος: μiasμός· ῥύπος. Σπινός: διὰ τοῦ ἑνὸς ἔν λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Σπλήνιον: οὐ τὸ φάρμακον· ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον· καὶ σπλήνα, αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου. Σποδοῦν: τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν· ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτὸ· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σποδιοῦσιν: ἐν σποδῶϊ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων. Σπολάς: δερμάτιον ἐφαπτῶδες, πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ μάχας χρήσιμον. Σπονδεῖα: ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσιν. Σπονδή: οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίας. Σπονδόφοροι: οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς, σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιῆσθαι τοὺς πολεμοῦντας. Σποράδα γῆς: κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς. Σποράδην: διεσπαρμένως ὥδε κακεῖσε. sigma.532 Σπόρθυνγες: αἱ συνεστραμμένα μετὰ ῥύπου τρίχες. Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπεύγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπου δασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν, τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίῳ· τίνοι σπεύδεις, ἀντὶ τοῦ τίνοι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις. Σπουδαίωσ: σοφῶς. Σπουδαρχιάσας: ἐπιθυμήσας ἄρξαι· σπουδάσας· ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. Σπουδὴν ποιῆσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Σπυρθίζειν: τὸ ἀνασκιρτᾶν· ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπυρίζειν: σφαδάζειν· σφύζειν. Σπυρίς: κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον. Σποράδες νῆσοι: ἄς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν· αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ· εἰσὶ δὲ δέκα. Στάδια καὶ σταδίουσ: ἐκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης δὲ σταδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον στάδια εἴρηκεν ἐν ζ'· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια μέλλον ἰέναι. Στάδιον: ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τί τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἡμισυ στάδια ποιοῦσι sigma.533 μίλιον· λέγεται στάδιον καὶ ἀπλῶς τὸ ἴσασθαι καὶ ἀκίνητίζειν· Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλον· ἀντὶ τοῦ τῇ στάσει καὶ ἀκίνησιν τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, σφόδρα ἠνιώντο. Σταθεῖς: ὑφ' ἑτέρου· στὰς δὲ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ σταθεῖσα καὶ σταῖσα, ἀνάλογον. Σταθερόν: μόνιμον· στάσιμον. Σταθερόν: ὀξύ· ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· καὶ σταθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγνότερον τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι. Σταθερόν: ὀξύ· ἰσχυρόν ἢ θερμόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἐστάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρῳ· μή πως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται, ἢ δὴ καλουμένη σταθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἢ σταθερά, ὀξεῖα οὔσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅτ' ἂν μᾶλλον ἐγκαῖ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαῖ νοὶ δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μὴ δὲ ἐφ' ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δὲ ἐν Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέως ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω σταθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος· θέρεος σταθεροῖο· τινὲς sigma.534 καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγίς· σταθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προάγωνι· Στατερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἡβῆς· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. Στάθμη: τὸ σπαρτίον. Σταθεῦσαι: Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει σὺ) τῆς χορδῆς τὸ μέλι· τὰς σηπίας στάθευε· τοὔτέστιν ἡσυχῇ τῷ πυρὶ χλῆαινε. Σταθμός: οὐ τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ· ἀλλὰ ἢ κατὰ λυσις. Σταθμούς: Ἀριστοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιάγονας· οἶον τοῖς φλειοῖς. Σταθμών: τῶν παραστάδων τῆς θύρας. Σταθμώμενον: δοκιμάζοντα. Σταλαγμόν: ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμόν εἰρήνης ἔνα. Στάλικας: πασσάλους. Σταμνία: τὰ θάσια κεράμια· οἱ δὲ καὶ

τὰ Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα. Στατήρ: τετράγραμμον νόμισμα· καὶ τὸ ἐξάγιον· καὶ τὸ ζύγιον. Σταμνίονες: τὰ ἐν ταῖς σχεδίασις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. sigma.535 Σταυροί: τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. Στάσις: ἄνευ τοῦ ἱ ὁ Ἀττικὸς λέγει· ὁ δὲ Ἴων σταῖς. Στασιασμόν: τὴν στάσιν· Μένανδρος. Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιά ζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικεν οὖν ἰδίως νῦν ὁ ρήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρηῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησὶν· ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἡδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι· τοὺς δὲ δορυφόρους ἡδυνάτησαν. Στατήρα: καὶ ἐπὶ τῆς ὀλκῆς λέγουσι καὶ τὸν σταθμὸν ἀπλῶς. Στατήρ: βάρβαρον οἶοντι τινὲς εἶναι τὸ ὄνομα· τὸ δὲ τέτραχμον καὶ τετράδραχμον, Ἀττικά. Σταφυλήν: τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα· οὕτως Νι κοφῶν. Σταφυλοβολεῖον: οἱ μὲν φασὶ σταφυλοβολεῖον εἶναι, ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῷ ληνῶι τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες· ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασὶν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλήν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ sigma.536 λέγουσιν σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου. Στέατα: ἄλευρα. Στεγανόμιον: ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν. Στεγανώτερον: στερεώτερον· πεπυκνωμένον· συν εχέστερον· στερέμιον. Στεγανόν: πυκνόν· σφιγκτόν. Στεгнаί: στερααί. Στεγόμενα: κρυπτόμενα. Στεῖβοντες: πατοῦντες. Στεῖλάμενοι: στείλαντες. Στεῖλάμενος: εὐσταλῶς ἐπελθών. Στεῖλασθαι: ὀδεῦσαι· πλεῦσαι. Στεῖχειν: πορεύεσθαι. Στεῖχοντες: πορευόμενοι. Στελεόν: τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Στέμμα: στεφάνη· πλήρωμα. Στέμφυλον: τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο. Στένει: στενάζει. Στενολεσχία: λεπτολογία. Στενόπρωκτος: ἄπυγος. Στενωπός: στενορύμη διόδων. Στεργέτω: οἶον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων. Στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι: ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί. sigma.537 Στερέμιον: στερεόν· ἰσχυρόν. Στερίφη: στεῖρα· μὴ τεκοῦσα· μηδὲ τίκτουσα. Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές. Στέριφος: στεῖρος καὶ ἄγονος· παρὰ τὸ στερεῖον ἔχει τὴν ὑστέραν. Στερίφοις: στερεοῖς ἢ πικροῖς. Στέρνοις: στήθεσιν. Στερνοτύπησις: ὁ τὸ στήθος τύπτων· καὶ στερνοτυπ τόμενος. [Στερκτικόν: τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές.] Στεροπή: ἀστραπή, ἢ λαμπηδών. Στεροί: στερροί· πεπιλημένοι. Στλεγγίσις: ἢ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυσόμενος· Ἀριστοφάνης Γῆρα· Εἰ παιδαρίοις ἀκόλου θεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος· καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν. Στερρός: στερεός· ἰσχυρός. Στεφάνη: ὄρους ἐξοχή. Στεφάνη: προκόσμημα γυναικεῖον. Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα· Στεφανηφόρου ἠρώων, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις· εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἦτοί τῶν Ἡρακλέους υἱῶν εἷς· τῶν γενομένων ἐκ τῶν Θεοσίου θυγατέρων· ἢ sigma.538 μήποτε τοῦ ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἠρώων ἦν, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀθίδος. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: ἀντὶ τοῦ τιμῶν, ὡς Δημοσθένης· καὶ γὰρ Λυκοῦργος φησὶν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μνᾶς ἔστεφανώσατε. Στήλας: θεμελίους. Στηλιτεύσασ: δημοσιεύσας. Στημον: ὄξυ ἢ τραχύ. Στήνια: ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ἣ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὐβουλος. Στήριγμα: τὸ ὑποτιθέμενον τῆς ἀμάξης δίκρουν· οὕτως Νικόστρατος. Στιβάδες: τραπέζαι ἢ στρωμααί. Στιβαρόν: ἰσχυρόν. Στιβαί: χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ράβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. Στίγματα: πληγαί· στρώματα ἢ ποικίλαμα. Στιγμήν: ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος. Στιγών: ὁ στιγματίας· Βαβυλωνίους. Στίλβη: λύχνω τί ἐοικός· Ἐρμιππος Θεοῖς· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ ὠνησόμεαι λύχνον τιν' ἢ στίλβην. Στίλην: τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην. Στίμην καὶ στίμιν: ὁ τινὲς στίβην· Ἀντιφάνης sigma.539 Παροιμιαζομένω·

Στίμιν, κάτοπτρα, κρωβύλους, κεκρυφάλους. Στίξαι: τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον. Στιλπνόν: λαμπρόν· στίλβον. Στιρακη: ἡ ὁδός, Στιριεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἢ Στιρία. Στίφος: τάξις πολεμική· ἢ φάλαγξ· συστροφή· πλῆθος συστάσεων. Στιφρόν: τὸ πεπηγός· στρυφνόν δὲ, τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν. Στίχος: τάξις. [Στοιχειοῦσιν: διατυποῦσιν.] Στλεγγιδοποιός: ὁ χαλκεύων τὰς στλεγγίδας· ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται. Στοαί: τὰ ταμιεῖα· παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς. Στοάν: καὶ σὺν τῷ ἱστοιαν ἐκατέρως λέγουσιν. Στοιβήν: ὡς ἡμεῖς τὸ ἀναπλήρωμα· καὶ διακόλ λημα τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὐπολις. Στοιχεῖον: ἐκάλουν τὴν ναυτῶν σκιάν, ἥ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο. Στοιχεῖον: ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαίωι. Στοιχειοῦσιν: διατυποῦσιν. Στοιχομυθεῖν ἐφέξις λέγειν. sigma.540 Στοιχείωσις: ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἢ πρώτη μάθησις, ἥτοι διάταξις. Στοῖχος: στίχος· καὶ περιστοίχους ἐλαίας εἴρηκεν Δημοσθένης, οὐχὶ περιστίχους, ἐν τῷ πρὸς Καλλι κλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίως· Ἦπου κατὰ στοίχους κεκράζονται τι βαρ βαριστί. Στόλον: τὰ πλοῖα· Ἄλεξις. Στόλοκρον: κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεστραμμένον. Στολήν: μᾶλλον μὲν τὴν ἀποστολήν καὶ ἔκπεψιν· λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς. Στόλοκρον: καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας. Στόμαχος: λαιμός. Στόμις ἵππος: ἀπειθῆς καὶ βίαιος ὃν τινες ἄστομον. Στόμφακα: τὸν κομπαστήν· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύσασθαι. Στόμωμα: τὸ ὀξύνον τὸν σίδηρον· ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν μαχαιρῶν. Στοναχας: στεναγμούς. Στονόεσσα: στεναγμὸν ἔχουσα. Στόνος: στεναγμός. Στορέσαι: στρώσαι. Στόρθυγξ: τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον. sigma.541 Στράβαξ: ὄνομα κύριον. Στράγγα: Μένανδρος Θησαυρωῖ· Ἄσιτος ἐπτά μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων. Στραγγαλᾶν: εἴρηκεν πού Μένανδρος. Στραγγαλίδες: τὰ δύσλυτα ἄμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε. Στραγγαλιῶδες: διεστραμμένον. Στραγγίσις: σταγῶν. Στραγγεῦει: διαβάλλει· οὐκ εὐθὺς πορεύεται· ὡσπερ νεάζει· καὶ χρονίζει· ῥαθυμεῖ. Στραγός: ἀναιδής· σκολιός· στρεβλός· δύσκολος. Στραγώτερος: ἀναιδέστερος. Στρατήγημα: σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κατόρθωσις. Στρατηγίσις: ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης. Στρατιά ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτεία· τίς ἦν ἢ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατιά· εἰσὶν γὰρ, φησὶν, ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλίου κίων· οἱ δ' ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκασμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο· καὶ ἔπε γράφοντο αὐτοῖς, ὃ τε ἄρχων ἐφ' ὃν ἐπεγράφησαν, καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρω ἐπιδεδημηκώς· νῦν δὲ εἰς τὴν βουλήν ἀναγράφονται· καὶ μετ' ὀλίγα· sigma.542 χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατίας· καὶ ὅτ' ἂν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσι ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπώνυμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Στρατιά: τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἓνα ἔπαρχον τάγμα. Στρατεία: ἡ ἐνέργεια καὶ ὡσπερ πάλῃ. Στρατηγιάν: ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος. Στρατηγοί: οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονοῦμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν· Δημοσθένης ἐν Φιλιπποῖς. Στρατιάν: συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβὴν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Στράτιος: Ἄρης καὶ Ζεὺς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στράτιον, τὸ μέγα καὶ σοβαρόν. Στρατοπεδευσάμενοι: ἀπληκεύσαντες. Στρατόπεδον ἐποίησαντο: ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἢ λέξις· καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. Στρατός: τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Στρατοφάνη: τὴν κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σικωνίω· Στρατοφάνη, λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδα ἓνα· καὶ αἰεὶ οὕτως λέγει. Στρεβλούμενος: δεσμούμενος· μαστιζόμενος. sigma.543 Στρεβλόν: τὸν στραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὐπολις. Στρέμμα: ἡ τοῦ στρογγύλου ἔλκους οὐλή. Στρεπτά: ψέλια. Στρεπούς: πλακούντων εἶδος· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφώντος.

Στρέφος: δέρμα· βύρσα. Στρέψα: πόλις τῆς Θραίκης· καὶ οἱ πολῖται Στρε ψαῖοι. Στρεψαίουσ: Ἄριστοφάνης Γεωργοῖς. Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἀπλοῦς· ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἔχόν των. Στρήνον: οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ τὸ ἀνατεταμένον· Νικό στρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῆ ἀκοῆ φθέγμα. Στριφνός: σφιγκτός· στερεός. Στροβεῖ: ταράττει· κινεῖ· περιφοβεῖ· καταπονεῖ. Στρόβιλος: καμπύλος. Στρόβιλοι: καὶ οἱ κοχλῖαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες· καὶ στρόβιλος, εἶδος ὀρχησέως· καὶ ἀνέμων εἶδος· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός. Στροβῆσαι: συστρέψαι· καὶ στρόβιλος, ἢ συστρο φή· καὶ ὁ λαῖλαψ· Στρόβιλος ἐν ὄσω συστρέφεται· καὶ ὁ καρπός τῆς πιτύος· καὶ εἶδος τί ὀρχήσεως. sigma.544 Στρομβῆσαι: συστρέψαι. Στρόμβος: ῥόμβος· ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. Στρομβιχίδης: ὄνομα κύριον. Στρούθησ: σατράπης τις βασιλικὸς ἦν. Στρουθίζων: τρίζων. Στρουθός: ὁ λελοβημένος. Στρομφίδες: νῆσοι μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἥλιδος κείμεναι. Στροφάλιγγι: τῆ συστροφηῖ. Στροφαῖος: ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Ἐρμῆς· παρὰ τὸν στροφέα τῆς θύρας. Στροφάσ: ἀντιλογία. Στρόφιον: τὸ στρογγύλον ζωνάριον· Ἄριστοφάνης· Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Στροφιοπανοῦργος: τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος. Στρωματίτης: ἐν ᾧ ἑαυτοῖς στρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος. Στρωτήρ: τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, στρωτήρας ἔλεγον. Στρυφόν: στρυφνόν· σκληρόν. Στρύμη: νῆσος ἄποικος Θασίων· ἔστιν δὲ ἐμπόριον Θασίων. Στρωτήρ: λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείαι τὸ πλέγμα sigma.545 τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνάς καὶ καλύβας πε ποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες στρωτήρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς στροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτήρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον. Στυγεῖ: μισεῖ ἢ φοβεῖται. Στυρακίζειν: κεντρίζειν. Στυγερωῖ: μισητῶ ἢ φοβουμένω. Στυγητός: μισητός. Στύξ: κρήνη ἐν Ἄδου, ὄρκος θεῶν. Στυππεῖον: ἢ στιππεῖον· λίνου εἶδος. Στύραξ: ὁ σαυρωτήρ καλούμενος· ἢ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στηρίζεται. Στύραξ: τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ κατα πηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασιν· καὶ Θουκυδίδης φησί· στυρακίω ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. Στυφελίζαι: σεῖσαι· κακῶσαι· διῶξαι. Στωῖδιον: καὶ στοῖδιον λέγουσιν. Στωμύλος: λάλος· πολύκομπος· πιθανολόγος· εὐ τράπελος· ἔφεδρος τῶν λόγων· ἀπατεῶν· κόλαξ. Συβαριτικάϊσ: καὶ Συβαρικάϊς· τρυφηλαῖς· λαμ πραῖς· πολυτέλεσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαριταί. sigma.546 Συβαριτικοὶ λόγοι: οἱ Αἰσιώπειοι. Συβήνη: ἢ δερματίνη ἀύλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσ μοφοριαζούσαις Ἄριστοφάνης· Ἄλλὰ οὐκ ἔχω οὐδὲν, ἀλλὰ συβήνην λάβε. Συβώτης: χοιροβοσκός. Συβριται: δῆμος Ἐρεχθηίδος. Συγγαληττος: δῆμος Κεκροπίδος. Συγγραφήϊσ: ἄνδρες ἠροῦντο, ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν ὑ' ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ'. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Συγγραφικῶσ: στρογγύλως· ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυχῆς. Συγχεῖ: ἀφανίζει· συμμιγνύει. Συγχυθεῖσ: συνταραχθεῖς. Σύγκεισθε: ὁμονοεῖτε. Συγκλύδων: συμμίκτων· ἐπηλύδων· παρεισάκτων. Συγκαρύγαι: συνταράξαι. Συγκεκορδημένα: συγκεκυφότα· συνεστηκότα. Σύγκρισισ: ὁμοίωσις. Συγκομιδή: ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῆι καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τωῖ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀπο δόμενος τὸ ἀργύριον. Συγκριτικῶσ: ὁμοίως. Συγκροτεῖ: συναγει· αὔξει· συνιστᾷ· καὶ συνδεῖ· πρὸς ἀρμονίαν ἄγει. sigma.547 Συγκρούειν: συναθροίζειν. Συγκυκῶν: συνταράσσω. Συγκυροῦντα: διαφέροντα· συνεγγίζοντα. Συηνία: καὶ ὑηνία· ἀμαθία· σκαιότης· παρὰ Φερε κράτει καὶ συηνεῖν, Πλάτων ὁ φιλόσοφος, τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδες τί ποιεῖν. Συκάμιναι: τὰ μόρα· Φιλιππίδης Φιλαθηναίωι· Τοῖς συκαμίνοισ δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὄλον Τὸ πρόσωπον· τὰ δὲ μόρα, Δώριον μᾶλλον· καὶ Ἐπίχαρμος· Μόρων νέον τὸ φυτόν. Συκίδα: συκίδαφος· ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος. Συκίνη μάχαιρα: συκοφαντία. Σύκινον: ἀσθενές. Σῦκον ἐφ' Ἐρμηῖ: τὸ ἐγκείμενον εἰς ὠφέλειαν τωῖ βουλομένωι· τὸ γὰρ πρῶτον φανέν σῦκον Ἐρμηῖ ἐτίθεσαν· οἱ δὲ

πάρνοπες ἦρον. Συκάζειν: συκοφαντεῖν. Σῦκον αἰτεῖν: κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν
 σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἦκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκώρους δοῦναι.
 Συκοφαντεῖν: τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλήσθαι δὲ φασὶ τοῦτο παρ'
 Ἀθηναίοις, πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων
 ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων·
 συνέβη καὶ τοὺς ὁπῶς sigma.548 οὖν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως οὕτως
 προσαγορευθῆναι. Σύλαι: αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει. Σύλασ: Δημοσθένης ἐν τῷ
 περὶ τοῦ στεφάνου· ὁπότ' ἂν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ὡσπερ
 ἐξηγούμενος αὐτὸ φησὶ· σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν,
 δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων· ἐπειδὴν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι
 ἂ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ
 ἀλλότρια· ἀντὶ τοῦ τὰς συλήσεις σύλας ἔλεγον. Συλλήβδην: συλλαβῶν· ἀθρόως.
 Συλλήπτορα: βοηθόν. Συλλογῆσ: ὄνομα ἀρχῆς. Σύλλογος: ἄθροισις. Συμβαίνοντα:
 συμφωνοῦντα. Συμβαλεῖν: νοῆσαι· διακρίναι· συγκρίναι. Σύμβασις: φιλία· συντυχία·
 καταλλαγὴ· σύμμιξις. Συμβατήριοι: εἰρηνικοί· φιλικοί. Συμβιβασεῖ: εἰς συμβίβασιν
 καὶ ὁμολογίαν ἔλθειν περί τινος. Συμβιβάζων: συλλαλῶν· διδάσκων. Συμβιβῶ:
 διδάξω· ἐπιστήσω· νοήσω· ποιήσω. Σύμβολα: σημεῖα· μέτρα· οἶον σημεῖον τοῦ
 φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. Σύμβολα:
 τὰς συνθήκας, ἃς ἂν ἀλλήλαις αἱ πόλεις sigma.549 θέμεναι τάττουσι τοῖς πολίταις·
 ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια· πολλάκις ἐν τῷ ζ' Φιλίππικῶν Δημοσθένης.
 Συμβόλαια: τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος. Συμβολοκοπῶν: σύμβολον, ὃ
 ἐλάμβανον οἱ δικασταί, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ
 δικαστικὸν ἐκομίζοντο. Σύμβολον: οἰώνισμα· σημεῖον· μάντευμα. Σύμβουλοι:
 συνωμόται. Συμβούλους: τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν. Συμβραβεύσω:
 συνδιοικήσω. Συμμορία: σύνταγμα ἢ φρατρία. Συμμορία: Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου·
 οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος ὡσπερ παρ' ἡμῖν διήρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν· ἀλλὰ
 μόνοι οἱ πλούσιοι καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι· ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
 τῶν συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν ἀ' καὶ ζ' ἀνδρῶν λέγων τῶν πλουσιωτάτων· ἐκ τοίνυν
 τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας· κ' ναῦς εἰσὶν, ξ' σώματα ἐκάστην ἔχουσιν·
 Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησὶν· εἰσὶν γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἐκάστη ἰε'
 ἄνδρες· οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶ ξ' ἄνδρας ἔχειν τὴν
 συμμορίαν· ὁ δὲ sigma.550 Ὑπερίδης ἰε'· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν
 αἰτίαν γράφων ταύτην· ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρούμενοι τὴν πόλιν σὺν ε'
 καὶ ἑπτὰ ἢ ἑπτακαταρχίοντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἤγον οὗτοι· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα
 κατείδεν Δημοσθένης, νόμους ἔθη κεν τοὺς τ' τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ
 τριηραρχίαι· ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποῖητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν
 Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου· συμμοριταὶ δ' εἰσὶν οἱ τῆς αὐτῆς αὐ τοῖς
 μετέχοντες συμμορίας· διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ
 Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος. Συμπαίστορα: συμπαίζοντα. Συμπαρομαρτῶν:
 συνακολουθῶν. Συμπεπηγός: συνειρημένον· συνεστραμμένον. Συμπλάττεται:
 ψεύδεται. Σύμπτωμα: συμβεβηκός. Συμφέρεται: συναρμόττει· συμφωνεῖ· ὁμονοεῖ.
 Σύμφημι: συναινῶ. Συμφορά: ἀτυχία· κακῶν συντυχία. Συμφορήσαι: συναγαγεῖν.
 Συμφράδομοι: σύμβουλοι. Συμφυλετῶν: ὁμοεθνῶν· συγγενῶν. Συμφυοῦς:
 συγγενοῦς. sigma.551 Συμφύρεται: συμμίγνυται· συνανακράται· συμμι αἴνεται.
 Σύμφηφα: σύμφωνα. Συμψισθείς: βλαβεῖς· τρωθεῖς. Συναγείρων: συνάπτων·
 συνάγων. Συναγηγερμένοι: συνηγμένοι. Συναγορεύειν: συνηγορεῖν· ὑπὲρ αὐτοῦ
 λέγειν. Συνάδων: ἀρμόττων· συντρέχων· συμφωνῶν. Σύναιμος: ἀδελφός.
 Συναιρόμενος: συμβαλλόμενος· συνερχόμενος· συμβοηθῶν. Σύναιχος: ὁ σύμμαχος.
 Συναλίσασ: συνάξας· ἀθροίσας. Συναλισθείσης: συναχθείσης. Συνανέσχον:

συνανέτεινον. Συναπηρητημένος: πεπληρωμένος. Συναραμένους: συνεργήσαντος. Συναρτήσαντες: συνάψαντες. Συναυλία: συμφωνία. Συνάφεια: σύζευξις. Σύνδειπνα: τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι. Συγγραφεῖς: εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις· ὁπότε δέοι πλῆθος τι αἰρεῖσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν, εἰσέφερον γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἴσοκράτης φησί· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ Θουκυδίδης ἐν τῇ η' ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθύς τῶν λοιπῶν sigma.552 εἶχοντο· καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἐλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἢ πόλις οἰκῆσεται· ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ', οἱ τότε αἰρεθέντες· ὡς φησὶν Ἄνδρῶν καὶ Φιλόχορος· ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσεν μόνων τῶν προβούλων. Σύνδικοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Ἑλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν, πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέρετο· καὶ Λυκοῦργος φησὶν· ἀνδρείος ἐστὶν οὗτος, πρὸς τοῖς θεσμοθέταις γραφὰς γραφόμενος, πρὸς τοῖς συνδίοις ἀπογραφὰς ἀπογράφων· μήποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθισταμένη μετὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι. Σὺν δὲ οἱ ἀσπίδι: ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πράξαι τι πειρωμένων. Συνδούμενος: συνδεδεμένος. Σύνδρομος: σύμφωνος. Συνδυάσω: συζευχθῶ· κοινωνήσω· συμπράξω. Συνδεῖσθαι: συγκαθῆσθαι. Συνέθει: συνέτρεχεν. Συνέδριον: καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν. Συνέλκειν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἄντιφάνης. Συνέφηβος: ὁ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβείας· sigma.553 τοὺς δὲ ἐφήβους, Ἥλεῖοι μὲν σκύθας καλοῦσιν· Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῇ ἡβῇ, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἐξῆς δεκά ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι. Συνεχῶς: οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὐπόλις. Συνειλεγμένα: συνηγμένα. Συνειλόχασιν: συνήθροισαν. Συνείπετο: συνηκολούθει. Συνειρημένον: συνεστραμμένον. Συνείρει: συνάπτει. Συνεῖρκο: συνεφυλάττετο· συνεδέδετο. Συνεισέφησεν: συνεισήνεγκεν. Συνεκδοχικῶς: συλληπτικῶς. Συνεκόμισαν: συνήγαγον. Συνεκτικώτατα: κεφαλαιωδέστατα· συνέχοντα· διακρατοῦντα. Συνεκύρησεν: συνέτυχεν. Συνελόντι φράσαι: συντόμως εἰπεῖν. Συνελόχησεν: συνήθροισεν. Συνέμπορος: συνοδοιπόρος. Συνενηνεγμένοι: συνελθόντες. Συνέπεσε γενέσθαι: ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἴσοκράτης. sigma.554 Συνερανίζεται: συνεισφέρεται. Συνερέσθαι: συνεργῶν. Συνέριθος: συνεργός· συνυφαίνουσα. Συνεστιᾶται: συναριστᾶ. Συνευνέτης: σύγκοιτος. Συνεύνιον: σύγκοιτον. Συνεχόμενος: ἀρρωστῶν ἢ κρατούμενος. Συνεψήσθη: συνελεπτύνθη. Συνήγορος: προστάτης· ὑπὲρ τινῶν λέγων. Συνήγοροι: οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες· ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν. Συνήγοροι: εἰκόασιν παρὰ Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι· ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἄντιφῶν φησί. Συνήδομαι: συγκαίρω. Συνήεσαν: συνῆλθον. Συνήκμαζεν: συνηύξανεν. Συνήλασεν: συνεχώρησεν· συνεδίωξεν. Συνήμονα: συνθήκας ἦτοι παρὰ τὸ ἦσθαι, ἴν' ἢ, συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν, ἴν' ἢ, συναγωνιστὰς, ὃ καὶ βέλτιον. Συνήθεισ: καὶ ἐταίρους καὶ ὁμοίθεις. Συνήορος: συνηρμοσμένη· συνήθης. Συνήρτους: συνήρμοττες. Συνησθέντες: συχαρέντες. Συνησθῶσιν: συχαρῶσιν. Σύνθακος: σύνθρονος. sigma.555 Σύνθημα: συνθήκη· σύσσημον· λόγος ἐν πολέμῳ, ἐπὶ γνωρισμῶν τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθυμοι: συμπεῖθεσθαι· οὕτως Ἐπίχαρμος. Συνήμι: συνιώ· νοῶ. Συνιστορεῖ: συνοιδεν. Συνίστωρ: συνόμιλος· γνωστός· μάρτυς· συνειδῶς ἐπὶ πράγματι. Συνιστᾶ: ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ. Συγκεκορδουλημένα: κορδύλη γὰρ ἢ συστροφὴ. Σύγκλητος ἐκκλησία: τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἕξ ὠθεν καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δὲ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἕκα λεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία· Δημοσθένης κατὰ Αἰσχίνου. Συγκόψαι: ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μεταγένης. Συνοίσει: συνενέγκη. Συνοῖσον: συμφέρον.

Συνοιχήσεται: συναναιρεθήσεται. Συνουσία: τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων. Συνουσιασμός: συμμιξία. Σύνταξις: β' πραγμάτων ἔνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. Σύνταξις: ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν sigma.556 αὐτήν, τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ἔλεγεν δὲ ἐκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα· Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος· καὶ Ὑπερίδης δὲ φησὶ· σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν. Συντελής: χρήσιμος. Συντελεῖς: ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. Συντελεῖς: οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται. Συντέρωμος: πλησιόχωρος. Συντετάσθαι: διατετάσθαι. Σύντευξις: συντυχία. Συντεύζομαι: συντύχω. Συντιμηθῆναι: τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὦνια, συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης. Συντροχάσαι: καταντῆσαι· πληρωθῆναι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν. Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα: *** Συντυχεῖν: οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν. Συντύχημα: συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος. Συνωδά: σύμφωνα. Συνωθούμενος: συνερχόμενος. Συνωμοσία: ἡ μεθ' ὄρκου φιλία. sigma.557 Συνωρίς: συζυγία· δυάς. Συοβοιωτοί: σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί. Συοβαύβαλοι: ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται. Συοφορβία: ἀγέλη χοίρων. Συρακοσία τράπεζα: ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιώται ἀβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. Συρβάβυττα: καὶ τὸν τάραχον τύρβη· ὡς Ἀριστοφάνης. Συρβηνεύς: ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν ἀυλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης· διὰ τὸ τὰς ἀυλοθήκας καὶ φαρὰς τρας κενὰς (ἔχειν) καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τε ταραγμένος καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνούμενος. Σύργαστρος: ὑφορβός· ἐργάτης. Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενουῖσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος. Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν. Σύριγγος: αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης. Σύρφαξ: ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Σύρφα: συρφετός· ὄλεφος. Συρφετός: ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. Σύροι πρὸς Φοίνικας: ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται. sigma.558 Συσκευάζει: λόγῳ ἐπιβουλεύει. Συσπειραθέντες: συστραφέντες. Συσσεισμός: λαίλαψ· συστροφή ἀνέμου. Συσσιτία: τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλιτία· ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγὰ. Συσσίτιον: εὐωχία· ἄριστον. Συστομώτερον σκάφησ: τάσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννῆς σιωπῶντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων εἰρηῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοῦς μετοίκους Ἀθηνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον· διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν σκάφης. Συστρέμματα: στασιαστῶν πλῆθος. Σῦς: ὅς τοῦς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοῦς Παναϊτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑηνίαν κωμωδοῦντες. Συφεός: τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται. Συχναῖς: συνεχέσιν. Συχνόν: πολὺ· πυκνόν. sigma.559 Συώδης: ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνούμενος. Σφαγεῖον: τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται· περισπᾶται ἢ δευτέρα συλλαβή. Σφαγᾶς: τὰς κατακλείδας· Θουκυδίδης· καὶ τοῦς οἰστοῦς (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγᾶς.) Σφαδάζειν: θράσσειν· δυσθανατεῖν· ματαίως σπᾶσθαι· χαλεπαίνειν· μετ' ὀργῆς στενάζειν. Σφαδάζοντες: σπῶμενοι ἢ δυσφοροῦντες. Σφαδάζουσα: πανουργέουσα. Σφαιρωτήρ: σανδαλίου ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Σφακελίζοντες: διασπῶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες. Σφακελισμός: παραπληξία. Σφακελισμός: ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμός καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός· λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγγός καὶ ὁ παλμός· σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Σφαλεῖς: ἀποτυχῶν. Σφάραγον: ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου. Σφᾶς: ἑαυτοῦς,

ἢ τὰς ἑαυτῶν. sigma.560 Σφενδαμνίνους: τοὺς σκληροὺς Ἀριστοφάνης. Σφενδόνη: ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφραγίδος. Σφενδόνη: τοῦ δακτυλίου ἢ περιφέρεια· ἢ εἰς λίθου βολήν. Σφενδονᾶσθαι: ἀπορρίπτεσθαι. Σφέτερα: τὰ ἑαυτῶν. Σφετερίζεται: λαμβάνει· ἰδιοποιεῖται. Σφέτερον: τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον. Σφετέρω: τῷ ἑαυτῶν. Σφήκεσ: οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες. Σφηκῶδεις: οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν. Σφήκες καὶ σφηκιάι: τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὄξυ συνηγμένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης. Σφηκῶσαι: τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος. Σφήλαι: πλανῆσαι· βλάψαι· ἀπατήσαι. Σφηνούμενος: στρεβλούμενος· βασανιζόμενος. Σφήττιοι: δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμωδοῦνται δὲ ὡς ὄξεις· ὡσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι· Πο τάμιοι δὲ ὡς ραδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους νόμους. Σφιν: αὐτοῖς. Σφίγκτας: Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς. Σφιγανόν: πολεμικόν. Σφίσιν: αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν. sigma.561 Σφραγιδονυχαργοκομηται: ἐν τοῖς δακτυλίοις σφρα γίδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος. Σφριγῶν: νεάζων· αὐξων· σφύζων· βράζων· εὐσω ματῶν· ἀκμάζων· ἀνθῶν. Σφοδρίασ: στρατηγὸς Λακεδαιμονίων ὁ Σφοδρίας ἐστίν· φασὶν δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν καὶ κοῦ φον πρὸς τὰς ἐλπίδας. Σφυγμός: φλεγμονή· παλμός· ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας Σφύζει: ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἄλλονται. Σφυρά: τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. Σφυρήλατος: σφύραις ἐληλαμένος. Σφῶν: αὐτῶν ἢ ὑμᾶς ἰδίους· ἰδίας. Σχάδονασ: τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἅπτε ρον ἅπουν. Σχαλίσαι: θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαδον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Σχαστηρία: ἡ ἄφεις. Σχάσον: κατάπαυσον· μετάβαλε. Σχεδιάζει: ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει. Σχεδιάζειν: ἐγγίζειν· πλησιάζειν· τὸ εἰκὴ ἀποφαί νεσθαι. Σχεδιασθεῖς: παραχρήμα ρηθεῖς. Σχέδιοι: εὐτελεῖς. Σχέδιον: ἐκ τοῦ ἐτοίμου. Σχεδόν: πλησίον· πέλας· ἢ ἐκ χειρός. sigma.562 Σχελίδεσ: τὰ πλευριαῖα κρέα. Σχέσις: ὀρμή· συνάφεια. Σχετικῶσ: οἰκειωτικῶσ. Σχετλιάζει: δυσχεραίνει· ἢ βλασφημεῖ. Σχέτλιοσ: ὀδυνηρός· χαλεπός· ἀγνώμων· ἀτυχής· δεινοπαθής· ἄδικος· ἄπορος· θλιβόμενος· τλήμων· ἀπεχθής. Σχηματιζόμενος: προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος. Σχήσειν: ἀνθέξειν. Σχήσεσθαι: ἐπισχεθήσεσθαι. Σχήσουσιν: σχῶσιν· κρατήσουσιν· ἐφέξουσιν. Σχοίητε: νομίσοιτε· ἢ ὑπολάβοιτε. Σχιστὸς ὁδός: ἡ μιξοδία. Σχίζα: ἡ λαμπάς. Σχιζίασ: ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος. Σχιστὸς χιτῶν: κατὰ τὸ μέσον πόρπη συνεχόμενος. Σχῖνον: τὴν σκίλλαν, ἐν ἣ διαμασῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἔνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ σχινίζεσθαι. Σχοινίον μεμιλτωμένον: εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. Σχοίνισμα: μέτρου μέρος· κληρουχία. Σχοῖνος: μέτρον γεωμετρικόν, ὡσ φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' τῶν ἱστοριῶν. Σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν: οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί. sigma.563 Σχολαῖον: ἀργόν· διατρίβειν ποιούμενον· καὶ σχο λαίτερον ἢ σχολαιότερον, τὸ ἡρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης. Σχολή: οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις (εὐ μουσία) καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἦν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἢ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυίας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῆ) ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶσ. Σχόλια: σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα καὶ ἐρ μηνεῖαι. Σχόμενος: κατασχών ἢ κατασχεθείς. Σχών: κατασχών. Σῶ: μονοσυλλάβως οἱ σῶοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδη· οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσιν σῶοι. Σωκεῖν: ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν. Σῶμα: πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμασ λέγεται· διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡσ εἶπεν Ὀμηρος. Σωμάτια: τὰ ἀναπλάσματα· οἷς οἱ ὑποκριταὶ δια σάττουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων. Σωρηδόν: ὁμοῦ. Σωρεία: πλήθος. Σωρός: συναγωγή. sigma.564 Σῶστρα: σωτήρια· μήνυτρα· λύτρα. Σωτάδεια: τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα. Σωτήρ Ζεός: ὁ ἔλευθέριος. Σωτέος: σωθῆναι ἄξιος. Σωφρονισταί: ἄρχοντες τινες χειροτονητοί· δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐκάστης φυλῆς· ἐχειροτόνει μὲν ὁ δῆμος· ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ

χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαστος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμὴν. {1 Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἄτ.}1 Τά: ταῦτα. Ταβερνεΐα: καπηλεΐα· πανδοκεΐα. Τάγηνον: τοῦτο Ἰώνων τινες τήγανον λέγουσιν. Ταγηνΐα: πέμματα ἐστὶ τῶν ἀπὸ τηγάνου ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἄστα φίδος. Τάγυρι: τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἶον ψιλὰ λέγουσιν· Εὐπολις Αἰξίν· Καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς. Τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος: τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριστοκλεία γὰρ τῆ Πυθίαι γενομένη μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφόν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαν tau.565 τευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἑλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν: λεγόμενον τί ἦν· Τηλε κλειδῆς τισί· Τῶν δυνατῶν τί κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν. Τὰ ἐκ τῶν ἀμαξῶν: ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπ τόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕστερον ἐποίουν. Τὰ ἐν ποσίν: τὰ παρόντα ἐν μέσῳ. Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα. Ταινΐαι: ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια. Ταινιοῦντος: στεφανοῦντος. Τακερόν: ἐφθόν· τετηκός. Τακτικῶς: στρατιωτικῶς. Τάλλα καὶ φιλωμεθα: λεγόμενον τί· οἶον τᾶλλα καὶ φίλοι ὤμεν. Τάλαντα: τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἰστάμενα. tau.566 Ταλανΐζει: θρηνεΐ· ἄθλιον ἀποκαλεΐ. Ταλαντεύει: σταθμΐζει. Τάλαντον: πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαίνοντο Δημοσθένης φησὶ πεντήκοντα τάλαντα· ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα, ὡς περ Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάντω μουσικῆ κριθήσεται· καὶ τὸ Ὀμηρικόν· χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα· τρίτον σημαίνοντο ἢ ῥοπή· τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ, πολὺ τάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὀμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα· καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρ· χαΐα δὲ ἢ χρῆσις· καὶ ἢ τοῦ, τρίτον ἡμιτάλαντον, καὶ, πέμπτον ἡμιτάλαντον, καὶ, ἔβδομον ἡμιτάλαντον· ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισὺ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισὺ· καὶ τὸ ἔβδομον ἡμιτάλαντον, ἕξ ἡμισὺ· καὶ ὅλως οὔτινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον· τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἶον ἂν μὲν ὄγδοον, ἑπτὰ· ἂν δὲ ἕνατον, ὀκτώ· συναριθμουμένου δὴλον ὅτι καὶ τοῦ ἡμισὺ· φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἐν ἡμισὺ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμνια, τὴν μίαν ἡμισὺ μνᾶν. tau.567 Ταλαντουμένην: ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σειέσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· κινουμένων δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σειεῖν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν. Ταλάντωσις: στῆσις· στάθμησις. Τάλαρος: καλαθίσκος· κόφινος. Τάλας: ἄθλιος. Ταλάσις: ὑπομείνης. Ταλασίαν: ἐριουργίαν. Ταλάσιον: ἐριούργιον. Ταλασιουργία: ἢ τῶν ἐρίων ἐργασία. Ταλασίφρονα: ὑπομονητικόν. Ταλαιπαθέσ: ταλαίπωρον. Τάλεσιν: ἀναλώμασιν. Ταλαπεΐριον: οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν. Τάλιδος: τῆς μελλογάμου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ταμίαι: ἄρχοντες εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίωνων, οἱ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱεράς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος. Ταμίαι: ἔφοροι· φύλακες· ταμιοῦχοι· διοικηταί. Ταμίαι: ἀρχὴ τις παρὰ Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι tau.568 δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης· εἰσὶν δὲ τινες καὶ τῶν τριηρῶν ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι,

δεδήλωκεν Εὔπολις. Ταμειῖον: κοιτῶνα. Ταμειεύεται: διοικεῖται· ἀποκρύπτει· φυλάττει. Ταμειεύμενον: φυλάττοντα. Ταμίησ: δεσποίνης. Τάμισος: πυτία. Ταναῦφή: λεπτοῦφή. Ταμύναι: πόλις ἐστὶν ἐν Εὐβοίᾳ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἐρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσ χίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοιακὰ γράψαντες. Τᾶν: ἑταῖρε, ἢ σύ. Τανύπεπλος: ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ. Τανύποδας: ταχείας. Τανύμηκεσ: τεταμένην ἔχων τὴν ἀκμὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην. Τανύπτερος: παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα. Τάξαι: τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων. Τάξασθαι: ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον. Ταξίαρχος: ἡγεμῶν· στρατοπεδάρχης. Τάπητες: ἐπιβόλαια ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης. tau.569 Ταονθαρίζειν: τρέμειν. Τὰ πολλά: ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ταπὶ κοσκίνωι: λεγόμενον ποῖον· τάληθῆ πάντα. Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει: παροιμία· ἐν ἀκμῇ γὰρ, φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως· Πατρόκλου· Αἴαντος· Νεοπτολέμου. Ταραντῖνον: λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν, ὡς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικό στρατος. Ταραντῖναι βαφαί: παρὰ Ἀχαιοῦ· οἶμαι, τὰ ἄλουρα γὰρ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὄστρέου. Ταρβεῖ: φοβεῖται. Ταρβεῖ: καὶ τάρβος· εὐλάβεια· φόβος. Ταριχεύειν· ταριχεύσειν: ὥσπερ οἱ τὰ ὄα τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. Ταριχεύει: τήκει· ξηραίνει. Ταρροί: τάλαροι καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν· καὶ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως. Ταρσοί: τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις. Τάρπη: κόφινος. tau.570 Ταρσόσ: ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός· ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Τάρρωμα: τὴν κωπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τάρταρος: ὁ κατώτερος τοῦ Ἄδου τόπος. Τάρταρον: τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι περὶ ψυχῆς. Ταρτημόριον: δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκὸς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖον τινὰ καλοῦσιν, οἶον διχάλκου ἄξιον. Ταρτησία μύραινα: ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων. Τάσις: ἔκτασις· καὶ δρόμος. Ταντάλου τάλαντα: πλούσιος ὁ Φρυξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμῖ κωμῖ εἴρηται· (Τὰ) Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται. Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεισ: αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρ ἤλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἐλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ νηὶ Σαμιῇ, ἢ ἐστὶν εἶδος πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἀλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν. Τὰ τῶν φόρων κρείττω: παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων ὧν ἠδίκησαν. tau.571 Ταυρέας: ὄνομα κύριον. Ταῦρον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ταυροπόλον: τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περιέεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δ' ἐν γ' Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα ἵππο λύτῳ ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δ' ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον καὶ Ἀθηναῖα δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρωι· ὁ γὰρ Ἄνιος δούς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεῶς ἄλληται, ἰδρῦσασθαι Ἀθηναῖαν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δὲ ἐν Ἄνδρωι ἐξήλατο. Ταυροφάγον: τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοδο· ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετὴ νεγκε τὸ ὄνομα Ἀριστοφάνης. Ταυτάζειν: στραγγεῦσθαι· ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· ὅτε δὲ φροντίζειν. Ταῦτα πράσσω φάσκ' ἀνήρ οὐδὲν ποῶν: Κρατῖνος Ὀραις· ἢ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων. Ταύτη: τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως. Ταυτοεπεῖν: ταυτολογεῖν. Ταυτότητος: ἀπαραλλάκτου φύσεως. Τάφος: καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. Ταφρεῦσαι: διορύξαι· περισκάψαι. tau.572 Τάφρος: τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. Τάχα: ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης. Τάχα: ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν. Τάχασ: τοὺς καταστοχασμοὺς παρὰ τὸ τάχα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ταχύ: ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. Ταχυβάμονας ὄρκουσ: Ἀρίσταρχος

κατὰ ἀντίφρασιν ἀκούει· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἐτέ ρωι τινὶ γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιπορὴ σαντες· ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος (γὰρ) ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος. Ταχυναυτεῖ· ταχέως πλεῖ. Τὰ ὄτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες· ἐπισειόντες τὴν κεφαλὴν· ὃ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι. Τέγγει· βρέχει· μαλάττει. Τέγγεσθαι· εἴκειν· ἐνδιδόναί. Τέγγω· βρέξω. Τεγθέντων· ἀντὶ τοῦ εἰζάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγ κτος· Πολιτείας β· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας. Τέγος· στέγη ἢ ὑπερῶν· δωμάτιον· οἰκεῖα προσνοεῖν. Τεθηγμένον· ἠκονημένον. Τεθηλότα· θάλλοντα. tau.573 Τεθημμένον· συγκεχυμένον· τετυφλωμένον. Τέθηπα· καταπέπληγμαί. Τεθηπότες· ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες. Τέθμια· νόμος. Τέθνασο· προστακτικόν. Τενθεία· γαστριμαργία πολλή. Τεθολωμένος· καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἢ καρδία. Τέθριππον· ἐκ δ' ἵππων ἄρμα. Τεθυκῶς· εὐχαριστήσας. Τεθυμμένος· ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος· ἢ κεκακωμένος. Τεθυωμένοι· τεθυμιαμένοι· εὐώδεις. Τέθωται· τεθοίνηται. Τεικτούς· χρηστούς. Τείρει· καταπονεῖ. Τειχῆρις· τετειχισμένους. Τέκεα· τέκνα. Τεκμήριον· ἀληθινὸν σημεῖον. Τέκμωρ· τέλος· μόρον· θάνατον. Τέκος· τέκνον. Τεκταινόμενος· κατασκευάζων. Τεκτήνατο· κατεσκεύασεν. Τέκτων· κοινὸς τεχνίτης· ὁ λιθοξόος· καὶ ὁ τῶν ξύλων. tau.574 Τελαμών· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους (καὶ) τῆς ἀσπίδος. Τελέθει· γίνεται. Τελέθουσι· γίνονται· θάλλουσι. Τέλλει· ἐπιτέλλει· ποιεῖ. Τελενικίσαι· ἐν Σεριφίοις· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἶκος, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεται τις Τελενίκειος ἠχῶ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων. Τέλεον· καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν, καὶ τελεωθῆναι, τὸ γῆμαί. Τελμίνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελαμάτων πηλόν. Τελεσθῆναι· τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν. Τελεσφόρος· τέλειος μάντις· ἐγγαστρίμυθος. Τελετή· θυσία μυστηριώδης. Τελευτῆσαι· τελέσαι. Τελθεῖν· ἐν ὁδῇ τέρπειν. Τελισκόμενος· τελειούμενος· πληρούμενος· ἐνθουσιῶν. Τέλμα· τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων. Τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάρθρα· Ἰσαῖος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία. Τέλος· ἀρχή· πρᾶξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα· ὅθεν καὶ πολυτελές, τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρασ, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. tau.575 Τελμισεῖς· οἰκοῦσιν ἐν Καρίαι, κατέχοντες ξ' στάδια Ἀλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίαι, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ἣ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλὼν· διὸ καὶ τερασκόπον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν. Τελοῦντα· τεταγμένον. Τελχῖνες· πονηροὶ δαίμονες· φθονεροί· βάσκανοί. Τελχिताίνει· ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ. Τεμένη· ναοί· ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. Τέμνειν· πείθειν· τιμᾶν· ἠγεῖσθαι. Τέμνουσι φάρμακον· τιμῶσιν· ἠγοῦνται· οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς. Τέμπη· τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὄρων περὶ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσαν στενά· καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι· στενόταται διεκβολαί. Τέμπλα· ἐπίσημα. Τενάγη· διάβροχοι· κάθυγροι τόποι· πηλώδεις· πελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Τέναρος· κακοῦργος· συκοφάντης. Τενέδιος ἄνθρωπος· Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος, γενόταυ.576 μενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαί τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρικῆς ὡς πειρῶντα αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν· ἐλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν ἢ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου· ὅς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου, ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὅπισθεν παρεστάναι τὸν δῆμιον πέλεκυν ἐπηρμένον, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι, Τενέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις. Τενέδιος ξυνήγορος· ἀπότομος·

δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία, Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέ διος μετὰ πελέκεωσ δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνήρει· ἢ ὅτι Ἀσσερῖνα τόπος ἐν Τενέδωι, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρω μένα ἐπὶ πλείον ἔχοντες καὶ πελέκει ἐμφερῆ· ἢ ὅτι βασιλεὺς τίς νόμον θεὸς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἐνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης, tau.577 δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητριᾶς, μετὰ πελέκεωσ τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας. Τενθεύς: ὁ Πενθεύς· παρ' Ἐκαταίωι. Τένθησ: λίχνος· καὶ τενθεία, ἢ λιχνεῖα. Τενέδιος πέλεκυς: ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ, διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα, ἔνομο θέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἴσ τασθαι τινὰ ἔχοντα πέλεκυν· τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παίειν. Ταινία: ζῶναι. Τένθησ: ὁ γαστρίμαργος. Τένοντασ: τραχήλους· τὰ διατεταμένα νεῦρα. Τέρασ: παράπλασμα· παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ ση μείον. Τεράστια: σημεῖα· θαύματα. Τεραίζεις: ἀντὶ τοῦ τερατεῦη· οὕτως Πλάτων. Τεραμνον: ἀπαλόν· ἐψανόν· καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων. Τεράμων καὶ ἀτεράμων: καὶ τεράμον τὸ ἐψανόν· λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως· ὡς τὸ τῆς Ἀρεθούσης ἐν Χαλκίδι. Τερμέρια: τὰ μεγάλα· Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λησταὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκραι τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλήστευεν ὀρμώμενος. tau.578 Τερατία: ψευδολογία. Τερατία: ψευδολογία· οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες. Τερατοσκόπος: μάντις· τερατουργός· θαυματοποιός. Τερατώδη: παράδοξα. Τέρεν: ἀπαλόν. Τερετίζομεν: τὸ αὐτὸ μέλος ἄδομεν. Τερετίσματα: ὠδαὶ ἀπατηλαί· ἢ ἄσματα ἔκλυτα· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον: τρυπάνιον. Τερηδών: σκώληξ ξυλοτρῶκτης· οἰκῶν ἐν ξύλῳ. Τερθρεία: ἢ λεπτολογία· ἔστιν γὰρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δὲ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἴστωι ὄρ γάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἴστοῦ ἢ κεραία· ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος· μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἴδια ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης· δι' ὃ τὴν στρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν· σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. Τέρμα: τέλος· ὄρος ἢ καμπτήρ. tau.579 Τερματίζετα: τελειοῖ. Τέρπεσθον: τέρπονται δυικῶ. Τέρμινθος: ἐμφερὲς λινῶι φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασὶν Ἀθηναῖς ὀρμιάς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον. Τερπικέραυνοσ: ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος. Τερπωλήν: τέρψιν. Τερποτράμισ: ἢ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τη λεκλείδης. Τεταρτημόριον: τὸ δ' μέρος τοῦ ὀβολοῦ τουτέστι χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτῶ χαλκοῦς ἔχει· τὸ δὲ δ' αὐτοῦ δηλὸν ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσιν. Τετάφατε: ἐθάψατε. Τετελεσμένον: μεμιασμένον. Τέτευκτα: κατεσκευάσται. Τέτηκα: ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. Τέτλαθι: ὑπόμεινον. Τετληκῶσ: ὑπομείνας. Τετραβάμων: τετράπους Τετράδι γέγονασ: ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαίπωρῆσαι· Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι· διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι. Τερμέρια κακά: περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται ᾧ ἔχρωντο οἱ τύραννοι δεσποτηρίωι· τὸ δὲ tau.580 χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μετὰ Μύλου καὶ Ἀλικαρνασσοῦ· τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ ληϊζομένων δυσάλωτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. Τεταμένον φῶσ εὐθὺ οἶον κίονα: τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δ' αὐτὸ διήκων ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξωνα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρον τινὰ πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξωνα ὄντα. Τετρακόσιοι: οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ' τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἤρξαν τῆς πόλεως. Τετρακτύσ: οἱ τέσσαρες ἡγοῦν

ή τετράς. Τετραρχία: τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας· ἕκαστον μέρος τετράς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δὲ φησὶν εἶναι ταῖς τέτταρσιν· Θετταλιῶτιν· Φθιωτῖν· Πελασγιῶτιν· Ἑστιαῖωτιν· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτεία ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διηρῆσθαι φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν· εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν τετραρχίαν. Τετραχίζειν: οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι· οὕτως Ἀριστοφάνης. tau.581 Τετρίγει: ἔτριζεν· ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. Τετριγυῖα: τρίζουσα. Τετρηχυῖα: τεταραγμένη. Τετρυπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν· καὶ καυλίσκον ἔχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι· ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς κρινομένους. Τετρυπημένη: ψῆφοι εἰσὶν χαλκαῖ αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ· αἱ μὲν ἡμισεῖαι τετρυπημέναι· αἱ δὲ ἡμισεῖαι πλήρεις· οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπεὶ δ' ἂν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόσιν ἐκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὄραν τοῖς ἀντιδίκους, ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας λαμβάνωσιν. Τετρύσθαι: καταπεπονηῆσθαι. Τετρυχωμένος: κεκακωμένος. Τετρωβολίζων: τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων· ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτον ποτέ. Τέτρωρον: τέθριππον ἦγον τετράϊππον. Τετταράκοντα: κληρωτὴ τις ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμὸν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν· τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν. Τεττιγοφόροι: οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουσαν χρυσοῦς· σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης tau.582 α'· καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀνα δούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Τετύκοντο: παρεσκευάζοντο. Τέτυκται: κατεσκευάσται. Τετυρευμένον: συγκείμενον· πεπηγός. Τετύφωμαι: ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι· ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἦτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν· ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων· ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα· καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησὶ· Πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας Τετυφῶσθαι: μεμνημένοι. Τετύχηκεν: οἷον συμβέβηκεν· τέτευχεν δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἑτέροις, βάρβαρον. Τευθίδες: σηπῖαι. Τευκτῆρι: ποιητῆ· κατασκευαστῆ. Τευκτόν: χειροποίητον. Τευμησία: περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ θηβαῖκὰ γεγραφεκότες ἱκανῶς ἱστορήκασιν, καθὰ περ Ἀριστόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις· διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας· Κέφαλον δὲ tau.583 φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησοῦν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασιν δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικού κύκλου. Τεῦξαι: κατασκευάσαι. Τευτάζειν: πραγματεῦσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι· ἢ στρατεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· Λυκόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος προσθεῖς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν· Ἡρακλέων δὲ καταμεψάμενος Λυκόφρονα φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τί πράττειν ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν· Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων τευτασθαι· Πλάτων Ἐάνταις· Ἦν δὴ θόρυβος τευτάζοντων· ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων· καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετετακότες· οἷον διατετριφότες· γράφεται καὶ τεταυτακότες· Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται· Φερεκράτης· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολιτείας tau.584 ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν. Τευταται: μηχανᾶται. Τεύχεα: ὄπλα· σκευή. Τεύχοντες: κατασκευάζοντες. Τευτάζων: τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων· φλυαρῶν. Τεῦχος: οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον. Τέφραν: καὶ σποδὸν

λέγουσιν Ἀττικοὶ καὶ Πλάτων εἶρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι. Τεφρώσασ: ἐμπρήσας· σποδώσας. Τεχνηθέντος: δημιουργηθέντος. Τέως: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ· πρὶν· ἕως τίνος· ἐπὶ τοσοῦ τον ἕως. Τῆ: ταύτη ἢ δέξαι. Τῆδε: ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ὧδε· ἢ ἐνθάδε. Τῆ δ' ἔνι: ἐν ταύτῃ δ' ἔστιν. Τῆβεννα: ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν τύραννοι. Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος· ὑπὸ τίτῃ τετραμ μένος. Τηθαλλαδοῦς: ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν. Τῆθαι: ὄστρεια. Τῆ ἀληθείαι σφραγίζεται: ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται. Τῆθη: μάμμη· ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. Τηθίς: θεία· πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή. Τηκεδόνι: τῇ φθίσει. Τηλαυγέσ: λίαν λαμπρόν. tau.585 Τηλαύγημα: ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείαι. Τηλεδαπόσ: μακρὰν ἀφεστηκώς. Τηλεκλειτοί: ἄγαν ἔνδοξοι. Τηλεφάνησ: ἀύλητῆς· ὄνομα κύριον. Τηλεφανῆσ: μακρόθεν φαινομένη. Τηλία: πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἦτοι τὰ ἄλφιστα πιπράσκειται, ἢ ἀλεκτρονέες συμβάλλονται. Τηλικούτος: ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος. Τήλοθι καὶ τήλοσε: πόρρω· μακρὰν. Τηλυγέτησ: μονογενῆς· καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. Τημελέσ: ἐπιμελέσ. Τημελήσ: ἐπιμελής· σπουδαῖος. Τημελῆσαι: ἐπιμελῆσαι· φροντίσαι. Τημελήσαντες: θλίψαντες. Τημελούμενον: ἐπιμελούμενον· φιλοκαλούμενον. Τῆ μέν: ὅπου μέν· ἢ ἐν μέρει. Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην: ἢ παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος. Τηνάλλωσ: μάτην· καὶ οὐ τηνάλλωσ μετὰ τῆσ ἀποφάσεωσ λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλωσ ἔχων· ἔστι καὶ παρὰ τοῖσ περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. tau.586 Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία. Τήνελλα: τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος. Τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον: παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη ταυτὸν ἔλκομεν ζυγόν. Τηνια: ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται. Τηνικαῦτα: τότε. Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναι φασὶν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ Σόλωνος· ἐνιοὶ δὲ αὐτὸ Χεῖλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἔλοιτο γάμον. Τὴν λεοντήν ἐνδύου: ἴσον τῷ γενναίῳ. Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: βοηλάτης ἐκ κώμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσοῦσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἴστατο, Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε· καὶ τότε τὸν θεὸν εὖχου, ὅτ᾿ ἀνκαυτὸς τί ποιῆς· μὴ μέντοι γε μάτην εὖχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσῆχθη. Τηροῦ: φυλάττου. Τῆσ μητρὸσ ὡσ αἰξ καλεῖται: οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖσ αἰπολοῖσ ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον. Τητᾶσθαι: στερίσκεσθαι. tau.587 Τῆνοσ: μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Τῆτει: σπάνει. Τῆτεσ: τούτῳ τῷ ἔτει· ἐπ' ἔτος. Τητινοί: πυροὶ οἱ τετράμηνοι· οὗσ Ἴωνες σητανίους καλοῦσιν. Τῆτθη: μαμμή. Τητώμενον: στερισκόμενον. Τιάρα: κόσμος ἐπικεφάλιος· ἦν οἱ βασιλεῖσ μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουσ παρὰ Πέρσαισ· οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην· καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃσ δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰσ Ἀθήνασ, ἐπὶ τίνος εὐῆμερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέωσ, ὃ θέλει, αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάραι εἰς Σάρδεισ εἰσελάσαι, ὡσ Φύλαρχοσ ἐν ἰ· τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστοσ δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείασ Κυπρίων τὴν κίταριν ὡσ διὰ φορον. Τίβιοι: ἔθνοσ· Λεύκων ἐν Φράτερσιν· τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖσ Τιβαρηνοῖσ. Τιαγγάβαρι: τὸ κιννάβαρι· Διοκλῆσ. Τιγόνιον: ἐπὶ νηπίου τίθεται. Τί δέ: τί δῆ· καὶ οὕτωσ λέγουσι τὸ τί δῆ. Τί δῆτα ἔχων στρέφη: ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρίβεισ. Τί δῆτά σοι: τί σοι. tau.588 Τί ἐστιν τὸ ἐν τοῖσ Δημοσθένουσ Φιλιππικοῖσ, καὶ τὸ θρυλούμενον ποτὲ ἀπόρρητον ἐκεῖνο· Θεόπομποσ ἐν λα· δεδήλωκε· φησὶ γὰρ· καὶ πέμπει πρὸσ Φίλιπον πρεσβευτὰσ, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντασ καὶ περὶ φιλίασ· οἱ παραγενόμενοι συμπεῖθαι αὐτὸν ἐπεχείρουσ ἐν ἀπορρήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοισ, ὅπωσ ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν· ὑπισχνοῦμενοι Πύδναν· οἱ δὲ πρέσβεισ οἱ τῶν Ἀθηναίων, εἰσ μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺσ Πυδναίουσ ἐκδιδόναι

μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπρατ τον. Τίζειν: τί λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τιθασεύει: ἡμεροῖ· πραῦνει. Τιθασόν: ἡμερον. Τιθράσιος: δῆμος Αἰγιήδος. Τιθαιβώσσειν: τιθασεύειν. Τιθέντες: ποιοῦντες. Τιθήνας: τροφούς. Τιθηνούμενος: τρέφων· τιθηνός γάρ ἡ τροφός. Τίθησι: ποιεῖ. Τιθύμαλλον: πόα πικρά. Τιθωνόν: τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνόν ταραττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν. Τιθωνοῦ γῆρας: ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνός, ἐπιθυμία τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλεν. Τί ἱκανόν: τί ὄφελος. tau.589 Τικτικόν: τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀριστοφάνης. Τίλλειν: διαβάλλειν. Τιλωσσαῖον: ὄρος ἔστι, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος. Τιμαγόρας: οὗτος πρεσβευτῆς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον· ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελεῆ, καὶ στρωτὰς θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'· τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι. Τοῦψον: ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκειται· ὡσπερ τὸ, Παρ ἤλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμουα, καὶ τὸν λιβανωτόν. Τί μαθών: τί βουλόμενος. Τιμαῖος: ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως Διοκλῆς. Τιμαλφούμενος: τιμὴν εὐρηκώς. Τιμαλφέστερον: τιμιώτερον· λαμπρότερον· ἄλφειν γάρ ἐστίν τὸ εὐρίσκειν· ὥστε γίνεσθαι τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὐρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκεν τῷ χρυσῷ. Τίμημα: ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον καὶ οἶον ἀποτίμημα, ὡς Λυσίας φησὶν· οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι· τοῦτο δ' ἐν tau.590 τοῖς ἐξῆς ἀποτίμημα καλεῖ· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἶον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν Δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰς φερόμενον παρ' ἐκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται. Τιμητικόν πινάκιον: τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρῆ [...]* Ἀριστοφάνης. Τιμήσεως: ζημίας. Τιμιουλκῶν: ἔλκων τὴν τιμὴν· τουτέστι βαρυτιμῶν. Τίμιον: ἀντὶ τοῦ ἐντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς. Τί μήν: κατάφασιν δηλοῖ· ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὐ· διὰ τί γὰρ οὐ. Τί μήν: τί γάρ· τί οὖν. Τιμωρεῖν: ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. Τίνειν: δίδοναι. Τιννύμενος: ἀπαιτούμενος· ἀποδιδόμενος. Τίννυνται: τιμωροῦνται. Τίοντες: τιμῶντες. Τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρωσ γένη: κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ δὲ τὴν ἴστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρωσάμενοι, οὐδ' ἥστινος οὖν τιμῆς ἠξιοῦντο. Τίσαι: ἀποδοῦναι. tau.591 Τίσειαν: ἀποδοῖεν. Τίσις: τιμωρία· ἀπόδοσις· ἀντέκτισις. Τίσομαι: τιμωρήσομαι· ἀπαιτήσομαι. Τίς ἐν Κύδωνος: ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους· ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου φιλοξένως διατεθέντος. Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα: ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικῶν ἀνδραγαθήματα προφερόντων. Τίς τρόπος ἵππων: παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων· ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι. Τίσω: ἀποδώσω. Τίσωσιν: τιμῆσωσιν· τιμωρήσονται. Τιταγίδαι καὶ Θουργωνίδαι: φρατρίαί τινές καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμωδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς τινες οἴονται. Τιτακίδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς· μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτάκου ὠνομάσθησαν οὗ μνημονεύει Ἡρόδοτος. Τιτανίδα γῆν: οἱ μὲν τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν· ἀπὸ Τιτινίου ἐνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου οἰκῆσαντος περὶ Μαραθῶνα· ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν τετραπόλει· Ἴστρος δ' ἐν ἁ' Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοαῖν· ἐβοήθουν tau.592 γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν ἁ' Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι. Τίτανον: λευκόν· ἢ γύψον· κονίαν. Τίτθη: τροφός. Τιτθοί: μαστοὶ, ἢ τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα. Τιγγάβαρι καὶ κιννάβαρι: τὸ μὲν αὐτοφυές περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους· τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων. Τιττιγόνιον: ὅμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος Κοραλίσκω. Τιτίς: βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ

γυναικεῖον αἰδοῖον· τιτὶς καὶ ἡ κέρκος. Τιτυρίδες καὶ τίτυροι: τράγου εἶδος. Τιφύς: ὁ καλούμενος ἐπιάλτης. Τί φῶ: τί εἶπω. Τίω: τιμῶ. Τλήθι: ὑπόμεινον. Τλήμονος: ἔλεεινοῦ. Τλήναι: ὑπομεῖναι. Τληπαθῆς: ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν. Τλήσομαι: ὑπομείνω. Τλητικῶς: ὑπομονητικῶς. Τμήδην: τμητικῶς. Τὸ ἀπὸ τῆς Παλλαινίδος: τὸ φοβερὸν· ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλλαινίδι μάχης, ἐν ἣ ἠττήθησαν Ἀθηναῖοι. tau.593 Τὸ γε ἦκον: ὅσον ἐπ' αὐτῷ· ὅσον δύναται. Τὸ ἐπίπαν: τὸ σύνολον. Τὸ θερμὸν τοῦ ὄβελου: ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χεῖρονα ἀντὶ τῶν κρειπτόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὄβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς. Τοιαῖσδε: τοιαύτης. Τοιγαροῦν: ἀμέλει· ὅθεν δὴ οὐκοῦν· διὰ τοῦτο δὴ οὖν. Τοιγάρτοι: τούτου γὰρ ἔνεκεν. Τοῖνυν: διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν. Τοιχωρύχος: κλέπτης. Τοιχωρύκτης· ληστής. Τοιχωρύχημα τοίχου: γαλῆς ὀπή. Τοκάδα: Εὐβουλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν· λεγόμενόν τι. Τὸ κατακύλλωμα: τὸ πέρασ καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν. Τοκοφορεῖν: τοκούμενον· γεννώμενον· τικτόμενον. Τοκίων: γονέων ἢ τέκνων. Τολμήεντι: ὑπομονητικῶι. Τολμήσαι: ὑπομεῖναι· Νόμων θ'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινε τίς, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμήσαι βία πάσ χοντα· καὶ ἐν β' τολμῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι. tau.594 Τολμητίας: τολμηρός. Τολοται: οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον· καὶ σπευσίμους ἀπὸ τοῦ συν τάξαντος αὐτούς. Τολυπεύειν: ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. Τολύπη: ἀγριοκολοκύντη. Τολύπευμα: τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλῆ μένον ἔριον. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ρεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἰππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουλευθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ρεῖν, κατέμενον· κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτε καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεὶ. Τόμιον: τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον. Τομόν: τὸ τμητικόν· ὀξυτόνως· οὕτως Πλάτων. Τομίας: εὐνοῦχος. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς: ἐν τῇ τῶν πέττων παιδιᾷ· Μένανδρος Καταψευδομένω. Τοναίαν: Ἄλεξις Παλλακῆ· οὐκ ἔχω γὰρ ἄλλ' ὅ, τι εἶπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἢ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. Τόνδε: τοῦτον. Τονθορύζει: ὑπόπτως λαλεῖ· ψιθυρίζει· ἡρέμα γογγύζει. tau.595 Τόνον: εὔτονον δύναμιν. Τὸ νῦν εἶναι: παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς: ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. Τοξόται: καὶ Σκύθαι καὶ Σπουσίνιοι· οἱ δούλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπουσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Τοπάζειν: οἶον στοχάζεσθαι· ἐνθυμεῖσθαι· ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠρι γόνῃ· ἃ δὲ Δόξη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σα φῶς θέλω· δι' ὃ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν. Τὸ παρὸν εὔποιεῖν: παροιμία· Πλάτων Γοργία· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὔποιεῖν· Κρατῖνος (Πυλαΐαι· Ἄνδρας) σο φουὸς χρῆ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τί θεσθαί. Τόπια: σχοινία. Τόπιον: τὰ σχοινία λέγουσιν τόπια· Στράτις Μα κεδόσι· τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἔλκουσι δεσμεύοντες τοπίους ἄνδρες. Τὸ πέρα: ἔτι ἐπὶ πλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως. Τόρα: ὡσπερ δὴ οὖν· ὅπερ οὖν. Τορευεῖ: γλύφει· τιτῶ. Τόργος: ὁ γύψ. Τόρμος: ἡ πλήμη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται. tau.596 Τόρμος: ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπὴ ἢ ἡ ὑσπληξ. Τόρνος: ξύλον στρογγύλον. Τορνώσασθαι: κατασκευάσασθαι. Τορώνη: πόλις ἐν Θράκῃ. Τόρος: ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. Τορῶς: ἰσχυρῶς· τρανῶς· μεγαλοφώνως. Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν· αὕτη δημῶδης ἐστὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάστοφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, μηδὲν ὠφελούντων. Τοῦ: τίνας ἢ ἔνεκα. Τοῦ: καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται· ὡσπερ τὸ τίνας· Ἀριστοφάνης Ἀμφιράωι· Ταυτὶ τὰ κρέα αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου Δα ναῖσιν· Ἄλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι Τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ· ἐπὶ δὲ ἀρρενικοῦ Κοριανοὶ Φερεκράτης· Πάντως γὰρ εἰσὶ τῶν φίλων ἐνός γέ του. Τοῦ

Διὸς τὸ σάνδαλον: ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δὴ τι· Εὖ πολὺς Χρυσῶ γένει. Τούμπαλιν: ἐς τουπίσω. Τούνεκα: οὗ χάριν· ἢ τούτου χάριν. Τοῦ πάνυ: τοῦ πανυμνήτου. tau.597 Τουπίπεμπτον: οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ εἶ μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τοὺς ἑτέρους τραγωδοὺς ἀγωνιεῖται: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμος φησί. Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας τῶν δεσποτῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ προκειῖσθαι φανερόν ἄν εἴη τὸ δηλοῦ μενον· ὅτι οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ὠίκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων· ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι συνώκουν. Τόφρα: τέως. Τραγικὴ σκηνή: πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παριόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγήματα: ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριστοφάνης. Τραγικῆς: τραγωδεῖν εἰδυίας. Τραγικὸν πάθος: συμφορᾶς μεστόν. Τραγικὸς πίθηκος: ἔοικεν τοῦτο λέγειν Δημοσθένης, ὡς καὶ περὶ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίου καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγωδοῦς ἢ τραγωδεῖν δυναμένου. tau.598 Τραγικὸς πίθηκος: παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Τραγωδία: δεινοπάθεια. Τραγωδεῖν: χορεύειν· Ἀριστοφάνης. Τράμις: ὁ ὄρρος· ἢ ἡ διαγραφή· ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ. Τρανέος: τὸ σαφές οἱ τραγικοὶ λέγουσι. Τραπεζοφόρος: ἱερωσύνης ὄνομα ἐστὶν· καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμῶ συνδιέπουσι πάντα τῇ τῆς Ἀθηνῶν ἱερεία, Λυκοῦργος ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδῆλωκεν. Τραπέμπαλιν: ἐπ' ἀριστεραῖ· ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης. Τρασιά: οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὐπολις. Τραπεζοποιός: ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν· σκευῶν· σπονδῶν· ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος. Τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι· Θουκυδίδης α'. Τραυματίασ: τετρωμένος. Τραύξανα: τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων· ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης. Τραφερή: ἡ ξηρὰ γῆ. Τράχηλοι: τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσειδίππος. Τρέσας: φοβηθεῖς· δειλιάσας. Τρέφεσθαι: πηγνυσθαι· συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς· tau.599 τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίσταται· πηγνυται· ἡμισυ μὲν θρέψας· Πολλὸν δὲ τροφὴν κῦμα· τεθραμμένον· συνιστάμενον. Τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς: οἶον δρόμον. Τρήρωνα: δειλήν. Τρήρωσι: δειλαῖς. Τριακάσ: τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακοστὴ ἡμέρα διὰ θανάτου καὶ ἐλέγετο τριακάσ· Ὑπερίδης δηλοῖ, ἐνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν. Τριάκοντα: πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί· δεῦτε οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος. Τρία στησιχόρου: στροφῆν· ἀντίστροφον· ἐπωδόν· ἐπωδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποιήσις· καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευστον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἄν, οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι. Τρία καὶ δύο: ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριστοφάνης Ἰππεῦσιν· Ἔχε (καὶ) πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο· Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνον· Εὐπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε· μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· (Ἡ) πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ εἶ ἐστὶ τρία καὶ δύο· τὸ δὲ γ' ἡμισυ καὶ διπλάσιον· τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσῳ. tau.600 Τριαχθῆναι: λέγουσιν οἱ παλαιστριντικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν· ἢ τὸ τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς. Τριακοντούτης: προοξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδη αὐτῶν τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται· καὶ Ἀριστοφάνης. Τριβαλλοί: οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ Τριβάλλους ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίους καὶ τοὺς βίους κατατρίβοντας. [Τριβωνευόμενοι: ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες· (ἦ) ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι

πραγμάτων.] Τρίβωνα: στολισμόν. Τριβήν: υπέρθεσιν. Τριβωνευόμενοι: ἤτοι ἀντί τοῦ τριβάς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντί τοῦ τεχνάζοντες· (ἢ) ἀντί τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων. Τριβώνιον: ἱμάτιον παλαιόν. Τρίβωνος: ἐμπίρου. Τριβωνοφόρος: ὁ φορῶν στολήν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια. tau.601 Τρίγληνα: ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη γάρ ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα· τὰ θέας ἄξια. Τρίγωνον δικαστήριον: ὄνομα ἐστὶν δικαστηρίου· ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. Τρίγωνον: δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς παράβυστον καὶ μέσον. Τρίγωνος: ἀρρενικῶς· μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίω τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον. Τριγῆχος: τειχίον· στεφάνη· περίφραγμα. Τριηράρχημα: τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τρικαλίνδητος: τρικυλίνδητος. Τρικάρανον: φρούριον ἔστι τῆς Ἀργείας οὕτω καλοῦμενον. Τρικέφαλοι: Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου· μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ τὴν Ἑστίαν ὁδόν· τὸ πλῆρες ἔστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ. Τρίμμα: δι' ἀρωμάτων πόμα. Τρίμων: γ' μῶν ἄξιον. Τριήρεις: πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι. Τρικέφαλος: ὁ Ἑρμῆς· ὡσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὐτὴ φέρει ἢ ὁδός· ποῦ δὲ ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, tau.602 ὡς Φιλόχορος φησὶ, Προκλείδης Ἰπάρχου ἔραστής. Τριοβολιμαῖος: τριῶν ὀβολῶν εὐωνος. Τριοπίσι: ὄρνεόν τι. Τρίορχος: ὄρνεον. Τρίπαια: ἢ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς. Τρίποδα: λέβητα ἐν Δελφοῖς· ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ Ἀπόλλωνος. Τρις ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρις ἕξ νίκη· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτομένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτὸν φησὶ βάλλειν· ἓνα δὲ τὸν τέταρτον· διττὸς οὖν ὁ κύβος ὅ, τε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενός, εἴτε πλήρης εἶη· καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρις ἕξ βαλὼν κατῶρθου, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἄγα μέμονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρις ἕξ βαλοῦσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας. Τριστάται: οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἷον ἔχοντες λόγχας ἀνατρεῖς κατὰ χεῖρα. Τριτημόριον: τοὺς ἕξ χαλκοῦς εἴρηκεν Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ tau.603 ὀβολοῦ· τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνά δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ἕξ χαλκοῦς συνάγει. Τριτημόριον: Δείναρχος κατὰ Καλλισθένους· ὅτι δὲ τριτημόριον ἐστὶν ἕξ χαλκοῖ, Φιλήμων διδάσκει. Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· τριπτῆρ ἐστὶ πιθάκη ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια· ὡς Νίκανδρος φησὶν· ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι· πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τούνομα. Τριτογενής: ἢ Ἀθηναῖ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν· ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτῳ τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· ἢ ἐπεὶ τρίτωνα τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτῳ ἐγένετο· ἢ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία· ἢ γεννητικὴ· ὅτι ἀπελούσατο τῷ Τρίτῳ τῷ Λιβύης ποταμῷ. Τριτογένεια: φοβερὰ καταπληκτικὴ. Τριτομηνίσι: τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλου· δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἢ Ἀθηναῖ· Ἰστρός δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησὶ λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην. Τρίτον ἡμίδραχμον: τὰς δύο ἡμισυ δραχμὰς οὕτως εἰθῶσιν ὀνομάζειν οἱ παλαιοί. tau.604 Τριτεύσι: τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου. Τρίτον ἡμίδραχμον: δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἡμισυ· ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον. Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσταντο οἱ τότε ἂν ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας· Φανόδημος δὲ ἐν φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ

εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν· ἐν δὲ τῷ Ὀρφείῳ φυσικῶ ὀνομάζεσθαι τοὺς τριτοπάτορας, Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα· θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων· ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐ ρανοῦ καὶ γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Κόττον, Βριάρεων καὶ Γύγην. Τρίτην ἐρίων: σταθμὸν τινα καλοῦσιν. Τρίτος ἀριστεροῦ: ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων στοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀριστερὸς στοῖχος ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν· ὁ δὲ δεξιὸς, πρὸς τῷ προσ κηνίῳ· συνέβαινε οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀριστεροῦ στοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἶον τοῦ πρωτοστάτου χώραν ἐπέχειν καὶ στάσιν. Τρίτου κρατήρος: τοῦ σωτήρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον, Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ δευτέρον τ. 605 ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτήρι τε καὶ Ὀλυμπίῳ. Τρίτος κρατήρ: Διὸς τελείου σωτήρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία· ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα· ὡς Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν. Τριόττη: περιτραχήλιος κόσμος· ἔχων τρεῖς οἶονεὶ ὀφθαλμοὺς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσους, ὡς ἀμ βλυώττειν ἐν τῷ τ. Τριτοπάτωρ: τριτοπάτρις οἱ μὲν ἀνέμους· Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ γῆς καὶ οὐρανοῦ· ἄρξαντας δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, ἀνέμων παῖδας. Τριτύς: τριάς. Τριτύαν: θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου καὶ κάπρου· Ἴστρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν ἀρρένων, πάντων τριετῶν. Τριτύς: φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριτύαρχος ὁ ἄρχων. Τριτύς: τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη· τριτύς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν. Τρίτῳ φάει: τρίτη ἡμέρα. Τρίχα: τριχῶς. τ. 606 Τριχακτόν: κτένιον. Τριχαπτόν: τὸ βαμβύκινον ὕφασμα· ἰμάτιον πολυτίμητον. Τριχθά: τριχή. Τριχίδες: θρίσσαι· διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀστᾶ. Τριχόβρωσ: θηρίον, ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει. Τροπάδια: ἀστραγάλων παιδιὰ. Τριχολογεῖν: τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν. : νικητήρια. Τροπή: δίωξις. Τροπηλίσ: ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλησθαι· ἐν δὲ τοῖς Σκίροις τῇ ἑορτῇ ἦσθιον σκόροδα· ἔνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιτολῇ. Τροπῆς ἀποσκίασμα: ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἵχνος· καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. Τροπίας οἶνος: ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς· Ἄρι στοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε. Τροπίδια: τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις· οὕτως Πλάτων. τ. 607 Τροπωτήρες: οἱ ἰμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλοῦς περιδέονται. Τρόπον: ἦθος. Τρόπον τινά: ἀντὶ τοῦ καλῶς ἆν. Τροποφορεῖν: Τροπώσομαι· νικήσω· ὑποτάξω. Τροφαλίσ: τυρός· οὕτως Εὐπόλις. Τροφή: ἀντὶ τοῦ ἀγωγῆ καὶ παιδείας· καὶ τραφέν, ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφήν καὶ γέννησιν· τροφήν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ ἄφρο δίσια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ σοφῷ τάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶνται Ὀμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλεῖα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τετράφθαι. Τρόφι κῦμα: τεθραμμένον κῦμα. Τρόφιμος: ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης. Τροχάζειν: διατρέχειν. Τροχηλατεῖν: ἐλαύνειν. Τροχίας: πορείας· τρίβους· ἐργασίας. Τροχίμαλλον: σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τροχισθεῖσα: βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, διατεῖνον τὰ σώματα. Τρόχμαλος: ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασις· ἡ περιωικοδομημένη τοῖς χωρίοις. τ. 608 Τρόχις: ἄγγελος. Τροχόν: δρόμον· Εὐριπίδης Μηδεῖαι· Ἄλλ' οἶδε παῖδες ἐκ τροχῶν πεπαυμένοι. Τρύβλιον: ὄξυβάφιον· ἐμβάφιον· πινάκιον· ποτήριον. Τρύγη: παντὸς καρποῦ συγκομιδή. Τρυγόνα ψάλλειν: παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως

παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μὴ μοι τρύ ζητε. Τρύγοιπος: ὑλιστήρ· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τρυγών: τὸ ζῶον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν. Τρύζει: ψιθυρίζει· γογγύζει· ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ τρυγῶν, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογυστικῶς. Τρύμη: πανοῦργος· Ἀριστοφάνης. Τρύξ: καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης. Τρυσίππιον: ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακός ἐπὶ τῆς γνάθου· τροχωῖ ὄμοιον· οὕτως Εὐπόλις. Τρυσμός: γογγυσμός. Τρυτάνη: ὁ ζυγός. Τρυφάλεια: περικεφαλαία. Τρύφος ἄρτου: κλάσμα ἄρτου. Τρύχεται: κακοπαθεῖται· πονεῖται· ταλαιπωρεῖται· ἐκνενεύρισταί. tau.609 Τρυχηρά: ῥακώδη. Τρύχον: τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχον, οὐ τὸν τρύχον· σὺν τῷ σ δὲ στρύχον οὐδαμοῦ εὔρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν, ἀπαλῶτερος τρύχου, παρωδῶν ὁ κωμικὸς φησίν· Ἦδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχου. Τρύχουσιν: ἐλαττοῦσιν. Τρυχωθεῖς: πιασθεῖς· ἢ φανερωθεῖς. Τρώγειν: οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἀπλῶς· ἀλλὰ τὰ τραγῆ ματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τρώγες: θηρία τὰ ἐν τοῖς ὄσπριοις· οὕτως Στράτ τις. Τρώκτης: ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἶον ἀποτρώγων. Τρώκτης: ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεῶν· οἶον ἐπιτρώγων· Τρώκτης σφόδρ' ἐστίν, ἅμα σεσηρῶς καὶ γελῶν. Τυκτόν: χειροποίητον. Τύλη: τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων φῦμα· Ἀριστοφάνης. Τύλοι: σκαλμοὶ πλοίων. Τύλος: ὁ ἐξέχων ἥλος, περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπὸς τῆρ. Τύλος: νενεκρωμένη σάρξ· ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων. Τυλοῦται: τραυματίζεται· παχύνεται. tau.610 Τυμβογέροντες: πέμπτη ἡλικία γερόντων· ὡς καὶ Θεόφραστος· παραπλήγες καὶ τῆς διανοίας παρηλ λαγμένοι. Τύμβος: τάφος. Τυμβοχοεῖ: θάπτει. Τυμπανίζεται: ξύλωι πλήσεται· ἐκδέρεται καὶ κρέμαται. Τύμπανον: τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ὡς τοὺς παραδιδόμενους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν. Τύμπανον: ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, καὶ κροῦον· ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. Τυννοῦτο: δεικτικῶς τὸ μικρόν. Τυντλάζειν: εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης. Τυντλάζειν: ἐπιρραίνειν πηλωῖ· τύντλος γὰρ ὁ πηλῶδης τόπος. Τυντλάζειν: αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. Τύντλος: πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος. Τυντλώδους: ἰλυώδους. Τυπαῖς: πληγαῖς. Τυπεῖς: πληγεῖς· τρωθεῖς. Τυπεῖσιν: τρωθεῖσιν. Τυπηῖσιν: τρώσεσιν. Τυπτῆσεισ: οὕτως λέγουσιν τὸ μέλλον· Ἀριστοφάνης. Τύρβη: ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις. tau.611 Τυρευθέντα: κινηθέντα· ταραχθέντα. Τυρεύων: κατασκευάζων. Τυραννεύσασαν: οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν. Τυρεύεται καὶ τυρεῖται: συνίσταται καὶ συμπήγνυται. Τυραννικὰ σανδάλια: πολυτελεῖ. Τυρμίδαί: δῆμος τῆς Οἰνηίδος οἱ Τυρμίδαί. Τυρόκνηστις: μαχαίριον· καὶ σχῆμα ἀκόλαστον. Τυροκομεῖον: τάλαρος. Τυροφορεῖον: τὸ ἀναφορεῖον περισπῶντες λέγουσιν. Τύρσις: ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Τύρσοσ: τὸ ἐν ὕψει ὠικοδομημένον. Τυρταῖος: ὁ τῶν ἐλεγείων ποιητής. Τυτθῆν: ὀλίγην ἢ μικράν. Τυφεδανός: τετυφωμένος· καὶ ἀσθενής, οἶον καπνός. Τυφλῶν ὄνειρων: ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέπεσεν τοῦτο· Δοιαὶ γὰρ τε πύλαι ψευστάων εἰσιν ὄνειρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται. Τύφεται: καίεται. Τυφλοπλαστεῖται: τυφλὸς ἀναπλάττεται. Τυφλότερος λεβηρίδος: καὶ κενότερος λεβηρίδος· ἀμφοτέρω λέγεται· λεβηρίς δὲ, οἶον λεπηρίς· καὶ λέπος· τάττεται καὶ ἐπὶ τεττίγων· καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων. Τυφλότερος σπάλακος: τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει tau.612 ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθεῖρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὡς μαργάλης, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου. Τυφομένης: καπνιζομένης. Τῦφος: ἀλαζονεία· μανία. Τυφῶνος: πυρῶδους δαίμονος. Τυφῶν: οὐχ ἢ φλόξ ἢ ἐκ τοῦ ἀέρος· ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφῆ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρω. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον: Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποικιλώτερον. Τυφῶς: ὁ κατὰ θάλατταν, ὅπως οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. Τυχηρότερον: εὐτυχέστερον. Τυχηρῶς: ἐπιτυχῶς. Τύχην ἀπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν. Τύψας: ἐκ χειρὸς πατάξας.

Τύψον: τρῶσον. Τῶ: χωρὶς τοῦ ἴ· ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυϊκῶς, ἐπὶ θη λυκοῦ καὶ ἄρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου. Τῶ: περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ἴ. Τωθάζει: σκώπτει· χλευάζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται. Τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις: Τῶν ὄνων οὐ μοι μέλει: tau.613 Τῶν δυνατῶν τι κέλευ', οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι: Τῶν ἐκτικῶν: τῶν περὶ ἕξιν νοσοῦντων. Τῶν ἐπὶ σκηνηῆς: τῶν θεατρικῶν. Τῶν τριῶν κακῶν ἕν: λεγόμενον τι ἐστί· καὶ Μέ νανδρος δύο προθεῖς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παῖ ζων τὸ, "Ἐν γὰρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὤρισεν προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτυνδάρεω· Τριῶν κακῶν γούν ἦν ἐλέσθαι αὐτῶι τί πᾶσ' ἀνάγκη· Ἡ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι· Ταῦτ' ἔστι τρία Θηραμένους, ἃ σοὶ φυλακτέ' ἐσ τιν' Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. Τῶ ρα: διὸ δὴ. {1' Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ ἴ.}1 Ἰάδασ: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες. Ἰακίνθινον: ὑπομελανίζον· πορφυρίζον. Ἰάλη: ὕαλος. Ἰάλιος: πολέμιος. Ἰακινθίδες: θυγατέρες Ἰακίνθου τοῦ βασιλέως. upsilon.614 Ἰάλινα: ἀντὶ τοῦ ὕαλα. Ἰαλος: διὰ τοῦ ἴ· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἢ ὕαλος· καὶ ὕαλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὕαλί νων ποτηρίων καὶ χρυσιδῶν· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ ἴα λέγεται. Ἰβάδα: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. Ἰβός: κυρτός. Ἰβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας. Ἰβρις: ἢ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καὶ τοι τίς οὐκ οἶδεν ὕμων, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἕξεστιν ὕμιν θανάτωι ζημιοῦν. Ἰγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ Ἰγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἰππεία, καὶ Ἰργάνη. Ἰγείαν καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὴν πεφυραμένα οἴνωι καὶ ἐλαίω ἄλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἶον θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα. Ἰγιέστερος ὄμφακος: παροιμία· ὡσπερ καὶ, ὕγιέσ τερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὕγιέστερος κολοκύντης. Ἰγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. Ἰγρός: ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ρευματιζόμενος. upsilon.615 Ἰγρότης: ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια. Ἰδατίδες: σταγόνες. Ἰδερῶν: ὑδρωπῶν. Ἰδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἴστο ρεῖται γὰρ, Ἰδρα τῆ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλωι τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κε λεῦσαι Ἰολάωι ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας. Ἰδρεῦειν: ποτίζειν. Ἰδρηλοί: κάθυγροι. Ἰδριαφόροι: ὡσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι. Ἰδρου: ὄφως. Ἰδροφορία: ἐορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος. Ἰδωρ αὐτοπαγέσ: τὸ συνεσθηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον. Ἰδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοισ: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν. Ἰδωρ παραρή: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθέ νει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. Ἰε: ἔβρεχεν. Ἰεικόν: ὕδς ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδῆ upsilon.616 μου εἰπεῖν· ὅτι ἰεικὸν αὐτῷ δοκοῖ πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδῆμωι προσκνήσασθαι, ὡσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν. Ἰηνῶν θρεμμάτων: καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ἰηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων ζ'· ἰηνεῖς· ὅς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ἰηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπέθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτῳ. Ἰειον: χοίρειον. Ἰησ: ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλειδήμος· ἐπειδὴ, φησίν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ἰηνὴν λέγειν, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφούς Ἰάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ἰην. Ἰηνεῖς: ἰεικὸν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. Ἰηνῶν: σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ἰηνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας. Ἰησ: τοῦ Σαβαζίου ἢ ἐπικλησις. Ἰθλος: φλυαρία ἢ μωρία.

Υιώνος: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. *upsilon.617* Υἱῶσαι τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν θετὸν ἐποίησατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας· ἢ χρῆσις παρ' Αἰλιανῶ πολλή. Ὑλακόμωροι: ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονοῦ μένοι. Ὑλαν κραυγάζειν: ἱστοροῦσιν Ὑλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγῆναι καὶ ὄνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὑλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανούς ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ. Ὑλασ: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου. Ὑλάστριαι: καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι. Ὑλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὑλήεσσα: σύνδενδρος. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: χρῆσμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἴππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα· Ἄνδρας δ' οἱ πίνουσι ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἄλλ' *upsilon.618* ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἷτε μεσηγὺ Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο· Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐαι καταναυμαχῆσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠρώτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἢ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ Ἴων δὲ Αἰγυῖσι δοθῆναι τὸν χρῆσ μὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρησθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις· τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός. Ὑμεναιοῦν: τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον. Ὑμένων: γαμικῶν ὕμνων. Ὑμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. Ὑμενῶδες: λεπτότατον καὶ οἶον εἰπεῖν ἀερῶδες. Ὑμηττιον μέλι: τὸ εὐχρηστον πρὸς ἰατροίαν· Ὑμηττὸς δὲ ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας. Ὑμνηπολείτω: ὑμνεῖτω. *upsilon.619* Ὑμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμὸν· ὡς ἐν Ἀ' Πολιτείας. Ὑμνούντων: ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων· Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνοῦντων. Ὑνιν: ῥόπαλον. Ὑόμενος: βρεχόμενος. Ὑοσκαμαῖν: μεμνημένοι· παραπαίειν· Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκαμαῖς, ἀνὴρ γέρον ὦν. Ὑοσκύαμος: ὃν πίνοντες μαίνονται. Ὑπάγει: ἐξαπαταῖ. Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλίππικοις. Ὑπαγωγαί: ἀπάται. Ὑπαγωγὰς: τὰς ἀναχωρήσεις· διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, φησὶ Θουκυδίδης. Ὑπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι. Ὑπαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. Ὑπαγωγή: ἢ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἶον ὑφορμός τις. Ὑπαγωγή: ὑποχώρησις. Ὑπαίθριον: ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὑπαιθρον ὁμοίως. Ὑπακτέον: πορευτέον. Ὑπαλύξας: ἐκφυγών. Ὑπάλυξις: ἔκκλισις. *upsilon.620* Ὑπανέντος: ἐνδόντος. Ὑπανίσχει: ὑπανατέλλει. Ὑπαντιάζων: ὑπαντῶν. Ὑπαρ: ἀλήθεια· οὐκ ἐν ὀνειρώδι. Ὑπαρ: ἐγρήγορος· ὀπτασία ἀληθείας. Ὑπαρκτά: μόνιμα ὑπάρχοντα. Ὑπαρξάμενος: κατάρξας. Ὑπάρχων: προκατάρχων· Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προὔπειναι· φθάνειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν. Ὑπασπισταί: δορυφόροι. Ὑπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε· μέγιστε. Ὑπατον: ὑψηλόν. Ὑπ' αὐγὰς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον· ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. Ὑπαφρον: ὑπουλον· φανερόν. Ὑπαχθέντες: ἀπατηθέντες. Ὑπειδόμενος: ὑφορώμενος. Ὑπέδου: ὑπεισηλθεν. Ὑπεζωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος. Ὑπειλημμένον: ὑπονενοημένον. Ὑπεῖξομεν: παραχωρήσομεν. *upsilon.621* Ὑπέιπομεν: ἀντὶ τοῦ

προείπομεν· καὶ ὑπειπεῖν, ὑπα γορεύειν. Ὑπελθεῖν: ὑποδραμεῖν. Ὑπέμβρουον: τὸ ὑπὸ τῆ ἠθλαζούσῃ· νεογνόν. Ὑπένερθεν: ὑποκάτωθεν. Ὑπενήνεκται: ὑπεσύρη. Ὑπενόθευσεν: ὑπέφθειρεν. Ὑπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανάλθομεν. Ὑπέπιστα: ὑπεπότισα. Ὑπέρα: τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἴστοῦ σχοινίον, ὡς ἀνιέται τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων. Ὑπεράγασθαι: ὑπερθαυμάζειν. Ὑπέρακμος: ὑπερδραμῶν τὴν ὥραν. Ὑπεραλεῖται: ὑπερπηδήσει. Ὑπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης. Ὑπέρβιον: ὑπερβίως· οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλ λόντως τῆ βία· ὑπερήφανον. Ὑπερβολήν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένους. Ὑπέρβολος: δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ ἡ' ἐξωστρακίσθαι φησίν. Ὑπεργαμία: ἢ ὀψιγαμία. [upsilon.622](#) Ὑπερδέα: ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Ὑπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν. Ὑπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον. Ὑπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα. Ὑπερηγάσθην: ὑπερεθαύμασα. Ὑπερημερία: ὑπερβαλοῦσης ἐκπροθεσμίας. Ὑπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος. Ὑπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιαν οὖν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἐλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία. Ὑπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. Ὑπερθεν: ἐπάνω. Ὑπέρθεον: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν. Ὑπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες. Ὑπερθήσει: οἰκοδομήσει. Ὑπερθωρῶν: ὑπερπηδῶν. Ὑπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. Ὑπέρινος: ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος. Ὑπὲρ κᾶρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. Ὑπερμαζεῖ: ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηνιά. Ὑπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν. Ὑπερνήχεται: ὑπερβαίνει. Ὑπεροιαζομένου: ὑπερηφανευομένου. [upsilon.623](#) Ὑπέροπλον: ὑπερήφανον. Ὑπερορᾶν: ὑπερβλέπειν. Ὑπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὀρίων· ἐξόριστος. Ὑπέροπτον: μεγάλην. Ὑπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὐταὶ δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὐθις αὐτῷ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρुकται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπή γενήσεται. Ὑπέροφρυς: ὑπερήφανος. Ὑπεροψίαν: καταφρόνησιν. Ὑπερπαίειν: ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν. Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλι κράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτεία Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παρ οἰμίαν εἰρήσθαι. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἢ μεταφορᾶ· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρήσθαι· ὃς, πεντὴ κοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, [upsilon.624](#) ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνας αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος, Δίσκου σεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. Ὑπερθρον: ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει. Ὑπερτέλλον: ὑπερανατέλλον. Ὑπερτενέος: ὑψηλόν· ὑπερέχον. Ὑπέρτερον: κρεῖττον. Ὑπερτεροῦν: δεσπόζον. Ὑπερτίθεται: ἀναβάλλεται. Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων. Ὑπερφερέος: μέγα· ὑπερέχον. Ὑπερφυής: μεγαλοφυής· μείζων. Ὑπέρχρεως: κατάχρεως. Ὑπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης. Ὑπερώησαν: ὑπεχώρησαν. Ὑπεστειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυσάμην. Ὑπέστημεν: ὑπεσχόμεθα. Ὑπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης. Ὑπέχει: ὑφίσταται. Ὑπεψηνισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπεύρων. Ὑπήγετο: ὑπέπειθεν. Ὑπηνέμια: λέγουσιν ὡς ἡμεῖς·

Ἄριστοφάνης Δαιδά *upsilon.625* λωι· Ἐν ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρούνων βίαι Ὑπηνέμια τίκτουσιν ὡς πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα· καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· ἀνεμιαῖον ἐγένετο. Ὑπηνέμιοι· ὑπὸ τὸν ἄνεμον. (Ὑπέρπεδον· ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ ἡ γῆ.) Ὑπηνέμια τίκτουσι· τὰ οὐρία· ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν. Ὑπῆνη· μύσταξ· τὸ γένειον· πῶγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω χεῖλους τρίχους. Ὑπηνήτη· ἀκμαίωι· ἄρτι γενειῶντι. Ὑπ' ἠοῖ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Ὑπηρεσίον· ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλα τῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν. Ὑπηρεσίον· ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν· τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος. Ὑπίσχηται· ὑπισχνεῖται. Ὑπό· ὀλίγον. Ὑπόβαθος· ὑπόβαθρον. Ὑποβάθραν· ὑπόβασιν· θεμέλιον. Ὑποβασμόν· ὑποβάθραν. *upsilon.626* Ὑποβιβάζοντες· ἐλαττοῦντες. Ὑποβιβάζουσιν· ὑποκαταβαίνουσιν. Ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν. Ὑποβλήδην· ὑποβάλλον λόγον· ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων. Ὑποβολιμαῖοι· ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποῖητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἄπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. Ὑπόβολον· ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης Ἴπνῶ· οὐχ ὄρας τὴν οἰκίαν τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπόβολον. Ὑποβρύχιοι· ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες. Ὑπογεγραμμένη· ἐστειβισμένη Ἄριστοφάνης. Ὑπόγειον· ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπόγειος· ὁ ὑποτεταγμένος. Ὑπογενειάζων· λιτανεύων· ὑπὸ τοῦ γενείου ἀπτόμενος. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' καταλόγου κατουδαίους ὄνομα ζομένους. Ὑποκυδεῖς γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. Ὑπογράφεται· δείκνυται. Ὑπογλωττίς· στεφάνου εἶδος. Ὑπόγραμμα· ὡς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν. *upsilon.627* Ὑπόγυον· ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον. Ὑποδεῆς· ὑπόφοβος. Ὑποδενδρῦσαι· ὑποδυναί που καὶ πτήξαι ὑπὸ σκέπη. Ὑποδέξη· ὑποδέχη τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. Ὑποδέξιος· ὑποδοχεύς. Ὑποδέραια· περιτραχήλια. Ὑποδερίδα· ὀρμίσκον· πλόκιον. Ὑποδερὶς· κόσμος γυναικεῖος, οἶον δεῖραιον. Ὑποδιδάσκαλος· ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής, ὡς Ἄριστοφάνης. Ὑποδρόμος· στόμια. Ὑποδμῶς· δοῦλος. Ὑποδύτην· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ὑποδύς· ὑπεισελθών. Ὑποζυγιάδης ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ' ἐκ τῆς ἐτέρων κελεύσεως· ὡσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιάδες πράγμα· Ἄριστοφάνης. Ὑπόθεσις· περιοχὴ· αἰτία. Ὑποθήκαις· παραινέσεις. Ὑποθημοσύνη· διδασκαλία. Ὑποθήσομαι· διδάξω. Ὑποικουροῦν λεληθὸς τὴν μῖσος· ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ ὑποτρεφόμενον καὶ ἔνδομυχοῦν. *upsilon.628* Ὑποιστόν· φορητόν. Ὑποίσων· ὑπομένων. Ὑποίσω· ὑπενέγκω. Ὑποκαθεῖναι τὰς ὄφρυς· οἶον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὄφρυς, ὀργῆς ἐστὶ σημεῖον. Ὑποκατάβασιν· παραχώρησιν. Ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται. Ὑποκορίζεται· κολακεύει· ὑποκρίνεται. Ὑποκηρυζόμενοι· τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στήναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερώς. Ὑποκοριζόμενοι· διασύροντες· Ξενοφῶν φησὶν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφῆ μῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφῆμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἔταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. Ὑποκοριστικόν· ἔλαττον. Ὑπὸ κρασίν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. Ὑποκρίνεσθαι· τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ· Θεοῦ κυδίδης ζ'· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο· καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως· Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο. Ὑποκρίνοντι· ἀποκρίνοντι. *upsilon.629*

Ὑποκυσαμένη: ἔγκυμονήσασα. Ὑπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθείς· ἡ ἀντειπών· ἀντικρούσας. Ὑπολαπάξας: ὑποκενώσας. Ὑπόλογον: Λυσίας φησίν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουληῖ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραίτησις. Ὑπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορ σιν· ὅταν μὲν οὖν ἐνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. Ὑπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην. Ὑπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι. Ὑπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δεῖ ναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου. Ὑπόνομος: ὀχετός· διώρυξ. Ὑπονοστήσαι: ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι. Ὑπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μέναν δρος. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἔριστικῶν. upsilon.630 Ὑπώπια: ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. Ὑποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι· οὕτως Νικοφῶν. Ὑπόπλεωσ· μεστός. Ὑποποιεῖσθαι: ὑποτάσσειν. Ὑπόπτερος: ταχεῖα. Ὑποπτεύω: ὑπονοῶ. Ὑπ' ὄροφον: ὑπὸ στέγην. Ὑποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι. Ὑποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασί, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν. Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγινώς· σκότιος· ὅπερ ἔστι λαθραῖος· παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγινώς. Ὑποσμος: ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων. Ὑποσμύχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καταπονοῦσα. Ὑπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑποσταθμίσ· τρυγίας. Ὑποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς. Ὑποστρωμνίουσ: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους. Ὑποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται· φεύγει· δολιεύεται. Ὑπόστημα: πλήθος. Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος· Ὑπερίδης. Ὑποστολῆσ: φυγῆς. upsilon.631 Ὑποσυγχύτως: συγκεχυμένως. Ὑποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι. Ὑποσχέσθαι: ἐκτεῖναι. Ὑπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν. Ὑποτεινούςιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται. Ὑποτεινών: ὑπισχνούμενος. Ὑποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι. Ὑποτεμνόμενος: ἐκκόπτων. Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως Ξενοφῶν φησίν. Ὑποτίθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιθον ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον. Ὑποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν. Ὑποτοπήσας: ὑπονοήσας. Ὑπὸ τὸν τόνον: ὑφειμένῳ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ. Ὑπότριμμα: ἕκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ὑποτροπάζει: ὑποστρέφει. Ὑπότροπος: ἕξ ἀποστροφῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνους· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα χρήσιμα. upsilon.632 Ὑποτυπώσεων: χαρακτήρων λόγοι. Ὑπουλα ἔλκη: τὰ κρυπτά. Ὑπουλοι: οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μάλωπεσ. Ὑπουλα γόνατα: καὶ ὑπουλον πόδα· καὶ ὑπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινὰς πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος. Ὑπουλος: δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλάς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἕξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος. Ὑπ' οὔρει: ὑπὸ τῷ ὄρει. Ὑποφέρονται: ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων, ὑποβάλλων. Ὑποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι. Ὑποφθᾶσ: φθᾶσας· προλαβών. Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος. Ὑπόφορος: ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος. Ὑποφύσεις: παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἕξωθεν φούμεναι. Ὑποχόνδρια: τὰ ἀκροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. upsilon.633 Ὑποχυτῆρες: τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν. Ὑπτια: ὑψηλά. Ὑπτιάζει: ὑποστρέφει. Ὑπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος. Ὑπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο

προφάσει τινι χρώμενον μεθ' ὄρκου. Ὑπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις. Ὑπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώ μενον ἀποδημία ἢ νόσος ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ' ὄρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνησθαι. Ὑπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα. Ὑπώρεια: ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. Ὑπωρόφιοι: ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιελημμένοι· συγγενεῖς. Ὑπώροφον: ὑπόστεγον. Ὑς: χοῖρος ἢ σύαγρος. Ὑσας: βρέξας. Ὑς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιοῶν καὶ ἀναγῶγων· Κράτης Γεῖτοσιν. Ὑσμίνης: μάχης. *upsilon.634* Ὑσπληξ: φραγέλιον· ἀφετηρία. Ὑσθην: ὠμβρίσθην· ἐραντίσθην. Ὑρχαι: τὰ βικῶδη κεράμια. Ὑρισοί: ἐρυσοί· σπυρίδες. Ὑσίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας. Ὑστατος: τελευταῖος· ἔσχατος. Ὑσσάκουσ: τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτη· καὶ οἱ Δωριεῖς. Ὑστέρα δεκάτη: ἢ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν. Ὑστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑσέραν. Ὑστριχίς: καὶ ὕστριξ· ἢ ἐκ τῶν ὑείων τριχῶν μᾶστιξ. Ὑς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλόντων. Ὑφαιρεῖται: παρεκβάλλει. Ὑφαλοι: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμένοι πέτραι. Ὑφειμένοι: ὑποχείριοι. Ὑφειμένως: ἐνδιδόμενως. Ὑφαλος φάτις: ἢ κρυφία. Ὑφεις: ἐλάττωσις. Ὑφεστῶς: ἐνυπόστατος. Ὑφηγήσοντα: ὑποδείξουσιν. *upsilon.635* Ὑφηνίοχος: ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος. Ὑφιέμενον: ἐνδιδόμενον. Ὑφιέναι: ὑπενδοῦναι. Ὑφιζάνει: ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται. Ὑφιστάς: ὑποστάς· ὑποτιθεῖς. Ὑφόλμιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης. Ὑφορμία: κόσμος εἶδος. Ὑφορμοῦν: ἀπαντοῦν· ἐναντιούμενον. Ὑφος: ὑφεύς· Φερεκράτης. Ὑφωμαδόν: ὁμοθυμαδόν. Ὑψαγόρας: ὑψίλογος. Ὑψαυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν. Ὑψηγόρε: μεγαληγόρε. Ὑψιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν. Ὑψίζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων. Ὑψικάρηνε: ὑψηλέ. Ὑψικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. Ὑψιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες. Ὑψιφοίτης: ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων. Ὑψόθι: ἐν ὕψει. Ὑψοῦ διάττει: ἐν ὕψει ὄρμα καὶ τρέχει. Ὑων: βρέχων. *phi.636* {1' Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ Ϝ.}1 Φαγανθρώπων: ἀκαθάρτων. Φαγέδαινα: νόσος λοιμική. Φαγύλιον: μαρσίππιον. Φαέθοντα τόκον: ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν. Φαέθων: λάμπων· ἥλιος. Φαινόν: λαμπρόν. Φαεσίμβροτον: ἢ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις. Φαεσφόρους: φωτοφόρους· φωτὸς παρεκτικῶς· γνῶσει φωτιζούσας. Φάθι: εἶπέ. Φαιδιμόντες: λαμπροί. Φαίδιμος: λαμπρός· ἰσχυρός. Φαιδίμων: λαμπρός. Φαιδρός: καθαρός. Φαιδρωπόν: τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον. Φαῖεν: εἴποιεν. Φαίημεν: εἴποιμεν. Φαιλόνης: εἰλητὸν τομάριον μεμβράϊνον· ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον. Φαινόλησ: χιτῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα. Φαίνων: δεικνύων. Φαιδρυντής: ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα. *phi.637* Φαικω: ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῶ· οὕτως Σοφοκλῆς. Φαιόν: χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἡγοῦν μύϊνον. Φάκελον: φορτίον· ἢ εὐάλωτον. Φαινόμενα: Πλάτων Πολιτείας δεκάτη ἔφη· φαίνόμενα· οὐ μέντοι ὄντα γε που τῆ ἀληθείαι· ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα· οὐ μέντοι γε ὄντα. Φάκελος: τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα. Φακῆ: τὸ ἔψημα τοῦ φακοῦ. Φακός: τὸ ὄσπριον ὠμόν. Φάλα: κόσμος τῆς περικεφαλαίας. Φάλαγγες: στίχες· τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὀπλιτικὸν πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεῶς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον· λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεῶς ἢ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δὲ, παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια. Φαλάγγια: ζῶντι τῶν δακτύλων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον. Φαλάγγιον: γένος ὄφεως, ὡς φησὶ Νίκανδρος. Φαλλικὸν ποίημα: αὐτοσχέδιον· ἐπὶ τῷ φαλλῶϊ ἀδόμενον. Φαλακρόν: ἀντὶ τοῦ κεφαλῆν φαλακράν. *phi.638* Φάλανθοι: φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἢ λευκὴ θρίξ. Φάλαρα: τὰς προμετωπίδας· τοὺς ἀσπίδισκους· τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα. Φάλαγξ: θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· ἡμῖν οἱ νόμοι εἴκασιν τούτοις τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, Ἄ

ἔν τοῖσι τοίχοις ἢ φάλαγξ ὑφαίνεται. Φαληρεύς: πολίτης. Φαληροῖ: δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, ἄφ' οὗ ὁ δημότης Φαληρεύς. Φαληρυκόν: ἵπποδρομον Ἀθήνησιν. Φαλλοί: μόρια δερμάτινα. Φάλον: τὸ προμετωπίδιον. Φαλακρότερος εὐδίας: Φάλος: βῶλος ἢ λόφος ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσση. Φαμέν: λέγομεν. Φάνας: ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρωι δηλοῦν. Φάνας: εἶπειν. Φάνας: τὰς ἐκλάμψεις. Φανίασ: ὄνομα κύριον· τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὗ τως ἐκαλεῖτο. ρhi.639 Φανίον: τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. Φανόν: λευκόν· λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος. Φανότερον: λαμπρότερον. Φανός: λαμπὰς ἢ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος. Φανοτεύς: ἡ πόλις· οὐχὶ Πανοπεύς. Φαντασία: ἐνύπνιον· ἢ ἴνδαλμα· ἢ ἀποκάλυψις θεία. Φαντασιοκοπεῖς: Φαντάζομαι: συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Φανοστράτη: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειρο πύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Φαντασμάτων: ἀντὶ τοῦ, ψευδῶν φαντασιῶν. Φαρέτρα: βελοθήκη. Φάρκτεσθαι: τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφρακτον· καὶ ναυτικὴν δύναμιν. Φαρμακᾶσ: μυρεψεῖς. Φάρμακον: παραμυθία· ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων. Φαρμακός: ὄνομα κύριον· Λυσίας φησὶ δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον καθάρσια ἐσομένου τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἓνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἓνα δὲ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν· ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶν ὁ Φαρμακός, ἱεράς δὲ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, ἀλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων ἀπο μιμήματά ἐστιν, Ἰστρος ἱστορεῖ· Δημοσθένους δὲ ρhi.640 ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος, οὕτως οὖν αὐτὸν ἐξαίρησεται ὁ φαρμακός· Δίδυμος προπερισ πᾶν ἀξιοῖ τούνομα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὔρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν· φαρμακῶντα δὲ Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου ἔφη· ἔστιν δὲ φαρμακῶν ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ἑ' Νόμων ὑποσημαίνει. Φαρμακός: τὸ κάθαμμα· βραχέως· οἱ δὲ Ἰωνες ἐκ τείνοντες λέγουσι φάρμακον· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον· τὰ μέτρα· τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἰππώναξ. Φάρμακα: τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν, φαρμάκια. Φαρμακτά: λίμνη οὕτως προσαγορευομένη. Φαρμακοτρίβαι: οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες. Φαρμακίδα: τὴν ἐκ τοῦ γήρωος ῥυτίδα· οὕτω Σοφο κλῆς. Φαρμάξασ: ἀποστήσας· γοητεύσας· ἰατρεύσας. Φάρος: ἱμάτιον· περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῆ ὑφῆι ἀρηρέναι· λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός. Φαρυγίνδην: ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστρι μαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν. Φάρσος: τρύφος· ῥάκος· πτερύγιον· ἀκρωτήριον· κλάσμα. ρhi.641 Φάσις: φάσις ἐστὶν ἢν ποιεῖται τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον· ἢ χωρίον· ἢ οἰκίαν· ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὄρφα νὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται. Φασί: λέγουσι. Φάσις: λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τῶν δημοσίων ἔχοντα τινὰ μὴ πριάμενον· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων· ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσασιν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινε αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μισθωθῆ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν μεμισθώτο· τοῦ μὲν οὖν προτέρου τὰ μαρτύρια ἔνεστιν εὐρεῖν παρὰ τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει· τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως παρὰ Λυσίας πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Φάσις: εἰπών. Φάσανον: ξίφος. Φασηλιτῶν θύμα: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρωι θύειν· φησὶ Καλλιμάχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις. Φασιανοί: ἀλεκτρούνες καὶ ὄρνεις τινές. Φασκώλιον: ἱματιοφορεῖον· φάσκωλον δὲ ἐστὶν μαρ ρhi.642 σίππιον· φάσκωλον· πῆρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο· ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας. Φάσκων: λέγων. Φασιανός: συκοφάντης· παρὰ τὴν φάσιν ἢ τὸ φαί νειν. Φασίμη κύλιξ: παρὰ τὴν φάσιν, τὴν

ἔνδειξιν. Φατέ: λέγετε. Φάτις: φήμη· λόγος. Φατνώματα: σανιδώματα· στέγη διάγλυφα. Φατνωτόν: σανιδωτόν. Φατρία: σύνταγμα. Φαύζειν: τὸ φρύγειν· Ἀττικοί. Φαύλια μῆλα: εἶδος τι μῆλων. Φαυλία: ἡ κότινος· καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας. Φαῦλον: ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἄττικοῖς, σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ραίδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς. Φαῦλον: τὸ ἀπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν· ἀπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἶον, φαῦλον πρᾶγμα, ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τεθείη ἂν ρηί.643 πρὸς τῷ ουτο τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς· τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ· ὅτ' ἂν ἀντι διαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦ λοι γὰρ καὶ δεσπόται οὐδέποτ' ἂν γένοιτο φίλοι, οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπου δαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν· Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ραϊδίου, Πολιτείας α'· καὶ φαῦ λόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου· ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου. Φαῦλος: εὐτελής· χαλεπός. Φαῦλος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος. [Φαῦλος: εὐτελής· χαλεπός.] Φαυλίζει: εὐτελίζει· χλευάζει. Φαύστιγγες: οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι· οὕτως Ἀριστοφάνης. Φάων: ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναι φασὶ πολλοὶ Σαπφῶ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ρίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας. ρηί.644 Φειδήσεται: φείσεται. Φειδῶ: πρόνοια· φεισμονή· εὐσπλαγχνία. Φειδωλός: φειδόμενος· κνιπός. Φελλέα: τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία· ὡς Ἰσαῖος. Φελλεύς: σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος. Φενακίζει: χλευάζει. Φέναξ: χλευαστής· ἀπατεών. Φεννίς: παιδιὰ διὰ σφαίρας· ὅτ' ἂν ἐτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. Φενάγματα: φενακίσματα. Φεραυγῆς: κατάλαμπρος. Φέρβει: βόσκει· τρέφει. Φέρε: οἶον, ὑπόθου. Φερέγγυος: ἀσφαλής· ἀξιόπιστος· ἐγγυητής. Φερέοικος: ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῶν λευκὸν, ὅμοιον γαλῆ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῶν σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον. Φέρειν: λαμβάνειν· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν, Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθία· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. ρηί.645 Φερεσβίους: ζωποιοῦς. Φερέτρωι: τῆι τῶν νεκρῶν κλίνῃ. Φέριστον: κράτιστον· ἐξοχώτατον· ἢ ἀγαθόν. Φέρνη: ἀμοιβή. Φέρνην: τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μέ νανδρος. Φέρνιξ: προῖξ. Φέροικος: ἐν Κλεοβουλίναις· ζῶν ὅμοιον γαλῆ, λευ κὸν, φωλεῦον ἐν ταῖς ρίζαις τῶν δρυῶν, βαλανη φάγον, οὕτω καλούμενον. Φέρτερον: κρεῖττον· ἢ ταχύτερον. Φέψαλος: σπινθῆρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Φερώνυμος: ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα. Φεσκάσιον: μαγγάνιον πλοϊκόν. Φεῦ: σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα. Φεύγοιεν: κατηγοροῖντο. Φηγαιεῦσι: δῆμος τῆς Αἰαντίδος. Φήγιнос: δρύϊνος. Φηγός: δρυς ἢ πεύκη. Φηγοῦς: δῆμος Ἐρεχθίδος. Φηγούσιον: Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. Φηλοῦν: ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἀλιεῖ· δύ' οἰκίας Φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων. Φηλώματα: ἐξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν· οὕτως Ἀντιφῶν. ρηί.646 Φημί: λέγω· ὑπολαμβάνω. Φήσεις: λέξεις. Φθάνει: προλαμβάνει. Φθάνοντος ἔργον γίνεται: Φθέγμα: ῥῆμα. Φθειρ: ὁ τῆς πιτύος καρπός. Φθεισθαι: διαφθεῖρεσθαι. Φθειναι: προλαβεῖν. Φθείσεται: καταλήψεται. Φθιάδος: Θετταλικῆς. Φθίνει: φθείρεται· λήγει. Φθινύθων: φθειρόμενος. Φθισίμβροτος:

διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα. Φθείσονται: διαφθαρήσονται. Φθογγαῖς: βουλαῖς. Φθόην: τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην οὕτως ἐκάλουν, ὡς Δημοσθένης. Φθόη: φθίσις· ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Φθοῖς: ὄνομα πλακοῦντος. Φθόνος: πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγία. Φιαρόν: λαμπρόν. Φιβαλέωσ: γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας· Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα φιβαλέα· καὶ φιβαλέαι ἰσχάδες. Φιδάκνασ: πιθάκνας· Δημοσθένης. ρhi.647 Φίλα: ἴσα· ὅμοια· προσφιλή. Φίλαθλοσ: φιλόπονος. Φιλαιτίων: τῶν ἐπιλαμβανομένων. Φιλακίζετα: χαριεντίζεται. Φιλάμμων: Δημοσθένης Φιλάμμου τὸν Ἀθηναίων πύκτην φησί. Φιλαπεχθίμων: φιλομίσητος· φίλεχθος· φιλομίσης. Φιλαυτίασ: ὑπερηφανίας. Φιλαργίδησ: ποιητῆς κακός. Φιλεῖ γάρ πωσ: τέρπεται γάρ πωσ· ἢ ἔθος γάρ πωσ. Φιλιότητα: φιλίαν. Φίλεργωσ: φιλόπονος. Φιλερισταί: φιλόνεικοι. Φιλεριστήσαι: φιλονεικῆσαι. Φιλέψιοσ: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιηταί· ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κευκωμώδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν. Φίλη κεφαλή: προσφιλέστατε. Φιλήκοσ: φιλομαθής. Φίλιοι: προσφιλέστατοι. Φίλιος Ζεύσ: ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μέ νανδρος Ἄνδρογύνωι· Μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ὦ Κράτων, Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοισ· τοῖς δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω Μῆ' ἴπιορκεῖν, μῆδ' ἀδίκωσ Κρίνειν, ἢ νῆ τὸν Φίλιον, Μῦθον εἰς ρhi.648 ὑμᾶσ ἕτερον Φιλοκράτης λέξει πολὺ τοῦ Του κακηγοριστότερον. Φιλίσκοσ: ὄνομα κύριον. Φιλοδεσποτεύομαι: οὕτως ὁ Ἀναξίλασ. Φιλόπαισ: οὐχ ὁ παιδευαστῆσ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται· ἀλλ' ὁ φιλόπαισ. Φιλλεῖδαι: γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆσ Δήμητροσ καὶ Κόρησ, ἡ μούσα τοῦσ μύστας ἐν Ἐλευσίनि. Φιλιπίδησ: τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοισ εἰσ ἦν· ἐδόκει δὲ ἰσχνός εἶναι τὸ σῶμα· διὸ καὶ Ἄλεξισ πεφιλιπιδῶσθαι ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐλεπτύνθαι. Φιλοθεάμονεσ: φιλοθεωρηταί. Φιλοθηρεῖ: φιλεῖ ἀγρεύειν. Φιλοκάλωσ: καθαρῶσ. Φιλοκόμπων: μεγαλορήμων· ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν. Φιλοκτέανωσ: φιλοχρήματοσ· φιλοκτῆμων. Φιλομειδήσ: φιλογέλωσ. Φιλοπευστεῖ: φιλοπραγμονεῖ. Φιλόπευστωσ: ἡδέωσ μανθάνων· περίεργωσ. Φιλόπονωσ: φίλεργωσ· περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμοσ. Φιλοσοφεῖν: ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ρhi.649 ὅπωσ Καταπράξετα τὸν γάμον, ἔφη Μένανδρωσ οὕτωσ· καὶ Ἰσοκράτης. Φιλοσοφεῖν: σπουδάζειν. Φιλοτέχνημα: κατασκευῆ· καύχησισ. Φιλοτησίαν προπίνειν: ἔστιν ἡνίκα τίσ ἐν ἀρίστω ἀπὸ τῆσ δοθείσῃσ αὐτῷ φιάλησ πῶν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχη φιλωῖ, καὶ τὴν φιάλην χαρι σάμενοσ. Φιλοτησία: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνωι· ἡ κύλιξ ἦν κατὰ φιλίαν τοῖσ φίλοισ προύπινον, φιλο τησία ἐκαλεῖτο, ὡσ Ὑπερίδησ φησὶ καὶ Ἄλεξισ. Φιλοτησία: φιλία· δεξιῶσισ. Φιλότητα: φιλίαν. Φιλοτιμεῖται: ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπου δάζει· ἀγαπᾶ. Φιλοτιμίασ: δωρεάσ· ἢ πλεονεξίασ· ἢ κενοδοξίασ. Φιλοτησίασ: τὰσ δεξιῶσισ δια τῆσ φιάλησ. Φιλοτίμωσ: μεγαλοδώρωσ· ὑπερμέτρωσ· ἐπιμελῶσ. Φιλοφρονέστατα: φιλικώτατα. Φιλοφρονούμενα: παραμυθούμενα. Φιλοφρόνωσ: προθύμωσ· σπουδαίωσ. Φιλοφροσύνη: δεξιῶσισ ἢ προσήνεια. Φιλουργόσ: οὗτωσ ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσασ καὶ τὸ Γοργόνιον ὑφελόμενοσ, ὡσ Ἰσοκράτης λέγει. Φίλυδρα: φιλοῦντα τὸ ὕδωρ. Φιλύρα: φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλωι παπύρωι ὅμοιον· ἐξ οὗ τοῦσ στεφάνουσ πλέκουσιν. ρhi.650 Φιλυδρίασ: φιλῶν τὸ ὕδωρ. Φιμοῖ: ἄγχει· ἐπιστομίζει. Φιμοῖ: Αἰσχίνησ κατὰ Τιμάρχου· καὶ φιμοῦσ καὶ κυβευτικά ἕτερα ὄργανα· φιμόσ δὲ ἐστὶν ὁ καλοῦ μενοσ κημόσ, εἰσ δὲν ἐνεβάλλοντο· Δίφιλοσ δὲ φησιν· Ἔλκ' ἐσ μέσοσ τὸν φιμόν ὡσ ἂν ἐμβάλη. Φίσκοσ: δημόσιον ταμειῖον. Φιτρῶν: κορμῶν· ξύλων. Φῖτυ: φυτὸν· φύτευμα· Φερεκράτης. Φιτύσαι: γεννῆσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸσ τίθησιν· ἐπὶ δὲ μητρὸσ οὐκ ἔτι· ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φυτύνοντοσ ὁμοίωσ, τοῦ γεννῶντοσ· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὐπολισ Αὐτολύκωι· Ἄτὰρ ἦγαγεσ καινὸν (τὸ) φῖτυ τῶν βοῶν. Φλάβιοσ: ὄνομα χρηματισμοῦ. Φλᾶν: θλᾶν· τύπτειν. Φλᾶν: μαλάττειν· καὶ (ἀναφλᾶν) τὸ ἀναμαλάττειν·

Ἄριστοφάνης. Φλαῦρον: ἢ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γὰρ ἔστι τὸ μικρὸν κακόν· φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ρηι.651 Φλεβάζοντες: βρύοντες. Φλεγμαίνουσαν πόλιν: ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσειν. Φλεήσιον: τὸ Φλιάσιον πεδίον Ἀριστοφάνης. Φληναφᾶ: φλυαρεῖ. Φλήναφος: μωρολόγος. Φλιει: μιμητικὸς ἤχος τῶν γαμφωνύχων Ἀριστοφάνης. Φλιοῦντα: ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοὶ Ξενοφῶν φησὶν· αὐθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν Φλιοῦντα. Φλόγεια: λαμπρά. Φλογμός: καῦμα ἐκ πυρακτώσεως. Φλοίσβου: ταράχου. Φλόμος: λοχμῶδες φυτόν· ὡς ἄντ' ἑλλυχνίου ἐχρῶντο. Φλύην: τὴν ἐκ φλοοῦ Ἡρόδοτος. Φλυκτίδες: τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ. Φοβερός: ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδη καὶ Φερε κράτει. Φλυεῖα: δῆμος τῆς Κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής. Φόβος: φυγή. Φοιβάσσα: λαμπρύνασα. Φοιβᾶσθαι: καθαίρεσθαι. ρηι.652 Φοῖβος: καθαρὸς· ἄγνος· ἢ μάντις· καὶ ἁμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων. Φοινικήϊα γράμματα: Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοῖνικος τοῦ Ἀγῆνορος τοῦ εὐρόντος· τοῦ τοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρήτες, ὡς εὐρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων δ' ἐν τῇ δευτέρῃ τῶν εὐρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίου οὐνοσθηθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον· Ἔρσην· Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρ' ἑνὸς οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίου, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρὶ. Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος: ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων. Φοινικολόφου: ξανθολόφου. Φοινικοῦν: ἐρυθρόν· πυρρόν. Φοινίκων συνθήκαι: οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίων ἱστορεῖ. ρηι.653 Φοίνιξ: τὸ μουσικὸν ὄργανον· διὰ τὸ ὑπὸ Φοῖνικος εὐρεθῆναι. Φοινίξω: αἰμάξω· βάψω· πυρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυρρός. Φοινίττων: βάπτων αἷματι. Φοινός: πυρρός· φόνιος. Φοιτᾶ: παραγίνεται. Φοιτητάς: μαθητάς· παραγενομένους. Φολίδες: αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ εἴοικεσαν. Φολιδωτόν: λεπιδωτόν. Φονᾶ: ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ. Φόνου πτερόν: διὰ τῶν οἰσῶν· πτερόντα ἢ ταχύν· βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον. Φολκός: στραβός. Φονᾶν: ἐτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν (ἔχειν). Φόνος ἔρευσεν: αἷμα ἔρευσεν. Φόξινοσ: ἰχθύς εὐθέως γενόμενος ἔχων κῆμα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης. Φοξός: ὄξυκέφαλος. Φορά: ἢ καθόλου τόπου ἐναλλαγὴ· καὶ μάλιστα ἢ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στήναι ὅταν ἐθέλη. Φοράδην: ὀρμητικῶς φερόμενος. Φοράσ: ὀρμάς· ἢ τύχας. Φορβάδας: τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους. ρηι.654 Φορβάδων: νομάδων· βοσκομένων. Φορβαντεῖον: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους· ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φορβαντος βασιλεύσαντος Κουρήτων, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος· ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας. Φορβειάν: περιστόμιον· καπίστριον. Φορβή: τροφή. Φορεῖον: ὁ νῦν ὄγκος λεγόμενος. Φορεῖται: περιφέρεται. Φορέουσιν: φέρουσιν. Φορῆες: οἱ φέροντες. Φορητή: βαστακτὴ. Φορητῶς: μεγάλως. [...]. (Ψιλεύς: ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἰστάμενος· ὅθεν καὶ φιλόψιλος παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου) χοροῦ ἰστασθαι. Ψιλοδαπίδας: τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δαπίδας λέγουσιν. Ψιλοκόρησ: φαλακρός. Ψιλὴ γῆ: ἢ μὴ πεφυτευμένη· πεφυτευμένη δ' αὕτη ἴσθι, ἢ ψιλὴ μόνον· Πόλεσιν. ρσι.655 Ψιλόν: γυμνόν. Ψιλῶντα: αἰθαλώδη. Ψίμαρον: εὐδιαῖον. Ψινάδες: παρὰ Θεοφράστῳ αἱ ῥυάδες, αἱ ἄμπελοι ἔνιοι τὰς δρυπέεις ἐλαίας. Ψινάζει: ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ· φυλλορροεῖ. Ψινύθιον: φαῦλον. Ψίσαι: ψωμίσαι. Ψίτται: ἰχθύων εἶδος. Ψιττακίαν:

ὑποδήματος γυναικείου γένος. Ψίχες: ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας. Ψο: ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξειδίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· Πλέω γράσου (τε) καὶ ψοθοίου καὶ ρύπου [γε] καὶ ψόθου· Αἰσχύλος Θεωροῖς. Ψόθος: ἀκαθαροῦ· οὕτως Φρύνιχος. Ψόας: ἢ ψοίας, ἢ ὄπη χρῆ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἄτ τικῶν εὔρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν. Ψοίθησ: ἀλαζών. Ψοῖθος: σποδός. Ψολόεν: φλογόεν πῦρ. Ψολόεντα κεραυνόν: τὸν ὀξέως φθείροντα. Ψολοκομπία: ἀλαζονεία· Ἀριστοφάνης Ἴππεῦσιν· Ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγάλασα ψολοκομπίαις. psi.656 Ψούδια: ψευδῆ· Κρήτες. Ψοφοδεῖσ: δειλός· τοὺς ψόφους φοβούμενος. Ψυκτῆρ: σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια. Ψύλλα καὶ ψύλλαι: θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ ζῶιον τὸ μι κρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι. Ψύξας: φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας. Ψύψαρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες· ἢ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων. Ψυχαγωγεῖ: παραμυθεῖται· τέρπει. Ψύττα: ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν. [Ψυρανισ: ἴδιον μικρόν.] Ψυχάζειν: ἀναψύχειν. Ψυχάζουσιν: πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχῆν τινα λάβωσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν. Ψυχικός: σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθου μόν· οὕτως Ἄλεξις. Ψυχορροφεῖν: τὴν ψυχὴν ἐκτίνειν. Ψύχος: τὸ ρίγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἑρμιππος. Ψυχρὸς ἄνθρωπος: ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος. Ψυχουλούμενος: τὴν ψυχὴν ἐλκόμενος. Ψυχρολογία: ψευδολογία· ἀκαιρολογία. Ψυχρὸν πρᾶγμα: psi.657 Ψυχρός: ἀσθενής. Ψῶζα: νόσος τῆς Εὐπολις Μαρικᾶ· Ὅς θυμῆνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος· ὅτι κνησμός μετὰ δυσωδίας. Ψῶθια: τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου· ἢ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἴππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελευσμένων· παρὰ δὲ Διφίλωι ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποιήται ἄχρι τοῦ λάρυγγος. Ψωλός: ὁ λιπόδερμος· ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπιβραχὺ τοιοῦτος. Ψωμοκόλακες: Φιλιππίδης. Ψώμισμα: διάσυρμα. Ψωμός: ὡς ἡμεῖς· Ἐπίλυκος. Ψωρᾶν: καὶ βραγχᾶν· δισυλλάβως λέγουσιν. Ψῶχος: γῆ ψαμμώδης. Ψῶχοντες: θρύπτοντες· λεπτύνοντες. {1Ἀρχὴ σὺν Θεωῖ τοῦ ὦ.}1 Ὡα: μηλωτῆ· διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον. omega.658 Ὡατωθήσομαι: ἀκούσομαι· Δωριεῖς. Ὡ: τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως· τὸ δὲ σχετλιαστικὸν ὀξυτόνως. Ὡγνυντο: ἠνοίγοντο. Ὡγύγια κακά: ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὡγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὡγύγια κακά τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ. Ὡγύγιον: ἀρχαῖον· παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὡγύγιον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν. Ὡγμευον: Ξενοφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο παρὰ τὸν ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων. Ὡδε: οὐ μόνον τὸ οὕτως· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατίνος Δραπέτισι· Τοὺς ὧδε μόνον στα σιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι· Ἀριστοφάνης Κωκάλωι· ἐκδότῳ δὲ τις καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ· Εὐπολις Ταξιάρχαις· Οὐκ, ἦν φυλάττη γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα. omega.659 Ὡδεῖον: Ἀθήνησιν ὥσπερ θεάτρον· ὃ πεποίηκεν, ὡς φασὶ, Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Ὡδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ὠδῆς· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιστα ἐκεῖ. Ὡδέ πως: οὕτω πως. Ὡδηκός: οἰδήσας· φυσήσας. Ὡδῖς: ἢ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη. Ὡετο: ὑπελάμβανεν. Ὡζειν: θαυμάζειν. Ὡζηκεν λέγουσιν: Ὡ ζυροί: κρᾶσις Ἀττικῆ. Ὡθήσαν: ἐνόμισαν. Ὡ Ἡράκλεισ: ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. Ὡ Ἡρακλεσ: ἢ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ, ὦ Δάματερ, τὸ Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ τοῦ θαυμαστικοῦ, Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τῇ χρήσει.

